K. R. PRESS SC... SERIES

NALAVENBA

WITH

ANNOTATIONS BY

T. E. SREENIVASARAGHAVA CHARIAR

AND

An English translation

BY

C. GUEST

W. PUSHPARATHA CHETTY & Co
K. R. P...S,
MADRAS.
1899.

Copy Right

ஒரும் உண்டானது இன்னும் இந்த பெ
விபரம் சொல்லுகிறோம் அதாவது அல்ஹப்
இரண்டிடங்களில் அஃஹிம் என்று சொல்
து அதை நீங்கள் உணர்ந்து பாருங்கள் இன்
ந்த எழுத்துக்கு விபரம் சொல்லுகிறோம் அதா
ரு பெரிய பாரமான கல்லைத் தூக்க வேண்டுமா
றிம் என்று உறுக்கித் தூக்கினால்தான் அதைத்
டியும் இன்னும் குளவி தண்ணீர் கரையில் மண்
து வீட்டு மரங்களில் கூடுகட்டி ஆவாரச் செடியி
பட்ட பச்சைப்புழுவைக் கொண்டுவந்து கூட்
வைத்து வாயைமூடி மூன்னின்று ஹிம் ஹிம்
ரே உருக்குதலாக முப்பத்தொன்பது நாள்
நாற்பதா நாள் மூட்டின் வாயைத் திறக்க மேற்
மூன்னிருந்த ரூபமாறி சிறகு கொடுக்கு முத
கள் அந்தக் குளவியைப் போலுண்டாகி அத
கூடப் பறந்துவிடுகிறது இது யாவருக்கும்
திருஷ்டாந்தம் இப்படி ஹிம் என்று உறுக்கு
தான் தவத்தைக் காணக்கூடும் ஆகையால் நீங்
லோகத்திலிருந்து மவுத்தாகி உங்களை கபுறு
லடக்கித் திரும்பி எழடி வருவதற்கு முன் ஒரு
் வழியைக் கண்டு நீங்கள் நடந்து போனால்
முன்சொல்லிய தோட்டத்தில் கொண்டுபோய்
அதில் நீங்கள் போயிருந்து வாசஞ் செய்து மகா
ன்ன ருசிகளையருந்தி மரங்களிலே கிடைக்கும்
ங்களான கனி வர்க்கங்களால் பசியாறி பாலாறு
மதுவாறு தண்ணீர்களையுங் குடித்து மகா சந்
த்துடன் என்னேரமும் அங்குள்ள வீடுகள்தோ
ருக்கப்பட்ட அன்ன ஊஞ்சல்களில் இருந்து
கொண்டிருப்பீர்கள் இந்தவழியைப் பெறுதபேர்
ப்போதும் நரக வேதனைக்கு ஆளாவார்கள்
் மேற்சொன்ன நல்வழியை யடைத்த பேர்க
பின்னும் இதற்கு மேலான சுவர்க்கலோகப் பத
கொடுக்கப்படும்.

களையும் உடுத்தி சுவர்க்கலோகத்து வாசல் மு
இருக்கப்பட்ட சிதுறத்துல் மூந்தஹாவென்கிற
இலையை நீங்கள் தலையில் கிரீடங்களாகப் பே
சுவர்க்க லோகத்து வாகனங்களேறி சுவர்க்க
புகுதுவீர்கள் நீங்களும் ஹூறுல் ஈன்கப் பெண்
சந்தோஷங்களா யிருக்கும்போது உங்கள்
பெண்ஜாதிமார்களை றஹ்மான் உங்களிடம் ஜோடு
களாகச் சேர்த்து வைப்பான் அப்போது உங்க
பெண்களை நீங்கள் விரும்பாம லிருப்பீர்கள்
போது அந்தப் பெண்கள் ரொம்பவும்
சலித்து றஹ்மானிடத்தில் துஆக் கேட்பார்
மானே எங்களுக்கு அழகு வடிவு வொளி
யென்று எங்களுடைய புருஷன்மார்கள் எ
கொஞ்சமாவது விரும்பாமல் எந்நேரமு
ஹூறுல் ஈன்கப் பெண்கள் கூடச் சந்தோஷ
யிருக்கிறுர்கள் றஹ்மானே எங்களை இந்த
விட்டு நீக்கி ரொம்பவும் அழகு வடிவுகளாகச்
வேண்டுமென்று துஆக் கேட்பார்கள். உட
மான் அவர்கள் முன்னிருந்த வடிவை விட்
சுவர்க்கலோகத்து ஹூறும் ஈன்கப் பெண்க
ளும் நூறுபங்கு அதிகமான அழகு சௌந்
ளாக்கிவிடுவான் இவர்களை அந்தந்த புருஷன்
கண்டவுடனே இவர்கள்மேல் ஆசையாகி இந்த
களை ரொம்பவும் சந்தோஷமாக்கி வைத்திருப்
இவைகண்டு ஹூறுல் ஈன்கப்பெண்கள் இந்தப
களுக்குத் தாழ்மையாக நடந்து இவர்கள் செ
பணிவிடைகளை செய்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

திசைக்கட்டு—அதற்குக் கவி.

உள்ளேதரித்து உலாவிய அட்சரமாறுயிதழ்
எள்ளளவாகுலும் விலகா திலாமணி யெவ்விடமும்
வள்ளெட் டுத்திக்கும் வளர்பதினுறு சோணவாசமிட்
பள்ளெட் டுக்கோல முகையதீனென் றட்சரக்கொடு

கூ மா

இதன் பாயிரா.

லி கரடி யானை சிங்கம் யாளிகுளிமாடு இன்னும்
க துஷ்ட மிருகங்கள் இருக்குங் காடுகளுக்கு நீங்
ராவது போகவேணுமென்றல் வெள்ளைப் புது
டில் மேற்படி சக்கரத்தை பலகை யெழுதுஞ்
கொண்டெழுதி இப்படி நாலு வோட்டில் எழுதி
ாரு வோட்டிற்கு நாலுதரம் மேற்படி பாட்டைப்
ஊதி காடுகளுக்ச போகும்போது மேற்படி
ஓட்டை யெடு நாலு திக்கிலும்
ால் யாதொரு ண்ணுக்குத் தெம்
காடு கட்டிப்டு 18

பிசாசை த

ாவிச் சுழிமுனை முச்சுட ரேங்கொண்டு,
பிக்கு மந்திரம் நகாரமென அதைநம் நித்தம்
விக்க வந்த பசாசுகள் தேவுகள் சின்படையும்
விக்க மர்திர முகையதினென் றட்சரம் பதினெட்டுமே.

இதற்குச் சக்கரம்.

1. write the

LIFE OF NALA.

In the south east division of the Central India, there was once in a flourishing condition the country of Naishadam. King Nala, who is described as specially gifted with the choicest virtues and abilities, and who was highly renowned for his skill in driving and other such arts, was the monarch of this country of Naishadham whence is his other name Nishada. Contemporarily with him, in the neighbourhood of his dominions there lived king Bhima, who ruled over the country of Vidharbha. This king of rare abilities, possessed an only daughter, whom he named Damayanti, and whose beauty as well as her maiden-ly character enraptured all those who happened to see or hear of her. King Nala who has already heard enough of Damayanti as to allure and captivate his feelings, while walking in his garden one day, and seeing some swans disporting themselves near him, seized one of them. To his astonishment the bird, addressing him in human language, promised, that if he would release it, it would fly to Damayanti and praise Nala in her presence. This being agreed upon and carried into effect, Damayanti became highly inspired with a passion for Nala. Bhima, her father, seeing his daughter pining in secret love, determined to celebrate her Swayamvara, i. e. to proclaim the public choice of a husband by Damayanti, according to the custom of that race. All the youthful princes of

India, including Nala, flocked to Vidarbha as suitors for the lovely hand of Damayanti. The gods also hearing of her extraordinary beauty, resolving to be present and meeting Nala on their way, commissioned him to plead their cause before Damayanti. Though he entreated to be excused and confessed that he was also enamoured of her, being adjured sternly, he promised to deliver their message, and was introduced by them unseen into the palace. Then he had an interview with Damayanti, who slighting the message of the gods, confessed and revealed her love to Nala, and her resolve to choose him and him only. Accordingly at the Swayamvara, in spite of the artifice of the gods who assumed Nala's shape, she found him out by his shadow, the gods having none, and selected him.

It appears that at the time of the Swayavaram, Kali, the evil genius of the fourth age of the world or vice personified, had set out for Vidarbha with the intention of making Damayanti his consort; but hearing of the completion of the marriage ceremony, he resolved, out of jealousy, to work the ruin of Nala. For twelve years he watched his opportunity, and at last detecting Nala unholy in some trifling neglect of his ablutions, entered and acquired power over his body and mind. Infatuating his victim, he instigated him to play at dice with the king Pushkara. The game went on for many months; and Nala, after losing his kingdom and all his possessions was driven with Damayanti into exile.

In the forest, Nala still infatuated by Kali, deserted Damayanti who wandering alone, and escaping many perils, at last found a refuge at the court of Sadi. Meanwhile Nala passing through the forest, rescued a serpent from a

aming bush. This serpent was Karkotaka, one of the prin
ipal Nagas or semi-divine beings inhabiting the regions
elow. In return for the service rendered by Nala, Karko-
aka promised to deliver Nala from the power of Kali. He
ccordingly metamorphosed Nala into a dwarfish charioteer
ut gave him a magic garment, by which he could at any
me regain his proper form. Nala, now transformed to a
ort-armed man, entered the services of Rituparna, king of
yodhya, a monarch celebrated for his skill in dice under
e name of Vakuha. Meanwhile, king Bhima searching
e world for his lost daughter, discovered her at length
Sadi, and sent for her thence to his own capital. There
ning for the lost Nala, she devised a plan to reover
m. Suspecting that he was living disguised as Vakuha
ith Rituparna, king of Ayodhya, she caused the latter
be told that king Bhima would celebrate on the next
y a second Swayamvara for his daughter Damayanti
ituparna was determined to be present, but could only
so by the help of his charioteer Vakuha, whose skill in
rsemanship enabled him to drive from Ayodhya to
idurbha in one day. On the road, Nala disguised as
akuha, agreed to impart to Rituparna his knowledge of
rsemanship in return for that monarch's skill in dice.
ey made the exchange, and, arriving at Vidurbha, Nala
-assumed his own form and was restored to his wife
ith her returning to Nishadha, he renewed the game
th Pushkara, and won back his kingdom. Then with
noble generosity he forgave Pushkara, and entered on a
ng happy reign with his consort Damayanti.

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம்.

புகழேந்திப் புலவர் சரித்திரத்தைப் பலவாறு கர்ணபரம்பரையிற் சொல்லி வருகிறார்கள். அவருடைய காலம் நாடு சாதிகளைக் குறித்து விவரம் நன்றாய்த் தெரியாதானாலுங் கம்பரோ டவரிருந்ததால்த் தெரியவருகிறதினால் உத்தேசத்தில் (கஅ௱௦) வருஷங்களுக்குமுன் அவரிருந்தாரென்று கொள்ளலாம். அவர் வேளாளரென்றும், பிறந்த இடம் இத்தொண்டைநாட்டிற் செங்கற்பட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள பொன்விளைந்தகளத்தூ ரென்றும், படிக்காசுப்புலவர் பாடிய தொண்டைமண்டல சதகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒளவையும் திருவள்ளுவரும் கடைச்சங்க மிருந்தகாலத் திருந்ததாய்த் தெரியவருகின்றது. ஆதலால் ஒளவைக்கும் இப்புலவர்க்குஞ் சில சம்பாஷணை நடந்ததாகச் சொல்வது உசிதமல்லவென்று சிலர் கூறுவர். ஆனால் பந்தன் என்னும் ஓர் வைசியசிகாமணியின்மேல் அந்தாதிபாடி அவன் நாகலோகத்தினின்று பெற்று வந்த அருநெல்லிக்கனியில் பாதிக்கனி ஒளவைபெற்று அதையுண்டு நெடுங்காலஞ் சீவித்திருந்ததாக பலர் கூறுகின்றனர்; ஆதலால் இவ்விரண்டு காலங்களிலு மிருந்த ஒளவை ஒருவரே எனத் துணியவேண்டியதாக விருக்கின்றது. இவர்செய்த பிரசித்தநூல்கள் நளவெண்பாவும், இரத்தினச்சுருக்கமுமே.

யாம் கர்ணபரம்பரையிற் கேட்ட இவர் சரித்திரத்தை அடியில் எழுதுகின்றோம்.

புகழேந்திப் புலவர் மதுரை நகரில் அரசாட்சி செய்திருந்த வரகுணபாண்டியராஜன் சமஸ்தான வித்துவானா யிருந்தார். அந்தக் காலத்தில் உறையூரில் அரசு செய்துகொண் டிருந்த குலோத்துங்க சோழராஜனுக்குப் பெண் கேட்கும்படி அவர் சமஸ்தான வித்துவானாகவும் உபாத்தியாய ராகவும் இருந்த ஒட்டகூத்தப் புலவர் வந்து அப்பாண்டிய ராஜனிடத்தில் சம்பாஷித்துக்கொண் டிருக்கையில், பாண்டியராஜன் பரிகாசமாய்ச் "சோழராசன் எங்கள் குலத்துப்பெண்ணைக் கொள்ளத்

திக்கவனோ? எங்களிலும் ஏற்றமானவனோ? சொல்லும்" என ஒட்டக் கூத்தப்புலவர் சோழராஜன் பெருமைதோன்ற அவனுடைய குதிரை நதி மாலை முதலியவைகளுக்குப் பாண்டிய மாட்டா என்னும் பொருளுள்ள—

"கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானே
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வையையோவம்மானே
வேருக்கும் நிக ராகுமோவம்மானே
ஆதித்தனுக்குநிக ரம்புலியோவம்மானே
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானே
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானே
ஊருக்குறந்தைநிகர் கொற்கையோவம்மானே
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டிநாடம்மானே."

என்று இப்பாடலைச் சொன்னார். அதுகேட்டு அப்பாண்டிய ராஜன் சமஸ்தான வித்துவானாகிய மேற்குறித்த புகழேந்திப் புலவர் ஒட்டகூத்தப் புலவரைநோக்கி அதற்கு மாறாக,—

"ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளித்ததம்மானே
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறந்தையிலோவம்மானே
திருநெடுமாலவதா ரஞ் சிறுபுலியோவம்மானே
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானே
கரையெதிரல்காவிரியோ வையையோவம்மானே
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானே
பரவைபணிந்ததுஞ்சோழன் பதந்தனையோவம்மானே
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகர்வரிதேயம்மானே."

என்று இக்கவியைச் சொன்னார். அப்போதே ஒட்டகூத்தப் புலவருக்குப் புகழேந்திப் புலவர்மேற் பொறாமை யுண்டாயிற்று. பின்பு பாண்டியராஜன் தன் பெண்ணைச் சோழராஜனுக்குக் கலியாணஞ்செய்துகொடுத்துத் தான்அனுப்பியசீதன வரிசையுடன் புகழேந்திப் புலவரையுந் தன்பெண்ணுக்குச் சீதனமாயனுப்ப,ஒட்டக்கூத்தர் "இவன் உமக்குப் பெண்கொடுக்கவொட்டாமற் றடைசெய்து உம்முடைய குலமுதலியவற்றை மிகவுந் தூஷித்தவன்" என்று அரசனுக் குரைத்துப் புகழேந்

திப் புலவரைச் சிறைச்சாலையில் வைப்பித்தார். அவர் அச்சிறையி லிருந்துகொண்டு அதனருகே தண்ணீர்க்குப்போகிற பெண்கள் செவிக்கு இனிமையாக இக்காலத்தில் நங்கைபாட்டென்று வழங்குகிற அல்லியரசாணிமாலை, பவளக்கொடிமாலை, புரந்தரன் களவுமாலை என்னும் பாடல்களைப் பாடி அப்பெண்களால் தமக்குவேண்டிய சாமக்கிரிகளைப் பெற்றுச் சமைத்துண்டு மிகுதியைக்காவலாளிகளுக்குக் கொடுத்துஅவர்களைக் கைவசப்படுத்திக்கொண் டிருக்கையில், ஒருநாள் வீதியில் யானையின்மேற் பவனிவருஞ் சோழராஜன் சிறைச்சாலையின் மேற்றலத்தி லிருக்கும் புகழேந்திப் புலவரைப் பார்த்து "இவர் தமிழில் மகாசமர்த்த ரல்லவா?" என்று தன்னருகி லிருக்கும் ஒட்டகூத்தருடன் சொல்ல, அவர் புகழேந்திப் புலவரை யிகழ்ந்து,—

"மானிற்கு மோவந்த வாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானிற்கு மோவவ் வெரியுந் தழன்முன் கனைகடலின்
மீனிற்கு மோவந்த வெங்கட் சுறவமுன் வீசுபனி
தானிற்கு மோவக் கதிரோ னுதயத்திற் றார்மன்னனே."

என்று இப்பாடலைச் சொன்னார். அதைக்கேட்ட புகழேந்தி "அப்பாட்லை வெட்டிப்பாடவோ, ஒட்டிப்பாடவோ?" என்று சோழராஜனைக்கேட்க, அவன் "ஒட்டிப்பாடும்" என அவ்வாறே,

"மானவ னாண்ந்த வாளரி வேங்கையும் வற்றிச்செத்த
கானவ னான்வ் வெரியுந் தழலுங் கனைகடலின்
மீனவ னானந்த வெங்கட் சுறவமும் வீசுபனி
தானவ னானக் கதிரோ னுதயமுந் தார்மன்னனே."

என்று இப்பாடலைப்பாடி, ஒட்டக்கூத்தப் புலவர்வெட்கும்படி செய்தார். அப்போது அவ்வரசன் புகழேந்திப் புலவரிடத்து மதிப்புங் காருணியமு முடையவனா யிருந்தும் அவர் தாட்சிணியத்தால் புகழேந்திப் புலவரைச் சிறைமீட்காமலே போய்விட்டான்.

இப்படியிருக்கையில் ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் சோழராஜன் சமஸ்தானத்திற் பரிசுவாங்கவரும் வித்துவான்களைக் காவலில்

வைத்து நவராத்திரி யுற்சவத்தில் அவர்களை யழைப்பித்துத் தான் கேட்ட கேள்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லாதவர்களை யவமதித்துத் துன்பப்படுத்துகிற வழக்கப்படி புகழேந்திப்புலவருடன் சில புலவர்களைச் சிறைசெய்வித்திருந்தார். அவர்களில் குயவன், கம்மாளன், வண்ணான், அம்பட்டன், வேளாளன் ஆகிய ஐவருக்கும் புகழேந்திப்புலவர் விசேஷமாய்க் கல்வி போதித்துச் சமர்த்தர்களாக்கினார். நவராத்திரியுஞ் சமீபித்தது. அக்காலத்தில் வழக்கம்போல் ஒட்டகூத்தப்புலவர் சிறைச்சாலையில் அடைபட்டிருந்த வித்துவான்களை வரவழைக்க, அவர்களில் அநேகர் கல்வியில் அற்பமானவர்களா யிருந்தமையால்புகழேந்திப்புலவர் தம்மிடத்தில் வாசித்துத்தேர்ந்த இந்த ஐவரையும் ஒருவர்பின் ஒருவராய் ஒட்டக்கூத்தப் புலவர்முன் போய்நின்று அவர்கேட்குங் கேள்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லும்படி திட்டஞ்செய் தனுப்பினார். அவ்வாறே முன் குசவன்போய் ஒட்டக்கூத்தப்புலவ ரெதிரில் மிடுக்காய் நின்றான். அவனைப்பார்த்துக் கவித்திறம் அறியும்படி,—

"மோனை முத்தமிழ் மும்மத மும்பொழி
யானை முன்வந்தெதிர்த்தவ னாரடா?"—என்று

ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் கூறினார். அதற்குக் குயவன்,—

"கூனை யுங்குட முங்குண்டு சட்டியும்
பானையும் பண்ணு மங்குசப் பையல்யான்"—என்றான்.

ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் தன்னை யானை என்று சொன்னதற்கு அதனை யடக்குவது அங்குசமாகையால் அங்குசப்பையல் எனவும், தான் குசவனானதால், அம்+குசப்பையலெனவும் சிலேடையாச் சொன்னான். ஒட்டகூத்தப்புலவர் மற்றொருவனை யழைப்பிக்க, அம்பட்டன் வந்து நின்றான். அவனைக்கண்டு,

"விண்பட்ட கொக்குவல் லூறுகண் டென்ன விலவிலக்கப்
புண்பட்ட நெஞ்சொடு மிங்குநின் றாய்பொட்டை யாய்புகல்
வாய்?"—என,

அதற்கு அம்பட்டன்,—

"கண்பொட்டை யாயினு மம்பட்ட னான்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்ட செந்தமிழ் நீயுந் திடுக்கிடப் பாடுவனே"

என்ருன். இவன்பின்பு வந்த கருமானை ? "நீயார்" என்று வினவ, அதற்கவன்,

"செல்வன் புதல்வன் றிருவேங் கடவன் செகத்குருவாங்
கொல்லன்கவிதைக்குறைசொன்ன பேரைக் குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலு மடிப்பேன் கவியிருப் பாணிகொண்டே."

என்றுசொன்ஞன். பின்பு வேளாளன்வர அவனை நோக்கிப் "பிரபல வித்துவான்களுக்கு முன்னே புன்கவிஞர்கள் வந்து நிற்பது தகுதியோ?" என்ருர். அதற்கு வேளாளன்—

"கோக்கண்டு மன்னர் குரைகடற் புக்கிலர் கோகனகப்
பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூதலமேழ்
காக்கின்ற மன்ன கவியொட்டக் கூத்தநின் கட்டுரையாம்
பாக்கண் டொளிப்பர்க ளோதமிழ் பாடிய பாவலரே."

என்ருன். இவர்கள் திறத்தைக்கண்டு புகழேந்தியால் நேர்ந்த திதுவென வறிந்து ஒட்டக்கூத்தருங் கர்வபங்கப்பட்டார். சிறைசெய்யப்பட்ட வித்துவான்களும் வெகுமதி பெற்றுத் தத்தமிடஞ் சேர்ந்தார்கள்.

இச்செய்திகளையெல்லாம் பரிசாரகப் பெண்களால் சோழ ராஜன் மனைவி அறிந்து மனவருத்தமடைந்து சயனக்கிரகத் திற்குச் சோழராஜன் வரும்போது வீட்டு வாசற்கதவைத் தாழ் பூட்டிக்கொண்டாள். அதுகண்டு சோழராஜன் பற்பல விதமா யிதம்பேசியுங் கதவு திறவாதபடியால் அவருடைய ஊடலைத் தணிப்பிக்கும்படி ஒட்டக்கூத்தப்புலவரை யனுப்பி ஞன். அவர்போய்,—

*"நானே யினியுன்னை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனே கவாடந் திறந்திடு வாய்திற வாவிடிலோ
வானே றனைய விரவிகு லாதிபன் வாசல்வந்தால்
தானே திறக்குநின் கைத்தல மாகிய தாமரையே."

என்ருர். அப்பாடல் கடுமையாயிருந்தபடியால் "ஒட்டக்கூத்தர்

* "நானே யினியுன்னை வேண்டுவதென்கொல்" என்றும் "இரவிகுலோத்துங்கன்" என்றும் பாடபேத முண்டு.

பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்"என்றுசொல்லி மற்றொரு தாழ்ப்பாளையும் போட்டாள்.

இதைக் கேள்வியுற்ற சோழராஜனானவன் புகழேந்திப்புலவரை நெடுநாளாய்ச் சிறைச்சாலையி னின்று மீட்காதிருந்த கோபத்தினால் தன்மனைவிக்குஊடலுண்டாயிற்றென் றுணர்ந்துப் புகழேந்திப் புலவரைச் சிறைநீக்கி ராணியின் கோபத்தைத் தணிக்கும்படி யனுப்ப, அவர் அந்தப்புரம்போய் ராஜஸ்திரீக்கு ஊடல் தணியும்பொருட்டு,

"இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடை யேந்திய பொற்,குழையொன் றிரண்டு விழியணங் கேகொண்ட கோபந் தணி, மழையொன் றிரண்டுகைம் மான பரணனின் வாசல் வந்தால், பிழையொன் றிரண்டு பொறாரோ குடியிற் பிறந்தவரே",—என்றார்.

இப்பாடலைக் கேட்டவுடனே மகிழ்ச்சியடைந்து இராணி கோபந்தணிந்தாள்.அதுமுதல் சோழராஜன் புகழேந்திப்புலவரைப் பரிபாலித்து வந்தான். ஆயினும் ஒட்டக்கூத்தனுடைய பொறாமையினாலும் அவன் பேச்சை யரசன் கேட்பதனாலும் புகழேந்திப்புலவர் அங்கிருக்க இஷ்டமில்லாமல் அந்நாட்டிற் சேர்ந்த மள்ளுவமென்னும் ஒரு சிறியநாட்டில் முரணூரிலிருந்த சந்திரன்சுவர்க்கி யென்னு மரசனிடஞ்சேர்ந்து அவன் விரும்பினபடி நளவெண்பாவென்னு நூலைச்செய்து பரிசு பெற்று வாழ்ந்திருந்தார்.—

பின்பு குலோத்துங்கன் மிக மரியாதையுடன் அவரை வரவழைத்து உபசரித்து நளவெண்பாவைப் பிரசங்கிக்கச் செய்தான். அந்நளவெண்பாவைக் கம்பர் ஒட்டக்கூத்தர் முதலிய வித்துவான்கள் முன்னிலையில் பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டு வருகையில்,—

"மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டே வான்கருப்பு
வில்லி கணைதெரிந்து மெய்காப்ப—முல்லைமலர்
மென்மாலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே
புன்மாலை யந்திப் பொழுது."

என்னும் இப்பாடலைச் சொல்லும்போது ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் "மல்லிகை யரும்பைச் சங்காகவும்,வண்டைச் சங்கநாதஞ் செய்கிறவனாகவும் கற்பித்தது உசிதமே.சங்கவாத்தியஞ்செய்வோர் அதன் அடியை யல்லவோ வாயில்வைத்து ஊதுவார்கள்; அப்படிக்கு வண்டுகள் அடிப்புறத் தூதுகிறதில்லையே, ஆதலால் அந்த வாணனை குற்றம்" என்றார்.

அதற்குப் புகழேந்திப்புலவர் "கட்குடியனுக்குச் சூத்தென்றும் வாயென்றுந் தெரியுமா?" என்றார். இவ்வாறு அவர் செய்த துராக்ஷேபங்களுக்கெல்லாம் சாதுரியமான உத்தாரஞ் சொல்லி அவர் நாவை யடக்கினார்.கம்பர் அவருக்குச் சார்பாய் நின்று புகழ்ந்தார்.

ஒட்டக்கூத்தர் புகழேந்திப்புலவரை வெளிக்கு அவமதித்து வந்தும் உள்ளத்தில் அவர் கவித்திறத்தைப்பற்றி வியப்படைந்தே யிருந்தார். ஒருகால் அவர் தன்மனைவியோடு நளவெண்பாவை வியந்து பேசிக்கொண் டிருக்கையில் அவர் வீட்டுப்புறத்தி லொளித்திருந்து கேட்ட புகழேந்தி அவரிடத்திருந்த பகைமையை விட்டு அவர் வீட்டுக்குட் சென்று அவரோடே சிநேகம்பாராட்ட அவரும்மனமுற்றுச்சிநேகம் பாராட்டினார். அரசனும் இச்செய்தி கேட்டுச் சந்தோஷித்து அவ்விருவரையு நோக்கி அந்நாட்டிலுள்ள நெய்த்தான மென்னுந் தலத்துக் சுவாமியின்மேல், "நெய்த்தா னத்தானைச் சேவித்தே" என்பது மகுடமாக சந்தவிருத்தம் பாடும்படி சொல்ல, ஒட்டக்கூத்தர்,

"விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய்
 விட்டார் நட்டார் சுட்டேர் புக்கார்
இக்கா யத்தா சைப்பா டுற்றே
 யிற்றே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீர்
அக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சு
 ழப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூ
ணெக்கா டக்கா னத்தா டப்போ
 நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே."—

என்கிற பாட்டையும்,

புகழேந்திப்புலவர்,—

"தற்கோ லிப்பூ சற்பா சத்தே
  திப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர்
முற்கோ லிக்கோ லிப்பூ சித்தே
  முட்டா மற்சே வித்தே நிற்பீர்
வற்று நெட்டோ டைப்பா ரைச்சேன்
  மைப்பூ கத்தே தித்தா விப்போய்
நெற்று ளூற்று லேப்பா கிற்சேர்
  நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே."

என்கிற பாட்டையும் பாடினார்கள்.

மற்றொருநாள் திருக்குறுங்குடி யென்னுந் தலத்துப் பெருமாள்மேல் வல்லோசையுள்ளகலித்துறைகளைப் பாடும்படி அரசன்சொல்ல ஒட்டக்கூத்தர்,—

திக்குளெட்டுக்கயந் துக்கமுற் றுத்திடுக் கிட்டலற
மைக்கடற் குட்சரந் தைக்கவிட் டேற்கிட மாமதுர
விக்குமுற் றிக்கணுச் சற்றுவிட்டுத்தெறித் திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொயி கிக்கக்கி விக்குமச் சோலைக் குறுங்குடியே.

என்றொரு பாட்டும்,

புகழேந்திப்புலவர்,—

எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்குறித் திட்டுநித் தம்பரவுஞ்
சிட்டர் குத்திருப் பொற்பதத் தைச்சிறக் கவருமவ்
வட்டநெட் டைப்பணி மெத்தையத் தற்கிடம் வாரிசப்பொ
குட்டினத் துக்குலந் தத்திமுத் தீனுங் குறுங்குடியே.

என்றொரு பாட்டும்பாடினார்கள். அரசனும் முனபோலின்றி இருவருக்கும் சமமாகவே நடப்பித்து வந்தான். இவ்வாறுபுகழேந்திப்புலவர் சோழநாட்டிலிருந்து காலங்கழித்தார்.

வெண்பாவிற் புகழேந்திபரணிக்கோர்செயங்கொண்டான் விருத்தமென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலாவந்தாதிக் கொட்டக்கூத்தன், கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக் காளமேகம், பண் பாகப்பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர் பகரொ ணாதே.

உ

நளவெண்பா.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

தெய்வவணக்கம்.

விநாயகக்கடவுள்.

*நேசரிதங் கூர நிலவலயந் தாங்குநளன்
மாசரிதங் கூற வருந்துணையாம் - ஈசன்
கரியா னனந்தான் கருதுபுகழ் பூண்ட
கரியா னனத்தான் கழல்.*

In order to relate the great history of Nala, who protects his kingdom, so that his subjects may obtain happiness, I invoke as a help the feet of the renowned elephant-faced Deity, who forms the subject of the contemplations of Siva, Vishnu, and Brahma.

(இதன் பதப்பொருள்.) நேசர் - மித்திரர், இதம்கூர - நன்மை மிகும்படி, நில வலயம் - பூமண்டலத்தை, தாங்கு நளன் - இரக்ஷித்த நளமகாராஜனுடைய, மா சரிதம் - பெருமையுள்ள சரித்திரத்தை, கூற - சொல்வதற்கு, துணையாவரும் - சகாயமாகவரும், (எதுவெனில்), ஈசன் - சிவனும், கரியான் - விட்டுணுவும், அனந்தான் - பிரமனும், கருது - சிந்திக்கின்ற, புகழ் பூண்ட - கீர்த்தியணிந்த, கரி ஆனனத்தான் - ஆனைமுகமுள்ள விநாயகமூர்த்தியினது, கழல் - திருவடி, எ-று.

அனந்தான் — அன்னத்தை வாகனமாக வுடையவன்; அவர்களால் கருதப்படும் புகழ் மாபாரதம் எழுதியது முதலிய செய்கைகளால் விளைந்தது.

மற்றொருபாடம்.

சடகோபமுனிவர்.

*நேசரிதங் கூர நிலவலயந் தாங்குநளன்
மாசரிதங் கூற வருந்துணையாம் - பேசரிய
மாமகிழ்மா றன்புகழாம் வண்டமிழ்வே தம்விரித்த
மாமகிழ்மா றன்றாண் மலர்.*

In order to relate the great history of Nala, who protects his kingdom, so that his subjects may obtain happiness, I invoke as a help the feet of the great Sadagopa Moniver, who is adorned with wreaths of Makizham flowers, and who expounded to the world the Tamil Vedas which contemplate the praise of Vishnu, the lover of Lakshmi.

(இ - ள்.) நேசர் - மித்திரர், இதம் கூர - நன்மை மிகும்படி, நில வலயம்-பூமண்டலத்தை, தாங்கு நளன் - இரக்ஷித்த நளமகாராஜனுடைய, மா சரிதம் - பெருமையுள்ள சரித்திரத்தை, கூற - சொல்வதற்கு, துணையா வரும்-சகாயமாகவரும், (எதுவெனில்), பேசரிய - சொல்ல எளிதாகாத, மா - திருமகள், மகிழ் - களிக்கின்ற, மால்தன் - திருமாலினுடைய, புகழாம் - புகழே பொருளாகக்கொண்ட, வண் தமிழ்வேதம்- அழகிய தமிழ்வேதத்தை, விரித்த - வெளியிட்ட; மா மகிழ்- மேன்மையான மகிழப்பூமாலை யணிந்த, மாறன் - சடகோப முனிவருடைய, தாள் மலர் - திருவடியாகிய தாமரைமலர், எ-று.

தமிழ்வேதம், திருவாய்மொழிமுதலிய பிரபந்தங்கள்.

விஷ்ணுமூர்த்தி.

ஆதித்தனிக்கோல மானா னடியவற்காகச்
சோதித் திருத்தூணிற் றோன்றினான் - வேதத்தின்
முன்னின்றான் மூல முதலே யெனவழைப்ப
என்னென்றா னெங்கட் கிறை.

He is our god, who has incarnated as the matchless Varaca, who has for the sake of his devote follower Prahlatha, issued forth from the great and holy pillar, who is contemplated as the head of the Vedas, and who, when the elephant cried out for help saying "O thou original cause" appeared and enquired into the reason of the cry.

(இ-ள்.) ஆதி - முதலான, தனி - ஒப்பற்ற, கோலமானான்- வராக அவதாரமானவனும், அடியவற்கு ஆ - அடியவனாகி பிரகலாத ஆழ்வானுக்காக, சோதி-ஒளிபொருந்திய, திருத்தூ ணில் - மேன்மையான தூணில், தோன்றினான் - அவதரித்த னும், வேதத்தின்-வேதங்களுக்கு, முன் - முதலாகிய பிரண

வத்தில், நின்றான் - (பொருளாக) நின்றவனும், வேழம் - யானை, முதலை என அழைப்ப - மூலகாரணமே என்று அழைக்கையில், என் என்றான் - (ஓடிவந்து) என்ன என்று வினவினவனாகிய திருமால், எங்கட்கு - எங்களுக்கு, இறை - தெய்வம், எ - று.

சிவபெருமான்.

கலாப மயிலிருந்த பாகத்தார் கங்கை
உலாவு சடைமே லுறையு - நிலாவை
வழியவார்த் தாலன்ன மாநீற்றார் நாகம்
கழியவார்த் தார்நமக்கோர் காப்பு.

He who has on his left side Parvati, who resembles a beautifully-feathered peacock, whose holy body is smeared with sacred ashes, as if the moon on his lock of hair, over which the Ganges flows, poured forth its beams, and who decorates himself with snakes, the same is our matchless protector.

(இ-ள்.) கலாப மயில் - தோகையுள்ள மயில்போன்ற பார்வதிதேவி, இருந்த - அமர்ந்த, பாகத்தார் - இடப்பக்கமுடையவரும், கங்கை உலாவு - கங்காநதி புரளப்பெற்ற, சடைமேல் - சடைமுடியின்மேல், உறையும் - இருக்கின்ற, நிலாவை - சந்திரகாந்தியை, வழிய - (உடலின்மேல்) வழியும்படி, வார்த்தால் அன்ன - ஊற்றினால் ஒத்த, மா நீற்றார் - பெருமை பொருந்திய விபூதியை யணிந்தவரும், நாகம் - சர்ப்பங்களை, கழிய - மிகவும், ஆர்த்தார் - (அணிகலனாகக்) கட்டிக்கொண்டவருமான சிவபெருமான், நமக்கு ஓர் காப்பு - நமக்கு ஒரு இரக்ஷகர், எ - று.

இப்பாட்டிலும் முற்பாட்டிலும், "ஒருபொருள்மேல் பல பெயர்" என்கிற [பொதுவியல் சூ-ம்] சூத்திரத்தின்படி பல எழுவாய்ப் பெயர்கள் ஒருபொருளைக் குறித்தனவாய் ஒருவினை கொண்டு முடிந்தன.

அவையடக்கம்.

வெற்றறுகன் வேழத்தை வேரிக் கமலத்தின் [யில்
தந்துயிலும் கட்டச் சமைவதொக்கும் - பைந்தொடை
தேன்பாடுந் தார்நளன்றன் றெய்வத் திருக்கதையை
யான்பாட லுற்ற விது.

As is the tying of the furious and angry elephant with the sweet-smelling fibre of the lotus plant, so is this attempt of mine to sing the divine and excellent history of Nala, who ornaments himself with wreaths made of fresh flowers, upon which the bees sing.

(இ - ள்.) பைந் தொடையில் - பசுமையான மலர்களில், தேன் பாடும் - வண்டுகள் பாடப்பெற்ற, தார் - மாலையணிந்த நளன்தன் - நளனுடைய, தெய்வத் திருக்கதையை - தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறப்பான கதையை, யான் பாடலுற்ற இது - நான் பாடத்தொடங்கிய இச்செய்கை, வெஞ்சினக் கை - உக்கிரமான கோபம் உள்ள, வேழத்தை - யானையை, வேரி கமலத்தின் - வாசனையுள்ள தாமரையினது, தந்துவின்றால் - நூலினால், கட்ட - கட்டுதற்கு, சமைவது - முயல்வதை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், எ - று.

ஆசிரியன் பேயர்.

பாரார் நிடத பதிநளன்சீர் வெண்பாவாற்
பேரார் புகழேந்தி பேசினான்—தாரார்
செழியனையுஞ் சென்னியையுஞ் சேரத் திறைகொண்
மொழியின் சுவையே முதிர்ந்து.

The famous Pukazhanthi, whose poetical excellence obliged Pandia and Chola kings adorned with victorious garlands to protect him, related the renowned history of Nala, the king of the great country of Nidhatha, in Venba metre, clothed in words pregnant with meaning.

(இ-ள்) தார் ஆர் - (வெற்றி) மாலைகள் பொருந்திய, செழியனையும் - பாண்டியனையும், சென்னியையும் - சோழனையும், சேர - ஒருமிக்க, திறைகொள் - அடிமையாக்கிய, மொழியின் சுவை - சொற்சுவையானது, முதிர்ந்து - முதிர, வெண்பாவால் - வெண்பாக்களால், பார் ஆர் நிடதம் - பூமியில் (பெருமை) பெற்றிருந்த நிடததேசத்தில், பதி - அரசனாகிய, நளன் சீர் - நளமகாராசனுடைய சிறப்புள்ள சரித்திரத்தை, பேர் ஆர் - (நல்ல) பேர் பெற்ற, புகழேந்தி - புகழேந்திப்புலவர், பேசினான் - பாடினார், எ - று.

புகழேந்திப் புலவருடைய கவித்திறத்தை நன்கறிந்து வரகுண பாண்டியனும் குலோத்துங்க சோழனும் ஆதரித்து வந்ததைக் குறிக்க "தாரார் செழியனையும் சென்னியையுஞ் சேரத்திறைகொள்" என்றார்.

கடவுள் துணை.

நளவெண்பா

மூலமும் உரையும்.

நளனைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட வெண்பா என்பது பொருளாம். வெண்பா - வெண்பாவாலாகிய நூல்; இது கருவி ஆகுபெயராய் நின்றது. நளசரித்திர முணர்த்திய வெண்பாவாலாகிய நூல் என்பது திரண்டபொருள். இதை நளனது வெண்பா என ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாக் கொண்டாலும் பொருந்தும். விஷயமாயிருத்தல் வேற்றுமை பொருளாகிய சம்பந்தம்; ஆகவே நளனை விஷயமாகக் கொண்டவெண்பா என்பதாம், இருவகையிலும் கருத்திற் பேதமில்லை.

சுயம்வர காண்டம்.

தமயந்தியின் சுயம்வரத்தைக்குறித்துக் கூறிய காண்டம் எனப் பொருள் கொள்க. சுயம் - தன்னாலே, வரம்-வரித்தல், [இவன் கணவன் என்று ஏற்படுத்திக்கொள்ளல்.]; காண்டம் என்பதற்குக் கூட்டம் என்பது பொருள். ஆதலின் சுயம்வரத்தைக் குறித்த கதைகளின் கூட்டத்தை யுணர்த்திய பிரிவு என்பது கருத்து.,

நூல்.

1. பாண்டவரின் முன்றோன்றல் பார்முழுதுந்தோற்
றொருநாள், ஆண்டகையே தூதுவனாய்ச் சென்
றவனி—வேண்ட, மறுத்தா னிருந்தானை மண்
ணொடும் போய் மாளப், பொறுத்தா னிருந்தான்
புலர்ந்து.

1. Dharmah, the first born of the sons of Pandu whose patience after the loss of his dominions at the game at dice, saw the destruction of Thuriyothana with his great armies, and who (latter) one day refused to restore the lost dominions at the request of Krishna who went to him as a mediator, lived downcast in a forest.

(இ-ள்.) பார்முழுதும் - பூமிமுழுதையும், தோற்று - தோற்றுவிட்டு, ஒரு நாள் - ஒருகாலத்தில், ஆண் தகையே - ஆண்மைக்குண நிறைந்த கண்ணனே, தூதுவனாய் - தூதனாகி சென்று - போய், அவனி - பூமியை, வேண்ட - தரும்படி கேட்கவும், மறுத்தான்-(அங்கீகரியாமல்) தடுத்தவனாகிய துரியோதனன், இரு தானை - பெரிய சேனையோடும், மண்ணொடும் - பூமியோடும், போய், மாள - நாசமாகும்படி, பொறுத்தான் - (மனங்கோணாமல்) பொறுத்துக் கொண்டிருந்த, பாண்டவரின் முன் தோன்றல்-பாண்டு குமாரருக்குள் முதல்வனாகிய அரசன் [யுதிட்டிரன்], புலர்ந்து - (துக்கத்தினால்) வாடி, இருந்தான் - (வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்) டிருந்தனன், எ-று.

கண்ணன் தூதுசென்று பூமிவேண்டியது வனவாசத்தின் பின்னதாயினும், இந்நூல் செய்வதற்கு முற்பட்டதாகலின் அவர் பொறுமையைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு ஈண்டு எடுத்துக் கூறினாரென அறிக.

பாண்டவர்—பாண்டு என்கிற அரசனுடைய புத்திரர், தத்திதாந்த வடமொழி. தோன்றல்—தோன்றுதல், அதாவது விளங்கல், அல்லது உதித்தல், தொழிற்பெயர்; தோன்று—பகுதி, அல் - விகுதி, உகரக்கேடு - சந்தி, ஆகுபெயராய் அரசனைக்காட்டியது, இந்த அல் விகுதியையே அநுபவத்தினால் கர்த்தாப் பொருளைக் காட்டுவதெனக் கொள்வது நேர். முன் தோன்றல்— முன்னாய தோன்றலெனப் பண்புத் தொகையாகக் கொள்ளலாம். முன்தோன்றல் - முன் பிறந்தவன், தமையன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தோற்று—வினையெச்சம், இருந்தான் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. தோல்—பகுதி. ல் ற் ஆனது சந்தி, ற் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - விகுதி. ஒருநாள்—பண்புத்தொகை. தகை—தகுதி, அதாவது சற்குணம், இது தொழிலடியாகப்பிறந்த தானும் பொருளாற் பண்புப்பெயர்; தகு - பகுதி, ஐ - விகுதி; முற்றியலுகரமாயினும் "முற்று மற்றொரோவழி" என்பதனால் உகரங் கெட்டது; உடையவனுக்கு ஆகுபெயர். பறவை என்பதில் போல ஐ கர்த்தாவைக் காட்டுவதெனவுங் கொள்ளலாம். ஆண்

தகை—இது பண்புப் பெயராயின், ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்; கர்த்தாப்பெயராயின், பண்புத்தொகை; ஆணைகிய தகை என விரியும்; கருத்தில் ஆண்மைக்குணமுள்ளவனென்பதாம். இங்கு வகாரம் சிறப்பில் வந்ததெனக் கொள்ளல் வேண்டும். தூதுவன்—தூது (=தூதத்தன்மை) - பகுதி அன் - ஆண்பால் விகுதி, குற்றுகரம் கெடாது வகர வுடம்படுமெய் தோன்றியது சந்தி. வேண்ட என்பது காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். இதன்மேல் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மறுத்தான்—வினையாலணையும் பெயர், மறு - பகுதி, ஆன் - விகுதி, த் - இடைநிலை, த் - சந்தி. மறுத்தான் இருந்தானை—தரமாட்டேன் என்று மறுத்துத் தான் ஸ்திரமாயிருந்த துரியோதனனை என்றும் பொருளுரைக்கலாம். அப்போது மறுத்தானென்பது முற்றெச்சம். இருந்தான் என்பது வினையாலணையும் பெயர். மாள—காரியப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். இகழப்பட்டவர் பொறுதல் இகழ்ந்தோர்க்குக் கேடாதலின், 'இருந்தானை மண்ணுடும்போய் மாள' என்றார். இருந்தானைமண்—உம்மைத் தொகையுமாம். முதலும்மை முற்றுப்பொருளது; இரண்டாவது எச்சவும்மை. (க)

2\. நாடடின்கண் வாழ்வைத் துறந்துபோய் நான்மறை
ஈட்டங்கள் சூழ விருந்தானைக்—காட்டில் [யோர்
பெருந்தகையைக் கண்டார்கள் பேரெழிற்றோள்
வருந்தகைய ரெல்லாரும் வந்து. [வேந்தர்

2 Dharma, having left his wealth behind him in his country, lived in a forest surrounded by a crowd of Brahmins, where kings with beautiful shoulders, who were fit visitors, came to see him.

(இ-ள்). நாட்டின்கண் வாழ்வை-நாட்டில் உண்டாகிய போகத்தை, துறந்து போய்-விட்டுபோய், நால் மறையோர்-பிராமணருடைய, ஈட்டங்கள்-கூட்டங்கள், சூழ-சுற்றிக்கொண்டிருக்க, காட்டில்-வனத்தில், இருந்தானை-வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தவனாகிய, பெருதகையை - பெரியகுணமுள்ள யுதிட்டிர மகாராஜனை, வரும் தகையர் - வளரும் குணமுள்ள வரான

பேர் எழில் தோள் - மிகுந்த அழகுள்ள புஜங்களையுடைய, வேந்தர் எல்லாரும்-அரசர் யாவரும், வந்து - (அக்காட்டிற்கு) வந்து, கண்டார்கள்—, எ-று.

காட்டின்கண் என்னுமிடத்தில் சாரியை னகரமாதலின் "இடையுரி" என்கிற [மெய் - புணரியல் ௩௬-ஆம்] சூத்திரப்படி றகரமாகத் திரியவில்லை. "ஒரு பொருண்மேல்" என்கிற சூத்திரவிதியை "இருந்தானைப் பெருந்தகையை" என்னுமிடத்துக்கொள்க. நான்மறையோர்—நான்கு வேதங்களை ஓதுபவர் எனக்காரணக்குறி. மறை—யாவர்க்கும் சாதாரணமாகாமல் மறைக்கப்படுதலால் மறை; செயப்படு பொருள் விகுதி குன்றியது. ஈட்டம்—ஈண்டு - பகுதி, அம் - தொழிற்பெயர் விகுதி, ணகரம் டகரமாக வலிந்தது விகாரம்; சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆகுபெயர். பெருந்தகை—பண்புத்தொகை, இதன் மேற் பிறந்த அன்மொழித்தொகையு மாகலாம். ஆண்டகை என்பதனையும் இவ்வாறு கொள்ளலாம். வருந்தகையர்—வருவதற்குத் தகுதி யுள்ளவர்கள் எனவும் உரைக்கலாம் - தோளுக்கு எழிலாவது திரண்டு ஓங்கி வீரத்தனத்தைக் குறிப்பிக்கும்படியான நிலை. கண்டார்கள்—வினைமுற்று, (காண் குறுகிய) கண் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, ஆர், கள் - விகுதிகள்.(௨)

3. கொற்றவேற் றானைக் குருநாடன் பாலணைந்தான்
எற்றுநீர் ஞாலத் திருணீங்க—முற்றும்
வழிமுறையே வந்த மறையெல்லாந் தந்தான்
மொழிமுறையே கோத்த முனி.

3 The sage Vyasa, who, to remove the dark ignorance of the world which is surrounded by the moving waters, taught his disciples the Vedas which were traditionally handed over to him, and who embodied the puranas in a compact form, came and visited Dharma, the king of the Kuru country, who possessed armies with victorious weapons.

(இ-ள்.) எற்றும் - எறிகிற, நீர் - கடல்சூழ்ந்த, ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள, இருள் - (அஞ்ஞான) இருள், நீங்க-நீங்கும்பொருட்டு, முற்றும் - முழுவதும், வழிமுறையே - ஆசார்ய பரம்பரையால், வந்த - (தனக்கு) ஓதக்கிடைத்த, மறை எல்லாம் -

நான்கு வேதங்களையும், தந்தான் - சிஷர் மூலமாகப் பரவச் செய்தவனாகிய, மொழி - (புராண) மொழிகளை, முறையே - வரன் முறையாக, கோத்த - (சுருக்கி) நூல்செய்த, முனி - வியாசமுனி, கொற்ற வேல் தானை - ஜயமுள்ள வேலேந்திய சேனையையுடைய, குரு நாடன்பால் - குருநாட்டின் அரசனாகிய யுதிட்டிரனிடத்து, அணைந்தான்-வந்து சேர்ந்தான், எ-று.

"வழிமுறையே வந்த மறையெல்லாந் தந்த மொழிமுறையே" எனவும்பாடம். தந்தமொழிமுறையே—அவ்வவற்றின் வாக்கியக் கிரமங்களின்படி எனப் பொருள்கொள்க; அதாவது இருக்கு முதலியவைகளைத் தனித்தனியே ஒன்றாகச் சேர்த்தவர் என்பது கருத்து. ஆதியில் வேதங்களும் புராணங்களும் ஒன்றா யுண்டாயினவென்று சாஸ்திர மிருப்பதால் மொழி என்பதற்கு வேதமல்லாத மொழி புராணம் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வரன்முறையாவது எந்தெந்தச் சரித்திரம் எதெதி லிருக்கவேண்டுமோ அவ்வவ்வகையாம். முதல் இரண்டு என்கிறவரிசை யெனினும் ஒக்கும்.

கொற்றம்—கொல் - பகுதி, அம் - தொழிற்பெயர் விகுதி, து - சாரியை, பகுதி லகரமும் சாரியைத் தகரமும் றகரமானது சந்தி, உகரக்கேடும் அதுவே; ஜயம் என்பது பொருள்.

நீங்க என்பது, தந்தான் கோத்த என்பவைகளோடு கூடும். புராணங்கள் அவரவராற் செய்யப்பட்டவாயினும் நெடுங்காலமானது பற்றிச் சிதைந்துபோயின வாதலால் அவற்றை முறையே கோத்தார் வியாசமுனிவர். தந்தான் என்பதை முனியோடு ஒட்டுக. (௩)

4. மறைமுதல்வ நீயிங்கே வந்தருளப் பெற்றேன்
பிறவிப் பெருந்துயர மெல்லாம்—அறவே
யிகழ்ந்தேன்யா னென்றுனப் பேராழி யானை
அழைத்தேவல் கொண்ட வரசு.

4. The king (Dharma), who sent for Krishna, and employed him as his messenger, addressing Vyasa said: "O thou author of the Vedas; I have had the pleasure of seeing you come hither, and have in consequence escaped the great troubles arising from transmigration.

(இ - ள்.) அப் பேர் ஆழியானை-அந்தப் பெரிய சக்கராயுத முடைய கண்ணனை, அழைத்து-(தம்மிடம்) வருவித்து, ஏவல் கொண்ட -(தூது செல்லும்படி) ஏவலாளாகக்கொண்ட, அரசு- யுதிட்டிர மகாராஜன், (அம்முனிவரைநோக்கி) மறை முதல்வ- வேதத்துக்கு ஆதாரமானவனே, பிறவி பெரு துயரம் எல் லாம் - பிறவியைப்பற்றிவரும் மூவகைத்துன்பங்களும், அற - நீங்க, நீ இங்கே—, வந்து அருளப்பெற்றேன்-கிருபைசெய்து வரப் பாத்திரமானேன், (ஆதலால்) யான் - நான், பிழைத் தேன் - தப்பினேன் [கடைத்தேறினேன்], என்றான் - என்று சொன்னான், எ-று.

நீ யிங்கே வந்தருளப்பெற்றேன் அதனால் பிறவிப் பெருந் துயரமெல்லாம் அறவே அற்றதனால், பிழைத்தேன் என்றான் எனக் கூட்டியு முரைக்கலாம். வந்து அருள - வந்து கிருபை செய்ய, பெற்றேன் என்னவுமாம். பெறுதல் செய்யப்படுபொ ருள் குன்றாவினையாதலால் செயவெ னெச்சத்தைத் தொ ழிற்பெயராகக் கொண்டு செயப்படுபொருளாக்குக. பிறவி பற்றிய துன்பங்களாவன :— ஆத்தியாத்துமிகம், ஆதிபவு திகம், ஆதிதெய்விகம் என்பன. ஆத்தியாத்துமிகம் என் பது சரீரத்தைப்பற்றிவருந் தலைநோய் முதலியவையும் மன தைப்பற்றிய காமக்குரோத முதலியவையுமாம். ஆதிபவுதிகம் என்பது, மனிதர் மிருகம் பிசாசு முதலியவைகளால் நேரிடுவ தாம். ஆதி தெய்விகம் என்பது, காற்று மழை வெயில் முத லியவைகளா லுண்டாவதாம்.

என்றான்—என் - பகுதி, இடைச்சொல் ; விதம் என்பது அதன்பொருள் ; ற் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆன்-ஆண்பால் விகுதி ; என்று சொன்னான் - இவ்விதமாகச் சொன்னானென் பது பொருள். என்று, என்றால், என, முதலிய எச்சங்களுக் கும் இவ்வாறே யுரைத்துக்கொள்க. (௪)

5. மெய்த்திருவந் துற்றாலும் வெந்துயர்வந் துற்றா
ஒத்திருக்கு முள்ளத் துரவோனே—சித்தம்[லும்
வருந்தியவா றென்னென்றான் மாமறையா லுள்ள
திருந்தியவா மெய்த்தவத்தோன் றேர்ந்து. [ம்

5. The great sage Vyasa whose mind is purified by the Vedas, seeing Dharma uneasy, addressed him thus "O thou who art equable in temper whether true prosperity or heavy affliction befalls thee what is the cause of thy sorrow?

(இ - ள்.) மா மறையால் - பெருமையான வேதத்தினால், உள்ளம் திருந்தி - மனம் சுத்தமாகி, அவாம்- இச்சிக்கத்தக்க, மெய்தவத்தோன் - மெய்யான தவஞ்செய்பவனாகிய வியாச முனிவன், தேர்ந்து - (காரியத்தை) அறிந்து, (அரசனைநோக்கி) மெய் திரு - மெய்யாகிய செல்வம், வந்து உற்றாலும் - வந்து சேர்ந்தாலும், வெம் துயர் - கொடிதான துன்பம், வந்து உற்றாலும்—, ஒத்திருக்கும் -(மாறுபடாமல்) ஒரு தன்மையதாய் இருக்கின்ற, உள்ளத்து - மனத்தை யுடைய, உரவோனே - பலமுள்ள அரசனே, சித்தம் - (உமது) மனம், வருந்திய ஆறு- வருத்தப்பட்ட விதம், என் என்றான் - என்னவென்றுவினாவினான், எ-று.

மெய்த்திருவாவது நன்மைக்கு காரணமாயும் நிலைபெற்றிருக்கத்தக்கதுமான செல்வம்.

உற்றால்—உறு- பகுதி, உற்று என விகாரப்பட்டு, ஆல்என்னும் எதிர்'கால வினையெச்சவிகுதி புணர்ந்தது. அவாம்-அவாவும் என்னும் 'செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்; "செய்யுமெனெச்ச வீற்று" என்கிற [வினையியல் - உஉ- ஆம்] சூத்திரத்தினால் வு - என்னும் உயிர்மெய் கெட்டு வந்தது. திருந்தி என்னும் எச்சம், பிறவினையாதலின் அவாம் என்பதைக்கொண்டது; காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சத் திரிபெனவும் கொள்ளலாம். உள்ளம் திருந்தியதனால் மெய்த்தவத்தை அவாவினவன் என்பது கருத்து. உரவோன்— உரம் - பகுதி, ஆன் - ஆண்பால் விகுதி, மகரக்கேடும் வகரந் தோன்றியதும் சந்தி, ஆ ஓ ஆயிற்று; உரவு - பகுதியெனினும் ஒக்கும். என்—எவன் என்கிற அஃறிணை வினைக்குறிப்பு இடைகுறைந்தது- இது அகர ஐகாரச் சாரியைகளைப் பெற்று என்ன என்னை என்றும் வரும். (ரு)

6. அம்பொற் கயிலைக்கே யாகத் தரவணிவார்
தம்பொற் படைக்குத் தமியனா—எம்பியைமுன்
போக்கினே னென்றுரைத்தான் பூதலத்து மீத
வாக்கினே ரில்லாத மன். [லத்தும்

6. The king (Dharma) whose veracity was matchless, alike on earth or in heaven, answered (Vyasa) saying—"I have already sent my brother, alone to the resplendant Kailasa, which is fabricated of silver, to obtain a golden weapon from Him whose body is adorned with serpents."

(இ - ள்.) பூதலத்தும் - பூமியிலும், மீதலத்தும் - மேலுலகத்திலும், வாக்கில் - (சத்திய) வசனத்தில், நேர் இல்லாத - ஒப்பில்லாத, மன் - யுதிட்டிரராஜன், அம் பொன் - அழகிய வெள்ளியாலாகிய, கயிலைக்கு - கயிலாசமலைக்கு, ஆகத்து-திருமேனியில், அரவு அணிவார்தம் - சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவபிரானது, பொன் படைக்கு-பொன்போற் சொலிக்கும் அஸ்திரம் பெறுவதற்காக, எம்பியை - என் தம்பியாகிய அருச்சுனனை, தமியன் ஆ - ஒருவனாக, முன் - முன்னமே, போக்கினேன்- அனுப்பினேன், என்று—, உரைத்தான்- (அம்முனிவருக்குச்) சொன்னான், எ - று. ஏ - அசை.

பொன் என்பது பசும்பொன், செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன் என்று பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயராதலின் இங்கு வெள்ளிக்குக் கொள்ளப்பட்டது.

கயிலைக்கு—குவ்வுருபு இடப்பொருளில்வந்து மயங்கிற்று படைக்கு—குவ்வுருபு பொருட்டுப்பொருளில் வந்தது. ஆ—ஆக என்பதில் ஈறுதொக்கது.

போக்கினேன்—பிறவினை, போக்கு - பகுதி, [போ - தன்வினைப்பகுதி, கு - பிறவினைவிகுதி], இன் - இடைநிலை, ஏன் - விகுதி. (௬)

7. காண்டா வனந்தீக் கடவுளுணக் கைக்கணையால்
மீண்ட முகிறடுத்து நின்றாற்கு—மீண்டமரர்
தாளிரண்டு நோவத் தனித்தனியேயோடியநாள்
தோளிரண்டு மன்றோ துணை.

7. On the day that he defeated the celestials, and made them flee, each in his own way, thus causing pain to both feet, were not his two shoulders a help to him who in order that the God of fire might consume the forest, of Kanda, standing, prevented, with an arrow he held in his hand, the wide-spread clouds from pouring down rain."

(இ-ள்.) காண்டா வனம் - காண்டவமென்கிற வனத்தை, தீ கடவுள் உண - அக்கினி தேவன் உண்ணும்படி, கைக்கணையால் - கையில் தரித்த அம்பினால், நீண்ட முகில் - பெரிய மேகங்களை, தடுத்து - (மழைபெய்ய வொட்டாமல்) நிறுத்தி, நின்றற்கு - நின்ற அர்ச்சுனனுக்கு, அமரர் - தேவர்கள், மீண்டு - (அங்கு நின்றும்) திரும்பி, தாள் இரண்டும் - இரண்டு பாதங்களும், நோவ - துன்பப்பட, தனித்தனியே - ஒருவரோடு ஒருவர் சேராமல், ஓடிய நாள் - ஓடிப்போன காலத்தில், தோள் இரண்டும் அன்றோ - இரண்டு புஜங்களும் அல்லவோ, துணை - துணையாயிருந்தன, எ-று.

துஷ்டரான அசுரர் முதலானோர்கள் சேர்ந்து மிக்க செருக்கும் கொடுமையுமா யிருந்த காண்டவவனம் என்கிற பெருங்காட்டை அக்கினிபகவான் எரிக்க நினைத்துத் தேவேந்திரன் தன் தோழனாகிய தக்ஷனுடைய குடும்பத்திற்காக அதைப் பாதுகாத்து வந்ததனால் அவனுக்கு அஞ்சி ஒரு பிராமணன் போல் வந்து அர்ச்சுனனை யாசிக்க அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அநுமதியினால் எரிக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கவே அக்கினி அதிற் பற்றிக்கொண்டு தகித்தது. அப்போது இந்திரன் மேகங்களைக்கொண்டு மழை பொழிகையில் அதை அருச்சுனன் தடுத்தமையால் தேவதைகள் தன்மேல் எதிர்த்துவர அவர்களை முறியவடித்து ஓட்டினான் என்பது பாரதக்கதை. இப்படிப்பட்ட சுத்தவீரனுக்காக நீயேன் மணக்கவல்லை யன்கிறா யென்று முனிவர் அரசனுக்குச் சொன்னார்.

காண்டாவனம் ... காண்டவவனம் என்பதின் திரிபு. தீக்கடவுள் - தீயினது கடவுள், தீயாகிய கடவுள், என ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையும் பண்புத் தொகையுமாம். முகிறடுத்து — "குறில் செறியாலள" என்கிற சூத்திரத்தில் 'உளபிற' என்

பதனல் [வேற்றுமையிலும் உகரம் கெட்ட தெனக் கொள்க
ஓசை நயம் பயன். (எ)

8. பேரரசு மெங்கள் பெருந்திருவுங் கைவிட்டுச்
சேர்வரிய வெங்கானஞ் சேர்தற்குக்—காரணந்தான்
யாதோவப்பாவென்று னென்றுந்தன் வெண்குடைக்
தீதோவப் பார்காத்த சேய். [கீழ்த்

8. The king (Dharma) who always, under his white umbrella, i. e. upright rule, protected his kingdom from evil, said;—"O Father, I know not the cause which led me to lose my extensive dominions, and my great wealth, and to come to this inaccessible and sultry desert.

(இ - ள்.) [இப்படிச்சொன்ன முனிவரை நோக்கி] என்றும் - எப்போதும், தன் வெண் குடைக்கீழ் - தன்னுடைய வெண்மையான குடை நிழலில், தீது - துன்பம், ஓவ-ஒழிந்து போக, பார்-பூமியை, காத்த சேய் - பரிபாலனஞ் செய்த அரசன் [தருமராஜன்], அப்பா - அப்பனே, எங்கள் - எங்களுடைய, பேர் அரசும் - பெருமையான அரசாட்சியும், பெரு திருவும் - பெரிய செல்வமும், கைவிட்டு - இழந்து, சேர்வு அரிய - சேர்தற்குக் கூடாத, வெம் கானம்-கடினமான வனத்தை, சேர்தற்கு - அடைதற்கு, காரணம் யாது - என்னகாரணம், என்றான்—எ-று.

தான் - ஓ - அசை. அப்பா என்பது இரக்கச் சொல்லுமாம்.

பேர்—பெருமையில் மை கெட்டு உயிர் முதன்மொழி வந்ததனல் ஈறுகெட்டு முதல் நீண்டது. "முற்றுமற்றொரோவழி" என்பதனல் உகரம் கெட்ட தென்னவுமாம். பெருந்திரு—இங்கு இனமிகல். சேர்வு—தொழிற்பெயர், நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. வெண்குடைகீழ் பார்காத்தலாவது நல்லர சாட்சியால் ஜனங்களைக் காத்தல். (அ)

9. கேடில் விழுச்செல்வங் கேடெய்த சூதாடல்
ஏடவிழ்தார் மன்னர்க் கியல்பேகாண்—வாடிக்
கலங்கலைநீ யென்றுரைத்தான் காமருவு நாடற்
கிலங்கலைதூன் மார்ப னெடுத்து.

9. The sage (Vyasa) whose breast was adorned with the shining and moving thread said to him (Dharma) who possessed the kingdom which was surrounded by extensive groves:—"Faint not thou in despair, for dost thou not see that it is the nature of kings, who wear garlands of petal-opened flowers, to play at dice, which is fatal to their inexhaustible and great wealth."

(இ-ள்.) கேடு இல் - கெடுதியில்லாத, விழு செல்வம் - பெருமையான செல்வம், கேடு எய்து - நாசம் அடையத்தக்க, சூது ஆடல் - சூதம் ஆடுவது, ஏடு அவிழ் - பூவிதழ்கள் விரியப்பெற்ற, தார் - மாலையணிந்த, மன்னர்க்கு - அரசருக்கு, இயல்பே - சுபாவமேயாம்; (ஆனதால்) நீ வாடி கலங்கலை - நீ உடம்பு மெலிந்து மனங் கலங்க வேண்டாம், என்று —, கா மருவு - சோலை நெருங்கின, நாடற்கு - நாட்டையுடைய அரசனுக்கு, [யுதிட்டிரனுக்கு], இலங்கு - விளங்கா நின்ற, அலை - அசைகின்ற, நூல் மார்பன் - பூணூலை மார்பில் அணிந்த முனிவன், எடுத்து உரைத்தான் - எடுத்துச் சொன்னான், எ-று.

இலங்கலை நூல்மார்பன் என்பதற்கு விளங்கா நின்ற அலை போலுஞ் சொற்பெருக்குடைய சாஸ்திரங்களை இருதயத்தில் தரித்தவன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. காண் - அசை; நீ பார் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கலங்கலை என்பதில் ஐ சாரியை, கலங்கல் - எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. கலங்கு என்பதோடு எதிர்மறையைக் காட்டும் அல் சேர்ந்த கலங்கல் என்னும் பகுதி மேல் ஐ முன்னிலை யொருமை விகுதி வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம். ஆயினும் மறுததலே பொருளான இவ் எதிர்மறைவினைக்கு வருமல்லது (பர்யுதாஸம்) மற்றொன்றைத் தழுவும் பொருளதான அல் என்பது வருவது நேரன்றென அறிக. இலங்கு அலை என்னும் இரண்டு வினைத்தொகையுமடுக்கி நூல் என்னும் பெயரைக் கொண்டன. விழுச்செல்வம்—விழுப்பமாகிய செல்வம் எனப் பண்புத் தொகை. எய்துசூது—வினைத் தொகை நிலைத்தொடர். எடுத்து உரைத்தலாவது காரணங்களோடு விவரித்துச் சொல்லுதல். (௯)

10. கண்ணிழந்து மாயக் கவறாடிக் காவலர்தா
மண்ணிழந்து போந்து வனநண்ணி—விண்ணிழந்த
மின்போலு நூன்மார்ப மேதினியில் வேறுண்டோ
என்போ லுழந்தாரிடர்.

10. O thou that hast on thy breast, thread as bright as lightning descended; Are there any kings on this earth who like myself have lost their wisdom and involved themselves in difficulties and troubles, by playing at deceitful dice, thus losing their kingdom and being forced to retire to the forest?

(இ-ள்.) விண் இழந்த - வானத்தை விட்டுவந்த, மின் போலும் - மின்னலை யொத்த, நூல் மார்ப - பூணூலைக்கூடிய மார்பையுடையவனே, மேதினியில் - பூமியில், என்போல் - என்னைப்போல, கண் இழந்த - விவேகங்கெட்டு, மாய கவறு - மோசத்துக்கிடமாகிய சூதை, ஆடி—, மண் இழந்து - பூமியைத் துறந்து, போந்து - போய், வனம் - காட்டை, நண்ணி - சேர்ந்து, இடர் - ஆபத்தினால், உழந்தார் - வருந்தினவரான, காவலர் - அரசர். வேறு உண்டோ—, (என்று யுதிட்டிரன் வினவினன்,) எ-று. தாம் - அசை.

கண்—உவமையாகு பெயர், காண் என்னும் பகுதி முதல் குறுகி கருவிப்பொருள் விகுதி கெட்டு வந்தது; காண்பதற்கு கருவியாயுள்ளது; அல்லது கண் = கண்ணுதல்—சிந்தித்தல், இப்பகுதிமேல் அவ்விகுதி குன்றிவந்த தென்வுங் கொள்ளலாம். போந்து—போ - பகுதி, உ - விகுதி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, சந்தியால் இரட்டித்த தகரம் நகரமாய் விகாரப் பட்டது. இது புகுந்து என்பதின் விகாரம் எனவுங் கொள்வர். காவலர்—காவல் அர் எனப்பிரித்து காக்கும் அதிகார முடையவர் எனவும், கா வலர் எனப் பிரித்து காத்தலில் வல்லவர் எனவும் கொள்ளலாம். புரவலர் முதலானவையு மிப்படியே. கா - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். வேறு—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், "வேறில்லை யுண்டைம் பாலுமிடத் தன" [வினை - ௨௦ - சூத்திரம்.] (௧௦)

11. சேமவேன் மன்னனுக்குச் செப்புவான் செந்தனிக்
கோமவேற் காளை நளனென்பான்—யாமத் [கோல்

தொலியாழி வைய மொருங்கிழப்பப் பண்டு
கலியால் விளைந்த கதை.

11. (Vyasa) related to king Dharma, who was possessed of dreadful weapons, the story of the hero Nala, who had a straight unequalled sceptre, and who at midnight was made by Kali to lose the whole of his kingdom, which was surrounded by the roaring ocean.

(இ-ள்.) செம் தனி கோல்-செம்மையாகிய ஒப்பற்ற செங்கோலையும், காமம் வேல் - பயத்தை யுண்டாக்கும்படியான ஆயுதத்தையும் உடைய, காளை - வீரனான, நளன் என்பான் - நளன் என்று சொல்லப்பட்டவன், யாமத்து - நடு இராத்திரியில், ஒலி - (விசேஷமாக) ஒலிக்கின்ற, ஆழி - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, வையம் - பூமியை, கலியால் - கலிபுருஷனால், ஒருங்கு—ஒருமிக்க [சேர்ந்ததாய்] இழப்ப - இழந்துபோகும்படி, பண்டு - பூர்வத்தில், விளைந்த கதை - நேர்ந்தகதையை, சேமம் - காவல் செய்யத்தக்க, வேல் - ஆயுதத்தைத் தரித்த, மன்னனுக்கு - தருமபுத்திர மஹாராஜனுக்கு, செப்புவான் - சொல்லத்தொடங்கினன் (அந்த வியாசமுனி), எ-று.

ஒலி—வினைத்தொகை. ஒருங்கு—வரிப்புனைபந்து என்பது போல் முதனிலையே வினையெச்சமாக வந்தது. செப்புவான் என்பது இயல்பினும் இறந்தகாலம் எதிர்காலமானது. [பொதுவியல் - ௩௩-ஆம் - சூ.] ஆழி— ஆழ் - பகுதி, இ - இடப்பொருளைக்காட்டும் விகுதி, எதுவும் அமிழ்ந்துபோகுமிடம் என்பது பொருள்; அல்லது ஆழ்தல்—தாழ்தல், அதனையுடையது எனவுமாம். அப்போது விகுதி கர்த்தாவைக்காட்டும். நளனென்பான் என்னு மெழுவாய் இழப்ப என்பதிலும், இழப்ப என்னும் வினையெச்சம் விளைந்த என்னும் பெயரெச்சத்திலும் முடிந்தன. வியாசமுனி—தோன்றா எழுவாய்; செப்புவான் - பயனிலை; கதை - செயப்படுபொருள். (௧௧)

12. காமர் கயல்புரளக் காவி முகைநெகிழத்
தாமரையின் செந்தேன் றளையவிழப்-பூமடந்தை
தன்னாட்டம் போலுந் தகைமைத்தே சாகரஞ்சூழ்
நன்னாட்டின் முன்னாட்டு நாடு. [ழ்

12. The country (of Nala), where the tank fish glide along gracefully, where the buds of the dark-lily blossom, and where the good honey-comb of the lotus bursts open, and which is worthy of pre-eminence in this good earth surrounded by water, is like the sporting of the eyes of the goddess of the earth.

(இ-ள்.) சாகரம் சூழ் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த, நல் நாட்டில் - நல்ல தேசங்களில், முன் நாட்டும் - முதலிலே வைக்கத்தக்க, நாடு - (நளனுடைய) தேசமானது, காமர் - அழகாகிய. கயல் - மீன்கள், புரள - புரண்டுவருதலாலும், காவி முகை - நீலோற்பல முகிழ்கள், நெகிழ - மலர்தலாலும், தாமரையின் - தாமரைப்பூவினது, செம் தேன் தனை - நல்ல தேனோடுகூடிய கட்டானது, அவிழ - விரிதலினாலும், பூமடந்தைகள் - திருமகளுடைய, நாட்டம் போலும் - கண்ணையொத்த, தகைமைத்து - குணமுள்ளது, எ-று. ஏ - அசை.

கண்ணனது புராளுங் கயல்போலவும் மலர்கின்ற குவளையும் தாமரையும் போலவும் இருக்கும், ஆதலால் நீர்வளப்பத்தாலாகிய பொலிவுபற்றி அந்நாடு திருமகளின் கண்ணோடு உவமிக்கப்பட்டது. அன்றியுந் தன்னாட்டம் என்பதில் ஆட்டம் எனப் பதம் பிரித்துத் திருமகளின் நர்த்தனம்போலிருந்ததெனப் பொருள்கூறினு மமையும்; அந்தப்பக்ஷத்தில் கயல் என்பதைக் கண்ணாகவும், காவி - சிவந்த, முகை - (அல்லி) மொக்குள், எனக்கொண்டு, இதழாகவும், தாமரை என்பதை முகமாகவும், செந்தேனைப் பாடும் பாட்டாகவும், உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியாகக் கொள்ளவேண்டும்; ஆடுங்கால் கண்புரள்வதும், உதடு விரிந்து தோன்றுவதும், முகம் மலர்ந்து இனிய பாடல் உண்டாவதும் முறையாதலா லென்க.

பூமடந்தை - தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும்பெண், பூதேவி என்று பொருள் கொள்ளலுமாம். தன் — தான் என்பதின் விகாரம். அந்நாட்டின்பெயர் விடதம், புரள முதலிய செயவெனெச்சம், மழைபெய்ய நெல்விளைந்த தென்பதிற்போலக் காரணப்பொருட்டாய் வந்தன, காமர் — உரிச்சொல். நாட்டம் — நாடு - பகுதி, அம் - கருவிப்பொருள் விகுதி, "நெடிலோடுயிர்த்தொடர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில்மிக என்றதனால்

இக்கேயும் டகரம் இரட்டித்தது; உகரம் கெட்டது சந்தி. ஆட்டம்—ஆடு - பகுதி, அம்- தொழிற்பெயர்விகுதி, மற்றவை முன்போல். தகைமைத்து—ஒன்றன்பால்குறிப்புவினைமுற்று, தகைமை-பண்புப்பெயர்ப்பகுதி, து - விகுதி, த் - சந்தி. (கஉ)

13. கோதை மடவார்தங் கோதின் மெயிற்றி மிர்ந்த
சீத களபச் செழுஞ்சேற்றால்—வீதிவாய்
மானக் கரிவழுக்கு மாவிந்த மென்பதோர்
ஞானக் கலைவாழ் நகர்.

13. There is a town called Mavindum, which abounded in living literature and science, and in whose streets the elephants slid on the rich and cool mixture of sandal which the garland-bedecked females daub on their bodies.

(இ - ள்.) கோதை மடவார் தம் - மாலைசூடிய பெண்களுடைய, கோது இல் - குற்றமில்லாத, மெய்யில் - உடம்பில், திமிர்ந்த - பூசிய, சீத களபம் - குளிர்ச்சியான கலவைச் சாந்தாகிய, செழும் சேற்றால் - வளமான சேற்றினால், வீதிவாய் - தெருக்களில், மானம் கரி - பெருமையான யானைகள், வழுக்கும் - சறுகிவிழப்பெற்ற, மாவிந்தமென்பது - மாவிந்தமென்று சொல்லப்பட்ட, ஞானம் கலை - ஞானசாஸ்திரங்கள், வாழ் - வாழும் இடமான, ஓர் நகர் - ஒருபட்டணம் (உண்டு,) எ-று.

அப்பெண்கள் நீராடுவதினாற் சந்தனச்சேறு உண்டாயிற்று என்பது கருத்து. இதனால் அந்நகரத்தின் செல்வமிகுதி குறிப்பிக்கப்பட்டது. கோதைபோன்ற மடவார் எனவுங் கொள்ளலாம்.

வாழ்—வினைத்தொகை, இது பெயரெச்சத்தின் விகாரமாதலின் பெயரெச்சத்தின் முடிபுகளைக்கொள்ளும். "செய்வதாதியறுபொருட்பெயரு மெஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்மே" என்ற [வினையியல் உக-ம்]சூத்திரப்படி வாழ் என்பது நகர் என்னும் இடத்தைக்கொண்டது. சீதகளபம் என்பது வடநூன் முடிபாதலின், இயல்பாயிற்று. சீதக்களபம் என்று தமிழ்முடிபாகவும் கொள்ளலாம். 'கொங்கைமிசைத்திமிர்ந்த' எனப்பாடமும் உண்டு. (கங)

**14. நின்றுபுயல் வானம் பொழிந்த நெடுந்தாரை
என்று மகில்கமழு மென்பரால்—தென்றல்
அலர்த்துங் கொடிமாடத் தாயிழையா ரைம்பால்
புலர்த்தும் புகைவான் புகுந்து.**

14. They say that long streaks of water which the standing clouds pour from the sky always smell of sandal, since on the terraces of lofty houses, upon which the flags flutter in the south wind, the maidens who are adorned with the choicest jewels, (after bathing) dry their hair in the smoke (of the sandal incense) which goes up into the skies.

(இ - ள்.) தென்றல் - தென்காற்று, அலர்த்தும் - அசையச் செய்கின்ற, கொடி - கொடிச்சீலைகளையுடைய, மாடத்துக் உபரிகைகளில், ஆய் இழையார் - ஆய்ந்த ஆபரணங்களைத் தரித்த பெண்கள், ஐம்பால்-கூந்தல்களை, புலர்த்தும்-உலர்த்துகிற, புகை - அகிற்புகை, வான் புகுந்து-வானத்திற் பிரவேசித்து (இருப்பதினாலே,) வானம் - ஆகாசத்தில், நின்று - இருந்து, புயல் - மேகம், பொழிந்த - பெய்த, நெடு தாரை - பெரிய மழைத் தாரையானது, என்றும் - எப்போதும், அகில் கமழும் - அகில் வாசனைவீசும், என்பர்-என்றுசொல்வர், ஏ-று. ஆல் - அசை.

இதுவும் அந்நகரத்தின் வளத்தைக் குறித்தது. புகுந்து என்னும் செய்தென் எச்சம் கமழும் என்னும் பிறகருத்தாவினை யோடு முடியாதாதலின் 'இருப்பதினால்' என்பது வருவிக்கப் பட்டது. "சொற்றிரியினும்" என்கிற [வினையியல் உஎ-ம்] சூத்திர விதியினால் புகுந்து என்பது புக என்பதில் திரிபெனக்கொண்டு காரணப்பொருட்டாய்க் கொள்ளினும் பொருந்தும். ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பினை யுடையது; அவையாவன— உச்சியில் முடித்தலாகிய முடியும், பக்கத்தில் முடித்தலாகிய கொண்டையும், பின்னே செருகலாகிய சுருளும், சுருட்டி முடித்தலாகிய குழலும், பின்னிவிடுதலாகிய பனிச்சையுமாம்.

அலர்த்தும் கொடி—பெயரெச்சம், செயப்படு பொருளைக் கொண்டது. புலர்த்தும்புகை—இங்கேகருவியைக்கொண்டது.

15. வெஞ்சிலையேகோடுவன மென்குழலேசோருவன
அஞ்சிலம்பே வாய்விட் டரற்றுவன—கஞ்சம்
கலங்குவன மாளிகைமேற் காரிகையார் கண்ணே
விலங்குவன மெய்ந்நெறியை விட்டு.

15. The only curved things in this city are the cruel bows; the only thing which gets loose is the soft hair of females; the only things which open their mouths and lament are the ankle ornaments; the only thing which trembles is water, the only things which go astray from the right path are the eyes of the maidens who sit on the terraces of houses.

(இ-ள்) வெம் சிலையே - கடுமையான வில்லே, கோடுவன- கோணலாகுவன (மற்றெவையும் அல்ல); மெல் குழலே - மெல்லிய கூந்தலே, சோருவன - தளர்ச்சியடைவன; அம் சிலம்பே - அழகிய சிலம்பு என்னும்(ஆபரணமே,)வாய்விட்டு- வாய்திறந்து, அரற்றுவன - கதறுவன; கஞ்சம் - தண்ணீரே, கலங்குவன-கலங்கிப்போவன; (அல்லது) [கஞ்சம் - கைத்தாளங்கள், கலங்குவன - பல ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஒலிப்பன]; மாளிகை மேல் - வீடுகளின்மேலுள்ள காரிகையார் - பெண்களுடைய, கண்ணே - கண்களே, மெய்நெறியை விட்டு- நேரானவழியை விட்டு, விலங்குவன - ஒதுங்கிப்போவன, எ-று.

கஞ்சம் என்பது சங்குமாம்; தாளத்தை யுணர்த்தும்போதும் இது காம்ஸ்யம் என்னும் ஆரியத்தின் திரிபேயாதலால் வெண்கலத்தினாற் செய்த பலதாளங்களுக்குமாமென அறிக. கம் - நீரில், சங்கு-சங்குகளே, அலங்குவன-அலைந்து கொண்டிருப்பன எனவுங் கொள்ளலாம்.

மற்றெவையும் அல்ல என்பதை ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் முடிவிலும், ஏகாரத்தைக் கஞ்சம் என்பதோடுங் கூட்டிக் கொள்க. அந்நகரிலுள்ளாரில் யார்க்கும் கோடுதல் முதலான துர்க்குணங்களில்லையென்பது கருத்து. இதுவும் அந்நகரின் பெருமையை யுணர்த்தியது.

காரிகை - அழகு, அதனையுடையார் காரிகையார். காரிகை— பெண் எனக் கொள்ளின், ஆர் பலர்பால் விகுதி.

பெண்கள் அன்பினாலும், நாணத்தினாலும், கோபத்தினாலும், நேராகப் பாராமல் கீழ்வளைத்துப் பார்த்தல் இயல்பாதலால் மெய்ந்நெறியைவிட்டுவிலகுந்தன்மை அக்கண்களுக்கேயன்றி மற்றவைகளுக்கு இல்லை என்பது. [உயிர் புணரியல் அ-ம் சூத்திரம்] "குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி மிகலு மாம்" என்பதனால் மெய்ந்நெறியென நகர மிகுந்தது. ஏகாரங்கள் பிரிநிலையில் வந்தன. (கரு)

16. தெரிவனநூ லென்றுந் தெரியா தனவும்
வரிவளையார் தங்கண் மருங்கே—ஒருபொழுதும்
இல்லா தனவு மிரவே யிகழ்ந்தெவரும்
கல்லா தனவுங் கரவு.

16. That which is ever studied is literature and science; that which is never seen is the waist of females, who wear striped bangles; that which is never found is beggary; and that which is ever despised by all and never studied is deceit.

(இ-ள்.) என்றும் தெரிவன-எக்காலமும் யாவராலும் அறியப்படுவன, நூல் - சாஸ்திரங்களே (அன்றிமந்திராலோசனை முதலியவையல்ல); தெரியாதனவும்-காணப்படாதனவும், வரிவளையார் தங்கள் - சித்திரரேகைகளுள்ள வளைகளையணிந்த பெண்களுடைய, மருங்கே - இடையே (அன்றி ஞாயமுதலானவையல்ல; ஒருபொழுதும் - எப்போதும், இல்லாதனவும்-இல்லாத பொருள்களும், இரவே - இரக்குந்தொழிலே (அன்றிச் சுகத்துக்கு வேண்டியவையல்ல) ; எவரும் - எப்படிப்பட்டவரும், இகழ்ந்து - தூஷித்து, கல்லாதவனும் - கல்லாமல் விட்டவையும், கரவு - வஞ்சனையே (அன்றி மற்ற மெஞ்ஞான வகைகள் அல்ல) ; எ-று.

இவ்விரண்டு பாட்டும் ஒழித்துக் காட்டல் அணி.

கல்லாதன என்பது "செயப்படு பொருளை" என்கிற [பொருளியல் சகூ-ம்] சூத்திரவிதியைக் கொண்டது. (கசா)

17. மாமனுநூல் வாழ வருசந் திரன்சுவர்க்கி [பூந் தாமரையாள் வைகுந் தடந்தோளான்— காமரு

தாரான் முரணைநகர் தானென்று சாற்றலாம்
பாராளும் வேந்தன் பதி.

17. We may say that the capital of king Nala, who rules the earth is like the city of Muranai, the capital of king Swarki, who is as beautiful as the moon, who was born to uphold the great institutes of Manu, upon whose broad shoulders Lakshmi dwells, and who is decked with garlands of beautiful flowers.

(இ-ள்.) மா மனு நூல் - பெருமை பொருந்திய மனுதரும நூலானது, வாழ - வாழ்வதற்கு, வரு-உற்பவித்த, சந்திரன்-சந்திரன் போன்றவனும், தாமரையாள் - திருமகள், வைகும்-வாழ்கின்ற, தடம் - விசாலமாகிய, தோளான்-தோளையுடையவனும், காமர் - அழகிய, பூந்தாரான் - பூமாலை தரித்தவனும் ஆகிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கி யென்பவனுடைய, முரணை-முரணை யென்னும், நகர் தானென்று - நகர் இது என்று, சாற்றலாம்-சொல்லக்கூடும், பார் ஆளும் - பூமியை ஆளுகின்ற, வேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய, பதி-ஸ்தானமாகிய மாவிந்த நகரத்தை, எ-று.

சந்திரன் சுவர்க்கியென்று ஒரு பெயராகவுங்கொள்ளலாம். இவ்வரசன் இந்நூலாசிரியர்க்கு உதவி செய்தவன், ஆனது பற்றி இவனை எற்குமிடமறிந்து புகழ்ந்து பேசுவர். வேந்தன் பதியை முரணைநகர் என்றுசாற்றலாம் எனக்கூட்டிக்கொள்க. சாற்றல் - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. வேந்தன்பதி - எழுவாய்; சாற்றல் ஆம் - பயனிலை என்னவுமாம்; சாற்றற்கு ஆம் என்பது பொருள். இவன் திருமாலின் அவதாரம் எனக் குறிப்பித்தற்கு, "தாமரையாள்வாழுந் தடந்தோளான்" என்றார். (கஎ)

18. *ஓடாத தானை நளனென் றொருவன்*
பீடாருஞ் செல்வப் பெடை உண்டோ—டோ
முருகுடைய யாந்தார் முகாணைசகுந் தண்டார்
அருகுடையான் வெண்குடையா னுக்கு.

18. There was one Nala, who commanded armies that never retreated in battle, who ruled his country under a white umbrella, and who decorated his chest with garlands

abounding in honey which wets the faces of men and feeds friendly bees.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அப்பட்டணத்தின்கண், பீடு - பெருமை, ஆரும் - நிறைந்த, செல்வம் - செல்வமுள்ள, பெடை - பெண் வண்டு, வண்டோடு - ஆண்வண்டோடு, ஊடா - பிணங்கினதனால், முருகு உடைய - உள்ளிருந்த தேன் பெயர்ந்துவர, அருகு-சமீபத்திலுள்ள, மாந்தர் முகம் - மனிதருடைய முகத்தை, நனைக்கும் - நனைக்கும்படியான, தண் தார் - குளிர்ச்சியான மாலையை, உடையான் - உடையவனும், வெண்குடையான் - வெண்மையான குடையுடையவனும் ஆகிய, ஓடாத தானை - தோற்காத சேனையுள்ள, நளன் என்று-நளனென்று சொல்லப்பட்டு, ஒருவன் - ஓரரசன், உளன் - இருந்தான், எ-று.

வண்டு ஊடுகையில் விசையாய் மலர்களின்மேல் உழுது கொண்டு செல்வதனால் உள்ளிருந்த தேன் வெளிப்பட்டதென அறிக. வண்டுக்குச் செல்வமாவது பொன்சிறகுடைமை.

ஊடா என்பதைக் காரணப்பொருட்டாய் வந்தசெயவென்னெச்சத்தின் திரிபெனக் கொள்க. "மாதர் முலை நனைக்கும்" என்றும் பாடம் உண்டு. (கஅ)

19. சீத மதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மை யறங்கிடப்பத்
தாதவிழ்பூந் தாரான் றனிக்காத்தான்—மாதர்
அருகூட்டும் பைங்கிளியு மாடற் பருந்தும்
ஒரு கூட்டில் வாழ வுலகு.

19. The garland bedecked Nala governed the world alone, under a cool moon-like umbrella that justice might prosper un-interrupted and that the green parrots, which feed by the side of women, might live together in the same cage with the kite, which is naturally enemies.

(இ-ள்.) தாது அவிழ் - வாசனைப்பொடி உதிருகின்ற, பூந்தாரான் - பூமாலையையுடைய நளமகாராஜன், சீதமதி - குளிர்ச்சியான சந்திரனைப்போன்ற, குடைகீழ் - குடையின் கீழ், அறம் - தருமம், செம்மை - நன்றாக, கிடப்ப - இருக்கும்படியும், மாதர் - பெண்கள், அருகு - சமீபத்தில், ஊட்டும் - (பால் முதலியவைகளை) உண்பிக்கப்பெற்ற, பை கிளியும் -

பசுமையான இளியும்; ஆடல் பருந்தும் - போர் செய்கின்ற பருந்தும், ஒரு கூட்டில் - ஓர் கூண்டில், வாழ - வாழும்படியும், உலகு - உலகத்தை, தனு - ஒப்பில்லாமல், காத்தான் காப்பாற்றினன், எ-று.

குடையென்பது ஆகுபெயராய் அதிகாரத்தையுணர்த்திற்று. இடப்பு, வாழ, என்பவை வினைச்செவ்வெண் ஆதலின் எண்ணும்மை வருவிக்கப்பட்டது. (கக)

20. வாங்குவளைக் கையார் வதன மதிபூத்த
பூங்குவளைக் காட்டிடையே போயினன்-தேங்குவ
தேனாடி வண்டு சிறகுலர்த்து நீர்நாடன் [ளைத்
பூநாடிச் சோலை புக.

20. Nala, who possessed a well watered country in which the bees, having bathed in the sweet honey of the kuvalai flower, dried their wings on his way to the flower garden, went through the forest of the gazing eyes of females, whose faces resembled the moon, and whose hands were adorned with bangles.

(இ - ள்.) தேங்குவளை - வாசனை பொருந்திய குவளைப்பூவினது, தேன் - தேனிலே, ஆடி - நீராடி, வண்டு - வண்டுகள், சிறகு உலர்த்தும்-சிறகுகளை உலர்த்தும்படியான, நீர் நாடன் - நீர்வளமுள்ள நாடுடைய நளன், பூநாடி - மலர்களை இச்சித்து, சோலை புக - தோட்டத்திற் போவதற்கு, வாங்கு-கொண்ட, வளை கையார் - வளையல்களுள்ள கைகளையுடைய பெண்களின், வதன மதி - முகமாகிய சந்திரனிடத்து, பூத்த —, பூ குவளை காடு இடையே-(பார்வையாகிய) அழகிய நீலோற்பலக்காட்டினடுவில், போயினன் - போனான், எ-று.

நளன் பெண்கள் தன் கட்டழகை வியந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் சென்றான் என்பது கருத்து.

பூநாடி என்பதற்குப் பூக்கும்படியான காம்புள்ள என்று பொருள்கொண்டு சோலைக்கு விசேடணமாக்கினு மமையும். வாங்கு என்பதற்கு வாங்கிப்போன [கழன்றுபோன], வளைக் கையார் எனவும் பொருள் சொல்லலாம்; அப்போது அவ்வளைப் பார்த்துக் காதல்கொண்டமையால் உடம்புமெலிய வளைகழன்

றது என்பது கருத்தாம். வாங்குதல் அழைத்தலு மாதலால் தம்மொழியால் அரசனை அழையாநின்ற என்னவுமாம். (உ0)

21. வென்றி மதவேடன் வில்லெடுப்பவீதியெலாந்
தென்றன் மதுநீர் தெளித்துவர—நின்ற
தளவேனன் மீதலருந் தாழ்வரைசூழ் நாடற்
கிளவேனில் வந்த தெதிர்.

21. The morning sun shed its rays against Nala, who possessed the vale-girt country, where the jessamine branches out over the millet and flower, where cupid uses his bow (with flowered arrows,) and where the south wind sprinkles honeyed water all through the streets.

(இ - ள்) வீதி எலாம் - தெருக்களில் எல்லாம், வென்றி - வெற்றி பொருந்திய, மதன் வேடன் - மன்மதனாகிய வேடன் வில் எடுப்ப - வில்லையெடுத்து நிற்கும்படியாகவும், தென்றல் - தென்காற்று, மது நீர் - தேனாகிய நீரை, தெளித்து வர - தெளித்துக்கொண்டு வரவும், நின்ற-நிலைபெற்ற, தளவு - முல்லைக்கொடி, ஏனல் மீது - தினையின் மேல், அலரும் - மலரும்படியான, தாழ் வரை - மலைகளின் தாழ்வரைகள், சூழ் - சூழ்ந்த, நாடற்கு - நாடுடைய நளனுக்கு, இளவேனில் - இளவேனிற் காலமானது, எதிர் வந்தது - எதிர்ப்பட்டது, எ - று [இளவேனில் - வசந்தகாலம்].

ஒரு பிரபு வருகையில் மெய்காப்பாளன் விற்பிடித்து உடன் வாரலும் வாசனை நீரை வழியில் தெளித்திருத்தலும் இயல்பாதலின், வசந்தன் பிரபுவாக அங்ஙனம் அமைந்தானென்பதும், அந்தப்பிரபு சோலைக்குரியவனாதலின் அரசனை எதிர்கொண்டான் என்பதும் குறிப்புப்பொருள். மன்மதன் வில்லெடுக்க என்பது பெண்கள் ஆசைகூர என்கிறபடி.

வென்றி—வெல் - பகுதி, றி - தொழிற்பெயர் விகுதி, லகரம் றகரம் ஆனது சந்தி, றகரம் னகரம் ஆனது மெலித்தல் விகாரம். மதன் வேடன் என்பது "சிலவிகாரமா முயர்திணை" என்பதனால் மதன்வேடன் என்றாயிற்று; அன்றி, வேள தன் எனப்பிரிக்கினும் அமையும். இளவேனில் எதிர்வந்தது என்றால்தென்றல்முதலியகுறிப்பாற்றோன்றியதென்கிறபடி. (உக)

22. தேரிற் றுகளைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின்
வேரிப் புனனனைப்ப வேயடைந்தான் — கார்வண்டு
தொக்கிருந்தா லித்துழலுந் தூங்கிருள்வெய் யோற்குப்
புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்

22. Nala, the dust of whose car (flying about) gets soaked in the scented water on the flower-bedecked hair of jewelled maidens retired into a grove, where the black bees swarmed together, flying about joyfully, and where abounded perpetual darkness, which retreated before the rays of the sun.

(இ-ள்.) தேரின் - தேரினின்றும் உண்டாகிய, துகளை - பொடியை, திருந்து இழையார் - திருத்தமான ஆபரணம் பூண்ட பெண்களினுடைய, பூங்குழலின்-பூச்சூடிய கூந்தலி னுண்டாகிய, வேரிபுனல் - வாசனைநீர், நனைப்ப - நனைக்கும் படி, கார் வண்டு - கறுத்தவண்டுகள், தொக்கு இருந்து - சேர்ந்திருந்து, ஆலித்து - களித்து, உழலும் - சுழலப்பெற்ற, தூங்கு இருள் - அசையாத இருட்டு, வெய்யோற்கு - சூரிய னுக்கு, ஒதுங்கி—, புக்கு - புகுந்து, இருந்தால் அன்ன- இருந் தா லதை யொத்திருக்கின்ற, பொழில் - சோலையை, அடைந் தான் - (நளன்) சேர்ந்தான், எ - று. ஏ - அசை.

இவன் போக்கைப் பெண்கள் கூந்தல்சோர வியந்து பார்த் துக்கொண் டிருக்கையில் துகள் கூந்தலில் படிந்து வாசனை நீரால் நனைக்கப்படுகின்ற தென்பதாம்.

இங்கு உழலும், அன்ன, இவ்விரண்டு பெயரெச்சங்களும் அடுக்கிப் பொழில் என்பதைக்கொண்டன. சூரியனுக்குஒதுங்கி என்றால் சூரியனுக்கு அஞ்சி என்பது கருத்து. தேரின்—இன் — ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது; ஆறனுருபோடு வந்த சாரியையுமாம். வேரிப்புனல்-பூந்தேன்' காலையில் நீராடி நிற் கும் பெண்களின் கூந்தலினீர் என்னவுமாம். தொக்கு—செய் தென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம், தொகு - பகுதி, உ-விகுதி, ககரம் இரட்டித்துக் காலங்காட்டிற்று, உ - கெட்டது சந்தி. அன்ன—குறிப்புப்பெயரெச்சம், அ - பகுதி, இடைச்சொல், அ-விகுதி, ன்-சாரியை, சாரியையாய்வந்த னகர மிரட்டியது

சந்தி, அன் - பகுதி என்னவுமாம். சுட்டின்மேல் விதந்தைக் காட்டும் ன் என்கிறவிகுதிசேர உண்டாகியதோர் இடைப்பகுபதமென்பது அபிப்ராயத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றது. இன்ன என்பது மிப்படியே. அங்கு அன்று முதலியவைகளுக்கும் இவ்வாறே உறுப்புமைத்தல் தக்கது. (உஉ)

23. நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடியதன், தா
ணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப—மாணி
றத்தான் முன்னப்புட் டோன்று முளரித் தலை
வைகும், அன்னப்புட் டோன்றிற்றே யாங்கு.

23. Before the upright Nala, appeared in the garden a swan that lived on a lotus in the tank, changing the dark hun of the garden with the bright colour of his body and imparting to the waters the red-colour of its long feet.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அச்சோலையில், மாண் நிறத்தான் - பெருமையான குணமுள்ள நளனுக்கு, முன் - எதிரில், நீள் நிறத்தால் - பிரகாசமான தனது தேகநிறத்தினால், சோலை-அந்தத் தோட்டம், நிறம் பெயர - நிறம் மாறிநிற்க, நீடிய - மிகுந்த, தன் தாள் நிறத்தால் - தன்னுடைய பாதத்தின் நிறத்தினால், பொய்கை தலம் - தடாகத்தின் இடம், சிவப்ப - சிவந்து காண, அப்புள் - தண்ணீரில், தோன்றும் - உண்டாகிய, முளரித்தலை - தாமரையின்மேல், வைகும் - வாசஞ்செய்கின்ற, அன்னப்புள் - அன்னப்பக்ஷி, தோன்றிற்று - காணப்பட்டது, ஏ - அசை.

மாணிறத்தான்- மாட்சியுள்ள மார்புடையவன் எனவுமாம். உடம்பெல்லாம் வெளுத்து மூக்கும் காலுஞ் சிவந்திருக்கும் ராஜஹம்சம் என்பர்.

நீடிய என்பது நிறத்தின் விசேஷணம். பெயர, சிவப்ப— இவ்விரண்டெச்சங்களும் தோன்றிற்று என்பதில்முடிந்தன, அப்பு—வடசொல். (உ௩)

24. பேதை மடவன்னந் தன்னைப் பிழையாமல்
மேதிக் குலமேறி மெய்க்கரும்பைக்—கோதிக்

கடித்துகான் முத்துமிழும் கங்கைநீர் நாடன்
பிடித்துத்தா வென்றான் பெயர்ந்து.

24. Nala, who possessed the country through which the Ganges flowed, and in which the herd of buffalows, breaking the tender sugar cane, chewed it so that its pearls dropped out (of their mouths,) said—" O maid; approach that beautiful swan gently, and without missing catch it and bring it here.

(இ - ள்.) மேதி குலம் - எருமைக்கூட்டம், ஏறி - (சோலையிற்) பிரவேசித்து, மெல் கரும்பை - மென்மையான கரும்பங்கழிகளை, கடித்து கோதி - கடித்துக்கொழித்து, முத்து - (அக்கரும்பினின்றும் வாயில் விழுகின்ற) முத்துக்களை, உமிழும் - உமிழ்ந்து விடப்பெற்ற, கங்கை நீர் - கங்காசலம் சூழ்ந்த, நாடன் - நாட்டையுடைய நளன், பெயர்ந்து - (அங்கே) போய், பேதை - பெண்ணே, மட அன்னம் தன்னை - அறியாமையுள்ள அன்னப் பறவையை, பிழையாமல் - தப்பாமல், பிடித்து தா என்றான்—, எ - று. தான் - அசை.

கரும்புக்கு மென்மையாவது செழிப்பு, உமிழும் என்னும் பெயரெச்சம் நாடென்னு மிடப்பெயர்கொண்டது. கங்கை என்றது சிறந்த ஆற்றுக்கும் ஆம்.

பேதை என்பது " அண்மையினியல்பும் " என்னும் [பெயரியல் ருசு-ஆழ்] சூத்திரத்தால் விளியில் இயல்பாயிற்று.

மடமை - இளமையாக்கொண்டு பேதமையாகிய இளவன்னத்தை எனவு முரைக்கலாம். அங்கிருந்த ஒரு பெண்ணை எனச் செயப்படுபொருள் வருவித்துக்கொள்க. (௨௪)

25. நாடிமட வன்னத்தை நல்ல மயிற்குழாம்
ஓடி வளைக்கின்ற தொப்பவே—நீடியநல்
பைங்கூந்தல் வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடுபோந்து
தங்கோவின் முன்வைத்தார் தாழ்ந்து.

25. Like a number of fair peacocks, the tender maidens with their long fine silk-like hair, went and surrounded the young swan, and having caught it, brought and presented it humbly to their king.

(இ - ள்.) நாடி-(அரசன் பேச்சை) மனதிற் கொண்டு, நல்ல மயில் குழாம் - நல்ல மயில்களின் கூட்டம், ஓடி வளைகின்றது - ஓடி வளைத்துக் கொள்வதை, ஒப்ப-ஒத்திருக்க, நீடிய - நீண்ட, நல் பைங் கூந்தல் - நல்ல பசுமையான கூந்தல்களையுடைய, வல்லியர்கள் - கொடிபோன்ற மாதர்கள், மட அன்னத்தை-மடப்பமுள்ள அன்னத்தை, பற்றிகொடு - பிடித்துக் கொண்டு, போந்து - வந்து, தம் கோவின் முன் - தங்கள் அரசனுக் கெதிரில், தாழ்ந்து - வணங்கி, வைத்தார் — எ-று. ஏ - அசை.

கொண்டு என்பது கொடு என இடைகுறைந்தது. மடப்பம் - அழகு எனவுமாம்.

அரசன் ஒருத்தியை நோக்கிச் சொன்னாலும் பலரும் நான் முன் நான்முன் என் றோடுவது சேவகரின் இயற்கை யாதலின் அங்ஙனஞ் செய்தாரெனக் கொள்க.

கூந்தலுக்குப் பசுமையாவது வளப்பம், பசுமையையும் கருமையையும் ஒருவகையில் அபேதமாச் சொல்வது முண்டு.

26. அன்னந் தனைப்பிடித்தங் காயிழையார் கொண்டு
போய், மன்னன் றிருமுன்னர் வைத்தலுமே —
அன்னம், மலங்கிற்றே தன்னுடைய வான்கிளை
யைத் தேடிக், கலங்கிற்றே மன்னவனைக் கண்டு.

26. As soon as the swan was brought in the presence of the king by the maidens adorned with the choicest jewels, it was much terrified and tremblingly looked round in despair for its numerous relations.

(இ-ள்.) அங்கு - அவ்விடத்தில், அன்னந்தனை பிடித்து - அம்ச பக்ஷியைப்பிடித்து, ஆய் இழையார் - ஆய்ந்த ஆபரணமுள்ள பெண்கள், கொண்டுபோய் —, மன்னன் திருமுன்னர் - அரசனுடைய மேன்மையான சந்நிதானத்தில், வைத்தலுமே - வைத்தவுடனே, அன்னம் - அந்த அம்சபக்ஷி, தன்னுடைய —, வான் கிளையை - பெரிய சுற்றத்தை, தேடி —, மலங்கிற்று - அலைந்ததாகி, மன்னவனை கண்டு - அரசனைப்பார்த்து, கலங்கிற்று - மனக்கலக்கமுற்று, எ - று.

ஏ - அசை. அங்கு - அசையுமாம்.

வைத்தலும்—இதோர் வகை வினையெச்சம். உம் - பிற் பொருட்டு விகுதி, தொழிற்பெயர்மேல் வரும். (௨௬)

27 அஞ்சன் மடவனமே புன்ற னணிநடையும்
வஞ்சி யனையார் மணிநடையும்—விஞ்சியது
காணப் பிடித்ததுகா ணென்றான் களிவண்டு
மாணப் பிடித்ததார் மன்.

27 The king, who was adorned with garlands of flowers, of which the joyous bees might be proud, said:— "Fear not, O young swan I caught you merely to see which was better, your graceful walk, or the elegant gait of the ladies, who are as tender as creepers"

[அரசன் அன்னத்தைப்பார்த்துச் சொன்னது.]

(இ - ள்.) மட அனமே - மடமை பொருந்திய அன்னமே, அஞ்சல் - பயப்படாதே; உன்றன் - உன்னுடைய, அணி நடையும் - அலங்காரமான நடையும், வஞ்சி அனையார் - வஞ்சிக் கொடிபொத்த பெண்களுடைய, மணி நடையும் - அழகுள்ள நடையும் (ஆகிய இவற்றுள்,) விஞ்சியது காண - அதிகப்பட்டதைக் காணும் பொருட்டு, பிடித்தது - உன்னைப்பிடித்தது என்றான் - என்று சொன்னான், களி வண்டு - மதர்த்திருக்கும் வண்டுகள், மாண - பெருமை பெறும்படி, பிடித்த - கட்டிய, தார் - மாலையணிந்த, மன் - அரசன், எ-று. காண்-அசை.

அரசன் என்றானெனக் கூட்டுக. பிடித்தது என்னும் எழுவாய்க்கும் ஆம் என்னும் பயனிலை எஞ்சிநின்றது. பிடித்தது-தொழிற்பெயர்; பிடி - பகுதி, து - விகுதி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, த் - சந்தி, அ-சாரியை, இந்தத் துவ்விகுதி காலங் காட்டு மிடைநிலைகளைப் பெற்றுவரும்; பிடிக்கின்றது, பிடிப்பது எனவுங் காண்க. மை விகுதியும் சிறுபான்மை இவ்வாறு வரும்: பிடித்தமை, பிடிக்கின்றமை முதலியவற்றைக்காண்க. அஞ்சல்—எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. மாண—மாண் என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த செயவென்னெச்சம்.

அரசன் முதலில் இங்ஙனம் கூறியது கருணையாலன்றி அப்பறவை உணர்ந்துகொள்ளுமெனக் கருதியன்று. (௨௭)

28. செய்ய கமலத் திருவை நிகரான
தையல் பிடித்த தனியன்னம்—வெய்ய

அடுமாற்ற மில்லா வரசன்சொற் கேட்டுத்
தடுமாற்றந் தீர்ந்ததே தான். (ஙஅ)

28. The matchless swan, which was caught by a maiden, who resembled Lakshmi of the red lotus, hearing the words of the king who entertained no cruel intentions, did at once recover from its fear and trembling.

(இ-ள்,) செய்ய கமலம் திருவை - சிவந்த தாமரையில் வாசஞ்செய்கின்ற இலக்குமியை, நிகரான - ஒத்த, தையல் - பெண், பிடித்த—, தனி - ஒப்பில்லாத, அன்னம்—, வெய்ய - கொடிதான, அடு மாற்றம் - கொல்லும்படியான பகை, இல்லா - இல்லாத, அரசன் சொல் - நளன் பேச்சை, கேட்டு—, தடுமாற்றம் - துன்பம், தீர்ந்தது - நீங்கப் பெற்றது, எ - று. ஏ - தான் - அசைகள்.

செய்ய—செம்மையென்னும் பண்படியிற் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். வெய்ய—இதுவும் அப்படியே. வெம்மை யென்பது பண்படி. அன்னந் தடுமாற்றந் தீர்ந்தது என்பது [பொதுவியல் ௨௱-ம்] சூத்திரவுரையால் அமைந்தது. ௨௩-ம்பாட்டில் "சோலை நிறம் பெயர" என்பது மிவ்வாறே.

அடுமாற்றம்—அடுதலுக்கு ஏதுவாகிய மாற்றம்; இங்கு வினைத்தொகை, பெயரெச்சத்தின் விகாரமாதலால் கருவிப் பெயர்கொண்டது.

மாற்றம்-மாறு என்பதிற்பிறந்தது; தடுமாற்றம்—தடுமாறு என்னும் பகுதியிற் பிறந்தது; இரண்டுந் தொழிற்பெயர்; பொருளாற் பண்பு. (௨அ)

29. திசைமுகந்த வெண்கவிகைத் தேர்வேந்தே யுன்றன்
இசைமுகந்த தோளுக் கிசைவாள்—வசையில்
தமயந்தியென்றோதுந் தையலாண்மென்றோள்
அமையந்தி யென்றோ ரணங்கு.

29. The swan, (addressing Nala,) said :—"O charioteer whose white umbrella spreads through all the regions, there is a maiden named Damayanti, a goddess-like damsel, who is of good report, whose rounded shoulders, are like soft bamboos, will match well with your renowned shoulders."

(இ-ள்.) திசை முகந்த - திக்குகளைத் தன்னு ளடக்கிய, வெண் கவிகை - வெண்குடையுள்ள, தேர் வேந்தே-இரதாதிபதியான அரசனே, உன்றன்—, இசை முகந்த - கீர்த்திபெற்ற, தோளுக்கு - புயங்களுக்கு, மெல் தோள் - மென்மையான தோள், அமை - மூங்கிலை, அந்தி - சேர்ந்தது, என்ற- என்று சொல்லப்பட்ட, ஓர் அணங்கு - ஒரு தெய்வப்பெண் போன்ற, வசை இல் - குற்றம் இல்லாத, தமயந்தி என்று- ஓதும் - சொல்லப்பட்ட, தையலாள் - ஒருமாது, இசைவாள்- பொருந்தியிருப்பாள் (என்று அன்னஞ் சொல்லிற்று,) எ-று.

அந்தி என்னு முதனிலை, நேர் என்பதுபோல இங்கே வினைமுற்றாயிற்று. வினையியல் ௩௨-ம் சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க. வெண்கவிகை—இதில் ளகரம் (இடையுரிவடசொல்லின்) என்பதனால் டகரமாத்திரியாது ணகரமாத் திரிந்த தென்க. தையல் - அழகு, அதையுடையாள் தையலாள்.(௨௮)

30, அன்ன மொழிந்த மொழிபுகா முன்புக்குக்[மயில்
கன்னி மனக்கோயில் கைகொள்ளச்—சொன்ன
ஆர்மடந்தை யென்றா னநங்கன் சிலைவளைப்பப்
பார்மடந்தை கோமான் பதைத்து.

30. No sooner had the words of the swan reached Nala's ear, than maiden took possession of his heart, and the king who may be styled the husband of the earth troubled by cupid who aimed his bow at him, enquired of the swan:—" Whose daughter is she of whom you spoke?"

(இ-ள்.) பார் மடந்தை கோமான்-பூமியாகிய பெண்ணுக்குத் தலைவனான அரசன், அன்னம் மொழிந்த - அன்னஞ் சொன்ன, மொழி புகா முன்-சொல்(காதிற்) பிரவேசிப்பதற்கு முன்னமே, கன்னி - தமயந்தியானவள், புக்கு - பிரவேசித்து மனக்கோயில் - தன் மனமாகிய கோயிலை, கைக்கொள்ள - சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டதனால், அநங்கன் - மன்மதன், சிலை வளைப்ப - வில்லை வளைக்கவே, பதைத்து - துடித்து, சொன்ன மயில் - நீ சொல்லிய மயிலுக்கொப்பானவள், ஆர் மடந்தை - யாருடைய மகள், என்றான் - என்று சொன்னான் (அன்னத்தை நோக்கி,) எ-று.

மனதில் தமயந்தியின் சிந்தை உண்டானதால் காமத்தோடு அவளுடைய செயதியைக் கேட்கத் தலைப்பட்டான் என்பது கருத்து.

புகாமுன் என்றது துரிதத்தைக் குறிப்பித்தது; அதிசயவணி. கைக்கொள்ள என்னும் செயவெனெச்சம், சிலைவளைப்ப என்பதில் காரணவகையால் முடிந்தது. வளைப்ப என்பது புதைத்து என்பதில் அவ்வகையே முடிந்தது.

சொன்னமையால் என்பதற்குப் பொன்மயிலெனப்பொருள் கூறினும் ஒக்கும். சொன்ன—சொல்லின என்பதில் இன் இடைநிலையின் முதல்குறைய [மெய் - புணரியல் உச - ஆம்] சூத்திர விதியால் பகுதி லகரம் ணகரமாகத்திரிய உண்டாயிற்று. பொன் எனப் பொருளாகும்போது ஸ்வர்ணம் என்கிற ஆரிய மொழிச்சிதைவு. (௩௦)

31. எழுவடுதோண் மன்ன விலங்கிழையேர் தூண்ட
கொழுநுதியிற் சாய்ந்த குவளை—உழுநர்
மடைமிதிப்பத் தேன்பாயு மாடொலிநீர் நாடன்
கொடைவிதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.

31. "O king whose shoulders resemble pillars the maiden is the daughter of the benevolent king of Vidarpa, where the kuvalai flowers, which are dug up and thrown aside by the ploughs as they are guided by the peasants pour forth honey in such abundance as to water the place, and where the waters make a noise (as they flow)"

(இ - ள்.) எழு அடு தோள் - கம்பத்தை யொத்த தோளையுடைய, மன்ன - அரசனே, இலங்கு இழை - விளங்கும் அணிகலையுடைய அந்தப்பெண், உழுநர் - உழுவர், ஏர் தூண்ட-உழுமாடுகளைத் தூண்டும்பொழுது, கொழு நுதியில்-காறுமுனையினால், சாய்ந்த - பெயர்ந்து வீழ்ந்த, குவளை - நீலோற்பலங்களினின்றும், மடை நீர்மடைகளை, மிதிப்ப - மிதிக்கும்படி, தேன் பாயும் - தேன்பாயப்பெற்ற, மாடு - இடமுள்ள, ஒலி நீர் - ஒலிக்கின்ற நீர்பொருந்திய, நாடன் - நாட்டையுடையவனாகிய, கொடை - ஈகைக்குணமுள்ள, விதர்ப்பன் - விதர்ப்பராஜன், பெற்றது - பெற்ற, ஓர்கொம்பு - ஒப்பற்ற பூங்கொம்பைப் போன்றவள், எ - று.

அந்நாட்டின் பெயர் விதர்ப்பம்; அதனால் விதர்ப்பத்தை யுடையவன் விதர்ப்பன் என அரசனுக்கும் பெயர் வந்தது. இலங்கிழை - எழுவாய், கொம்பு - பயனிலை. கொம்பு என்னும் அஃறிணை நோக்கிப் பெற்றது எனப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. பெற்றது - வினையாலணையும் பெயராகக்கொண்டு இரு பெயராகக்கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாக்குக.

உழுநர்மிதிப்ப—மிதிக்கையில் தேன்பாயு மெனவுமுரைக்கலாம். முன்னுரையில் மடையை மிதித் தடக்கும்படியாகத் தேன்பாய்கிற தென்பதாம். பின்னதில் மிதிக்கமிதிக்கப் பாய்கிற தென்பதாம்.

அண்ட, மிதிப்பு,—இரண்டிற்கும் உழுநரே கர்த்தா. உழுநர்—இதில் நர் - பலர்பால் விகுதி. (௩௧)

32. நற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனு நல்லமைச்சா, ஆர்க்குஞ்சிலம்பே யணிமுரசா—வேற்படையும், வாளுமே கண்ணா வதன மதிக்குடைக்கீழ் ஆளுமே பெண்மை யரசு.

32. That maiden rules her female kingdom, under the umbrella of her moon-like face having her four dispositions as her four armies, her five senses as her good prime-ministers, her sounding anklets as beautiful drums, and her eyes as her lance and sword.

[இதுமுதலிய நான்கு பாட்டால் அவளை வருணித்தல்.]

(இ - ள்.) நால்குணமும் - (அச்சம் நாணம் மடைமை பயிர்ப்பு என்கிற) நான்கு குணங்களும், நால் படை ஆ - (தேர் யானை குதிரை காலாள் என்கிற, நால்வகைச் சேனை யாகவும் ஐம் புலனும் -(மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்கிற) பஞ்சேந்திரியங்களும், நல் அமைச்சு ஆ - நல்ல மந்திரிகளாகவும், ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, சிலம்பே - பாதசரமே, அணிமுரசு ஆ - மேன்மையான பேரிகையாகவும், கண் - கண்கள், வேல் படையும் - வேலாயுதமும், வாளும் - கத்தியும், ஆ - ஆகவும் வதனமதி - முக சந்திரனுகிய, குடைகீழ் - குடையின் கீழே, பெண்மை அரசு - பெண் தன்மையான ராச்சியத்தை, ஆளும் - ஆளுவாள், எ-று. ஏகாரங்கள்-அசை, பிரிநிலை யென்னவுமாம்.

அச்சம் - பயம், நாணம் - வெட்கம், மடமை - கபடமில்லாமை, பயிர்ப்பு - அறுவருத்தல்; இந்நான்கும் பெண்களுக்கு உரிமையான குணம். ஆ-ஆக என்னும் செயவெனெச்சம், ஈறு குறைந்தது.

ஓரரசனுக்குப் படை தன்னைக் காக்கவும் பிறரை வெல்லவுந் துணையாவதுபோல நாற்குணமும் பெண்மையைக் காக்கவும் ஆடவர்க்கு ஆசை கொளுத்தி வயப்படுத்தவுந் துணையென்றும், அமைச்சர் அரசன் செய்கைக்கு ஒன்றி நிற்பதுபோல் ஐம்புலன்களும் மீறிப்போகாமல் நல்லொழுக்கத்துக்குஇசைந்தன வென்றும், முரசினால் பெருமை வெளிப்படுவதுபோல் நடைக்கேற்பச் சிலம்பொலித்தலினால் நடையழகு காணுதவர்க்குந் தோன்று மென்றும், கண்பார்வையால் ஆயுதங்களாற் பட்டவர் போல் ஆடவர் சோர்ந்து விழுவரென்றும், சந்திரன் போன்ற குடை செங்கோன் மேன்மைக்குக் குறியாயிருப்பதுபோலச் சந்திரன் போன்ற முகமும் யாவரும் பணியும்படியான மோகங் காரணமாய்ப் பெண்மையைச் சிறப்பிக்கின்றதென்றும், இவ்வாறு உருவகப்படுத்தினா ரென்க. ஆகவே தமயந்தி எல்லா பெண்களுக்கு மேலான அழகும் நற்குணங்களும் அமைந்தவ ளென்பது திரண்ட கருத்து.

கண் முந்தி இந்திரியமாகிய தன்மையால் அமைச்சாகச் சேர்ந்தது; பிந்தி உருவமிருக்குந் தன்மையால் ஆயுதத்திற் சேர்ந்ததென அறிக. கண்—பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்.

33. மோட்டிளங் கொங்கை முடியச்சுமந்தேற
மாட்டா திடையென்று வாய்விட்டு—நாட்டேன்
அலம்புவார் கோதை யடியிணையில் வீழ்ந்து
புலம்புமா நூபுரங்கள் பூண்டு.

33. The anklets seeing that her waist was not able to support her soft mount-like breasts, having fallen down at the feet of Damayanti adorned with a fresh garland full of honey, caressed them and wept.

(இ - ள்) இடை - இடுப்பு, மோடு இள கொங்கை - உயர்ந்த இளமை பொருந்திய முலைகளை, முடிய - முடிவுகாலம் வரைக்கும், ஏறமாட்டாது - சுமந்து நிற்கமாட்டாது, என்று—

நாள் தேன் - அப்போதே யுண்டாகிய தேன் [புதியதேன் என்றபடி], அலம்பு - ஊறுகின்ற, வார் - நீண்ட, கோதை - மாலையணிந்த தமயந்தியின், அடி இணையில் - இரண்டு பாதங்களிலும், வீழ்ந்து—, பூண்டு - (அவைகளுக்கு) ஆபரணமாகி, நூபுரங்கள் - சிலம்புகள், வாய்விட்டு—, புலம்பும் - கூவும், எ - று. ஆம் - அசை.

கோதை கூந்தலுமாம். அலம்புவார்கோதை—அடுக்கின வினைத்தொகைத் தொடர்மேற் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

தனபாரத்தினால் அசைந்து மெல்லென நடக்க அதற்கேற்ப வொலிக்குஞ் சிலம்புகள் அம்மென்மையைத் தெரிவித்தலால் இவ்வாறு குறித்தார். முடிய—வினையெச்சம். (௩௩)

34. என்று நுடங்கு மிடையென்ப வேழுலகும்
நின்ற கவிகை நிழல்வேந்தே—ஒன்று
அறுகாற் சிறுபறவை யஞ்சிறகால் வீசும்
சிறுகாற்றுக் காற்றாது தேய்ந்து.

34. O king, the shade of whose umbrella covers the world divided into seven islands they say that her slender waist, unable to withstand the gentle breeze caused by the fluttering wings of the six legged bees, wastes away and is ever unsteady.

(இ - ள்.) ஏழுலகும் - ஏழு தீவாய்ப்பிரிந்திருக்கும் பூமி முழுதும், நின்ற - நிலைபெற்றிருக்கு மிடமாகிய, கவிகை நிழல் - குடை நிழலையுடைய, வேந்தே - அரசனே, இடை - (அவளுடைய) இடையானது, அறு கால் சிறு பறவை - ஆறு கால்களையுடைய வண்டு என்னும் சிறியபக்ஷி, ஒன்றி - அவளைச்சேர்ந்து, அம் சிறகால் - அழகிய சிறகுகளினால், வீசும் - உண்டாக்குகிற, சிறு காற்றுக்கு - அற்பமாகிய காற்றுக்கு, ஆற்றாது - பொறுக்கமாட்டாமல், தேய்ந்து—, என்றும் - எப்போதும், நுடங்கும் - அசைந்துகொண்டிருக்கும், என்ப - என்பார்கள் (கண்டவர்கள்,) எ - று.

இடைமிகவும் நுணுக்கமானது என்பது கருத்து.

என்ப—என் - பகுதி, ப - பலர்பால் விகுதி, இது அசையுமாம். அஞ்சிறகு—அகஞ்சிறகெனினு மமையும். (௩௪)

35. செங்தேன் மொழியாள் செறியளக பந்தியின்கீழ்
இந்து முறியென் றியம்புவார் வந்தென்றும்
பூவாளி வேந்தன் பொருவெஞ் சிலைசார்த்தி
ஏவாளி தீட்டு மிடம்.

35. They say that the crescent-like forehead which is under the row of profuse hair of the sweet-worded Damayanti is the place where (Cupid) the Lord of the flowered arrows, bends his bow and sharpens his arrows.

(இ - ள்.) பூவாளி வேந்தன் - மலராகிய அம்புகளை யுடைய அரசன் [மன்மதன்], என்றும் வந்து—, பொரு வெம் சிலை - சண்டை செய்யத்தக்க உக்கிரமானவிற்களை, சார்த்தி-வைத்து ஏ ஆளி - அம்புகளின் வரிசையை, தீட்டும் இடம் - தீட்டுகிற இடமானது, செம் தேன் மொழியாள் - செம்மையான தேன் போன்ற சொற்களுள்ள தமயந்தியினுடைய, செறி அளக பந்தியின் கீழ் - நெருங்கின முன்னெற்றி மயிர் வரிசையின் கீழே (இருக்கிற), இந்து முறி - இளஞ்சந்திரன், என்று—, இயம்புவார் - சொல்லுவார்.

இங்கு இந்துமுறி என்றது நெற்றியை. புருவங்களை மன்மதன் வில்லாகவும், நெற்றியைச் சாணைக்கல்லாகவும், அலங்கலை அம்புகளாகவும், குறித்தார். அலங்கல் நெற்றியிற் றொங்கும் பூமாலை. அளகங்களையே அங்ஙனங் குறித்த தென்னவுமாம். முறி - தளிர். இப்பாட்டினால் அழகின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது

ஏவாளி—"ஏமுனிவ்விருமையும்" என்றதனும் ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய பெயர்ச்சொல்லின்முன் வகர வுடம்படுமெய்யே வருமெனக் கொள்க. செறி—வினைத்தொகை. அளக, பந்தி,—இரண்டும் வடச்சொல்லாதலால்வலிமிகவில்லை. பூவாளி—பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகை.

36. அன்னமே நீயுரைத்த வன்னத்தை யென்னுவி
உன்னவே சோரு முனக்கவளோ—டென்ன
அடைவென்றான் மற்றந்த வன்னத்தை முன்னே
நடைவென்று டன்பா னயந்து.

36 Nala, burning with lust towards her, who outrivalled the swan in her gait, said:—"O swan when I

think of the maiden (lit- swan) of whom you spoke to me my soul melts within me. What acquaintance does there exist between you and her"

(இ-ள்.) [இப்படி அன்னஞ் சொல்லக்கேட்டு அரசன் அந்த அன்னத்தை அந்த அம்சபக்ஷியை, முன்னே - முன்னே தானே, [இளம்பருவத்திலேயே], நடை வென்றாள் தன்பால் - தன்னடையினால்ஜயித்தவளாகிய தமயந்தியினிடத்தில், நயந்து - ஆசைப்பட்டு, அன்னமே—, நீ உரைத்த - நீ சொன்ன, அன்னத்தை-அன்னம்போன்றவளை, உன்ன - சிந்திக்க, என் ஆவி - என் உயிர், சோரும் - தளர்கின்றது; உனக்கு—, அவளோடு—, என்ன அடைவு - என்ன சம்பந்தம், என்றான்—, ஏ-மற்று - அசை.

உரைத்த என்பது செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல் உரைக்கப்பட்டது. "செய்யு நிகழ்பெதிர்வும்" என்றமையின் சோரும் என்பது இங்கு நிகழ்காலத்ததாயிற்று. என்ன—எவன் என்னும் குறிப்பு முற்று இடை குறைந்து அகரச்சாரியை பெற்றது. (கூகூ)

37. பூமனைவாய் வாழ்கின்ற புட்குலங்கள் யாமவடன்
மாமனைவாய் வாழு மயிற்குலங்கள்—காமன்
படைகற்பான் வந்தடைந்தான் பைந்தொடியாள் [பாத
நடைகற்பான் வந்தடைந்தே நாம்.

37. We, the race of birds that live on flowers wishing to study the gait of her who is adorned with gold bracelets are (continually near her), like the race of peacocks that live in her palace, where Cupid resorts to learn his drill.

(இ-ள்.) பூமனைவாய் வாழ்கின்ற - தாமரைப்பூவாகிய மாளிகையிலே வாசஞ்செய்கின்ற, புட்குலங்கள் - பறவைக் கூட்டங்களாகிய, யாம்—, அவள் தன் - அவளுடைய, மா மனைவாய் வாழும் - பெரியமாளிகையில் வாசஞ் செய்கின்ற, மயிற்குலங்கள்-மயில்களின் கூட்டங்களா யிருக்கின்றோம்; காமன்-மன்மதன், படைகற்பான் - ஆயுதவித்தை கற்கும் பொருட்டு வந்து அடைந்தான் - (அவளிடம்) வந்துசேர்ந்தான்; நாம் -, நாங்கள், பைந்தொடியாள் பாத நடை-பசுமையான வளையலை

பணிந்த அவளுடைய கால் நடையை, கற்பான் - கற்பதற்கு, வந்து அடைந்தேம் - வந்து சேர்ந்தோம், எ - று.

தாமரைத் தடாகத்திலும் அவள் மாளிகை மிகவும் விரும்பும்படி யிருப்பதனால் எங்களுக்கு வசதியாயிருக்கின்றது என்பதாம். அவளுக்குப் பருவம் வந்தவுடனே அவளுடைய நோக்கம் பேச்சு முதலியவை ஆடவர் மனதை ஆகர்ஷிப்பதனால் அவற்றை மன்மதனுக்கு ஆயுதமாகக் குறித்தார். அவள் நடை மிகவும் அழகிது, ஆனதால் அதைக் கற்க நாம் அங்கே வந்தேம் என்பதுங் கருத்து. இது 'அவளோடுஉனக்கென்ன அடைவு என்பதற்கு உத்தரவு. கற்பான்—பான் ஈற்று வினையெச்சம். (௩௭)

38. இற்றது நெஞ்ச மெழுந்த திருங்காதல்
அற்றது மான மழிந்ததுநாண்—மற்றினியுன்
வாயுடைய தென்னுடைய வாழ்வென்றான் வெங்
தீயுடைய நெஞ்சுடையான் றேர்ந்து. [காமத்

38. He, whose heart burned like fire, exhausted with lust, said:—"My heart is broken, great lust has arisen, my honor is lost, shame is destroyed; hereafter my life rests on the words of thy month."

(இ - ள்) [இதுகேட்டு நளன்,] வெம் காமத் தீ உடைய - வெப்பமான காமாக்கினி பொருந்தின, நெஞ்சு உடையான் - மனமுள்ளவனாகி, தேர்ந்து - துணிந்து,(அன்னத்தை நோக்கி) நெஞ்சம் இற்றது - மனம் விண்டுபோயிற்று, இரு காதல் - பெரிய ஆசை, எழுந்தது - உண்டாயிற்று, மானம் கவுரவம், அற்றது - போய்விட்டது, நாண் - வெட்கம், அழிந்தது - நாசமாயிற்று, மற்று - இதிருக்கட்டும், இனி - இனிமேல், என்னுடைய வாழ்வு—, உன் வாய் உடையது - உன்வாயினிட மிருக்கின்றது, என்றான்—, [நீ அவளிடம்போய்ப் பேசிக்காரிய மனுகூலப் படுத்தினல்தான் நான் வாழ்ந்திருப் பேனென்றபடி,] எ - று.

மற்று என்பது வினைமாற்றில் வந்தது. நெஞ்சுடையான் என்னுங் குறிப்பு முற்று ஈண்டு வினையெச்சமாக கொள்ளப்பட்டது. இனி—எதிர்காலங் காட்டு மிடைச்சொல். இற்றது,

அற்றது, அறிந்தது,—இவைநிச்சயம்பற்றிஎதிர்காலம் இறந்தகாலமாயின.

39. வீமன் திருமகளா மெல்லியலை யுன்னுடைய
வாம நெடும்புயத்தே வைகுவிப்பேன்—சேம
நெடுங்குடையா யென்றுரைத்து நீங்கியதே யன்
ஒடுங்கிடையா டன்பா லுயர்ந்து. [னம்

39. "O good king of the long umbrella that affords protection, I shall cause Bhima's beautiful daughter to join your broad shoulders." So saying, the swan flew away to her who had a slender waist.

(இ - ள்.) சேமம் - க்ஷேமஞ் செய்கின்ற, நெடு குடையாய் - பெரியகுடையை யுடையவனே, வீமன் திருமகள் ஆம் - வீமன் மகளாகிய, மெல்லியலை - மென்மையான தன்மையுள்ள தமயந்தியை, உன்னுடைய—வாமம் - அழகான, நெடு புயத்து - பெரிய தோள்களிடணித்திலே, வைகுவிப்பேன் - சேரச்செய்வேன், என்று—, உரைத்து-சொல்லி, அன்னம்—, உயர்ந்து - மேலெழும்பி, ஒடுங்கி இடையாள் தன்பால் - சிறுத்த இடையையுடைய தமயந்தியினிடத்து, நீங்கியது-போயிற்று, எ-று. ஏகாரங்கள் - அசை.

என்று—இங்கு இடைச்சொல். [இடையில் று-ஆவது கு.] வினையோடுவந்து அவ்வினையே பொருளாகக் கொண்டது; விதம் என்பது அதன்பொருள். "வீமன் திருமடந்தை மென் முலையை" எனவும் பாடமுண்டு. (௩௯)

40. இவ்வளவிற் செல்லுங்கொ லிவ்வளவிற் காணுங்
கொல், இவ்வளவிற் காத லியம்புங்கொல்—இவ்
வளவில், மீளுங்கொ லென்றுரையா விம்மினான்
மும்மதநின், றாளுங்கொல் யானை யரசு.

40 The king who possessed killing elephants that ruled their three-fold lusts, sorrowing said:—"Will it (i. e the swan) have reached her by this time? will it by this time have seen her? will it by this time have told her my lust? or will it by this time have started back on its return?"

[இது முதல் ஐந்து பாட்டால் நளனது கைக்கிளை கூறப்படும்.]

(இ-ள்.) மும்மதம் நின்று-மூன்று மதவொழுக்கு நிற்கப்பெற்று, ஆளும் - ஆளுகை செய்யும்படியான, கொல் யானை - கொல்லுகின்ற யானையையுடைய, அரசு-நளமகாராசன், இவ்வளவில் செலலுங்கொல்-இந்தக்காலத்திற் சென்றிருக்குமோ இவ்வளவில் காணுங்கொல்-இந்நேரத்திற் பார்த்திருக்குமோ, இவ்வளவில்—, காதல் இயம்புங்கொல் - (நமது) ஆசையைச் சொல்லியிருக்குமோ, இவ்வளவில்—, மீளுங்கொல்-திரும்புமோ (அன்னம்,) என்று உரையா-என்று சொல்லி, விம்மினன்-(துக்கத்தினால்) தேம்பிக்கொண்டிருந்தான், எ-று.

கைக்கிளையாவது ஒருதலைக்காமம்; விரகவேதனையென அறிக. விரகம் - பிரிந்திருத்தல், வேதனை - துன்பம்.

உரையா—செய்யா என்னும்வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் மும்மதங்களாவன, இரண்டு கன்னங்களிலும் வாற்புறத்திலும் ஒழுகுவன. கொல்—ஐயப்பொருளில் வந்த இடைச் சொல். [இடையில் கஅ-ம் சூ.] "கொல்யானை யென்னு மிடத்து வினைத்தொகை. 'மும்மதநின்றாளும்' என்றது மதங்களுக்குப் பரவசமா யிருக்கிற தென்பதாம். (சO)

41. சேவல் குயிற்பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுரல்
கேட் டாவி யுருகி யழிந்திட்டான்—பூவின்,
இடையன்னஞ் செங்கா லிளவன்னஞ் சொன்ன,
நடையன்னந் தன்பா னயந்து.

41. Hearing the sweet note of the male pheasant as it conversed with its mate, Nala swooned away actuated by lust towards Damayanti, whose gait resembled that of the swan, who resembled Lakshmi that resides in the lotus, and of whom the red web-footed young swan, had spoken to him.

(இ-ள்.) பூவின் இடை அன்னம் - பூவில் வாசஞ்செய்கிற திருமகளையொத்த, செம் கால் இள அன்னம் - சிவந்த காலையுடைய இளமையான அன்னப்பக்ஷி, சொன்ன—, நடை அன்னம் தன்பால் - நடையில் அன்னத்தை யொத்த தமயந்தியினிடத்தில், நயந்து - காதல்கொண்டு, சேவல் - ஆண்குயில்,

குயில் பெடைக்கு - பெண்குயிலுக்கு, பேசும்- சொல்லுகின்ற, சிறு குரல் - மெல்லிய தொனியை, கேட்டு—, ஆவி உருகி - உயிர் தளர்ந்து; அழிந்திட்டான்-மூர்ச்சித்தான்(நளன்),எ-று.

முதலும் மூன்றாவதும் அன்னம் உவமையாகுபெயர், பூவிடை யன்னமென்பதும் இளவன்னம் சொன்ன என்பதும் நடையன்னத்துக்கு அடை. குயிற்பெடைக்கு — இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, நான்கனுருபு கோடற்பொருளில் வந்தது. ஆவி உருகி அழிந்திட்டான் என்பதில் உருகி என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் சினைவினை யாதலால் முதல் வினையில் முடிந்தது. (௪௧)

42. அன்ன முரைத்த குயிலுக் கலசுவான்
மென்மயிறன்றோகை விரித்தாட-முன்னதனைக்
கண்டாற்றா துள்ளம் கலங்கினான் காமநோய்
கொண்டார்க் கிதன்றோ குணம்.

42. He, who anxiously longed for the pheasant-like Damayanti of whom the swan spoke, seeing the gentle peacock spread out its tail and dance before him, was unable to bear it, and his heart was troubled. Is not this the nature of all those who are attacked with a lustful disease?

(இ - ள்.) அன்னம்—, உரைத்த - சொல்லிய, குயிலுக்கு- குயில்போன்றவளுக்காக, அலசுவான் - மனமேங்கி நிற்கிற அரசன், மெல் மயில் - மென்மையாகிய மயிற்பறவை, தன் தோகை விரித்தாட - தன்வாலை விரித்தாடாநிற்க, முன்- எதிரில், அதனை கண்டு—, ஆற்றாது - பொறாமல், உள்ளம் கலங்கினான் - மனங்கலங்கினின்றான்; காமநோய் கொண்டார்க்கு- காமவியாதி யுள்ளவர்களுக்கு, இது அன்றோ குணம் - இப்படித் தளர்வதல்லவோ இயல்பு, எ - று;

அரசன் உள்ளங்கலங்கினான் என்பதை "உயர்திணை தொடர்ந்த" என்கிற விதியாலமைத்துக்கொள்க. குயிலுக்கு — இங்கு குவ்வுருபு பொருட்டுப்பொருளில் வந்தது. (௪௨)

43. வாரணியுங் கொங்கை மடவா ளுடங்கிடைக்கும்
பேருவமை யாகப் பிறந்துடையீர்—வாரிர்

கொடியா ரெனச்செங்கை கூப்பினு னெஞ்சந்
துடியா நெடிதுயிராச் சோர்ந்து.

43. Nala, troubled in mind and downcast heaving a sigh said, uplifting his rosy hands:-"Come, O ye creepers for ye are born as emblems of the flexible waist of the maiden, whose breasts are enveloped in a bodice."

(இ-ள்.) [நளன்] நெஞ்சம் துடியா-மனந்துடித்து, நெடிது உயிரா - நெடுமையாக மூச்செறிந்து, சோர்ந்து - தளர்ந்து, கொடியார் - கொடிகளே, வாரணியும் கொங்கை - கச்சுஇடப்பெற்ற முலைகளையுடைய, மடவாள் - தமயந்தியினுடைய, நுடங்குஇடைக்கு - துவளுகின்ற இடைக்கு, பேருவமையாக- பெரிய உபமானப்பொருளாக, பிறந்துடையீர் - பிறந்திருக்கிறீர்கள், (ஆதலால்) வாரீர் - வாருங்கள், என - என்று, செம்கை - சிவந்தகைகளை, கூப்பினான்,—எ - று.

அஃறிணையாகிய கொடிகளை கொடியார் என்று உயர்திணையாகக் கூறியது, "உவப்பினு முயர்வினும்" என்னும் [பொதுவியல் உஅ - ம்) சூத்திரத்தின்படி சிறப்பு பற்றி. சிறப்பு பெண்ணிடைக்கு உவமையா நிற்றல். கொடியார்என்பதற்குச் சிலேடையினால் கொடுமையானவர்களே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கூப்பினான்—கூப்பு - பிறவினைப்பகுதி, கும்பு- தன்வினைப்பகுதி. மெல்லொற்று வல்லொற்றானது பிறவினைக் குறி. (௪௩)

44. கொங்கை யிளநீராற் குளிர்ந்தவிளஞ்சொற்கரும் பாற், பொங்குசுழி யென்னும் பூந்தடத்தின் — மங்கைநறுங், கொய்தாம வாசக் குழனிழற்கீ ழாறேனே, வெய்தாமக் காம விடாய்.

44. "May I not quench the thirsty longings of my burning lust beneath the shade of the sweet-smelling and flower bedecked hair of Damayanti, whose breasts are like the tender cocanuts which are pregnant with water, whose soft and pleasant speech is as sweet as the sugar-cane, and whose beautiful naval is like the lotus bearing tank."

(இ - ள்.) கொங்கை இள நீரால்- தனங்களாகிய இளநீர்க் காய்களினாலும், குளிர்ந்த இள சொல் கரும்பால் - குளிர்ச்சி

பானமெத்தென்ற பேச்சாகிய கருப்பஞ்சாற்றினாலும், பொங்கு சுழி என்னும் பூ தடத்தில் - பொலிவான உந்திச்சுழியாகிய தாமரைத்தடாகத்தி னிடத்தில், மங்கை - தமயந்தியினது, நறு - வாசனையுள்ள, கொய் - கொய்து கட்டிய, தாமம் - மாலைகளின், வாசம் - சுகந்தம்பொருந்திய, குழல்-கூந்தலின், நிழற்கீழ் - நிழலின்மேலே, வெய்து ஆம் - வெப்பமான, அக் காமவிடாய் - அந்தக் காமவருத்தத்தை, ஆறேனோ - ஆறப்பெறேனோ (என்று அரசன் ஏங்கினான்), எ - று.

மங்கை என்பதை ஒவ்வொரு அவயவங்களிலுங் கூட்டிக்கொள்க. இங்கு ஓகாரம் (ஆசாஸநம்,) கோரிக்கை என்கிற பொருளில் வந்தது. இதுவும் புதியன புகுதல்.

இளநீர்—இளமையாகிய நீரையுடைய காய், அன்மொழித்தொகை. (சச)

45. மன்னன் விடுத்த வடிவிற் றிகழ்கின்ற, அன்னம்
போய்க் கன்னி யருகணைய—நன்னுதலும், தன்
றுடல் விட்டித் தனியிடஞ்சேர்ந் தாங்கதனை,
யென்னுடல் சொல்லென்று ளீங்கு.

45. On the beautiful swan, despatched by Nala, approaching the damsel, she who had a beautiful forehead leaving her game went to a retired spot and said:— "Tell me what is the news you bring?

(இ - ள்.) மன்னன் விடுத்த - அரசன் அனுப்பிய, வடிவில் திகழ்கின்ற - ரூபத்தினால் விளங்குகின்ற, அன்னம் போய்—, கன்னி அருகு - தமயந்தியின் பக்கத்தை, அணைய - சேர்ந்தபின், நல் நுதலும் - நல்ல நெற்றியையுடைய தமயந்தியும், தன் ஆடல் விட்டு - தன்விளையாட்டைத் துறந்து, தனி இடஞ் சேர்ந்து - தனித்த இடத்திலே வந்து, அதனை - அவ்வன்னத்தைநோக்கி, ஈங்கு - இவ்விடத்தில், என் நாடல்-என்னவிரும்பியது, சொல்—, என்றாள்—, எ - று. ஆங்கு - அசை.

விடுத்த, திகழ்கின்ற—, இரண்டும் அன்னத்தின் விசேஷணம். வடிவில்—ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது, நாடல்—ஆகுபெயர். (சரு)

46. செம்மனத்தான் றண்ணளியான் செங்கோலான் மங்கையர்கள், தம்மனத்தை வாங்குந் தடந்தோ ளான்—மெய்ம்மை, நள னென்பான் மேனிலத்து நானிலத்து மிக்கான், உளனென்பான் வேந்த னுனக்கு.

46. The swan in reply said:—"There lives a king named Nala, who is possessed of a virtuous heart, benevolent disposition, a right sceptre, and broad shoulders that attract the mind of maidens. He is great in heaven and on earth. In truth he is your king (i. e. husband.)"

(இ - ள்.) [அன்னஞ்சொல்லத்தொடங்கிற்று.] செம்மனத்தான் - செம்மையான மனமுள்ளவன், தண் அளியான் - குளிர்ச்சியான கிருபையுள்ளவன், செங்கோலான் - செவ்வையான ஆளுகையுள்ளவன்; மங்கையர்கள்தம் - பெண்களுடைய மனத்தை - மனங்களை, வாங்கும் தடம் தோளான் - இழுக்கும்படியான பெரிய புசங்களையுடையவன், மேல் நிலத்தும் - மேலுலகத்திலும், நால் நிலத்தும் - நால் வகைப்பட்ட பூமியிலும், மிக்கான் - மேம்பட்டவனாகி, உளனென்பான் - இருக்கிறவனென்று சொல்லப்பட்ட, நளனென்பான் - நளனென்பவன், உனக்கு—, வேந்தன்-அரசன் [கணவன் என்கிறபடி,] மெய்ம்மை - இது சத்தியம், எ - று.

'உளனென்பால்' எனப்பாடமோதல் நன்று; அப்போது மிக்கான - மேம்பட்டவனாகிய, நளனென்பான் - நளனென்று சொல்லப்பட்டவன், உனக்கு வேந்தன் - உனக்குத்தலைவனாக, என்பால் உளன் - என்வசத்திலிருக்கின்றான், எனப்பொருள் அமையும். என்பான்—அசையென்னவுமாம். இப்படிப்பட்டவனை உனக்குக் கணவனாக்குகிறேன் என்பது கருத்து.

அன்றியும், நளன் என்பான் உனக்கு வேந்தனுளன் - கணவனாகத் தக்கவனா யிருக்கின்றானெனவு முரைக்கலாம்.

நான்குநிலங்களாவன,—குறிஞ்சி முல்லைபாலைமருதம் நெய்தல் என்பவைகளில், பாலை நீங்க நன்மக்கள் குடியிருப்பதற்குரிய மற்றை நான்குமாம். நானிலம் - நாற்கடல் சூழ்ந்த நிலமென உரைப்பாருமுளர். (௪௬)

47. அறங்கிடந்த நெஞ்சு மருளொழுகு கண்ணும்
மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியும்—திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் றேர்வேந்த ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு.

47. If the red-eyed, powerful Vishnu cannot in this extensive and beautiful world, be compared to Nala in the possession of the most virtuous heart, benevolent eyes and victorious shoulders, who then among the charioteers can be compared to him?

(இ - ள்.) அம் கண் மா ஞாலத்து - அழகிய இடம் பெரிதான பூமியில், அவற்கு - அந்த நளனுக்கு, அறம் கிடந்த - தருமம் தங்கிய, நெஞ்சும் - மனமும், அருள் ஒழுகு - தயாரசம் பொழிகின்ற, கண்ணும்—, மறம் கிடந்த - வீரம் நிறைந்த, திண் தோள் வலியும் - உறுதியான புஜ பலமும், (ஆகிய இவைகளினால்) திறம் கிடந்த - சகலசாமர்த்தியமும் பொருந்திய, செங்கண் மால்-சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவே, அல்லனேல், ஒப்பல்லாமற்போனால், தேர் வேந்தர் - (மற்ற) ரதாதிபதிகளாகிய அரசர், ஒப்பரோ - ஒப்பார்களோ [ஒவ்வார்கள்], எ-று.

திருமாலே யன்றி அவனுக்கு யாரையும் ஒப்பிடக்கூடாதென்பது கருத்து. பின் ஒப்பரென்பதனால், அல்லனேல் என்பதனோடும் ஒப்பு என்பது கூட்டப்பட்டது. ஏல், எனில், என்றால், ஆனால், இவற்றோடுசேர்ந்த வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளைத்தரும். (சஎ)

48. புள்ளின் மொழியினொடு பூவாளி தன்னுடைய
உள்ளங் கவர வொளியிழந்த—வெள்ளை
மதியிருந்த தாமென்னவாய்ந்திருந்தாள் வண்டின்
பொதியிருந்த மெல்லோதிப் பொன்.

48. Damayanti upon whose soft tresses swarms of bees lighted, on hearing the word of the swan, was pierced in the heart by the flowered arrows (of Cupid), and looked like the moon that had lost its splendour

(இ - ள்.) வண்டின் பொதி-வண்டின் கூட்டம், இருந்த—, மெல் ஓதி - மெல்லிய கூந்தலையுடைய, பொன் - திருமகள்

போன்ற தமயந்தி, புள்ளின் மொழியினொடு-அன்னப் பறவையின் பேச்சோடுகூடவே, பூவாளி-மலரம்பு, தன்னுடைய—, உள்ளம் கவர - மனதைக் கிரகிக்க, ஒளி இழந்த - காந்தியற்ற, வெள்ளை மதி - வெண்மையாகிய சந்திரன், இருந்தது ஆம் என்ன - இருந்ததைப்போல, வாய்ந்து - (வெண்ணிறத்தைப்) பொருந்தி, இருந்தாள்—, எ - று.

புள்ளின் மொழியினொடு என்றது விரவைக் காட்டுகின்றது. முன்னமே நளனைக்கேட்டு ஆசைகொண் டிருந்தவளாதலால் அன்னம் உனக்குப் புருஷனுக்குவே னென்றவுடனே காமமிகுந்து அதனால் உடம்பு வெளுத்திருந்தாள் என்பது கருத்து. பூவாளி மன்மதனுமாம்.

கவர-காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயவெனெச்சம்.(௪அ)

49. மன்னன் மனத்தெழுந்த மையனோ யத்தனையும்
அன்ன முரைக்க வகமுருகி—முன்னம்
முயங்கினாள் போற்றன் முலைமுகத்தைப் பாரா
மயங்கினா ளென்செய்வான் மற்று.

49. On the swan relating to her the extent to which lust had arisen in the heart of Nala, Damayanti's heart melted within her, and imagining herself as having already embraced him she gazed upon her breasts and become quite intoxicated (with lust.) What else could she do?

(இ-ள்.) மன்னன் மனத்து-நளன் மனதில், எழுந்த - உண்டாகிய, மையல் நோய் அத்தனையும் - காமநோயை யெல்லாம், அன்னம்—, உரைக்க - சொல்ல, அகம் உருகி-மனந்தளர்ந்து, முன்னம் - முன்னதாக, முயங்கினாள்போல் - தழுவிக்கொண்டவள்போல், தன் முலைமுகத்தை—, பாரா - பார்த்து, மயங்கினாள் - மயக்கம்பொருந்தியிருந்தாள் (தமயந்தி,) மற்று என் செய்வாள் - இன்னம் யாதுசெய்யமாட்டுவாள், எ - று.

நளனுக்குத் தன்மேல் அதிக ஆசை இருப்பதைக் கேட்டவுடனே அவனைத் தழுவிக்கொண்ட தாகவே பாவித்துத் தலைகவிழ்ந்து ஒன்றுந் தோன்றாமல் மயங்கியிருந்தாள் என்பது கருத்து. இங்கு மற்று பிறிதென்னும் பொருளில் வந்தது. 'முயங்கினான்' எனவும்பாடமுண்டு,அப்போது அவன் தன்னைத்

தழுவிக்கொண்டதாக என்று உரைத்துக்கொள்க பாரா— செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், விகுதியே காலங்காட்டும்.

50. வாவி யுறையு மடவனமே யென்னுடைய, ஆவி யுவந்தளித்தா யாதியால்—காவினிடைத், தேர் வேந்தற் கென்னிலைமை சென்றுரைத்தி யென் றுரைத்தாள், பார்வேந்தன் பாவை பதைத்து.

50. The daughter of him who ruled the earth (i. e. king Bhima) being troubled in mind, said :—" O thou young swan that livest in tanks thou hast become the means of causing joy to my soul. Return to the garden,and tell the king who rides in chariots, my state of mind.

(இ - ள்.) பார்வேந்தன் பாவை - வீமராஜனுடைய மகளாகிய தமயந்தி, பதைத்து - மனம்பொருமல், வாவி உறையும் - தடாகத்தில் வாசஞ்செய்கிற, மடஅனமே-மடமைபொருந்திய அன்னமே, என்னுடைய—, ஆவி - உயிரை, உவந்து அளித்தாய் - சந்தோஷித்துக் கொடுத்தவனாக, ஆதி,-ஆகிறாய், காவினிடை - தோட்டத்தில், சென்று - போய், தேர் வேந்தற்கு - நளமகா ராசனுக்கு, என் நிலைமை - என்னுடையகாதல்விஞ்சியிருக்கும் விதத்தை, உரைத்தி - சொல், என்று—, உரைத்தாள் - சொல்லினாள் தமயந்தி, எ - று. ஆல் - அசை.

ஆ என்னு முதனிலை, முன்னிலை இகரவிகுதி தகர எழுத்துப் பேறுபெற்று ஆதி ஆயிற்று. தி - விகுதி என்பதேநேர். வருதி, நிற்றி முதலியவையும் இத்தன்மையவே. இவை நிகழ்கால முன்னிலை யொருமை முற்றும் ஏவலொருமை முற்றும் வரும். (௫௦)

51. மன்னன் புயநின் மலர்க்கைக்குக் கச்சாகும், என்ன முயங்கு விப்பே னென்றன்னம் — பின்னும், பொருந்தவன்பா லோதிமலர்ப் பூங்கணைகள் பாய, இருந்தவன்பாற் போன தெழுந்து.

51. " I shall cause the shoulders of the king to become a covering to your soft hand," said the swan ; and so saying, after a few adapted words about Nala,it aroseand flew

away to him who was pierced by the flowered arrows of cupid.

(இ - ள்.) மன்னன் புயம் - நளனுடைய புஜமானது, நின் - உன்னுடைய, மலர் கைக்கு - பூபோன்ற கைத்தலத்துக்கு, கச்சு ஆகும் - கஞ்சுகம் ஆகும், என்ன-என்று சொல்லும்படி, முயங்கு விப்பேன் - அணையச்செய்வேன், என்று—, அன்னம்—, பின்னும் - மேலும், பொருந்த - பொருந்தும்படி, அன்பால் - இஷ்டத்தினால், ஓதி - சொல்லி, எழுந்து - அவ்விடம் விட்டு எழும்பி, மலர் பூ சுணைகள் - மலர்களாகிய அழகான அம்புகள், பாய இருந்தவன்பால் - பாயும்படி இருந்தவனாகிய நளனிடத்து, போனது - போயிற்று, எ - று.

நளன் உன்னைக் கலியாணஞ்செய்யும்படி செய்வேனென்று தமயந்திக்குச் சொல்லி அன்னம் காமமுற்றிருந்த நளனிடம் சென்றதென்பது கருத்து.

பாணிக்கிரகணத்தில் பெண்கையைப் புருஷன் தன்கையாற் பிடிப்பதாகையால்,மன்னன்புய நின்மலர் கைக்குக் கச்சாகும் என்றது. "வனமுலைக்குக் கச்சாகும்" எனவும்பாடம். (௫௧)

52. கொற்றவன்றன் றேவிக்குக் கோமகடன் றோழி யர்கள், உற்ற தறியா வுளநடுங்கிப் — பொற்றொ டிக்கு, வேறுபா டுண்டென்றார் வேந்தனுக்கு மற் றதனைக், கூறினாள் பெற்ற கொடி.

52 The (attendant) maidens of the king's daughter, not knowing what had happend, became afraid and told the king's wife that some thing had taken possession of Damayanti; and the Queen mother mentioned the whole affair to the king.

(இ - ள்.) கோமகள் தன் - இராஜகுமாரியாகிய தமயந்தியினுடைய, தோழியர்கள் - தோழிமார், உற்றது - (அவளுக்கு) சேர்ந்ததை, அறியா - அறியாமல், உளம் நடுங்கி—, கொற்றவன்றன் தேவிக்கு - வீமராஜனுடைய மனைவியுடன், பொன் தொடிக்கு - பொன்னாலாகிய வளையலையுடைய தமயந்திக்கு, வேறுபாடு-வேற்றுமை (யாதோ,) உண்டு என்றார் - உண்டாயிருக்கிறதென்று சொல்லினார்கள்; பெற்றகொடி -(அவளை)

பெற்றவளாகிய அரசி, அதனை - அச்செய்தியை, வேந்தனுக்கு கூறினுள் - வீமராசனுக்குச் சொன்னுள், எ-று. மற்று-அசை.

கூறினி என்னும் செய்தெனெச்சம் உளத்தின் வினையாதலால் "சினைவினை" என்கிற சூத்திரவிதிப்படி 'என்றார்' என்னும் பிறகருத்தாவின் வினையில் முடிந்தது. வேறுபாடாவன உடம்புவெளுத்தது முதலியன. வேறுபாடு—வேறு+படு, இரண்டு மொருசொல்லாய்ப் பகுதியாயிற்று. பாடு - முதனிலை விகாரப்பட்ட தொழிற்பெயர். அறியா - அறிந்து என்று பொருள் கூறினும் அமையும். கொடி - உவமையாகுபெயர். தேவிக்கு—நான்கனுருபு கொடைப்பொருளில் வந்தது. (ருஉ)

53. கருங்குழலார் செங்கையினுல் வெண்கவரிப்
பைங்கால், மருங்குலவ வார்முரச மார்ப்ப—
நெருங்கு, புரிவளை நின்றேங்கப் போய்ப்புக்கான்
பெற்ற, வரிவளைக்கை நல்லாண் மனை.

53. Surrounded by dark-haired damsels, who with their fair hands fanned him with chowries causing refreshing breeze on both sides, and amid the beating of drums and the blowing of the twisted conchs, king Bhima entered the apartment of her, whose hands were ornamented with striped bangles.

(இ - ள்.) [அதுகேட்டு வீமராசன்.] கரு குழலார் - கருமையான கூந்தலுள்ள பெண்களுடைய, செம்கையினுல்-செம்மையாகிய கையினுல், வெண்கவரி - வெண்சாமரையினது, பைங்கால் - பசுமையானகாற்று [இளங்காற்று], மருங்கு - பக்கங்களில், உலவ - வீச, வார் முரசம் - வாரிறுக்கிக்கட்டிய பேரிகை, அல்லது பெரியபேரிகை, ஆர்ப்ப - சபதிக்க, நெருங்கு - நெருங்கியிருக்கிற, புரி - சுருளாயிருக்கிற, வளை - சங்குகள், நின்று ஏங்க - நிலைபெற்றுச் சப்திக்க, போய்—, பெற்ற - தான் பெற்ற, வரி வளை கை - நல்ல ரேகையுள்ள வளையல்களணிந்த கையையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தியினது, மனை - மாளிகையில், புக்கான் - பிரவேசித்தான்.

நின்றென்பது அசையும் ஆம். "கருங்குழலார்செங்கையினுல் வெண்கவரி பைங்கால்" என்று ஒன்றோடொன்று மாறுனபொருள் குறித்தமையினுல் இது முரண்தொடை.

உலவ—உலவு - பகுதி, இது "குறியதன்கீழா" என்பதினால் உலாஎன்பது உலஎனக்குறுகி, உகரச்சாரியையேற்றது. உலவ, ஆர்ப்ப, ஏங்க,—இவை வினைச்செவ்வெண். (ருங)

54. கோதை சுமந்த கொடிபோ லிடைநுடங்கத்,
தாதை திருவடிமேற் றான்வீழ்ந்தாள் — மீதெல்
லாம், காந்தாரம் பாடிக் களிவண்டு நின்றரற்றும்,
பூந்தார மெல்லோதிப் பொன்.

54. Damayanti, who resembled Lakshmi and whose soft hair was decorated with garlands of flowers, over which, the joyous bees flew humming beautiful airs, like a creeper bearing a garland, bending her waist prostrated herself at the sacred feet of the father.

(இ - ள்.) மீதெல்லாம் - மேலெல்லாம், நின்று—, காந்தாரம் பாடி - இசையைப்பாடி, களிவண்டு - களிக்கின்ற வண்டுகள், அரற்றும் - கூவப்பெற்ற, பூந்தார் - பூமாலைசூடிய, அ - அந்த, மெல் ஓதி - மேன்மையான கூந்தலையுடைய, பொன் - திருமகளோடொத்த தமயந்தி கோதை சுமந்த - மாலைசுமந்த கொடிபோல் - கொடியைப்போல்,இடை—,நுடங்க-அசைய, தாதை திருவடிமேல்-தந்தையின் அழகிய பாதங்களின்மேல், வீழ்ந்தாள்—, [தொழுதாளென்றபடி], எ-று. தான் - அசை.

கொடிபோல் வீழ்ந்தாளென்று கூட்டுக. பூந்தார் என்பது குறிப்புப்பெயரெச்சமுமாம். அரற்றும் என்கிற பெயரெச்சம் பூந்தார் என்கிற இடப்பெயரைக்கொண்டது. கோதைசுமந்த- கூந்தலைச்சுமந்த எனவு முரைக்கலாம். (ருச)

55. பேரழகுசோர்கின்ற தென்னப் பிறைநுதன்மேல்
நீரரும்பத் தன்பேதை நின்றாளைப்—பாராக்
குலவேந்தன் சிந்தித்தான் கோவேந்தர் தம்மை
மலர்வேய்ந்து கொள்ளு மணம்.

55. The king of the solar race saw his daughter who stood with her crescent-like forehead, shedding forth great beauty and dripping with perspiration, and thought of that kind of marriage, by which a husband is selected by wearing a garland round his neck.

(இ - ள்.) பேர் அழகு-பெரிய அழகு, சோர்கின்றதுஎன்ன- வழிகிறது என்னும்படி, பிறை நுதல் மேல் - சந்திரப்பிறை

போன்ற நெற்றியின்மேல், நீர் அரும்ப - வியர்வை நீர் துளிக்க, நின்றாள் - நின்றவளாகிய, தன் பேதையை - தன்மகளை, பார்த்து, குல வேந்தன் - நற்குலத்திலுதித்த விதர்ப்பராசன், கோ வேந்தர் தம்மை - பூமியை ஆளுகின்ற ராசாக்களை, மலர் வேய்ந்து - பூமாலைசூட்டி, கொள்ளும் - கொள்ளத்தக்க, மணம் - கலியாணத்தை, சிந்தித்தான் - நினைத்தான், எ-று.

நெற்றி வியர்த்தது தண்டமிட்டு எழுந்த வருத்தத்தினால், ளன்மேல் காமசிந்தையினாலெனினுமொக்கும். வியர்வையை அழகு ஒழுகுவது என்று குறித்தார். (ருரு)

56. மங்கை சுயம்வரநா ளேழென்று வார்முரசம்
எங்கு மறைகென் றியம்பினான்—பைங்கமுகின்
கூந்தன்மேற் கங்கைக் கொழுந்தோட நன்னாடன்
வேந்தர்மேற் றூதோட விட்டு.

56. The king (Bhima) who possessed the good country in which the water of the Ganges flows in wavelets upon the leaves of the green Arecanut palm, sent messengers to kings and commanded the drummers to proclaim, everywhere that seven days were fixed for Damayanti's Swayamvaram.

(இ - ள்.) பைங்கமுகின் - பசுமையான பாக்குமரங்களின் கூந்தல்மேல் - மடல்களின்மேல், கங்கை கொழுந்து - கங்காநதியின் சிறிய நீர்த்தாரை, ஓடும்-பெருகப்பெற்ற, நல் நாடன்- நல்லநாட்டையுடைய விதர்ப்பராஜன், வேந்தர்மேல்-ராஜாக்களிடம், தூது ஓடவிட்டு - தூதரைப்போகவிட்டு, மங்கை - தமயந்தியின், சுயம்வர நாள் - இயம்வரத்திற்கு உரிய நாள், ஏழ் என்று—, வார் முரசம் - பெரிதானபேரிகையை, எங்கும் - எவ்விடத்திலும், அறைக என்று-அடியுங்கள் என்று,இயம்பினான்- சொன்னான், எ-று.

கொழுந்து—உவமையாகுபெயர், கங்கையின் அலைகளினின்றுந் தெறிக்குந் தண்ணீர். ஸ்வயம்வரம் என்கிற ஆரியமொழி சுயம்வரம், சயம்வரம், சயமரம் எனச் சிதைந்து வழங்குகின்றது. அறைகென்றான்—அறைக என்பதில் ஈறுதொகுத்தல். ()

57. மாமுத்த வெண்குடையான் மால்களிற்றான் வண்டிரைக்குந், தாமத் தரிச்சந் திரன்சுவர்க்கி — நாமத்தார், பாவேய்ந்த செந்தமிழா மென்னப் பரந்ததே, கோவேந்தர் செல்வக் குழாம்.

57. Just as the name of Swarki, who may be compared to Harichandran, whose white umbrella is adorned with precious pearls, who possesses great war elephants, and who is decked with garlands of flowers upon which the bees sing, is universally known, being made the subject of sweet Tamil verse, so spread far and wide the illustrious assemblies of kings of this earth.

(இ - ள்.) மா - பெரிய, முத்தம் - முத்துகளணிந்த, வெண்குடையான் - வெள்ளைக் குடையுடையவனும், மால் களிற்றான் - பெருமைபொருந்திய யானையுடையவனும், வண்டு—, இரைக்கும் - கூவப்பெற்ற, தாமத்து - பூமாலையுள்ள, அரிச்சந்திரன் - அரிச்சந்திரனைப்போலச் சத்தியவானும் ஆகிய, சுவர்க்கி-சுவர்க்கி என்பவனுடைய, நாமம் தார்-நாமமாலையை, பா வேய்ந்த - பாடல்களினு லணியப்பெற்ற, செந்தமிழ் ஆம் என்ன - செவ்வியதமிழ்ப் பிரபந்தம்போல், கோ வேந்தர் - பூமி ஆளும் அரசருடைய, செல்வம் - செல்வம் பொருந்திய, குழாம் - கூட்டமானது, பரந்தது - வியாபித்தது; [அரசர் குழாம் வீமநகரம் வரும்பொருட்டு நாற்றிசையும்] பரவிற்று எ-று. ஏ - அசை.

மால்—உரிச்சொல்லாதலின் "இடையுரிவடசொல்"என்கிற விதியினுல் திரியாது நின்றது. (ருஎ)

58. செந்தடையும் வண்டுறைதார்ச் செய்யாள் வளர் மார்பன், சந்தடையும் வேழக் கடைத்தலைவாய்— வந்தடைந்த, பூவேந்தர் தங்கள்கிளை பொன்னகரி லீண்டிற்றே, கோவேந்தன் மாதைக் குறித்து.

58. The attendants of the earthly sovereigns, who coveting Damayanti arrived at the court-yard, where the elephants are tied, of king Bhima who wears beautiful armour, who is decked with garlands of flowers upon which the bees sing and upon whose chest the Goddess of courage dwells, came crowding to the golden capital.

(இ - ள்.) செந்தடையும் - நல்லகவசமும், வண்டு உறை தார் - வண்டுகள் வாசஞ்செய்கின்ற மாலையும், செய்யாள் - தைரியலக்ஷ்மியும், வளர் - வளர்கின்ற, மார்பன் - மார்பை யுடையவனாகிய வீமராஜனது, கந்து - கட்டுத்தறியை, அடையும் - அடைந்திருக்கிற, வேழம் - யானையை யுடைத்தாயிருக்கிற, கடைத்தலைவாய்-தலைக்கடையில், கோ வேந்தன் - வீமராஜனுடைய, மாதை குறித்து - மகளாகிய தமயந்தியைக் குறித்து, வந்து அடைந்த - வந்து சேர்ந்த, பூவேந்தர் தங்கள்- பூபாலர்களுடைய, கிளை - பரிவாரமானது, பொன் நகரில் - அழகான நகரத்தினிடத்தில், ஈண்டிற்று-நெருங்கிற்று, எ-று. ஏ - அசை.

வீமராஜன் அரமனைவாசலில் வந்த அரசருடைய சேனை முதலானவைகள் அந்நகரத்தில் இடம்இன்றி நெருங்கின என்பது கருத்து. தார், செய்யாள், என்னும் இடங்களில் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கன.

செய்யாள்—செம்மை - பகுதி, பண்பு, ஆள் - பெண்பால் விகுதி, மைகெட்டு முன்னின்ற மகரமெய் யகரமாகத் திரிந்து தனிக்குறின் முன்னொற்றுதலால் இரட்டி முடிந்தது. (௫௮)

59. புள்ளுறையுஞ் சோலைகளும் பூங்கமல வாவிகளும், உள்ளும் புறமு மினிதுறைந்தார்—தெள்ளரிக்கண், பூமகளைப் பொன்னைப் பொருவேல் விதர்ப்பன்றன், கோமகளைத் தம்மனத்தே கொண்டு.

59. With their minds filled with thoughts of the valiant king of Vidarpa's daughter, whose beauty shone like gold, aud whose eyes were as clear as those of Lakshmi, they, with heartfelt joy, took up their abode in the groves where the birds lived, and by the tanks in which grew the flower of the lotus.

(இ - ள்.) தெள் அரி கண் - தெளிவான ரேகைகளுள்ள கண்களையுடைய, பூமகளை - இலக்குமிக்குச் சமானமானவளும், பொன்னை-பொன்போல் விளக்குகிறவளுமான, பொரு வேல்-யுத்தஞ்செய்யவல்ல ஆயுதந்(தரித்த), விதர்ப்பன் தன் -

விதர்ப்ப ராஜனுடைய, கோமகளை-மேன்மையான மகளாகிய தமயந்தியை, தம் மனத்தே கொண்டு - தங்கள் மனங்களிற் சிந்தித்துப் (பலகாட்டாசரும்), புள் உறையும் - பக்ஷிகளிருக்கின்ற, சோலைகளும் - தோட்டங்களிலும், பூ கமல வாவிகளும் - அழகிய தாமரைத் தடாகங்களிலும், உள்ளும் புறமும் - மனதின் உள்ளும் வெளியிலும், இனிது - சந்தோஷமாக, உறைந்தார் - வாசஞ்செய்தார்கள், எ - று.

வந்த அரசர் ஊரில் இடம்போதாமையால் தோப்புகளிலும் குளக்கரைகளிலும் வசித்தார்களென்பது கருத்து.

கோ என்பது இலக்கணையால் மேன்மையை யுணர்த்திற்று. அவ்விடங்களின் பொலிவினாலும் தமயந்தியைக் காண்போமென்கிற எண்ணத்தினாலும் உள்ளும் புறமும் இனிது என்றது. அச்சோலை முதலியவைகளின் உள்ளிடத்திலும் வெளியிடத்திலும் எனினும்பொருந்தும். பூமகளைப்பொன்னைக் கோமகளை என்னுமிடத்தில் "ஒருபொருள்மேல்" என்கிற சூத்திரவிதியை அமைத்துக்கொள்க. பூமகள் என்பதைப் பூதேவிக்கும், பொன் என்பதைச் சீதேவிக்கும் கொள்ளினுமமையும்.()

60. வழிமேல் விழிவைத்து வாணுதலா ளூம
மொழிமேற் செவிவைத்து மோகச் — சுழிமேற்
றன், னெஞ்சோட வைத்தயர்வான் கண்டா னெடு
வானில், மஞ்சோட வன்னம் வர.

60. With his eye fixed upon the path of the swan, with his ear on the name of her who possessed a bright forehead, and with his heart tossed about in the whirlpool of his own lustful desires, he, who was cast down and dejected, saw in the heaven, the swan returning with resplendent beauty.

(இ-ள்.) வழிமேல்-அன்னம் போனவழியில், விழி வைத்து-கண்ணைவைத்து, வாள் நுதலாள் - பிரகாசமான நெற்றியையுடைய தமயந்தியினது, நாம மொழிமேல்-பெயராகிய சொல்லின்மேல், செவிவைத்து - காதைவைத்து, மோக சுழிமேல் - மோகமாகிய நீர்ச்சுழிமேல், தன் நெஞ்சு - தன்மனதை, ஓட வைத்து-ஓடும்படிவைத்து, அயர்வான் - வருந்துகின்றவனான்,

நடு வானில் - பெரியவானத்தில், மஞ்சோடு - அழகுடனே, அன்னம் - அந்த அன்னப்பக்ஷி, வர கண்டான்—, எ-று.

மஞ்சு—காரியம் அனுகூலப்படுத்தி வருகையால் விசேஷமான பொலிவு. மஞ்சோடு - மேகத்தோடு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். மேகமண்டலத்தின் கிட்டப்பறந்து வந்தது என்பது கருத்து. வர என்பதைத் தொழிற்பெயராக் கொண்டு கண்டான் என்பதற்குச் செயப்படு பொருளாக்குக.

மஞ்சு—இது அழகின்பேராம், பொது வடசொல். மெல்—ஏழனுருபு. (கூ0)

61. முகம்பார்த் தருணோக்கி முன்னிரந்து செல்வர்
அகம்பார்க்கு மற்றோரைப் போல—மிகுங்காதல்
கேளா விருந்திட்டா னன்னத்தைக் கேளாரை
வாளால் விருந்திட்ட மன்.

61. Like the mendicant who, perceiving the mind of the rich man, stands before him, beggingly gazing at his face, and craving his compassion, so the king Nala who, with his sword slew his enemies, and made a feast of them, was through excessive lust, eagerly listening to the words of the swan.

(இ-ள்.) முகம் பார்த்து—, அருள் நோக்கி - தயையைக் கண்டு, முன் - எதிரிற் சென்று, இரந்து - யாசித்து, செல்வர் - பணமுள்ளவர்களுடைய, அகம் - மனதை, பார்க்கும் - எதிர் பார்க்கிற, அற்றோரைப்போல - தரித்திரரைப்போல, மிகு காதல் - மிகுந்தகாதலினால், அன்னத்தை—, கேளா இருந்திட்டான் - (தமயந்தி சங்கதியைக்) கேட்டிருந்தான், (யாரெனில்), கேளாரை - பகைவரை, வாளால் - கத்தியினால், விருந்து இட்ட - (கூளிமுதலியவைகளுக்கு) விருந்தாகச்செய்த, மன் - நளமகாராஜன், எ - று.

அன்னம் பொலிவோடு வரக்கண்ட சந்தோஷத்தினால் ஒன்றுந் தோன்றாமல் சிறிதுநேரம் யாதுங்கேளாமல் இருந்தான் எனவுமாம். அன்னத்தைக் கேள் ஆ - உறவினரைப் போற் கொண்டு, விருந்திட்டான் - உணவு முதலியவைகளால் உபசரித்தா னென்பதும் அமையும்.

ஆ—ஈறுதொக்க வினையெச்சம். கேளா—செய்யா என்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம்; கேளாமல் என்றபோது எதிர்மறை வினையெச்சம். பார்த்துமுதலிய வினையெச்ச வடுக்குக் காரணகாரியப் பொருத்தத்தால் வந்தது. (சுக)

62. அன்னக் குலத்தி னரசே யழிகின்ற, என்னுயிரை மீள வெனக்களித்தாய் - முன்னுரைத்த, தேமொழிக்குத் தீதிலவே யென்றான் றிருந்தாரை, ஏமொழிக்கும் வேலா னெடுத்து.

62. He, whose duty it was to damp the joys of his enemies, asked, "O king of the race of the swan you have restored to life my soul which was well nigh perishing. Is the honey-mouthed maiden, of whom you spoke before, safe from evil?"

(இ-ள்.) திருந்தாரை-சத்துருக்களை, ஏம் ஒழிக்கும் - களிப்பு ஒழியச்செய்கிற, வேலான் - வேலையுடையவனான நளன், அன்னம் குலத்தின் - அன்னங்களின் கூட்டத்துக்கு, அரசே - அரசனாகிய ஓ பெரிய அன்னமே, அழிகின்ற - நாசமடையும்படியிருந்த, என் உயிரை - என்பிராணனை, மீள - திரும்பவும், எனக்கு—, அளித்தாய் - கொடுத்தாய், முன் உரைத்த - (நீ) முன்சொன்ன, தேமொழிக்கு-தேன்போலும்பேச்சையுடைய தமயந்திக்கு, தீது இலவே - துன்பங்கள் இல்லையே, எடுத்து என்றான் - இப்படியாக எடுத்துச் சொன்னான், எ-று.

நளன் தன்காதலினால் அவளுக்குத் தீங்கு ஒன்றும் இல்லாதிருக்கிறதா என்று தமயந்தியின் க்ஷேமத்தை விசாரித்தான் என்பது கருத்து. தேமொழி — உவமத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, தேன் என்பதில் "தேன்மொழி" சூத்திரத்தினால் னகரங்கெட்டது. எடுத்துச்சொல்லுதல்-பிரதானமாகச் சொல்லுதல், மேன்மைப்படுத்தி எனவுமாம். எம்—ஏமம் இடைகுறைந்தது.

தீதிலவே என்னுமிடத்து தீது தீமை என்பதுபோல் பண்புப்பெயர் ; து - பண்புப்பெயர் விகுதி ; ஒன்றன்பால் விகுதியன்று ; ஆதலால் இது பால்பகா வஃறிணைப்பெயர், இங்கு பன்மைக்காய் பன்மை வினைகொண்டது. (சுஉ)

63. கொற்றவன்ற னேவலினாற் போயக் குலக்கொடி
பால், உற்றதுவு மாங்சுவடா னுற்றதுவும் — முற்
றும், மொழிந்ததே யன்ன மொழிகேட் டரசற்,
கழிந்ததே யுள்ள வறிவு.

63 The king was bereft of his farmer reason on hearing the words of the swan, which gave him a full account of its going according to his sovereign command, and its meeting with her who came of a noble race.

(இ - ள்.) அன்னம்—, கொற்றவன் தன்-அரசனுடைய, ஏவலினால்-கட்டளையினால், அக் குலக்கொடியால்-அந்த நற்குலத்திற்பிறந்த கொடிபோன்ற தமயந்தியினிடத்து, போய்—உற்றதுவும் - சேர்ந்ததும், அவள்—, ஆங்கு - அப்படி, உற்றதுவும் - பொருந்திய கருத்தும், முற்றும் - முழுதும், மொழிந்தது - சொல்லிற்று ; மொழிகேட்டு - அச்சொல்லைக்கேட்க, கேட்டதனால்,] அரசற்கு - நளனுக்கு, உள்ள அறிவு- முன்னிருந்த அறிவும், அழிந்தது - கெட்டது, எ - று. தான் - ஏ - அசைகள்.

அன்னமொழி - அப்படிப்பட்டசொல்லை எனவும் கொள்ளலாம். அப்போது அன்னம் என்பதுவருவிக்கவேண்டும். குலக்கொடி என்பதற்குக் குலாசலம் குலமணி என்பதுபோலமேன்மையுள்ள கொடி எனவும் பொருளுரைக்கலாம். அவள் தன்னிடத்தில் மிகுந்தகாதல்கொண்டு வருந்துகிறாள் என்பதைக் கேட்க அரசனுக்கு ஒன்றுந் தோன்றாமல் மோகமாயிற்றுஎன்பது கருத்து.

கேட்க என்பதுகேட்டு எனத்திரிந்தது. [வினையியல் ௨௭-ம் சூத்திரம்;] ஈண்டுஅவ்வெச்சம் காரணப்பொருட்டாய்வந்தது. "உயிர்வரினுக்குறள் ஓடும்" என்றதனால்உகரம் கெடாமல் உற்றதுவும் என உடம்படுமெய் பெற்றது. (௬௩)

64. கேட்ட செவிவழியே கேளா துணர்வோட
ஓட்டை மனததோ டுயிர்தாங்கி—மீட்டும்
குழியிற் படுகரிபோற் கோமான் கிடந்தான்
தழலிற் படுதளிர்போற் சாய்ந்து.

64. His mind not catching the words of the swan, but departing through his organ of hearing, and supporting

his life with an empty heart, the king, like an entrappe[d] elephant in a pit, dropped down on a side, like a tende[r] leaf in the fire.

(இ - ள்.) கேட்ட செவிவழியே-அச்செய்தி கேட்டகாதில் வழியாக, உணர்வு - அறிவு, கேளாது - கேளாமல்,ஓட - ஓடி போக, ஓட்டை மனத்தோடு-ஓட்டையான மனத்தினால், உயி தாங்கி - பிராணனைத் தாங்கிக்கொண்டு, மீட்டும்-திரும்பவும் கோமான் - அசரன், தழலில் படுதளிர்போல் - நெருப்பில் பட்ட துளிரைப்போல், சாய்ந்து - வாடிவீழ்ந்து, குழியில்பட் கரிபோல் - படுகுழியிலேவிழ்ந்த யானையைப்போல், கிட ந்தான் - (ஓய்ந்து) கிடந்தான், எ - று.

கேளாது ஓட என்பதற்கு எவ்வளவு வலிந்துநின்றும அறிவுமயங்கிற் றென்பது கருத்து.

கோமான்—இதில் மான் விகுதி. (சுஃ

65. கோதை சுயம்வரநாள் கொற்றவனுக் குற்றுரை ப்ப, ஏதமிலாக் காட்சியர்வந் தெய்தினார்—பே தில், பெடையோடு வண்டுறங்கும் பேரொலிநீ நாடன், அடையாத வாயி லகம்.

65. In order to proclaim distinctly to the kings, t[he] day of Damayanti's Swayamvaram, accomplished messe[n]gers arrived at the ever open (i. e,)hospitable door of hi[m] who possessed a country, where the male and fema[le] bees sleep together in the same flower, and where t[he] noisy din of the waters is heard.

(இ - ள்.) கோதை சுயம்வர நாள்-தமயந்தியின் சுயம்வர த்துக்கு இட்டநாளை, கொற்றவனுக்கு-அரசனுக்கு, உற்று உ ப்ப - நன்றாய்ச்சொல்லும் பொருட்டு, ஏதம் இலா - குற் இல்லாத, காட்சியர்-அறிவை யுடையவராகிய தூதர்,பேர தி பூவில், பெடையோடு - பெண்வண்டுகளுடனே, வண்டு உற ங்கும் - வண்டுகள் தூங்கப்பெற்ற, பேரொலி நீர் நாடன் மிகுந்த வொலியுள்ள நீர்வளம் பொருந்தின நாட்டையுடை யவனது, அடையாத - (என்றும்) மூடாத, வாயில் அக வாசலினிடத்து, வந்து எய்தினார்-வந்து சேர்ந்தார்கள், எ-

வாசல் மூடாதிருத்தல் அச்சம் இல்லாமையாலும் எப்போ
யும் கொடுப்பதற்கு யாசகரை யெதிர்பார்ப்பதினாலும் என்று
அறிக. (சுரு)

66. காவலன்றன் றூதர் கடைக்கா வலர்க்கறிவித்
தேவலிற்போ யீதென் றியம்புதலும்—மாவின்
பொலிந்ததேர் பூட்டென்றான் பூவாளி பாய
மெலிந்ததோள் வேந்தன் விரைந்து,

66. When the messengers of king Bhima, entered the Court of Nala on his permission, and related the news (of Damayenti's marriage), he whose withered shoulders were pierced by the flowered arrows (of Cupid), ordered his magnificent horse chariot to be made ready.

(இ - ள்.) காவலன் தன் தூதர்-விதர்ப்பராஜனுடையதூதர்கள், கடை காவலர்க்கு-வாசல் காப்போருக்கு, அறிவித்து—, ஏவலின் - (அரசனுடைய) உத்தரவினால், போய் - உள்ளே போய், ஈதென்று - காரியம் இன்னது என்று, இயம்புதலும்-சொன்னவுடனே, பூவாளி பாய - மலரம்பு பாய்வதினால், மெலிந்த தோள் - தளர்ந்த புயங்களையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராஜன், விரைந்து - துரிதப்பட்டு, மாவின் - குதிரைகளை, பொலிந்த தேர் - அழகியதேரில், பூட்டு என்றான்-(சாரதியை நோக்கி) கட்டு என்று சொன்னான், எ - று.

மாவின் என்னும்ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு செயப்படு பொருளில் மயங்கிவந்தது "யாதனுருபில்" என்கிற[பெயரியல்-சுO] சூத்திர விதிப்படி; அல்லது இன் சாரியை யாகவும், ஐ உருபு தொக்கதாகவும் கொள்ளலாம். (சுசு)

67. கெட்ட சிறுமருக்குக் கீழ்மகளிர் நீள்வரம்பில்
இட்ட பசுங்குவளை யேரடித்த—சட்டி
கரையத்தே னூறுங் கடனாட னூர்க்கு
விரையத்தே ருரென்றான் வேந்து.

67. The king (Nala) commanded (his charioteer) saying "Drive quickly to the country of Vidarpa which is by the sea-shore, where the lumps of earth dug up by the plough are dissolved in the honey which gushes out of the tender kuvala flowers, which are cast on the embank-

ments of the fields by the low cast females whose waists are so slender that they are apt to break.

(இ - ள்.) கெட்ட - அழியத்தக்க, சிறு மருங்குல் - சிறிய இடையையுடைய, கீழ் மகளிர் - பள்ளச்சிகள், நீள் வரம்பில் - நீண்டவரப்புகளிலே, இட்ட - களைந்துபோட்ட, பசு குவளை - பசுமையான நீலோற்பல மலர்கள், ஏர் அடித்த - உழுமாடுகள் பெயர்த்த, கட்டி - மண்கட்டிகள், கரைய - கரையும்படி, தேன் ஊறும் - தேன்சுரந்து ஒழுகப்பெற்ற, கடல் நாடன் - கடற்கரையின்காடுள்ள விதர்ப்பராஜனுடைய, ஊர்க்கு - நகரத்திற்கு, விரைய - துரிதமாக, தேர் ஊர் - தேரைச்செலுத்து, என்றான் - என்றுசொன்னான், வேந்து - நளமகாராஜன் [சாரதியைநோக்கி,] எ - று.

களை பிடுங்கும்போது பிடுங்கிப்போட்ட குவளைகளினின்றும் ஒழுகுகின்ற தேனால் ஏரடித்த மண்கட்டிகள் கரையத்தக்க வளப்பமுள்ளதும் கடைசியருஞ் சுந்தரமா யிருக்கப்பெற்றதும் அந்நாடு என்பதாம்.

விரைய என்னும் வினையெச்சம் இங்கு வினையுரி. (சுஎ)

68. சடைச்செந்நெல் பொன்விளைக்குந் தன்னாடுபின்னாக், கடற்றானை முன்னாகக் கண்டான் — அடற்கமைந்த, வில்லியரும் பொற்றாம வீமன் திருமகளார், நல்லுயிரும் வாழு நகர்.

68. Nala saw behind him, his country which yielded clusters of good golden paddy, and before him his sea-like army of brave and valiant archers, extending to the city where lived his sweetheart, Bhima's beautiful daughter, who was decked with a garland of gold,

(இ - ள்.) சடை செந்நெல் - சடைபற்றிய செந்நெல்லானது, பொன்விளைக்கும் - பொன்னை விளைவிக்கின்ற, தன்நாடு - தன் இராச்சியம், பின் ஆக - பின்புறத்ததாக, கடல் தானை - கடல் போன்ற சேனை, முன் ஆக - முன்புறத்தாக, அடற்கு - வீரத்திற்கு, அமைந்த - பொருந்தின, வில்லியரும் - வில்லுடைய வீரரும், பொன் தாமம் - பொன்மாலையணிந்த, வீமன் திருமகளாம் - வீமராஜனுடைய அழகுள்ள மகளான தமயந்தியாகிய,

நல்உயிரும்- (தன்னுடைய) நல்ல உயிரும், வாழும்நகர் - வாழ்கின்ற குண்டினபுரியை, கண்டான்—(நளன்) எ - று.

மாவிந்த நகரமுதல் குண்டின நகரம்வரையில் நளன்சேனை சென்றது என்பது கருத்து. செந்நெல் பொன்விளைக்குமென்றால் பொன்போன்ற தானியங்களை விளைக்குமென்பது; அல்லது அந்நெற்களால் மிகுந்த திரவியமுண்டாகு மென்பது தாற்பரியம்.

அடற்கு—குவ்வுருபு செயப்படுபொருளில் வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம். (சுஅ)

69\. நெற்றித் தனிக்கண் ணெருப்பைக் குளிர்விக்கும், கொற்றத் தனியாழ்க் குலமுனிவன்—உற்றடைந்தான், தேனாடுந் தெய்வத் தருவுந் திருமணியும், வானாடுங் காத்தான் மருங்கு.

69\. The sage Narada, whose matchless guitar could cool even the fiery temper of Siva whose forehead is adorned with a single eye, approached him (Indra), who guarded the celestial trees (around which the bees flew,) the precious gem of Swerga, and the regions of Heaven.

(இ - ள்.) நெற்றி தனி கண் - நெற்றியில் ஒப்பற்ற கண்ணையுடைய சிவபெருமானது, நெருப்பை - கோபாக்கினியையும், குளிர்விக்கும் - குளிரும்படி செய்யவல்ல, கொற்றம் - ஜயமுள்ள, தனி யாழ் - உபமான மில்லாத வீணையையுடைய, குல முனிவன்- மேன்மையான நாரதமுனிவன், தேன்- வண்டுகள், நாடும்-குறித்துச்செல்லப்பெற்ற, தெய்வதருவும்-தெய்வ விருட்சங்களையும் [கற்பகமரங்கள்], திருமணியும் - மேன்மை பொருந்திய சிந்தாமணி என்கிற ரத்நக்கல்லையும், வான் நாடும்- சொர்க்க லோகத்தையும், காத்தான் மருங்கு - காப்பவனாகிய இந்திரனிடத்து, உற்று அடைந்தான் - குறித்துச்சென்றான், எ-று.

தேன் ஆடும்—தேன்கூடுகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கப்பெற்றன எனவும் பொருள்கூறலாம். நெற்றிததனிக்கண் — அன்மொழித்தொகை, சிவனது நெற்றித் திருக்கண்ணின் நெருப்பை எனினும் ஒக்கும். சிறப்பும்மைதொக்கு நின்றது. இதனால் நாரதர் வீணை வாசிக்குஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

குலம்என்பது மேன்மைக்குறிப்பென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது. திருமணி—செல்வத்தைத்தரு மணி எனவுமாம். தெய்வத்தரு—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தரு, அதாவது, தெய்வங்கள்போல் அடுத்தவர்க்கு இஷ்டத்தைக் கொடுக்கு மரம். (௬௯)

70. வீரர் விறல்வேந்தர் விண்ணாடு சேர்கின்றார்
ஆரு மிலராலென் றையுற்று—நாரதனார்
நான்முகமே நோக்கினா னாகஞ் சிறகரிந்த
மின்முகவேற் கையான் விரைந்து.

70. Indra, who held in his hand a diamond weapon which glittered like lightning, and who stripped the mountains of their wings, said:—"None of the heroes and powerful kings of the earth have ever attained to Heaven," and doubtingly gazed at the beautiful face of Narada.

(இ - ள்.) நாகம் - மலைகளினுடைய, சிறகு அரிந்த - சிறகுகளை வெட்டின, மின் முக வேல் கையான்-மின்னலை முகத்திலுடைய வச்சிராயுதத்தைக் கையில் தரித்தவனாகிய இந்திரன், வீரர் - வீரரான, விறல் வேந்தர் - பெருமையுள்ள அரசர், ஆரும் - எவரும், விண் நாடு - சொர்க்கத்தை, சேர்கின்றார் இலர் - சேராதிருக்கிறார்கள், என்று—, ஐயுற்று - சந்தேகப்பட்டு, விரைந்து - துரிதமாய், நாரதனார் நல் முகமே - நாரத மாமுனிவருடைய தெளிவான முகத்தையே, நோக்கினான் - பார்த்தான், எ - று. ஆல் - அசை.

ஏகாரம் - பிரிநிலை. அவர் முகத்தெளிவினால் ஏதோ விசேஷஞ் சொல்லவந்தாரென நினைத்துத் தன் ஐயத்தைக்குறித்து யாதும் வினவினானில்லை என்பதுகருத்து. எதிர்மறைக்குறிப்பு முற்று உடன்பாட்டு முற்றோடும்சார்ந்து தொழிலை மறுத்ததனால் சேர்கின்றாரிலர் என்பது உடன்பாட்டெதிர்மறைமுற்று. வீரர் சொர்க்கத்துக்குச் செல்வது பெரும்பாலும் போர்பற்றியாதலின் ஏன்போரில்லையென்று வினவினான் எனறதாயிற்று.

முன்னாளில் மலைகள் சிறகுள்ளனவா யிருந்து பறந்து ஜனங்களின்மேல் விழுந்து அழித்துக்கொண்டிருந்ததனால் இந்திரன் அவற்றின் சிறகரிந்தான் என்றது புராணகதை. (௭௦

71. வீமன் மடந்தை மணத்தின் விரைதொடுத்த
தாமம் புனைவான் சயம்வரத்து—மாமன்னர்
போயினா ரென்றான் புரந்தரற்குப் பொய்யாத
வாயினான் மாதவத்தோர் மன்.

71 The chief of the great devotees, whose mouth was ever guilty of a lie, said to Indra:—"The great sovereigns have gone to the marriage of Bhima's daughter, in order that they may wear the sweet smelling (marriage) garland at her Swayamvaram."

(இ - ள்.) பொய்யாத வாயினன்-பொய்சொல்லாத வாயையுடையவனாகிய, மாதவத்தோர் மன்-பெருந்தவமுடையவர்க்குச் சிரேஷ்டனாகிய நாரதமுனி, புரந்தரற்கு - இந்திரனுக்கு, சயம்வரத்து - சுயம்வரத்தில், வீமன் மடந்தை மணத்தின் - வீமராஜன் புத்திரியாகிய தமயந்தியின் கலியாணத்திற்காக, தொடுத்த-கட்டிய, விரை-சுகந்தமுள்ள, தாமம் - மாலையை புனைவான் - அணிந்துகொள்ளுதற்கு, மா மன்னர்-பெரிய அரசர்கள், போயினார் என்றான்—, எ - று.

பயனும் ஏதுவாகக் கொள்ளப்படுமாதலின் எண்டு மணத்தின் என்னும் ஐந்தனுருபு பொருட்டில் வந்தது.

நாரதர் தமயந்தியின் சுயம்வரத்தையே தெரிவிக்கவந்தவர் இந்திரன் குறிப்பையும் அறிந்து கூறியதனால் வினாவும் விடையும் பொருந்தின என்றுணர்க. (எக)

72. அழகு சுமந்திளைத்த வாகத்தாள் வண்டு
பழகு கருங்கூந்தற் பாவை—மழகளிற்று
வீமன் குலத்துக்கோர் மெய்த்தீப மற்றவளே
காமன் றிருவுக்கோர் காப்பு.

72. She, whose body was exhausted beneath her load of beauty upon whose raven tresses the beetles became domesticated, and who was a true light in the family of Bhima who resembled a young elephant, is a safe-guard of the treasures of Cupid.

(இ - ள்.) [அந்தத்தமயந்தி] அழகு சுமந்து இளைத்த ஆகத்தாள் - அழகைச் சுமப்பதினால் இளைத்துப்போன தேகமுள்ளவள், வண்டு பழகு கரு கூந்தல் பாவை - வண்டுகள் பழகி

வரும்படியான கரிய கூர்தலையுடைய பிரதிமைபோன்றவள்; மழ களிற்று வீமன் குலத்துக்கு-இளமையுள்ள யானைபோன்ற வீமராஜன் வமிசத்துக்கு, ஓர் மெய் தீபம் - ஒரு மெய்யான விளக்கு; மற்று - மேலும், அவளே - அந்தமயந்தியே, காமன் திருவுக்கு - மன்மதனுடைய செல்வத்துக்கு, ஓர் காப்பு - ஒரு ரக்ஷிப்பாக இருக்கிறாள், எ - று.

களிற்றையுடைய வீமனென்று மாம். ஆகத்தாள், பாவை, தீபம் இம்மூன்றும் அவளுக்கு விசேஷணமுமாம். காமனுக்குச் செல்வமாவது, உலகத்தாரையெல்லாம் தன்வயத்தி லிருக்கச்செய்தல். பாவை, தீபம்,—ஆகுபெயர். மற்று—மொழிமாற்றில் வந்தது என்னவுமாம். (எ௨)

73. மால்வரையை வச்சிரத்தா லீர்ந்தானும் வானவரும், கோல்வளைதன் மாலை குறித்தெழுந்தார்— சால்புடைய, விண்ணாடு நீங்கி விதர்ப்பன் றிருநகர்க்கு, மண்ணாடு நோக்கி மகிழ்ந்து.

73. He who cleft the huge mountains with his diamond weapon, as well as the other gods, (viz. Agni, Yama, and Varuna) gazing at the earth with joy, left the glorious regions of heaven, and started to the sacred city of Vidarpa (to compete) for the (marriage) garland of her who was adorned with beautiful bangles.

(இ - ள்.) [எடறு நாரதர் சொல்லியதைக் கேட்டு] மால்வரையை - பெரியமலைகளை, வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுதத்தால், ஈர்ந்தானும் - பிளந்தவனாகிய இந்திரனும், வானவரும் - (அக்கினி இயமன் வருணன் என்கிற) தேவர்களும், கோல்வளைதன் - அழகான வளையல்களை யுடையவளான தமயந்தியின், மாலை குறித்து-மணமாலையைக்குறித்து, மண் நாடு நோக்கி - பூலோகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷப்பட்டு, சால்புடைய - மேன்மையுள்ள, விண் நாடு - சொர்க்கத்தை, நீங்கி- விட்டு, விதர்ப்பன் திருநகர்க்கு - விதர்ப்பராசனுடைய பட்டணத்திற்கு, எழுந்தார் - (போக) எழுந்தார்கள், எ - று.

கோல்—கோலம் என்பதின் விகாரம்; கோல் - வட்டமான எனவு முரைக்கலாம். தேவர்க்குத் தமயந்தி மணத்திலிருந்த

ஆசையினால் பூலோகமே மேன்மையாகத் தோன்றின தென்பது கருத்து.

வானவர் என்கிற பொதுச்சொல் இங்கு சந்தர்ப்பத்தால் அக்கினி முதலானோர்க்குக் கொள்ளப்பட்டது. (எ௩)

7৪. பைந்தெரியல் வேல வேந்தன் பாவைபாற்போயி
னதன், சிந்தை கெடுத்ததனைத் தேடுவான்—
முந்தி, வருவான்போற் றேர்மேல் வருவானைக்
கண்டார், பெருவானிற் றேவர் பெரிது.

74. The gods of the spacious heavens distinctly saw him (*i e* Nala) who was riding in his chariot, and who having lost his affection which had gone after the daughter of the armed king (Bhima) who was decked with green garlands, was as one of the first to go in search of it.

(இ - ள்.) பைந் தெரியல் வேல் வேந்தன் பாவைபால் - பசுமையான மாலையையும் வேலாயுதத்தையு முடைய வீமராசன் மகளாகிய தமயந்தியினிடத்தில், போயின தன்சிந்தை-சென்ற தன்மனதை, கெடுத்து-போக்கடித்து, அதனை தேடுவான் - அதைத் தேடும்பொருட்டு, முந்தி வருவான் போல் - முன்னதாகவருகின்றவன்போல், தேர்மேல் வருவானை-தேர்மேலேறி வருகின்ற நளமகாராசனை, பெரு வானில் தேவர் - பெரிய சொர்க்கலோகத்தி லிருக்கும் இந்திரன் முதலாகியதேவர்கள், பெரிது - பெரிதாக, கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ - று.

ஒருபொருளைப் போக்கடித்தவன் பிறர் அவ்விடம் போவதற்குமுன் போய்த்தேடுவது இயற்கை யாதலால் முந்தி என்றார். அவாவினால் நளன் முந்திச்சென்றான் என்பதாயிற்று. தேவர் நளனைக்கண்டது தங்கள் காரியத்துக்கு உதவியென்று நினைத்ததனால் பெரிது என்றார்.

போயின—போ - பகுதி, இன்-இறந்தகால இடைநிலை, அ- பெயரெச்சவிகுதி, யகரம் "எகரவினாமுன்" என்கிற சூத்திரத்தில் "நெறியே" என்றதினால் வந்ததெனக் கொள்க. "இடையுரி வடசொலின்" என்பதினால் வந்த வுடம்படுமெய் என்பது பொருந்தாதென அறிக. (எச)

75. காவற் குடைவேந்தைக் கண்ணுற்று விண்ணவர்
கோன், ஏவற் றொழிலுக் கிசையென்றான்—
ஏவற்கு மன்னவனு நேர்ந்தான் மனத்தினான்
மற்றதனை, இன்னதென வோரா திசைந்து.

75. (Indra) the sovereign of heaven, seeing king Nala who possessed the umbrella beneath which the world was protected, asked him to undertake the work which he was about to command him to do; and king (Nala) not considering in his mind what that (work) might be, consented to obey his commands

(இ - ள்.) காவல் குடை வேந்தை - உலகத்துக்குக் காவலாகிய குடையையுடைய நளமகாராசனை, கண்ணுற்று-பார்த்து, விண்ணவர் கோன் - தேவராசனாகிய இந்திரன், ஏவல்தொழிலுக்கு - (நாம்) ஏவுகிறதொழிலுக்கு, இசை என்றான்-(நீ)ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னான்; மன்னவனும்-நளமகாராசனும், மனத்தினால்—, அதனை - அத்தொழிலை, இன்னதென ஓராது - இப்படிப்பட்டதென்று நினையாமல், ஏவற்கு இசைந்து - ஏவலுக்குஒத்துக்கொண்டு, நேர்ந்தான் - வாக்குக் கொடுத்தான், எ - று. மற்று - அசை.

வாக்கு என்பது தகுதியால் வருவிக்கப்பட்டது.

கண்ணுற்று—கண் உறு என்பன ஒருசொற்றன்மையதாய்ச் சேர்ந்த வொருபகுதி. (௭௫)

76. செங்கண் மதயானைத் தேர்வேந்தே தேமாலை
எங்களிலே சூட்ட வியல்வீமன்—மங்கைபால்
தூதாக வென்றானத் தோகையைத்தன் னாகத்
கோதாக வென்றானக் கோ. [தாற்

76 O king, that ridest in chariots and resemblest fiery-eyed and lust-burning elephants! you must act as our messenger to the daughter of the good king Bhima, that one of us may wear the honey'd garland. That king (Nala)therefore banished that maiden from his mind as something sapless.

(இ - ள்.) செம் கண்மதயானை தேர் வேந்தே-சிவந்த கண்ணுள்ள மதயானைபோன்ற ரதாதிபதியாகிய நளமகாராஜனே,

தே மாலை - தேன்பொழிகின்ற மாலையை, எங்களிலே - எங்களுக்குள் (ஒருவனுக்கு), சூட்ட - சூட்டும்படி, இயல் வீமன் மங்கைபால் - நற்குணமுள்ள வீமன் புத்திரியினிடத்து, தூது ஆக - (நீ) தூதனாகவேண்டும், என்றான் - என்றுசொன்னான் (இந்திரன்); அக் கோ-அவ்வரசன், அத் தோகையை - அந்தத் தமயந்தியை, தன் ஆகத்தால் - தன்மனதினால், கோது ஆக - சாரமற்ற பொருளாக (நினைத்து), வென்றான் - (மனங் கவரா வண்ணம்) ஜயித்தான், எ - று.

சத்தியசந்தனாதலால் வாக்குக்கொடுத்துத் தப்பாமலிருக்கும்படி நளன் தமயந்திபால் ஆசையை ஒழிக்கலுற்றான் என்பது கருத்து.

செங்கண் என்பது வீரத்தின்குறி. நளனுக்கு விசேஷணமுமாம். தூதாக என்பதில் ஆக—ஆ என்னு முதனிலையிற் பிறந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. கோதாக என்பதில் ஆக—அப்பகுதியிற் பிறந்த வினையெச்சம். (எசு)

77. தேவர் பணிதலைமேற் செல்லுந் திரிந்தொருகால், மேவுமிளங் கன்னிபான் மீண்டேகும்—பாவிற், குழல்போல நின்றுழலுங் கொள்கைத்தே பூவின், நிழல்போலுந் தண்குடையா னெஞ்சு.

77. The heart of him (Nala), whose cool umbrella is like the shade covering the whole world, at one time submitted to the commands of the kings which he had received, and at another time, changing again, went after the youthful maiden who was courted by all, just as the reel in a weaver's warp is continually tossed about.

(இ - ள்.) பூவின் - பூமிக்கு, நிழல் போலும் - நிழலைப்போலிருக்கின்ற, தண் குடையான்-குளிர்ச்சியான குடையையுடைய நளனது, நெஞ்சு - மனமானது, தேவர் பணி - தேவதைகளின் கட்டளையை, தலைமேல்-தலையின்மேலதாக, செல்லும்-போம், ஒரு கால் - ஒருதரம், திரிந்து - சஞ்சரித்து (அல்லது) மாறி, மேவும் - விரும்பப்பட்ட, இள கன்னிபால் - தமயந்தியினிடத்து, மீண்டு ஏகும் - திரும்பிப்போம், பாவில் - நூற்பாவில், குழல் போல - (அதனைச் செலுத்தும்) மூங்கிற்குழல்போல,

நின்று உழலும் - நிலைபெற்றுச் சுற்றும்படியாகிய, கொள்கைத்து - தன்மையையுடையது, எ-று. ஏ - அசை.

காதல் பதிந்திருந்த வாசனை சடுதியில் விடுவது அருமையாதலின் சத்தியந் தப்பாமல் தேவதைகளின் பேச்சின்படி துணிந்தும் நளன்மனம் ஒருகால் தமயந்தியையும் நாடுகின்றது என்பது கருத்து.

இன் உருபு ஏற்றுக்கோடற் பொருளில் வந்தது; சாரியையாக்கி ஆறனுருபு தொக்கதாக்கொண்டு சம்பந்தப் பொருளெனினும் அச்சம்பந்தமும் இதுவேயாம்.

78\. ஆவ துரைத்தா யதுவே தலைநின்றேன்
தேவர்கோ னேயத் திருநகரிற் — காவல்
கடக்குமா றென்னென்றான் காமநீ ராழி
அடக்குமா றுள்ளத் தவன்.

78\. He (Nala) who know the way to shut in the sea of lust said (to Indra) :—" O king of the gods! you have spoken that which can be done, to that alone have I submitted; but how am I to pass the sentry in that beautiful city ?"

(இ - ள்.) காமம் நீர் ஆழி - காமமாகிய நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்தை, அடக்குமாறு - அடக்கும் வகையை யுடைத்தான, உள்ளத்தவன் - மனமுடைய நளன், தேவர் கோனே - தேவேந்திரனே, ஆவது - ஆகவேண்டிய காரியத்தை, உரைத்தாய் - சொன்னாய், அதுவே தலைநின்றேன் - அதுவே முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறேன்; அ திருநகரில் - அந்த மேன்மைபொருந்திய பட்டணத்தில், காவல் கடக்கும் ஆறு என் - (அந்தப்புரத்துக்) காவலைத்தாண்டிப் போகும் வகை என்ன, என்றான் —,

அடக்குமாறு — அடக்கும் மாறு எனப்பிரித்து, அடக்கும்படியான மாறுதலையுடைய எனவு முரைக்கலாம். மாறுதலாவது முன்னிலையில் வேறுபடுதல். (எஅ)

79\. வார்வெஞ் சிலையொழிய வச்சிரத்தான் மால்வ
ரையைப், போர்வெஞ் சிறகறுத்த பொற்றோ
ளான் — யாருமுனைக், காணாமற் போய்மற் றவளைக்
காணென்றான் காவலன்றன், பாணாறுந் தாரா
னைப் பார்த்து.

79. The golden-shouldered god, who with his diamond weapon hewed off the world-covering wings of the huge mountains, except those of the lofty and frightful mount Minaka looking at Nala who was decked with garlands swarming with humming bees, said;—"Go and see her, none will be able to see you."

(இ - ள்.) வார் - நீண்ட, வெம்சிலை - உக்கிரமான மைநாக மலையானது, ஒழிய-நீங்க,வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுதத்தினால், மால் வரையை - (மற்ற) பெரியமலைகளை, போர் வெம் சிறகு அறுத்த-உலகத்தைப் போர்க்கும்படியான கொடியசிறகுகளை வெட்டின, பொன் தோளான் - அழகியதோள்களை யுடையவனாகிய இந்திரன், கார் வண்டின்-கறுத்த வண்டுகளினுடைய, பாண் நாறும் - பாடல் தோன்றப்பெற்ற, தாரானை - மாலை தரித்த நளனை, பார்த்து—, யாரும் உனை காணார் - எவரும் உன்னைக் காணமாட்டார்கள், போய் அவளை காண் - நீபோய் அந்தத் தமயந்தியைப்பார், என்றான்—, எ-று. மற்று - அசை.

'வார் வெஞ்சிலை ஒழிய' என்பதற்கு, வார் - அதிசமான, வெம் - கடுமையான,சிலை - ஒலி, ஒழிய - நீங்கும்படி, எனப் பொருள்கூறி மலைகள் சிறகாற்சென்று போய் வீழ்வதனால் மனங்கள் நசுங்கிக் கதறிக்கொண்டிருந்த கோஷம் போய் விடும்படி என்று கருத்துக்கொள்வதும் தகுதி. மைநாகமலை தப்பி யோடியதனால் அது ஒழிய என்றார். (எக)

80. இசைமுகந்த வாயு மியறெரிந்த நாவுந்
திசைமுகந்தார் லன்ன தெருவும்—வசையிறந்த
பொன்னாடு போந்திருந்தாற போன்றதே போர்
நன்னாடர் கோமா னகர். [விதர்ப்ப

80. The capital of king Bhima, the sovereign of the warlike people of Vidarpa, with its fame-giving gates, its architectural buildings, and its streets which embrace the four corners of the earth, seems as if the irreproachable golden country (of Swerga) had left (its celestial sphere) and come down to the earth.

(இ - ள்.) போர் - போர்செய்ய வல்ல, விதர்ப்ப நன்னாடர் கோமான் - விதர்ப்ப மென்னும் நல்ல நாட்டாருக்கு அரசனாகிய வீமராசனது, நகர் - பட்டணமானது, இசை முகந்த வா

யும்-கீர்த்தியை முகந்துகொண்டிருக்கிற வாசல்களும், இயல் தெரிந்த நாவும்-லக்ஷணந்தெரிந்து செய்யப்பெற்ற நடுவிடங்களும், திசைமுகந்தால் அன்ன தெருவும்-திக்குகளை முகந்தது போலிருக்கிற தெருக்களும் (இருப்பதனால்). வசை இறந்த - நிந்தனை இல்லாத, பொன் நாடு - தெய்வலோகம், போந்திருந்தால் போன்றது-வந்திருந்ததுபோ லிருந்தது, எ-று ஏ அசை.

இசை முகந்த வாயும் என்பதற்குச் சங்கீதம் பொருந்திய வாசல்களும் என்றும், இயல்தெரிந்தநாவும் என்பதற்குஇலக்கணந்தெரிந்த நடுவிடங்களும் என்றும் பொருள் கூறலாம்; ஆகவே எங்கும் பலர் கூடி ராகம் பாடப்பெற்ற கோபுரத்துவாரங்களும், பலர்கூடி இலக்கண இலக்கிய முதலானசாஸ்திரம் பயிலப்பெற்ற சபாமண்டப முதலான நடுவிடங்களும், திசைகளுள்ளளவும் நீண்ட பெரிய தெருக்களுமுள்ள அப்பட்டணம் சொர்க்கலோகம்போ லிருந்ததென்பது கருத்து. அன்றியும் வாய் நா என்பவை மனிதர் அவயவமேயாகி வீதி என்பது ஒழுங்கு என்றாகிச் சங்கீத சாகித்தியங்கள் பொருந்திய வாய் நாக்குகளும் திசையேறிக் கீர்த்திபெற்ற ஒழுங்குமுள்ள ஒருமனிதனைப் போலவே அந்நகரத்தை ரூபித்தார்.

அப்பட்டணத்தின் நிலைமை இந்திரபட்டணத்தோ டொத்திருத்தலால் அதுவே இங்கு வந்திருக்கிறதோ என்று குறித்தார். இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (௩0)

31. தேங்குவளை தன்னிலே செந்தாமரைமலரப்
பூங்குவளை தாமரைக்கே பூத்ததே—ஆங்கு
மதுநோக்குந் தாரானும் வாணுதலுந் தம்மிற்
பொதுநோக் கெதிர்நோக்கும் போது.

31. When in that, place he (Nala) who was decked with honey'd garlands, and she (Damayanti) who had a bright forehead, stood *vis a vis*, gazing at each other, their looks resembled the flowering of the red lotus on the black செய்தல் and the blooming of the black செய்தல் on the red lotus.

(இ-ள்.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், மது நோக்கும்-தேன்(வெளிப்படப்) பார்க்கின்ற, தாரானும் - மாலையை யணிந்த நளனும், வாள் நுதலும்-பிரகாசமான நெற்றியையுடைய தமயந்

...யும், தம்மில் - தங்களில், பொது நோக்கு - பொதுமையான நோக்கத்தினால், எதிர் நோக்கும்போது - எதிர்நின்று பார்த்த காலத்தில், தேம் குவளை தன்னிலே-வாசனையுள்ள கருசெய்தற் பூவிலே, செந்தாமரை - சிவந்த தாமரைப்பூவானது, மலர - மலர்ந்திருக்க, தாமரைக்கு - தாமரையில், பூ குவளை-அழகிய கருசெய்தற்பூ, பூத்தது - பூத்ததுபோலாயிற்று, எ - று. ...ா - அசை.

பொதுநோக்கு—ஆசை கொள்ளாததுபோன்ற பார்வையுமாம். ஆகவே, "யானோக்குங் காலை நிலநோக்கு நோக்காக்கால், தானோக்கி மெல்ல நகும்" என்பதுபோலப் பார்த்தார்கள் எனவுங் கருத்துக்கொள்ளலாம். தமயந்தியின்கண்ணொளியைக் குவளைப்பூவாகவும் நளனுடைய கண்ணொளியைத் தாமரைப்பூவாகவும் ரூபித்தார்; ஆகவே, அவள் பார்வையில் இவன் பார்வையும், இவன் பார்வையில் அவள் பார்வையுங் கலந்தனவென்றபடி; ஒருவரை யொருவர் பார்த்தாரென்பது திரண்டகருத்து.

தாமரைக்குஎன்பதில்குவ்வுருபு இடப்பொருளில்வந்தது. ()

82. நீண்ட கமலத்தை நீலக் கடைசென்று
தீண்டு மளவிற் றிறந்ததே—பூண்டதோர்
அம்பின்றாழ் கூந்தலாள் வேட்கை யகத்தடக்கிக்
கற்பின்றாழ் வீழ்த்த கதவு.

82. Damayanti, whose tresses hung down from her ...ead, checking her lustful desires, bolted with chastity ...e door of her modesty which opened no sooner her ...vali-like eyes touched the lotus-like face of Nala.

(இ - ள்.) பூண்டது - கொண்ட, ஓர் அம்பின் - ஒரு அன்பினால், தாழ் கூந்தலாள் - தொங்குங் கூந்தலையுடைய தமயந்தியானது, வேட்கை - காதலை, அகத்து அடக்கி - உள்ளேதள்ளி, ...பின் தாழ்-கற்பாகிய தாழ்ப்பாளை,வீழ்த்த-போடப்பெற்ற, ...வு -(நிறையாகிய) கதவானது, நீண்ட கமலத்தை-உயர்ந்த ...மரைப்பூவை, நீலக்கடை-நீலோற்பலத்தின் நுனி,சென்று-...ய், தீண்டும் அளவில் - பரிசிக்கும் வகையில், திறந்தது - ...ந்துகொண்டது, எ - று. ஏ - அசை.

அற்பின் என்பதில் இன் ஏதுப்பொருளில் வந்தது. நிறைக் கதவு திறந்ததற்கு அன்பு காரணம். அன்பு - சாதாரணமான ஆசை ; காதல் காமரூபமாகிய ஆசை. அற்பின்றாழ்கூந்தலாள் என்பதற்கு, அல் - இருளை, பின் - பின்னியிருக்கின்ற தாழ் கூந்தலாள் எனப் பொருளுரைக்கவுமாம். இங்கே நீண்டகமலம் என்றது நளன்முகத்தை. நீலக்கடை யென்றது தமயந்தியின் கண்ணுனியை. ஆகக்கருத்து என்னவெனில், முன் பொதுநோக்காய் நோக்கினதில் தமயந்திக் கோர் அன்புண்டாக அதனால் அந்தப்புரத்துக் கன்னியர் இச்சையோடு யாரையுநோக்குவது கூடாதென்னும் ஒருநிறை அவளிடத்து இருந்தும் கடைக்கண்ணால் அவன்முகத்தைப் பார்க்குமளவு கருத்துண்டாயிற்று என்பதாம்.

கற்பின் என்பதில் இன் - சாரியை. அற்பின் என்பதில் இன்னுருபின் ஈறு எதுகைநோக்கி இயல்பாகவே நின்றது. ()

83. உய்ஞ்சு கரையேற வொட்டுங்கொ லொண்டொடியாள்
நெஞ்சுதடவுநெடுங்கண்கள்—விஞ்சவே[டியாள்
நீண்டதோ வங்ஙனே யிங்ஙனே நீண்மலராள்
ஆண்டதோண் மன்ன னழகு.

83. The beauty of Nala, upon whose shoulders Lakshmi of the long-lotus dwells, increased on every part as Damayanti looked at him; while so, will the long eyes that captivate every one's mind, of her who is adorned with golden bracelets permit her to escepe and survive?

(இ - ள்.) ஒள் தொடியாள்-பிரகாசமான வளையணிந்த தமயந்தியினுடைய, நெஞ்சு தடவும்-(நோக்குவோருடைய) மனங்களைப் பரிசிக்கிற, நெடு கண்கள் - நீட்சியான கண்கள், விஞ்சவே - வளரவே, நீள் மலராள் - நீண்ட தாமரைமலரிலிருக்குந் திருமகள், ஆண்ட-கைப்பற்றிய, தோள்-தோள்களையுடைய, மன்னன்-நளனுடைய, அழகு - அழகானது, அங்ஙனே இங்ஙனே - அப்படியும் இப்படியும், நீண்டதோ-நீட்சியானதோ, (ஆதலால்), உய்ஞ்சு-உய்ந்து [தப்பி,] கரை ஏற ஒட்டுங்கொல்-கரையிலேற வொட்டுமோ, [ஒட்டாது.] எ-று.

நளன் அழகைப் பார்க்கப்பார்க்கத் தமயந்திக்கு ஆசை யொழியவில்லை. அதைக் குறித்துக் கவிசொல்லுகிறார், அவள் கண்

மலர்ந்து நோக்க நோக்க இவன் அழகு நீண்டுகொண்டே வந்ததோ என்று அப்படி அழகு வளர்ந்தால் பார்வைக்கு முடிவு இல்லை யென்பதாம்.

ஓகாரம் எதிர்மறையில் வந்தது. கொல்—ஐயப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். உய்ஞ்சு என்பது போலி. (அ௩)

84. மன்னாகத் துள்ளழுந்தி வாரணிந்த மென்முலை
யும், பொன்னாணும் புக்கொளிப்பப் புல்லுவனெ
ன்—றுன்னா எடுத்தபே ரன்பை யிடையே புகு
ந்து, தடுத்ததே நாணுந் தறி.

84 "I will throw myself" thought Damayanti "on the chest of king Nala, and embrace him so that my breasts which are enveloped in a bodice, and the gold thread (I wear) may become hid." But a sense of shame having arisen in the midst of her great lustful desires, it drove them away completely.

(இ - ள்.) மன் - அரசனுடைய, ஆகத்துள்-மார்பிலே, அழுந்தி—, வார் அணிந்த - கஞ்சும் அணிந்த, மெல் முலையும் - மெல்லிய தனங்களும், பொன் நாணும் - பொன்நூலும், புக்கு ஒளிப்ப - புகுந்து ஒளிக்கும்படி, புல்லுவன் என்று - தழுவிக் கொள்வேன் என்று, உன்னா-நினைந்து, எடுத்த - கொண்ட, பேரன்பை-பெரிய ஆசையை, நாண் ஆம்-வெட்கமாகிய, தறி-கட்டுத்தறி (அல்லது கம்பம்), இடையே புகுந்து-நடுவில் பிரவேசித்து, தடுத்தது - தடைசெய்தது. எ-று ஏ - அசை.

தமயந்தி ஆசைப் பெருக்கத்தினால் தான் அவனைக் கட்டிக் கொள்வேனென்று நினைத்து, இடையே தோன்றிய வெட்கத்தினால் அந்நினைப்பை யொழித்தாள் என்பது கருத்து. ஒருவனை ஓட்டகையில் தூண்முதலியவை தடுக்க ஓட்டம் நின்றுபோவது போல் என அறிக. தறி முளையுமாம். (அ௪)

85. காவல் கடந்தெங்கள் கன்னிமா டம்புகுந்தா
யாவனோ விஞ்சைக் கிறைவனோ—தேவனோ
உள்ளவா சொல்லென்றா ளூசற் குழைமீது
வெள்ளவா ணீச்சோர விட்டு.

85. Damayanti shedding glistening tears as plentiful as the water in the sea, on her swinging ear-rings, said—"Who art thou that hast passed the guards, and entered our maiden apartment? Art thou the chief of the magicians? Or art thou an inhabitant of heaven? Tell me the truth."

(இ - ள்.) ஊசல்குழைமீது - ஊசலாடுங்காதணிகளின்மீது, வெள்ளவான் நீர் சோரவிட்டு - கடல்போன்ற கண்களினுடைய பிரகாசமான நீரை ஒழுகவிட்டு, காவல் கடந்து - காவலைத் தாண்டி, எங்கள் கன்னிமாடம் - எங்களுடைய கன்னிகா அந்தப்புரத்தில், புகுந்தாய் - புகுந்தவனே (நீ,) யாவனோ - எவனோ, விஞ்சைக்கு இறைவனோ - மாயவித்தைக்கு அதிபதியாகிய வித்தியாதரனோ, தேவனோ - தேவலோகத்தானோ, உள்ளவாறு - உள்ளபடி, சொல் —, என்றாள் - என்று சொன்னாள். (தமயந்தி) எ - று.

கண்ணீர்க்குக் காரணம் தனக் கிப்படிப்பட்ட புருஷன் நேராமை.

புகுந்தாய் — விளிப்பெயர்; முன்னிலை வினைமுற்றாயுங்கொள்ளலாம். குறிலணைந்த யகரமன்றி ஏனையகரம் யகரமுதன் மொழிவரின் கெடுமென அறிக. ஆறு என்பது ஈறுகுறைந்து நின்றது. (௮௫)

86. தீராத காமத் தழலைத்தன் செம்மையெனும்
நீரா லவித்துக் கொடுநின்று — வாராத
பொன்னாடு நேரவனுடன் போந்தவா சொல்லித்தன்
நன்னாடுஞ் சொன்னா னவன்.

86. Nala having extinguished the unquenchable fire of his lust with the water of his good disposition, related (to Damayanti) all the circumstances under which he had come at the command of the Gods, whom this earth is not worthy to receive, and then informed her of his good country.

(இ - ள்.) தீராத காம தழலை - ஒழியாத காமாக்கினியை, தன் செம்மை எனும் - தன் சற்குணமாகிய, நீரால் - தண்ணீரால், அவித்துக்கொடு - தணியச் செய்துகொண்டு, நின்று —, வாராத - (பூலோகத்துக்கு) வரத்தகாத, பொன்னாடர் - சொர்க்

கலோகத்தாருடைய, ஏவலுடன் - கட்டளையினால், போந்தது - வந்தவிதத்தை, சொல்லி—, நளன், தன் - தன்னுடைய, நல் நாடும் - நல்லநாட்டையும், சொன்னான்—, எ - று.

உடன் என்னுஞ் சொல்லுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது, ஏவலுடன் போந்தவா - ஏவலைக்கொண்டு வந்தவிதம் எனவு முரைக்கலாம். (அசு)

87. என்னுரையை யாதென் றிகழா திமையவர்வாழ்
பொன்னுலகங் காக்கும்புரவலனை—மென்மாலை
சூட்டுவா யென்றான் றொடையிற்றேன் றும்பிக்
கூட்டுவா னெல்லா முரைத்து. [கே.

87. Nala who fed the bees with the honey on his garlands, having related all, said "disregard not my words, but bestow the soft garland on the brave Indra, the protector of the golden country which is inhabited by the gods."

(இ - ள்.) தொடையில்-மாலையில், தேன் - தேனை, தும்பிக்கே - வண்டுகளுக்கே, ஊட்டுவான்- உண்பிப்பவனாகிய நளன், எல்லாம் உரைத்து - எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி, என் உரையை-என்பேச்சை, யாதென்று - யாதோவென்று, இகழாது - அலக்ஷியஞ்செய்யாமல், இமையவர் வாழ்-தேவர் வாசஞ்செய்கிற, பொன் உலகம் - சொர்க்கலோகத்தை, காக்கும் - ரக்ஷிக்கிற, புரவலனை-அரசனாகிய இந்திரனுக்கு, மென் மாலை - மெல்லிய மாலையை, சூட்டுவாய் என்றான் -(நீ) சூட்டு என்று உரைத்தான், எ - று.

பிறரை நீ மதியாவிடினும் இந்திரன் மிக்க மேன்மையுடையவனாதலால் அவனையாகிலுங் கலியாணஞ் செய்துகொள் என்றான் என்பது கருத்து.

புரவலனை என்பதில் ஐயுருபு கோடற் பொருளில் மயங்கியது. மாலைசூட்டு என ஒருசொல்போல எடுத்து அதற்கு கலியாணஞ்செய்துகொள் என்பதைப் பொருளாகக்கொண்டு, புரவலனை செயப்படுபொருளாகக் கொள்ளலுமாம். இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகிய ஓகாரம் வருவித்து யாது என்பதோடு கூட்டப் பட்டது. (அஎ)

88. இயமரநின் றார்ப்ப இனவளைநின் றேங்க
வயமருதோண் மன்னா வகுத்த—சுயம்வரந்தான்
நின்பொருட்டா லென்று நினைகென்றாள் நீள்கு
தன்பொருட்டா னைவா டளர்ந்து. [டையான்

88. Damayanti, who was quite pensive on account of the king of the long umbrella, being troubled in mind said "O king, blessed with powerful shoulders, consider that the day fixed for the Swayamvaram, on which the guitars will be played and the conchs blown, is all done for your sake."

(இ-ள்.) [இப்பேச்சைக் கேட்டபோது] நீள் குடையான் தன்பொருட்டால்-பெரியகுடையுடைய நளன் நிமித்தம், நைவாள் - வாடுகின்றவளாகிய தமயந்தி, தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து, வயம்மரு - பலம் பொருந்தின, தோள் மன்னா - தோளையுடைய அரசனே, இயமரம்-வாத்தியங்கள், நின்று - நிலைத்து, ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும், இன வளை - இனமாகிய சங்குகள், நின்று—, ஏங்க-ஒலிக்கவும், வகுத்த சுயம்வரம் - ஏற்படுத்திய சுயம்வரமானது, நின் பொருட்டால் தான் என்று - உன் நிமித்தம் என்று, நினைக என்றாள் - நினையென்று சொல்லினாள், எ - று.

பொருட்டால் என்பதில் ஆல்-அசை. நீயாகிய உத்தேசத்தினால் என்றும் பொருள் கூறலாம். இயமரம்— வாத்தியத்துக்கே ஒருபேராக்கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் ஒருமொழி இல்லையென்றால், இயம் மரம் என வைத்து வாத்தியமாகிய மரம், அதாவதுமரத்தினாற்செய்த வாத்தியம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். அல்லது அரம் எனப் பிரித்து அலம் என்பதின் போலியாகிய அரம் என்கிற வடசொல்லாகக்கொண்டுமிசவும் என்று பொருள் கொள்ளலாம். நினைக என்னும் வியங்கோள் ஈற்றகரந் தொக்கது. வியங்கோள் செய்யுளில் பெரும்பாலும் இவ்வாறு வருமென்று அறிக. நின்று - அசையுமாகும். (அஅ)

89. போதரிக்கண் மாதரார் பொன்மாலை சூட்டத்
தான், ஆதரித்தார் தம்மோ டவையகத்தே—
சோதிச் செழுந்தரள வெண்குடையாய் தேவர்
களு நீயும், எழுந்தருள்க வென்றா ளெடுத்து.

89. The maiden (Damayanti) who had eyes as brilliant as the lotus flower said "O thou whose white umbrella is

lorned with the brilliant pearls may the Gods and yourself
pleased to appear in the assembly with the avaricious
ngs who come to wear the beautiful garland."

(இ-ள்.) போது - தாமரைமலர்போன்ற, அரிகண் - ரேகை
பாருந்தின கண்ணுள்ள, மாதரான் - தமயந்தி, சோதி
சழு தாளம் - காந்தியுள்ள செழுமையான முத்துக்கள்
தித்த, வெண் குடையாய் - வெள்ளைக்குடை யுடையவனே,
பான் மாலை சூட்ட - அழகான மாலையைச் சூட்டுதற்கு, ஆத
த்தார் தம்மோடு - ஆசைப்பட்டவர்களாகிய அரசர்களோடு,
வையகத்தே-சபையில், தேவர்களும் நீயும்—, எழுந்தருள்க-
ழுந்தருளவேண்டும், என்றாள் எடுத்து - என்று எடுத்துச்
சான்னாள்; எ - று. தான் - அசை.

முற்பாட்டிற் சொல்லியபடி சுயம்வரம் உனக்காகச் செய்
தனால் தேவர்களை மாத்திரம் வரவிட்டு நீ நின்றுபோக
வண்டாமென்று வேண்டினபடி.

மாதர் - அழகு ; மாதரான் - அழகுடையவள். (அக)

90. வானவர்கோ னேவல் வழிச்சென்று வாணுதலைத், தானணுகி மீண்டபடி சாற்றவே—தேன்முரலும், வண்டார் நளன்போந்து வச்சிரா யுதற்றொழுதான், கண்டா ருவப்பக் கலந்து.

90. To the delight of the celestials that were present,
Nala who wore garlands upon which the bees sung,
worshipped him (i. e. Indra) who possessed the diamond
weapon, in order to relate all that had taken place on his
going at the command of the king of Heaven and on his
meeting with her who had a bright forehead.

(இ ள்.) வானவர்கோன் - தேவேந்திரனுடைய, ஏவல்வழி-
ட்டளையின்படி, சென்று-போய், வாள்நுதலை - தமயந்தியை,
ான் அணுகி - தான்சேர்ந்து, மீண்டபடி-திரும்பியவிதத்தை,
ாற்ற - சொல்லுதற்கு, தேன் முரலும் வள் தார் நளன் -
தன்வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற அழகான மாலைதரித்த நள
காராஜன், போந்து - போய், கண்டார் - பார்த்த தேவர்
வப்ப-சந்தோஷிக்கும்படி, கலந்து-சேர்ந்து, வச்சிராயுதன் -
ந்திரனை, தொழுதான் . வணங்கினான், எ-று. ஏ-அசை.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலின் வச்சிராயுதன் என்னும் உயர்திணைப்பெயர் ஈறுதிரிந்தது ; (உருபுபுணரியல் கூ-ம் சூத்திரப்படி.) வாளுதல்—அன்மொழித்தொகை. வல் தார் - பண்புத்தொகை ; ஆதலின் ளகரம் ணகரமாயிற்று. (

91. விண்ணவர்தமேவ லுடன்வீமன் றிருமகள்பால்
நண்ணு புகழ்நளனு நன்குரைத்த—பெண்ண
ணங்கின், வன்மொழியுந் தேவர் மனமகிழத்
தான்மொழிந்த, மென்மொழியுஞ் சென்றுரைத்
தான்மீண்டு.

91 The famous Nala who went on an embassy to the pure daughter of king Bhima at the command of the celestials, related on his return, the well-spoken yet hard words of the goddess of woman (Damayanti), and also the soft words which he (in return) had addressed her which gladdened the hearts of the Gods.

(இ-ள்.) விண்ணவர்தம் ஏவலுடன் - தேவர் கட்டளையி னால், வீமன் திருமகள்பால் - தமயந்தியினிடத்து, புகழ் நண் ணும் நளன்-கீர்த்திபெற்ற நளன், நன்கு உரைத்த - நன்றாய்ச் சொன்னவைகளைக் குறித்து, பெண் அணங்கின் - தமயந்தி யின், வன் மொழியும் - கடினமான வார்த்தையும், தான் மொ ழிந்த - (அதற்கு) தான்சொன்ன, மென் மொழியும் - மெது வான வார்த்தையையும், தேவர் மனமகிழ-தேவதைகளுடைய இதயம் சுந்தோஷிக்கும்படி, மீண்டு சென்று உரைத்தான் - திரும்பிவந்து சொன்னான்.

விண்ணவர் தம் மேவலுடன் எனப்பிரித்துத் தேவர்களு டைய ஆசையினால் என்றும் உரைக்கலாம். பெண் அணங்கு - பெண்களின் தெய்வம், இவன் உடன்படுத்த வேண்டினதால் மென்மொழியென்றும் அவள் இகழ்ந்ததனால் வன்மொழி யென்றுங் கூறினார். உரைத்த—வினையாலணையும்பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கூக

92. அங்கி யமுதநீ ரம்பூ வணியாடை [யமட
எங்குநீ வேண்டினைமற் றவ்விடத்தே—சங்கை
பெற்று யெனவருணா னுகன் டலன்றருமன்
மற்றீ றுனு மீந்தார் வரம்.

92 Varuna, Indra, Yama and Agni, blessed Nala, thus, 'In whatever place you desire, in that very place you will unfailingly obtain fire, food, water and beautiful clothes."

(இ-ள்.) அங்கி-நெருப்பையும், அமுத நீர் - அன்னத்தையும் தண்ணீரையும், அம்பூ அணி ஆடை - அழகிய பூப்போன்ற டுக்கத்தக்க வஸ்திரத்தையும், எங்கு நீவேண்டினை - எங்கே நீ விரும்புவாயோ, அவ்விடத்தே—, சங்கை அற - சந்தேகமில் லாமல், பெற்றாய்-பெறுவாய், என - என்று, வருணன் - வரு ணதேவனும், ஆகண்டலன் - இந்திரனும, தருமன் - யமதரும ராசனும், மற்றோனும் - மற்றொருவனாகிய அக்கினி தேவனும், வரம் - வரத்தை, ஈந்தார் - கொடுத்தார்கள், எ-று. மற்று - அசை.

வேண்டினை, பெற்றாய், என்பவற்றுள் நிச்சயத்தினால் எதிர் காலம் இறந்தகாலமாயிற்று. [பொதுவியல் - ௬ - ௩௩] இந் திரன்—யாகத்தில் தான் பிரத்தியக்ஷமாய்வந்து அவிர்ப்பாகம் பெறுவதாகவும் கடைசியில் உத்தமமான பதவியடையும்படி யாகவும், அக்கினி—நினைத்தவிடத்தில் நெருப்பைப் பெறும் படியாகவும் சோதிலோகம்-பெறும்படியாகவும், யமன்—தரு மத்தியில் மனநிலை யிருக்கும்படியாகவும் வேண்டிய த்து அன் னரசம் பெறும்படியாகவும், வருணன்—தண்ணீரும் உத்தம மான பூமாலை முதலானவைகளும் வேண்டும்பொழுதுபெறும் படியாகவும், வரங்கொடுத்தார் என்று, ஸ்ரீமகாபாரதத்திற் சொல்லி யிருக்கின்றது. தமிழ் நைடதத்திலும் சற்றேறக் குறைய இவ்வரங்களை யளித்தாரென்றே சொல்லி யிருக்கின் றது; ஆகலின் இப்பாட்டுக்கும் அக்கருத்துக்கிசைந்துப் பொ ருந்தும்படி, உரை செய்யப்பட்டது. பூ அணி ஆடை - பூவும் அணியத்தக்க ஆடையும் என்றும் உரைக்கலாம்.

மற்றோனும்—உம்மைஎச்சப்பொருளது; [இடை - ௬ - அ] படி - செவ்வெண்ணி லீற்றிலே வந்தது. (௯௨)

93. அங்கவர்கள் வேண்டும் வரங்கொடுக்கப் பெற்ற வர்கள், தங்களொடுந் தார்வேந்தன் சார்ந்தனன் மேல்—மங்கை, வயமருவுகின்ற மனக்கா வலர்க் குச், சயமரந்தான் கண்டதோர் சார்பு.

93. Having thus received the requisite gifts bestowed by the Gods, the garland-bedecked king, accompanied by them, proceeded to the marriage pandal erected for the reception of the kings whose loving heart were set upon the maiden (Damayanti).

(இ-ள்.) தார்வேந்தன் - மாலைதரித்த நளமகாராஜன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவர்கள் - தேவர்கள், வேண்டும் வரம் கொடுக்கப்பெற்று - வேண்டிய வரங்களைத் தரப்பெற்றுக் கொண்டு, மேல் - பின்பு, மங்கை வயம் - தமயந்தி வசத்தில் மருவுகின்ற - (ஆசையோடு) பொருந்துகின்ற, மனம் - மனமுள்ள, காவலர்க்கு - அரசர்க்கு (ஏற்படுத்திய), சயமரம் கண்டது - சுயம்வரஸ்தானமாகக்கண்ட, ஓர் சார்பு - ஓரிடத்தை, அவர்கள் தங்களொடு - அத்தேவர்களோடு, சார்ந்தனன் - சேர்ந்தான், எ-று. தான் - அசை.

காவலர்க்குச் சார்பாகக்கண்ட ஓர்சயமரம் எனவுங் கூட்டலாம். மேன் மங்கை எனக்கூட்டி மேலானமங்கையெனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (௯௩)

94. தூதுவந்த காதலனைச் சொல்லிச் செலவிடுத்த
மாதுவந்து பின்போன வன்னெஞ்சால்—யாதும்
அயிர்த்தா ளுயிர்த்தா ளணிவதன மெல்லாம்
வியர்த்தா ளுரைமறந்தாள் வீழ்ந்து.

94 The maiden who opened her mind to the king who had been sent as a messenger, having pleasingly allowed her heart to follow him, doubted whatever she saw, heaved a sigh, perspired all over her beautiful face and swooning away forgot speech.

(இ-ள்.) தூது வந்த காதலனை - தூதாகவந்த அரசனை, சொல்லி - (சொல்லவேண்டியவைகளைச்) சொல்லி, செலவிடுத்த - போம்படி அனுப்பின, மாது - தமயந்தி, உவந்து - சந்தோஷித்து, பின்போன - (அவன்) பின்னே சென்ற, வன்னெஞ்சால் - கடினமான மனதினால் [மனஞ்சென்றதினால்,] யாதும் அயிர்த்தாள் - எதையுஞ் சந்தேகித்தாள், உயிர்த்தாள் - பெருமூச்செறிந்தாள், அணி வதனமெல்லாம் - அழகான முகத்திலெல்லாம், வியர்த்தாள் - வியர்வையடைந்தாள், வீழ்ந்து - (தரையில்) சாய்ந்து, உரைமறந்தாள் - பேச்சையு மறந்தாள், எ-று.

கருத்து முற்றும் நளன்மேல் நின்றதனால் பலவகையால் வேலை அடைந்தாள் என்றபடி. (கச)

95. உள்ளம்போய் நாண்போ யுரைபோய்வரிநெடுங்
கண், வெள்ளம்போய் வேகின்ற மென்றளிர்
போல்—பிள்ளைமீன், புள்ளரிக்கு நாடன் றிருமட
டந்தை பூவாளி, உள்ளரிக்கச் சோர்ந்தா ளுயிர்.

95. On Cupid overpowering her mind, the daughter of the sovereign of Vidarpa, where the birds snatch up the little fish (from the water,) lost her reason, her shame, her power of speech and the power of her long and sea-like eyes: and like the tender green leaf consumed in the fire, her spirit became downcast and dejected.

(இ - ள்.) பிள்ளைமீன் - மீன்குட்டிகளை, புள் - பறவைகள், அரிக்கும் - கொண்டுபோகின்ற [அல்லது மீன்குட்டிகள் பறவைகளை அரிக்கின்ற,] நாடன் திருமடந்தை - விதர்ப்பநாட்டையுடையவன் மகள், பூவாளி - மன்மதன், உள் அரிக்க - அந்தக்கரணத்தைக் கவர, உள்ளம் போய் - மனம்போய், நாண்போய் - வெட்கம்போய், உரைபோய் - பேச்சுப்போய், வரி நெடு கண் வெள்ளம் - இரேகைகள் பொருந்திய நெடுமையான கண்ணாகிய கடல் [கடல்போன்ற கண்], போய்—, வேகின்ற மென் தளிர் போல் - வெந்து கொண்டிருக்கிற மெல்லிய தளிரைப்போல, உயிர் சோர்ந்தாள்-பிராணன் தளரப் பெற்றாள், எ - று.

போய் என்பது காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயவெனச்சத்திரிபு, உயிர்சோர்ந்தாள் என்பது "உயர்திணைதொடர்ந்த" என்கிற விதியாலமைந்தது. (கரு)

96. பூவின்வாய் வாளி புகுந்த வழியேயென்
ஆவியார் போனாலு மவ்வழியே—பாவியேன்
ஆசைபோ காதென் றழிந்தா ளணியாழின்
ஓசைபோற் சொல்லா ளுயிர்த்து.

96. She whose speech was like the sound of the beautiful harp (யாழ்) heaving a sigh, exclaimed, "Although my soul may depart from my body through the path caused by the flower-tipped arrow (of Cupid), yet the love of this wretch (herself) will not depart.

(இ - ள்.) அணி யாழின் ஓசைபோல்-அழகான வீணாநாதம் போன்ற, சொல்லாள் - சொற்களையுடைய தமயந்தி, பூவின் வாய் வாளி - பூவை முனையிற்கொண்ட மன்மத பாணங்கள், புகுந்த வழியே-பிரவேசித்த வழியாலே, என் ஆவியார் போனாலும் - என் உயிர் போனாலும், அவ்வழியே - அந்தவழியினாலே, பாவியேன் ஆசை - பாவியாகிய என்னுடைய ஆசையானது, போகாது - செல்லாது [அழியாது], என்று - என்று சொல்லி, உயிர்த்து - பெருமூச் செறிந்து, அழிந்தாள் - விசனப்பட்டாள், எ - று.

மன்மதனுடைய அம்பு தைத்த துவாரத்தினால் என்னுயிர் வெளிப்புறப்பட்டுப் போனாலும், என்னாசை நிலைநிற்குமேயன்றிப் போய்விடமாட்டாது; மறுபிறப்பிலும் தொடரும் என்றபடி. ஆவியார் என்றது மயிலார் குயிலார் என்பனபோல உயர்வில் வந்த திணைவழுவமைதி [பொதுவியல்-உஅ - ம்-சூ.] பூவின்வாய்வாளி—பூக்களால் பொருந்திய அம்புகள் எனவும் பொருள்படும். என்று—வினையெச்சம். (கூசு)

97. வையம் பகலிழப்ப வான மொளியிழப்பப்
பொய்கையுநீள் கழியும்புள் ளிழப்பப்—பையவே
செவ்வாய வன்றி றுணையிழப்பச் சென்றடைந்தான்
வெவ்வாய் விரிகதிரோன் வெற்பு.

97. The burning-mouthed sun, who sheds his rays (all over the earth) gradually arrived towards the mountain (அஸ்தமயம) so that the earth lost its daylight and the heaven its brightness; the birds deserted the tanks and the long channels, and the red-mouthed Andril lost its help-mate.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டால் அந்திப்பொழுதையும் பின் இரண்டுபாட்டால் சந்திரோதயத்தையும் வர்ணிக்கின்றார்.]

(இ - ள்.) வையம் - பூமி. பகல் இழப்ப - பகலை இழக்கவும், வானம்—,ஒளி இழப்ப - பிரகாசத்தை இழக்கவும், பொய்கையும் - தடாகங்களும், நீள் - நீண்ட, கழியும் - கழிகளும், புள் இழப்ப - நீர்ப்பறவைகளை இழக்கவும், செவ்வாய-சிவந்த வாயுள்ள, அன்றில் - அன்றிற் பறவைகள், துணை இழப்ப - கூடிமருவும்படியாகிய சகாயங்களை இழக்கவும், வெவ்வாய் -

உஷ்ணமான வாயையுடைய, விரிகதிரோன் - விரிந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன், வைய - மெல்ல, வெற்பு - அஸ்தமய மலையை, சென்று அடைந்தான் - போய்ச்சேர்ந்தான், எ - று. ஏ - அசை.

துணை என்பதை ஆணுக்குப் பெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஆணுமெனக் கொள்க.

இழப்ப முதலியவை எண்ணும்மைகள் தொக்குநின்றன, வினைச்செவ்வெண். "வினையொடுவரினும்" என்னும் சூத்திரத்தில் ஏற்பன என்றதன்மையின் [இடையியல் கூ-ம்] சூத்திரவிதிப்படி தொகைபெற்றில.

பைய் — குறிப்புவினையெச்சம்; பை - பகுதி = (மந்தம்) பண்பு, அ-விகுதி, ய் - உடம்படுமெய். வெவ்வாய் என்பது கதிருக்கு விசேஷணம். (கஎ)

98. மாயிரு ஞாலத் துயிர்காண வானரங்கிற்
பாயிருளென்னும் படாம்வாங்கிச் — சேய்நின்
றறைந்தா ரணம்பாட வாடிப்போய் வெய்யோன்
மறைந்தான் குடபால் வரை.

98. In the theatre of the heavens, removing the curtain of darkness the sun, like an actor, having for his spectators the people of the extensive world, performed his part while the sacred lyrics were sung at a distance, and hid himself at last behind the western mountains.

(இ - ள்.) மா இரு ஞாலத்து - பெரிய பூமியிலிருக்கின்ற, உயிர் காண - பிராணிகள் பார்க்கும்படி, வான் அரங்கில் - ஆகாசமாகிய நாட்டிய சாலையில், பாய் இருள் என்னும் படாம் வாங்கி - பாய்கின்ற இருட்டு என்கிற திரைச்சீலையை தள்ளி, சேய் நின்று - தூரத்தில் நின்று, அறைந்து-உரத்துச் சொல்லி, ஆரணம் பாட - வேதம் பாட, ஆடி போய் - நாட்டியஞ்செய்துபோய், வெய்யோன் - சூரியன், குடபால் வரை - மேற்குமலையில், மறைந்தான் - காணாமற்போனான், எ - று.

சூரியன் வானத்தில் உலாவிச்சென்றதை ஒரு கூத்தாடி அரங்கிலாடிப் போனதுபோல் ரூபித்தார். மா, இரு,—ஒரு

பொருட் பன்மொழியாகிய இவ்விரண்டும் [பொதுவியல் - சஎ - ம்] சூத்திரத்தினால் பொருந்தின.

மா—உரிச்சொல்லாதலின் "இடையுரிவடசொலின்" என்பதனால் வகரம்பெறாது யகரம்பெற்றது. பூமியில்உண்டாகும் வேதகோஷத்தைப் பாட்டாக ரூபிக்கிறார், ஆதலாலே சேய்நின்று என்றார். பாட என்பதற்கு ஆரணம் எழுவாய். (கூஅ)

கூகூ. மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டூதவான் கருப்பு
வில்லி கணைதெரிந்து மெய்காப்ப — முல்லை
யென்னும், மென்மாலை தோளசைய மெல்ல
நடந்ததே, புன்மாலை யந்திப் பொழுது.

99. While the bees were blowing the jessamine flowers as the white conchs, and the long sugar-cane bowed Cupid with chosen arrows, protected her body, the evening slowly approached like a king upon whose shoulders moved the soft garlands of the wild jessamine.

(இ - ள்.) மல்லிகையே - மல்லிகையரும்பையே, வெண் சங்கா - வெண்மையான சங்கமாகக் கொண்டு, வண்டு—, ஊத—, வான் கருப்பு வில்லி - பெரிய கரும்பு வில்லையுடைய காமன், கணை தெரிந்து - அம்புகளை ஆராய்ந்தெடுத்து, மெய் காப்ப - உடம்பைக் காத்துக்கொண்டிருக்க, முல்லை எனும் மென் மாலை - முல்லைப்பூ என்கிற மெல்லிய மாலையானது, தோள் அசைய - தோளில் ஆடாநிற்க, புன்மாலை அந்தி பொழுது - இழிவான தன்மையுள்ள (அல்லது அற்பமான கலைகிரணமுள்ள) அந்திப்பொழுதானது, மெல்ல நடந்தது—, எ - டு. ஏ - அசை.

மெல்ல—குறிப்புவினையெச்சம். மெல் - பகுதி, (பண்படி) அ - விகுதி, லகர மிரட்டியது சந்தி.

அந்திப்பொழுதை ஓர் அரசன் நடப்பதுபோல் ரூபித்தார். இக்கும் வினையெச்சங்களுக்கு கஎ-ம் பாட்டிற் சொன்ன இலக்கணங்களை அமைத்துக் கொள்க. (கூகூ)

100. புற்கென்றா ரந்தி புனைமலர்க்க ணீரரும்ப
நிற்கின்ற தநதோ நிலங்காப்பான்—முற்கொண்

டடைகின்ற வேந்தர்க்கு மாண்டஞ்சினேர்க்கும்
இடைநின்ற காலம்போ லின்று.

100. The evening twilight spread forth its gloom, causing tears in the eyes of those that are striken by love, and resembled the intervening moments of anxiety passed by those that hurried forward for the acquisition of the object of their aim, and by those that, apprehensive of disappointment remained at home.

(இ - ள்.) அந்தி - அந்திக்காலமானது, புற்கென்றார் - விரகத்திணல் கபிலநிறமானவர்களுடைய, புனை மலர் கண் - அழகான மலர்போன்ற கண்களில், நீர் அரும்ப - நீர் துளிக்கும்படி, நிலம் காப்பான் - இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் காக்கும் பொருட்டு, முற்கொண்டு - முற்பட்டு, ஆண்டு அடைகின்ற வேந்தர்க்கும் - அந்த ராச்சியத்திற் சேரும் அரசருக்கும், அஞ்சினேர்க்கும் - அங்கு செல்லப் பயப்பட்ட ராஜாக்களுக்கும், இடைநின்ற காலம்போல்-நடுவேநிற்கிற காலம்போலே, நிற்கின்றது—, அந்தோ - ஐயோ, எ - று. இன்று - அசை.

போலின்றுஎன்பதில்இன்சாரியை எனக்கொண்டுபோன்று எனவு முரைக்கலாம்.

ஒருராச்சியத்தைக் கைப்பற்றத் துணிந்துமுன்சென்றவர்க்கும் அதற்கு அஞ்சி நின்றவர்க்கும் வெற்றி தோல்விகளால் மகிழ்ச்சியும் துயரமு மேற்படாமல் கலக்கமாயிருக்கும் நடுக்காலம்போலே பகலுக்கும் இரவுக்கும் நடுவாய் அஞ்சி நின்றதென்பது கருத்து.

அந்திப்பொழுது சூரியனுல் விடப்பட்டும் சந்திரனுல் கைப்பற்றப்படாமலு மிருத்தலால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. நிலங் காப்பான் எனனக்கொண்டு அவனை முன்னிட்டு அங்கே போனவர்களுக்கும் அஞ்சிநின்றவர்க்கும் நடுக்காலம் தமயந்தி மாலைசூட்டும் விஷயம் தேராமலிருப்பது போலெனவு மாம். புற்கென்று ஆர் அந்தி எனப்பிரித்து நிறைந்த அந்திப்பொழுதானது கபிலநிறம்பெற்று மலர்களாகிய கண்களில் தேனுகிய நீர் அரும்பும்படி நிற்கின்றதெனப் பொருள்செய்து அந்தியையே ஒரு காமியைப்போல் உருவகப்படுத்தினுரெனினு

மொக்கும். கபிலநிறமாவது கருமைகலந்த பொன்னிறம். சாயங்காலத்துக்குச் சூரியகிரண சம்பந்தஞ் சிறிதும் இருளின் சம்பந்தஞ் சிறிதுமாயிருத்தலால் கபிலநிறமுண்டென அறிக. புற்கு - கபிலநிறம், இதனோடு என்றார் என்பது சேர அந்நிறமுடையவர்கள் எனப்பொருள் படுகின்றது. அந்தி—அந்த்யம் என்கிற வடமொழித்திரிபு, கடைசி என்பது பொருள், "உயர்திணை தொடர்ந்த" என்கிற விதியினால், 'புற்கென்றார் கண்ணீர் அரும்ப' எனவும் கூட்டலாம். அந்தோ—இரக்கக்குறிப்பான இடைச்சொல். (கoo)

101. பைந்தொடியா ளாவி பருகுவா னிற்கின்ற,
அந்தி முறுவலித்த தாமென்ன — வந்ததால்,
மையார்வேற் கண்ணாள் வனமுலைமே லாரழ
பெய்வா னமைந்த பிறை. [லைப்

101. The crescent moon which was destined to pour thick fire on the beautiful breasts of the piercing-eyed maiden, began to rise, displaying a splendour which resembled the laugh of the evening twilight which stood intending to take away the soul of her who was adorned with green bracelets.

(இ - ள்.) பைந்தொடியாள் ஆவி - பசிய வளையணிந்த தமயந்தியின் உயிரை, பருகுவான் - குடிப்பதற்கு, நிற்கின்ற—, அந்தி-அந்திப்பொழுது, முறுவலித்தது ஆமென்ன-சிரித்தது என்று சொல்லும்படி, மை ஆர் வேல் கண்ணாள் - மையிடப்பெற்ற வேல்போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தியின், வனமுலைமேல் - அழகுள்ள தனங்களின்மேலே, ஆர் அழலை - நிறைந்த நெருப்பை, பெய்வான் - பெய்வதற்கு, அமைந்த - ஏற்பட்ட, பிறை - சந்திரப் பிறையானது, வந்தது-உதித்தது, எ - று. ஆல் - அசை. (கoக)

102. கூட்டுமை போற்சிறந்த கூரிருளைக் கூன்கோட்
டால், கோட்டுமண் கொண்ட குளிர்திங்கள்—
ஈட்டுமணிப், பூணிலா மென்முலைமேற் போ
தச் சொரிந்ததே, நீணிலா வென்னு நெருப்பு.

102. The cool crescent moon which with its curved horns dug up, as if it were mud, the exceeding thick dark-

ness which was even blacker than prepared ink, poured abundant fire from its long beams upon the soft breasts of Damayanti, which sparkled with the diamond ornaments, with which they were profusely studded.

(இ - ள்.) கூட்டு மை போல் சிறந்த - கூட்டப்பட்ட மை போல் நிறஞ்சிறந்த, கூர் இருளை - மிகுதியான இருளை, கூன் கோட்டால் - வளைவாகிய கொம்பினால், கோட்டு - பெயர்த்து, மண் கொண்ட - மண்ணைக் கொண்டிருக்கின்ற, குளிர் தங்கள் - குளிர்ந்திருக்கிற சந்திரன், ஈட்டும் - சேர்க்கப்பட்ட, மணி பூண் - ரத்நாபரணங்கள், நிலாம் - விளங்குகின்ற, மெல்முலை மேல் - மெல்லிய முலைகளின்மேல், நீள் நிலா என்னும் நெருப்பு - அதிகமான நிலா என்கிற நெருப்பை, போத சொரிந்தது - நிறையப் பெய்தது, எ - று. ஏ - அசை.

சந்திரனை மதம்பிடித்த விருஷபத்தைப்போலக் குறித்தார், அது நிலத்தைப் பெயர்த்துக் கொம்பில் மண்கொண்டிருப்பதுபோல் சந்திர னிருளைநீக்க அவ்விருளிற் சிறிது கோட்டில் ஒட்டி யிருப்பதாகக் களங்கத்தைக் குறித்தார். நிலாப்பட்டது அவருக்கு நெருப்புப்பட்டதுபோ லிருந்ததென்பது கருத்து. நிலாவும் என்கிற பெயரெச்சம் ஈற்று உயிர்மெய்கெட்டு நின்றது, [வினையியல் உஉ - ஆம் சூத்திரத்தைக் காண்க.] (க0உ)

103. அன்னங்கா ணீங்களுமவ் வாதித்தன் றானும்
போய், மன்னும் படியகலா வல்லிரவில்—மின்
னும், மழைத்தாரை வல்லிருட்கும் வாடைக்கு,
நாங்கள், பிழைத்தால்வந் தேனென்னும் பேர்.

103. "O Swans!" said Damayanti, you as well as that sun are now retiring; but if we escape from the darkness of night, lightning and rain, and from the north wind during this perpetually dark night, then you may return and enquire after our health."

[இது முதல் இருபத்திரண்டு பாடல்களால் தமயந்திக்கு உண்டாகிய காதற்றுன்பம், அதாவது விரகவேதனை பல வகையிற் கூறுகின்றார்.]

(இ - ள்.) அன்னங்காள் - அன்னங்களே, நீங்களும்—, அ - அந்த, ஆதித்தன்தானும் - சூரியனும், போய்—, மன்னும்படி -

நிலைபெறும்படி, அகலா - நீங்காத, வல் இரவில் - கடினமான ராத்திரியில், மின்னும் - மின்னலைச்செய்கின்ற, மழை - மேகங்களினுடைய, தாரை - நீரொழுக்காகிய, வல் இருட்கும் - வலிமையுள்ள இருளுக்கும், வாடைக்கும் - வடகாற்றுக்கும், நாங்கள் - நாலும் என்போன்றவர்களும், பிழைத்தால் - தப்பினால், வந்து - (நீங்கள்) வந்து, பேர் - பெயரைக் (குறித்து), என் என்னும் - என் க்ஷேமமா என்று வினவுங்கள், எ - று.

பேர் என்பது பேர்ந்து என வினையெச்சமாகக் கொண்டு பேர்ந்து வந்து - திரும்பிவந்து எனவும் உரைக்கலாம். "வினை முற்றே" என்கிற [வினை - ௩௨ - ம்] சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க.

என்னும்—முன்னிலை ஏவற்பன்மைமுற்று. [வினையியல் - உ௯ - ஆம் - சூ.] "பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே" என்றாராதலால் இது முன்னிலையிலே வருகின்ற வேறு முற்றெனக் கொள்க. வா என்னு முதனிலையில் வரும் என்பது செய்யுமென்முற்று, வாரும் என்பது முன்னிலை யேவற்பன்மை; நட என்பதில் நடக்கும் என்பது செயயுமமன்முற்று, நடவும்என்பதுமுன்னிலைமுற்று. இவ்வாறே பார்க்கும் - பாரும், களிக்கும் - களியும், முதலிய வேறுபாடு காண்க. சிலமுற்றும் எச்சம்போல் வேறுபாடின்றி யுளவாயினும் பொருள் வேற்றுமை யொழியாது.

நிலவுதோன்றியுந் திடீரென்று சிறிது மழையும் மழைக்காற்றும் நேர்ந்ததாகப் புலம்பினா ளெனக் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும். மழைக்காலம் சூரியனுக்கும் அன்னங்களுக்கும் விரோத மெனபது விளக்கம்.. குவ்வுருபு நீக்கப்பொருளில் மயங்கி வந்தது. (௧0௩)

104. செப்பிளங் கொங்கைமீர் திங்கட் சுடர்பட்டுக்,
கொப்புளங் கொண்ட குளிர்வானை - இப்பொழு
து, மீன்பொதிந்து நின்ற விசும்பென்ப தென்
கொலோ, தேன்பொதிந்த வாயாற் றெரிந்து.

104. "O ye maidens! how now do you assert with your honeyed mouths, that the cool heavens upon whose expanse the heat of the moon causes blisters, is nothing but

the star-spangled firmament, knowing as you do the real cause."

(இ - ள்.) செப்பு இளம் கொங்கைமீர் - செப்பைப்போலும் இளமையாகிய முலைகளையுடைய பெண்களே, இப்பொழுது—, திங்கள் சுடர் பட்டு - சந்திரகிரணம் பட்டதனால், கொப்புளம் கொண்ட - கொப்புளங்களை யுடைத்தான, குளிர் வானை - குளிர்ச்சியான ஆகாயத்தை, தெரிந்து - அறிந்திருந்து, தேன் பொதிந்த வாயால்-தேன் நிறைந்த வாயினால், மீன் பொதிந்த நின்ற விசும்பு என்பது - நட்சத்திரங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயம் என்றுசொல்வது, எவ்வெகொலோ - என்ன காரணத்தினாலாகியதோ, எ-று.

கொங்கைமார் என்கிற பல்லோர்படர்க்கைப் பெயர் "ரவ் வீற்றுயர்பெயர்க் களபெழுவீற்றயல்" என்கிற [பெயரியல் - ூஉ-ஆம் சூ] விதியால் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாகத் திரிசுது விளியாயிற்று. (கoச)

105. கானுங் தடங்காவுங் காமன் படைவீடு, வானுங் தேர் வீதி மறிகடலும்—மீனக், கொடியாடை வையமெல்லாங் கோதண்ட சாலை, பொடியாடி கொன்றதெல்லாம் பொய்.

105 "The forests and the extensive groves constitute the arsenal of the God of love, the heaven is the highway upon which his chariot rolls, the wave-bounded ocean is his banner marked with the insignia of a fish, the whole earth is a depository for his arrows; therefore it is false to assert that he Cupid has been destroyed by Siva."

(இ - ள்.) கானும் - காடும், தடம் காவும் - விசாலமான தோட்டங்களும், காமன் - மன்மதனுக்கு, படை வீடு - ஆயுதம் வைத்திருக்கும் வீடு; வானும்-ஆகாயமும், தேர் வீதி - தேரைச் செலுத்தும்படியான தெரு; மறி கடலும் - தடுக்கின்ற சமுத்திரமும், மீனக் கொடியாடை-மச்சம் எழுதப்பெற்ற கொடிச் சீலை; வையம் எல்லாம் - பூமியெல்லாம், கோதண்ட சாலை வில்லெடுத்துப் பயிலுமிடம்; (இப்படி யிருப்பதனால்) பொடி யாடி - சிவன், கொன்றதெல்லாம்- காமனைக்) கொன்றதாகச் சொல்வதெல்லாம், பொய் - அபத்தம், எ-று.

காலையும் காவையும் பூநிறைவுபற்றி மன்மதனுக்குப் படை வீடு என்றும், வானை நிலாத்தோற்ற நிறைவுபற்றித் தேர் வீதியென்றும், மீன் நிறைந்து நீண்டு அசைந்துகொண்டிருத்தலால் கடலைக் கொடிச்சீலை யென்றும், இப்படியாகப் பூமியெங்கும் காமன் தோன்றுதலால் அதைக் கோதண்டசாலை யென்றும் உருவகப்படுத்தினர். எல்லாம் காமவெழுச்சிக்குக் காரணமானதனவெனை அறிக. (௧0௫)

106. கொள்ளைபோ கின்ற துயிரென்னுங் கோளரவின், முள்ளெயிறோ மூரி நிலாவென்னும்— உள்ளம், கொடிதிரா வென்னுங் குழையுந் தழல்போல, நெடிதிரா வாய்புலரா நின்று.

106. "My life is being plundered. Is the brutal crescent of the moon the thorny tooth of the deadly serpent? The heart of Night is hardened and unfeeling — and so saying, she fainted away as if by the igneous influence of fire, and during the long night she lost her power of speech.

(இ - ள்.) உயிர் கொள்ளைபோகின்றதென்னும் - பிராணன் கொள்ளைபோகிறதென்று சொல்லுவாள்; மூரி நிலா - பலமுள்ள சந்திரனுனது, கோள் அரவின் - கொலைசெய்யும் பாம்பினது, முள் எயிறோ-முள்ளைப்போன்ற பல்லோ, என்றும்—; இரா - இராத்திரி, உள்ளம் கொடிது - மனம் கொடுமையாயிருக்கப்பெற்றது, என்னும்— ; நெடிது இரா - பெரிய இரவில், தழல்போல் - நெருப்பிற் பட்டாற்போல், வாய் புலரா நின்று - வாய் உலர்ந்து, குழையும் - வாடுவாள் (தமயந்தி,) எ - று.

நெடிது இரா என்பதற்கு நெடுங்காலம் நிலைபெற்றிராமல் (அதாவது சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு) என்று முரைக்கலாம், அல்லது நெடிது குழையும் என்றுங் கூட்டலாம். (௧0௬)

107. வெங்கதிரோன் றன்னை விழுங்கிப் புழுங்கியோ கொங்கை யனலேற் கொளுந்தியோ - திங்கள் விரிகின்ற வெண்ணிலவால் வேகின்ற தேயோ எரிகின்ற தென்னோ விரா.

107. "Wherefore is the night so hot? says Damayanti, is it because it has swallowed up the burning sun

hat it is so hot? or is it the fire which arises out of the reasts of maidens like myself that thus burns? or is it he heat caused by the silvery rays of the moon?"

(இ - ள்.) வெம் கதிரோன் தன்னை - வெப்பமான சூரியனை, விழுங்கி - கபளீகரித்து, புழுங்கியோ - வெப்பங்கொண்டோ, கொங்கை அனலில்-(என்போன்றவர்களுடைய) முலையில் எழு ன்ற அக்கினியினால், மூளுந்தியோ - எரிந்தோ, திங்கள் - ந்திரனிடத்தில், விரிகின்ற - பரந்திருக்கின்ற, வெண் நில ால் - வெண்மையாகிய நிலாவினால், வேகின்றதேயோ - வே றதினாலோ, என்னோ - எதனாலோ, இரா - இராத்திரி, எரி ன்றது-சொலிக்கின்றது(என்று அவள் புலம்பினாள்,) எ-று.()

08. ஊழி பலவோ ரிரவாயிற் றோவென்னும்
கோழி குரலடைத்த தோவென்னும் - ஆழி
துயிலாதோ வென்னுஞ் சுடர்மதியங் கான்ற
வெயிலா லுடலுருகா வீழ்ந்து.

108. The body of Damayanti languishing under the urning influence of the rays shed by the moon, she dropped down saying "Have innumerable ages been blended nto this one night? Has the cock stopped its crowing ltogether? Will the great deep never slumber?"

(இ - ள்.) சுடர் மதியம்-பிரகாசமுள்ள சந்திரன், கான்ற வெயிலால் - கக்குகின்ற (நிலவாகிய) வெய்யிலினால், உடல் ருகா - உடம்பு உருகி, வீழ்ந்து—, ஊழி பல - அநேக யுகங் ள், ஓர் இரவு ஆயிற்றோ - ஒருராத்திரியாகச் சமைந்ததோ, ன்னும் - என்பாள்; கோழி குரல் அடைத்ததோ - கோழி ானது கூவாமலிருக்கும்படி குரல் அடைக்கப்பெற்றதோ, ன்னும் - என்பாள்; ஆழி துயிலாதோ - சமுத்திரம் தூங்கா தா, என்னும் - என்பாள், எ - று.

உருகா என்கிற செய்யாவென்னும் வாய்பாட் டெச்சம் வினையியல் உகூ - ம்] சூத்திரத்தினால் "வீழ்ந்து" என்னும் ன் கருத்தாவின் வினையைக்கொண்டது. (௧0௮)

09. ஆடிகரிவண் டருகே பறக்கவே
வாடி மெமேவாள் வனமுலைமேல - ஓடிப்

பொறையாகச் சோர்வாள் பொறுக்குமோ மோ
துறைவா யடங்காத் துயர். [கத்

109 When the striped bees, after bathing in honey were flying by the maiden, she languished and her beautiful breasts swole out, and became heavy, so that she fainted away under their weight. Can she bear the uncontrollable affliction arising from lust?

(இ-ள்.) வரிவண்டு - இரேகைகளையுடைய வண்டு, ஆடி - (மகரந்தத்தில்) மூழ்கி, அருகேபறக்க - சமீபத்திலேபறக்கும் போது, வாடி மெலிவாள் - வாட்டங்கொண்டு இளைத்துப் போவாள்; வனம் முலை - அழகைப்பொருந்திய முலைகள், மேலோடி - பூரித்து, பொறையாக - பாரமாயிருப்பதினால், சோர்வாள் - தளர்ந்துபோவாள்; மோகம் துறைவாய் - காமவழியில், அடங்கா துயர் - அடங்காத துன்பத்தை, பொறுக்குமோ-பொறுப்பாளோ (பொறுக்கமாட்டாள் தமயந்தி,) எ-று. ஏ - அசை.

மெலியாள் முதலியவை இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாயின. முலைகள் பரு[ந்]திருப்பது விரகத்தினால் பாரமாயிற்று. (௧0௯)

110. ஈர மதியே யிளநிலவே யிங்ஙனே
சோர்குழலின் மீதே சொரிவதெவன்—மாரன்
பொரவளித்தான் கண்ணி யுனக்குப் புலரா
இரவளித்தா னல்லனோ வின்று.

110. "O cool moon! why do you thus shed your soft beams upon my disordered tresses? Has not Cupid to whom we are indebted for this never ending night, given you garlands of victory to war against?"

(இ-ள்.) ஈரமதியே - குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரனே, இளநிலவு - இளமையான நிலவை, இங்ஙனே - இப்படி வெப்பமாயிருக்குமாறு, சோர் குழலின் மீது - தளர்ந்துவிழுங் கூந்தலையுடைய பெண்மேல், சொரிவது - பொழிவது, எவன்-என்ன? இன்று - இன்றைக்கு, புலரா இரவு அளித்தான்-நீங்காத இரவைக் கொடுத்தவனாகிய, மாரன் - காமன், பொர - போர்செய்ய, உனக்கு—, கண்ணி அளித்தான்-வெற்றிக்குரியமாலையைத் தந்தவன், அல்லனோ - அல்லாதவனோ, எ - று.

கண்ணி—பறவைகளைப் பிடிக்கும்படியான ஓர் கருவியெனி
ருக் தகும். நீங்காத இரவைகொடுத்ததே உனக்குக் கண்ணி-
ந்ததுபோலும் என்பது கருத்து. எவன் என்பது அஃறிணை
ிருபாற்கும் பொது வினாவினைக் குறிப்புமுற்று [வினையியல்-
கக - ஆம் - சூ.] (ககO)

.11. தாங்கு நிலவின் தழல்போய்த் தலைகொள்ளத்,
தேங்குழல்சேர் வண்டு சிறைவெதும்ப—ஓங்கு
யிர்ப்பின், தாமஞ் கரியாத் தனியே தளாகின்
ருள், யாமஞ் கரியாக வின்று.

111. On the falling moon-beams striking upon the head of Damayanti, the wings of the bees which swarmed together in her beautiful tresses became singled; and heaving a deep sigh, her hot breath burned to cinders the garland on her breast; and in her solitude, with only the silent watch of midnight to bear witness to her sufferings, she fainted away.

(இ - ள்.) தாங்கும்- சுமக்கின்ற, நிலவின் தழல்-நிழலாகிய
நெருப்பு, போய்—, தலைகொள்ள - தலைக்கேறினதினால் [மிகு
தியாக,] தேம் குழல் சேர் - வாசனை பொருந்திய கூந்தலைச்
சேர்ந்த, வண்டு—, சிறை வெதும்ப-இறகுவெந்துநிற்க, ஓங்கு
யிர்ப்பின் - மேலெழுந்த மூச்சினால், தாமம் கரியா -பூமாலை
கரியாகும்படி, இன்று-இந்நாளில் யாமம் - இரவு, கரி ஆக -
சாக்ஷியாக, தனியே தளர்கின்ருள் - ஒன்றியாயிருந்து வாடு
கின்ருள் (தமயந்தி,) எ - று.

தழல் தலைக்கொள்வது சிறைவெதும்புதற்குக் காரணம்.

.12. மையிட்ட கண்ணருவி வார வளைசோரக், கை
யிற் கபோலத் தலமைவைத்து—மெய்வருந்தித்,
தேனிருந்த பூங்கணையே தீயாகத் தேமொழி
யாள, தாணிருந்து செய்வா டவம்.

112. When the tears came streaming down from her blackened eyes, and when her bangles had become loose on her wasted wrists, the honey-speeched maiden, resting her cheek upon her hand, while her body suffered, resembled one performing penance, having the honey-charged flowered arrows of Kama for the fire.

(இ-ள்.) தேமொழியாள் - தேன்போலுஞ் சொல்லையுடைய தமயந்தி, மை இட்டகண் - மை தீட்டிய கண்ணினின்றும், அருவி - நீர்வெள்ளம், வார - பெருக, வளை - வளையல், சோர - தளர்ந்துவிழ, கையில்—, கபோலத்தலம் - கன்னத்தை, வைத்து—, மெய் வருந்தி - உடம்பு வருத்தப்பட்டு, தேன் இருந்த பூங்கணையே - வண்டுகளிருக்கின்ற பூவாகிய அம்பையே, தீயாக-அக்கினியாகக்கொண்டு, இருந்து—, தவம்செய்வாள் - தவஞ் செய்பவளைப்போலிருந்தாள், எ - று. தான் - அசை. ()

113. அள்ளிக் கொளலா யடையத் திரண்டொன்றாய்க், கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருளாய் - உள்ளம், புதையவே வைத்த பொதுமகளிர் தங்கள் இதயமே போன்ற திரா.

113. The night, whose darkness was so solid, that is could almost be grasped by the hand, and so thick that even fire at the end of a brand could not penetrate its dense obscurity, was as dark as the hearts of harlots, whose attractions impressed every soul.

(இ - ள்.) இரா - இராத்திரியானது, அள்ளிக்கொளல்ஆய் - அள்ளிக் கொள்ளும்படியாகி, அடைய திரண்டு - முற்றுஞ் சேர்ந்து, ஒன்றாய்—, கொள்ளிக்கும் விள்ளாத - கொள்ளிக் கட்டையினாலும் பிரிக்கக்கூடாத, கூர் இருளாய் - நிறைந்த இருளுள்ளதாய், உள்ளம் - (அவரவோருடைய) மனம், புதையவைத்த - நன்றாய்ப் பதியும்படி காட்டிவைத்த, பொதுமகளிர் தங்கள் - வேசிகளுடைய, இதயம் - மனதை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ - று. ஏ - அசை.

இப்படி யிருக்கையில் சந்திரன் அஸ்தமித்து இருள் கூர்ந்தது. அவ்வண்ணமாகிய இரவு நிற்கக்கூடாததாய் மயக்கந் தருவதாய்த் துன்பத்திற்கு ஏதுவா யிருப்பதுபற்றி இத்தன்மையுள்ள வேசிமனதை உவமித்தார். (கக௩)

114. ஊர்ந்திய சொல்ல ரொலிக்குந் துடிக்குரலர் வீக்கிய கச்சையர் வேல்வாளர்—காக்க இடையாமங் காவலர்கள் போந்தா ரிருளின் புடைவா யிருள்புடைத்தாற் போன்று.

114. The watchmen who were bold of speech, whose voices were as the sounding of the kettle-drum, who were girt with belts and armed with lances and swords, entered the city at midnight to see that all was safe, and as they walked their rounds the darkness of their sable-clad forms seemed to be in conflict with the darkness which opposed them.

(இ - ள்.) ஊக்கிய சொல்லர் - மேலோங்கிய சொல்லை யுடையவர்களும், ஒலிக்கும் துடி - ஒலிக்கின்ற துடியென்னும் வாத்தியம் போன்ற, குரலர் - குரலை யுடையவர்களும் வீக்கிய கச்சையர் - சல்லடத்தைக் கட்டியவர்களும், [கவசமுள்ளவர்களு மென்றுமாம்,] வேல் வாளர்-வேல் வாள் முதலிய ஆயுத முள்ளவர்களுமான, காவலர்கள் - காவற்காரர், இருளின் இடைவாய்-இருட்டிலே, இருள் புடைத்தால் போன்று-இருட்டைக் குத்தித் தள்ளினதுபோலே, இடை யாமம் காக்க - நடு ராத்திரியிற் காக்கும்பொருட்டு, போந்தார் - வந்தார்கள், எ - று.

துடியென்பது மலைப்பக்கங்களிலும் பாலை நிலங்களிலும் அடிக்கிற தம்பட்டம். புடை, வாய், —இரண்டும் ஏழனுருபு. இருள் உள்ள இடத்தில் என்பதும் ஒக்கும். துடியின் குரலை யுடையவர்கள் என்றுமாம். (௱௰௪)

115. சேமங் களிறுபுகத் தீம்பாலின் செவ்வழியாழ்
தாமுள் ளுறைபுகத் தார்வண்டு—காமன்றன்
பூவாளி யைந்திற் புகத்துயில் புக்கதே
ஓவாது முந்நீ ருலகு.

115. When the elephants had retired into their stalls, when the guitar (செவ்வழியாழ்) whose notes were as sweet (to the ear) as milk (to the taste) had been put into its case, when the flower-frequenting bees had rested themselves in the flowered arrows of Kama, the sea girt earth was wrapt in undisturbed slumber.

(இ - ள்.) களிறு - யானை, சேமம் புக - காவலிடஞ்சேர, தீம் பாலின்-மதுரமான பால்போன்ற, செவ்வழியாழ் - செவ்வழியென்னும் இராகம் பாடுகிற வீணைகள், உள்ளுறை - உறையின் உள்ளே, புக-பிரவேசிக்க, தார் வண்டு - பூவில்

மொய்க்கும் வண்டுகள், காமன் தன்-மன்மதனுடைய, பூவாளி ஐந்தில் - ஐவகைப்பட்ட புஷ்பங்களாகிய அம்புகளில், புக - பிரவேசிக்க, முந்நீர் உலகு-சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகமானது, ஓவாது - விடாமல், துயில் புக்கது - தூக்கம் பொருந்திற்று, எ-று. தாம் - ஏ - அசை.

யாழ் வாசித்தல் முதலானவை யொழிந்து யாவரும் தூங்கினாரென்பது கருத்து. (கசரு)

116 ஊன்றின் றுவகையா லுள்ள வுயிர்புறம்பே
தோன்றுங் கழுதுந் துயின்றதே—தான்றன்
உரைசோரச் சோர வுடல்சோர வாயி
னிரைசோரக் கைசோர நின்று.

116. The evil spirits which having fed upon human flesh through joy gave outward vent to their inward feelings, went to sleep standing, each one's voice gradually dying away, his body gardually vanishing, the food gradually slipping out from the mouth, and his hands gradually dropping down by his sides.

(இ - ள்.) ஊன தின்று - மாமிசம் புசித்து, உவகையால் - சந்தோஷத்தினால், உள்ள உயிர் - உள்ளே அடங்கியிருந்த மூச்செல்லாம், புறம்பே தோன்றும் - வெளியில் காணப்படும்படியான, கழுதும் - பேயும், தன் உரை - தன் சொல், சோரச் சோர - மிகவுந்தளர, உடல் சோர—, வாயின் இரை சோர - வாயிலிருந்து உணவு விழ, கை சோர நின்று-கையுந் தளரும்படி நின்று, துயின்றது - தூங்கிற்று, எ - று. ஏ - தான் - அசை.

நடு இராத்திரியில் ஒரு முகூர்த்தகாலம் பேயுந் தூங்கும் என்பது வழக்கு. கழுதும் என்பது உம்மை இழிவு சிறப்பு. (கசசு)

117. அன்றி லலாரு மொருகண் துயின்றொருகண் ணார்வத் தால், இன்றுணைமேல் வைகத் தங்கு மென்னுஞ்சொல்—இன்று தவிர்ந்ததே போலாற்றச் சாம்புகின்ற போதே, அவிழ்ந்ததே கண்ணிரவட்கு.

117. The old saying, that the Andril bird sleeps with one eye closed, through love watching his sweet consort with the other, has this night been proved to be false. So

Damayanti, (missing the watchful eye of Nala) lamented, as she pined (for him), the tear-drops falling from her eyes.

(இ - ள்.) அன்றில்-அன்றில் பறவை, ஒரு கண் துயின்று - ஒருகண்ணினால் தூங்கி, ஒரு கண் - மற்றொருகண்ணை, ஆசவத்தால் - அன்பினால், இன் துணைமேல் வைத்து - பிரியமான தன் இணையின்மேல் வைத்து, உறங்கும் - தூங்கும், என்னுஞ் சொல்—, இன்று தவிர்ந்ததே போல் - இன்றைக்கு விட்டது போல், அரற்றி - கூவி, சாம்புகின்றபோது - கூட்டில் அடையும்போது, அவட்கு- தமயந்திக்கு, கண்ணீர்—, அவிழ்ந்தது - ஒழுகிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

துணை என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமாம் ஆதலின் பொதுப்பட இணையென்றேம். (ககள)

118. ஏழுலகுஞ் சூழிருளா யென்பொருட்டால் வேகின்ற, ஆழ்துயர மேதென் றறிகிலேன்—பாழி
வரைபோ லெனுநெடுந்தோண் மன்னாவோ தின்
னும், இரையோ விரவுக் கியான்.

118. "I know not why the seven world have been clothed with darkness, or what is the cause of this heavy sorrow which thus burns on my account O king, whose broad shoulders are like great mountains! Am I to be the prey of this night ?"

(இ - ள்.) ஏழ் உலகும் - ஏழு லோகங்களும், சூழ் இருளாய்-சூழ்ந்த இருளுள்ளனவாய், என் பொருட்டு—, வேகின்ற - வேவதினால் உண்டாகிய, ஆழ் துயரம் - ஆழ்ந்த துன்பமானது, ஏதென்று - எக்காரணத்தால் வந்தது என்று, அறிகிலேன் - அறியமாட்டேன்; பாழி வரையோ - பலமுள்ள மலையோ, எனும் - என்று சொல்லப்பட்ட, நெடு தோள் மன்னா - நெடுமையான தோளையுடைய நளமகாராஜனே, ஓ - ஐயோ, யான் - நான், இரவுக்கு - இராத்திரிக்கு, தின்னும் இரையோ-புசிக்கும் புசிப்போ (எனத் தமயந்தி புலம்பினாள்,) எ - று. ஆல் - அசை.

மன்னாவோ என்பதில் ஓவைப் பிரியாமல் விளியுருபு எனவுங் கூடும். [பெயரியல் ருச - ம் சூத்திரத்தின்] "புலம்பிக்குவ

மாகும்" என்றதைக்காண்க. வெகின்ற என்னும் பெயரெச்சம் அம்புபட்டபுண், சங்குசுட்ட சுண்ணாம்பு என்பவைகளிற்போல் துபாரம் என்னும் காரியப்பெயரைக் கொண்டது. இதைக் கருவியில் அடக்குவாருமுண்டு. அறிகிலேன் — அறி-பகுதி, என்-தன்மை யொருமை விகுதி, கு - சாரியை, இல் - எதிர்மறைப் பண்படி இடைநிலையாயிற்று, உகரம் கெட்டது சந்தி.(௧௧௮)

119. கருவிக்கு நீங்காத காரிருள்வாய்க் கங்குல்
உருவிப் புகுந்ததா லூதை—பருகிக்கார்
வண்டுபோ கட்ட மலர்போன் மருண்மாலை
உண்டுபோ கட்ட வுயிர்க்கு.

119. "Like the flower, which alone is left after the black bees have sucked out of honey, is my life which alone remains after the drowsy evening has imbibed my spirits; and to take away this remaining life has this chill blast of wind come this night, piercing through the black darkness which no instrument can dispel.

(இ - ள்.) கருவிக்கு நீங்காத கார் இருள்வாய் - கருவி கொண்டு நீக்கக்கூடாத கரிய இருட்டிலே, பருகி - (தேனைக்) குடித்து, கார் வண்டு - கரியவண்டு, போகட்ட மலர்போல் - போய்விட்ட பூவைப்போல், மருள் மாலை-மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மாலைப் பொழுது, உண்டு போகட்ட - உண்டுபோய் விட்ட, உயிர்க்கு - (என) உயிர்க்கோ, ஊதை-காற்று, கங்குல் உருவிப் புகுந்தது - இரவை நடுவே பிளந்துகொண்டு வந்தது, எ - று. ஆல் - அசை.

மாலைப் பொழுதினாலே வாடி, வண்டு குடித்துப்போன பூவைப்போல் நிசாரமாயிருக்கும் என் உயிரைக் கெடுக்க இக் காற்று வந்ததென்று நள்ளிரவில் உண்டாகிய காற்றைத் தமயந்தி வெறுத்தாள் என்பது கருத்து. இக்காலத்துப் போகட்ட என வழங்கியதுபோலும். (௧௧௯)

120. எழுந்திருக்கு மேமாந்து பூமாந் தமளின்,
விழுந்திருக்குந் தன்னுடம்பை மீளச்—செழுந்
தாளத், தானேறு சேர்க்குந் தன்மையது மில்
லாதே, காமனால் நின்றழிவா ளைந்து.

120. With great anxiety she rises on her beautiful bed of tender leaves, and then her body again resumes its recumbent posture, and not having any help-mate, she embraces the pillar of shining pearls by her side, till she is overpowered with shame, and becomes quite exhausted.

(இ - ள்.) (அந்தக்கன்னி) பூ மா தவிசின் - அழகிய மாந்தளிர் பரப்பிய ஆசனத்தினின்றும், ஏமாந்து-(நினைப்பின்செறிவால் நளன் வந்ததாய் நினைத்து) சந்தோஷித்து, எழுந்திருக்கும்-எழுந்திருப்பாள் ; விழுந்திருக்கும்- (அத்தோற்றம் பொய்யானதால்) விழுந்துவிடப்பாள் ; மீள மறுபடியும், தன் உடம்பை—, செழு தரள தூணோடு - செழுமையான முத்துப் பதித்த கம்பத்தோடு, சேர்க்கும் - சேர்ப்பாள் ; துணை ஏதும் இல்லாது - ஒருதுணையும் இல்லாமல், நைந்து நின்று - தளர்ந்திருந்து, நாணுற்று -(தன் செய்கையில் தனக்கே யுண்டாகிய) வெட்கத்தினால், அழிவாள்-வருந்துவாள், எ - று. ஏ - அசை.

இது—கருவிப்பொருளில் மயங்கிவந்தது. (௧௨0)

121, விரிகின்ற மெல்லமளி வெண்ணிலவின் மீதே,
சொரிகின்ற காரிருள்போற் சோரும்—புரிகுழ
லைத், தாங்குந் தளருந் தழலே நெடிதுயிர்க்
கும், ஏங்குந் துயரோ டிருந்து.

121. She who supports her wavy tresses that loosened themselves on the soft mattress by her side, like the black darkness which sheds itself on the bright moon-light faints away by weariness, heaves a deep sigh with fiery breath, gasps and is overcome with grief.

(இ - ள்.) (அவள் இன்னும்) விரிகின்ற - பரவியிருக்கின்ற, மெல் அமளி - மெல்லிய படுக்கையில், வெள் நிலவின்மீது - வெள்ளை நிலாவின்மேல், சொரிகின்ற கார் இருள்போல் - பொழிகின்ற கரிய இருளைப்போல, சோரும் - அவிழ்ந்து விழுகின்ற, புரி குழலை - சுருளாயிருக்கின்ற கூந்தலை, தாங்கும் - சுமப்பாள் ; தளரும் - தளர்வாள் ; தழலே - நெருப்பாகவே, நெடிது உயிர்க்கும் - நீட்சியாக மூச்சு எறிவாள் ; துயரோடு இருந்து - துன்பத்தோ டிருந்து, ஏங்கும்-இரங்குவாள், எ-று. ஏ - அசை.

துயரோடு — இவ் ஒடு உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளைத் தராமல் விசேஷணப்பொருளைத் தரும், துயருள்ளவளா யிருந்தாளென்பது கருத்து.

கெடிது உயிர்க்கும்—கெடிது - கெடுமையென்னும் பண்படியிற் பிறந்தபெயர், இங்கு வினையை விசேடித்தமையால் வினையுரிச்சொல், இதைக் குறிப்புமுற்று எச்சமாயிற்று எனினுமொக்கும் ; அப்போதும் வினையுரியேயாம். இவ்வாறே சில செயவென்னெச்ச முதலியவையும் வினையை விசேடித்துவரின் வினையுரியேயாம், சொல்வகையிலே அவ்வவ் விதத்தைக் கொள்க. (௧௨௧)

122. உடைய மிடுக்கெல்லா மென்மேலே யோச்சி,
விடிய மிடுக்கின்மை யாலோ—கொடியன் மேல்
மாகாதல் வைத்ததோ மன்னவர்த மின்னருளோ, வேகாத தென்னோ விரா.

122. "Is it because the night has exhausted all its strength on me that it has not any strength remaining to dawn? or has it fixed its affections on the cruel king (Nala)? or is it the king's pleasure (that it should be so)? Why does not the night pass away?",

(இ - ள்.) உடைய மிடுக்கு எல்லாம் - தான் கொண்டிருந்த பலமெல்லாம், என்மேலே—, ஓச்சி - செலுத்தி, விடிய - விடிவதற்கு, மிடுக்கு இன்மையாலோ-பலம் இல்லாமையாலேயோ, கொடியன்மேல் - கொடியவனாகிய நளன்மேலே, மா காதல் வைத்ததோ - பெருங்காதலை வைத்ததனாலோ, மன்னவர்தம் - அந்த நளமகாராஜருடைய, இன் அருளோ இனிமையானகிருபையினாலோ, என்னோ-எக்காரணத்தினாலோ, இரா—, வேகாதது - வெந்து போகாமலிருப்பது (விடியாமலிருப்பது) எ-று.

என் உடம்பின் வெப்பத்தால் வேகாத தெனினுமமையும். காதல் கொண்டவர் வேண்டியவனை யிழிவாகவும் உயர்வாகவும் சொல்வது இயல்பு. (௧௨௨)

123. மயக்குந் தெளியு மனமடுக்கும் வெய்துற்
றுயங்கும் வறிதே யுலாவும்—வயங்கிழைபோய்ச்

சோருந் துயிலுந் துயிலாக் கருநெடுங் கண்
நீருங் கடைசோர நின்று.

123. Her mind becomes clouded, and then clears again; her heart trembles through fear till exitement brings on vexation; and she paces up and down abstractedly; with her glittering jewels all gone, she dozes through exhaustions, while tears pour through the sleepless corners of her long black eyes.

(இ - ள்.) (அவள்) மயங்கும்-மயக்கம் அடைவாள்; தெளியும் - தெளிவு பெறுவாள்: மனம் நடுங்கும்-மனது சஞ்சலிக்கப் பெற்றிருப்பாள்; வெய்துஉற்று - தாபம்பொருந்தி, உயக்கும் - வருந்துவாள்; வறிதே - சும்மா, உலாவும் - திரிவாள்; வயங்கு - விளங்குகின்ற, இழை - ஆபரணம், போய் - விழும்படி, சோரும் - தளர்வாள்; துயிலா - தூங்காத, கரு நெடுங்கண் - கரிய நெடுமையான கண்களினுடைய, நீர்—, கடை - கண் நுனியில், சோரநின்று - பெருகும்படியிருந்து, துயிலும் - தூங்குவாள்போல் இருப்பாள், எ-று. உம் - அசை.

போய் என்பது செய்தெனெச்சத்தின் திரிபு. வெய்து—வெம்மை - பகுதி, து - பகுதிப்பொருள் விகுதி, மை கெட்டு நின்ற மகரமெய் யகரமாகத் திரிந்தது. வெம்மை புள்ளைநோய் என்று பொருள் கொண்டால், து - உடைமைப்பொருளில் வந்த விகுதியென அறிக. (கஉங)

124. விழுது ப்படத்திணிந்த வீங்கிருள்வாய்ப் பட்டுக், கழுதும் வழிதேடுங் கங்குல்—பொழுதிடையே, நீருயிர்க்குங் கண்ணோடு நெஞ்சுருகி வீழ்வார்தம், ஆருயிர்க்கு முண்டோ வரண்.

124. During the night, whose increasing darkness has become (as it were) so solid and condensed that even Devils lose their way in it, is there any protection to the lust-fallen beings, whose eyes stream with tears, and whose hearts melt within them?"

(இ - ள்.) விழுதுபட - விழுது உண்டாகும்படி, திணிந்த - வலப்பட்ட, வீங்கு இருள்வாய்-வளர்ந்த இருட்டிலே, பட்டு - அகப்பட்டு, கழுதும் - பிசாசம், வழி தேடும் - வழியைத்

தேமேம்படியான, கங்குல் பொழுதிடையே ; இராக்காலத்தில், நீர் உயிர்க்கும் கண்ணோடு - நீர் சொரியுங் கண்களோடு நின்று, நெஞ்சு உருகி வீழ்வார்தம் - மனம் கரைந்து நிலைபெறமாட்டாத காமுகருடைய, ஆர் உயிருக்கும் - நிறைந்த உயிர்க்கும், அரண் - காப்பு, உண்டோ - இருக்கின்றதோ [இல்லை], எ-று. தம் - சாரியை.

ஆருயிர் - அருமையான உயிர் எனினுமாம். (௧௨௪)

125. பூசுரர்தங் கைம்மலரும் பூங்குமுத மும்முகிழ்ப்பக், காசினியுந் தாமரையுங் கண்விழிப்ப—வாசம், அலர்ந்தகேதங் கோதையா ளாழ்துயரத் தோடு, புலர்ந்ததே யற்றைப் பொழுது.

125 When the hands of the Brahmins were clasped together (in morning worship), and the water-lily had closed petals, when the inhabitants of the earth awoke from the sleep, and the lotus flower opened its eyes, the day dawned; and with the night departed the deep sorrow of the maiden who was adorned with fragrant honeyed garlands.

(இ - ள்.) பூசுரர்தம் - பிராமணருடைய, கைம்மலரும் - கைகளாகிய மலரும், பூ குமுதமும் - அழகிய ஆம்பல்களும், முகிழ்ப்ப - குவிய, காசினியும் - பூமியிலுள்ளோரும், தாமரையும் - கமலங்களும், கண் விழிப்ப - கண் திறக்க [மலர], வாசம் - பரிமளம், அலர்ந்த - பரவின, தேம் கோதையாள் - வண்டுமொய்த்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியின், ஆழ் துயரத்தோடு - ஆழ்ந்த துன்பத்தோடு, அற்றைப்பொழுது-அன்றைக் காலம், [அவ்விரவு], புலர்ந்தது-நீங்கிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

துயரோடு — ஓடு உருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளைத் தராமல் விசேஷணப்பொருளைத் தரும் ; துயருள்ளவளா யிருந்தாளென்பது கருத்து.

பொழுது விடிந்தது, தமயந்தி துயரமும் நீங்கிற்று என்பது கருத்து. பிராமணர் கைகூப்பிச் சூரியனைத்தொழுது அநுட்டானஞ் செய்வாராகலின் பூசுரர் கைம்மலரும் முகிழ்ப்பஎன்றார். குமுதமும் முகிழ்ப்ப எனுமிடத்துமகரம் விரித்தல்விகாரம். ஒப்புமைக்கூட்டவணியும் புணர்நிலையணியுங் கலப்பு. (௧௨௫)

126. வில்லி கணையிழப்ப வெண்மதியஞ் சீரிழப்பத்
தொல்லை யிருள்கிழியத் தோன்றினன்—வல்லி
மணமாலை வேட்டிடுதோள் வாளரசர் முன்னே
குணவாயிற் செங்கதிரோன் குன்று.

126. When the God of Love had laid aside his flower-tipped shafts, when the beauty of the pale moon had begun to wane, when the veil of primeval darkness was rent (by the sun's rays,) the golden-rayed sun rose into the east, before the broad-shouldered and sword girt sovereigns, who anxiously desired the marriage garland of the creeper-like maiden.

(இ - ள்.) வல்லி - கொடிபோன்ற தமயந்தியினது, மணமாலை - கலியாணமாலையை, வேட்டிடு - விரும்பியிருக்கின்ற, தோள் - தோள்களையுடைய, வாள் அரசர்முன்னே - வாளாயுதந் தரித்த ராஜாக்களுக்குமுன்னே, செங்கதிரோன்-செம்மையான கிரணங்களையுடைய சூரியன், குணவாயில் - கீழ்த்திசையில், குன்று - மலையில், வில்லி - கரும்புவில் ஏந்திய காமன், கணை அழப்ப - அம்புகளை இழக்கவும், வெண்மதியம், வெள்ளையான சந்திரன், சீர் இழப்ப - சிறப்பை இழக்கவும், தொல்லை இருள் - பழமையாகிய அந்தகாரம், கிழிய, நீங்கிப் போகவும், தோன்றினன் - உதயமானான், எ - று.

மதியம்—அம் - சாரியை. சூரியன் உதயமானபின் காமுகருக்குத் துன்பம் சிறிது தணியுமாதலின் வில்லிகணையிழப்ப என்றார். கனன் தோன்றியதுபோல் என்பது இதுகுறிப்பு, (ஒட்டணி.) (கஉ௬)

127. முரசெறிந்த காளேழு முற்றியபின் சொற்ற,
வரைசெறிந்த தோண்மன்னர் வந்தார்—விரை
செறிந்த, மாலை துவள முடிதயங்க வாலவளை
யும், காலை முரசுங் கலந்து.

127. When the seven days were over which were appointed for the beating of the drums, victorious kings whose shoulders were like mountains, came with sweet smelling garlands flowing over their bodies, and crowns glittering on their heads, amid the mingled notes of the twisted couchs and the morning drums.

(இ - ள்.) முரசு எறிந்த நாள் ஏழும் முற்றியபின் - சுயம்வரத்துக் கென்று பேரிகையடித்த ஏழுநாளுங் கிறைவேறின பின்பு, கொற்ற வரை செறிந்த தோள் மன்னர் - வெற்றிபொருந்திய மலையோடு ஒத்த தோள்களையுடைய அரசர், விரை செறிந்த-பரிமளஞ்சேர்ந்த, மாலை துவள - பூமாலைகள் அசைய, முடி தயங்க - கிரீடங்கள் விளங்க, வால் வளையும் - வெண்மையான சங்குகளும், காலை முரசம்-காலையில் அடிக்கத்தக்க பேரிகைகளும், கலந்து - சேர்ந்துநிற்க [சேர்ந்து ஒலிக்க], வந்தார் —, எ - று.

கலப்ப என்னும் எச்சம் கலந்து எனத்திரிந்தது. (௧௨௭)

128. மன்றலந்தார் மன்னர் நடுவணைய வந்திருந்தான், கன்று குதட்டிய கார்நீல—முன்றில், குறுவிழிக்கு நேர்நாடன் கோதைபெருங் கண்ணின், சிறுவிழிக்கு நோற்றிருந்த சேய்.

128. The king who performed penance for the sidelong glances from the large eyes of the daughter of the king of the extensive country of Vidarpa, where the darkhued water lilies, which are trampled upon by the calves, blossom before the doors of the houses, came in and occupied a middle seat in the assembly of kings who were decked with fragraut garlands.

(இ - ள்.) கன்று - (ஆண்) கன்றுகள், குதட்டிய - மிதிக்கப்பெற்றிருக்க, கார் நீலம் - கறுத்த குவளைமொட்டுகள், முன்றில் - வாசல்களிலே, குறு விழிக்கும் - சிறிது மலரப்பெற்ற, நேர் - செவ்வையான, நாடன் - ராச்சியமுள்ள பீமராஜனுடைய, கோதை - மகளாகிய தமயந்தியின், பெரு கண்ணின் - பெரிய கண்களினுடைய, சிறு விழிக்கு - நுட்பமான பார்வைக்கு, நோற்று இருந்த - தவஞ்செய்திருந்த, சேய் -ராஜகுமாரனாகிய நளன், மன்றல் அம் தார் மன்னர் - வாசனைவீசும் அழகிய மாலைதரித்த அரசர்களுடைய, நடு - நடு இடத்தை, அணைய - பொருந்தும்படி, வந்திருந்தான் —, எ - று.

குறுவிழிக்கும் — குறுமையாக விழிக்கும் என விரித்து உரைத்துக்கொள்க. (௧௨௮)

129. நித்திலத்திற் பொற்றோடு நீலமணித் தோடாக
— மைத்தடங்கண் செல்ல வயவேந்தர்—சித்தம்
மருங்கே வரவண்டின் பந்தர்க்கீழ் வந்தாள்
அருஞ்சேர் மணிப்பூ ணணங்கு.

129. The dark shade of her jetty eyes changing into the hue of a sapphire the pearl set in her golden ear-ring, and the affections of the kings accompanying her as beetles, the maiden who resembled a nymph adorned with jewels set with rare-coloured gems, came under the Pandal.

(இ-ள்.) நித்திலத்தின் - முத்துக்களையுடைய, பொன் தோடு - பொன்னாலாய காதணிகள், நீல மணி தோடு ஆக - நீலகல்பதித்தகாதணி யாகும்படி, மை தடம் கண் - மைதீட்டிய விசாலமானகண்கள், செல்ல - செல்லுகையில், வயவேந்தர் சித்தம்-பலம்பொருந்திய அரசர்களுடைய மனம், வண்டின் - வண்டைப்போல், மருங்கேவர - பக்கத்தில் வர, அருஞ்சேர் மணிப்பூண் - அருமையான நிறமுள்ள ரதினாபரணங்களைத்தரித்த, அணங்கு- தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தி, பந்தர் கீழ் - பந்தலின்கீழே, வந்தாள்—, எ - று.

பந்தல்—பந்தர் எனப் போலியாய் வந்தது. கண்காந்திபடவே முத்துக்கடடிய பொன்னாபரணம் குவளைபோற்றோன்றிய தனையும் அதனைக்குறித்து மனமாகிய வண்டுகள் ஓடிவந்தனவெனவும் குறிப்பான கருதது. யாவர் மனமும் அவள்முகத்தின்மேலிருந்தன என்றபடி. (கஉகூ)

130. பேதை மடமயிலைச் சூழும் பிணைமான்போல்
கோதை மடமானைக் கொண்டணைந்த—மாதர்
மருங்கின் வெளிவழியே மன்னவர்கண் புக்கு
நெருங்கனவே மேன்மே னிறைந்து.

130. Like the does which surround the simple and elegent peacock were the damsels who surrounded the garland be-necked maiden (*ignorant deer*) while the eyes of the kings increasing in number, one above another, sought to catch a glimpse at her, by peeping through the openings left between the waists (of the maidens)

(இ-ள்.) பேதை மட மயிலை - பேதையான மடப்பம்பொருந்திய மயிலை, சூழும் பிணை மான் போல் - சூழ்ந்திருக்

ின்ற பெண்மான்களைப்போல், கோதை மட மானை - மாலை யணிந்த மடப்பமுள்ள மானையொத்த தமயந்தியை, கொண்டு அணைந்த மாதர்-இட்டுக்கொண்டுவந்த பெண்களுடைய,மருங்கின் வெளிவழியே-இடையினிடத்தில் காணப்படும் வெளியின் வழியாக, மன்னவர் கண் புக்கு-அரசர் கண்கள் புகுந்து, மேல் மேல் நிறைந்து - மேலேமேலே நிரம்பி, நெருங்கின - நெருக்கமாயின, எ - று. ஏ - அசை.

அவளைப் பெண்கள் பலர் சூழ்ந்து இருப்பதனால் பார்க்கப் பெறாமல் அப்பெண்களுடைய சிறந்த இடைக்கு இடையிலுள்ள சந்துகளால் பார்த்தார்கள் என்பது கருத்து. (கஙo)

131. மன்னர் விழித்தா மரைபூத்த மண்டபத்தே, பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள்-மின்னிறத்துச், செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறையன்னஞ் செங்கமலப், பொய்கைவாய்ப் போவதே போன்று.

131. Like the bright-hued, red footed, white-feathered swan proceeding to the tank where the red lotus grows (Damayanti), who was as beautiful as a golden idol, proceeded to the marriage pandal where the eyes of the kings blossomed like the lotus flowers.

(இ - ள்.) மின் நிறத்து - மின்னலைப்போன்ற நிறத்தை யுடைய, செய்ய-சிவந்த, தாள்-கால்களையும், வெள்ளை சிறை - வெண்மையான சிறகுகளையு முடைய, அன்னம் - அன்னப் பக்ஷி, செம் கமலப் பொய்கைவாய் - செந்தாமரைத் தடாகத்தில், போவது போன்று - போவதையொத்து, பொன்னின் மட பாவை - பொன்னாற்செய்த இளமைபொருந்திய பதுமை போன்ற தமயந்தி, மன்னர் விழி தாமரை பூத்த - அரசர்களுடைய கண்களாகிய தாமரைமலர்கள் பூத்திருந்த, மண்டபத்து - மண்டபத்தில், போய் புக்காள் - போய்ப் புகுந்தாள், எ - று. ஏகாரங்கள் - அசை.

மன்னர் விழித்தாமரை பூத்த என்பதற்கு ஏற்ப மண்டபத்தில் என்பதை மண்டபமாகிய தடாகத்தில் எனக் கொள்ள வேண்டும். இது ஏகதேச வுருவகம். (கஙக)

132. வடங்கொள் வனமுலையாள் வார்குழைமே லோ
டும், நெடுங்கட் கடைபார்த்து நின்றான்—இடங்
கண்டு, பூவாளி வேந்தன்றன் பொன்னாவம்
பின்னேயிட், டேவாளி நாணின்மே லிட்டு.

132. The lord of the flowered arrows hanging his
olden quiver at his back, and fastening a row of arrows
n his bow-string, chose a convenient spot, and stood there
atching the corners of the eyes which glanced at the
ng tresses of the damsel, whose beautiful breasts were
lorned with pearls.

(இ-ள்.) பூவாளி வேந்தன் - மலரம்புகளையுடைய மன்ம
ன், இடம் கண்டு - இடம்பார்த்து, தன் பொன் ஆவம் - தன்
டைய அழகிய அம்புக்கூட்டை, பின் இட்டு - பின்னே
டு, ஏவாளி - அம்புகளின் வரிசையை, நாணின்மேல்
ட்டு - வில்லின் வயிற்றின்மேல் சேர்த்து, வடம் கொள்வன
லையாள் - முத்து மாலைகளையணிந்த அழகுள்ள தனங்களை
டைய தமயந்தியின, வார் குழைமேல் - நீண்ட காதுகளின்
ல், ஓடும் - ஓடியிருக்கிற, நெடும் கண் கடை - நெடுமையான
களின் நுனிகளை, பார்த்து நின்றான் - எதிர்பார்த்திருந்
ன், ஏ, - மு. ஏ - அசை.

ழல் என்கிற பாடம் பொருந்தாதென அறிக. அவள்
டக்கண்பட்ட இடத்தில் காமன் அதிகமாய்ப் பாதிக்கும்
யிருந்தாள் என்பது கருத்து.

3. மன்னர் குலமும் பெயரும் வளநாடும்
இன்ன வியல்பென் றியலணங்கு—முன்னின்று
தார்வேந்தன் பெற்ற தனிக்கொடிக்குக் காட்டி
தேர்வேந்தர் தம்மைத் தெரிந்து. [னாள்

33. A goddess-like maiden of good disposition know-
all the chariot warrior kings, stood forward and
ted out to the matchless daughter of the garland-
ecked king (Bhima) each sovereign, describing at the
e time the several characteristics of their respective
lies, titles, and fertile countries.

இ-ள்.), இயல் அணங்கு - சற்குணமுள்ள தெய்வப்பெண்
ன்ற ஒருத்தி, தேர் வேந்தர் தம்மை - தேர் ஏறிச்சண்டை

செய்யவல்ல அரசர்களை, தெரிந்து - அறிந்து, மன்னர் கு
மும் - அந்தந்த ராஜாக்களுடைய வமிசங்களும், பெயரும்
நாமதேயமும், வளநாடும் - வளப்பமுடைய நாடும், இன்
பரிசு என்று - இப்படிப்பட்ட தன்மையுள்ளன என்று, தா
வேந்தன் பெற்ற - வெற்றிமாலையையணிந்த வீமராஜ
பெற்ற, தனி கொடிக்கு - ஒப்பற்ற கொடிபோன்ற தமய
திக்கு, முன் நின்று - எதிரில்நின்று, காட்டினாள் - காண்பி
தாள், எ - று.

காட்டு என்பது காண் என்னும் தன்வினைமேற் பிறந்
பிறவினைப்பகுதி.

இயலணங்கு என்பதற்குச் சரசுவதியெனவும் பொரு
கொள்ளலாம். அது "காவலரைத் தன்சேடிகாட்ட" என்
தோடு ஒவ்வாமையின் பொருந்தாது. இயலணங்கு - இய
றமிழுக்குரிய தெய்வப்பெண். (கங

134. பொன்னி யமுதப் புதுக்கொழுந்து பூங்கமு
ன், சென்னி தடவுந் திருநாடன்—பொன்னி
சுணங்கவிழ்ந்த பூண்முலையாய் சூழமரிற் ற
ஞர், கணங்கவிழ்ந்த வேலனிவன் காண்.

The king here introduced is the king of the Chola country.

134. O maiden, whose jewelled breast is resplende
with golden-hued spots! In this armed king before yo
who destroys his enemies in the thick of battle, y
see the possessor of the sacred country, where the wavele
formed by the waters of the Cauvery, cast their spray
the tops of the Arecanut palm trees.

(இ - ள்.) பொன்னின் - பொன்போல், சுணங்கு - தேம
அவிந்த - விரிந்திருக்கப்பெற்ற, பூண் முலையாய் - ஆபரண
தரித்த முலைகளையுடையவளே! சூழ் அமரில் - சூழ்ந்த யுத்த
தில், துன்னார் கணம் - பகைவர் கூட்டம், கவிழ்க்த - வீ
தற்கு ஏதுவான, வேலன் இவன் - ஆயுதமுடைய இவ
பொன்னி - காவேரி யாற்றினுடைய, அமுதம் - தண்ண
னது, புது கொழுந்து - புதிய அலைதிவலைகள், பூ கமுகின்

ழகிய பாக்குமரங்களினது, சென்னி - உச்சியை, தடவும் - பாபிக்கும்படியான, திருநாடன்-செல்வம் பொருந்தியநாட் ன் அரசன், காண் - நீ பார், எ-று. காண் - அசையெனினு ாக்கும்.

இவன் சோழராஜன் என்பது கருத்து. எவரும் தமதுநாட் - முந்திக்கூறுவது இயல்பு. (கூசு)

5. போர்வாய் வடிவேலாற் போழப் படாதோரு ஞ், சூர்வாய் மதாரிக்கட் டோகாய்கேள்—பார் வாய்ப், பருத்ததோர் மால்வரையைப் பண் டொருகாற் செண்டால், திரித்தகோ விங்கிருந் த சேய்.

The king here referred to is பாண்டியன்.

35. O thou peacock-resembling maiden, whose red-d eyes beaming with joy, captivate those who have ped from the well-made lance on the battle field! u:—this monarch you see is the king who once upon me removed from its position one of the highest mouns in the world by (striking it with) a ball.

இ-ள்.) போர்வாய் - யுத்தத்தில், வடிவேலால் - வடித்த லாயுதத்தினால், போழப்படாதோரும் - பிளக்கப்படாத ரும், சூர் - சுழலும்படியான, வாய் - வழியையுடைய, ர் - களித்திருக்கின்ற, அரி - இரேகைகள் பொருந்தின, - கண்களையுடைய, தோகாய் - மயில்போன்றவளே! ள்—, இங்கிருந்த சேய் - இங்கே வீற்றிருக்கின்ற ராஜ ரன், பார்வாய் - பூமியில், பருத்து ஓர் - பருத்த ஒரு, வரையை - பெரிய மலையை [மேருவை,] பண்டு-முனபு, கால் - ஒரு காலத்தில், செண்டால் - பந்தினால், திரித்த - திரியச்செய்த அரசன், எ - று.

இவன் பாண்டியன் என்பதாம்: உக்கிரபாண்டியன் மேரு யைச் செண்டால் அடித்துத் திருப்பினான் என்னுங்கதை த் திருவிளையாடலில் காண்க. (கூரு)

. வென்றி நிலமடந்தை மென்முலைமேல் வெண்டு கிலபோற், குன்றருவி பாயுங் குடநாடன்—நின்

றபுகழ், மாதேயிவன்கண்டாய் மானத் தனிக்
கொடியின், மீதே சிலையுயர்த்த வேந்து.

The king here referred to is சேரன்.

136. O maiden of immortal fame! this king whom you see before you, whose matchless banner is adorned with the insignia of a bow is the sovereign of the country of Coorg, where the rivers flow from the mountains like the white flowing robes on the soft breasts of the warlike goddess of the earth.

(இ - ள்.) நின்ற புகழ் - நிலைபெற்ற புகழையுடைய, மாதே பெண்ணே! இவன்—, வென்றி நில மடந்தை - வெற்றிபொருந்திய பூமிதேவியினுடைய, மெல் முலைமேல் - மெல்லியமுலை என்று சொல்லத்தக்க கொல்லி மலையின்மேல், வெள் துகில் போல் - வெண்மையான உத்தரீயம்போல், குன்று அரு பாயும் - மலையருவி பாயப்பெற்ற, குடநாடன் - குடநாட்டின் அதிபதியாகிய, மான தனி கொடியின் மீதே - பெருமையுள்ள தனித்த கொடிமரத்தின்மேல், சிலை உயர்த்த - வில்லை ஏற்றிவைத்த, வேந்து - அரசன், எ - று. கண்டாய் - அசை.

இவன் சேரராஜனென்பதாம். (கங

137. ஆழிவடி யம்பலம்ப நின்றானு மன்றொருகால்
ஏழிசைநூற் சங்கத் திருந்தானும் - நீள்விசும்பி
னற்றேவர் தூது நடந்தானும் பாரதப்போர்
செற்றானுங் கண்டாயிச் சேய்.

137. The king you see here is he who stood and washed his well-formed arrows in the deep, who at another time presided at the assembly of musicians, who acted as an ambassador to the Gods who live in the blue mountains and who came off victorious at the great war of Mahabaratham.

(இ - ள்.) ஆழி - கடலில், வடி அம்பு - வடித்த அம்பை அலம்ப - கழுவும்படி, நின்றானும் - நின்றவனும், அன்று ஒ கால் - ஒருகாலத்தில், ஏழ் இசை நூல் சங்கத்து - ஏழுவகை சுரங்களை விளக்கும் சங்கீத சாஸ்திர சபையில், இருந்தானு தலைவனாய் இருந்தவனும், நீள் விசும்பில் - பெரிய ஆகாசத்தி இருக்கின்ற, நல் தேவர் - நல்ல தேவதைகளுக்கு, அ

க்தானும் - தூதுவனுகச் சென்றவனும், பாரதப்போர்
ற்ருனும் - பாரதயுத்தத்தை ஜயித்தவனும், இச்சேய் -
ுதக குமாரன், எ - று.

ண்டாய் - அசை. பார்த்தாயா எனவும் பொருள் கூற
ம். இவ்வரசன் மதுரா நகரத்தை யாண்டுவந்த யதுவமி
தன்போலும்; இக்குலத்திற் கீர்த்திமானுன கார்த்தவீரி
ர்ச்சுன னென்போன் நருமதாநதி சங்கமத் தண்டையில்
ாவணனை மீட்கும்படிவந்த இராக்ஷதரைக்கொன்று கட்
ஆயுதன் கழுவினுனென்றும், நாரத முனிவருக்கும் விசு
வசு எனுங் கந்தருவனுக்கும் சங்கீதவாதம் நடந்தபோது
கத்தின் தலைவனு யிருந்தானென்றும் புராணத்திற் சொல்
கதை யொன்றுண்டு. அக்குலத்தானுகிய கண்ணன்,
வதைகளின் அம்சமாய்ப்பிறந்த பாண்டவருக்குத் தூது
ந்ததும் பாரதப்போரை வென்றதும் பாரதத்தால் விளங்
, அப்படிப்பட்டவருடைய குலத்திற் பிறந்தானை அப்படி
தவே உபசரித்துச் சொல்வது உலகவியற்கை. கண்ணன்
னுக்குப் பிற்காலத்தானுயினும் இக்கவிக்கு முற்பட்டவ
லின் மூரணை நகரத்தையும் உக்கிரபாண்டியனையுங் கூறி
போலக் கவிவழக்காய்க் கூறியதென்பது ஒருவகை. அல்
அக்குலத்தில் ரஜீ என்பவ னொருவனைத் தேவதைகள்
திரன்விசித்த தூதாகவந்து இட்டுக்கொண்டுபோய் அரக்
ரக் கொல்விவித்தார்கள். இக்கதையையும் புராணங்க
காணலாம். அப்போது பொருள் செய்யவேண்டும் வகை
தெனில், கற்றேவர் தூதாகவர நீள்விசும்பிற் சென்றானும்,
அதம் போர் - பூமி நாசமாகத்தக்க யுத்தத்தைச் செயித்
னும் என்பதாம். இவனையும் பாண்டியனென்று கொள்
ம்; ஆயினும், கஙு - ம் பாட்டோடு கூறியது கூற
ம். அங்ஙனமாயும் யாதவரைச் சொல்ல வேறுபாட்
லையாம். (கூஎ)

8. தெரியி லிவன்கண்டாய் செங்கழுநீர் மொட்
டை, அரவின் பசுந்தலையென் றஞ்சி - இரவெல்
லாம், பிள்ளைக் குருகிரங்கப் பேதைப்புட் டா
லாட்டும், வள்ளைக் குருநாடர் மன்.

138. If you enquire, you will recognize in the monarc you see before you, the king of the Curu country aboun ing with வள்ளை creepers, where the mother bird rocks sleep its young ones, which, mistaking the bud of th water-lily for the green head of a serpent, becomes afra and troubled during the whole night.

(இ-ள்.) தெரியில் - யோசித்தால், இவன்—, செங்கழுநீ மொட்டை-செங்கழுநீரின் முகிழை, அரவன் பசு தலை என் பாம்பின் பசுமையான தலையென்று நினைத்து, அஞ்சி-பயந் பிள்ளைக் குருகு - பறவைக் குஞ்சு, இரங்க - துன்பப்ப பேதை புள் - பெண் பக்ஷியானது, இரவெல்லாம்—, தாலா டும் - (அதற்கு அவ்வச்சம் தீரும்படி) தாலாட்டுகின்ற, வள்ளை வள்ளையென்னுங் கொடிகளுள்ள, குருநாடர் மன் - குருநா டாருடைய அரசன், கண்டாய்—, எ - று.

பிள்ளைக்குருகு - அன்றிற்குஞ்சு அல்லது நாரைக்குஞ் என்னவுமாம். (கங

139. தேமருதார்க் காளை யிவன்கண்டாய் செம்ம
மேல், காமருசங் கீன்ற கதிர்முத்தைத்—தா
மரைதன், பத்திரத்தா லேற்கும் படுகைப் ப
ழனஞ்சூழ் மத்திரத்தார் கோமான் மகன்.

139 The youth who is decked with sweet smelli garlands is the son of the king of inhabitants of Mutt which is surrounded by meadows and fields, in which t lotus plant support on its leaf the glittering pearl whi the beautiful couch drops on its flower.

(இ-ள்.) தே மரு தார் - வாசனைபொருந்திய மாலைதரித் காளை - யவ்வன புருடனை, இவன்—செம்மலர்மேல் - சிவ பூவின்மேல், காமரு - விரும்பும்படியான, சங்கு—, ஈன்ற பெற்ற, கதிர் முத்தை - பிரகாசமுள்ள முத்தை, தாமரை தாமரைக் கொடியானது, தன் பத்திரத்தால் - தனது இலை னால், ஏற்கும் - தாங்கிக்கொள்கின்ற, படுகர் - பள்ளங்களை டைய, பழனம் சூழ் - வயல்சூழ்ந்த, மத்திரத்தார் - மத்தி தேசத்தாருடைய, கோமான் - அரசனுக்கு, மகன் - கும ரன், கண்டாய்—, எ - று. (கங

140. அஞ்சாயன் மானே யிவன்கண்டா யாலைவாய்,
வெஞ்சாறு பாய விளைந்தெழுந்த—செஞ்சாலிப்,
பச்சைத்தாண் மேதிக் கடைவாயிற் பாலொழு
கும், மச்சத்தார் கோமான் மகன்.

140. O maiden, resembling a beautifully colored deer! his prince is the son of the king of the inhabitants of மச்ச country where the milk flows out of the corners of the buffoloes' mouths as they chew the tender stalks of beautiful paddy, which spring up from being watered by the pleasant juice which flows out of the sugar-cane press.

மச்சதேசம்—Dinajpur and Rangpur. *One of the middle divisions of India.*

(இ-ள்.) அம் சாயல் மானே-அழகிய சாயலையுடைய பெண்ணே, இவன்—, ஆலைவாய் வெம் சாறு - ஆலையினிடத்தில் உண்டாகிற விரும்பும்படியான கருப்பஞ்சாறு, பாய - பாய்கிறதினாலே, விளைந்து எழுந்த - விளைந்து ஓங்கிய, செம் சாலி- செம்மையான சம்பாப் பயிர்களினுடைய, பச்சை தாள் - பசுமையான தாள்களினின்றும், மேதி கடைவாயில் - எருமைகளுடைய கடைவாயிலே, பால் ஒழுகும் - பாலொழுகுகின்ற, மச்சத்தார் கோமான் - மச்சநாட்டாருக்கு அரசனுடைய, மகன் - புத்திரன், கண்டாய்—, எ - று.

சாயலாவது ஐம்புலன்களாலும் அனுபவிக்கக்கூடிய ரூபமுதலிய மேன்மையாம். (கசo)

141. வண்ணக் குவளை மலர்வவ்வி வண்டெடுத்த
பண்ணிற் செவிவைத்துப் பைங்குவளை-உண்ணா
தருங்கடா நிற்கு மவந்திநா டாளும்
இருங்கடா யானை யிவன்.

141. This youth is the noble male elephant, who rules the country of Malwa where the buffaloe calves spare the tender kuvali flowers, their rapture, as they listen to the sweet tunes of the bees sucking the honey out of those flowers, preventing them from eating them.

அவந்தி—Malwa.

(இ-ள்.) இவன்—, வண்ணம் குவளை மலர் - அழகான நீலோற்பலப் பூவை, வவ்வி-கிரகித்து, [அதின் தேனையுண்டு,]

வண்டு - வண்டுகள், எடுத்த பண்ணில் - தொடங்கின பாட்டில், செவி வைத்து - காதைப் புகுத்தி, அப் பைங்குவளை - அந்தப் பசுமையான குவளைகளை, உண்ணாது - உண்ணமல், அரு கடா - அருமையான எருமைக் கடாக்கள், நிற்கும - நிற்கின்ற அவந்தி நாடு - மாளவ நாட்டை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, இரு கடா யானை - பெருமையான ஆண் யானை போன்றவன், எ-து.

எருமைக்கடாக்களும் சங்கீதரசம் அறிந்தவையானால் அந்நாட்டார் எவ்வளவு சங்கீதரசிகர் என்பது கருத்து. இவ்வகையாக நாட்டின் வளப்பமும் மேன்மையும் பலவகைக்குறிப்பால் வர்ணிக்கப்பட்டுவருவதை முன்னும் பின்னும் உய்த்துணர்க.

142. விடக்கதிர்வேற் காளை யிவன்கண்டாய் மீனின்,
தொடக்கொழியப் போய்நிமிர்ந்த தூண்டில—
மடற்கமுகின், செந்தோடு பீறித்தேன் செந்நெற்
பசுந்தோட்டில், வந்தோடு பாஞ்சாலர் மன்.

142. This youth who is armed with weapons bright and poisonous, is the king of the country of Punjab, where the fish-hook which is cast into the air (so swiftly as to cause the bait to drop out of it, tearing the tender bark of the Arecanut Palm causes the honey to gush out and flow among the tender blades of beautiful paddy.

பாஞ்சாலம்=Punjab.

(இ-ள்.) விடம் கதிர் வேல் - விஷத்தையொத்த காந்தியுள்ள ஆயுதந்தரித்த, காளை - கட்டிளமை யுடையவனுன, இவன்—மீனின் - மச்சங்களினது, தொடக்கு - அசுத்தம், ஒழிய - நீங்கும்படி, போய்—, நிமிர்ந்த - மேலோங்கின, தூண்டில் - தூண்டிலானது, மடல் கமுகின் - மடலோடுகூடிய பாக்குமரத்தின், செம் தோடு - சிவந்த பூவிதழ்களை, பீறி - கிழிக்க, தேன்-(அவற்றின்) தேனானது, செந்நெல் பசுந்தோட்டில் - செம்மையான நெற்பயிர்களின் பசுமையான ஓருத்திலைகளிலே, வந்து ஓடு - வந்து பாயப்பெற்ற, பாஞ்சாலர் - பாஞ்சால நாட்டாருடைய, மன் - அதிபதி, கண்டாய்—, எ-று.

விடக்கதிர்வேல்—விடக்கு அதிர் வேல் எனப்பிரித்து ஊன் அசைந்துகொண்டிருக்கின்ற வேல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (கசஉ)

T.K. Balu
IV Form
D.S.

3. அன்னந் துயிலெழுப்ப வந்தா மரைவயலில்
செந்நெ லரிவார் சினையாமை—வன்முதுகில்
கூனிரும்பு தீட்டுங் குலக்கோ சலநாடன்
தேனிருந்த சொல்லாயிச் சேய்.

43. O thou honey-speeched maiden! This prince is the sovereign of the excellent country of கோசலம் where the reapers who cut the good paddy in the field of beautiful lotus plants, sharpen their scythes of curved iron on the hard back of the dark-hued turtle, so as to disturb the slumber of the swans.

கோசலம்—The province of Oudh.

(இ-ள்.) தேன் இருந்த சொல்லாய் - தேனின் மதுரம் இருக்கப்பெற்ற வார்த்தை யுடையவளே! இச் சேய் - இந்த ராஜகுமாரன், அன்னம் - அம்சபக்ஷிகளை, துயில் - தூக்கத்தினின்றும், எழுப்ப- எழுப்பும்படியாக, அம் தாமரை வயலில்- அழகான தாமரைகள் நிறைந்த கழனிகளில், செந் நெல் அரிவார் - செம்மையான நெற்கதிர்களை அரிகிற பள்ளர், சினை ஆமை - கருத்தரித்திருக்கிற ஆமைகளின், வன் முதுகில் - கடினமான முதுகின் ஓட்டில், கூன் இரும்பு - வளைவான இரும்பு ஆயுதங்களை, [அரிவாள்களை], தீட்டும் - கூர்செய்யப் பெற்ற, குலக் கோசல நாடன் - மேன்மையான கோசலநாட்டின் அரசன், எ - று.

பள்ளர் அரிவாளைத் தீட்டும் ஓசையால் அன்னத் துயில் எழும்படி யிருந்தது. (கசுரு)

44. புண்டரிகந் தீயெரிவ போல்விரியப் பூம்புகை போல், வண்டெரியுந் தெண்ணீர் மகதபர்கோன்—எண்டிசையில, போர்வேந்தர் கண்டறியாப் பொன்னாவம் பின்னுடைய, தேர்வேந்தன் கண்டாயிச் சேய்.

144. The chariot-driving prince before you, who has never yet given the warlike kings of the eight corners of the earth an opportunity of seeing the golden quiver at his back, is the sovereign of the inhabitants of the well-

watered country of Magada, where the beautiful lotu[s] flowers blossom with the glow of fire, and the bees fly about over them in swarms like curling smoke.

(இ - ள்.) எண் திசையில் - எட்டுத் திக்குகளிலும், போர் வேந்தர் - சண்டையில் வல்லவராகிய அரசர்கள், கண்டு அறியா - பார்த்தறியாத, பொன் ஆவம் - பொன்னாற் செய்த அம்புக்கூட்டை, பின் உடைய - பின்புறத்தி லுடையவனுகிய தேர் வேந்தன் - ரதாதிபதியான, இச்சேய் - இந்த ராசகுமாரன், புண்டரிகம் - செந்தாமரைகள், தீ எரிவபோல் - அக்கினி சொலிப்பதுபோல, விரிய - மலர, பூம் புகைபோல் - அழகிய புகைபோல, வண்டு—, இரியும் (அவற்றின்மேல்) ஓடிக்கொண்டிருக்கிற, தெள்நீர் - தெளிந்த நீர்நிறைந்த, மகதர்கோன் - மகத தேசத்தாருடைய அதிபதி, கண்டாய்—, எ - று.

இவன் புறங்காட்டாதவ னென்பது கருத்து. (கசச)

145. கூன்சங்கின் பிள்ளை கொடிப்பவளக் கோடிட
றித், தேன்கழியில் வீழத் திரைக்கரத்தால்—
வான்கடல்வந் தந்தோ வெனவெடுக்கு மங்கநா
டாளுடையான், செந்தேன் மொழியாயிச்சேய்.

145. O maiden, whose speech is as sweet as honey! This prince is the ruler of அங்கநாடு where the expansive sea with its wave-like hands comes with a loud mournful sound, and takes away the young one of the round conchs, which stumbles against the rock of creeping-coral, and falls into the honey-flowing estuary.

(இ - ள்.) செம்தேன் மொழியாய் - செவ்விய தேன்போன்ற சொல்லை யுடையவளே, இச்சேய்—, கூன் சங்கின் பிள்ளை - வளைவுள்ள சங்கின் குட்டியானது, கொடி பவளக் கோடு - கொடிய பவளத்தின் கொம்பில், இடறி - தடுக்கி, தேன் கழியில் - தேனுலாகிய கழியிலே, வீழ - விழும்போது, திரை கரத்தால் - அலையாகிய கையினால், வான் கடல் - பெரியசமுத்திரமானது, வந்து—, அந்தோ என - ஐயோ வென்றிரங்கி, எடுக்கும் - எடுக்காநின்ற, அங்க நாடு - அங்கதேசத்தை, ஆளுடையான் - ஆள்கின்றவன், எ - று.

146. வெள்வாளைக் காளைமீன் மேதிக் குலமெழுப்பக்
கள்வார்ந்த தாமரையின் காடுழக்கிப்-புள்ளோடு
வண்டிரியச் செல்லு மணிநீர்க் கலிங்கர்கோன்
தண்டெரியற் றேர்வேந்தன் றான்.

146. The chariot-driving king who is adorned with cool garlands is the sovereingn of the inhabitants of the pearly-watered Kalinga where the white hued male வாளை fish arouse the buffaloe herd (in the water,) and these rushing into the jungle of honey-flowing lotus plants, tread upon them, and drive away the birds and bees.

(இ-ள்.) தண் தெரியல் - குளிர்ச்சியான மாலையை யணிந்த, தேர் வேந்தன்—, வெள் வாளை காளை மீன் - வெண்மையான வாளைகளென்கிற யவ்வனமுள்ள மீன்கள், மேதி குலம் - எருமைக் கூட்டத்தை, எழுப்ப - (வாலால் அறைந்து) எழுக்கச் செய்வதினாலே, (அவை) கள் வார்ந்த - தேன் ஒழுகுகின்ற, தாமரையின் காடு - தாமரை வனத்தை, உழக்கி - கலக்கி, புள்ளோடு - பறவைகளுடனே, வண்டு—, இரிய - கெடும்படி, செல்லும் - போவதற்கு இடமாகிய, மணி நீர் - முத்தைப்போன்ற நீரையுடைய, கலிங்கர் கோன் - கலிங்க நாட்டாருடைய அதிபதி, எ - று. தான் - அசை.

மேதிக்குலம் எழுப்ப வாளைமீன் இப்படியாக எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். "செய்வதாதி அறுபொருட் பெயரும் எஞ்ச நிற்பது பெயரெச்சம்" என்றமையின் செல்லுமென்பது நீர் என்னும் இடப்பெயரைக் கொண்டது. (கசசு)

147. அங்கை வரிவளையா யாழித் திரைகொணர்ந்த,
செங்கண் மகரத்தைத் தீண்டிப்போய்க் - கங்கை
யிடைச், சேல்குளிக்கு கேகயர்கோன் றெவ்
வாடற் சைவரைமேல், வேல்குளிக்க நின்றா
னிவ்வேந்து.

147. O thou whose beautiful hands are adorned with a row of bangles! This king who buries his lance in the mountain-like shoulders of his powerful adversaries, is the sovereign of the inhabitants of கேகயநாடு, where the selfish [சேல்] touching the red-eyed crocodile, which the

waves of the sea bring ashore, retreats into the wate of the Ganges.

(இ - ள்.) அம் கை வரி வளையாய் - அழகிய கையின் க வரிசையான வளையல்களை யுடையவளே, ஆழி திரை - கட லி அலை, கொணர்ந்த - கொண்டுவந்து விட்ட, செங் கண் ம ரத்தை - சிவந்த கண்ணுள்ள மகரமீனை [முதலையை,] தீண்டி போய் - பரிசித்துச் சென்று, சேல் - கெண்டைமீன் க கங்கையிடை - கங்கா நதியிலே, குளிக்கும் - அமிழ்கின் கேகயர் கோன் - கேகய நாட்டாருடைய அரசன், தெவ் - திருக்களுடைய, ஆடல் கை வரைமேல் - போர்வல்லமையுள் புசமாகிய மலையினகண், வேல் - (தன்) ஆயுதம், குளி அமிழும்படி, நின்றான் - நின்றவனாகிய, இவ்வேந்து - இ வரசன, எ - று.

வேந்து - எழுவாய்; கோன் - பயனிலை. (கஙு

148. மாநீர் நெடுங்கயத்து வள்ளைக் கொடிமீது
தாமேகு மன்னந் தனிக்கயிற்றில்—போநீள்
கழைக்கோ தையரேய்க்குங் காந்தார நாடன்
மழைக்கோதை மானேயிம் மன்.

148. O maiden, whose tresses are like the clouds! Thi king is the sovereign of காந்தாரம் where the swans whic walk on the valrei creeper, which grows in the deep larg ponds, are like the female rope-dancers, who walk on single rope, and who are able to play on long poles.

காந்தாரம்=*Candahar.*

(இ - ள்.) மழை கோதை மானே - மேகம்போன்ற கூந்த யுடைய பெண்ணே, இம் மன் - இவ்வரசன், மா நீர் நெ கயத்து - மிகுதியான நீருள்ள பெரிய கசத்திலே, வள்ள கொடிமீது-வள்ளையென்னுங் கொடியின்மேல், ஏகும்-செல் கின்ற, அன்னம்-அன்னங்கள், தனி கயற்றில் - தனிமையா கயற்றின்மேல், போம் - நடந்து போகின்ற, நீள் கழ கோதையர்-நீண்ட மூங்கிற்கெடை கட்டி யாடுந்தன்மையுள் தொம்பச்சிகளை, ஏய்க்கும் - ஒத்திருக்கும்படியான, காந்தா நாடன் - காந்தார நாட்டின் அரசன், எ - று. தான் - அசை.

149. அங்கை நெடுவேற்க ணாயிழையாய் வாவியின்
வாய், சங்கம் புடைபெயர்த தான்கலங்கிச்—

செங்கமலப், பூச்சிந்து நாட்டேறல் பொன்வி
ளை+குந் தண்பணைசூழ், மாச்சிந்து நாட்டானிம்
மன்.

49. O thou adorned with well-made jewels and pos-
ing eyes like long lances held in the hand! This king
the sovereingn of the great country of Scinde, where the
ls in the tanks, moving about agitate the waters, and
e the lotus flowers to spill their fresh honey which
or the golden paddy growing in the valley surround-
the countries.

(இ - ள்.) அங்கை நெடு வேல் கண் - அகங்கையிலுள்ள
மையான வேல்போன்ற கண்களையுடைய, ஆய் இழை
- ஆராய்ந்து செய்த ஆபரணங்களை யுடையவளே, இம்
—, வாவியின்வாய் - தடாகங்களில், சங்கம் - சங்குகள்,
- பெயர - இடம் பெயர, கலங்கி - கலக்கமுற்று, செம்
பூ - செந்தாமரைப் பூவானது, சிந்தும் - சொரிகிற,
தேறல் - புதியதேன், பொன்-பொன் போன்ற நெல்லை,
க்கும் - விளையச்செய்கிற, தண் பணை சூழ் - குளிர்ச்சி
கழனிகள் சூழ்ந்த, மா சிந்து நாட்டான் - பெரிய சிந்து
டை யுடையவன், எ - று. தான் - அசை.

ங்கைபோலும் நெடுவேல்போலும் என்று இரண்டு உப
மாயுமுரைக்கலாம்.　　　(கசக)

காவலரைத் தன்சேடி காட்டக்கண் டீரிருவர்,
தேவர் நளனுருவாச் சென்றிருந்தார்-பூவரைந்த,
மாசிலாப் பூங்குழலாண் மற்றவரைக் காணுங்ன்,
றாசலா டுற்று ளுளம்,

. When her female slaves pointed out the king to
the four gods assumed the form of Nala and stood
g the kings; and the flowers bedecked pure and fair-
d maiden, on seeing those Gods became disturbed in
ind.

- ள்.) காவலரை - அரசரை, தன் சேடி - தனக்குப்
செய்யுந் தோழியானவள், காட்ட-காண்பிக்க, கண்டு—,
ருவர் தேவர் - நால்வர் தேவதைகள், நளன் உருவாய் -

நளன் ரூபத்தைக்கொண்டு, சென்று இருந்தார் - (சபையி
போயிருந்தார்கள்; பூ வரைந்த - மலர்சூட்டப்பெற்ற, ம
இலா - குற்றம் இல்லாத, பூ குழலாள் - அழகான கூந்த
யுடைய தமயந்தி, அவரை காணு நின்று - அத்தேவர்க
பார்த்து, உளம் - மனமானது, ஊசல் ஆடு - ஊசலாடு
போலச் சஞ்சலமாயிருக்குந் தன்மையை, உற்றுள் - பொ
றினள், எ - று. மற்று - அசை.

தேவர்—முன்சண்ட இந்திரன், அக்கினி, இயமன்,
ணன் என்பவர்கள். (க

151. பூணுக் கழகளிக்கும் பொற்றொடியைக் கண்
சால, நாணுக்கு நெஞ்சுடைய நல்வேந்தர்—
ணிலத்து. பரமேவ வாராதார் வானவரும்
திருந்தார், பொற்றேர் நளனுருவாய்ப் போந்

151. When they saw the maiden who was ador
with gold bracelets, and who lent additional beauty to
jewels, the strong minded kings lost all sense of mode
Is it possible that any of the kings of the great e
should have been absent when even the heavenly be
came in the form of Nala, the possessor of the gol
chariot?

(இ - ள்.) பூணுக்கு - ஆபரணத்திற்கு, அழகு அளிக்கு
அழகைத்தருகின்ற, பொற்றொடியை - தமயந்தியை, கண்
டால் - பார்த்தால், நாண் - வெட்கம், உக்கு - கெட்டு, நெ
டைய நல் வேந்தர் - மனவுறுதியுள்ள நல்ல அரசர்,
நிலத்து - பெரியபூமியில், வாராதார் - வராதவர், மற்றுள
மற்றும் யார்; வானவரும் - தேவர்களும், பொன் தேர் ந
உருவாய் - பொன்னாற்செய்த தேரையுடைய நளமகாரா
ரூபமாக, போந்து - ஆகி, வந்திருந்தார்—, எ - று.

வராத அரசர் யாரெனக் கூட்டிக்கொள்க, நெஞ்சு
நாண் உடைய - மனதில் வெட்கங்கெட எனவுமுரைக்கல
"ஏ இருவழிக்கும்" என்றமையின் ஏவர் எனவந்தது. பே
என்பது இங்கு அசையுமாகலாம். (க

152. மின்னுந்தார் வீமன்றன் மெய்ம்மரபிற் செம்
சேர், கன்னியா ளுகிற் கடிமாலை— அன்னந்

சொன்னவனைச் சூட்ட வருளென்றாள் சூழ்வி தி
யின், மன்னவனைத் தன்மனத்தே வைத்து.

52. With her mind occupied with thoughts of the ... of Fate, (Damayanti) said "If I am a virtuous ... den in the true family of Bhima who is adorned with ... ing garlands, grant that I may cast this fragrant ... and on him, of whom the swan spoke.

(இ - ள்.) [அத்தமயந்தி] சூழ் விதியின் - சேர்ந்த விதிவ ... தால், மன்னவனை நளமகாராஜனை, தன் மனத்தே வைத்து— ... இருதயத்தில் நிறுத்தி [நினைத்து], மின்னும் தார் வீமன் ... - பிரகாசிக்கிற மாலையை யணிந்த வீமராஜனுடைய, ... ப் மரபில் - சத்தியமுள்ள குலத்தில், யான்—, செம்மை ... - நற்குணஞ்சேர்ந்த, கன்னி ஆகில் - (பிறந்த) கன்னியா ... ய்ப்பேனாகில், அன்னந்தான் சொன்னவனை - அன்னப்பக்ஷி ... ன்ன அரசனுக்கு, கடி மாலை சூட்ட அருள் - மணமாலை ... டும்படி அருளவேண்டும், என்றாள் - என்று (தெய்வத் ... ப்) பிரார்த்தித்தாள், எ - று.

...தியாவன நன்மை தீமைகள். அவற்றின் மன்னவன் - அப் ... னை யளிக்கின்ற கடவுளை எனப்பொருள் கொள்வதும் ... ருக்கும். ஐயுருபு கோடற்பொருளில் வந்தது. (௧௫௨)

53. கண்ணிமைத்த லாலடிகள் காசினியிற் றோய்த
லால், வண்ண மலர்மாலை வாடுதலால் - எண்ணி
நறுந்தா மரைவிரும்பு நன்னுதலே யன்னாள்,
அறிந்தா ளவனன்றவனை யாங்கு.

53. The maiden who resembled Lakshmi with the ... ntiful fore-head, who resides in the fragrant lotus ... ers, discovered Nala by noticing his winking eyes, ... earth-touching feet and his fading garland of beauti... flowers.

(இ - ள்.) நறு தாமரை விரும்பும் - சுகந்தமான தாமரை ... ரை விரும்புகின்ற, நன்னுதலே அன்னாள் - இலக்குமியை ... ாத்த தமயந்தியானவள், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், கண் ... மைத்தலால் - கண்கள் இமைகொட்டுதலாலும், அடிகள் ... சினியில் தோய்தலால் - பாதங்கள் பூமியில் படிந்திருத்த...

லாலும், வண்ண மலர் மாலை - அழகிய பூமாலை, வாடுதலா
வதக்குவதினாலும், எண்ணி-யோசித்து, நளன் தன்னை அ
தாள் - நளனைத் தெரிந்துகொண்டாள், எ - று.

தேவதைகளுக்குக் கண்ணிமைத்தல் முதலிய இலக்கண
கள் இல்லாமையால் அவர்களில் இவனைப்பிரித்து அறிந்தா

154. விண்ணரசரெல்லாரும் வெள்கி மனஞ்சுளிக்க
கண்ணகன் ஞாலங் களிகூற—மண்ணரசர்
வன்மாலை தம்மனத்தே சூட வயவேந்தைப்
பொன்மாலை சூட்டினாள் பொன்.

154. When the maiden who resembled Lakshmi, ca the golden garland on the powerful king (Nala,) all t heavenly beings became ashamed and humbled in spi while the wide world rejoiced, and the minds of the eart ly sovereigns became clouded with jealousy.

(இ - ள்.) விண் அரசர் எல்லாரும் - சொர்க்கலோகத்துக்
அரசராகிய இந்திரன்முதலான தேவர்யாவரும், வெள்
வெட்கப்பட்டு, மனம் சுளிக்க - மனம் சுருங்கிநிற்க, க
அகல் ஞாலம் - இடம் விசாலமாகிய பூமியிலுள்ளோர், க
கூற - சந்தோஷ மிகுந்திருக்க, மன் அரசர்—, வன் மாலை
வலிய மயக்கத்தை, தம் மனத்தே சூட - தம் இதயங்களில
பொருந்த, வய வேந்தை - பலமுள்ள நளமகாராஜனுக்
பொன் மாலை - பொன் மலராலாகிய மாலையை, சூட்டினா
சாத்தினாள், பொன் - இலக்குமிக்குச் சமானமான த
யந்தி, எ - று.

பிற அரசரும் ஓர்வயத்தில் ஓர் மாலை சூட்டினார் என்
கவி பரிகாச சாதுரியமாக் குறிப்பித்தார். (கு

155. திண்டோள் வயவேந்தர் செந்தா மரைமுக
மேபாய், வெண்டா மரையாய் வெளுத்தவே—
ஒண்டாரைக் கோமாலை வேலான் குலமாலை
வேற்கண்ணாள், பூமாலை பெற்றிருந்த போது.

155. When the king who possessed a lance as brig and sharp as a diamond weapon, received the flowere garland at the hands of the maiden whose eyes were a lances, and who was as the garland of the family (o Bhima), the faces of the broad-shouldered and powerfu

ings, which were like the red lotus, became as pale as he white lotus.

(இ - ள்.) ஒள் தாரை - பிரகாசமான கூர்மையை யுடைய, ...கா - வச்சிராயுதத்தினது, மாலை - இயல்புள்ள, வேலான் - ...யுதமுடைய நளன், குல மாலை - குலத்திற்குப் பூமாலை ...பான்ற, வேல் கண்ணாள்-வேல்போலுங் கண்களையுடைய தம ...ந்தியினது, பூமாலைபெற்று இருந்தபோது- பூக்களினாலாகிய ...ாலையை யடைந்திருந்த வளவில், திண் தோள் வய வேந்தர்- ...டமான புஜபலமுள்ள அரசர்களினுடைய, செம் தாமரை ...கம் - சிவந்த தாமரைமலரை யொத்திருந்த முகங்கள், ...பாய் - மாறி, வெண் தாமரை ஆய்- வெண்மையான தாமரை ...பாலாகி, வெளுத்த - வெள்ளையாயின, எ-று. ஏ-அசை.

தமயந்தி நளனை வரிக்கவே மற்ற அரசர்முகம் ஒளியிழந்தது ...ன்பது கருத்து. மாலையென்பது மாறிமாறி வந்ததனால் ...சாற்பின் வருநிலையணி. (கருரு)

156. மல்லன் மறுகின் மடநாகு டனாகச், செல்லு மழவிடைபோற் செம்மாந்து — மெல்லிய லாள், பொன்மாலை பெற்றதோ ளோடும் புறப் பட்டான், நன்மாலை வேலா னளன்.

156. Nala who was armed with a well-made lance, parted with his shoulders adorned with the golden ...rland of the soft maiden and hailed with joy like the ...ung bull which parades the broad street in company ...th beautiful cows.

(இ - ள்) நல் மாலை - நல்ல இயல்புடைய, வேலான் - ...வேலைத் தரித்தவனாகிய, நளன் —, மல்லல் - பெருமையுள்ள, ...றுகில் - வீதியில், மடம் நாகு - மடப்பமுள்ள பசுவானது, ...டன் ஆக - கூடச் செல்வதாயிருக்க, செல்லும் - நடக்கின்ற, ...ழ விடைபோல் - இளமையான விருஷபம்போல், செம் ...ந்து - களிப்படைந்து, மெல் இயலாள் - மென்மையான ...ாவமுள்ள தமயந்தியினது, பொன் மாலை பெற்ற - பொன் ...மாலை யணிந்த, தோளோடு - புசத்தோடு, புறப்பட் ...ான் —, எ - று. உம் - அசை.

ஒடு உருபு இங்கு உபலக்ஷணம், அதாவது ஓர் விசேஷக்
தியான பொருளில் வந்தது, ஆகவே அப்படிப்பட்ட தோ
ஒரு விசேஷமாய்க் காண என்பதாம். காரு—இங்குத் தரு
யால் பசுவுக்குக் கொள்ளப்பட்டது.

செம்மார்ந்து—செம்மா - பகுதி, இதன் செயவெனெச்ச
செம்மாப்ப; செயினெச்சம் செம்மாப்பின், செம்மார்ந்த
இப்படியே ஏமார்ந்து, இறுமார்ந்து முதலியவைகளுக்கு
கொள்க. இப்பகுதிகள் பிறவினை யாம்போது தவ்வு
பெற்று ஏமாத்த, இறுமாத்து, செம்மாத்து என்றாய், ஏமா
திஞன், இறுமாத்திஞன், செம்மாத்திஞன் என்றிப்படி டவ
பெயருமா என அறிக. (கருக

157\. வேலை பெருவமுதம் வீமன் றிருமடந்தை
மாலை பெறுதகலும் வானுடர்—வேலை
பொருங்கலிநீர் ஞாலத்தைப் புன்னெறியி லா
கும், இருங்கலியைக் கண்டா ரெதிர்.

157\. The divinities, who were disappointed in n
obtaining the garland from Bhima's pure daughter, wh
was like the ambrosia which could not be yielded by t
sea, as they retired, saw before them the great Kali, w
leads into wicked ways the inhabitants of this earth whi
is washed by the clear waters of the sea.

(இ - ள்.) வேலை பெறு அமுதம்-கடல் ஈனுத அமுத மெ
னும்படியான, வீமன் திருமடந்தை - வீமன்மகளுடைய, மா
பெறுது - மணமாலையைப் பெறுமல், அகலும் - நீங்கிப் போ
கின்ற, வானுடர் - தேவதைகள், வேலை பொரும் - கரைக
மோதுகின்ற, கலி நீர் ஞாலத்தை - ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்
பூமியிலுள்ளோரை, புல் நெறியில் ஆக்கும்-இழிவானவழியி
செலுத்துகின்ற, இரு கலியை - பெருமையான கலிபுருஷ
எதிர் - எதிரிலே, கண்டார்—, எ - று.

கலிக்குப் பெருமையாவது இழிவில், எதிர்மறை யிலக்க
யால் தாழ்மையுமாம். (கருஎ

158\. ஈங்குவர வென்னென் றிமயவர்தங் கோன்வி
னை த: திங்கு தருகலிபங் கேட்டனன்—நீங்க

விருப்பான வீமன் திருமடந்தை யோடும்,
இருப்பான் வருகின்றேன் யான்.

158. On the king of the celestials asking him the [c]ause of his coming there, Kali, the great propagator of [e]vil, answered : "I have come to unite myself (in mar[r]iage) to the daughter of Bhima whom you have all [d]esired."

(இ - ள்.) ஈங்கு வரவு என் என்று-இங்கே வருதல் என்ன [கா]ரணமென்று, இமையவர் தம் கோன் - தேவேந்திரன், [வி]னவ - வினவ, தீங்கு தரு கலியும் - தீமை விளைக்கின்ற கலி[ப]ுருடனும், நீங்கள் விருப்பான- நீங்களும் விரும்பும்படியான, [வீ]மன் திருமடந்தையோடு - தமயந்தியோடு, இருப்பான் - [கூ]டியிருப்பதற்காக, வருகின்றேன் யான் - நான் வருகிறேன் [எ]ன்று), செப்பினன் - சொன்னன், எ - று.

உங்களைப்போல் நானும் தமயந்தியைக் கலியாணஞ்செய்ய [வ]ந்தேனென்றான் என்பது கருத்து. உம் - அசை, பிரித்து [ய]ான்' என்பதோடு கூட்டவுமாம்.

வினு என்பது "குறியதன் கீழாக் குறுகலும்" என்கிற [உ]யிர் புணரியல் உஉ - ம் - சூ] விதியினுல் வின எனக் குறுகி [நின்ற]தனோடு உகரமேற்றது என்னவுமாம். (கருஅ)

159. மன்னவரில் வைவே னளனே மதிவதனக்
கன்னி மணமாலை கைக்கொண்டான்—உன்னு
டைய, உள்ளக் கருத்தை யொழித்தே குதி
யென்றான், வெள்ளைத் தனியானை வேந்து.

159. The king, who possessed the matchless white [e]lephant said (to Kali), 'Nala who possess the sharp[es]t lance among the earthly kings, has obtained the [m]arriage garland from the moon-faced virgin ; your [in]tentions therefore being frustrated, you had better [r]eturn."

(இ - ள்.) [அக்கலியைநோக்கி] வெள்ளை தனி யானை [வே]ந்து - வெண்மையான ஒப்பற்ற ஐராவதம் என்னும் [யா]னைக்கு அதிபதியாகிய இந்திரன், மன்னவரில் - அரசர்க[ளு]ள், வைவேல் நளனே - கூர்மையான வேலுள்ள நளமகா

ராஜனே, மதி வதன கன்னி - சந்திரன்போன்ற முகமுள்ள தமயந்தியினுடைய, மண மாலே—, கைக்கொண்டான் - பெற்றுளே (ஆதலின்,) உன்னுடைய—, உள்ளக்கருத்தை - மல தி எண்ணத்தை, ஒழிந்து - போக்கி, ஏகுதி - போ, என்றான் எ - று.

ஏகுதி— இதில் இ - ஏவலொருமை விகுதி எனக்கொள்ளுதல் நன்று. (௧௫௯)

160. விண்ணரசர் நிற்க வெறித்தேன் மணமாலே
பண்ணரசர்க் கீந்த மடமாதின்—எண்ணம்
கெடுக்கின்றேன் மற்றவடன் கேள்வனுக்குங்
கீழ்மை, கொடுக்கின்றேனென்றான் கொதித்து

160. (Hearing this, Kali) being displeased, said: "I shall destroy the intentions of the simple maiden who when there were celestial kings present, bestowed the fragrant and honey-filled marriage garland upon an earthly king:—and moreover, I shall lower the pride of her husband."

(இ - ள்.) [அதுகேட்டுக்கலி] கொதித்து - மனஸ்தாபம் அடைந்து, விண் அரசர் நிற்க-தேவர்கள் இருக்க, வெறிதேன் மணம் மாலே - வாசனையுள்ள தேன் நிறைந்த மணமாலையை மண் அரசர்க்கு ஈந்த - பூமி ராஜாக்களுக்குக் கொடுத்த, மடமாதின்-மடமையையுடைய தமயந்தியினது, எண்ணம் கெடுக்கின்றேன் - இஷ்டத்தை யழிக்கின்றேன், மற்று - மேலும் அவள் தன் கேள்வனுக்கும்-அவளுடைய சணவனுக்கும், கீழ்மை கொடுக்கின்றேன் - தாழ்மைவரும்படி செய்கிறேன் என்றான்—, எ - று.

இங்கு மடமாதென்றது, தாரதமியந் தெரியாதென இகழ்ந்தபடி. "வெறிதே" எனப்பாடமாயின், விண்ணரசர் வெறிதே நிற்க - பிரயோசன மில்லாமலிருக்க என்று பொருள் கொள்க.

கேள்வன்...கேண்மை என்னும் பண்படியாகிய கேள் - பகுதி, அன் - விகுதி, எ - சாரி. "எகர வினாமுச்சுட்டின் முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "மெற்யே" என்பதனால் அமைந்தது. கேண்மை - நேசம். (௧௬0)

161 வாய்மையுஞ் செங்கோல் வளனு மனத்தின்கண்
தூய்மையு மற்றவன் றோள்வலியும்—பூமா
னெடுங்கற்பு மற்றவற்கு நின்றுரைத்துப் போனான்
அடுங்கொற்ற வச்சிரத்தா னாங்கு.

161. Indra, the possessor of the deadly diamond war weapon, then related to Kali, the veracity, the justice, the purity of mind, and the strength of the shoulders of Nala as well as the great chastity of the maiden who resembled Lakshmi residing in the lotus, and then departed.

(இ-ள்.) அடும் கொற்ற வச்சிரத்தான் - கொல்கின்ற வெற்றிபொருந்திய வச்சிராயுதமுடைய இந்திரன், அவன் - அந்த நளனுடைய, வாய்மையும்-சத்தியத்தையும், செங்கோல் வளனும்-துரைத்தனச் சீரையும், மனத்தின்கண்-மனதிலுள்ள, தூய்மையும் - பரிசுத்தத்தையும், தோள்வலியும் - புஜபலத்தையும், பூ மா-பூவிலிருக்கும் திருமகள்போன்ற தமயந்தியினது, நெடு கற்பும் - பதிவிரதா நிலைமையையும், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவற்கு - அந்தக் கலி புருடனுக்கு, நின்று உரைத்து - நிலைபெறச் சொல்லி, போனான் - (தன்னிடம்) சென்றான், - உம். மற்று இரண்டும் - அசை.

நளனிடத்தில் உன் மிடுக்குச் செல்லாதென்று சொன்னானென்பது கருத்து. பூமான் என்றும் பாடமுண்டு. பூமான் - பூமியென்றுரைப்பாருமுளர். (கசுக)

162. செருக்கதிர்வேற் கண்ணியுடன் றேர்வேந்தன்
இருக்கத் தரியே னிவரை—யரிக்க [கூட
உடனாக வென்றா னுடனே பிறந்த
விடநாக மன்னான் வெகுண்டு.

162. (Hearing this) Kali, who resembled a serpent venomous from its birth, becoming enraged said: "I cannot bear to see this chariot-driving king united to the maiden whose eyes are like bright war-lances, you must allow me to separate these two.

(இ-ள்.) [இப்பேச்சைக்கேட்டு] உடனே பிறந்த-கூடவே யுண்டான, விடம்-விஷம்பொருந்திய, நாகம் அன்னான் - சர்ப்பத்தையொத்த கலிபுருடன், வெகுண்டு - கோபித்து, செரு-

யுத்தஞ்செய்யவல்ல, கதிர் - காந்தியுள்ள, வேல் - வேல் போன்ற, கண்ணியுட - கண்களையுடைய தமயந்தியோடு, தேர் வேந்தன்-ரதாதிபதியான நளமகாராஜன், கூடி இருக்க- கூடியிருப்பதை, தரியேன்-சகியேன், இவரை - இந்தத்தம்பதி களை, பிரிக்க-பிரிப்பதற்கு, உடன் ஆக-நீ உடன்பட வேண் டும், என்றான் - என்று சொன்னான் (இந்திரனோடு,) எ - று.

செருக்கதிர்வே லென்பதை செருக்கு அதிர் வேல் எனப் பிரித்து அகங்காரத்தினால் சப்திக்கிற அல்லது அசைந்து கொண்டிருக்கிற வேல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உடனே என்பதற்கும் இந்திரன் பேச்சைக்கேட்டு உடனே கலியிப்படி என்றான் எனப் பொருளாகும். (கசுஉ)

163. வெங்கதிரோன் றானும் விதர்ப்பன்றிருமடந்தை
மங்கலநாட் காண வருவான்போல்—செங்குமு
தம், வாயடங்க மன்னற்கும் வஞ்சிக்கு நன்னெஞ்
சில், தீயடங்க வேறினன் றேர்.

163. Even the burning rayed sun, like one coming to witness the marriage of the pure daughter of the king Vidarpa, appeared riding in his chariot, thus causing, (by its rays) the red water-lily to close its petals, and subduing the fire in the pure heart of the king and the creeper-like maiden.

(இ - ள்.) வெங்கதிரோன் தானும்-சூரியனும், விதர்ப்பன் திருமடந்தை - தமயந்தியினது, மங்கல நாள் காண-கலியாண தினத்தைப் பார்க்க, வருவான் போல் - வருகிறவன் போல், செம் குமுதம் - செவ்வல்லிகள், வாய் அடங்க - முகம் குவியவும், மன்னற்கும் - நளனுக்கும், வஞ்சிக்கும் - தமயந்திக்கும், நல் நெஞ்சில் - நல்ல மனதில், தீ அடங்க - விரகாக்கினி தணிந்துபோகவும், தேர் ஏறினன் - தன் இரதத்தின்மேல் ஏறினன், எ - று.

சூரியோதயமாயிற்றென் பது கருத்து. மங்கலநாண் என்று பாடமோதின் மங்கல சூத்திரத்தை யெனப் பொருள் கொண்டு விவாகத்துக்கு ஆகுபெயராக்கவேண்டும். தான் அசை.(

164. இன்னுயிர்க்கு நேரே யிளமுறுவ லெய்கின்ற
பொன்னழகைத் தாமே புதைப்பார்போல்—

பென்மலரும், சூட்டினூர் சூட்டித் துடிசேரிடை
யாளைப், பூட்டினூர் மின்னிமைக்கும் பூண்.

164. The maiden covered Damayanti with soft garlands as if wishing to conceal the beauty of her whose soft smile inspired her admirers with sweet life; and having thus covered her, they adorned with shining jewels the maiden whose waist was as small as that of a drum.

(இ - ள்.) இள முறுவலே - இளமையான நகைப்பே, இன் உயிர்க்கு நேர் - (ஆடவருடைய) இனிமையான உயிர்க்கு ஒத்தது, என்கின்ற - என்று சொல்லும்படியான, பொன் - திருமகள் போன்ற தமயந்தியினது, அழகை—, தாமே புதைப்பார் போல் - தாங்களே மறைப்பார்போல, மென் மலரும் - மெல்லிய மலர் மாலைகளையும், சூட்டினூர்-தரிக்கச் செய்தார்கள்; சூட்டி - தரிப்பித்தபின், துடி சேர் இடையாளை - உடுக்கை வாத்தியத்தோடொத்த இடையையுடைய தமயந்தியை, மின் இமைக்கும் - மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற, பூண் - அணிகளை, பூட்டினூர் - பூணச்செய்தார்கள், எ - று.

ஏகாரம் பிரித்து முறுவலோடு சேர்க்கப்பட்டது; அது பிரிப்பில் வந்தது. ஆகப் புன்சிரிப்பொன்றே உயிர்க்கு நிகரென்றால் ஏனைய அவயவங்கட்கு நிகரில்லை யென்பதாயிற்று. உயிரிற்சிறந்தபொருள் விலைகொடுக்க வேறில்லை. "கடலமுதெல்லாம் விலையோவென மிளிருங்கண்ணி" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். இளமுறுவல் என்பதை அன்மொழித் தொகையாகக்கொண்டு இன்னுயிர்க்குநேரே தமயந்தியென இசைப்பாருமுளர். அழகை நேரேகண்டால் திருஷ்டிதோஷம் தாங்கு மென்று மாலைகளாலும் அணிகளாலும் மறைத்தனர்போலும் என்று குறித்தார். (கசுச)

165. கணிமொழிந்த நாளிற் கடிமணமுஞ் செய்தார்,
அணிமொழிக்கு மண்ணலவர்க்கும்—பணிமொ
ழியார், குற்றேவல் செய்யக் கொழும்பொன்
னறைபுக்கார், மற்றவரு மொவ்வார் மகிழ்ந்து.

165. On the day predicted by the astrologers, (king Bhima) celebrated the marriage between the sweet-speeched maiden and the renowned king; and the match-

less pair entered the apartment of burnished gold, while the obsequeous domestics performed little acts of service for them (as they passed)

(இ - ள்.) கணி மொழிந்த நாளில் - சோதிட சாஸ்திரி சொல்லிய நன்னாளில், அணிமொழிக்கும் - அழகான சொல்லையுடைய தமயந்திக்கும், அண்ணலவர்க்கும் - பெருமையையுடைய நளமகாராஜனுக்கும், கடிமணமும் செய்தார் - உதிய கலியாணமுஞ் செய்தார், (வீதர்ப்பராஜன் முதலினோர்,) மற்று எவரும் ஒவ்வார் - (தங்களோடு தாங்களே யல்லது) பிறரெவரும் உபமான மாகமாட்டாத சிறப்புடைய அவ்விருவரும், பணிமொழியார் - வணக்கமான சொல்லையுடைய சேடிமார், குறு ஏவல் செய்ய - சிறிய ஏவற்றொழில்களைச் செய்துவர, மகிழ்ந்து - களித்து, கொழும் பொன் அறை - நிறைந்திறந்த பொன்னாற்செய்த அறையை, புக்கார் - அடைந்தார்கள், எ - று.

கலியாண மானவுடனே தன்னிடஞ்சென்று சில சடங்கு செய்யும்படி சாஸ்திர மிருத்தலால் அறைபுக்கார் என்றார். கணி - கணிப்பவன், கணித்தல் - கிரகவோட்டத்தைக் கொண்டு காலத்தை யேற்படுத்தல். கடிமணம் - சிறப்பாகிய கலியாண மென்னுந்தகும். [உயிரியல் - கசு - ஆம் சூ.]

அண்ணலவர்க்கு—அண்ணல் (பெருமை)பகுதி, அன்-விகுதி, அ - சாரியை, வ் - உடம்படுமெய்; அண்ணலவன் என்றாகிக் குவ்வுருபேற்றாக. அண்ணலாகிய அவர்க்கு எனப் பண்புத்தொகையாகவுங் கொள்ளலாம். (கசுரு)

166. செந்திருவின் கொங்கையினுந் தேர்வேந்தனாகத்தும், வந்துருவ வார்சிலையைக் கால்வளைத்து—வெந்தீயும், நஞ்சுந் தொடுத்தனைய நாம மலர் வாளி, அஞ்சுந் தொடுத்தா னவன்.

166. In order that they might pierce the heart of the maiden who resembled the accomplished Lakshmi, and the chest of the chariot-driving king, Cupid bending his bow, let fly his five flowered arrows which were as deadly as if they were charged with burning fire and poison.

இதுமுதல் காண்ட முடிவுவரையில் புணர்ச்சி வகை கூறப்படுகின்றது. இது மகாகாப்பியத்திற்

கூறவேண்டியதோர் பொருளாதலின், தண்டியலங்காரம் அ-ம் சூத்திரம், மற்றவைகளையும் ஆங்காங்கு வர்ணித்திருப்பதை யறிந்துகொள்க.

(இ-ள்.) செம் திருவின் கொங்கையினும் - செம்மையான ...மகளையொத்த தமயந்தியின் தனங்களிலும், தேர்வேந்தன் ...த்தும்-நளமகா ராஜனுடைய மார்பிலும், வந்து உருவ - ...வேசித்து உருவும்படி, வார் சிலையை - நீண்டவில்லை, கால் ...த்து - நுனிகளோடு வளைத்து, வெம் தீயும் - வெப்பமான ...ருப்பையும், நஞ்சும் - விஷத்தையும், தொடுத்தனைய - ...டுத்தாற்போலிருக்கிற, நாமம்- அச்சந்தருகிற, மலர்வாளி ...ஞ்சும்-ஐந்து புஷ்பபாணங்களையும், அவன் - அவ்வம்புகளை ...டைய மன்மதன், தொடுத்தான் - எய்தான், எ - று.

மன்மதன் அம்புகள் ஐந்தாவன—தாமரை, அசோகு, மா, ...திமலிகை, கருநெய்தல் இவ்வைந்து பூவுமாம். பூவெல் ...ம் அம்பாயினும் இவை சிறந்தவை என்றபடி. (கசுசு)

...7. ஒருவ ருடலி லொருவ ரொதுங்கி
இருவரெனுந் தோற்ற மின்றிப்—பொருவெங்
கனற்கேயும் வேலானுங் காரிகையுஞ் சேர்ந்தார்
புனற்கே புனல்கலந்தாற் போன்று.

...67. He (Nala) whose war lance may be compared to ...ning fire and the maiden (Damayanti) each pressing close to the other's body as not to appear two bodies, ...ame united like water mixed with water.

(இ - ள்) பொரு - யுத்தஞ்செய்யத்தக்க, வெம் கனற்கு - ...வ்விய நெருப்புக்கு, ஏயும் - ஒத்திருக்கிற, வேலானும் - ...தமுடைய நளனும், காரிகையும் - தமயந்தியும், ஒருவர் ...லில் - ஒருவருடைய தேகத்தில், ஒருவர் ஒதுங்கி - ஒருவர் ...ப்பட்டு, இருவர் எனும் தோற்றம் இன்றி - இருவரென்கிற ...வு இல்லாதிருக்கும்படி, புனற்கு-தண்ணீரில், புனல் கலந் ...ல் போன்று - தண்ணீர் கலந்ததையொத்து, சேர்ந்தார்—, ...று. (கசுஎ)

...8. குழைமேலுங் கோமானுயிர்மேலுங் கூந்தன்
மழைமேலும் வாளோடி மீள—விழைமேலே

அல்லோடும் வேலா னகலத் தோடும் பொரு
தாள், வல்லோடுங் கொங்கை மடுத்து.

168. As her lance like eyes wandered from her ear ornaments to the life of her husband and thence to her tresses which were like dark clouds, she with her breast which excelled chessmen of conical shape, waged war against the breast of him, the bright rays of whose weapon cloud dispise even darkness, as her (lustful) desire increased.

(இ - ள்.) குழைமேலும் - காதுகளின் மேலும் அல்லது காதணிகள் மேலும், கோமான் உயிர்மேலும் - நளமகாராஜனுடைய பிராணன்மேலும், கூந்தல் மழைமேலும் - கூந்தலாகிய மேகத்தின் மேலும், வாள் ஓடி மீள - கண்ணுகிய வாளானது ஓடித் திரும்பும்படியாக, விழைமேல் - ஆசைப் பெருக்கத்தினால், அல் ஓடும் வேலான் - இருள் ஓடிப்போகத்தக்க காந்தியுள்ள ஆயுத முடைய அரசனது, அகலத்தோடு - மார்புடனே, வல் ஓடும் கொங்கை - சொக்கட்டான் காய் தோற்று ஓடும்படியான தனங்களை, மடுத்து-நெருக்கி, பொருதாள் - யுத்தஞ்செய்தாள் (தமயந்தி), எ - று.

ஒருவீரன் வாள்வீசி யானையைமுட்ட நெருங்கிப் போர் செய்தாற்போ லென்பது குறிப்பு. இது பெண்புணர்ச்சி. முன்புறச் தொங்கி யலையுமளகத்தை மழையென்றது. (௧௬௮)

169. வீரனக லச்செறுவின் மீதோடிக் குங்குமத்
தின், ஈர விளவண்ட லிட்டதே—நேர்பொருத
காராரு மெல்லோதிக் கன்னியவள் காத
லெனும், ஓரா று பாய வுடைந்து.

169 The river of lust which flowed from the virgin with soft raven tresses who was engaged in this conflict breaking its confines oveflowerd on the field-like breast of the hero (Nala) and there drying left a fragrance like that of the sandal-mixture.

(இ - ள்.) நேர் பொருத- நேரே புணர்ச்சிசெய்த, காராரு மெல் ஓதி-கருமைநிறைந்த மென்மையான கூந்தலையுடைய கன்னியவள் - தமயந்தியின், காதல் எனும் ஓர் ஆறு - ஆசையென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு நதி, பாய உடைந்து - பாய்

ம் மடையுடைந்து, வீரன் அகலம் செறுவின்மீது-வீரனுகிய
னுடைய மார்பாகிய கழனியில், ஓடி - வெள்ளம் புரண்டு,
குமத்தின் ஈர இள வண்டல்-குங்குமச்சாந்தின் குளிர்ந்த
ரவண்டலே, இட்டது - உண்டாக்கிற்று, எ - று. ஏ-அசை,
தமச்சாந்து அவன்மார்பில் வியர்வையால் நனைந்தது. ()

ை. கொங்கை முகங்குழையக் கூந்தன் மழைகுலை
யச், செங்கயற்க ணோடிச் செவிதடவ—அங்
கை, வளைபூச லாட மடந்தையுடன் சேர்ந்தான்,
விளைபூசற் கொல்யானை வேந்து.

70. The king who possessed the elephants which
icted death in the raging battle, joined himself with
t maiden while her breasts assumed a faded appear-
e, her cloud-like tresses were dishevelled, her red fish-
eyes sought her ears, and the bracelets on her
utiful hands rattled against each other.

இ - ள்.) பூசல் விளை - சண்டையை விளைக்கின்ற, கொல்
ரல்லும்படியான, யானை-ஆனைச்சேனையையுடைய, வேந்து-
மகாராஜன், கொங்கை முகம் குழைய - தனங்களின்
ங்கள் அடங்கவும், கூந்தல் மழை குலைய - மேகத்தோ
ற்ற அளகபாரம் அவிழ்ந்து விழவும், செம் கயல் கண் -
த மீன்போன்ற கண்கள், ஓடி—, செவி தடவ-காதுகளை
ரவும், அம் கை வளை- அழகிய கையின்கணுள்ள வளையல்
, பூசல் ஆட - ஒன்றோடொன்று தாக்கி யொலிக்கவும்,
ந்தையுடன் - தமயந்தியுடனே, சேர்ந்தான், எ - று.

இஃது ஆண்புணர்ச்சி.   {கஎ0}

1. தைய மளிர்க்கரங்க டன்மடக்கை யாற்பற்றி
வைய முழுது மகிழ்தூங்கத்—துய்ய
மணந்தான் முடித்ததற்பின் வாணுதலுந் தானும்
புணர்ந்தா னெடுங்காலம் புக்கு.

71. After their marriage ceremony had been conclud-
by his grasping the tender hands of his bride in his
ad palm, while joy reigned over the whole earth, the
iden with the bright forehead and himself enjoyed
ether for a long time.

(இ - ள்.) தையல் தளிர் கரங்கள் - தமயந்தியின் துளி போன்ற கைகளை, தன் தடம் கையால் பற்றி - தன்னுடை விசாலமான கையிற்பிடித்து, வையம் முழுதும் - பூமியிலு ளோரெல்லாம், மகிழ் தூங்க - சந்தோஷம் நிலைத்திருக் தூய்ய மணம் - சுத்தமான கலியாணத்தை, முடித்ததன்பின் நிறைவேற்றியபின்பு, வாணுதலும் தானும் - தமயந்தியு தானும், புக்கு - தன்னிடஞ்சென்று, நெடு காலம் புணர் தான் - நெடுங்காலஞ் சேர்ந்திருந்தான் (நளன்), எ - று.

காண்டமுடிவாதலால் தொகுத்துக் கூறினர். இங்கு நள தமயந்தியும் தானும் புணர்ந்தான் என்பது "தானுந் தேரு பாகனும்வந்தென் னலனுண்டான்" என்பதுபோல்"திணைபா பொருள்பல" என்கிற சூத்திரத்தினுல் ஆண்பாலும் பெ பாலும் விரவி ஒருமுடிபேற்றதெனக் கொள்க. [பொதுவிய ௨௭-வது சூத்திரம்,] தன்னிடமாவது தான்வந்திருக்கும் வி தியிடம்.

துய்ய—துய்மை என்னும் பண்படி, துய் - பகுதி; அ-பெ ரெச்ச விகுதி; யகர மிரட்டியது சந்தி, குறிப்புப் பெயரெ சம்; தூய்மை குறுகிற்றெனவுங் கொள்ளலாம். (௧௪

சுயம்வரகாண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

கலிதொடர் காண்டம்.

கலிபுருடன் நளமகாராஜனைத் தொடர்ந்ததனு லாகிய சரித்திரம் கூறப்படுதலின் இக்காண் டத்துக்கு அப்பெயர் வந்தது.

காப்பு.

முந்தை மறைநூன் முடியெனலாந் தண்குருகூர்ச்
செந்தமிழ் வேத சிரமெனலாம்—நந்தும்
புழைக்கைக்கு நேயப் பொதுவர் மகளிர்க்கும்
அழைக்கைக்கு முன்செல் லடி.

The feet of Vishnu, which went to help before being voked by the grieved elephant and the lovely shepherd atrons, may be called the crown of the Vedas, and the ad of the Tamil Vedas (திருவாய்மொழி.)

(இ - ள்.) நந்தும் - துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த, புழைக் கைக்கும், - யானைக்கும், நேயம் - நேசமுள்ள, பொதுவர் களிர்க்கும்-இடையருடைய பெண்களுக்கும், அழைக்கைக்கு ன் - அழைப்பதற்கு முன்னுகவே, செல் அடி - சென்றபா ம், முந்தை - ஆதியிலுண்டான, மறை நூல் - வேதத்தின், டி - கிரீடம், எனலாம் - என்றுசொல்லத்தகும்; தண் குரு ர்-குளிர்ச்சியான திருக்குருகூரில் உண்டாகிய, செம்தமிழ்- சவ்வையான தமிழ்ப்பாஷையின் வடிவான, வேதம் - வேத தினது, சிரம்-சிரசு, எனலாம்-என்று சொல்லத்தகும். எ-று. அது எமக்குக் காப்பென்பது இசையெச்சம். இவ்விசேட ங்களால் திருமாலின் திருவடி என்பது பெறப்படும். குரு ரி லுண்டாகிய வேதம், சடகோபமுனிவரால் அருளிச்செய் ப்பட்ட திருவாய்மொழி முதலிய பிரபந்தங்கள். அடி—எழு ாய்; எனலாம் இரண்டும்—பயனிலை. எனலுக்கும் ஆம்என் ரைத்துக்கொள்க. அடி - அடியை என இரண்டாம் வேற் மையிற் கொண்டு, எனல் - என்று சொல்லுதல், ஆம் என்

றுயினும் கூட்டிக்கொள்க. அப்போது எனல் - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை.

செக்கர் நெடுவானிற் றிங்க ணிலாத்துளும்பி
உக்கதெனச் சடைமே லும்பர்நீர்—மிக்கொழுகும்
வெள்ளத்தான் வெள்ளி நெடுங்கிரியான் மெய்யன்பர்
உள்ளத்தா னெங்கட் குளன்.

He is to us a protection, upon whose tresses the water of the Ganges overflows like the moon-beams which shed themselves all over the red heavens, who resides on the silvery mountains (Kailasam) and who dwells in the hearts of true lovers.

(இ - ள்.) செக்கர் - சிவப்பான, நெடு வானில்-பெரிய ஆகா யத்தில், திங்கள்-சந்திரனுடைய, நிலா- காந்திவெள்ளமான து துளும்பி-தளும்பி, [ததளித்து,] உக்கது என - பெருகிய போல, சடைமேல்—, உம்பர் நீர் - கங்கை, மிக்கு ஒழுகும் - மிகுந்து ஓடிவருகின்ற, வெள்ளத்தான் - பிரவாகத்தையுடை யவனும், வெள்ளி நெடு கிரியான் - வெள்ளியினு லமைக்கப் பட்ட பெரிய கைலாசமலையை யுடையவனும், மெய் அன்பர் உள்ளத்தான் - மெய்யான பக்தியுள்ளவர்களுடைய மனதில் எழுந்தருளி இருப்பவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்,) எங் கட்கு—, உளன் - (இரக்ஷகனாக) இருக்கின்றான், எ - று.

செந்நிறச்சடையின்மேல் வெண்ணிறக்கங்கை யொழு வது செவ்வானிடத்து நிலாவொழுகியது போலுமென்று னும், அந்தியில் நடனஞ்செய்யுங்காற் செவ்வானிற் றோன் றிய நிலவில் முடிதாக்க, ஒழுகிய அந்நிலவின் சாரமெனக் கங்கை யொழுக்கு குறிக்கப்பட்ட தென்றுயினும், அக்காலத்து செவ்வானளாவிய முடியின்கணுள்ள நிலாத்துடைத்து நீர் துளும்பியொழுகி யதுபோலு மக் கங்கை வெள்ளமென குறிக்கப்பட்ட தென்றுயினும் கருத்துக்கொள்க. இது ஐய கலவையணி.

172. தவளத் தனிக்குடையின் வெண்ணிழலுந் தை
யல், குவளைக் கருநிழலுங் கொள்ளப்—பவள
கொழுந்தேறிச் செங்கநற் குலைசாய்க்கு நாட
செழுந்தேரி லேறினான் சென்று.

172. The king of the country, where the tender coral
eping upon the ears of beautiful paddy bear them
wn (with their weight), ascended his splendid chariot,
ile the bright shade of his matchless white umbrella,
l the dark shade of the Kuvalai-like eyes of the maiden,
t themselves upon him.

(இ - ள்.) பவள கொழுந்து - பவளக்கொடியின் கொழுந்து
r, ஏறி—, செந்நெல் குலை - செவ்விய நெற்கதிர்களை, சாய்க்
ம் - சாய்ந்துபோகச்செய்கிற, நாடன் - நிடதநாட்டை
டைய நளன், தவள தனி குடையின் - வெண்மையான ஒப்
ற குடையினது, வெள் நிழலும் - வெளுப்பான நிழலும்,
யல் - தமயந்தினது, குவளை கரு நிழலும் - (கண்களா
) நீலோற்பலங்களுடைய கருமையான நிழலும், கொள்ள-
ன்னைக்கொண்டிருக்க, சென்று—, செழு தேரில் - வேலைப்
ட்டு வளமுள்ள இரதத்தின்மீது, ஏறினன்—, எ - று.

தவளத் தனிக்குடையாவது முத்துக்குடை யென்பதாம்
வே சந்திரனொளிபாயக் குவளைவாய்திறந்து ஒளியெறிப்
போல என்னும் உவமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. குடை
ர்த்திப் புறப்படவே தமயந்தி உடன்செல்லும் வேட்கைப்
ருக்கத்தால் கண்மலர்ந்து காதலனை நோக்கினள் என்பது
த்து. இதனால் பிறந்தகத்துச் சிறிதும் பற்றிலேனெனக்
ிப்பித்தாள் போலும். பவளக் கொழுந்தேறிச் செந்நெற்
லசாய்க்குமென்பது நாட்டின் வளப்ப முணர்த்தியதனோடு,
த்தினால் மேற்சென்று வணங்காமுடி மன்னரையும் வண
மவ்வரசனைபோலவே விளங்கியது அப்பவளக்கொடி யெ
தையுங் குறிப்பிக்கின்றது. இக்குறிப்பெல்லாம் பொரு
ற்றலடியாக வுண்டான தொனிகள். இவற்றி னிலக்கண
தலியவைகளை யாமியற்றிய தண்டியலங்கார சாரத்திற்
ணலாம்.

சாய்க்கும்—செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பிறவினைப்பெய
ச்சம்; சாய் - பகுதி, இதுவே தன்வினைக்கும்பகுதி, புடை
யர்ச்சியில் முக்காலத்திலு முறையே மெல்லொற்று மிகு
தும், மிகாமையும், வகர இடைநிலை பெறுதலும், தன்
னைக்குறி.

(உ - ம்.) சாய்ந்தான், சாய்கின்ருன், சாய்வான்.

வல்லொற்று மிகுதலும் பகர இடைநிலை பெறுதலும் பிற வினைக்குறி.

(உ - ம்.) சாய்த்தான், சாய்க்கின்ருன், சாய்ப்பான்.

மாய், தோய், தேய், மேய், மீள், சேர், விரி, மறை, ஒழி, வழி, முடி, உடை, கரை, உறை, அவி முதலியவைகளு மிவ்வாறே.

ஏறினன்—இது பிறவினையாங்காலத்து ஓரொற்று மிகுந் ஏற்று, ஏற்றினன், ஏற்றுவான் முதலாக வரும். உருகு, இலகு, ஆடு, பாடு முதலியவைகளு மிவ்வாறே யாம். (க

173. மங்கையர்கள் வாச மலர்கொய்வான் வந்தடை யப், பொங்கி யெழுந்த பொறிவண்டு—கொ கோ, டெதிர்கொண் டணைவனபோ லேங் வன முத்தின், கதிர்கொண்ட பூண்முலையா காண்.

173. Look, O thou whose beautiful breasts glitter wit the sheen of pearls! when those maidens approach th fragrant flowers to pluck them, the spotted bees whic rise up buzzing, fly against them, laden with honey as wishing to embrace them, singing while.

[இப்பாட்டுமுதற்பதினன்கு பாட்டுகளால் தன்னுடன் வருபவர் வழியில் பூக்கொய்ததும் நீர்விளையாடி யதும் நளமகாராஜன் தமயந்திக்குக் காட்டியதாகச் சொல்லுகிருர்.]

(இ - ள்.) முத்தின் கதிர்கொண்ட - முத்துமாலையின் காந் களை ஏற்றிருக்கிற, பூண் முலையாய் - அணிகளைத்தரித்த தன களை யுடையவளே! மங்கையர்கள் - பெண்கள், வாச மலர் சுகந்தமான புஷ்பங்களை, கொய்வான் - பறிக்கும்பொருட்டு வந்து அடைய-வந்துசேர, பொங்கி எழுந்த - உயர்ந்து எழு திருந்த, பொறி வண்டு - புள்ளிகளையுடைய வண்டுகள், கொ கோடு - தேனோடு, எதிர்கொண்டு— அணைவன போல் - சே கின்றவைபோல், ஏங்குவன-ஒலிக்கின்றன, காண்-பார், எ-

மேலானவர் வருங்கால் அங்குற்றோர் காணிக்கை கொண்டு
ர்வந்து பிரார்த்தித்தல் போலுமெனக் கருத்துக்கொள்க.

'4. பாவையர்கை தீண்டப் பணியாதார் யாவரே,
பூவையர்கை தீண்டலுமப் பூங்கொம்பு—மேவி
யவர், பொன்னடியிற் ருழ்ந்தனவே பூங்குழ
லாய் காணென்ருன், மின்னெடுவேற் கையான்
விரைந்து.

174 "See quick, O thou fair haired one!" exclaimed who holds in his hand a long glittering lance—"Who there who will not bow in submission at a female touch? en the flowered stalk, at the touch of a woman, bends d falls down at her beautiful feet."

(இ-ள்.) மின்நெடுவேல்கையான்-ஒளிபொருந்தியபெரிய வேலேந்திய கையையுடைய நளன், பாவையர் - பெண்கள், தீண்ட - கையினுற் பரிசிக்க, பணியாதார் - வணங்காத கள், யாவரே - யார், பூவையர் - நாகணவாய்ப் புட்களுக் சமானமாகிய ஸ்திரீகள், கை தீண்டலும்-கையினுல் தீண் ன வுடனே, அ பூ கொம்பு - அந்தப் பூவுள்ள கிளைகள், வி - பொருந்தி [விரும்பி,] அவர் பொன் அடியில் - அப் ண்களினுடைய அழகான பாதங்களில், தாழ்ந்தனவே - ணங்கி யிருக்கின்றனவே, விரைந்து - துரிதப்பட்டு, காண் - ர், பூங்குழலாய் - மலர் சூடிய கூந்தலை யுடையவளே! ன்ருன்—, எ - று.

மலர்கொய்தவுடன் அக்கொம்பு நிமிர்ந்துபோ மாதலால் ரைந்து காண் என்ருன். ஏகாரம் தேற்றப் பொருட்டாய்க் ரியநிறைவேறி யிருக்கின்ற தென்னுங் கருத்தைக் காட்டு றது. முற்பாட்டிலும் இங்ஙனமே கொள்க. கையான் பதை மூன்ரும்வேற்றுமையாக் கொண்டு கையினுற் காட் ன் எனவுங் கொள்ளலாம். (ரு.)

5. மங்கை பொருத்தி மலர்கொய்வாள் வாண்முகத்
தைப், பங்கயமென் றெண்ணிப் படிவண்டைச்—
செங்கையால், காத்தாளக் கைம்மலரைக் காந்த
ளெனப் பாய்தலுமே, வேர்த்தாளைக் காணென்
ருன் வேந்து.

175. "Look at that terrified maiden" said the king. "the bee mistaking the bright countenance of that flower gathering damsel for a lotus, comes to alight on it; and when she raises her rosy hand as a protection, mistaking that flower-like hand for a kantal blossom, it flies against it."

(இ - ள்.) மங்கை ஒருத்தி-ஒருபெண், மலர் கொய்வாள்-பூப்பறிப்பவளாகி, வாள் முகத்தை - (ஔிவ் தோன்றும்) பிரகாசமுள்ள தன்முகத்தை, பங்கயம் என்று எண்ணி- தாமரைமலரென்று நினைத்து,படி வண்டை - (அம்முகத்தின்கண்)படியும்வண்டை, செம்கையால்-சிவப்பான கையினால், காத்தாள்-படியவொட்டாமல் தடுத்தாள்; அ கை மலரை - அந்த மலரொத்த கையை, காந்தள் என - காந்தட் பூவென்றுநினைத்து பாய்தலுமே - (அவ்வண்டு) பாய்ந்தவுடனே, வேர்த்தாளை (அச்சத்தினால்) வியர்வை கொண்டிருக்கிற பெண்ணை, காண் என்றான் - பார் என்றான், வேந்து - நளமகாராஜன், எ - று.

கைம்மலர் முகபங்கயம் முதலிய விடத்து மலர்முதலிய உவமானப்பொருள் பின்நிற்பினும் பொருளுக்கத்தால் உவமைத் தொகையாகக் கொள்க. இப்படிப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடரை "உபமானோத்தர பதகர்ம தாரய சமாசம்" என்பர் வடநூலார். தமிழருக்கு இது இலக்கணப் போலியாம். கையாகிய மலர் எனவேண்டுமிடத்துப் பண்புத்தொகையாகக் கொள்க.

எண்ணி—இந்தவினையெச்சம் படி என்னும் வினைத்தொகையைக்கொண்டது. பாய்தலும் — இவ்வினையெச்சம் வேர்த்தாள் என்கிற வினையாலணையும் பெயரைக் கொண்டது. (க

176. புல்லும் வரிவண்டைக் கண்டு புனமயில்போற்
செல்லு மடந்தை சிலம்பவித்து—மெல்லப்
போய், அம்மலரைக் கொய்யா தருந்தளிரைக்
கொய்வாளைச், செம்மலரிற் றேனே தெளி.

176. "O thou that art as sweet as the honey in the beautiful flower! Look at the maiden whose gait is like that of the wild peacock, who seeing the copulating striped bees, silencing her ankle ornaments, approaches slowly

d without plucking that flower, breaks off the tender ...alk by its side."

(இ-ள்.) செம்மலரில் தேனே- செவ்விய பூவினிடத்துள்ள ...தன்போன்ற பெண்ணே, புல்லும் வரி வண்டை - புணர் ...ன்ற ரேகைகளுள்ளவண்டை, கண்டு - பார்த்து, புன மயில் ...பால் - காட்டிலுள்ள மயில்போல், செல்லும் மடந்தை-நடக் ...ன்ற தன்மையுள்ள பெண், சிலம்பு அவித்து-சிலம்பு ஓசையை ...றுத்தி, மெல்ல போய் - மிருதுவாகப் போய், அம்மலரை ...காய்யாது - அப்பூவைப் பறியாமல், அரு தளிரை கொய் ...ாளே - அருமையான துளிர்களைப் பறிக்கின்ற பெண்ணே, ...தெளி - அறி, எ - று.

செம்மலரிற்றேன் இலக்குமி என்னவுமாம். புல்லுங்கால் ...டை யூறு நேரிடின் உண்டாம் வருத்தமறிந்தவளானதுபற் ...ச் சிலம்பவித்து மெல்லச் சென்றாள்.

தெளி—இப்பகுதி அறிவுசுத்தம் முதலிய பொருளை யுணர்த் ...க்கால் தன்வினையில் கரை முதலானவை போலவும், சிந் ...தல் முதலான பொருளை யுணர்த்துங்கால் பிறவினையில் ...வைபோலவும் வரும். (உ-ம்.) தெளிந்தான், தெளித்தான், ...றவினையானபோது முன்னது தெளிவித்தானென வ்விகுதி ...சார்ந்தும், பின்னது தெளிப்பித்தானென பிவ்விகுதி சேர்ந் ...ம் வரும். தொழிற்பெயரிலும் தெளிவு, தெளிதல், தெளிப்பு, ...தளித்தல் இவ்வாறுவரும். துணிவு முதலியவு மிப்படியே. ()

177. கொய்த மலரைக் கொடுங்கையி னலணைத்து, மொய்குழலிற் சூட்டுவான் முன்வந்து—தையா லாள், பாதார விந்தத்தே சூட்டினான் பாவை யிடைக், காதார மில்லா தறிந்து.

177. He who collects together in his folded arms the plucked flowers, and comes before her with the intention of entwining them in her thick tresses, knowing that the waist of the maiden possesses no support in itself, casts them at the lotus-like feet of that maiden.

(இ-ள்.) கொய்தமலரை - பறித்தபூவை, கொடு கையினால்- ...ட்புறம் வளைந்த கையினால், அணைத்து - சேர்த்து, மொய்

குழல்-நெருங்கிய கூந்தன்முடியில், சூட்டுவான் - சூட்டுதற்கு, முன்வந்து-எதிரில்வந்து,பாவைஇடைக்கு - பெண்ணினுடைய இடுப்புக்கு, ஆதாரம் இல்லாது - (தாங்கும்) ஆதாரம் இல்லாமையை, அறிந்து - தெரிந்துகொண்டு, தையலாள் - அப்பெண்ணினுடைய, பாத அரவிந்தத்தே - தாமரைபோன்ற பாதங்களிலே, சூட்டினான் - வைத்தான், எ - று.

இங்கு மொய்குழல் என்பதை முன்புறம் வளைத்து முடிந்திருக்கும் ஒருவகை மயிர்முடியெனக் கொள்க. எதிரில் வந்து தனபாரங் காண்கையால் இப்பூச் சுமையுஞ் சேரின் இடைக்கு அபாயம் நேரிடுமெனக் கருதிப் பாதத்திற் சூட்டினான் என்பது கருத்து. அம்மலர்கள் அவள் பாதாரவிந்தத்து விழுந்து கிடக்கற்பாலன வெனக் கருதினு னெனவுங் கொள்க. (கு)

178. ஏற்ற முலையார்க் கிளைஞ ரிடும்புலவித்
தோற்ற வமளியெனத் தோற்றுமால்—காற்ற
சைப்ப, உக்க மலரோ டுகுத்தவளை முத்தமே
லெக்கர் மணன்மே லிசைந்து.

178. The mound of sand upon which the flowers shaken by the trees by the blowing of the wind fall, mixed with the pearls produced by the shells, is like the bed &c."

(இ-ள்.) காற்று அசைப்ப- காற்று அசையச் செய்வதினால், உக்க - உதிர்ந்த, மலரோடு—, வளை உகுத்த-சங்குகள் ஈன்ற, முத்தம்-முத்துக்கள், மேல் இசைந்து-மேலேசேர்ந்து (இருத்தலின்), எக்கர் - எக்கலாகிய, மணல் - மணற்பரப்பு, ஏற்ற முலையார்க்கு - பெண்களுக்கு, இளைஞர் - டருவமுள்ள ஆண்மக்கள், இடும் - செய்த, புலவி-ஊடலினால், தோற்றம் - உண்டாதலையுடைய, அமளி என - படுக்கைபோல், தோற்றும் - காணப்படும், எ - று. ஆல் - ஏ - அசை.

தடாகதீரங்களில் மணற்பரப்பின்மேல் பூவும் முத்தும் சேர்ந்திருப்பதைப் பார்க்க, கூடியிருக்கையில் ஆண்மக்கள் செய்யாதொருதவறுகண்டு பிணங்கின பெண்கள் பூக்களையும் முத்துக்களையும் கழற்றி யெறிந்துபோன படுக்கைபோலிருந்ததெனபது கருத்து. ஏற்றமுலையார் என்பதற்குத் தகுதியான தனங்களை யுடையார் எனவும், முலைகளைத் தாங்கினவர்கள்

ாவும் பொருள் கொள்ளலாம். எக்கலாவது வெள்ளம்
ியபோது படிந்தமணல்.

ோற்றும்—தோன்று-பகுதி, இதுதோன்றும் என இயல்
ய் வருவதுமன்றித் தோற்றும் என வலிந்தும் வரும். இப்
டியே நினை, ஒளிமுதலிய சிலபகுதிகளும் யாதொருபொருள்
ற்றுமையு மின்றி, நினைந்தான் நினைத்தான், ஒளிந்தான்
ரித்தான் என வல்லொற்றும் மெல்லொற்றுமாய் வரும்.
ரித்தான் என்பது பிறவினையுமாம். இப்படி வினைகள் பல
கை யிருப்பதைக் காண்க. (எ)

9. அலர்ந்த மலர்சிந்தி யம்மலர்மேற் கொம்பு
புலர்ந்தசைந்து பூவணைமேற் புல்லிக்—கலந்
தொசிந்த, புல்லென்ற கோலத்துப் பூவைய
ரைப் போன்றதே, அல்லென்ற சோலை யழகு.

179. "The beauty of the dark grove in which the dried
anches wave over a full-blown flowers, which fall from
trees, is like the faded beauty of the exhausted
iden as she lies ... . on her bad of flowers".

(இ-ள்.) அலர்ந்த மலர் சிந்தி - மலர்ந்தபூக்கள் உதிர்ந்து
டக்க, அம் மலர்மேல் - அந்த புட்பங்களின்மேல், கொம்பு -
ளைகளை, புலர்ந்து - வாடி, அசைந்து - அசைந்து கொண்
ருப்பதினும், அல் என்ற சோலை அழகு - இருள் என்று
ால்லத்தக்க தோப்பின் அழகானது, பூ அணைமேல் - புஷ்ப
னத்தின்மேல், புல்லி கலந்து - தழுவிப்புணர்ந்து, ஒசிந்த -
டியசைந்த, புல் என்ற - ஒளிமழுங்கின, கோலத்து - அழ
டைய, பூவையரை போன்றது - பெண்களை ஒத்திருந்தது,
- று. ஏ - அசை.

சிந்தி, அசைந்து, என்பன சிந்த, அசைய, என்னுஞ் செய
னெச்சத்தின் திரிபு; அல்லது சிந்தி என்பது சினைவினையாத
ன் அசைந்து என்பதைக் கொண்டது எனவும், அசைந்து
ன்பது [இருத்தலால்] என்னும் வருவிக்கப்பட்ட தொழிற்
பயரைக் கொண்டதெனவும் அறிக. (அ)

180. கொங்கை முகத்தணையக் கூட்டிக் கொடுங்கை
யால், அங்கணைக்க வாய்நெகிழ்ந்த வாம்பற்பூ—
கொங்கவிழ்தேன், வார்க்கின்ற கூந்தன் முகத்
தை மதியென்று, பார்க்கின்ற தென்னலாம் பார்.

180. "Look" said the king "we may say that the full blown water lilies, which that maiden gathers together in her folded arms, and presses against her breasts, mistake the face of the maiden, whose tresses drip with fragrant honey, for the moon (and therefore blossom)

(இ-ள்.) கொங்கை முகத்து-தனங்களின் முன்புறத்திலே, அணைய - சேரும்படி, கூட்டி - சேர்த்து, கொடு கையால் - முன்வளைந்த கையினால், அணைக்க - கட்டிக்கொள்ள, வாய் நெகிழ்ந்த - மலர்ந்த, ஆம்பல் பூ—, கொங்கு அவிழ் - வாசனை வீசப்பெற்ற, தேன் வார்க்கின்ற - தேனையூற்றுகின்ற, கூந்தல் - தலைமயிருள்ள பெண்ணின், முகத்தை—, மதி என்று - சந்திரனென்று, பார்க்கின்றது - நினைக்கின்றது, எண்ணலாம் என்று சொல்லலாம், பார்—எ - அங்கு - அசை. (க)

181. கொய்த குவளை கிழித்துக் குறுநுதன்மேல்
எய்தத் தனிவைத்த வேந்திழையாள்—வையத்
தார், உண்ணாக் கடுவிடத்தை யுண்ட வொரு
மூன்று,கண்ணனைப் போன்றனளே காண்.

181. "She, the maiden adorned with pendent jewels, who breaks off the plucked kuvalai, and places it all by itself in her small forehead, resembles the three-eyed Siva who swallowed the rank poison, which no earthly being could swallow."

(இ - ள்.) கொய்த குவளை - பறித்த கருநெய்தற்பூவை, கிழித்து—, குறு நுதல்மேல்-சிறிய நெற்றியின்மேல், எய்த - சேரும்படி, தனி வைத்த - தனியாகவைத்த, ஏந்திழையாள் - பெண், வையத்தார் - உலகத்திலுள்ளோர், உண்ணா-உண்ணா

விடத்தை - கடுமையான விஷத்தை, உண்ட - பக்ஷித்த, மூன்று கண்ணனை - மூன்றுகண்களையுடைய சிவனை, ான்றனள் - ஒத்திருக்கின்றனள், காண் —, எ-று. ஏ-அசை. ஒரு என்பது மூன்றை விசேடித்து நின்றது, பாஷையின் பல்பு. வையம்—ஒழிந்தவுலகங்களையுங் கொண்டது [பொது ல் எ - ஆம் - சூத்திரம்.] இப்பாட்டிலு முற்பாட்டிலும் ப்பூக்கொய்தல் சொல்லியதனால் நீர்விளையாட்டுச் சொல்லி ாயிற்று. இது மேற்பாடல்களில் விளங்கும். (௯௦)

2. கொழுநன் கொழுந்தாரை நீர்வீசக் கூசிச்
செழுமுகத்தைத் தாமரைக்கே சேர்த்தாள்—
கெழுமியவக், கோமகற்குத் தாணினைந்த குற்றங்க
ளத்தனையும், பூமகட்குச் சொல்லுவாள்போல்.

82. She who faces her blooming face close beside the is flower, being ticked by the water which her husband ows at her from the cool stream, appears as if she were fessing to the goddess who resides in that flower, all evil intentions she meditated against that excellant band.

இ-ள்.) கொழுநன் - கணவன், கொழு தாரை நீர் - ாழுமையான வொழுக்குள்ள தண்ணீரை, வீச - (மேலே) ய, கூசி- கூச்சம் அடைந்து, கெழுமிய - பொருந்திய, அ ா மகற்கு - அந்த மேன்மையான புருடனிடத்தில், தான் னந்த - தான் எண்ணின, குற்றங்கள் அத்தனையும் - குற் களை யெல்லாம், பூ மகட்கு - இலக்குமிக்கு, சொல்லுவாள் ால் - அறிவிப்பாள்போலே, செழுமுகத்தை - பொலிவுள்ள த்தை, தாமரைக்கே - தாமரையினிடத்தே, சேர்த்தாள்— - று.

போல்—குறிப்புப் பொருளில் வந்தது. (௯௧)

3. பொய்தற் கமலத்தின் போதிரண்டைக் காதி
ரண்டிற், பெய்து முகமூன்று பெற்றாள்போல்—

எய்த, வருவாளைப் பாரென்றான் மாற்றா
வென்று, செருவாளைப் பார்த்துவக்குஞ் செ

183. The king who destroyed his enemies, and joyfull regarded the victorious weapon in his hand, exclaime "Look at thatmaiden who is coming before us, and wh in play has placed two lotus flowers on both her ear looking as if she had three faces."

(இ-ள்.) மாற்றாரை வென்று - பகைவரைச் செயித் செரு வாளை பார்த்து - சண்டைசெய்யும் வாளாயுதத்தை பார்த்து, உவக்கும் - மகிழ்கின்ற, சேய் - ராஜகுமார [நளன்,] பொய்தல் - விளையாட்டில், கமலத்தின் போ இரண்டை - இரண்டு தாமரை மலர்களை, காது இரண்டில் இரண்டு காதுகளின்மேல், பெய்து - தரித்து, மூன்று முக பெற்றால்போல் - மூன்று முகங்களை யடைந்தவளைப் போ எய்த - (நம்மைச்) சேர, வருவாளை - வருகின்ற பெண் பார் என்றான்—, எ - று.

உவக்கும்—உவ - பகுதி, இப்பொருள்கொண்ட உக என் பகுதியுமுண்டு; உகந்தான் முதலிய உதாரணம். (க

184. பொன்னுடைய வாசப் பொகுட்டு மலரலைய
தன்னுடனே மூழ்கித் தனித்தெழுந்த—மின்
டைய, பூணு டிருமுகத்தை புண்டரிக மெ
றயிர்த்துக், காணு தயர்வானைக் காண்.

184. Look at that man who, bathing with his wife, as to agitate the flowers filled with golden- dued filamen and fragrant seeds, on seeing the pure face of her, ador ed with bright jewels, who rose first (out of the wate and mistaking it for a lotus flower, is quite perplexe

(இ-ள்.) பொன் உடைய - பொன்போன்ற மகரந் பொடிகளைச் (சுற்றிலும்) உடைய, வாசம் - வாசனையுள் பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய, மலர் - தாமரைமலர்க

லைய - அலையும்படி, தன்னுடனே மூழ்கி-தன்னோடு கூடவே
ில் அழிழ்ந்து, தனித்து - தனியாக, எழுந்த -(நீரினின்றும்)
ழுந்த, மின்னுடைய - காந்தியுள்ள, பூணாள் - ஆபரண
ணிந்த பெண்ணின், திரு முகத்தை - அழகுள்ள முகத்தை,
ண்டரிகம் என்று - தாமரைப்பூ வென்று, அயிர்த்து - சந்
ககித்து, காணாது - அவளைக்காணமல், அயர்வானை - வருந்து
ன்றவனை, காண் - பார், எ-று.
பொன் இலக்குமி யெனவுங் கொள்ளலாம் (கரு)

185. சிறுக்கின்ற வாண்முகமுஞ் செங்காந்தட் கை
யான், முறுக்குநெடு மூரிக் குழலும்—குறிக்கின்,
கரும்பாம்பு வெண்மதியைக் கைக்கொண்ட
காட்சி, அரும்பாம் பணைமுலையா யாம்.

185. O thou whose full-developed breasts are like
ds! If we compare that small bright face, and those
g beautiful tresses, which are twised with those hands
ich resemble red kuvali- flowers they are like the pale
on which is seized by the seble-hued serpant (Raghu.)

(இ - ள்.) அரும்பு ஆம் - அரும்புகின்றனவாகிய, பணை
லையாய் - பருத்த முலையையுடையவளே, சிறுக்கின்ற -
ருக்கிவருகின்ற, வாள் முகமும் - ஒளிபொருந்திய முகத்தை
, செம் காந்தள் கையால் - சிவந்த காந்தட்பூப்போன்ற
கயினல், முறுக்கும் - முறுக்கப்பட்ட, நெடு - நீட்சியான,
ரி - பெருமை பொருந்தின, குழலும் - கூந்தலையும், குறிக்
ன் - குறித்தால், கரு பாம்பு - இராகுவென்னுங் கருமை
ன பாம்பு, வெள் மதியை-வெளுமையான சந்திரனை, கைக்
ாண்ட காட்சி - கிரகித்த தோற்றம், ஆம்—, எ - று.
மூரி - வளைவு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். குறித்தலா
ு ஒருபொருளை மற்றொருபொருளின் தன்மை மிகுதிபற்றி
து அப்பொருளா யிருக்கலாமென்று ஊகித்தல். (கசு)

6. சோர்புனலின் மூழ்கி யெழுவாள் சுடர்நுதன்
மேல், வார்குழலை நீக்கி வருந்தோற்றம்—பாராய்,

விரைகொண் டெழுந்தபிறை மேகத் திடையே
புரைகின்ற தென்னலாம் பொற்பு.

186. "Look we may say that the appearance of th
maiden, who having bathed in the running streamle
rises up, and brushes aside the long tresses which fa
over her bright forehead, is like the beauty of the crescen
moon, which suddenly bursting forth, makes its appea
ance from among the clouds.

(இ - ள்.) சோர் புனலில் மூழ்கி - ஓடுகின்ற தண்ணீரி
அமிழ்ந்து, எழுவாள்-எழுகின்ற ஒருபெண், சுடர் நுதல்மே
விளக்கமான நெற்றியின்மேல், வார் குழலை-நீட்சியான அ
கங்களை,நீக்கி வரும் தோற்றம்-நீக்கி வருகிற சொரூபம், வி
கொண்டு எழுந்த - பிரகாசத்தோடு உதித்த, பிறை - சந்திர
பிறையே, மேகத்துஇடை மேகத்தின் நடுவிலே, புரைகின்
து என்னல் ஆம்-தோன்றுகின்றதென்று சொல்லும்படியா
பொற்பு - அழகுடைமையை-!பாராய்-பார், எ - று. ஏ - அ

187. செழுநீல நோக்கெறிப்பச் செங்குவளை கொ
வாள், முழுநீல மென்றயிர்த்து முன்னர்க்—க
நீரைக், கொய்யாது போவாளைக் கோல்வளை
குக் காட்டினன், வையாரும் வேற்றடக்கை மன்

187. The king, who held in his hand a long shar
lance, pointed out to her, who was adorned with beautif
bangles, the maiden the shade of whose bright blne ey
falling on the red Kuvali which she was about to pluck
and who, thinking the flower before her was wholly blu
went away without touching it.

(இள் - ள்.) வை ஆரும் வேல் - கூர்மைபொருந்தியவே
தடம் கை மன் - பெரிய கையிற்கொண்ட அரசன், செ
நீலம் - செழிப்பான நீலநிறத்தை, நோக்கு - பார்வையான
எறிப்ப - எறிகிறதினுல், செங்குவளை கொய்வாள் - செங்க
நீர்ப்பூவைப் பறிக்கவந்தவள், முழுநீலம் என்று - முழு

லமாகிய கருங் குவளைப்பூ என்று, அயிர்த்து - சந்தேகித்து
ன்னர்-எதிரில் கழுநீரை-செங்கழுநீர்ப்பூவை, கொய்யாது
பாவாளை - கொய்யாமற் போகின்றவளை, கோல்வளைக்கு-
மயந்திக்கு, காட்டினன் - காண்பித்தான், எ - று.

கொய்யுங்கால் தன் கண்ணின் காந்திபட்டுக் கறுத்துத்
தான்றுகிற செங்குவளையைக் கருங்குவளையென்று மயங்கிக்
காய்யாமற் போனளென்பது கருத்து.

எறிப்ப— எறி-பகுதி, இது ஆயுதமுதலானவைகளை வீசுகிற
தன்னும் பொருள்படவந்ததால் எறிய என்றாகும். இதுவும்
தளி என்பதைப்போலவே எறிந்தான், எறித்தான் முதலாக
நும், (கஅ)

;8. காவி பொருநெடுங்கட் காதலியுங் காதலனும்
வாவியு மாறுங் குடைந்தாடித்—தேவின்
கழியாத சிந்தையுடன் கங்கைநதி யாடி
ஒழியா துறைந்தா ருவந்து.

188. The wife, whose long eyes resembled water lilies
d her husband, having bathed in all the tanks and
ers, and having also in accordance with the unchange-
le supplication to the Almighty bathed in the river
nges, lived a joyful and inseparable life-

(இ - ள்.) காவி பொரு நெடு கண் காதலியும் - நீலோற்
லத்தையொத்த நெடுமையான கண்களையுடைய நாயகியும்,
தலனும் - நாயகனும், [தமயந்தியும் நளனு மென்றபடி,]
வியும் ஆறும்-குளங்களையும் நதிகளையும், குடைந்து ஆடி -
லத்து நீராடி, தேவின்-கடவுளின், கழியாத சிந்தையுடன்-
ங்காத தியானத்தோடு, கங்கை நதி ஆடி - கங்கையாற்றில்
நானஞ்செய்து, உவந்து - சந்தோஷித்து, ஒழியாது - பிரி
மல், உறைந்தார் - இருந்தார், எ - று.

வாவியும் ஆறும் என்பன வழியிலுள்ளன, கங்கைநதிமாவிந்
ந்தின் அருகில் உள்ளது. 'தேவின் கழியாத சிந்தையுடன்'
ன்றமையின் மற்றநதி முதலியவற்றுள் நீராடியது விளையாட்

டென்றும், கங்கையி லாடியது தெய்வபத்தியினு லென்று
விளங்கும். இதனால் நளனுந் தமயந்தியும் பூக்கொய்தலும் நீ
விளையாட்டுஞ் செய்தாரென்பது விளக்கப்பட்டது. (கள

189. நறையொழுக வண்டுறையு நன்னகர்வாய் நாங்கள்
உறையு மிளமரக்கா வொக்கும்—இறைவளைக்கை
சிற்றிடையாய் பேரல்குற் றேமொழியாய் மென்
பொற்றொடியாய் மற்றிப் பொழில். [முறுவ

189. "O thou adorned with striped bangles, thou slender waisted one, whose words are as honey thou softly smiling being, adorned with golden bracelts This grove before us, resembles the groves of tender trees which we frequently resort to in our good country which is frequented by honey - making bees.

இ-ள்.) இறை வளை கை - பெருமையான சங்குவளைகள் அணிந்த கைகளுள்ள, சிறு இடையாய்-சிறிய இடையையுடையவளே! பேர் அல்குல்-பரந்த அல்குலுடைய, தேமொழியாய் மதுரமான வசனமுள்ளவளே! மெல் முறுவல்-இளமையான சிரிப்புள்ள, பொன் தொடியாய்-பொன் வளையல்களுடையவளே! இப்பொழில் - இந்தத்தோட்டம், நறை ஒழுக - தேன் ஒழுகுதலால், வண்டு உறையும் - வண்டுகள் குடியிருக்கப்பெற்றிருக்கிற, நல் நகர்வாய் - நல்லபட்டணத்தில், நாங்கள் உறையும்-நானும் என்னுடையவரும் வசிக்கிற, இள மரம் கா-இளமரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற தொட்டத்தை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கின்றது, எ-று. மற்று - அசை.

மிறைவளையென்று எடுத்து வருந்திச் செய்யப்பட்ட வளைகள் எனப்பொருள் சொல்வதும் ஒன்றும். 'நன்னகர்வாய்' என்பது நன்னகரைப் பொருந்திய என்று உரைக்கவுமாம். வண்டுறையும் நாங்கள் உறையும் என்பவற்றை இளமரக்கா என்பதோடு முடிக்க. வாய் என்பதை வினைத்தொகையாக் கொள்ளின் அதைபும் அப்பெயரோடே முடிக்க; ஏழனுருபாகக் கொள்ளின் இடைப்பிற வந்ததாகக் கொள்க. [பொதுவியல்
ரு - வது சூத்திரம்.] (கஅ)

90 கன்னியர்தம் வேட்கையே போலுங் களிமழலை
தன்மணிவா யுள்ளே தடுமாற—மன்னவனே
இக்கடிகா நீங்க ளுறையு மிளமரக்கா
ஒக்குமதோ வென்றா ளுயிர்த்து.

190. Her gladdening words stammering in her beauti-
ul mouth like the restrained desire of a virgin, Damayanti
eaving a sigh, said "O king ! is this fragrant grove really
ke the groves of tender trees in which you reside ?"

(இ - ள.) கன்னியர்தம்-பெண்பிள்ளைகளிடத்துண்டாகிய,
வட்கையே போலும் - ஆசையேபோல் காணப்படுகின்றது,
இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் என நினைத்து),களிமழலை-
ளிக்கத்தக்க மழலைச்சொற்கள், தன் வணிவாயுள்ளே-தனது
ாணிக்கம்போன்ற வாயினுள்ளேயே, தடுமாற - தடுமாறிக்
காண்டிருக்க, உயிர்த்து-பெருமூச்செறிந்து, மன்னவனே -
ரசனே, இக் கடி கா - இந்த வாசனையுள்ள தோட்டம், நீங்
ள் உறையும்-நீயும் உனக்குப் பிரியமானவர்களும் வசிக்கின்ற
)ள மரக்கா ஒக்குமதோ - இளமரத்தோப்பை ஒத்ததோ,
ன்றாள் - என்றுசொன்னாள் (தமயந்தி), எ - று.

இப்பாடலில் இசையெச்சமே வேண்டாது 'கன்னியர்தம்
வட்கையே போலும்' என்பதற்கு கன்னிமாருடைய ஆசை
யப்போல் வெளிப்படாமல் உள்ளே நிற்கத்தக்க என்று மழ
லக்கு விசேடணமாக்கிப் பொருளுரைப்பது நேர். முற்பாட்
டல் அரசன் இப்பொழில் நாங்கள் உறையும் இளமரக்கா ஒக்
கும்என்று சொன்னதினால் அரசனுக்குப் பிரியமாய்ப்பொழில்
விளையாட்டுக்கு உரியமாதர்பலர் உளர்போலும் என்று நினைத்
து தமயந்தி மனம் வருந்தி இவ்வாறு குறிப்பாய் உரைத்த
ாள் என்பது கருத்து. இது மேற்பாட்டில் வெளியாம். (கக)

91 தொண்டைக் கனிவாய் துடிப்பச் சுடர்நுதன் மேல்
வெண்டரள மென்ன வியர்வரும்பக்—கொண்டை
கடைசிவப்ப நின்றாள் கழன் மன்னர் வெள்ளைக்
குடைசிவப்ப நின்றான் கொடி.

191. With her lips, as red as the கொவ்வை fruit, quivering with the perspiration dropping like the white pearl from her bright forehead, and with her fish-like eyes inflamed at the corners, stood the daughter of the kin Bhima, who reddened (*i. e.* dyed with their blood) the whit umbrellas of the monarchs, adorned with ankle ornaments

(இ - ள்.) கழல் மன்னர்-வீரக்கழலணிந்த அரசர்களுடை வெள்ளை குடை—, சிவப்ப-(உதிர வெள்ளத்தினால்) சிவந் போகும்படி, நின்றான் - நின்றவனாகிய வீமராஜனுடை கொடி - மகளாகிய தமயந்தி, தொண்டை கனி வாய் து ப்ப - கொவ்வைப்பழம்போன்ற உதடுகள் துடிக்கவும், சுட நுதல்மேல்-பிரகாசமான நெற்றியில், வெண் தாளம் என்ன வெண்மையான முத்தைப்போல், வியர்வு அரும்ப - வேர்வை துளிக்கவும், கெண்டைகடைசிவப்ப - கெண்டைபோன்றகண் களின் கடைகள் சிவந்துபோகும்படியும், நின்றாள்—, எ -

சிவப்ப—சிவ - பகுதி, செம்மையின் விகாரமென்னிலாப் இது குச்சாரியைசேர்ந்து சிவக்க எனவும், பகுதி விகாரப்ப ச் செய்ய எனவும் வரும். (உ

192. தங்கள் புதல்வித் தலையிற் றனித்திருந்த
மங்கை வதன மணியரங்கில்—அங்கண்
வடிவாண்மேற் கால்வளைத்து வார்புருவ மென்
கொடியாடக் கண்டானோர் கூத்து.

192. (Nala) saw the brows on the face of the maide who had stood apart on account of the recent quarre dance over her beautiful eyes, like the legs of the dancin girl crossing the curved lance in the brilliant assembly.

(இ-ள்.) தங்கள் புலவித்தலையில் - தங்களுக்கு நேரிட் ஊடலில், தனித்து இருந்த-ஒன்றியாயிருந்த, மங்கை - தமய தியின், வதனம் - முகமாகிய, மணி அரங்கில்-இரத்தினசபை யில் அம் கண் வடிவாள்மேல் - அழகிய கண்ணாகிய வடித் கத்திகளின்மேல், கால் வளைத்து - நுனியைவளைத்து [கா வளைத்து,] வார் புருவம் என்னும்கொடி -நீண்டபுருவமென்

சால்லப்பட்ட கொடி [பெண்,] ஓர் கூத்து - ஒருகூத்தை,
டக்கண்டான்—, [நளன்,] எ - று.

தமயந்திக்குக் கோபத்தினால் புருவம் வளைந்து துடித்துக்
காண்டிருந்த தென்பது கருத்து. தமயந்தியின் முகத்தை
ட்டிய சாலையாகவும், கண்களைக் கத்திகளாகவும், புருவம்
ளைந்து துடிப்பதை அக்கத்திகளின்மேல் கால்களை வளைத்து
வைத்துப் பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்வதாகவும் சிலேடை
வியாக்கொண்டு உருவகப்படுத்தினர். கால் - கொடி என்ப
ற்றுட்சிலேடையைக் காண்க. (உக)

3. சில்லரிக் கிண்கிணிமென் றெய்வமலர்ச் சீறடி
யைத், தொல்லை மணிமுடிமெற் சூட்டினான்—
வல்லை, முழுநீலக் கோதை முகத்தே மலர்ந்த
செழுநீல மாறுச் சிவப்பு.

193. He placed upon his old gem-studded crown the
all tender lotus-like feet (of Damayanti) which were
orned with ankle rings of noisy rattles; and immediately
inflamed eyes which blossomed upon her face,
rounded by dark blue tresses, lost in their red hue.

(இ - ள்.) சில் அரி கிண்கிணி - ஒலியையுடைய பருக்கைக
ள்ள சதங்கைகளை யணிந்த, மெல் தெய்வ மலர் - மெல்லிய
மரைப்பூப்போன்ற, சீறடியை-சிறிய (அவளுடைய) பாதங்
ள, தொல்லை மணி முடிமேல் - பழமையான தன் ரத்தின
டத்தின்மேல், சூட்டினான்-அணிந்தான் (நளன்,)(அதனால்)
ழு நீல கோதை - முழுதுங் கறுப்பான தலைமயிரையுடைய
மயந்தியின், முகத்தே - முகத்தில், செழு நீலம் - செழிப்
ன குவளைகள் [கண்களென்றபடி,] வல்லை - சீக்கிரத்தில்,
ப்பு- (கோபத்தினாலுண்டான) சிவந்தநிறம், மாறு - மாறி,
ர்ந்த - மலர்ந்தன, எ - று. (உஉ)

4. அங்கைவேல் மன்ன னகலமெனுஞ் செறுவில்
கொங்கையேர் பூட்டிக் குறுவியர்நீர் - அங்கடைத்
துக், காதல் வரம்பொழுக்கிப் காமப் பயிர்
விளைத்தாள், கோதைவரின் மேலான கொம்பு.

194. Damayanti whe excelled all other woman in beauty, ploughing with her breasts the field-like chest of the king who possessed beautiful weapons, and watering it with drops of perspiration enclosed by ridges of lust cultivated on it a harvest of concupicence.

(இ-ள்.) கோதையரின் மேலான கொம்பு - பெண்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவளான பூங்கிளைக்கு ஒப்பாகிய தமயந்தி அம் கை வேல் மன்னன் - அங்கையில் வேலேந்திய நளமகாராஜனுடைய, அகலம் எனும் செறுவில் - மார்பு என்கிற கழனியில், கொங்கை ஏர் பூட்டி - தனங்களாகிய ஏரை நடத்தி குறு வியர் நீர் - சிறிய வியர்வை நீரை, அங்கு அடைத்து அவ்விடத்துப்பாய்ச்சி, காதல் வரம்பு - ஆசையாகிய வரம்பை ஒழுக்கி - நேர்ப்படுத்தி, காமம் பயிர் - காமமாகிய பயிரை விளைத்தாள் - விளையச்செய்தாள், எ-று.

ஊடல் தீரவே தழுவினுள் என்பது கருத்து. (உ...

195. வேரி மழைத்துளிக்கு மேகக் கருங்கூந்தல்
காரிகையுந் தானும்போய்க் கண்ணுற்றான் -மூரித்
திரையேற மென்கிடங்கிற் சேலேற வாளை
கரையேறுங் கங்கைக் கரை.

195. The maiden whose tresses of cloud-like blackness rained honey-drops together with himself (Nala) went and saw the banks of the Ganges where the rise of the powerful waves impels the shell-fish into the soft hollows and forces the valai to ascend to the shore.

(இ-ள்.) மூரி திரை - பெருமையான அலைகள், மென் கிடங்கில் ஏற - மென்மையான அகழியில் ஏறும்போது சேல் ஏற - கெண்டைமீன்கள் ஏற, வாளை - வாளைமீன்கள் கரை ஏறும் - கரையில் ஏறத்தக்க, கங்கை கரை - கங்கையாற்றங் கரையை (நளன்,) வேரி மழை - தேன்மழையை துளிக்கும் - சொட்டும்படி செய்கின்ற, மேகம் கரு கூந்தல் மேகம்போன்ற கரியகூந்தலையுடைய, காரிகையும் - தமயந்தியும், தானும்—, போய்—, கண்ணுற்றான் - கண்டான், எ-று.

முன் கங்கை நீராடி என்றது கங்கையின் அக்கரையில்)
ங்கையின் இக்கரை நகரத்தி னருகிலுள்ளது. (உச)

96. சூதக் கனியூற லேற்ற சுருள்வாழை
கோதி னறவேற்குங் குப்பியெண—மாதரார்
ஐயுற்று நோக்கு மகன்பொழில்சென் றெய்தினன்
வையுற்ற வேற்றானை மன்.

196. The king who possessed armies with bright lances rived at the extensive groves where the maidens gaze ubtfully at the tender roll of the plantain leaf into hich the juice of the Mango drops, mistaking it for a canter of honey.

(இ-ள்.) வை உற்ற - கூர்மை பொருந்திய, வேல் தானை - யுதமுள்ள சேனையையுடைய, மன் - நளன், சூதக்கனிஊறல் ற்ற - மாம்பழங்களின் ரசத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற, ருள் வாழை - சுருளாயிருக்கிற வாழைக்குருத்துகளை, கோது ல் நறவு ஏற்கும் - குற்றமற்ற மதுவை ஏந்திக்கொண்டிருக் ற, குப்பி என - குப்பிகளென்று, மாதரார் - ஸ்திரீகள், யுற்று நோக்கும் - சந்தேகப்பட்டுப் பார்க்கின்ற, அகல் பாழில் - பெரியசோலையை, சென்று எய்தினன் - போய்ப் பாருந்தினன், எ - று.

குப்பியாவது ஓர்வகைக் கின்னம். (உரு)

97. வான்றோய நீண்டுயர்ந்த மாடக் கொடிநுடங்கத்
தான்றோன்று மற்றித் தடம்பதிதான் — வான்
றோன்றி, வில்விளக்கே பூக்கும் விதர்ப்பனுடாளு
டையான், நல்விளக்கே யெங்க ணகர்.

197. "O bright looking daughter of the king of Vidarpa he glittering lights of which cast their rays up to the eavens! the extensive city before us, in which you se he flags waving on the terrace which reach as high up the sky, is our capital."

(இ - ள்.) வான் தோன்றி - வானத்தில் காணப்பட்டு, வி
விளக்கே பூக்கும் - இரத்தின காந்திகளாகிய விளக்குகளே
பூத்திருக்கப்பெற்ற, விதர்ப்ப நாடு - விதர்ப்ப தேசத்தை
ஆளுடையாள் - ஆளுகின்றவனாகிய பீமராஜாவிடத் துவ
டாகிய, நல் விளக்கே - நல்ல விளக்குப்போன்ற பெண்ணே
வான் தோய - வானத்திற் படியும்படி, நீண்டு - நீட்சியாகி
உயர்ந்த-மேலோங்கியிருக்கிற, மாடம் கொடி-மாளிகைகளின்
கொடிச் சீலைகள், நடங்க - அசைந்தாடும்படி, தோன்றும்
காணப்படுகின்ற, இத் தடம் பதிதான் - இந்தப் பெரிய இட
தான், எங்கள் நகர் - எங்களுடைய பட்டணம் (என்று தமய
திக்கு அரசன் உரைத்தான்,) எ-று. தான் - மற்று-அசைக

வில் - இந்திரவில்லெனக்கொண்டு அதுபோல் பலநிறமான
விளக்கென்னவுமாம். விளக்குகூட்டின் காந்தியாலேனும் சுவ
களின் காந்திகளாலேனும்பலவண்ணமாம். வில்உமிழும் விள
கெனல் சிறப்பில்லை. மாடங்கள் மிகவுயர்ந்திருப்பதுபற்ற
வான்றோன்றி யென்றது; பூத்திருப்பவை நக்ஷத்திரங்களோவெ
மயங்கவேண்டாம், விளக்குகள்தாம் என ஏகாரங் கூறு
கின்றது, (உகூ

198. பொய்கையும் வாசப் பொழிலு மெழிலருவிச்
செய்குன்று மாறுந் திரிந்தாடித்—தையலுடன்,
ஆறிரண்டாண் டெல்லை கழித்தா னடையல
ரைக், கூறிரண்டாக் கொல்யானைக் கோ.

198. The king who possessed the killing elephants which ripped up into two parts the bodies of his enemies spent twelve years with his wife in rambling about among the large tanks, the fragrant groves, the beautiful water-falls, and the artificial hills.

இ - ள்.) அடையலரை - சத்துருக்களை, கூறு இரண்டு -
இரண்டு துண்டாக, கொல்-கொல்லுகின்ற, யானை -யானையை
யுடைய, கோ-நளமகாராஜன், தையலுடன்-தமயந்தியுடனே,
பொய்கையும் - தடாகங்களும், வாசம் பொழிலும் - பரிமள

ள தோட்டங்களும், எழில் அருவி -அழகுள்ள அருவிகள் ருந்தின, செய் குன்றும் - கற்பித்த மலைகளும், ஆறும் - களும், திரிந்து-சஞ்சரித்து, ஆடி - நீராடி அல்லது விளை - , ஆறு இரண்டு - பன்னிரண்டாகிய, ஆண்டு எல்லை - ஷகாலத்தை, கழித்தான் - போக்கினான், எ - று.
பிரண்டாக் கொல் என்றது வீரத்தின் மேன்மையைக் க்கின்றது. (உஎ)

). கோல நிறம்விளர்ப் பக்கொங்கை முகங்கருக
நீல நிறமயிர்க்கா னின்றெறிப்ப—நூலென்னத்
தோன்றாத நுண்மருங்கு றோன்றச் சுரிகுழ
லாள், ஈன்றாள் குழவி யிரண்டு.

96. The beautiful color of her body turning pale, the ace of her breasts assuming a dark hue, the roots of hair shining with a bluish gloss upon her head, and slender waists which before were as invisible as ad, now swelling on the sight, she who possessed curly lets was delivered of twins.

இ - ள்.) [இவ்வளவு காலத்துக்குப்பின்] கோல நிறம் ர்ப்ப-அழகியநிறமானது வெளுத்துப்போகவும்,கொங்கை ம் கருக - முலைக்காம்புகள் கறுத்துப்போகவும், மயிர் -மயிரின் ஒழுங்கு, நீல நிறம் எறிப்ப - நீலவாணத்தை வும், நூல் என்ன-பஞ்சுநூல்போல், தோன்றாத - காணப் த, நுண் மருங்குல்-நுட்பமான இடையானது, தோன்ற ரிப்படக் காணும்படியாகவும் (கருவாய்த்திருந்து,) சுரி லாள் - வளைந்த அளகபாரத்தை யுடையதமயந்தி,இரண்டு வி - இரண்டு குழந்தைகளை, ஈன்றாள் - பெற்றாள், எ - று று - அசை.

றம்விளர்ப்பக் கொங்கை முகங்கருக மயிர்க்கால் நீலநிற றிப்ப நூலென்னத் தோன்றாத நுண்மருங்குல் தோன்ற, று-இருந்து, எனவுங்கூட்டுக. இதனால் கருவாய்த்திருந்து பது அமையும், இவையெல்லாம்கருக்குறியாதலின்.(உஅ)

200. ஆண்டிரண்டா றெல்லை யளவுந் திரிந்தேயும்,
காண்டகைய வெங்கலியுங் காண்கிலான்—நீண்
டபுகழ்ச், செந்நெறியாற் பார்காத்த செங்கோ
னிலவேந்தன், தன்னெறியால் வேறோர் தவறு.

200. The cruel Kali, having closely pursued Nala in all his ways even for a space of twelve years, was unable to find a fault in the renowned and unstraying paths of the king, who ruled the earth with an upright sceptre.

(இ-ள்.) காண் தகைய-காணுந் திறனுள்ள, வெம் கலியும் - உக்கிரனான கலிபுருடனும், இரண்டு ஆறு ஆண்டு எல்லை அளவும் - பன்னிரண்டு வருஷமாகிய அளவையுடைய காலமெல்லாம், திரிந்தேயும்-(அவன் சென்றவிடத்திலெல்லாம்)திரிந்து கொண்டிருந்தும், நீண்ட புகழ் செம் நெறியால் - வளர்ந்த புகழ்பெற்ற செவ்வையான ஒழுக்கத்தினால், பார் காத்த - பூமியைக் காப்பாற்றின, செங்கோல் - செங்கோலையுடைய, நில வேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, நெறியால் - கிரமத்தினால், வேறு ஓர் தவறு - நன்மைக்கு வேறாகிய ஓர் குற்றத்தினையும் காண்கிலான் - காணமாட்டாமற்போனான், எ-று. தன்-அசை.

எல்லையளவும் என்னுமிடத்து உம்மை அக்காலத்தின் ஒவ்வொருகணமும் விடாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் முற்றும்மை. மற்றிரண்டும் சிறப்பும்மை. செங்கோல் நில வேந்தன்-செங்கோலுக்கு நிலமாகிய வேந்தன் எனவும் பொருள்படும். திரிந்தே என்னுமிடத்து ஏகாரம்-அசை, தேற்றம் என்னவுமாம். வேறோர் தவறு—இனிக்காட்டப்படும் தவறுதவிர மற்றொன்று என்று பொருள் கொள்ளவுந் தகும். தவறு—முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (உக)

201. சந்திசெயத் தாள்விளக்கத் தாளின்மறுத் தான்
கண்டு, புந்தி மகிழப் புகுந்துகலி—சிந்தை
யெல்லாம, தன்வயமே யாக்கித் தமைய னுட
னிருந்தான், பொன்னசல மார்பற் புகைந்து.

201, When Nala was performing his evening ablutions of washing his feet Kali seeing a dry spot, where th

ter had not touched the filth, became angry with Nala ose breast resembled the golden mountain (Meru,) and ering into him, with an exulting mind, became master his dispositions, and then joined himself to his friend tcaran.

(இ-ள்.) [இப்படி இருக்கையில் ஒருகால்] சந்தி செய - தியாவந்தனஞ் செய்யும்பொருட்டு, தாள் விளக்க - பாதத் ச் சுத்திசெய்யும்போது, தாளில் - பாதத்தில். மறு - ழக்கை, கண்டு—, புந்தி மகிழ - மனங்களிக்க, புகுந்து - ரசனிடத்தில்) பிரவேசித்து, கலி - கலியானவன், சிந்தை ல்லாம் - (அரசனுடைய) புத்தியையெல்லாம், தன் வயமே கி - தன் சுவாதீனத்தி லிருக்கச்செய்து, பொன் அசலம் ர்பன் - பொன்மலையோடு ஒத்த மார்பையுடைய நளனை கந்து - கோபித்து, தமையனுடன் - நளனுக்குத் தமையன் றை கொண்டவனும் ஓர் சிற்றரசுள்ளவனு யிருந்த புஷ்க என்பவனோடு, இருந்தான் - அவனுக்குச் சகாயஞ் செய் படி இருந்தான், எ-று. தான் - அசை.

'இயல்பின் விகாரமும்' என்கிற [உருபுபுணரியல் சகூ-ம்] திரத்தினால் மார்பன் என்னும் உயர்திணைப்பெயர் ஈறு த்தது. பொன்னசலம் - மேருமலை. செய—இது பயனைக் த்தமையால், எதிர்காலத்தது. விளக்க—இது பின்வினைக் காலக்குறியானதினால் கழ்காலத்தது. (௩0)

2. நாராய ணைய நமவென் றவனடியிற், சேராரை
வெந்துயரஞ் சேர்ந்தாற்போல்—பாராளும்,
கொற்றவனைப் பார்மடந்தை கோமானை வாய்
மைநெறி, கற்றவனைச் சேர்ந்தான் கலி.

02. Just as great evil will happen to those who do approach Vishnu in adoration, so Kali entered into a who ruled the earth, who resembled Vishnu the band of the goddess of the earth. and who was a ower of truth.

(இ-ள்.) நாராயணாய நம என்று - நாராயணனுக்கு நம காரம் என்கிற பொருளுள்ள மந்திரத்தைச்சொல்லி, அவ அடியில் சேராரை - அந்தக்கடவுளின் பாதங்களிற்சேராத களை, வெம் துயரம் சேர்ந்தால்போல் - உக்கிரமான சம்ச துக்கஞ் சேர்வதுபோல், பார் ஆளும் கொற்றவனை - பூமி ஆளும்படியான வல்லமையுள்ளவனும், பார் மடந்தை கோ னை - பூதேவியின் கணவனாகிய திருமால்போன்றவனும், வ மைநெறி கற்றவனை - சத்தியமாகிய தருமவழிகளைக் கற்றவ மாகிய நளனை, கலி - கலிபுருடன், சேர்ந்தான்—, எ - று.

பார்மடந்தை - உரோகிணி நட்சத்திரமாகிய பெண் என் கொண்டு சந்திரனைப்போன்றவன் என்றும் உரைக்கலாம். ப மடந்தை கோமான்—உவமையாகுபெயர். நாராயணாய என்பதின் விசேடப்பொருள்களை வைஷ்ணவநூல்களிற் ப கக்காணலாம், கொற்றவனை, கோமானை, கற்றவனை, என்ப ஒருபொருளை நாடிவந்த பெயர்களாதலின் "ஒருபொருண்மே பல" என்ற [பொதுவியலின் சகஎ] சூத்திரத்தினால் ஒ வினைகொண்டு முடிந்தன. (ந

[புட்கரனென்கிறவனோடு கலி இவ்வாறு சொல்லினான்.]

203. நன்னெறியில் சூதா னளனைக் களவியற்றத்,
தன்னரசுவாங்கித் தருகின்றேன்—மன்னவனே
போதுவா யென்னுட னே யென்றான் புலைநர
கேதுவாய் நின்றா னெடுத்து.

203. Kali, who was a fit person for the depths of He addressing Putcaran, said:—"O King, come with me a gamble at dice with Nala, and by deceitful means I sh cause you to win his Kingdom.

(இ-ள்.) புலை நரகுக்கு - நீசமாகிய நரகத்துக்கு, ஏதுவா நின்றான் - காரணமாக நின்ற கலி, நல் நெறி இல் - நல்வ யில்லாத, சூதால்-சூதாட்டத்தினால், நளனை—, களவுஇயற் வஞ்சனைசெய்து, தன் அரசு - அவனுடைய இராச்சியத் வாங்கி தருகின்றேன் - பறித்துக் கொடுக்கின்றேன், மன்ன னே - அரசனே, என்னுடனே போதுவாய் - என்னோடுவ என்றான் எடுத்து - என்று எடுத்துச் சொன்னான், எ-று.

இல் சூத—(மெய்யீறு - கூ0) சூத்திரத்தினல் இயல்பாயிற்று. தருகின்றேன் — தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் நிகழ்காலமாயிற்று (பொது - சூ - உக.) (கஉ)

204. புன்னை நறுமலரின் பூந்தா திடை யொதுங்கும்,
கன்னி யிளமேதிக் காற்குளம்பு—பொன்னு
ரைத்த, சல்லேய்க்கு நாடன் கவருடப் போயி
ஞன், கொல்லேற்றின் மேலேறிக் கொண்டு.

204. Putcaran, who ruled the Kingdom where the hoofs of the young buffaloes, as they tread on the pollen which falls from the beautiful flowers of the Punnai tree, resemble the stone on which gold is tested, mounted a furious bull and went to play at dice (with Nala).

(இ - ள்.) புன்னை நறு மலரின் - புன்னைமரத்தின் வாசனை பொருந்திய புட்பங்களினுடைய, பூந்தாது இடை - அழகிய மகரந்தப் பொடிகளினடுவே, ஒதுங்கும் - ஒதுங்கிப்போகின்ற, கன்னி - அழகான, இள மேதி - இளமையான எருமைகளின், கால் குளம்பு - பாதங்களின் குளம்புகள், பொன் உரைத்த - பொன்னை யுரைக்கப்பெற்ற, கல் ஏய்க்கும் - உரைகல்லை ஒத்திருக்கின்ற, நாடன் - நாட்டை யுடையவனாகிய புட்கரன், கொல் எற்றின் மேல் - கொல்லுந்திறமுள்ள எருதின்மேல், ஏறிக்கொண்டு—, கவறு ஆட - சொக்கட்டாட, போயினன் - போனன், எ - று.

கடற்கரையில் அவன் ஒரு சிற்றரசனாகையால் புன்னைநாடன் என்றார். கலியேயெருதாக வந்தானென்றுபாரதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கன்னி இள என்பவைகளை ஒருபொருட் பன்மொழியாக்கொண்டு முரைக்கலாம்.

கன்னி—இளமை அழகுகளை யுணர்த்துமாயின் உரிச்சொல். பெண் முதலியவைகளை யுணர்த்தும்போது பெயர்ச்சொல்.

205. வெங்கட் சினவிடையின் மேலேறிக் காலேறிக்
கங்கைத் திரைநீர் கரையேறிச்-செங்கதிர்ப்பைம்,

பொன்னொழியப் போதும் புறம்பணை சூழ்நன்னாடு
பின்னொழியப் போந்தான் பெயர்ந்து.

205 Putcaran, mounted on the fiery-eyed bull, left behind him his beautiful country which is surrounded by fields covered over with the bright gold cast upon them by the overflowing of the sluices, which are filled with the waters of the Ganges.

(இ - ள்.) வெம் கண் - உக்கிரமான கண்களையும், சினம் - கோபத்தையுமுடைய, விடையின்மேல் ஏறி - எருதின்மேலே ஏறி, கங்கை திரை நீர் - கங்காநதியின் அலைகளின் தண்ணீரானது, கால் ஏறி - வாய்க்கால்களில் ஏறி, துறை ஏறி - கரைபுரண்டு, செம் கதிர் - சிவந்த காந்தியுள்ள, பைம்பொன் ஒழிய - பசும் பொன் தவிர, போதும் - ஓடுகின்ற, புறம் பணை சூழ்நல் நாடு - புறத்து வயல்கள் சூழ்ந்த நல்ல தேசமானது, பின் ஒழிய - பின்புறமா நீங்கியிருக்கும்படி, பெயர்ந்து - புறப்பட்டு, போந்தான் - போனான், எ - று.

காலேறி - காற்றுவீசுவதினால் என்றுமாம். செங்கதிர்ப் பைம்பொன் - பசும்பொன்போன்ற செவ்விய நெற்கதிர்கள் அல்லது செவ்விய நெற்கதிர்களாகிய பசும்பொன், நெற்கதிர்கள் தவிர மற்றையவைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு போகின்ற வெள்ளமென்பது கருத்து.

புட்கரன் தன் பட்டணம்விட்டுச் சென்றானென்று முன் சொன்னதையே வேறுவகையிற் சொல்லினார். இவ்வாறு கூறுவதும் ஒருவகைக் கவிநெறி. நன்னாடுபின்னொழிய என்பதற்கு பிற்காலத்தில் தன் ராச்சியந் தன்னைவிட்டு நீங்கும்படி எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; கடையில் அவனுடைய நாட்டையும் நளன் வெல்வதனாலென அறிக. (நூச)

206. அடற்கதிர்வேன் மன்ன னவனேற்றின் முன்போய்
எடுத்தகொடி யென்னகொடி யென்ன-மிடற்கூது
வெல்லுங் கொடிபென்றான் வெங்கலியா லங்கவன்
மேல், செல்லுங் கொடியோன் றெரிந்து.

206. Nala, who possessed the victorious lance, con-
onting his bull, asked, "What flag is that which you
rry?" The wicked Putcaran, who went against him at
e instigation of the cruel Kali, replied "This is the
ag which conquers in the difficult game at dice."

(இ - ள்.) அடல் கதிர் வேல் மன்னன் - கொல்லுந் திறமை
ள்ள காந்திபொருந்திய வேலையுடையநளமகாராஜன், அவன்
ந்தப் புட்கரனுடைய, ஏற்றின் முன் போய் - எருதின் எதிர்
சன்று, எடுத்த கொடி - நீ எடுத்த துவசமானது, என்ன
காடி என்ன-என்ன துவசம் என்றுவினவ, வெம் கலியால்-
க்கிரமான கலிபுருடனுல், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவன்
மல் செல்லும் - அந்த நளன்மேலே செல்லுகின்ற, கொடி
யான் - கொடுங்குணமுள்ள புட்கரன், தெரிந்து - (நளன்
ருத்தை) அறிந்து, மிடல் சூது வெல்லும் கொடி - பலமான
;தாட்டத்திற் பிறரைச் செயிக்குங் குறியான துவசம், என்
ன்—, எ - று.

நளன் கருத்தாவது, சூதாட்டத்தில் பிரியமுடைமை. (நடு)

07. என்றே மிதுவாயின் மெய்ம்மையே யெம்மோடு,
வான்றோய் மடற்றெங்கின் வான்றேறல்—
தான்றேக்கி, மீதாடி வாளைவயல் வீழ்ந்துழக்கு
நன்னாடன்,' சூதாட வென்றான் துணிந்து.

207. Nala, who possessed the good country in which
he valai fish leaping into the toddy on the high Cocoa-
ut trees, so as to make it fill over, and then after
athing in it falls down again, disturbing the field, ad-
ressing Putcaran, said "If you are willing to play the
ice, let us play."

(இ - ள்.) வான் தோய் - வானத்திற் படிந்திருக்கின்ற,
வான் தேறல் - அதிகமான கள்ளை, தேக்கி - தேங்கச்செய்து,
மீது ஆடி - அதன்மேல் வீழ்ந்து குளித்து, வயல வீழ்ந்து—,
வாளை - வாளைமீன்கள், உழக்கும் - (பயிரை) அலைக்கின்ற நல்

நாடன் - நல்ல நாட்டையுடைய நளன், துணிந்து- நிச்சயித்து, இது மெய்ம்மையே ஆயின் - நீ இப்படிச்சொல்வது மெய்யே யானால், ஏன்றோம் - ஏற்றுக்கொண்டோம் [அங்கீகரித்தோம் என்றபடி], எம்மோடு சூது ஆட - நம்மோடு சூதினை ஆடக் கடவாய், என்றான்—, எ - று.

ஆடுக என்றது ஆட என மருவியது; அல்லது அகரவிகுதி யும் வியங்கோளுக்கு வருமெனக்கொள்க. தான் - அசை. ஏன் றோம்—ஏல் - பகுதி, இது லகரம் றகரமாகி ஏற்றோம், என வருவதுமன்றி மெலிந்து இப்படியும் வரும். (௩௬)

208. காதல் கவறாடல் கள்ளுண்டல் பொய்ம்மொழி
தல், ஈதன் மறுத்த லிவைகண்டாய்—போதில்
சினையாமை வைகுந் திருநாடா செம்மை
நினையாமை பூண்டார் நெறி.

208 "O King of the beautiful country, in which the pregnant turtles abide in flowers! The characteristics of the unvirtuous are, excessive lust, gambling, drinking, lying, and preventing of the exercise of charity.

(இ - ள்.) [அப்போது மந்திரி முதலானோர் சொல்லுகின்ற னர்.] போதில் - தாமரை முதலிய பூவில், சினை ஆமை வை கும் - கருவுற்ற ஆமைகள் வாசஞ்செய்கிற, திருநாடா - சிறப் பான நாட்டையுடையவனே, காதல் - (பெண்மேல் விசேஷ) மோகம், கவறு ஆடல்-சூதாடுதல், கள் உண்டல் - மதுபானஞ் செய்தல், பொய்மொழிதல் - பொய்சொல்லுதல், ஈதல் மறுத் தல் - (பிறர்) கொடுப்பதைத் தடுத்தல், இவை-ஆகிய இக்காரி யங்கள், செம்மை நினையாமை - தருமத்தை சிந்தியாமையை, பூண்டார் - அடைந்தவர்களுடைய, நெறி - ஒழுக்கமாம், கண் டாய்—, எ - று.

இங்கு செவ்வெண்ணின்தொகை விகாரத்தால் தொக்கது. சினையாமை - ஆமைக்குட்டிகள் என்னலுமாம். (௩௭)

209. அறத்தைவேர் கல்லு மருநரகிற் சேர்க்கும்
திறத்தையே கொண்டருளைத் தேய்க்கும்—மறத்

தையே,பூண்டுவிரோதஞ்செய்யும்பொய்ச்சூதை
மிக்கோர்கள், தீண்டுவரோ வென்றார் தெரிந்து.

209. As gambling (at dice) uproots virtue, sends
ople to the worst of Hells, begets a hard heart,
events mercy, and causes anger to beget enmity,
ll the great indulge themselves in deceitful dice?
hus spoke the prince's ministers after deliberation.

(இ - ள்.) [சூது] அறத்தை - தருமத்தை, வேர் - வேரிலே,
லும் - பெயர்க்கும், அருநரகில் - அருமையான நரகத்தில்,
ர்க்கும் - சேரச்செய்யும், திறத்தையே கொண்டு - வலிமை
யே பிரதானமாகவைத்துக்கொண்டு, அருளை-இரக்கத்தை,
க்கும் - நாசப்படுத்தும், மறத்தையே - கோபத்தையே,
ண்டு - அடைந்து, விரோதம் செயயும் - பகையை யுண்
க்கும், பொய் சூதை - (இப்படிப்பட்ட) வீணான சூதை,
கோர்கள் - மேலானவர், தெரிந்து-அறிந்து, தீண்டுவரோ-
டுவார்களோ, என்றார் - என்று சொன்னார்கள், எ - று.

ல்லும் என்பது முதலியவற்றைப் பெயரெச்சமாகக்
ண்டு சூதுக்கு விசேடணமாக்கி ஒரு முடிபா வுரைக்கலா
னும் கருதியது அப்பிரதானம் ஆகும் என்பது பற்றி இங்
ம் உரைத்திலதென அறிக.

0. உருவழிக்கு முண்மை யுயர்வழிக்கும் வண்மைத்
திருவழிக்கு மானஞ் சிதைக்கும்—மருவும்
ஒருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ தக்கோர் புரிந்து.

210. Gambling destroys brightness, overthrows the
atness arising from truth, wastes the wealth that may
given in charity, destroys every noble quality and
vents the love of friends. The evils arising from
nbling ara not a few. Will the great therefore, gamble
dice?

(இ - ள்.) [சூது] உரு அழிக்கும் - பொலிவைக்கெடுக்கும் உண்மை உயர்வு அழிக்கும் - சத்தியத்தின் மேன்மையைப் போக்கும், வண்மை திரு - ஈகைச்செல்வத்தை, அழிக்கும்— மானம் சிதைக்கும் - கவுரவத்தை அழிக்கும், மருவும் ஒருவரோடு - சிநேகிக்கும் ஒருவருடனே, அன்பு-பிரியத்தை, அழிக்கும்—, ஒன்று அல்ல - (சூதால் வருங்கேடு) ஒன்றேயன்று (இப்படிப்பட்ட பலவுமாம் ஆதலால்,) தக்கோர் - யோக்கியர் சூது - சூதை, புரிந்து- விரும்பி, பொருவரோ-ஆடுவார்களோ [ஆடமாட்டார்கள்] எ - று.

பொருதல் - யுத்தஞ்செய்தல். சூதாட்டமும்அப்படிப்பட்டதாதலால் பொருவரோ என்றார். திருவழிக்கும் என்பதை வழிக்கும் எனப்பிரித்து வழிந்துப்போடும் என்றும் உரைக்கலாம். (ந.க

211. ஆயம் பிடித்தாரு மல்லற் பொதுமகளிர்
நேயம்பிடித்தாரு நெஞ்சிடையே—மாயம்
பிடித்தாரின் வேறல்ல ரென் றுரைப்ப தன்றே
வடித்தாரின் னூலோர் வழக்கு.

211. What do those say who are learned in the Shastras written by studious and clear rishis? Do they not say that gamblers at dice and those who place their affections in ruinous harlots, are those only who have deceit in their minds?

(இ - ள்.) ஆயம் பிடித்தாரும் - பாச்சிகையை கைக்கொண்டவர்களும், அல்லல் - துன்பமுள்ள, பொது மகளிர் நேயம் - வேசிகளுடைய சிநேகத்தை, பிடித்தாரும்—, நெஞ்சிடை - மனதில், மாயம் - வஞ்சனையை, பிடித்தாரின்-கொண்டவர்களைக் காட்டிலும், வேறு அல்லர் - வேறாகமாட்டார் என்று உரைப்பது அன்றே - என்று சொல்லுகிறதல்லவா வடித்தார் - தீமை நீக்கி நன்மையெடுத்த முனிவர்களுடைய இன் - இனிமையான, நூலோர் - சாஸ்திரங்களைக் கற்றவர்களது, வழக்கு - விவகாரம் [பேச்சு என்கிறபடி,] எ - று. ஏ - அசை.

னதில் வஞ்சனையுள்ளவர் பிறரை மோசம்போக்கி அவர்
ருளைக் கவர்வது முதலிய பாதகஞ் செய்ய உடன்படுவா
லின் அவரில் வேறல்லர் என்றார். (சo)

தீது வருக நலம்வருக சிந்தையாற்
சூது பொரவிசைந்து சொல்லினோம்—யாதும்
விலக்கலிர்நீ ரென்றான் வராலேற மேதி
கலக்கலைநீர் நாடன் கனன்று.

2. Nala, who possessed the country filled with the
ing water which is disturbed by the buffaloes, as they
against the veral fish, auswered and said—" I care
f good or ill comes of dice I have of my own will
ented to play. Do not prevent me."

) - ள்.) [இவ்வாறு மந்திரி முதலியோர் சொல்லியதைக்
டு,] வரால் ஏற - வரால் மீன்கள் ஏறுவதினால், மேதி -
மைகள், கலக்கு - கலக்குகின்ற, அலை - அலைகின்ற, நீர் -
யுடைத்தான, நாடன் - நிடதநாட்டையுடைய நளன்,
ன்று - கோபித்து, தீது வருக - தீமைவரட்டும், நலம்
- நன்மை வரட்டும், சிந்தையால் - மனதினால், சூது
r - சூது ஆடுகிறதற்கு, இசைந்து - ஒத்துக்கொண்டு,
ல்லினோம் - (பிறனுக்குச்) சொல்லினோம், நீர் - நீங்கள்,
ம் - எதையும், விலக்கலிர் - தடுக்காதேயுங்கள், என்
—, எ - று.

சொன்னபேச்சைத் தவிர்த்தல் கூடாதென எண்ணி இங்
ஙுரைத்தா னென்றபடி. விலக்கலிர்—எதிர்மறை யேவற்
ம வினைமுற்று. விலக்கு - பகுதி, அல் (எதிர்மறைப்பண்
- இடைநிலை, இர் - விகுதி. (சக)

நிறையில் கவறாட னீநினைந்தாயாகில்
திறையிற் கதிற்முத்தஞ் சிந்தும்—துறையில்
கரும்பொடியா மள்ளர் கடாவடிக்கு நாடா
பொரும்படியா தென்றானிப் போது.

213. Putcaran, addressing Nala, said—"O Nala, wh
possessest the country in which the ploughmen drive, wit
broken pieces of sugarcane, the buffaloes on the riv
bank, on which lie scattered priceless brilliant pearl
If you have agreed to play at this wicked game of di
what is to be your wager?

(இ - ள்.)[இப்படி நளன் துணிந்திருக்கையில் அவனைநே
கிப் புட்கரன்,] திறைஇல் - விலையில்லாத, கதிர் முத்தம்
ஒளியுள்ள முத்துக்களை, சிந்தும்-உதிர்க்கிற, துறையில் - நீ
துறைகளில், கரும்பு ஒடியா - கருப்பங்கழியை யொடித்
மள்ளர் - திண்ணியர், கடா - எருமைகடாக்களை, அடிக்கு
அடித்து ஓட்டுகிற, நாடா - நாடுடையவனே, நிறையில் -
குணமில்லாத, கவறு ஆடல்-சொக்கட்டானாட்டத்தை, நீ
நினைந்தாயாகில் - மனங்கொண்டிருந்தால், இப்போது—,
ரும்படி - சூது ஆடும்படியான, (பணயம்) யாது என்றான்
எது என்று வினவினான், எ-று.

இங்கு படியென்பது விதத்துக்கு வராமல் அதனையுடை
தற்கு வந்ததெனக் கொள்க. (

214. விட்டொளிர்வில் வீசி விளங்குமணிப் பூ
ரம், ஒட்டினே னுன்பணைய மோதென்ன—
டவிழ்த்தார், மல்லேற்ற தோளானும் வான்
ணைய மாசத்தன், கொல்லேற்றை வைத்தா
குறித்து.

214. Nala replied. " I have staked my necklace
jewelled rubies which emit bright and twinkling ra
what is your wager? To which Putcaran whose should
strong in wrestling, were adorned with fragrant garlan
stated as his great wager, his murderous bull.

(இ - ள்.) [புட்கரனை நோக்கி நளன் கூறியது,] விட்
விலகி, ஒளிர் வில் வீசி - பிரகாசிக்கும் காந்தியை வியா
கச் செய்து, விளங்கும் - ஜொலிக்கின்ற மணி - இரத்தின

லாகிய பூண் ஆரம் - பூணத்தக்க மணிமாலையை, ஒட்டி ான் - பணயமாகவைத்தேன், உன் பணயம் ஓது என்ன-நீ க்கும் பந்தயப்பொருளைச் சொல் என்றுவினவ, மட்டு ிழ் - வாசனை வீசப்பெற்ற, தார் - மாலையணிந்த, மல் ற - மல்ல யுத்தத்தை ஏற்கத்தக்க, தோளானும் - தோளை டைய புட்கரனும், தன் கொல் ஏற்றை-தன்னுடைய கொல் திறமுடைய விருஷபத்தை, வான் பணயம் ஆக-பெரிய கயமாக, குறித்து - ஏற்படுத்தி, வைத்தான்—, எ - று.

வில் என்பது வில்போல் வளைவான காந்தி. இரத்தினங்கள் செயும்போது அவற்றின் காந்திகள் வளைவாய் வீசுமாதலால் என்னப்பட்டன. நட்சத்திரங்களைப்போல் அக்காந்திகள் டையிட்டுக் காணப்படுதலால் விட்டொளிர் வில் வீசி யென் . கொல்ஏறு என்றுங் குறித்து என்றுங் கூறியது நீ த்த ஆரத்தினும் மேலான பொருள் யான்வைத்தபணயம் ாபதைக் குறிப்பிக்கின்றது. (சஙு)

5. கார்ஏயுங் கூந்தலார் காரிகைமேற் காதலித்த
தாரேயுந் தோளான் றனிமனம்போல்—நேரே
தவறுய்ப் புரண்ட தமையனொடுங் கூடி
கவறுய்ப் புரண்டான் கலி.

15. Just as the mind of Nala, whose shoulders were ked with garlands, and who loved the cloudy tressed nayanti, became bent on one subject, so did Kali, ting himself with Putcaran, whose mind was changed vil, uniformly roll as the dice.

(இ - ள்.) கார் ஏயும் கூந்தல் ஆர் - மேகத்தையொத்த மயிர் நிறைந்த, காரிகைமேல் - தமயந்தியின்மேல், காத த - ஆசைப்பட்ட, தார் ஏயும் - மாலையைப் பொருந்தின ாளான் - தோளையுடைய நளனது, தனி மனம்போல் - தியான மனதைப்போல், நேரே - நேராக, தவறுய் - தப் , புரண்ட - மாறின, தமையனொடும் கூடி - தமையனு

இய புட்கரனோடுகூடிக்கொண்டு, கலி - கலிபுருஷன், கவறு
பாய்ச்சிகையாய், புரண்டான் —, எ-று.

பந்தயம் ஒன்று வீழ்ந்தால் வேறொன்றாகக்கூறுதல், கட்
களை மாற்றுதல், இவைகளால் சத்தியத்தினின்றும் புரண்ட
னாகிய புட்கரனுக்குச் சகாயமாய் நேரே கவறாகவே நின்
கலிபுரண்டானெனக் கருத்துக்கொள்க. தமையனென்ப
கலிக்குத் தமையனாகிய துவாபரன் என்றுஞ் சொல்லலாம்

216. வைத்த மணியாரம் வென்றேன் மறுபலகைக்
கொத்தபணைய முரையென்ன—வைத்தநிதி
நூறாயிரத்திரட்டி நூறுநா றாயிரமும்
வேறாகத் தோற்றானவ் வேந்து.

216. Putcaran addressing Nala said, "I have w
from you your necklace of jewelled rubies. What w
you stake for the next game ? And Nala thus lost to h
innumerable treasure.

(இ - ள்.) வைத்த - (பந்தயமாக) வைத்த, மணியார
இரத்தின மாலையை, வென்றேன் - ஜயித்துக்கொண்டே
மறுபலகைக்கு - மற்றொரு ஆட்டத்திற்கு, ஒத்த - பொரு
தின, பணையம் —, உரை - சொல்லு, என்ன - (புட்கர
சொல்ல, அவ்வேந்து - அந்த நளமகாராஜன், வேறாக - வே
வேறாக, வைத்த - (பணையமாக) நிறுத்தின, நிதி - திரவிய
கிய, நூறாயிரத்து - நூறாயிரத்தையும், இரட்டிநூறு ஆ
யிரமும் - இரட்டித்த அநேக லக்ஷங்களையும், தோற்றா
தோற்றுப் போனான் —, எ-று.

பலகை - சொக்கட்டான்பலகை, ஆட்டத்துக்கு ஆகுபெ
ராயிற்று. இரட்டி - இரட்டுதலையுடையது அல்லது வினை
தொகையாகிய இரட்டித்த என்பதுமாம். (ச

217. பல்லா யிரம்பரியும் பத்துநா றாயிரத்துச்
சொல்லார் மணித்தேருந் தோற்றதற்பின்—வ
லாட்கள், முன்றோற்று வாளின் முகிறோற்
மல்யானை, பின்றோற்றுத் தோற்றான் பிடி.

17. After losing many thousands of heroes, and a
lion of jewelled chariots of fame; Nala lost his army
rchers; then his male elephants superior even to the
ıds in the heavens and lastly his female elephants.

(இ-ள்.) பல்லாயிரம் - அநேக ஆயிரம், பரியும் - குதிரைக
ம், பத்து நூறுயிரத்து - பத்து லக்ஷம், சொல் ஆர் - புகழ்
றந்த, மணி தேரும் - இரத்தின ரதங்களும், தோற்ற
பின்—, வில் ஆட்கள் - வில்வீரராகிய காலாட்களை, முன்
ாற்று - முந்தித்தோற்று, வானில் - ஆகாயத்தி லிருக்கிற,
ல் - மேகங்கள், தோற்கும் - தோற்றுப்போம்படியான,
ல் யானை - பெரிய ஆண்யானைகளை, பின்தோற்று - பின்பு
ாற்றுவிட்டு, பிடி -பெண்யானைகளை, தோற்றான்—,(நளன்)
று.

ஆண் யானையைக் காட்டிலும் பெண்கள் ஏறும்படியான
ண்யானைகள் சிறந்தவையாதலின் அவற்றைப் பின்தோற்
ர் என்றார். (சசு)

. சாதுரங்கம் வென்றேன் தரும்பணைய மேதென்
ன, மாதுரங்கம் பூணு மணித்தேரான்—சூதரங்
கில், பாவையரைச் செல்வழியாழ்ப் பண்ணின்
மொழிப் பின்னுகுழற், பூவையரைத் தோற்றான்
பொருது.

18. Putcaran then said:—"I have won from you
r four kinds of armies What is your next wager?"
Nala, who possessed the jewelled chariot drawn by
e horses, lost by dice, the damsels who resembled
s, and whose words were as sweet as the maritime tunes
ed on the harp, and whose tresses were plaited to-
her at the back of their heads.

(இ - ள்.) சாதுரங்கம் வென்றேன் - யானை குதிரை தேர்
ாள் என்கிற நால்வகைச் சேனைகளையும் ஜயித்தேன்,
ம் - (மேலாட்டத்திற்குக்) கொடுக்கத்தக்க, பணையம்—

எது என்ன - எது என்று (புட்கரன் கேட்க), மா தாங்க
பூணும் - பெரிய குதிரைகள் அணிந்திருக்கிற, மணி தேரால்
இரத்தினமிழைத்த தேரையுடைய நளன், ஆது அரங்கில்
சூதமாடுஞ் சபையில், பொருது - சூதாட்டச் சண்டைசெய்
பாவையரை - பதுமைபோன்றவராகிய, செவ்வழியாழ் - செ
வழியென்னும் இராகம் பாடுகின்ற நெய்தனிலத்து வீணை
ணது, பண்ணின் - பாட்டைப்போன்ற, மொழி - சொற்க
யும், பின்னு - பின்னியிருக்கிற, குழல் - கூந்தல்களையு மு
யவரான, பூவையரை - பெண்களை, தோற்றான்—, எ-று.

சதுரங்கம் என்பது முதல் நீண்டது. (ச

219. கற்பின் மகளிர்பா னின்றுந் தமைக்கவட்டின்
விற்கு மகளிர்பான் மீண்டாற்போல்—நிற்கும்
நெறியானை மெய்ம்மைவாய் நின்றானை நீங்கி
சிறியானைச் சேர்ந்தா டிரு.

219. Lakshmi left the virtuous and upright Nala a
joined the base Putcaran, as if one deserted the chas
damsels and joined the harlots who sold themselves
deceit.

(இ - ள்.) கற்பின் - பதிவிரதாகுணமுள்ள, மகளிர்பா
னின்றும் - பெண்களிடத்திலிருந்து [அவர்களை விட்டென்
படி,] தமை - தம்மை, கவட்டின் - கபடத்தினால், விற்கு
பணங் கொடுப்பவர்க்கு விற்றதுபோல் காட்டுகின்ற, மக
பால் - வேசிப்பெண்களிடத்தில், மீண்டாற்போல் - திரு
யதுபோலே, நிற்கும் நெறியானை - நிலைபெற்ற நல்லொழு
முள்ளவனும், மெய்ம்மைவாய் நின்றானை - சத்தியத்தில்
தவனுமாகிய நளனை, நங்கி - விட்டு, திரு - இலக்குமி, சி
யானை - குணங்களில் தாழ்ந்தவனாகிய புட்கரனை, சேர்ந்தா
அடைந்தாள், எ - று.

இலக்குமி என்பது ஈண்டு செல்வத்தை; அது கற்புடை
ரிடத்திருப்பது நீதி. கலை யல்குல் விற்கு மகளிர் எனவும்ப

றுண்டு ; அப்போது மேகலாபரணந்தரித்த அல்குலை யிற்கு மகளிர் எனப்பொருள் கொள்க. (௪௮)

220. மனைக்குரியா ரன்றே வருந்துயரந் தீர்ப்பார்
சினைச்சங்கின் வெண்டலையைத் தேனல் - நனைக்
கும், குவளைப் பணைப்பைந்தாட் குண்டுநீர்
நாடா, இவளைப் பணயந்தா வின்று.

220. Putcaren said: "O Nala, who possessed the fertile country, in which the heads of the pregnant conch become moistened in the honey which falls from the blue lotus, whose thick green stalk springs up from the depths of the water! should not a wife relieve the troubles of her husband? Therefore, stake Damayanti as your next wager."

(இ - ள்.)[இப்படி யெல்லாந் தோற்றபின் புட்கரன் சொல்வது,] சினை சங்கின் - கருவுற்றிருக்கிற சங்குப் பூச்சிகளின், வெண் தலையை - ஓட்டை. [சங்குகளை யென்றபடி,] தேனல் நனைக்கும் - தேன்பெருக்கால் நனைக்கின்ற, குவளை - நீலோற்பலங்களுடைய, பணை - பருத்த, பைந்தாள் - பசுமையான தாள்களையுடைய, குண்டு நீர் நாடா - ஆழமான ஜலமுள்ள நாட்டையுடைய நளனே, மனைக்கு உரியார் அன்றே-இல்லறத்துக் குரியவர்களாகிய மனைவிகளல்லவோ, வரும் துயரம் தீர்ப்பார் - (கணவர்க்கு) வரும் துயரத்தை நீக்கத்தக்கவர், (ஆதலின்) இன்று - இப்போது, இவளை-இந்தத்தமயந்தியை, பணயம் தா - பணயமாகக் கொடு, என்று சொன்னனென முடித்துக் கொள்க, எ - று. (௪௯)

221. இனிச்சூ தொழிந்தோ மினவண்டு கிண்டிக்
கனிச்சூத வார்பொழிலின் கண்ணே—பனிச்சூ
தப், பூம்போ தவிழ்க்கும் புனனாடன் பொன்
மகளே, நாம்போது மென்று னளன்.

221. Nala, addressing Damayanti, said:—"O that excellent daughter of king Bhima, who possesses the

fertile country in which the swarms of bees, in the groves of fruitful and lofty mango trees, ploughing and shaking and humming on the bright flowers, make them to blossom! We have renounced dice from this time. We shall now go."

(இ-ள்.) [நளன் எல்லாந்தோற்று வறியனாய் நிற்கையில்தமயந்தியைப் பந்தயமாக வைக்கும்படி புட்கரன் சொன்னதைக் கேட்டுச் சொன்னது] நளன்—, இன வண்டு இண்டி - கூட்டமாகிய வண்டுகள் குடைந்து, கனி - பழங்களையுடைய, சூதம் - மாமரங்களுடைய, வார் பொழிலின்கண் - பெரிய தோட்டத்திலே, பனிச்சு - அசைந்து, ஊத - ஊதுவதினால், பூ போது அவிழ்க்கும் - பூ அரும்புகளை விரியச்செய்கிற, புனல் நாடன் - நீர்வளமுள்ள விதர்ப்பநாட்டரசனுடைய, பொன் மகளே - பொன்போன்ற மகளே, இனி - இனிமேல், சூது ஒழிந்தோம் - சூதாட்டத்தை விட்டோம் (ஆதலின்) நாம்—, போதும் - போவோம், என்றான்—, எ-று. ஏ-அசை.

பனித்து என்னும் வினையெச்சத்தில் தகரத்துக்குச் சகரம் போலியாய் வந்தது. போதும்—உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று [வினையியல் - கரு - - சு.] (ருo)

222. மென்காற் சிறையன்னம் வீற்றிருந்த மென்மலரைப், புன்காகங் கொள்ளத்தான் போனாற்போல்—தன்கால், பொடியாடத் தேவியொடும் போயினா னன்றே, கொடியானுக் கப்பார் கொடுத்து.

222. Just as the soft-footed and downy-feathered swan resigns to the mean crow, the soft lotus flower on which she sat with pride, so Nala gave up to the cruel Putcaran, his kingdom; and in company with Damayanti walked away, the dust cleaving to his feet.

(இ-ள்.) மெல் கால் - மென்மையான பாதங்களையும், சிறை - சிறகுகளையு முடைத்தான, அன்னம் - ஹம்சபக்ஷியானது,

வீற்றிருந்த - (தான்) பெருமையோடு உட்கார்ந்திருந்த, மெல் மலரை - மெல்லிய தாமரைப்பூவை, புன் காகம் - அற்பத் தன்மையுள்ள காக்கை, கொள்ள - கைப்பற்றிக்கொள்ள, தான் - அது, போனல் போல் - போய்விட்டதைப்போல். அப் பார் - அந்த இராச்சியத்தை, கொடியானுக்கு - கொடியவனை புட்கரனுக்கு, கொடுத்து—, தன் கால் - தன் பாதம். பொடி ஆட - தூளிலேபடியும்படி, தேவியொடு - மனைவியோடுகூடி, அன்றே போயினுன் - அன்றைக்கே போனுன் (நளன்), எ-று.

உம்—அசை. இப்படியே பிறவிடத்தும் பொருளில்லாத உம்மையை அசையெனக் கொள்க. (ருக)

223. கடப்பா ரெவரே கடுவினையை வீமன், மடப் பாவை தன்னுடனே மன்னன் — நடப்பான் வனத்தே செலப்பணித்து மாயத்தாற் சூழ்ந்த தனைத்தே விதியின் வலி.

223. The powers of Fate, having caused Nala to go to the wilderness in company with Damayanti, the daughter of Bhima, seemed to surround them with deceit. There-fore, no one can escape the evil caused by cruel Fate.

(இ - ள்.) கடு வினையை - கடுமையான விதியை, கடப்பார் எவர் - தாண்டிச்செல்ல வல்லவர் யாவர் ? விதியின் வலி - தீவினையின் வல்லமையானது, வீமன் மட பாவை தன், உடனே - தமயந்தியுடனே, மன்னன் - நளமகாராஜன், நடப் பான் - நடப்பவனுகி, வனத்தே செல பணித்து - காட்டிற் போம்படி செய்து, மாயத்தால் - வஞ்சனையினுல், சூழ்ந்தது அனைத்தே - சுற்றிக்கொண்டதுபோ லிருந்தது, எ-று.

விதி வேண்டுமென்று நளனை இப்படிச் செய்யவஞ்சனையால் ஆலோசித்ததே யல்லது, நளன் அப்படியாகுந் தன்மையனல் லன் என்று குறித்து விதியைக் கடக்க யார் திரம் என்று ஸ்தாபித்தார், ஏ - அசை. (ருஉ)

224. ஆருயிரின் ருயே யறத்தின் பெருந்தவவே,
பேரருளின் கண்ணே பெருமானே — பாரிடத்
தை, யார்காக்கப் போவதுநீ யாங்கென்றார் தங்
கண்ணின், நீர்வார்த்துக் கால்கழுவா நின்று.

224. The inhabitants of the town of Mahavindum, washing the dust of their feet with tears, addressing Nala, said:—" O thou, that art a mother to our precious lives; that resemblest the great penance done by virtue, that art like the eye of tender mercy, O king; Whom have you appointed to protect this town that you leave it and go away ?"

(இ-ள்.) [அப்பொழுது அந்நகரத்தார் அரசனை நோக்கி] தம் கண்ணின் நீர் வார்த்து - தம் கண்ணீர்களை யூற்றி, கால் கழுவா நின்று - பாதங்களை பலம்பிக்கொண்டு, ஆர் உயிரின் தாயே - அருமையான உயிர்களினுடைய தாய்போன்றவனே, அறத்தின் பெரு தவமே - தருமத்தினது பெரிய தவத்தோடு ஒத்தவனே, பேர் அருளின் கண்ணே-பெரிய இரக்கத்தினது கண்ணுக்குச் சமானமானவனே, பெருமானே - அதிபதியே, பார் இடத்தை - (இந்தப்) பூமியின் இடத்தை, [தேசத்தை யென்கிறபடி], யார் காக்க - எவன் இரட்சிக்கவிட்டு, நீ— ஆங்கு - அவ்விடத்தில், போவது - போகிறது,' என்றார்-' என்று சொன்னார், எ-று.

போவது தொழிற்பெயர் எழுவாய், உண்டானது என்பது தோன்றாப்பயனிலை.

துக்கத்தினால் தலையிறங்கி நின்றதனால் காலின்மேல் கண்ணீர் ஒழுகிற்று. (ருரு)

225. வேலை கரையிழந்தால் வேத நெறிபிறழ்ந்தால்
ஞால முழுது நடுவிழுந்தால்—சீலம்
ஒழிவரோ செம்மை யுரைதிறம்பாச் செய்கை
அழிவரோ செங்கோ லவர்.

225. " Though the sea should overflow its bank, and he Vedas depart from their own rules, though all the nhabitants of the earth should depart from justice, will he sceptered monarch swerve from the right path? Will hey violate the truth in any one instance?"

(இ-ள்.) [அவர்கள் தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொள்வது] வேலை கரை இழந்தால் - சமுத்திரம் கரையைக் கடந்தாலும், வேதம் நெறி பிறழ்ந்தால் - வேதமானது சத்தியகதியினின்றும் மாறினும், ஞாலம் முழுதும் நடு இழந்தால் - பூமியெல்லாம் நடுநிலைமையை விட்டாலும், செங்கோலவர் - செவ்வையான துரைத்தனமுடையவர், சீலம் ஒழிவரோ - நல்லொழுக்கத்தினின்றும் நீங்குவார்களோ, செம்மை உரை - செவ்வையாகிய சொற்கள், திறம்பா செய்கை - மாறாத செய்கை, அழிவரோ - அழியப்பெறுவார்களோ, (சத்தியம் தப்புவார்களோ என்பதாம்), எ-று.

வினையெச்சங்கள் செவ்வெண். (ருசு)

226. வடியேறு கூரிலைவேன் மன்னவோ வுன்றன்
அடியேங்கட் காதரவு தீரக்—கொடிநகரில்
இன்றிருந்து நாளை யெழுந்தருள்க வென்றுரைத்
வென்றிருந்த தோளான்றாள் வீழ்ந்து. [தார்

226. Worshiping at the feet of Nala, who possessed victorious shoulders, they said:—" O king, who possessest leaf-like lance, sharp and powerful as a thunder bolt ! to oblige us, your servants, remain in this town, adorned with flags, and go on the morrow."

(இ-ள்.) [மேலும் அவர்கள்] வென்றிருந்த-ஜயம்வீற்றிருந்த, தோளான் - புஜமுள்ள நளனுடைய, தாள் வீழ்ந்து - பாதத்தில் வீழ்ந்து, வடி - வடித்த, ஏறு - இடிபோன்ற, கூர் - கூர்மையான, இலை - இலையொத்த, வேல்- வேலாயுதமுடைய மன்னவோ - மன்னனே, உன்றன் அடியேங்கட்கு - உன் அடியார்களாகிய எங்களுக்கு, ஆதரவு தீர-ஆசைதீரும்படி,கொடி

நகரில் - கொடிகள் விளங்கும் இப்பட்டணத்தில், இன்று இருந்து - இன்றைக் கிருந்து, நாளை எழுந்தருள்க -நாளைக்குப் போகவேண்டும், என்று உரைத்தார் - என்று பிரார்த்தித்துச் சொன்னார்கள், எ - று.

மன்னவோ—புலம்பலில் ஓகாரம் விளியுருபாய் வந்தது. வென்றி - வெற்றி, ஈறுதொக்கது ; வென்று வினையெச்சமாக் கொண்டு ஜயித்திருந்த என்று பொருள்கூறின் பிற்காலத்து அத்திறமை யில்லையெனத்தோன்றிச் சிறப்பில்லதாம்.வென்று எனவே ஒருபெயராச் சிலர் கூறுகின்றனர். கொடு இ நகரில் என்று பிரித்து, கொடுமையான இந்தப்பட்டணத்தில்என்றும் உரைக்கலாம். (ரு ந)

227. மன்றலிளங் கோதை முகநோக்கி மாநகர்வாய்
நின்றுருகு வார்கண்ணி னீர்நோக்கி—இன்றிங்
கிருத்துமோ வென்று ளிளங்குதலை வாயாள்
வருத்தமோ தன்மனதில் வைத்து.

227- Addressing the fragrant and soft-tressed Damayanti, Nala, asked:—“ Shall we remain here to-day ?”—Was this because he saw the tears cf the yeoplewho wept in the great town ? Or was it because he contemplated the suffering of his wife whose speech was like the prattling of an infant ?

(இ - ள்.) மா நகர்வாய்நின்று - பெரிய பட்டணத்[illegible]கண் இருந்து, உருகுவார் - மனந்தளர்ந்து வருந்துகிறவர்களுடைய கண்ணின் நீர் நோக்கியோ - கண்ணீரைப்பார்த்தோ, இளங் குதலைவாயாள் - இளமையான மழலைச்சொல்லை வாயிலுடைய மனைவியினது, வருத்தம் - வருத்தத்தை, தன் மனத்தில்வைத் தோ - தன் இருதயத்தில் எண்ணியோ (நளன்,) மன்றல்-கலியாணஞ் செய்துகொண்ட, இளம் கோதை -இளம்பெண்ணான தமயந்தியின், முகம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, இன்று - இன்றைக்கு, இங்கு - இந்நகரத்திலே, இருத்துமோ - இருப் போமா, என்றான்—, எ - று.

ஒருத்தும் — தன்மைப்பன்மை யுளப்பாட்டு வினைமுற்று
் விகுதி எதிர்காலங் காட்டியது [பதவியல் கஅ-ம்-சூ.]
ாரம் வினா. வருத்தமோ என்னும் ஓகாரத்தை நோக்கி,
த்து என்பவைகளிற் கூட்டினேம்; இது ஐயப்பொருள்.

3. வண்டாடுந் தார்நளனை மாநகரில் யாரேனுங்
கொண்டாடி னார்தம்மைக் கொல்லென்று —
தண்டா, முரசறைவா யாங்கென்றான் முன்னே
முனிந்தாங், கரசறியா வேந்த னழன்று.

28. Putcaran, who knew not how to sway the sceptre,
oming enraged as before, addressing one of his fol-
ers said:—"Let it be proclaimed by continued beating
he drums that those shall be put to death who shew
ntion to Nala, who is adorned with a garland on which
bees swarm.

இ-ள்.) [இப்படி யிருக்கையில்] அரசு அறியா வேந்தன்
ரத்தனத்தை அறியாத புட்கரராசன், முன்னே முனிந்
்கு அழன்று - முன்பு கோபித்ததுபோலக் கோபித்து,
கரில் - இந்தப் பெருநகரத்தில், வண்டு ஆடும் தார்-வண்டு
களிப்போடு அசைந்தாடிக்கொண் டிருக்கப்பெற்ற பூமாலை
ந்த, நளனை —, யாரேனும் கொண்டாடினார் தம்மை - யாரா
ம் உபசரித்து ஆதரித்தவர்களை, கொல் என்று - நீ கொன்
பாடு என்று (ஒருவனுக்குக் கட்டளையிட்டு,) தண்டா முரசு
றைவாய் - ஓயாத பேரிகையை அடித்து ஓசைப்படுத்து,
ரான் —, எ - று.

ங்கு - அசை. முன்னே என்றது சூதாடும்போது; ஆட்
தில் ஆவேசங்கொண்டு கோபித்தல் இயல்பு. கொண்டா
லவரைக் கொல்லென்று பாடமோதின் மிகநேர். வண்டா
தார் முதலிய விசேஷணங்கள் முன்பிருந்த நிலைநோக்கி.

. அறையும் பறையரவங் கேட்டழிந்து நைந்து
பிறைநுதலாள் பேதைமையை நோக்கி — மு

வலியா, இந்நகர்க்கீ தென்பொருட்டா வந்த
தென வுரைத்தான், மன்னகற்றுங் கூரிலைவேன்
மன்.

229. Nala, who possessed a sharp leaf-like lance with which he destroyed his royal foes, becoming depressed, as he listened with sorrow to the beating of the drums, gazed at Damayanti, whose forehead resembled the crescent moon, and smiling at her simplicity, said:—" It is on my account that troubles have come upon this city."

(இ-ள்.) மன் அகற்றும் - பகைமன்னர் நீங்கும்படியான, கூர் இலை வேல் மன் - கூர்மையான இலைபோன்ற வேலைத் தரித்த நளமகாராசன், அறையும் பறை அரவம்- அடிக்கின்ற வாத்தியத்தின் ஓசையை, கேட்டு,—அழிந்து - மனநொந்து, நைந்து - சோர்ந்து, பிறைநுதலாள் - தமயந்தியின், பேதைமையை - நுட்பம் அறியாததன்மையை, நோக்கி,— முறுவலியா - நகைத்து, இந்நகர்க்கு - இப்பட்டணத்துக்கு, ஈது - இந்தத்துன்பம், என் பொருட்டு ஆ - என் நிமித்தமாக, வந்தது என - உண்டாயிற்றென்று, உரைத்தான் - சொல்லினான், எ - று. (உஅ)

230. தன்வாயின் மென்மொழியே தாங்கினு னேங்கு
நகர்ப், பொன்வாயில் பின்னுகப் போயினுன்—
முன்னுளில், பூமகளைப் பாரினெடு புல்லி
னுன் றன்மகனைக், கோமகளைத் தேவியொடுங்
கொண்டு.

230. Nala, who once possessed riches and a kingdom taking his son and his daughter with his wife, and speaking in gentle tone, left behind him the golden gate of that fertile city.

(இ - ள்.) முன்னாளில்-இதற்குமுந்தியகாலத்தில்,பூமகளை- இலக்குமியை, பாரினெடும் புல்லினுன் - பூமிதேவியோடு

ுணைந்தவனுகிய நளமகாராஜன், [செல்வமும் இராச்சியமும் பெற்றவனென்றபடி,] தன் மகனை - தன் குமாரனையும், சோ மகளை - தன் புத்திரியாகிர ராச கன்னிகையையும், தேவி யொடு - மனைவியான தமயந்தியோடு, கொண்டு - இட்டுக் கொண்டு, தன் வாயில் - தன்னுடைய வாக்கிலே, மெல் மொ ழியே - மெதுவான சொல்லையே, தாங்கினன் - உடையவ னுகி, ஓங்கும் நகர் - உயர்ந்த பட்டணத்தின், பொன் வாயில்- பொன்னுற்செய்த வாசலானது, பின் ஆக - பின்புறத்ததா குும்படி, போயினன்;— எ - று.

பூமகளைப் பாரிஞெடும் புல்லினன்-திருமால்என்றுகொண்டு அவன்முன்னுளில் அதாவது ராமாவதாரத்தில் சென்றதுபோ லென்பது குறிப்பு.

மனைவியையு மக்களையும் இட்டுக்கொண்டு யாரிடத்துங் கடி னமான சொல்லில்லாமல் நற்பேச்சையே பேசிக்கொண்டு நக ரைவிட்டுத் திரும்பிநோக்காது சென்முனென்பது கருத்து.

231. கொற்றவன்பாற் செல்வாரைக் கொல்வான் முரசறைந்து, வெற்றியொடு புட்கரனும் வீற்றி ருப்ப—முற்றும், இழவு படுமாபோ லில்லங்க டோறும், குழவிபா லுண்டிலவே கொண்டு.

231. While Putcaran being elated with victory, commanded the drums to be beaten, and a proclamation issued, that all should be put to death who followed Nala, every house in the city was in mourning, as if there were a death in it, and even the infants ceased to drink their mothers' milk.

(இ-ள்.) கொற்றவன்பால் செல்வாரை - நளமகாராசனிடத் திற் போகின்றவர்களை, கொல்வான் - கொலலுதற்கு, முரசு அறைந்து - பேரிகை அடிப்பித்து, வெற்றியொடு-ஜயத்தோடு புட்கரனும்—, வீற்று இருப்ப-பெருமையா யிருக்குமளவில் முற்றும் - அப்பட்டனமுழுதும், இழவுபடும் ஆறு போல் -

இழவுபட்ட விதத்தைப்போல், இல்லங்கள் தோறும் - வீடுக
தோறும், குழவி - குழந்தைகளும், பால் - பாலை, கொண்டு
விருப்பங்கொண்டு, உண்டிலவே - உண்ணவே யில்லை, எ-
ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது. குழவி என்னுமிட
துச் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. உண்டில—உட
பாட்டெதிர்மறை வினைமுற்று. (க

232. சந்தக் கழற்று மரையுஞ் சதங்கையணி
பைந்தளிரு நோவப் பதைத்துருகி—எந்தாய்
வடந்தோய் களிற்றாய் வழியான தெல்லாங்
கடந்தோ மோ வென்றார் கலுழ்ந்து.

232. The feet of his son, which were encircled wi
ankle-rings and which resembled the lotus flower, and t
feet of his daughter, which were adorned with ank
ornaments, and were as tender as a young leaf, becar
painful : and the children faint and weary, exclaim
weeping:—" O father and mother who possessed ma
elephants ! Have we come to the end of our journey ?"

(இ-ள்.) [அப்போது நளனுடைய புத்திரனும் புத்திரியு
பெற்றோரை நோக்கிக் கூறுவது.] சந்தம் - அழகுள்ள, கழ
வீரண்டை யணிந்த, தாமரையும் - தாமரைபோன்ற பாத
களும், சதங்கை அணி - பாதசரம் அணிந்த, பைந்தளிரு
பசுமையான துளிரைப்போன்ற பாதங்களும், நோவ - நொ
ததினால், பதைத்து - தவித்து, உருகி - மனந்தளர்ந்து, கலு
ந்து - கலங்கி, எந்தாய் - எம் தகப்பனே, எம்தாயே ! வட
தோய் - பெரியமணிமாலை அணிந்திருக்கிற, களிற்றாய் -
னையை யுடையவனே உடையவளே! வழியானதெல்லா
வழிமுழுவதையும், கடந்தோமோ - தாண்டினோமோ, எ
றார்—, எ-று.

கழற்றாமரை யென்பதை ஆண்பிள்ளைக்கும், சதங்கையணி
பைந்தளிர் என்பதை பெண்பிள்ளைக்குங் குறியாக் கொள

ட்டத்து யானைக்குச் சிறந்த மணிவடமொன்று அணிவது
ழக்கம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட யானையை யுடையீர் அஃ
ன்றி இவ்வாறு கால்நோவ நடக்க நேர்ந்ததுவெனெனக்குறிப்
ாய் அங்ஙனம் விளித்தாரென அறிக; ஆன்றோர் மக்கட்கு
ளமைதொட்டு ஆழ்ந்துபேசுதல் இயல்பாம். எந்தை என்ப
ற்கு [பெயரியல் சஞ - சஅ - ம்] சூத்திர விதிகளினால் ஈறு
ரிபும்; எந்தாய் என்பதற்கு ஈறுஇயல்பும்வந்தன.களிற்றாய்
ன்பதற்கு [பெயரியல் ௫0-௫க-ம்] சூத்திரங்களினலும்விளி
நபுவந்தது. ஒரு சொல்லையே பெற்றோரிருவர்க்கும்அமைத்
ர். வழியானதெல்லாம் என்பது ஒருமையிற் பன்மைவந்த
ழுவமைதி; [பொதுவியல் உஞ-ம் சூ.] (சுக)

3. தூயதன் மக்க டயர்நோக்கிச் சூழ்கின்ற
மாய விதியின் வலிநோக்கி—யாதுந்
தெரியாது சித்திரம்போ னின்றிட்டான் செம்மை
புரிவான் றுயராற் புலர்ந்து

233. The virtuous Nala, regarding the sorrow of his
nocent children and contemplating the destructive power
Fatewhich surrounded them, became insensible through
row, and stood as immoveable as a picture.

(இ-ள்.) செம்மை புரிவான்-நன்மை செய்யவல்ல நளமகா
சன், தூய - சுத்தமான, தன் மக்கள் - தன் குமாரருடைய,
யர் நோக்கி - வருத்தத்தைப் பார்த்து, சூழ்கின்ற - (தன்
ச்) சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற, மாய விதியின் - மோசஞ்
ய்ய வல்ல விதியினது, வலிநோக்கி-பலத்தையும் பார்த்து,
யரால் புலர்ந்து - துக்கத்தினல் உலர்ந்து, யாதும் தெரி
து - எதுவுந் தோன்றமல், சித்திரம்போல்- எழுதப்பட்ட
ருபத்தைப்போல, நின்றிட்டான் - நின்றன், எ-று.

நின்றிட்டான் என்பதில் இடு-அசைநிலை; இப்படியே இரு
, என்பவைகளையுங் கொள்க, எழுந்திருந்தான் போதந்
ன் என்பன உதாரணம்; இவற்றைத் துணைவினையென இக்
த்தார் வழங்குவர். முற்பாட்டில் இருவரையு நோக்கி மக

கள் சொன்னதாகக் கொண்டபோது இப்பாட்டில் இருவரு
சித்திரம்போல் நின்றிட்டார் என்னவேண்டுவ தன்றே
னின் வேண்டுவதே,ஆயினும்,இத்துன்பத்திற்குக் காரணமா
நின்றவனாதினால் அரசன் மிக்க துயரமுற்ற னென்ப
தோன்ற இங்ஙன முரைத்தாரென அறிக. (சூ

234. காத லிருவரையுங் கொண்டு கடுஞ்சுரம்போக்
கேத முடைத்திவரைக் கொண்டுநீ—மாதராய்
வீமன் றிருநகர்க்கே மீளென்றான் விண்ணவர்
முன், தாமம் புனைவாளைத் தான்.

234. Addressing Damayanti, who placed on him th
marriage garland before the Gods, Nala said;—"O th
fair one! It would be a sin for us to take, into the den
forests, these two children who are worthy of our lov
Therefore take them with you and go to the beautif
town of your father, Bhima."

(இ-ள்.) விண்ணவர் முன் - தேவர்களுக்கெதிரில், 'தாம
புனைவாளை - (தனக்கு) மாலைசூட்டின (தமயந்தியை நோக்கி
மாதராய் - அழகுடையவளே, காதல் இருவரையும்கொண்
நம் அன்புக்குரிய இம்மக்களிருவரையும் இட்டுக்கொண்டு,க
சுரம் போக்கு - கடுமையான காட்டிற் போவது, ஏத
உடைத்து-குற்றமுள்ளது (ஆதலின்,) நீ—,இருவரைக்கொ
டு - இம்மக்களை யிட்டுக்கொண்டு, வீமன் திரு நகர்க்கே-(உ
தந்தையாகிய) வீமராசனுடையசிறப்புள்ள பட்டணத்துக்கே
மீள் - செல், என்றான்—, (நளன்) எ-று. தான் அசை.

சுரம் - பாலைநிலமுமாம். போக்கு-தொழிற்பெயர்; போ
பகுதி, கு - விகுதி. (சூ

235. குற்றமில் காட்சிக் குதலைவாய் மைந்தரையும்,
பெற்றுக் கொளலாம் பெறலாமோ—கொற்றவே
கோக்கா தலனைக் குலமகளுக் கென்றுறைத்தா
னோக்கான் மழைபொழியா நொந்து.

235. The tears flowing like rain drops from her eyes and sorely distressed, Damayanti replied, "O king! to the lady of high birth innocent and prattling children may be born; but can she get a high born husband ?"

(இ-ள்.) [அதுகேட்டுத் தமயந்தி] நோக்கால்-நேத்திரத்தினால், மழை பொழியா - மழையைப் பொழிந்துகொண்டு[அழுவகொண் டென்கிறபடி,] நொந்து - வருந்தி, கொற்றவனே, அரசனே, குல மகளுக்கு - நற்குலத்துப் பிறந்தபெண்ணுக்கு-குற்றம் இல் - தோஷமில்லாத, காட்சி - தோற்றத்தையும், மழலை வாய் - மழலைச் சொல்லுள்ள வாயையுமுடைய, மைந்தரையும் - மக்களையும், பெற்று கொளலாம் - பெற்றுக்கொள்ளக்கூடும், கோ காதலனை பெறலாமோ, - மேன்மையான கணவனைப் பெறக்கூடுமோ, என்று—, உரைத்தாள்-சொன்னாள்,, எ-று.

குலமகளுக்கு என்பதில் குவ்வுருபு கர்த்தாப்பொருளில்வந்தது. மைந்தரையும் என்னுமிடத்து உம்மை சிறப்புப் பொருளது; அச்சிறப்பே விசேஷணங்களாற் காட்டப் பட்டது.

236. கைதவந்தா னீக்கிக் கருத்திற் கறையகற்றிச்,
செய்தவந்தா னெத்தனையுஞ் செய்தாலும்—மைதீர், மகப்பெறு மானிடர்கள் வானவர்தம் மூர்க்குப், புகப்பெறுர் மாதராய் போந்து.

236. Nala then said;—"O Damayanti ! the man who does not beget children who remove sin, may cast aside deceit and banish sin from his mind, and perform every conceivable penance, but he can never enter the heavenly regions (Swerga) where the Gods reside."

(இ-ள்.) [அதற்கு நளன் சொல்வது] மாதராய் - தமயந்தியே, கைதவம் நீக்கி - வஞ்சகத்தை விட்டு, கருத்தில் - மனதில், கறை அகற்றி - குற்றத்தை நீக்கி, எத்தனை செய்தவம் செய்தாலும் - அநேக நல்ல தவங்களைப் பண்ணினாலும், மை தீர் - பாவத்தைத் தீர்க்கும்படியான, மக - மக்களை

பெறு - ஈனுத, மாணிடர்கள் - மனிதர், வானவர்தம்-தேவர்களுடைய, ஊர்க்கு-ஊராகிய சொர்க்கத்தில், போந்து-போய், புக பெறார் - பிரகவசிக்க மாட்டார்கள், எ-று.

தான்-இரண்டும் அசை. செய்தவம் என்பதில் செய் என்பது செம்மையின் விகாரம். [பதவியல் கூ - ஆம்] சூத்திரத்தினுல் ஈறுகெட்டு முன்னின்ற மெய் திரிந்தது. உம் - அசை; முற்றும்மை யென்னவுங் கொள்ளலாம். மக என்பது ஆண் பெண்ணுக்குப் பொதுவாய் நின்று மகவை மகவால் எனவேற்றுமைப்படும். (கூரு)

2௩7. பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ—இன்னடிசில்,
புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ்
செய்யவாய், மக்களையுங் கில்லா தவர்.

237. " Though one possess wealth and fame and all things else, if he does not beget children. whose lotus-like hands dabble in the delicious food, and whose rosy mouths are as fragrant as a flower, he is destitute.

(இ - ள்.) [அதற்கு நளன் கூறியது.] இன் அடிசில் - இனிமையான சோற்றிலே, புக்கு - பிரவேசித்து, அளையும் - அளைகின்ற, தாமரைக்கை - தாமரைப்பூப்போன்ற கைகளையும், பூ நாறும் - பூவைப்போல் பரிமளிக்கிற, செய்யவாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, மக்களை - புத்திரர்களை, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இல்லாதவர் - அடையாதவர், பொன் உடையரேனும் திரவியத்தை யுடையவர்களானுலும், புகழ் உடையரேனும் - கீர்த்தியை யுடையவர்களானுலும், மற்று - இன்னும் என் உடையரேனும் - எதை யுடையவர்களானுலும், உடையரோ - உடையவர்க ளாவார்களோ, [ஆகார்கள்.] எ-று. ஓ-எதிர்மறை

[குறள்.] " அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். "

இல்லை யென்பது இன்மையைமாத்திர முணர்த்துமாயின்
செயப்படுபொரு ளில்லாததாம். உடைத்தாகாமையை யுணர்
த்துமாயின் செயப்படுபொருளுள்ளதாம் (கூகூ)

௩. சொன்ன கலையின் றுறையனைத்துந் தோய்ந்தா
லும், என்ன பயனுடைத்தா மின்முகத்து—
முன்னங், குறுகுதலைக் கிங்கிணிகாற் கோமக்
கள் பால்வாய்ச், சிறுகுதலை கேளாச் செவி.

238 . " The ear that has heard all the precepts of the Vedas, what benefit it has derived, if it has not listened to the soft prattling which proceeds from the mouths smelling of milk, on the sweet faces of the high born infants, whose feet are adorned with ankle rings which taper when they meet and clasp."

(இ - ள்.) இன் முகத்து-இனிமையான முகத்தினிடத்திலே முன்னம் - எதிரில்,குறுகு - குறுகின, தலை - தலைப்பக்கங்களை யுடைய, கிங்கிணி - சதங்கைமாலை யணிந்த, கால் - பாதங்களையுள்ள, கோமக்கள் - மேன்மையான புத்திரருடைய, பால் வாய் - பாலுண்ணும் வாயின்கணுண்டாகிய, சிறு - சிறுமையான,குதலை - மழலைச்சொற்களை, கேளா - கேளாத, செவி - காது, சொன்ன - எண்ணிச்சொன்ன, கலையின் - சாஸ்திரங்களின், துறை அனைத்தும் - விஷயங்க ளெல்லாவற்றிலும், தோய்ந்தாலும் - படிந்தாலும், என்ன பயன் - என்னபிரயோஜனத்தை, உடைத்து ஆம் - உடையது ஆம், எ - று.

இன் முகத்து என்பதைப் பால்வாயுடன் கூட்டிக்கொள்க. ஆம் - அசை. எத்தனை சாஸ்திரவிஷயங்களைக் கேட்டாலும் மக்கள் குதலையைக்கேட்ட இன்பம் இராதென்பது கருத்து.

" குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

எத்தனை சாஸ்திரம் படித்தாலும் மக்களில்லாதார்க்குக்கதி யில்லை யெனக் கருத்துக் கொள்வாரு முளர். கிங்கிணி—கிரிகிணி திரிந்து வந்த வடசொல், கிண்கிணி—திரிந்தது. (கூஎ)

239. போற்றரிய செல்வம் புனனாட் டொடும்போக
தோற்றமையும் யாவற்குந் தோற்றாதே — ஆ
றலாய், எம்பதிக்கே போந்தருளு கென்
ளெழிற்கமலச், செம்பதிக்கே வீற்றிருந்த தே

239. Damayanti, who was as the excellent honey
the beautiful lotus-flower, addressing Nala said;—'
thou strong one; no one shall know that you have l
your immeasurable wealth and your ferlile count
Come therefore to my father's capital

(இ - ள்.) [புத்திரரே பிரதானமென்று கணவனுரைத்த
கேட்டு] எழில் கமலம் - அழகுள்ள தாமரைப்பூவாகிய, செ
பதிக்கு - செவ்வையான இடத்தில், வீற்றிருந்த - பெருமை
யிருந்த, தேன் - தேனுக்கு ஒப்பாகிய தமயந்தி (அரச
நோக்கி,) ஆற்றலாய்-சாமர்த்தியமுள்ளவனே, போற்று அ
காப்பதற்குக் கூடாத,[அல்லது புகழ்தற்கு எளிதாகாத,]செ
வம் - சம்பத்து, புனல் நாட்டொடு போக - நீர்வளமுள்
தேசத்தோடு போய்விடும்படி, தோற்றமையும் - தோற்ற
போனதும், யாவர்க்கும் தோற்றாதே - எவர்க்குந் தெரிய
மல், எம்பதிக்கே-எங்கள் ஊர்க்கே, போந்தருள்க - திருவ
செய்து வரக்கடவாய், என்றாள்—, எ - று.

கு—இடப்பொருளில் வந்தது; முதல் ஏகாரம் அசை
இரண்டாவது பிரிநிலை. மற்றெங்கும் போகவேண்டா மென்
படி. தோற்றமையும்—இதில் உம்மை இழிவு சிறப்பு, எச்ச
மாம். மற்று நேர்ந்த வறுமை முதலியது என்றபடி; அ
என்பது நேர். (சூ

240. சினக்கதிர்வேற் கண்மடவாய் செல்வர்பா
சென்றீ, எனக்கென்னு மிம்மாற்றங்கண்டாய்—
தனக்குரிய, தானந் துடைத்துத் தருமத்
வேர்பறித்து, மானந் துடைப்பதோர் வாள்.

40. Nala replied;—" O Damayanti whose eyes are
bright as angry lance, Were a man to go to one pos-
ing wealth, and say to him, ' Give to me '; that re
st would be like the sword which destroys his hopes
ttaining the future world, which roots up the seeds of
ue and overthrows greatness."

இ-ள்.) [இதற்கு நளன் உரைப்பது.] சினம் கதிர் வேல்
மடவாய் - உக்கிரமும் பிரகாசமுமுள்ள வேல்போன்ற
ணையுடைய பெண்ணே, செல்வர் பால் சென்று - திரவிய
ர்களிடத்துப்போய், எனக்கு ஈ என்னும்-எனக்குக்கொடு
ிற, இ மாற்றம் - இச்சொல்லானது, தனக்கு உரிய -
வன்செய்த புண்ணியத்தினால்) அவன் பெறுதற்குரித்தான,
ம் துடைத்து - லோகத்தை யழித்து, தருமத்தை—,
ர் பறித்து - வேரோடு பிடுங்கி, மானம் துடைப்பது -
ருமையை யழிக்கவல்லதாகிய, ஓர் வாள் - ஒருகத்தி,
டாய்,— எ - று.

துடைப்பது—வினையாலணையும்பெயர். கண்டாய்—ஸ்வரத்
ால் வினாப்பொருளாயிற்று ; அசையெனினுமாம். [பொது
ல் ருகூ - ஆம் - சூத்திர] விதிப்படி ஈண்டு ஈ எனப் பிர
ிக்கப்பட்டது. (சுக)

1. மன்னராய் மன்னர் தமையடைந்து வாழ்வெய்தி
இன்னமுதங் தேக்கி யிருப்பாரேல்—சொன்ன
பெரும்பே டிகளலரேற் பித்தரே யன்றே
வரும்பேடை மானே யவர்.

41. " O thou that resembled a rare doe, If monarchs
e to go to monarchs and obtain from them wealth and
d food, they are like the eunuchs spoken of in the
stras, or madmen.

இ-ள்.) அரு பேடை மானே - அருமையான பெண்
ன்போன்றவளே, மன்னர் ஆய் - அரசராயிருந்து, மன்னர்
ம் அடைந்து - பிற அரசரைச்சேர்ந்து, வாழ்வு எய்தி -

வாழ்வைப்பொருந்தி, இன் அமுதம் தேக்கி - இனிமையான அமுதத்தையும் நிறைத்து, இருப்பாரேல் - இருப்பாரானால், அவர்—, சொன்ன - நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட, பெரு பேழ்கள்- பெரிய பேட்டுப் பெண்களாயிருக்கவேண்டும், அலரேல்- அப்படிப்பட்டவர் அல்லாதவரானால், பித்தரே அன்றோ - பைத்தியம் பிடித்தவரே யல்லவோ, எ - று. (எ0)

242. செங்கோலா யுன்றன் றிருவுள்ள மீதாயின்
எங்கோன் விதர்ப்ப னெழினகர்க்கே—நங்கோ
லக், காதலரைப் போக்கி யருளென்றாள் காதல
ருக், கேதிலரைப் போல வெடுத்து.

242. Damayanti, as if she bore enmity towards the children, who were the objects of their affection, said;—"O sceptred king, if such be your determination, then send our lovely chidren to the beautiful capital of our king, the king of Vidarpa."

(இ - ள்.) [அதற்குத் தமயந்தி] காதலருக்கு - ஆசைத்திரு மக்களுக்கு, ஏதிலரை போல - பகவரைப்போல் நின்று, செங்கோலாய் - அரசனே, உன்தன் திருவுள்ளம் - உன்னுடைய கருத்து, ஈது ஆயின் - இதுவானால், நம்-நம்முடைய கோலம் காதலரை - அழகுள்ள மக்களை, எம் கோன்-எங்களுடைய அரசனாகிய, விதர்ப்பன்-விதர்ப்பராஜனுடைய, எழில் நகர்க்கே - அழகுபொருந்திய பட்டணத்துக்கே, போக்கி அருள் என்றாள் எடுத்து - அனுப்பி அருள் என்று தூக்கிச் சொன்னாள், எ - று.

ஏ - பிரிநிலை. பிரிய மனந்துணிந் துரைத்தமையின் ஏதிலரைப்போல வென்றார். (எக)

243. பேதை பிரியப் பிரியாத பேரன்பின்
காதலரைக் கொண்டுபோய்க் காதலிதன் — தா
தைக்குக், காட்டுநீ யென்றான் கலங்காத வுள்ளத்
தை, வாட்டுநீர் கண்ணிலே வைத்து.

3. Nala, whose calm mind was disturbed by the drops in his eyes, addressing a Brahmin said;—" Go shew to king Bhima, the father of Damayanti, their ed children to whom I am still attached though their er's feelings are estranged from them."

) - ள்.) [நளன்] கலங்காத உள்ளத்தை - எந்தத் துன் ுலுங் கலங்கமாட்டாத வலிமையுள்ள மனத்தை, வாட் - வெதும்பச் செய்கிற, நீர் - ஜலத்தை, கண்ணிலே ்து—, பேதை பிரிய - தமயந்தி மனம்பிரிய, பிரி - நீங்காத, பேர் அன்பின்-மிகுந்த அன்புள்ள, காதலரை- மான புத்திரரை, கொண்டுபோய்—, காதலிதன் தாதை வீமராஜனுக்கு, நீ காட்டு - நீ காண்பி, என்றான்-என்று பிராமணனை நோக்கிச்) சொன்னான், எ - று.

்திரர் குமாரர் முதலியவுடசொற்களும் மக்கள் என்னுந் ச்சொல்லைப்போல ஆண்பிள்ளைக்கும் பெண்பிள்ளைக்கும் துவாய் வருமென அறிக. (எஉ)

தந்தை திருமுகத்தை நோக்கித் தமைப்பயந் தாள், இந்து முகத்தை யெதிர்நோக்கி—எந் தம்மை, வேறாகப் போக்குதிரோ வென்றார் விழிவழியே, ஆறாகத் தண்ணீ ரழுது.

4. The children, looking at the handsome face of father, and gazing at the moon-like countenance of mother that begot them, and weeping till their tears ed like a river from their eyes said;—" Are you going parate us from yourselves by sending us away.

) - ள்.) [அப்பிள்ளைகள்] தந்தை திருமுகத்தை நோக்கி- பனுடைய சிறப்பான முகத்தைப்பார்த்து, தமை பயந் - தங்களைப் பெற்றவளுடைய, இந்து முகத்தை எதிர் க்கி- சந்திரனைப்போன்ற முகத்தை எதிரேபார்த்து, விழி யே - கண்களினிடத்தே, கண்ணீர் ஆறாக அழுது -

கண்ணீர் ஆறுபோல்வடிய, அழுதுகொண்டு, எந்தம்மை-ம
களை, வேறாக போக்குதிரோ - வேறாய்ப்போகச் செய்கிறீ
ளோ, என்றார்—, எ - று.

போக்குதிர்—நிகழ்கால முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்
போக்கு - பிறவினைப்பகுதி, திர் - முன்னிலைப் பன்மைவிகு
இர் - விகுதி, தகரம் எழுத்துப்பேறு என்பர் பெரும்பால
தி - என்பது மிப்படியே, விகுதிகளே காலங்காட்டும். (எ

245. அஞ்சனந்தோய் கண்ணி லருவிநீ ராங்கவர்க்
மஞ்சனநீ ராக வழிந்தோட—நெஞ்சுருகி, வ
லிவிடா மெல்லிடையாண் மக்களைத்தன் ம
போடும், புல்லிவிடா நின்றாள் புலர்ந்து.

245. Damayanti, whose waist was as slender a
creeper, shedding from her blackened eyes, tears whi
fell, like the water-fall from a mountain, sufficient for h
children to bathe in, and becoming sorrowful in mind a
faint in body, hugged her offsprings to her bosom.

(இ-ள்.) வல்லிவிடா - கொடித் தன்மையை விடாத, மெ
இடையாள்-மெல்லியஇடையுள்ள தமயந்தி, அஞ்சனந்தே
கண்ணில் - மைபடிந்த கண்களில், அருவி நீர் - மலைய
போல் வருகின்ற நீர்வெள்ளம், அவர்க்கு - அந்த மக்களுக்
மஞ்சன நீர் ஆக - குளிக்கச்செய்கின்ற தண்ணீராய், வழி
ஓட - வழிந்து ஓடும்படி, நெஞ்சு உருகி - மனங்கரை
புலர்ந்து - வாடி, மக்களை - தன் குழந்தைகளை, தன்
போடும்—, புல்லிவிடா நின்றாள் - கட்டிக்கொண்டாள், எ-
ஆங்கு - அசை.

அப்படி கட்டிக்கொண்டது அடிக்கடி நிகழ்ந்தமையின் நி
காலவினை கூறப்பட்டது; அல்லது புல்லி-அணைத்துக்கொண
விடா - விட்டு, நின்றாள் - சும்மாவிருந்தாள், என்றுமி
கொள்க- [பொதுவியல் ௫௩-ம் சூத்திரத்தினால்] சுட்டுப்
யர் முன்வந்தது. (

இருவ ருயிரு மிருகையால் வாங்கி, ஒருவன்
கொண் டேகுவா னொத்து—வருமறையோன்,
கோமைந்த னோடிளைய கோதையைக்கொண்
டேகினான், வீம னர்க்கே விரைந்து.

6. Like, one, who has received in both his hands and
n away the lives both of Nala and Damayanti, the
hmin who came there taking away the princess with
prince, went in haste to the capital of king Bhima.

ரை - ள்) இருவர் உயிரும் - (நளன் தமயந்தியாகிய) இவ்
வருடைய பிராணன்களை, இரு கையால் வாங்கி - இரண்டு
ளினாலே பறித்து, கொண்டு ஏகுவான் - கொண்டுபோ
ற, ஒருவன் ஒத்து - ஒருவனைப்போன்று. வரும் மறை
ன் - அங்கே வந்த பிராமணனொருவன், கோ மைந்த
டு - இராசகுமாரனோடு, இளைய கோதையை கொண்டு -
சகுமாரியையும் இட்டுக்கொண்டு, வீமன் நகர்க்கே -
டினபுரிக்கே, விரைந்து ஏகினான் - துரிதப்பட்டுச் சென்
, எ-று.

டு என்னு முடனிகழ்ச்சி கொண்டென்னும் வினையில் என
க. ஓடு என்பதை உம் என்பதுபோல் கொள்ளினுமாம்.

. காத லவர்மேலே கண்ணோட விண்ணோடும்
ஊதை யென்னவின் றுயிர்ப்போட—யாதும்
உரையாடா துள்ள மொடுங்கினான் வண்டு
விரையாடுந் தாரான் மெலிந்து.

7. Nala who was adorned with a garland, on which
bees bathed in the honey, gazing at his loving children,
sighing as the wind which sweeps the air became,
, silent and insensible.

ரை-ள்.) வண்டு—, விரை ஆடும் தாரான் - தேனில் குளிக்
பற்ற மாலையை யுடையவன், காதலவர் மேலே - பிரிய
குமாரர்கள்மேலே, கண் ஓட - பார்வை போய்க்கொண்

டிருக்க, விண் ஓடும் ஊதை என - வானத்தில் ஓடுகின்ற க
றைப்போல். உயிர்ப்பு-மூச்சு, ஓட—,மெலிந்து - தளர்
யாதும் உரையாடாது - ஒன்றும் பேசாமல், உள்ளம் ஒடு
னுன் - மனஞ் சுருங்கிப்போனுன், எ-று.

நின்று - அசை. [இடையியல் உஉ-ஆம் சூ.] (

248. சேலுற்ற வாவித் திருநாடு பின்னொழியாக்,
விற்போய்த் தேவியொடுங் கண்ணுற்றுன்—
லஞ்சேர், கள்ளிவே கத்தரவின் கண்மல
டாம்பொடியாய்த், துள்ளிவே கின்ற சுரம்.

248. Leaving behind him his beautiful country, which the selfish glides in the tanks, Nala, walking his wife, saw the desert in which the gems (on the he of snakes, were burnt to ashes by the intense heat of Kulli plants, and the reptiles themselves writhed agony.

(இ-ள்.) சேல் உற்ற வாவி - கெண்டைகளைப் பொருந்
தடாகங்களுள்ள, திரு நாடு - சிறப்பான தேசம், பின் ஒழி
பின்புறத்தில் ஒழிந்துபோக, தேவியொடும் - மனைவியாளோ
காலின் போய் - காலினுல் நடந்துபோய், ஞாலம் சேர் -
யைச்சேர்ந்த, கள்ளி வேகத்து - கள்ளிச்செடியின் கடுமை
னுல், அரவின்கண் மணிகள் - சர்ப்பங்களினிடத்துள்ள ர
னங்கள், பொடியாய்-வெந்து சாம்பலாய்போக, துள்ளி
கின்ற சுரம்- (அப்பாம்புகள்) துள்ளிவிழுந்து எரிகின்ற ப
நிலத்தை, கண்ணுற்றுன் - பார்த்தான் (நளன்), எ-று. த
அசை.

ஞாலம் சேர் என்பது, களித்துத் தூங்குதற்கிடமான
யில் துன்பப்பட்டு வேகின்ற இடமுமுண்டு. நல்லதிலுங்
துண்டா யிருத்தல் இவ்வுலகத்தி னியற்கை யாதலின்
பதைக் குறிப்பிக்கின்றது. அல்லது பூமியாவுங் கெடுமிட
லால் சுரமிருத்தல் தகுதியென்று குறிப்பிக்கின்றதெனவு

லல் - சாலுதல், அதாவது தூங்கலும் விழுதலுமாம், ஞக
போலி, [நன் - எழுத்து-சு-சுகூ-ண்] உரையைக் காண்க.
ான்போலும் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே" என்ற
அவ்விடத்துக்குரித்தாய் நின்று கள்ளிவேவது இயற்கை
தலின் மணிகளும் பொடியாய் என்றார். வெந்து என்பது
பவெனெச்சத்தின் திரிபு. சினைவினை யெனக் கொள்ளினு
ஒக்காது. செடிகளை நிலத்துக்கு உரோமமாக வடநூலில்
ணித்திருப்பதுண்டு. இங்கு [நன்-வினை-உஎ-உகூ]சூத்திரங்
நினைத்து உபயோகித்துக் கொள்க. (எஎ)

). கன்னிறத்த சிந்தைக் கலியுமவன் முன்பாகப்,
பொன்னிறத்த புள்வடிவாய்ப் போந்திருந்தான் -
நன்னெறிக்கே, அஞ்சிப்பா ரீந்த வரசனையுந்
தேவியையும், வஞ்சிப்பான் வேண்டி வனத்து.

49. The hard-hearted Kali who wished to deceive a, who fearing the truth gave up his country to his mies, as well as Damayanti appeared before the former golden-hued bird.

இ - ள்.) நல் நெறிக்கே அஞ்சி - தரும மார்க்கத்துக்குப்
ப்பட்டு, பார் ஈந்த அரசனையும் - பூமியைப் பகைவன்கை
கொடுத்துவிட்ட நளனையும், தேவியையும் - அவன்மனைவி
யும், வஞ்சிப்பான் - வஞ்சிப்பதற்கு, வேண்டி - விரும்பி,
த்து - அப்பாலே வனத்திலே, கல் நிறத்த - கல்லின் குண
ள, சிந்தை - மனதையுடையவனை, கலியும் - கலிபுரு
ம், அவன் முன்பாக - அவ்வரசனுக்கெதிராக, பொன்
த்த - பொன்னின் வர்ணமுள்ள. புள் வடிவு ஆய்-பக்ஷியின்
மாகி, போந்து இருந்தான் - போயிருந்தான், எ - று.

போந்து என்பது புகுந்து என்பதின் திரிபு என்பர் சிலர்;
என்பதற்கே இப் புடைபெயர்ச்சி எனப் பிறர்கொள்வர்.
பிரிநிலை; வீரத்துக்கு அஞ்சியன்று என்பதாம். (எஅ)

). தேன்பிடிக்குந் தண்டுழாய்ச் செங்கட் கருமுகி
லே, மான்பிடிக்கச் சொன்ன மயிலேபோல் —

தான்பிடிக்கப், பொற்புள்ளைப் பற்றித்தா வெ
ருள் புதுமழலைச், சொற்கிள்ளைவாயா டொழு

250. As Sita, who resembled a peacock, asked Ra who wore a garland of cool Thulasis, on which the be swarmed, whose eyes were red and whose body was li the blue clouds, to seize and bring to her a deer, so Damayanti, whose speech resembled the hesitating a prattling words of the parrot, beseech Ñala to seize for h the golden-hued bird, that she might have it in her han

(இ-ள்.) புது மழலை சொல் - புதுமையான மழலைச் செ லைச் சொல்லுகின்ற, கிள்ளை வாயாள் - கிளிபோன்ற வா யுடைய தமயந்தி, தொழுது-(தன்கணவனை) கும்பிட்டு, தே பிடிக்கும்-வண்டுகள் பற்றியிருக்கின்ற, தண் துழாய்-குளிர் யான துளசிமாலை யணிந்த,செம் கண்-சிவந்தகண்களையுடை கரு முகிலை - நீல மேகம்போன்ற இராமனை, மான் பிடிக் சொன்ன - மானைப்பிடித்துத் தரச்சொல்லிய, மயிலே போ மயிலின் சாயலுள்ள-சீதையைப்போலே, தான் பிடிக்க- கையிற்பிடித்துக்கொள்ளும்படி, பொன் புள்ளை-பொன் நி பறவையை, பற்றித் தா - பிடித்துக்கொடு, என்றாள்—,எ- [மழலைக்குப் புதுமையாவது அதிசயமாயிருத்தல்.] (எ

251. பொற்புள் ளதனைப் பிடிப்பானென்புகுதக்
கைக்குள்வரு மாபோற் கழன்றோடி - எய்க்கு
இளைக்குமா போல விருந்ததுகண் டன்றே
வளைக்குமா றெண்ணினான் மன்.

251. When Nala endeavoured to catch it, the gold hued bird waiting till he came very near, flew away a sat down looking exhausted. And Nala seeing it th faint, hoped to secure it.

(இ-ள்.) நளன்—, பொன் புள் அதனை - பொற்பறவை பிடிப்பான் புகுத - பிடிக்கப்போகையில் (அது,) கைக்கு வரும் ஆறுபோல்-கையினுள்ளேஅகப்படுவதைப்போலிருந்

ழன்று ஓடி - அங்கிருந்து பெயர்ந்து ஓடிப்போய், எய்க்கும்-
பருந்தி யிருக்கும், இளைக்கும் ஆறுபோல இருந்தது கண்டு -
பருந்துவதைப்போல் (அது)நிற்பதைப்பார்த்து, மன்-அரசன்,
பிளைக்கும் ஆறு - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, எண்ணினான்—,
ா-று. அன்று - ஏ அசைகள்.

புகுத என்பதில் த-சாரியை. ஆறு=ஈறு குறைந்தது-எய்க்
கும் என்றது அங்ஙனம் அடிக்கடியாகு மியல்பு பற்றி. (அ0)

252. கொற்றக் கயற்கட் கொடியே யிருவோரும், ஒற்
றைத் துகிலா லுடைபுனைந்து—மற்றிந்தப், பொ
ற்றுகிலாற் புள்வளைக்கப் போதுவோ மென்று
ரைத்தான், பற்றகலாவுள்ளம் பரிந்து.

252. Nala with love filling his mind in which affection still existed, said! —" O thou creeper-like maiden whose victorious eyes resemble the *selfish* Let us both envelope ourselves in one robe, and with this beautiful garment let us catch the bird."

(இ-ள்.) [அப்போது நளன்] பற்று அகலா-ஆசை நீங்காத,
உள்ளம் - மனமானது, பரிந்து - அன்பு கூர்ந்து, கொற்ற
கயல் கண் கொடியே - வெற்றிபெற்ற மீன்போன்ற கண்களை
புடைய கொடிபோன்றவளே, இருவோரும் - நாம் இருவரும்,
ஒற்றை துகிலால் - ஒரு வஸ்திரத்தினால், உடை புனைந்து -
வஸ்திரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, இந்த பொன் துகிலால் -
இந்த அழகிய வஸ்திரத்தினால், புள் வளைக்க-பட்சியை வளைத்
துக்கொள்ள, போதுவோம் - செல்லுவோம், என்று உரைத்
தான் - என்று சொன்னான், எ - று.

பரிந்து என்பது உள்ளத்தின் வினையாதலின் போதுவோ
மென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது. [வினை-சூ-உசு.] இரு
வோரும்—இடவழுவமைதி [பொது-சூ-உக.] இருவேமும்
எனப் பாடங்கொள்வது நன்று.   (அக)

253. எற்றித் திரைபொரநொந் தேறி யிளமணலிற்
பற்றிப் பவளம் படர்நிழற்கீழ்—முத்தீன்று

வெள்வளைத்தா யோடுநீர் வேலைத் திருநாடன்
புள்வளைத்தா னுடையாற் போந்து.

253. Nala, who possessed the country which is surrounded by the full ocean, into which run the mother oysters after they have left their pearls under the shade of the coral creepers, which fasten themselves among the small grains of sand, on which they are cast, disturbed by the waves as they beat ashore, threw the garment at the bird.

(இ - ள்.) திரை எற்றி - அலைகள் வீசி, பொர - கரையை மோத, நொந்து-வருந்தி, இள மணலில்-சிறுமணலிலே [அப்போதே படிந்த மணலிலே,] ஏறி—, பற்றி - பிடித்துக் கொண்டு, பவளம் படர் நிழல் கீழ் - பவளக் கொடிகள் படர்ந்த நிழலிலே, முத்து ஈன்று - முத்துக்களைப்பெற்று, வெள்வளை தாய் - வெண்மயமான சங்குகளாகிய தாய்கள், ஓடும் - ஓடப்பெற்ற, நீர் - தண்ணீருள்ள, வேலை - கடல் சூழ்ந்த, திருநாடன் போந்து - மேன்மையான நாட்டையுடைய நளன் போய், ஆடையால் - வஸ்திரத்தினால், புள் வளைத்தான் - பக்ஷியை வளைத்துக்கொண்டான், எ-று.

நிடதமென்பது மத்திய இந்துஸ்தானத்தில் கீழ்ப்புறமாதலால் அந்நாட்டிற்குக் கடலு மெல்லை யென அறிக. (அஉ)

254. கூந்த லிளங்குயிலுங் கோமானுங் கொண்டணைத்த, பூந்துகில்கொண் டந்தரத்தே போய்நின்று—வேந்தனே, நன்னாடு தோற்பித்தோ னேகா னென்றதே, பொன்னாடு மாணிறத்த புள்.

254. That bird of a beautiful golden color, which was so coveted, flying away with the beautiful vestment, which was cast upon it by Nala and the youthful Damayanti, whose tresses were arranged in plaits on her head and who resembled a cuckoo, and hovering above in the

air, said;—" O king; look, it is I that caused you lose your good kingdom."

(இ - ள்.) கூந்தல் இளம் குயிலும்- அளகபாரமுள்ள இளங் குயிலையொத்த தமயந்தியும், கோமானும் - நளமகாராசனும் கொண்டு அணைத்த - கொண்டுவளைத்த, பூதுகில் கொண்டு- அழகிய வஸ்திரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு,அந்தரத்தே-வானத் திலே, போய் நின்று—,பொன்-பொன்னினது, மால் நிறத்து- பெருமைதங்கிய வர்ணத்தை யுடைத்தான, ஆடும் - அசைந்து கொண்டிருக்கிற, புள் - அந்தப்பறவையானது, வேந்தனே - அரசனே, நல்நாடு - நல்ல நாட்டை, தோற்பித்தோன் - உன் னைத்) தோற்கச் செய்தவன், நானே—, காண் - அறி, [பார்] என்றது—, எ - று. ஏ - அசை. (௮௩)

255. காவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் கா
ளைக்கும், ஆவிபோ லாடையுமொன் றனதே—
பூவிரியக், கள்வேட்டு வண்டுழலுங் கானத்
திடைக்கனகப், புள்வேட்டை யாதரித்த போது.

255. When Damayanti, whose eyes resembled the blue lotus, and the hero Nala, whose beautiful shoulders were adorned with garlandsdesired the hunt of the golden-hued bird, in the forest where the honey seeking bees swarm on the opening flowers, the garment in which they were en - veloped became to them as their life.

(இ - ள்.) பூவிரிய - மலர் மலருகையில்,கள் வேட்டு-தேனை விரும்பி, வண்டு உழலும்-வண்டுகள்திரிகின்ற, கானத்திடை- காட்டிலே, கனகப் புள் வேட்டை- பொற்பறவையின் வேட் டையை, ஆதரித்தபோது - விரும்பினபோது, காவி போல் கண்ணிக்கும் - நீலோற்பலம்போன்ற கண்ணுள்ள தமயந்திக் கும், கண்ணி அம்தோள் - மாலைதரித்த அழகிய தோள்களை யுடைய, காளைக்கும் - வீரனான நளமகாராஜனுக்கும், ஆவி போல் - உயிரைப்போல், ஆடையும்-துகிலும், ஒன்று ஆனது- ஒன்றே யாயிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

ஆவி ஒன்றுயிருப்பது அன்பின் மிகுதியால். (அச)

256. அறம்பிழைத்தார் பொய்த்தா ரருள்சிதைத்தார் மானத், திறம்பிழைத்தார் தெய்வ மிகழ்ந் தார்—புறங்கடையில், சென்றார் புகுநரகஞ் சேர்வாய்கொ லென்றழியா, நின்றாள் விதியை நினைந்து.

256. Damayanti, addressing the bird said—"You will go to that hell where those, who beg alms at the door of those who have relinquished virtue, those who are liars, those who destroy mercy, those who have lost their dignity and those who mock God, will go."

(இ-ள்.) அறம் பிழைத்தார் - தருமத்தைத் தப்பினவரும், பொய்த்தார் - பொய் சொன்னவரும், அருள் சிதைத்தார் - தயையைக் கெடுத்தவரும், மானம் திறம் பிழைத்தார்-கௌரவத்தின் மேன்மையைத் தப்பினவரும், தெய்வம் இகழ்ந் தார் - தேவநிந்தை செய்தவரும், (ஆகிய இவர்களுடைய) புறங்கடையில் சென்றார்-வாசலில் (இரக்கச்) சென்றவர்கள், புகும் - போகின்ற, நரகம் சேர்வாய் என்று - நரகத்தை அடைவாயென்று (கலியைக்குறித்துச்)சொல்லி, விதியைநினைந்து - விதியையெண்ணி, அழியா நின்றாள் - மனம் வருந்திக் கொண்டிருந்தாள் (தமயந்தி,) எ - று. கொல் - அசை.

வானத்தினின்று சொன்ன கலியைப் பழித்தாள். பாவிகளினும் அவரைக்கிட்டிப் பொருள் கொள்பவருக்குப் பாவம் அதிகமாம், அல்லது அவரும் அவர் புறங்கடை சென்றவரும் என வுரைக்கலாம். (அரு)

257. வையந் துயருழப்ப மாயம் பலசூழ்ந்து, தெய்வங் கெடுத்தாற் செயலுண்டோ மெய்வகையே, சேர்ந்தருளி நின்றதனிச் செங்கோலா யின் கொழியப், போந்தருளு கென்றாள் புலர்ந்து.

257. Damayanti sorrowing, said:—" O king who hast attained the true path, and art merciful, and possessest an unrivalled sceptre When god himself wishes to afflict the world, and employs deceit, can any act of ours oppose him? Let us go away and have nothing more to do in this place.

(இ - ள்.) [தமயந்தி] புலர்ந்து - துக்கப்பட்டு, மெய் வகையே - மெய்யான விதத்தையே, சேர்ந்து - அடைந்து, அருளி - யாவர்க்குங் கருணைபுரிந்து, நின்ற - இருந்த, தனி செங்கோலாய் - தனித்த செங்கோலுடையவனே, வையம் துயர் உழப்ப - பூமி துக்கத்தினால் வருந்த, பல மாயம் சூழ்ந்து-பலமோசங்களைக்கருதி, தெய்வம் கெடுத்தால்-தெய்வமே கெடுக்கமுயன்றால், செயல் உண்டோ-எதிரான செய்கையுண்டோ (இல்லையாதலின்,) இங்கு ஒழிய - இவ்விடத்துச்செய்கையை யொழித்து, போந்தருளுக - வந்தருளவேண்டும், என்றாள்,—எ - று.

தருமந் தப்பாமல் செங்கோல் செலுத்தின உனக்குத் தெய்வம் வேண்டுமென்று இவ் வவஸ்தையை வருவித்தல் நாம் என்ன செய்யலாம் வாவென்றாள் என்பது கருத்து. (அசு)

258. அந்த நெடுஞ்சுரத்தின் மீதேக வாங்கழலும்,
வெந்தழலை யாற்றுவான் மேல்கடற்கே — எந்
தை, குளிப்பான்போற் சென்றடைந்தான் கூரிருளாற்
பாரை, யொளிப்பான்போற் பொற்றேருடன்.

258. When these two were journeying on the great desert, our father the sun, in order to assuage the intense and burning heat that existed there, went down with his golden chariot, as one bathing in the western ocean, and as if wishing to veil the whole earth in darkness.

(இ - ள்.) [அவ்விருவரும் இப்படியாக] அந்த நெடு சுரத்தின்மீது ஏக - அந்தப் பெரிய பாலைவனத்திலே போகும்

போது, ஆங்கு - அவவிடத்துண்டான, அழலும் - கெடுகியா நின்ற, வெம் தழலை - உக்கிரமான சூட்டை, ஆற்றுவான் - ஆறச்செய்வதற்கு, மேல் கடற்கு - மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குளிப்பான்போல் - ஸ்நானஞ் செய்கிறவன்போல, எந்தை - என் தந்தையாகிய சூரியபகவான், கூர்இருளால்-மிகுந்த இருட்டினுல், பாரை - பூமியை, ஒளிப்பான்போல்-ஒளித்து விடுகிறவன்போலே, பொன்தேருடன் - பொன்னுலாகிய இரதத்தோடுகூட, சென்று அடைந்தான் - போய்ச்சேர்ந்தான், எ - று.

அந்தப் பாலைவனத்தின்சூடு தன்மேல் உறைத்ததனுல் அதனைப்போக்கக் கடலுக்குச் சென்றான்போலுஞ் சூரியன் எனவும், மண்டலமே பொற்றேர் அதனைக் கொண்டுபோனது நளனுக்குத் துன்பம்விளைத்த பூமியை இருட்டினுல் மூடிப் போடுதற்குப்போலு மெனவும் குறித்தார். சூரியன் அஸ்தமித்தான் என்பதாம். அந்த—இது சுட்டின் மருஉ; இந்த எந்த என்பவையு மிப்படியே.

'சூரியன்தேருமோடாதுமாகமீ' என்று கம்பருங்கூறினர்,

259. பானு நெடுந்தேர் படுகடலிற் பாய்ந்ததற்பின்,
கான மடம்பின் கவட்டிலைகள் - மானின், குளம்
பேய்க்கு நன்னுடன் கோதையொடுஞ் சென்
ருன், இளம்பேய்க்குந் தோன்ரு விருள்.

259. When the great car of the sun had entered the roaring ocean, Nala who possessed the good country in which the split leaves of the creeper அடப்பம் the forest, resembled the cloven hoofs of the deer, entered with Damayanti, the darkness in which even the Devils, imps found their sight fail.

(இ - ள்.) பானு - சூரியனது, நெடு தேர் - பெரிய தேர், படு கடலில்-ஒலியாநின்ற கடலிலே, பாய்ந்ததன்பின் -பிரவேசித்தபிறகு, கானம் அடம்பின்-காட்டிலுள்ள அடப்பங்கொடிகளின், கவடு இலைகள் - பிளவாயிருக்கும் இலைகள், மானின்

ளம்பு ஏய்க்கும் - மான்குளம்புகளை ஒத்திருக்கின்ற, நல்
ாடன் - நல்லநாட்டையுடைய நளன், கோதையொடும் - தம
ந்தியோடு, இளம் பேய்க்கும்-இளமையான பிசாசுகளுக்கும்
தான்ற - காணக்கூடாத, இருள் - இருட்டிலே சென்
ன்—, எ - று.

சூரியன் தேர் கடலில் வீழ்வது அஸ்தமயம்.இளம்பேயென்
து மூப்பின் குற்றமில்லாத பேயை : (அ-அ)

60. எங்காம் புகலிடமென் றெண்ணி யிருள்வழி
போய், வெங்கா னகந்திரியும் வேலைதனில்—
அங்கேயோர், பாழ்மண் டபங்கண்டான் பால்
வெண் குடைநிழற்கீழ், வாழ்மண் டபங்கண்
டான் வந்து.

260. While they, seeking for a place of shelter for
e night and traversing the dark pathways, wandered
out in the sultry forest, Nala, who beheld the earth do
nance to live under the shade of his milk-white um-
ella, saw there the ruins of a dilapidated building
ண்டபம்).

(இ -,ள்.) எங்கு - எவ்விடத்தில், புகல் இடம் ஆம் என்று
ண்ணி - பிரவேசிக்குமிடங் கிடைக்குமென்று சிந்தித்து,
ருள் வழி - இருட்டு சூழ்ந்த மார்க்கத்திலேயே, போய்—,
வம் கானகம் திரியும் வேலைதனில் - வெப்பமான காட்டிலே
ஞ்சரிக்குங் காலத்தில், பால் வெண் குடைநிழல் கீழ் - பாலை
ாத்த வெள்ளைக்குடையின்நிழலில், வந்து—, வாழ் மண்
பம் கண்டான் - வாழ்கின்ற பூமியின் தவத்தைக்கண்டவ
கிய நளன், அங்கே—, ஓர் பாழ் மண்டபம் - ஒரு பாழான
ண்டபத்தை, கண்டான்—, எ - று.

1. மூரி யிரவும்போய் முற்றிருளாய் மூண்டதால்
சாரு மிடமற்றுத் தானில்லை—சோர்கூந்தல்
மாதராய் நாமிந்த மண்டபத்தே கண்டுயிலப்
போதரா யென்றான் புலர்ந்து.

பூமியில், ஆர் கடப்பார் - யார் தாண்டமாட்டுவார், கொண்ட
கிழலில் - கூந்தலாகிய மேகத்தின் சாயலிலே, குழை தடவு
காதணிகளைத் தடவுகின்ற, கெண்டை - கண்களாகிய கெ
டைமீன்களிலிருந்து, நீர் வழியல் - ஜலம் பெருகும்படி ய
வேண்டாம், என்றான் —; மனம் நடுங்கி - மனம் நடுக்கமுற
படியாகி, வெய்து உற்று - வெப்பம் பொருந்தி, நீ அழியல்
நீ வருந்தாதே, என்றான் —, எ-று.

வழியல், அழியல், — எதிர்மறையேவல் ஒருமைகள். விய
கோளுமாம். (கூ

264\. விரைமலர்ப்பூ மெல்லணையு மெய்காவல் பூண்
பரிசனமும் பள்ளி யறையும்- அரசேநான்
காணேனிங் கென்னுக் கலங்கினாள் கண்பனிப்
பூணேர் முலையாள் புலர்ந்து.

264\. The jewel-bedecked Damayanti, shedding tea
and becoming faint and sorrow-stricken, said—" O, kin
I do not see here the beautiful and soft bed of fragra
flowers, or my personal attendents or my sleeping apar
ments."

(இ - ள்.) பூண் நேர் முலையாள் - ஆபரணம் இசைந்தி
கிற தனங்களுடைய தயந்தி, விரை மலர் - வாசனையுள்
மலர்களாகிய, பூ மெல் அணையும் - அழகிய மெதுவா
படுக்கையையும், மெய் காவல் பூண்ட - தேகத்தைக் காக்
தொழிலைக்கொண்ட, பரிசனமும் - ஏவல் ஆட்களையும், பள்
அறையும் - படுக்கை யறையையும், அரசே - அரசனே, இங்
நான் காணேன் - இங்கே நான் பார்க்கின்றேனில்லை, என்
என்று, கண் பனிப்ப-கண் நீர் வடிய, புலர்ந்து - வாடி, கல
ஞள் - கலக்கமுற்றாள், எ - று.

[பதவி-கஅ-ம்-சூத்.] " எதிர்மறை மும்மையும் ஏற்கு
என்றதனால் காணேன் என்பது இங்கு நிகழ்கால மாயிற்
பூண் ஏர் முலை எனவும் பிரிக்கலாம். (கூ

5. தீய வனமுந் துயின்று திசைதுயின்று
பேயுந் துயின்றதாற் பேர்யாமம்—நீயுமினிக்
கண்மேற் றுயில்கை கடனென்றான் கைதொடுத்
மண்மேற் றிருமேனி வைத்து. [து

65. Nala stretching his body on the ground and ing his arm as a help to Damayanti, said—" The se forest, the four corners of the earth, and even the il are asleep. At this late hour of the night you also uld go to sleep."

(இ-ள்.) [அரசன்] மண் மேல் திருமேனி வைத்து-மண் ன்மேல் தேகத்தைவைத்து, கை கொடுத்து - தேவிக்குக் யை யாதரவாகக்கொடுத்து, தீய வனமும் துயின்று - மையான காடுந் தூங்கி, திசையும் துயின்று - திக்குந் ங்கி, பேயும் துயின்றது-பிசாசுந் தூங்கிற்று, பேர் யாமம்-ரிய இராத்திரியில், நீயும்—, இனி - இனிமேல், கண்மேல்-ணில், துயில்கை - தூங்குவது, கடன் - கடமை, என் —, எ - று. ஆல் - அசை.

துயின்று என்பது துயில் என்பதின் திரிபு. துயில்கையா செய்கையொழிந் திருக்கை. (கூச)

6. புன்கண்கூர் யாமத்துப் பூமிமேற் றன்படுத்துத்
தன்கண் டுயில்வாளைத் தான்கண்டு—மென்கண்
பொடியாதா லுள்ளாவி போகாதா னெஞ்சம்
வெடியாதா லென்றான் விழுந்து.

266. Lying down on the earth, Nala said:—" How is it t thought on this night of great sorrow, I behold the eping form of my wife reposing in the dust, my eyes ve not turned to ashes, my life has not departed and heart has not broken?"

(இ-ள்.) புன்கண் கூர் யாமத்து - துன்ப மிகுந்த இராத் ியில், பூமிமேல் படுத்து - புழுதியில் படுத்துக்கொண்டு,

தன்கண் துயில்வானை - தன் கண்ணினுல் தூங்குகின்ற மன்
யானை, தான் கண்டும்—, விழுந்து—, (நளன்) என்கண்பொடி
யாதால் - என் கண் சாம்பலாக வில்லையே, உள் ஆவி போக
தால்-உள்ளே யிருக்கும் ஆவிபோக வில்லையே, நெஞ்சம்வெடி
யாதால் - மனம் வெடிக்க வில்லையே, என்ருன்—, எ - று.

தானும், ஆல் மூன்றும் - அசை. (௬௬

267. முன்றிறனின் மேற்படுக்க முன்ருனையுமின்
இன்று துயில விறைவனுக்கே — என்றனது
கைபுகுந்த தென்னுடைய கால்புகுந்த தென்
மைபுகுந்த கண்ணீர் வர. [மூதா

267. "As the king has not this night even the end of the garment to spread out and sleep upon in the front verandah of this building, my hands and legs alone must be of use to him." So saying Damayanti wept, so that the tears fell from her blackened eyes.

(இ - ள். இறைவனுக்கு-அரசனுக்கு, இன்று துயில - இ
றைக்குத் தூங்குவதற்கு, முன்றில் தனில் மேல் படுக்க - கட்
டிடத்தின் முன்புறத்தின் மேலே பரப்பும்படி, முன் தானை
யும் இயன்றி - வஸ்திரத்தின் தலைப்பு மில்லாமல். என்றனது
கை புகுந்தது-என் கையானது பிரவேசித்தது, என்னுடைய
கால் புகுந்தது—, என்று-என்றுசொல்லி, மை புகுந்த கண்
மைதீட்டிய கண்ணினின்றும், நீர் வர - தண்ணீர் ஒழுக
அழுதாள்—, எ - று.

முன்றில், முன்றானை, இரண்டும் இலக்கணப்போலி. பாழ்
மண்டபமாதலின் அதன்முனறில் படுக்கலாயிற்று. முன்றி
னில் எனப்பிரித்து முன்பாகத்தில் எனவும் பொருள்கொள்
ளலாம். என் கை கால்களே கீழே பரப்பும் பரப்பாயின
என்கிறபடி. (௬௭

268- வீமன் திருமடந்தை விண்ணவரும் பெற்றிலாத்
தாம மெனக்களித்த தையலாள்—யாமத்துப்

பாரே யணையாப் படைக்கண் டுயின்ருண்மற்
ருரே துயரடையா ராங்கு.

268. "If the noble daughter of king Bhima, the damsel who bestowed upon me the garland which even gods could not obtain, has to make the earth her bed this night, who is there that does not feel sorrow?" said Nala.

(இ - ள்.) வீமன் திருமடந்தை-வீமராசனுடைய மேன்மையான மகளான (தமயந்தி), விண்ணவரும்பெற்றிலா-தேவரும் பெருத, தாமம் - மாலையை, எனக்கு அளித்த-எனக்குத்தந்த, தையலாள்-பெண், யாமத்து - இரவில், பாரே-பூமியே, படைமத்தையாகிய, அணை ஆ-படுக்கையாக, கண் துயின்ருள் - தூங்கிஞள், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், ஆரே துயர் அடையார் - யார்தாம் துக்கப்பட மாட்டார்கள், எ - று. மற்று-அசை.

தையல் - அழகு, அதனை உடையவள் தையலாள். (கூஎ)

269. பெய்ம்மலர்ப்பூங் கோதை பிரியப் பிரியாத,
செம்மை யுடைமனத்தன் செங்கோலான் —
பொய்மை, விலக்கிஞ னெஞ்சத்தை வேருக்கி
நின்று, கலக்கிஞன் வஞ்சக் கலி.

269. The deceitful Kali changed and perplexed the mind of king Nala, who swayed his sceptre, who was truthful, and whose virtuous affections remained unaltered towards the maiden whose fair hair was bedecked with flowers.

(இ - ள்.) பெய் மலர் - சொரிகின்ற புட்பங்களையுடைய, கோதை பிரிய - அழகான கூந்தலுள்ள தமயந்தி நீங்கும்படி, பிரியாத-மாருத, செம்மை உடை மனத்தன் - நற்குணமுள்ள மன முடையவனும், செங்கோலான்-செங்கோலையுடையனும், பொய்மை விலக்கிஞன் - பொய்யை நீங்கின னுமாகிய நளனுடைய, நெஞ்சத்தை - மனதை, வஞ்ச கலி-வஞ்சனைசெய்யுங் கலிபுருடன், வேறு ஆக்கி-வேருகச்செய்து, கலக்கிஞன் - கலங்கச்செய்தான், எ-று. நின்று - அசை.

செம்மையுடைய மனத்தன் முதலான மூன்று விசேஷணங்களும் பலவகையிலுங் காக்கவேண்டுங் கடமையை விளக்குகின்றன. (௬௮)

270. வஞ்சக் கலிவலியான் மாகத் தராவளைக்குஞ்
செஞ்சுடரின் வந்த கருஞ்சுடர்போல்—விஞ்ச
மதித்ததேர்த் தானை வயவேந்த னெஞ்சத்
துதித்ததே வேறோ ருணர்வு.

270. As by the intervention of the serpent Raghu, the sun in the heavens changes its golden rays and becomes darkened, so the deceitful Kali changed the mind of king Nala who commanded an army of invaluable charioteers.

(இ-ள்.) மாகத்து - வானத்தில், அரா - இராகுவென்னும் பாம்பு, வளைக்கும் - சூழ்ந்துகொள்ளப்பெற்ற, செம் சுடரின் வந்த - சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனிடத்திற் றோன்றிய, கரு சுடர்போல் - கருமையான ஒளியைப்போல, விஞ்ச மேலாக, மதித்த தேர் தானை-எண்ணப்பட்ட தேர்ச்சேனையையுடைய, வய வேந்தன் - நளனுடைய, நெஞ்சத்து - மனதில் வஞ்ச கலி வலியால் - வஞ்சகனுன் கலியின் வலிமையினுல், வேறு ஓர் உணர்வு - வேறாகிய ஒரு எண்ணம், உதித்தது - உண்டாயிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

உதித்தது—உதி - பகுதி, வடசொல்; அது உத் என்னுமுபசர்க்கத்தோடு கூடிய இ என்னுந்தாது. உதயம் என்பதும்இப் பகுதியிற் பிறந்ததே. ஆரியத்தில் எந்த ஈற்றதாயினும் பெயராயினும் தமிழில் வினைப்பகுதியாம்போது இகர வீறாகவே வரும்.

(உ - ம்.) பால, பாலி; பட, படி; சஞ்சர, சஞ்சரி; கடாக்ஷ கடாக்ஷி; சந்தோஷ, சந்தோஷி; சித்திர, சித்திரி; எனக்காண்க. தமிழிலும் பெயர் இகரவிகுதி பெற்றே வினைப்பகுதியாய் வரும். (உ - ம்.) கடைக்கணி, முறுவலி. (௬௯)

1. காரிகைதன் வெந்துயரங் காணும னீத்தந்தக்
கூரிருளிற் போவான் குறித்தெழுந்து—நேரே
இருவர்க்கு மோருயிர்போ லெய்தியதோ ராடை
அரிதற் கவனினைந்தா னாங்கு.

271 Wishing to desert Damayanti in her great sorrow
d separate from her in that dense darkness, he (Nala)
se, and contemptated dividing in to halves the garment
hich was to them as their common life.

(இ - ள்.) காரிகையின் - தமயந்தியின், வெம் துயரம்காணு
ம் நீத்து - கொடுமையான துக்கத்தைப் பாராம லிருக்கும்
டவிட்டு, அந்த கூர் இருளில் - அந்த நிறைந்த அந்தகாரத்
லே, போவான் -அப்புறம்போக,குறித்து எழுந்து-நினைத்து
ழுந்து, நேரே - நேராக, இருவர்க்கும் ஓர் உயிர்போல்எய்தி
து-தங்க ளிருவர்க்கும் ஒரே பிராணனைப்போலப் பொருந்தி
ருக்கின்ற, ஓர் ஆடை - ஒரு வஸ்திரத்தை, அவன்-அந்த நள
காராசன், அரிதற்கு நினைந்தான் - இடையில் அறுப்பதற்கு
ண்ணினன். எ - று. ஆங்கு - அசை.

அவ்விடத்தில் என்னவுமாம். நீத்து—நீ - பகுதி, செயவெ
னச்சம் - நீப்ப, எதிர்காலத்தில் நீப்பான், எதிர்மறையில் -
வான் எனவும் வரும் ; செய்யுமென்வினை-நீக்கும். இப்பகுதி
ப குச்சாரியைபெற்று நீக்கு என்றும். அது நீக்கினன், நீக்கு
ான் முதலாகவரும். (௬00)

72. எண்ணிய வெண்ண முடிப்ப விகல்வேந்தன்,
கண்ணி யதையறிந்து காய்கலியும் — பண்ணி
னுக்குக், கேளான தேமொழியை நீக்கக் கிள
ரொளிசேர், வாளாய் மருங்கிருந்தான் வந்து.

272. Knowing the thoughts of the valiant king, the
ngry Kali came and attached himself to the waist of
ala in the form of a bright knife, to enable him to fulfill
is design of deserting the maiden whose speech was as
leasant as the flow of music.

(இ - ள்.) பண்ணினுக்கு-இசைக்கு, கேளான - உறவான தேன் மொழியை - மதுரமான பேச்சுள்ள தமயந்தியை நீக்க-நீக்கும்படி, எண்ணிய எண்ணம் முடிப்ப-சிந்தித்த சிந்தனையை நிறைவேற்றுவதற்கு, இகல் வேந்தன் - போர்செய்ய வல்ல அரசன், கண்ணியதை அறிந்து - நினைத்ததை அறிந்து காய் கலியும் - கோபிக்குங் கலிபுருடனும், வந்து—,இளர் ஒளி சேர் - விளங்குகிற காந்திபொருந்தின, வாளாய் - கத்தியாய் மருங்கு இருந்தான் - இடுப்பில் இருந்தான், எ - று.

வாளாய் மருங்கிருந்தான். என்பது வாள்வடிவாக வந்திருந்தா னென்பதாம், அன்றியும் எனக்கு அவன் அஷ்டம சனியானுன் என்பதுபோலக் கலியின் செய்கைக்கு உரித்தா யிருந்தது பற்றி அவ்வாறு ஆரோபித்ததெனவுங் கொள்ளலாம்.

273. ஒற்றைத் துகிலு முயிரு மிரண்டாக
முற்றுந்தன் னன்பை முதலோடும்—பற்றி
அரிந்தா னரிந்திட் டவணிலைமை நெஞ்சில்
தெரிந்தா னிருந்தான் றிகைத்து.

273. Nala then divided the garment, as if he were separating the two lives and rooting up his affections.. And having done this, he brooded over Damayanti's state, and stood motionless.

(இ - ள்.) ஒற்றை துகிலும்-ஒற்றை வஸ்திரமும், உயிரும் பிராணனும், இரண்டு ஆக- இரண்டாகும்படி, முற்றும்-முழுமையும்,தன் அன்பை - தன் ஆசையை, முதலோடும் பற்றி - வேரோடு பிடித்து, அரிந்தான் - அறுத்தான், (நளன்) அரிந்திட்டு - அறுத்தபின், அவள் நிலைமை - அந்தத் தேவியின் நிலையை,நெஞ்சில் தெரிந்தான் - மனதில் சிந்தித்து, திகைத்து இருந்தான் - பிரமித்து இருந்தான், எ - று.

"காவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் காளைக்கு மாவிபோ லாடையுமொன் றானதே" என்று முன்கூறியிருப்பதனால் "ஒற்றைத்துகிலு முயிருமிரண்டாக, என்றார். உயி

றி யிருப்பதன்காரணம் அன்பாதலின் அதனை அறுத்து
லைரப் பிரிந்தான். ஆடையுமுயிரும் பிரயாவிடின் அவன்
ரித்துச் செல்வது அமையாதென்பது கவிசாதுரியக்கருத்து
ள் நிலைமையாவது செல்வமக்களைப் பிரிந்ததைக்குறித்தும்
வளவேனுங் கலங்காமற் கணவனுக்கு நேர்ந்த இத்துன்பத்
கே கலங்கி அவனுடிருத்தலே தனக்குப் பெரும்பேறாக
ண்ணி "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்"
றிருக்குந்தன்மை. இறைப்பொழுதும்பிரிவாற்றுத்தன்மை
னினுமாம். தெரிந்தான்—முற்றெச்சம், [வினை-சூ-கஉ.]

4. போயொருகான் மீளும். புகுந்தொருகான் மீண்
டேகும், ஆயர் கொணர்ந்த வடுபாலின் —
தோயல், கடைவார்தங் கைபோலு மாயிற்றே
காலன், வடிவாய வேலான் மனம்.

74. The mind of Nala, who possessed a lance as cruel
Yama, yearned after Damayanti and then returned to
i; then went after her again and then again returned
him resembling the hands of the damsels who churned
hardened curds formed from the boiled milk brought
cowherds.

இ-ள்.) காலன் வடிவு ஆய - எமனுடைய ரூபமான,
லான் - வேலையுடைய நளனது, மனம்—, ஒரு கால் போய்
ளும் - ஒருதரம் அவளிடஞ்சென்று திரும்பும், ஒரு கால்
ந்து மீண்டு ஏகும் - ஒருதரஞ் சென்று திரும்பிச் செல்
ம் (ஆதலின்,) ஆயர் கொணர்ந்த-இடையர் கொண்டு வந்த
பாலின் - காய்ச்சின பாலினது, தோயல் - தோய்வாகிய
ரை, கடைவார்தம் கைபோல் - கடைகிற ஆய்ச்சிகளுடைய
யைப்போல், ஆயிற்று-ஆனது, எ-று. உம், ஏ,—அசைகள்.
ாடுகளிலிருந்து காலிமந்தையைக் கறந்து சேரிக்குப் பால்
ண்டுவருவது வழக்கமானதுபற்றி "ஆயர்கொணர்ந்த வடு
லின்" என்றார். தோயல்—தொழிலாகுபெயர். (கOச)

275. சிந்துரத்தாற் றெய்வ முனிவர் தெரிந்துரைத்த
மந்திரத்தாற் றம்பித்த மாநீர்போல்—முந்த
ஒலித்ததேர்த் தானை யுயர்வேந்த னெஞ்சம்
வலித்ததே தீக்கலியால் வந்து.

275. As the floods, once on a time ceased flowing by the power of the prayer of the sage Narada, who was informed of the flood by the elephant Iravatham, so by the wicked Kali, the mind of the noble Nala, before whom once marched the noisy army of charioteers, was hardened.

(இ - ள்.) சிந்துரத்தால்-ஐராவதமென்னும் யானையினுல், தெய்வ முனிவர் தெரிந்து - நாரதமுனிவர் அறிந்து, உரைத்த மந்திரத்தால் - சொல்லிய மந்திரமகிமையினுல், தம்பித்த அசையாமல் நின்ற, மா நீர் போல் - பெருவெள்ள நீரைப் போலே, முந்த - முன்னதாக, ஒலித்த - முழங்கும்படியான தேர் தானை - தேர்ச்சேனையுள்ள, உயர் வேந்தன் நெஞ்சம் உயர்வான நளமகாராசனுடைய இருதயமானது, தீ கலியால் - தீமையான கலியினுல், வலித்தது - வலிமையாயிற்று [தயாதாக்ஷிணியங்க ளில்லாததாயிற்று என்கிறபடி], எ - று. ஏ - அசை.

"அம்மவோகொடியாவாறே' 'போவதேஓயதாகி" என்னுமிடங்களிற்போல் இரக்கக்குறியாய் வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம்; வந்ததென்பதையும் அசையென்று கொள்ளவேண்டும்.

ஒருகால் நாரதமாமுனி முனிக்கணங்களோடு ஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டு ஆனந்த பரவசராய்த் தம்மை மறந்து நிலவுகாயுமிரவில் கங்கைக்கரையண்டை வந்தபோது அக் கங்காநதி தனக்கு அவர் வணக்கஞ் செய்யவில்லையென்று கோபித்து அம்முனிகுழாம் அமிழ்ந்துபோகும்படி அடங்காப் பெருவெள்ளமாய்ப் புரண்டுவர, அதை யம்முனிவர் அறியாமலிருந்ததனுல் ஐராவதம் வந்து தண்ணீர்குடிக்கும் பாவனையாய்த் தும்பிக்கையினுலே தண்ணீரைவாரி முனிவர்மே

க்க, அவர் வெள்ளத்தையுணர்ந்து ஒருமந்திரஞ் செபித்த
ல் கங்கை அசையத் திறனில்லாமல் தம்பித்து அம்மகா
ிவரைவேண்டி யநுக்கிரகம்பெற்றுச் சாதாரண நிலையி
ருளென்று ஜைமினிபாரதத்தி லோர்கதை யிருப்பதாய்ப்
ியபவுராணிக ரொருவராற் கேள்வியுற்றோ மாதலின், 'சிந்
த்தாட்டெய்வமுனிவர்" என்பதை "சிந்துரத்தாற் றெய்வ
ிவர்"என்று மாற்றினோமென அறிக. வசிட்டர், விசுவா
திரருக்குச் சிலவுணவு தம் சீஷர்கையிற் கொடுத்தனுப்பிய
ம்அச்சீஷர் இடையேவந்து ஆற்றுவெள்ளத்தைக் கடக்க
டாமல் தடுமாறினபோது அத்தண்ணீர் தம்பிக்கும்படி
ட்டர் ஒரு மந்திர முரைத்ததாயும் ஒருவர் ஒருகதை எமக்
சொன்னார் ஆயினும் அது இன்னபுராணத்ததென்று தெரி
துமன்றிக் கதை விவரம் விளங்காமையினாலும்"சிந்துரத்
" என்பதற்குச் சிவந்தபாதத்தினை யுடைய வென்றே
ருள்கொள்ள அது சிறப்பாய்ப் பொருந்தாமையாலும்
தனைக் கொண்டிலம்; அப்பாடத்தையே நிலைநாட்டிப்
ருந்தவுரைப்பாராயின் அதுஎமக்கு முக்கியமான ஒப்பாம்.

. தீக்கா னகத்துறையும் தெய்வங்காள் வீமன்றன்
கோக்கா தலியைக் குறிக்கொண்மின் — நீக்காத
காதலன்பு மிக்காளைக் காரிருளிற் கைவிட்டின்
றே[illegible] போகின்றேன் யான்.

"[illegible]ou Gods, who exist even in this forest, fill-
[illegible]ers! Be a protection to the noble daughter
ng [illegible]a; for in this dark night I intend deserting
enemy would do, and leave without any help this
tant and confiding maiden."

) - ள்.) தீகானகத்து உறையும் - தீமையான காட்டில்
க்கின்ற, தெய்வங்காள் - தேவர்களே, வீமன்தன் கோ
லியை - வீமராசனுடைய மேன்மையான மகளை, குறி
ண்மின் - (இரக்ஷிப்புக்கு) இலக்காகக் கொள்ளுங்கள்,
த - நீக்கக்கூடாத, காதல் அன்பு மிக்காளை - ஆசையும்

பத்தியுமுடைய இவளை,இன்று - இன்றைக்கு, கார் இரு
கறுத்த இருட்டில், கைவிட்டு - ஆதரவு அற நீக்கிவிட்டு,ய
நான், எதில்போல் - சத்துருவைப்போல், போகின்றே
போய்க்கொண் டிருக்கிறேன், எ - று.

இவ்வாறு நளன் வனதேவதைகளைப் பிரார்த்தித்தான்.

277. ஏந்து மிளமுலையா ளின்னுயிருந் தன்னரு
பூந்துகிலும் வேறாகப் போயினான் — தீந்தே
தொடைவிரவு நாண்மாலை சூட்டினா டன்னை
இடையிருளிற் கானகத்தே யிட்டு.

277. Leaving, in the forest, at dead of night, the m
en who cast upon him the garland of fresh flowers fi
with sweet honey, Nala went away, parting the beaut
raimant, withdrawing his mercy, and dividing the sw
life of Damayanti, who possessed tender rising breasts

(இ - ள்.) தீ தேன் - மதுரமான தேன், தொடை - ம
களில் அல்லது பூங்கொத்துகளில், விரவும் - கலந்திருக்
நாள் மாலை சூட்டினாள் தன்னை - புதிய மாலையை (த
குச்) சூட்டிய தமயந்தியை, இடைஇருளில் - நடுராத்திரி
கானகத்தே இட்டு - காட்டில் விட்டு, ஏந்தும் - ஏந்தத்த
இள முலையாள் - இளமையான முலைகளை..., தமயந்தி
இன் உயிரும் - இனிமையான பிராணனும்...ம், ...
தன் கிருபையும்,பூதுகிலும்-அழகிய வஸ்திர...
வேறுபடும்படி,போயினான் - சென்றான், எ - று.

அன்பத்தால் பிரிந்துபோகுமாதலால் அங்ங...ம் பே
மல் காக்கத்தக்கது அவளுயிரென்பார் 'ஏந்தும்' என்றார்.

278. தாருவெனப் பார்மேற் றருசந்திரன்சுவர்
மேருவரைத் தோளான் விரவார்போல்—
ருளில், செங்கா னகஞ்சிதையத் தேவியை
டேகினான், வெங்கா னகந்தனிலே வேந்து.

8. Like the enemies of king Swarki who was on
ı, as beneficent as the *கற்பகம்* tree in Swerga, and
ıe shoulders were as the mountain Meru, Nala went
is way after having left his wife, alone in the sultry
t, on that dark night, the nails on his fair feet be-
ng bruised.

ு - ள்.) தாரு என - கற்பக மரம்போல், பார் மேல் -
மின் மீது, தரு - கொடுக்கின்ற, சந்திரன் - சந்திரன்
ன்றவனும், மேரு வரை தோளான் - மேருமலை யொத்த
ள்ளவனுமாகிய, சுவர்க்கி-சுவர்க்கியென்பவனுடைய, விர
போல் - சத்துருக்களைப் போல், கூர் இருளில் - நிறைந்த
ட்டுள்ள ராத்திரியில், தேவியை விட்டு-நாயகியை ஒன்றி
விட்டு, வெம் கானகந்தனிலே - வெப்பமான காட்டிலே,
கால் நகம் சிதைய - சிவந்த காலின் நகம் சிதையும்படி
றன் - போயினன், வேந்து - நளமகாராசன், எ - று
ரு என்கிற வடசொல் முதல்நீண்டு தாருமாயிற்று. தரு—
பொதுப்பெயர், சிறப்பாய்க்கற்பகவிருக்ஷத்துக்குவந்தது.
புதல் - சேர்தல், விரவார் - சேராதவர். போல் என்பதை
றன் என்பதோடு கூட்டுக. சந்திரன் சுவர்க்கிஎன ஒருபெ
யும் வரும். இவன் இக்கவிதையை ஆதரித்து இந்நூல் செய்
ஓரரசன். கூரிருள் — அன்மொழித்தொகையாய் ராத்
கு வந்தது ; நிறைந்த இருட்டில் எனவுங் கொள்ளலாம்;
த்தொகை. (கoஎ)

. நீல மளவே நெகிழ நிரைமுத்தின்
கோலமலரின் கொடியிடையாள்-வேல்வேந்தே
எங்குற்ரு யென்னு வினவிளக்கை நீட்டினள்
அங்குத்தான் காணு தயர்ந்து.

79. Damayanti, whose waist resembled a blossoming
per, who awoke after Nala had thus gone, shedding
s, which were as beautiful as a row of pearls from her
s-like eyes, and not seeing the king there, becoming

sorrowful, exclaimed:—"O king, armed with a lance where hast thou gone?" and stretched forth her hand which were adorned with smooth bangles.

(இ-ள்.) [இவ்வாறுநளன்சென்றவுடன்விழித்துக்கொண் மலரின் கொடி இடையாள்-மலருள்ள கொடிபோலும் இடை யையுடைய தமயந்தி, நிரை முத்தின் கோலம் - வரிசையா முத்தின் அழகு, [கண்ணீர்த்துளியொழுக்கென்றபடி.] நீல அளவே - கண்களென்ன நீலோற்பலத்தின் அளவாக, நெகிழ பெருக, அங்கு - அவ்விடத்தில், தான் காணாது - (அரசனை தான் காணமல், அயர்ந்து - துயரப்பட்டு, வேல் வேந்தே வேல் தரித்த அரசனே, எங்குற்றாய் என்று - எங்கேபோ யென்று, இன வளை கை-ஒத்தவளைகள் அணிந்த கைகளை, நீ டினாள்—, எ - று,

இருட்டாதலால் பக்கத்திற் காணாமல் எங்கே புரண்டிருக் றாரோவென்று கைநீட்டித் தடவிப்பார்த்தாள் என்கிறபடி.

காணாது—எதிர்மறை வினையெச்சம். (௪௦

280. வெய்ய தரையென்னு மெல்லமளி யைத்த
விக், கையரிக்கொண் டெவ்விடத்துங் கா
மல்—ஐயகோ, என்னப்போய் வீழ்ந்தா ளி
மேதி மென்கரும்பைத், தின்னப்போ நாட
திரு.

280. The Lakshmi-like Damayanti the daughter king Bhima who ruled the country where the herds baffaloes seek for the tender sugar-canes to eat the feeling with her hands on the floor, which was her so bed, and not finding Nala, exclaimed:—'Alas O king and going out fell on the earth.

(இ-ள்.) இன மேதி-கூட்டமாகிய எருமைகள், மெல்கரு பை - மெல்லிய கரும்புகளை, தின்ன போம் - தின்னுதற் செல்கின்ற, நாடன் - நாட்டையுடைய வீமனது, திரு - (னாகிய) திருமகள் போன்றவள், வெய்ய தரை என்னு

்பமான தரையாகிய, மெல் அமளியை-மெதுவான படுக்
யை, தடவி—, கையரிக்கொண்டு - தேடி, (நளனை) எவ்
த்தும் காணுமல் - எங்கும் பார்க்காமல், ஐயகோ - ஐய
சனே, என்ன போய் வீழ்ந்தாள் - என்று கூவிக்கொண்டு
ய் நிலத்தில் விழுந்தாள், எ - று.

வெய்ய—குறிப்புப்பெயரெச்சம். வெம்மையில் மை போய்
ற வெம்-பகுதி, அ - விகுதி, முன்னின்ற மெய்திரியுமென்
றல் மகரம் யகரமாகித் தனிக்குறின்முன் ஒற்றுதலால்
ட்டியது. என்ன—என்று என்பதில் திரிபு. கோ என்பது
லத்துக் கூவும் ஓரொலி யென்னவுமாம். நாடன் திரு-நள
டைய செல்வம் போன்றவள் என்றுஞ் சொல்லலாம். மெல்
பதின் லகரம் னகரமாகத்திரிந்தது. பண்படிகளில் லளக்
னணக்களாகும்; லற ஆகி மெலிந்த தென்னவுமாம். திரு-
மையாகுபெயர். (கoக)

. அழல்வெஞ் சிலைவேட னம்புருவ வாற்று, துழ
லுங் களிமயில்போ லோடிக்—குழல்கண், டெ
ழுந்தோட வீழ்ந்தா ளிருகுழைமேற் கண்ணீ
ர்க், கொழுந்தோட வீமன் கொடி.

81. ...s the joyous peacock, which when it is pierced the arrow of the huntsman who hands a bow as destive as fire, unable to endure the agony, rushes about n place to place, so Damayanti ran from one place to ther, falling down at times, so that the bees flew away n her plaited tresses and the tear-drops moistened her .

இ - ள்.) அழல் - அக்கினிபோன்ற, வெம் சிலை வேடன் -
ரமான வில்லேந்திய வேடனது, அம்பு உருவ - அம்பு
த்துப் பாய்ந்தபோது, ஆற்று து-சகிக்கமாட்டாமல், உழ
-ஓடித்திரிகிற, களிமயில் போல் - களிப்படைத்தமயிலைப்
ல், [பருவமுள்ள மயிலென்றபடி,] வீமன்கொடி-தமாக்கி
ல் வண்டு எழுந்து ஓட- அளகபாரத்திலிருந்த வண்டுகள்

எழுந்து ஓடவும், இருகுழைமேல்-இரண்டு காதுகளின்மேல், கண்ணீர் கொழுந்து ஓட - கண்ணீரின் துளிகள் ஓடவும், ஓடி - அங்கிங்கே யோடி, வீழ்ந்தாள்—, எ - று. (௧௧0)

282. வான்முகிலு மின்னும் வறுநிலத்து வீழ்ந்தது
போல், தானுங் குழலுந் தனிவீழ்ந்தாள் —
ஏனம், குளம்பான் மணிகிளைக்குங் குண்டுநீர்
நாடன், இளம்பாவை கைத்தலைமே லிட்டு.

282. As if the clouds and lightning fell upon the bare ground, so the young doll-like daughter of king Bhima who possessed the country in which the hoofs of the pigs dig up the precious stones in the ditches of water, placing her hands upon her head, alone as she was, fell to the ground with her plaited tresses.

(இ-ள்.) ஏனம் - பன்றிகள், குளம்பால் மணி கிளைக்கும் - குளம்புகளால் ரத்தினங்களைக் கிண்டுகின்ற, குண்டுநீர்நாடன் - பள்ளத்து நீருள்ள நாட்டையுடைய வீமனது, இளம் பாவை - இளமையான பதுமைபோன்ற மகள், தனி-ஒன்றியாகி, கை தலைமேல் இட்டு - கையைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, வான் முகிலும் - பெரிய மேகமும், மின்னும் - மின்னலும், வறு நிலத்து வீழ்ந்தது போல் - வெற்றுத்தரையில் வீழ்ந்தது போலே, தானும் குழலும் - தானும் தன் கூந்தலும், வீழ்ந்தாள்—, எ - று.

குழலுக்கு முகிலும் மின்னுக்குத் தானும் உபமேயமாகக் கொள்க. "களிறுங்கந்தும் போல நளிகடற் கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்" என்பது போல் இது எதிர் நிரனிறைப்பொருள் கோள் - [பொதுவியல் ௬௩-ம்-சூ.] தானும் குழலுமென்னும் இரண்டும் ஒருமைமுடிபு கொண்டதற்கு [பொ-உ௭-சூத்திர

..ரையைக்காண்க. முகிலும் மின்னும் என்னும் எழுவாய்கள் ..வினைமுதற்பொருளாய் வீழ்ந்தது என்னும் தொழிற்பெயரில் ..முடிந்தது; அத்தொழிற்பெயர், போல என்னும்வினையெச்சத் ..தில் முடிந்தது.வறுநிலம்...பண்புத்தொகை. தனி—முதனிலை ..வினையெச்சமானது "வினைமுற்றே வினையெச்சம்" என்னுஞ் ..த்திரவுரையைக் காண்க. (கக௧)

283. தையல் றுயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறங்கான், கை
யால் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய்—வெய்யோ
னை, வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பன
போற், கூவினவே கோழிக் குலம்.

283. Unable to endure the sorrow of Damayanti, the ..owls, striking their sides (lit-stomachs) with their wings ..made a noise, as if inviting the sun, in the dreadful dark..ess, to come with his chariot of prancing horses.

(இ-ள்.) தையல் துயர்க்கு தரியாது - தமயந்தியினது துக் ..த்துக்குச் சகியாமல், தம் சிறகு ஆம் கையால் - தம்முடை ..இறகுகளாகிய கைகளினுல், வயிறு அலைந்து - வயிற்றை ..டித்துக்கொண்டு, கார் இருள்வாய் - பயங்கரமான இருட் ..டில், வெய்யோனை - சூரியனை, வாவு பரி தேர் ஏறி-தாவுகின்ற ..திரைகள் கட்டிய தேர்மேலேறிக்கொண்டு, வா என்று—, ..ழைப்பன போல் - அழைக்கின்றவைகளைப்போல, கோழி ..லம் - கோழிக்கூட்டங்கள், கூவின - கூச்சலிட்டன, எ-று. .. - அசை.

.. விடியற்காலமானதால் கோழி சிறகடித்துக்கொண்டு கூவி ..தைச் சூரியனை வரும்படியழைத்ததாகக்குறித்தார். தையல் ..ன்பது ஆகுபெயராய்ப் பெண்ணுக்காயிற்று. (கக௨)

284. வான நெடுவீதி செல்லு மணித்தேரோன்
தான மடைந்தைக்குத் தார்வேந்தன்—போன

நெறி, காட்டுவான் போலிருள்போய்க் கைவாங்
கக் கானூடே, நீட்டுவான் செங்கரத்தை நின்று.

284. As if pointing out to that damsel the direction taken by Nala, the wearer of the victorious garland, the sun whose jewelled chariot traverse the great pathway of heaven, standing in the midst of that forest from which the darkness had retreated, stretched forth his golden-rayed hand.

(இ-ள்.) வான நெடு வீதி செல்லும்-ஆகாசமாகிய பெருந் தெருவிலே போகின்ற, மணி தேரோன் - ரத்தினத்தேரை யுடையவனுனசூரியன், அமடைந்தைக்கு-அந்தப்பெண்ணுக்கு, தார் வேந்தன் போன நெறி-வெற்றிமாலையணிந்த நளமகாரா சன் போன வழியை, காட்டுவான் போல்-காட்டுகிறவனைப் போல், இருள் போய் - இருட்டுப்போய், கைவாங்கு - பின்னி டுகின்ற, அ கானூடே-அந்தக் காட்டினடுவே, நின்று—,செம் கரத்தை - சிவந்த கிரணமாகிய கையை, நீட்டுவான் - நீட்டி னான், எ - று. தான் - அசை.

நின்று என்பதை அசையென்னலுமாம். கைவாங்க - பின் னிடுகையில், எனவு முரைக்கலாம்.

சூரியகிரணம் நீண்டுவீழ்ந்ததைச் சூரியன் கைநீட்டிஅரசன் சென்ற வழியைக் காட்டினதாகக் குறித்தார். கரம் என்னும் வடசொல் கைக்கும் கிரணத்துக்கும் பெறுதலால் கிரணமா கிய கையை என உரைத்தாம். இது சிலேடைப்பற்றிய உரு வகம். நீட்டுவான்—இயல்பினுல் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாயி ற்று. ‘செங்கதிரை’ எனவும் பாடமுண்டு. அம்மடந்தை என் பதில் மகரம் தொகுத்தலாய் அ மடந்தை என நின்றது. போல்—குறிப்புப்பொருளில் வந்தது. (கஎ)

285. செய்தபிழை யேதென்னுந் தேர்வேந்தே யென்
றழைக்கும், எய்துதுய ரக்கரைகா ணேனென்
னும்—பையவே, என்னென்னு தென்னென்னு

மிக்கானின் விட்டேகு, மன்னென்ற வாடு
மயர்ந்து.

285.. Then Damayanti would ask:—' What fault have done?' She would call out '.O king that possessest great hariots' and exclaim—' I cannot see the shore terminating the sea of sorrow which I have now attained' and ainting, would ask, ' why do you not reply to my cries? king, who deserted me in that forest!' Thus exclaiming he would continue sorrowing and swoon away.

(இ - ள்-) [அக்காலத்தில் தமயந்தி,] செய்த பிழை ஏது ன்னும்-நான்செய்த குற்றம் யாது என்பாள்; தேர் வேந்தே ன்று அழைக்கும்-மகாரதமுள்ள அரசனே என்று அழைப் பாள்; எய்து துயரம் கரை காணேன் என்னும்-அடைந்திருக் கின்ற துக்கசாகரத்தினது கரையைக் காணமாட்டேன் என் பாள்; பைய - தளர்ந்து, என் என்னாது என் என்னும் - ன்னவென்று கேளாமை என்னகாரண மென்பாள்; இ கானில் - இந்தக்காட்டில், விட்டு ஏகும் - (என்னை) விட்டுச் செல்கின்ற, மன் என்னு-அரசனே என்றுசொல்லி, அயர்ந்து- துக்கப்பட்டு, வாடும்-வாடிப்போவாள்; எ-று. ஏ - அசை.

துயரக்கரை என்பதைத் துயர் அக்கரை யெனவும் பிரிக்க லாம். இக்கரை ஆரம்பமாதலால் அதை அறிவேன், அக்கரை முடிவு, அதையே அறியேன் என்பது கருத்தாம். கரை என்ற மையின் துயரமாகிய சாகரமென்றும். (கககச)

286. அல்லியந்தார் மார்ப னடித்தா மரையவடன்,
நல்லுயிரு மாசையும்போ னறுதலும்—மல்
லுறுதோள், வேந்தனே யென்னு விழுந்தாள்
விழிவேலை, சாய்ந்தநீர் வெள்ளத்தே தான்.

286. When she saw, as if they were her own good life nd her desire, the foot prints, of the lotus-like feet of Nala, whose breast was adorned with a garland of lilies அல்லி] Damayanti exclaimed:—" O king, possessed of

powerful shoulders!" and bathed herself in the flood of tears which flowed from her sea-like eyes.

(இ - ள்.) அல்லி அம் தார் - அல்லிப் பூமாலையணிந்த, மார்பன் - மார்புள்ள நளனுடைய, அடி தாமரை - பாதங்களாகிய தாமரை மலர்கள், அவள் தன் - அந்தத் தமயந்தியினுடைய, நல் உயிரும் ஆசையும் போல்-நல்ல பிராணனும் விருப்பமும் போலே, நாறுதலும் - தோன்றினவுடனே, [பரிமளித்தவுடனே,] மல் உறு தோள்-பலம்பொருந்திய தோளையுடைய, வேந்தனே என்னு-அரசனே என்று கூவி, விழி வேலை - கண்ணாகிய கடலினின்றும், சாய்ந்த நீர் வெள்ளத்தே - பெருகிவரும் ஜலப்பிரவாகத்திலே, விழுந்தாள்—எ-று. தான்-அசை.

அல்லியந்தார் என்பதில் அம் - சாரியை, அழகான என்று பொருள் கொள்ளலுமாம். அடித்தாமரை என்றமையின், நாறுதல்-பரிமளித்தல் எனவுங் கொள்ளப்பட்டது. என்னு, நாறுதலும் இரண்டும் வினையெச்சம். அங்கு அரசனது பாதச்சுவடு காணப்பட்டது அவளுக்குத் தன் உயிரும் விருப்பமும் தோன்றினதுபோல் இருந்ததென்பது கருத்து. அது கண்டவுடனே கண்ணீர்வெள்ளம் பெருக அங்கேயே வீழ்ந்தா ளென்றதாயிற்று. (கசரு)

287. வெறித்த விளமான்காண் மென்மயில்கா ளிந்த,
நெறிக்க ணெடிதூழி வாழ்வீர் — பிறித்தெம்மைப், போனாரைக் காட்டுதிரோ வென்னுப்
புலம்பினள், வானாடர் பெற்றிலா மான்.

287. The deer Damayanti that even the Gods of the celestial kingdom could not obtain, cried, exclaiming:—" O herd of deer that are stunned through fright! O soft peacocks! you will live for many ages to come in this place. Will you shew me him who separated from me?"

(இ-ள்.) வான் நாடர் - தேவலோகத்தார், பெற்றிலா மான்- பெறாத பெண், [தமயந்தி,] வெறித்த - (அச்சத்தினுல்) செய்

கயற்று நிற்கிற, இள மான்காள் - இளமையான மான்களே
மல் மயில்காள் - மென்மையான மயில்களே, இந்த நெறிக்
ண் - இந்தவழியில், நெடிது ஊழி - பெரிய யுகமுடிவு வரை
ல், வாழ்வீர் - வாழக்கடவீர், எம்மை பிரித்து போனானை -
ம்மை வெறுக்கிப் போன எம் அரசரை, காட்டுதிரோ
ன்று - காட்டுவீரோ என்று சொல்லி, புலம்பினாள் - அழு
ாள், எ - று.

நெடி தூழி வாழ்வீர் என்பதை விளிப்பெயராக்கொண்டு
நடுங்காலம் வாழ்கின்றவர்களே என்றும் பொருளுரைக்க
ாம். எம்மை என்பதுஉயர்வினால் வந்த ஒருமையிற் பன்மை;
ன்னையும் என்மக்களையும் எனினும் ஒக்கும். நெடிது-குறிப்பு
ற்றுப்பெயர், நெடு - பகுதி து - விகுதி, இடையுகரம் இ
யிற்று ; ஊழிக்கு விசேஷணம். ஊழி—ஊழ்-பகுதி, நாசஞ்
சய்தல், இ-கர்த்தாப்பொருள்விகுதி, ஏழாம் வேற்றுமைத்
தாகை. வடநூலிலக்கணத்தின்படி இரண்டாம் வேற்றுமை
யன்க்கொண்டு நெடிய ஊழிகாலமெல்லாமெனப் பொரு
ளுரைப்பது நேர். "அந்பந்த சம்யோகே துவிதியை" என்பர்
ாட்டுதிர்—நிகழ்கால முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று,காட்டு
றவினைப்பகுதி, (காண் - பகுதி, டு - பிறவினைவிகுதி) இர் -
ன்னிலைப்பன்மை விகுதி, த்-எழுத்துப்பேறு, விகுதி காலங்
ாட்டும்,எதிர்கால மென்னவுமாம். (ககசு)

88. வேட்ட கரியை விழுங்கிப் பெரும்பசியான்
மோட்டு வயிற்றரவு முன்றோன்ற — மீட்டதனை
ஓரா தருகணைந்தா ளுண்டே னறற்கூந்தற்
போரார் விழியாள் புலர்ந்து.

288. Damayanti, upon whose tresses resembling layers
f black sand swarms of bees sipped honey, and whose
yes seemed as if disposed to war with each other, seeing
efore her a rock snake which, from excessive hunger, had
wallowed an elephant, and now lay with its stomach
loated, not knowing it was a snake, approached it.

(இ - ள்.) உண் தேன் - மது உண்கின்ற வண்டு மொய்த்த அறல் - கருமணற் படிபோலிருக்கிற, கூந்தல் - கூந்த யுடைய, போர் ஆர் விழியாள்-போர் செய்யுங் குணம் பொரு திய கண்ணையுடைய தமயந்தி, புலர்ந்து-வாடி, பெரு ப யால் - அதிகப் பசியினால், வேட்ட - விரும்பின, காரியை யானையை, விழுங்கி - கபளீகரித்து, மோட்டு வயிற்று - உப் யிருக்கிற வயிற்றையுடைய, அரவு - மலைப்பாம்பு, முன் தோன்ற - எதிரில் காணப்பட, அதனை-அப்பாம்பை, மீட்டு திரும்பி, ஓராது - அறியாமல், அருகு - சமீபத்தில், அணை தாள் - சேர்ந்தாள், எ - று,

கூந்தல், விழி, இரண்டையும் உம்மைத் தொகையாக கொண்டு மேல் ஆள் விகுதியைச் சேர்க்கவுமாம். உண் டேன் - அன்மொழித்தொகை.வண்டுமொய்த்தல்கூந்தலுக்கு கொள்க. உண் தேனும் அறலும்போன்ற எனவுமாம். போ ஆர் விழி என்பது காண்போர் மனங் கலங்கலுக்குக் குறிப் வேட்ட — வேள் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, அ - பெயரெச் விகுதி, ளகரம் டகரமானது சந்தி. வேட்டான், வேட்கின்றான் வேட்பான் எனவரும். மீண்டு என்பது வலித்தலால் மீட் ஆயிற்று; மீள் - பகுதி, ட்-இடைநிலை, உ-விகுதி, ளட ஆன சந்தி. திரும்புதல் அறிதற்குக் காரணம். (கஅஎ)

289. அங்கண் விசும்பி னவிர்மதிமேற் சென்றடை
யும், வெங்க ணரவுபோன் மெல்லியலைக் —
கொங்கைக்கு, மேலெல்லாந் தோன்ற விழுங்
யதே வெங்கானின், பாரெல்லாந் தீயுமிழும்
பாம்பு.

289. Like the fiery-eyed serpent Raghu, which approaches the bright moon on the beautiful expanse of the heavens, the rock snake, which emitted fiery poison all over the sultry desert, swallowed up the soft natured Damayanti, so that only that part of her body above her breasts was visible.

(இ - ள்.) அம் கண் - அழகிய இடமுள்ள, விசும்பின் அவிர்
திமேல் - வானத்தில் விளங்குஞ் சந்திரன்மேல், சென்று
டையும் - போய்ச் சேருகின்ற, வெம் கண் அரவு போல் -
க்கிரமான கண்ணுள்ள அல்லது கோபமுள்ள இராகுவென்
ும் பாம்புபோல், வெம் கானின் - வெம்மையான காட்டி
டைய, பால் எல்லாம் - இடமெங்கும், தீ உமிழும் பாம்பு -
பிடமாகிய) அக்கினியைக் கக்குகின்ற அந்த மலைப்பாம்பு,
மல் இயலை - மென்மையான சுபாவமுள்ள தமயந்தியை,
கொங்கைக்கு மேல் எல்லாம் தோன்ற - முலைக்குமேற்பட்ட
வயவமெல்லாங் காணப்படும்படி, விழுங்கியது - உண்டு
ட்டது; எ - று: ஏ - அசை.

அவிர்மதி—வினைத்தொகை. விழுங்கியது—விழுங்கு-பகுதி,
ன் - இடைநிலை, ஈறுகேட்டது; அ - சாரியை, து - விகுதி,
- உடம்படுமெய்; இடைநிலை, யீறுகேடாதபோது இச்சாரி
ய வராது; விழுங்கிற்று-இவ்விடைநிலை முதல் கெடுதலு
ண்டு; போனான். (௧௪௯)

90. வாளரவின் வாய்ப்பட்டு மாயாமுன் மன்னவ
நின், தாளடைந்து வாழுந் தமியேனைத் —
தோளால், விலக்காயோ வென்றழுதாள் வெவ்
வரவின் வாய்க்கிங், கிலக்காகி நின்றெடுத்து.

290. Damayanti, who had fallen a victim to the mouth
that cruel snake in the forest, crying aloud, said:—
O king! before I die a victim in the mouth of this glitter-
g serpent, can you not with your powerful shoulders
ve me who am fit to live doing service to your feet?

(இ-ள்.) இங்கு - இக்காட்டில், வெம் அரவின் வாய்க்கு-உக்
மானபாம்பின் வாய்க்கு, இலக்கு ஆகி நின்று - லக்ஷியமா
ின்ற தமயந்தி, [பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட தமயந்தியென்
படி,] மன்னவ - நளமகாராசனே, வாள் அரவின் வாய்
டு - பிரகாசமுள்ள பாம்பின் வாயில் வீழ்ந்து, மாயா முன்-

சாகா முன்னமே, நின்தாள் அடைந்து வாழும்-உன்பாதத்
யடைந்து வாழத்தக்க, தமியேனை - ஆதரவற்ற என்னை, தே
ளால் விலக்காயோ - புஜபலத்தினுல் விலக்கிக் காக்கமாட்ட
யோ, என்று—, எடுத்து - குரலெடுத்து, அழுதாள்—, எ-று
வாளரவு என்பதற்கு வாள்போன்ற அரவென்று பொரு
கூறுவது நேர். (௨௯௰

291. வென்றிச் சினவரவின் வெவ்வா யிடைப்பட்
வன்றுயராற் போயாவி மாள்கின்றேன்—இன்
றுன், திருமுகநான் காண்கிலேன் றேர்வேந்தே
யென்றாள், பெ.. ருமுகவேற் கண்ணாள் புலர்ந்து

291. Damayanti, whose eyes were as a lance sharpen-ed for battle, fainting exclaimed:—"O Nala who possess-est chariots I have fallen into the cruel mouth of thi conquering and angry snake, and through excessive sorro I am dying. I cannot this day see your handsome face."

(இ - ள்.) பொரு முகம் - போர் செய்யத்தக்க முகமுள்ள
வேல் கண்ணாள் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தி
புலர்ந்து - துக்கத்தால் வாடி, தேர் வேந்தே - ரதாதிபதியா
நளமகாராஜனே, வென்றி சினம் அரவின் - வெற்றி பெறு
படியான கோபமுள்ள பாம்பினது, வெம் வாயிடை பட்டு
வெம்மையான வாயில் வீழ்ந்து, வல் துயரால் - கடினமான
துக்கத்தினுல், ஆவி போய்-பிராணன்போய், மாள்கின்றேன்
சாகின்றேன், இன்று - இன்றைக்கு, உன் திரு முகம் - உன்
டைய அழகிய முகத்தை, நான்—, காண்கிலேன் என்றாள்
காணத் திறமற்றிருக்கிறேனென்று சொன்னாள், [புலம்பின
ளென்றபடி,] எ-று.

பொருமுகம் — வினைத்தொகை. காண்கிலேன் — காண்
பகுதி, இல்-ஆற்றலைக்காட்டும் விகுதி, அனைத்தமொரு பகுதி,
ஏது - தன்மையொருமைவிகுதி. எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி
கெட்டது ; அல்லது கு - சாரியை, இல் - எதிர்மறை குறி
கும் பண்படி எனவுங் கொள்ளலாம். (௨௯௰)

2. மற்றொடுத்த தோள்பிரிந்து மாயாத வல்வினை யேன், பெற்றெடுத்த மக்காள் பிரிந்தேகுங்— கொற்றவனை, நீரேனுங் காண்குதிரோ வென் றழுதா ணீள்குழற்குக், காரேனு மொவ்வாள் கலுழ்ந்து.

292. Damayanti to whose long tresses even the clouds not be compared, weeping exclaimed:—' Though I am arated from the shoulders of Nala, strong in wrestling; ny children, begotten and reared up by my who am now gering in death through me great sin, will you at least the king who has parted from me ?"

இ - ள்.) நீள் குழற்கு - நீண்ட கூந்தலுக்கு, காரேனும் - கமானுலும், ஒவ்வாள் - சமானமாகப் பெறுதவளாகிய யந்தி, கலுழ்ந்து - கலங்கி, மல் தொடுத்த தோள் - மல்லுத் செய்யவல்ல (நளமகாராஜனது) தோளை, பிரிந்தும் - ந்துபோயும், மாயாத - மரண மடையாத, வல்வினையேன்- ரமையான பாவமுள்ள நான், பெற்று எடுத்த மக்காள் - ற்றுவளர்த்த குமாரர்களே, பிரிந்து ஏகும் கொற்றவனை - ன்னைப்பிரிந்துபோகின்ற அரசனை, நீரேனும் காண்குதிரோ- களாயினுங் காண்பீர்களோ, என்று அழுதாள்—, எ - று.

மக்காள்—ஈற்றயல் நீட்சி விளியுருபு. ஏகும் — "செய்பு ழ்பெதிர்வும் ;; என முற்றுக்குக் கூறியதை அவ்வாய்பாட் பெயரெச்சத்திற்குங் கொண்டு, நிகழ்காலத்தில் வந்த ன்னலாம். மற்றொடுத்ததோள் — அன்மொழித் தொகை ய் அரசனுக்கு மாகும். ஏன் — ஓரிடைச்சொல், உம்மை ாடு கூடியேவரும். காரேனும் என்பதில்சிறப்புப்பொருள்; ரனும் என்பதில் விகற்பம், இது பிரிநிலையுங் காட்டும் ; வும் என்று ஒரு மொழியென்பாரு முளர். காண்குதிர் — ட்டுதிர் என்பதுபோல் கொள்க; எதிர்காலம், கு - சாரியை; ரச்சாரியைபெற்றுக் காணுதிர் எனவும் வரும். (கஉக)

293. அடையுங் கடுங்கானி லாடரவின் வாய்ப்பட்
டுடையுமுயிர் நாயகனே யோகோ — விடை
யெனக்குத், தந்தருள்வா யென்றுத்தன் றாம
ரைக்கை கூப்பினுள், செந்துவர்வாய் மென்
மொழியா டேர்ந்து.

293. Damayanti with a mouth like red coral, and sof
speeched, having fallen into the mouth of the dancin
snake, in the dence forest which she was traversing, wa
distracted in mind. Being sure of death, she clasped he
lotus-like hands and exclaimed: —" Alas husband of m
life, you must now allow me to bid you farewell"

(இ-ள்.) செம்துவர் வாய் - சிவந்த பவளம்போன்ற வாயை
யுடைய, மென் மொழியாள் - மெத்தென்ற பேச்சையுடை
தமயந்தி, அடையும் கடு கானில் - தான் அடைந்த கடுமை
யான காட்டில், ஆடு அரவின் வாய் பட்டு - ஆடுகின்ற பாம்
பின்வாயில் விழுந்து, உடையும் - (மனம்) உடைந்துபோ
வாள்; தேர்ந்து - (தன் மரணத்தை) நிச்சயித்து, உயி
நாயகனே —, ஓகோ - ஐயோ, எனக்கு விடை தந்தருள்வா
என்று - எனக்கு உத்தரவு தந்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லி
தன் தாமரை கை கூப்பினுள் - தனது தாமரைபோன்ற கை
யைக் குவித்தாள், எ - று.

ஓகோ - அவயக்குறிப்பிடைச்சொல்; உடையும் என்பதை
பெயரெச்சமாக்கொண்டு எனக்கு என்பதோடு கூட்டலாம்.

294. உண்டோ ரழுகுரலென் றெற்றி வருகின்ற
வேண்டோடன் செம்பங்கி வில்வேடன் —
கண்டான், கழுகுவாழ் கானகத்துக் காரரவின்
வாயின், முழுகுவா டெய்வ முகம்.

294. A hunter, with pendants of bleached bones to hi
ears, and red locks of hair, passing close by with a bow
and hearing the sound of cries, saw the divine face of he

was half swallowed by the mouth of the great snake
e forest where the vultures lived.

(இ-ள்.) ஓர் அழு குரல் உண்டு என்று-(இக்காட்டில்) அழு
மன ஓசை ஒன்று கேட்கப்படுகிறதென்று, ஒற்றி-உற்றுக்
-டு, வருகின்ற - வருகிறவனாகிய, வெள் தோடன் - வெள்
ளம்பினாற் செய்த காதணி யுடையவனும், செம் பங்கி -
ந்த தலைமயிருள்ளவனும் ஆகிய, வில் வேடன் - வில்லை
-ய வேடன், கழுகு வாழ் கானகத்து - கழுகுகள் வாழ்
ற காட்டில், கார் அரவின் வாயில்-பெரும்பாம்பினது வா
ல, முழுகுவாள் - அமிழ்கின்றவளுடைய, தெய்வ முகம்
்வத்தன்மை பொருந்திய முகத்தை, கண்டான்—, எ-று.
வள்தோடன் என்னுமிடத்துத் தகுதிபற்றி வெள்ளெலும்
னக் கொள்ளப்பட்டது. முகத்துக்குத் தெய்வத்தன்மை
து, பார்த்தவுடனே இவள் தேவாமிசம் பொருந்தினவ
ன்று தோன்றுகை; கழுகுவாழ் கானகம்என்றது காட்டின்
-டுமைக்குக் குறிப்பு. (௧௨௩)

. வெய்ய வரவின் விடவாயி னுட்பட்டேன்
ஐயன்மீ ருங்கட் கபயம்யான்—உய்ய
அருளீரோ வென்னு வரற்றினா ளஞ்சி
இருளீரும் பூணா ளெடுத்து.

92 Damayanti, the brightness of whose jewels dis-
ed the darkness, full of fear exclaimed; "O sir I
e fallen into the venomous mouth of this terrible ser-
t. I take refuge in you. Will you not have mercy
me and bid me live?'

(இ-ள்.) வெய்ய அரவின் விட வாயினுள் பட்டேன் -
கிரமான சர்ப்பத்தினுடைய விஷம் பொருந்திய வாயில்
ழந்தேன், ஐயன்மீர் - ஐயமாரே, உங்கட்கு யான் அபயம்-
க்கு யான் அடைக்கல மாகின்றேன், உய்ய அருளீரோ -
ன்) பிழைக்கும்படி கிருபை செய்யமாட்டீர்களா, என்னு-
று, இருள் ஈரும் பூணாள் - இருளை நீக்குகின்ற ஆபரணங்

கணையுடைய தமயந்தி, அஞ்சி - பயப்பட்டு, எடுத்து அரற்
னாள் - குரல் எடுத்துக் கூவினாள் எ-று.

ஐயன் என்பது ஆர்யன் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு
மரியாதை செய்யத்தக்கவன் என்பது பொருள்; உயர்வின
ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. ஐயன் என்னுஞ் சொல்லின்மே
"அன் ஆன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "பெயரினுஞ் சிலவே
என்பதனால் பலர்பாலுக்கு மார் விகுதி வந்தது. [பொதுவிய
ருஉ-ம் சூ] "ரவ்வீற்றுயர் பெயர்க் களபெழல்" என்னு
சூத்திரத்தில் "ஆண்டையா ஈ ஆதல்" என்றமையின் அய
ஆகாரம் விளியில் ஈகாரமாயிற்று. (கஉ

296. சங்க நிதிபோற் றருசந் திரன்சுவர்க்கி, வெங்
லிவாய் நின்றுலக மீட்டாற்போல்—மங்கை
வெம், பாம்பின்வாய் நின்று பறித்தான் ப
கடிந்த, காம்பின்வாய் வில்வேடன் கண்டு.

296. As Chandraswarki, who like the golden conc
of Kuvera could bestow any thing, recovered the worl
from the cruel Kali, the hunter who possessed a bambo
bow with which he slew his enemies, seeing what hap
pened, drew Damayanti out from the mouth of the cru
snake.

(இ - ள்.) சங்க நிதி போல் - சங்கமென்கிற ஒரு நிதியை
போல, தரு - கொடுக்கின்ற, சந்திரன் சுவர்க்கி - சந்திர
சுவர்க்கி யென்பவன், வெம் கலிவாய் நின்று - வெப்பமா
கலியினிடத்திருந்து, உலகம் மீட்டால் போல் - உலகத்
மீட்டுக்கொண்டு வந்ததுபோல, பகை கடிந்த - சத்துரு
நீக்கவல்ல, காம்பின் வாய் - மூங்கிலினால் வாய்த்த, வில்
வில்லையுடைய, வேடன்—, கண்டு - பார்த்து, வெம் பாம்பி
வாய் நின்று -உக்கிரமான பாம்பின்வாயிலிருந்து, மங்கை
தமயந்தியை, பறித்தான் - இழுத்துப்போட்டான், ஒ-று.

உலகத்தைக் கலிவாயினின்று மீட்டலாவது, அயோக்கி
காரியங்களி னின்றுந் திருப்பித் திருந்தச்செய்தல். வாய் —

ாய்த்த என்னும் பெயரெச்சந்திரிந்த வினைத்தொகை, வாய்
ன்று — நின்று ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு நீக்கப்
பொருளில் வந்தது. (௧௨௫)

97. ஆருயிரு நானு மழியாம லேயாவிப்
பேரரவின் வாயிற் பிழைப்பித்தாய்—தேரில்
இதற்குண்டோ கைம்மா றெனவுரைத்தாள்
வென்றி, விதர்பன்றான் பெற்ற விளக்கு.

297. Damayanti, the daughter of the victorious king
Vidarpa addressing the hunter said:—"O sir you
ave saved me from the mouth of this huge serpent, and
revented my precious life and myself from being des-
oyed. When we consider the matter, is there any retnrn
bligation of equal value? No."

(இ-ள்.) வென்றி விதர்ப்பன்-வெற்றியுள்ள விதர்ப்பராஜன்
பற்ற விளக்கு - தமயந்தியானவள், ஐயா—, ஆர் உயிரும் -
ருண்மையான உயிரும், நானும்—, அழியாமல் - நாசமாகாமல்,
ப்பேர் அரவின் வாயில் - இந்தப் பெரும்பாம்பின்வாயினின்
ம், பிழைப்பித்தாய் - பிழைக்கச்செய்தாய், தேரில் - நன்
ய் யோசித்துப் பார்த்தால், இதற்கு கைம்மாறு உண்டோ-
தற்குப் பதிலுபகார முண்டோ, என் உரைத்தாள்
ன்று சொன்னாள்(அவ்வேடனைநோக்கி,) எ-று-தான்- அசை
"தனியைந்நொது முன்மெலி மிகலுமாம்" என்றமையின்
கம்மாறு என்பதில் மகரமிகுந்தது. (கை-உபகாரம். மாறு -
ாறுவது,) மாறுவதாகிய உபகாரம். (௧௨௬)

98. இந்து நுதலி யெழினோக்கி யேதோதன்
சிந்தை கருதிச் சிலைவேடன்—பைந்தொடிநீ
போதுவா யென்னுடனே யென்றான் புலைநரகுக்
கேதுவாய் நின்றா னெடுத்து.

298. Regarding the beauty of Damayanti, whose fore-
ad was like the cresent moon, and entertaining an

immoral desire at heart, this archer who was worthy of the depths of hell, said;—" O thou adorned with bangles of burnished gold, Come with me "

(இ-ள்.) இந்து நுதலி-சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய தமயந்தியினது, எழில் நோக்கி-அழகைப்பார்த்து, ஏதோ - எதையோ, தன் சிந்தை கருதி - தன் மனதில் நினைத்து, புலை நரருக்கு-ஈனமான நரகத்துக்கு, ஏதுவாய் நின்றான் - பயனாய் நின்றவனாகிய, சிலை வேடன் - வில்லையுடைய வேடன், பைந் தொடி - பசும்பொன்னாலாகிய வளைகளை யணிந்தவளே, நீ—, என்னுடனே போதுவாய்-என்னோடுவா, என்றான் எடுத்து - என்றெடுத்துச்சொன்னான், எ - று.

பயனும் ஏதுவாம். பைந்தொடி — பசுமையில் ஈறுபோய் அடி அகரம் ஐயாகி சு என்பதும் கெடநின்ற பை என்பதின் முன் வருமெழுத்துக்கு இனமிகுந்து தொடி என்பதோடு புணர்ந்தது ;பண்புத்தொகைப்புறத்துவந்த அன்மொழித்தொகை; அண்மை விளியாதலின் இயல்பு. தற்காலம் வளையில்லாவிடினும் கையில் வளையணிந்திருந்த வடுநோக்கி அங்ஙனம் விளித்தானெனக் கொள்க. போதுவாய்—புகுது போதுஆயிற்று ; ஆய் - ஏவலொருமை விகுதி - சிந்தித்தலுக்குக் கருவியாதலால் சிந்தை—ஐ கருவிப்பொருள் விகுதி, பகுதி இகரங் கெட்டது சந்தி. (௧௨௭)

299. வேட னழைப்ப விழிபதைத்து வெய்துயிரா
ஆடன் மயில்போ லலமரா—ஓடினாள்
தூறெலா மாகச் சுரிகுழல்வேற் கண்ணினீர்
ஆறெலா மாக வழுது.

299. On the hunter calling her, Damayanti who possessed curly locks, blinking with her eyes and drawing a hot breath, and becoming troubled like a dancing peacock, cried; so that the streets flooded with the tears from her lance-like eyes and rushed among the bushes.

(இ-ள்.) வேடனழைப்ப - வேடன் அழைக்கையில், விழி
தைத்து - கண்பதைத்து, வெய்து உயிரா - வெப்பமாக மூச்
சுறிந்து, ஆடல் மயில்போல்-ஆடுதலையுடைய மயிலைப்போல்,
லமரா - வருத்தப்பட்டு, சுரி குழல் - சுரிந்த அளகத்தை
டைய தமயந்தி, வேல் கண்ணின் நீர் - வேல்போன்ற கண்
ரின் நீரானது, ஆறெலாம் ஆக - வழியெல்லாம் ஓடும்படி
ழுது—,அாறெலாம் - புதர்களிலெல்லாம்,ஓடினுள்—, எ-று

அாறெலாமாக என்னுமிடத்தி லுள்ள ஆக என்பது அசை
லமரா — அலமரு - பகுதி, செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு
னையெச்சம். (௩௨௮)

ப0. தீக்கட் புலிதொடரச் செல்லும் சிறுமான்போ
ஆக்கை தளர வலமந்து—போக்கற்றுச் [ல்
சீரா விழித்தாள் சிலைவேட னவ்வளவில்
நீறுய் விழுந்தா னிலத்து.

300. Like the young deer, which flees when pursued
 the fiery-eyed tiger, Damayanti through fear became
int in body, and troubled, and not finding any way to
cape, turned and started at him angrily and the archer
ll to the ground in ashes.

(இ - ள்.) தீ கண் புலி தொடர - நெருப்புப்போன்ற கண்
ணயுடைய புலியானது தொடர்ந்து வருவதினுல், செல்
வம் - ஓடுகின்ற, சிறுமான்போல் - இளமானைப்போலே, ஆக்
க தளர - (பயத்தினுல்) உடம்பு தளர்ந்துபோக, அலமந்து-
ங்குமிங்குஞ் சுற்றிச்சுழன்று. போக்கு அற்று - போகும்வழி
)ல்லாமல், சீறு -,சீறி [கோபித்து], விழித்தாள்-கண் திறந்து
ார்த்தாள் ; அவ்வளவில்-அக்காலத்தில், சிலைவேடன்-வில்லை
டைய வேடன், நீறு ஆய் - சாம்பலாய், நிலத்து விழுந்தான்-
ரையிலே விழுந்தான், எ - று.

மகா பதிவிரதை] யாதலால் கோபித்துப் பார்த்தவுடனே
ந்தக் கொடியவன் சாம்பலானு னென்பதாம்.

அலமந்து—அலமா - பகுதி; இது, வா, தா, என்பனபோல நிகழ் எதிர்காலங்களில் அலமரு எனத் திரிந்துவரும். அலமரு பகுதி யெனில் இறந்தகாலப் புடை பெயர்ச்சி பொருந்தாது. சீறு — செய்யா என்னும் வாய்பாட்டெச்சம். போக்கு — வழிக்கு ஆகுபெயர். (கஉக)

301. வண்டமிழ்வா ணர்ப்பிழைத்த வான்குடிபோ
நீத்தழன்மீ, மண்டு கொடுஞ்சுரத்தோர் மாறி
ருந்து—பண்டையுள, வாழ்வெல்லாந் தான்
னைந்து மற்றழுதாண் மன்னிழைத்த, தாழ்வெல்
லாந் தன்றலைமேற் றந்து.

301. Damayanti, recalling her former days of greatness and attributing the king's behaviour to her own fate stood aside and wept in that forest which burnt with fire like the large families who opposed the sages versed in fertile Tamil lore.

(இ - ள்.) வன் தமிழ் வாணர் - அழகிய தமிழில் வல்லவரை, பிழைத்த - தப்பின, [அவர்க்கு அபராதப்பட்ட], வான் குடி போல் - மேன்மையான வம்சத்தைப்போல், தீ தழல் - தீய அக்கினி, மீ மண்டு - மேற்கொண்டு நெருங்கப் பெற்றிருக்கிற கொடும் சுரத்து - கொடுமையான பாலை வனத்திலே, ஓர் மாறு இருந்து - ஒரு புற மிருந்து, பண்டை உள-முன்பிருந்த, வாழ்வு எல்லாம் நினைந்து - போகங்களையெல்லாம் நினைத்து, மன் இழைத்த - அரசன் செய்த, தாழ்வு எல்லாம் - தாழ்மைகளை யெல்லாம், தன் தலைமேல் தந்து - தன் தலைவிதியின்மேல் வைத்து, அழுதாள்—, எ - று.

வித்துவான்கள் திறத்தில் அபராதப்பட்ட குடி தீப்பட்டு வேவதுபோல் வெந்துகொண் டிருக்கிறது சுரம் என்றபடி. அரசன் தனக்குச் செய்த தீங்குகள் தன் விதிவசத்தால் நேர்ந்தனவே யன்றி அவன் கொடுமையால் செய்தவை யல்லவென நினைத்தா ளென்பதை "மன்னிழைத்த தாழ்வெல்லாந் தன்

மேற் றந்து" என்றார். தா ஆ - மற்று - அசைகள். "வண்
ில் வாணர்ப் பழித்த" எனவும் பாடமுண்டு. வாணர்ப்
ழித்த—உயர்திணைப் பெயராயினும், இரண்டாம் வேற்று
ச் சிறப்புவிதியால் வலிமிக்கது. [மன் - உருபு புணர் -
- ௧௬.] இரண்டனுருபு ஏற்றுக் கோடற்பொருளில்வந்தது
யர். சூ - ௩௧.] பண்டை—பண்டு என்னுங் குற்றுகரம்
ரச்சாரியை பெற்றது [உயிர். - ௩௫.]

மிழ்வாணர்—வாள் (ஒளி) - பகுதி, நர் - உடைமைப்பொரு
வந்த பலர்பால்விகுதி, சந்தியில் ளகர நகரங்கள் ணகர
ி முந்திய ணகரம் கெட வாணர் என்றும். தமிழில் வாணர்-
ங்குவோர், தமிழ்வாணர்; அல்லது வாழ்நாள் என்பது
றுள் என்றனதுபோல் வாழ்நர் என்பது வாணர் என்று
றெனக்கொண்டு முன்போலக் கூட்டிக் கொள்ளலாம்.
ாணர் என்பதற்கு வடநூலார், கீர் - வாக்கை, வாணர் -
ணமாக வுடையவர் என்று பொருள்கூறியதுபோல் தமிழ்
ய பாணத்தை யுடையவரெனவும் பொருள் கொள்ளத்
மென்று எமக்குத் தோன்றுகின்றது. கீர்வாணர் தேவர்
க்கைக்கொண்டே ஜயிக்கவல்லவர் என்பது அதன் பொருள்
படியே தமிழ்வாணர், தமிழைக்கொண்டு வெல்ல வல்லவர்
பதுபொருளாம். தமிழ் என்பதுதிரமிடமென்னு மாரியத்
சிதைவு. (௧௩௦)

. அவ்வளவி லாதிப் பெருவழியி லாய்வணிகள்
இவ்வளவு தீவினையே னென்பாடன் — மெய்வடி
வைக், கண்டானை யுற்றான் கமலமயி லேயென்
றான், உண்டாய தெல்லா முணர்ந்து.

02. At that time, a thoughtful merchant passing
g the broadway, saw the physical beauty of Dama-
ti, who reproached herself with being a great sinner,
doubting when he saw all that had happened, thought
could be no other than the goddess who resides in the
s.

(இ - ள்) அவ்வளவில்-அக்காலத்தில், ஆதி பெருவழியில் - முதன்மையான பெரியவழியில் போகின்ற, ஆய் வணிகள் - ஆராயுந்தன்மையனவர்த்தகன், இவ்வளவு தீவினையேன் இவ்வளவு தீவினை செய்தவள் யான், என்பாள் தன் -என்றுசொல்லுகிற தமயந்தியின், மெய் வடிவை - தேகத்தின் அழகை கண்டான்—, ஐயுற்றான் - சந்தேகித்தான், கமல மயிலே என்றான் -தாமரை மலரில்வீற்றிருக்கும் பெண்ணாகிய திருமகளே என்று சொன்னான், உண்டாயதெல்லாம் - உண்டான காரியங்களை யெல்லாம், உணர்ந்து - அறிந்து, எ - று. [உணர்ந்து சொன்னான் எனக் கூட்டிக்கொள்க.]

இவ்வாக்கியம் மேற்பாட்டோடு குளகமாக முடியுமென அறிக. குளகமாவது பலபாட்டு ஒரு முடிபாய் வருவது. அங்ஙனமின்றித் தனியே முடிவது முத்தக மெனப்படும்.

புசித்து வாடி சோர்ந்து கண்ணீரொழுக மனங்கலங்கித் தவிப்பதை "உண்டாயதெல்லாம்" என்றார், இவள் வடிவைப் பார்க்க இவள் சகல சுலக்ஷணங்களோடுங் கூடிச் சகல பாக்கியங்களையும் பெறத்தக்கவள் இவ்வளவுதீவினையேன் என்பது என்னென்று "ஐயுற்றான்" என்பதாம். தெய்வப் பெண்ணோ மானிடப்பெண்ணோ என ஐயுற்றானெனினு மொக்கும். ஆய் வணிகன் — வினைத்தொகை; காரியங்களை யோசித்து அறிய வல்லவன் என்றபடி. ஐயுற்றான் — காமம் உற்றான் காமுற்றான் என்பதுபோல், ஐயமுற்றான் ஐயுற்றான் என்று ஆயிற்று. (௩௨)

303. எக்குலத்தா யார்மடந்தை யாதுன்னூர் யாதுன்
பேர், நெக்குருகி நீயழுதற் கென்னிமித்தம்—
மைக்குழலாய், கட்டுரைத்துக் காணென்றான்
கார்வண்டு காந்தாரம், விட்டுரைக்குந் தார்வணி
கர் வேந்து.

303. The chief of the merchants, who wore a garland on which the beautiful bees hum, addressing Damayanti, said;—" O thou raven-tressed one! In what family were

ou born? Whose wife are you? Which is your native
lace? What is your name? Why do you thus weep
nd why are you faint and troubled in mind? Explain
ll this to me clearly"

(இ - ள்.) கார்வண்டு - கறுப்பான (அல்லது) அழகான
வண்டுகள், காந்தாரம் விட்டு உரைக்கும் - இராகத்தை வாய்
விட்டுச் சொல்லுகிற, தார் - தார்மாலையைத்தரித்த, வணிகர்
வேந்து - வர்த்தகருடைய தலைவன், மை குழலாய் - கறுப்
பான கூந்தலுள்ளவளே, நீ—, எக் குலத்தாய் - எந்த வமி
சத்திற் பிறந்தவள், யார் மடந்தை - யாருடைய மனைவி, உன்
ஊர் யாது - உன் வாசஸ்தலமெது, உன்பேர் யாது - உன்
நாமதேயமென்ன, நெக்கு-தளர்ந்து, உருகி-மனங் கரைந்து,
அழுதற்கு நிமித்தம் என் - அழக்காரணம் யாது, கட்டுரைத்
தகாண் என்றான்-திருத்தமாய்ச் சொல்லு என்றுசொன்னான்
தமயந்தியை நோக்கி), எ - று.

காண் - அசை. அல்லது உரைப்பதனால் வரும் பயனைப்பார்
னவும் பொருள்கொள்ளலாம். நீயேன் வினவுகின்றாயென்று
கழாமல் உரை யென்பதாம். மைக்குழலாய்—விளி. [பெய -
க - சூத் - விதியால்] ள் - ய் ஆயிற்று. எக்குலத்தாய்—முன்
லை யொருமைக் குறிப்பு முற்று; ஆய் - விகுதி. நெக்கு —
தனிலையே வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. எக்குலத்தாய்
க்குலத்திற் புகுந்தவள், யார்மடந்தை - யாருடையமகள்
னவுமாம். தனிக்குறிலணையாத யகரம் யகரம் வரக் கெடும்
லலின் எக்குலத்தா யார் என்றாயிற்று. (கநஉ)

[தமயந்தி வணிகனை நோக்கி]

04. முன்னை வினையின் வலியால் முடிமன்னன்
என்னைப் பிரிய விருங்கானில்—அன்னவனைக்
காணா தழுகின்றே னென்றாள் கதிரிமைக்கும்
பூணாரம் பூண்டாள் புலர்ந்து.

304. Damayanti, who wore glittering brilliants, said;—
On account of the wretchedness of my sin, committed

in a former birth, the excellent Nala, who wears a noble crown, deserted me in this forest and on that accouut, being unable to find him, I weep."

(இ - ள்.) கதிர் இமைக்கும் - கிரணங்கள் பிரகாசிக்கிற, பூண் ஆரம் பூண்டாள் - முத்துமாலைகளைத் தரித்தவளாகிய தமயந்தி, புலர்ந்து—, முன்னை வினையின் வலியால் - (நான்) பூர்வ சன்மத்திற் செய்த பாவத்தின் கொடுமையினாலே, முடி மன்னன் - (யாவர்க்கும் மேலானவ னென்று, சிறந்த கிரீடந் தரித்த மகாராசன், இரு கானில் - பெரிய காட்டினிடத்தில், என்னை பிரிய - என்னைவிட்டு நீங்கினதினால், அன்னவனை காணாது - அவனைக் காணாமல், அழுகின்றேன் என்றாள்—, எ-று.

யான் இன்னான் மகள் இன்னான் மனைவி என்று எல்லாவற்றையும் குறிப்பா யுரைத்ததைக் கவி சுருக்கிப் பாடினாரென அறிக. "கதிரிமைக்கும் பூணாரம் பூண்டாள்" என்பது முந்திய நிலைமையைக்கொண் டுரைத்தபடி. அது இங்கே அவையிழந்து நிற்கு நிலையைக் குறிப்பிக்கின்றது. பூண் ஆரம் - பூணத்தக்க பல வாரங்களையும் எனவுமாம். "பூணார் முலையாள்" எனவும் பாடமுண்டு. (கஙங)

305. சேதி நகர்க்கே திருவைச் செலவிட்டப்
போதிற் கொடைவணிகன் போயினான்—நீதி
இடத்துவான் மன்னவர்தம் கீர்த்தியினைப் பார்
நடத்துவான் வட்டை நடந்து. [மேல்

305. Then taking the Lakhmi-like Damayanti and leaving her in a town in the சேதி country, that charitable merchant who was able to support justice and who published abroad the glory of kings, went on his way.

(இ - ள்.) அப்போதில்- அக்காலத்தில்,திருவை - இலக்குமி போன்ற தமயந்தியை, சேதி நகர்க்கு செலவிட்டு - சேதி தே சத்துப் பட்டணத்துக்குப் போகச்செய்து, பார்மேல் நீதி இடத்துவான் - பூமிமேல் நீதியைத் தங்கச்செய்ய வல்லவனு

ன்னவர்தம் கீர்த்தியினை நடத்துவான் - அரசருடைய புக ழை வியாபிக்கச் செய்ய வல்லவனுமாகிய, கொடை வணி கன் - கொடுக்குந் தன்மையுள்ள அந்த வர்த்தகன், வட்டை டந்து போயினன்-வழியில்நடந்து போனன், எ-று.

வட்டை-தேர் எனக்கொண்டு, தேரால் நடந்து சென்று னெனினு மமையும்; வட்டை என்பது வாட்டை என வழங்கு ன்றது. ஏ - அசை. வாணிகம் பொய்கலந்த மெய்யாயினும் வன் ஒப்புரவாய் நடப்பவனென்பது பற்றி நீதிகிடத்துவாய் ன்றும், இந் நல்லொழுக்க முடையவன் பலநாட்டிலுஞ் சென்று வருதலாலும் வாணிக வளப்பத்தாலும் அரசர்க்குப் கழ் விளங்குகின்றதென்பதுபற்றிக் கீர்த்தியினை நடத்துவா னென்றுங் கூறினர். நல்வணிகர் நாட்டிலிருப்பது அரசர்க்கு மன்மையென்று நீதிசாஸ்திரம். செலவிட்டு நடத்துவான் னக் கூட்டிக்கொள்க. (கருச)

06. அற்ற துகிலு மருதொழுகு கண்ணீரும்
உற்ற துபரு முடையளாய்—மற்றொருத்தி
நின்றாளைக் கண்டேம் நிலவேந்தன் பொற்றேவி
என்றார் மடவா ரெடுத்து.

305. Some of the damsels in the harem, addressing Queen said;—" O thou beautiful consort of the ruler the earth We saw in this town, a maiden with half arment, shedding tears incessantly, and afflicted with at sorrow."

இ - ள்.) மடவார் - அந்தப்புரத்துப் பெண்கள் சிலர், நில ந்தன் பொன் தேவி-நிலத்தையாளு மரசனுடைய பொன் ான்ற மனையாளே, அற்ற துகிலும் - பாதியறுந்த வஸ்திர , அறாது ஒழுகு - நீங்காமல் ஒழுகுகின்ற, கண்ணீரும்—, ற துயரும் உடையளாய் -அதிகமான விசனமு மடைந்தவ , நின்றாளை - நின்றவளாகிய, ஒருத்தி - ஒரு பெண்ணை, டேம்-பார்த்தோம் (இந்நகரில்,) என்றார் எடுத்து-என்று, படி குறித்துச்சொன்னார்கள், எ - று.

மற்று - அசை. சேதிராசன் தேவிக்குத் தமயந்தியின் நிலை மையைச் சிலபெண்கள் தெரிவித்தார்க ளென்பதாம். [வினை யியல்-கரு-ஆம்-சூ.] "எம் ஏம் ஓம்இவை படர்க்கையாரையும் எனறதனுல்யாமேயன்று இந்நகர்க்கண்பலருங்கண்டார் என்ற தாயிற்று. (கருரு)

307. போயகலா முன்னம் புனையிழையாய் பூங்குயிலை
ஆய மயிலை யறியவே—நீயேகிக்
கொண்டுவா வென்றாடன் கொவ்வைக் கனிதிற
வண்டுவாழ் கூந்தன் மயில். [ந்த

307. The consort of the king of சேதி upon whose tresses the bees lived, opening her lips which resembled the red கொவ்வை fruit, addressed one of her maidens saying;—" O thou adorned with jewels! Before she departs, go and bring that damsel, who resembles a beautiful pheasant or a choice peacock, that I may see her."

(இ - ள். வண்டு வாழ் கூந்தல் மயில் - வண்டுகள் வாழு கின்ற கூந்தலையுடைய சேதிராசன் மனைவி, தன் கொவ் வைகனி - தன்னுடைய கொவ்வைப் பழம்போன்ற வாயை திறந்து—, புனை இழையாய்-அலங்கரித்துக்கொண்ட ஆபரண முடையவளே, போய் அகலா முன்னம் - அவள் போய் நீங்கு முன்னமே, பூ குயிலை - அழகிய குயில்போன்ற, ஆய் அ மயிலை அறிய - ஆராய்ந்த அந்த மயில்போன்ற பெண்ணை யறிந்துகொள்க, நீ ஏகி கொண்டுவா என்றாள் - நீ போய் அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொன்னாள், எ-று. ஏ-அசை.

அம்மயிலை என்பதில் மகரம் தொக்கது. ஆய எனப் பெய ரெச்சமாகக்கொண்டு நன்மையான மயிலை என்றுஞ் சொல் லாம் - அவளை இன்னுளென்று யானறிந்து கொள்வதற்கு இட் டுக்கொண்டுவா என்றா ளென்பதாம் (கருச)

308. அந்தா மரையி லவளேயென் றையுற்றுச், சிந்த
குலமெனக்குத் தீராதால்— பைந்தொடியே,

**உள்ளவா றெல்லா முரையென்று ளொண்மல
ரின், கள்ளவார் கூந்தலாள் கண்டு.**

08. The consort of the king சேதி whose long tress-
vere moistened with the honey from the bright flowers
ing at Damayanti, and doubting whether this was
the goddess who resided in the beautiful lotus, ex-
med;—" O thou adorned with green bangles as my
d is still in suspense, tell me everything truthfully."

இ - ள்.) [அந்த நகரத்தில் அவளைப்பார்த்து] ஒள் மலரின்
க்கமான் புஷ்பங்களினுடைய கள்ள - தேனையுடைய,
கூந்தலாள் - நீண்ட கூந்தலையுடைய, சேதியரசி, கண்டு-
மயந்தியைப்) பார்த்து, அம் தாமரையிலவளே என்று -
வள்) அழகிய தாமரையி லிருக்கிற திருமகளோ என்று
ற்று - சந்தேகித்து, பைந்தொடியே-பசிய வளைகளையணிந்
ளே, சிந்தாகுலம் எனக்கு தீராது - சிந்தைக்கலக்க
னக்குத் தீரவில்லை, உள்ளவாறு எல்லாம் உரை - உள்ளவித
எல்லாவற்றையுஞ் சொல், என்றாள் —, எ-று.

பெண்ணே உன்னைப்பார்க்க எனக்குப் பலவிதமாகச்சிந்தை
ங்கி வருத்த முண்டாகின்றது. அதனால் உண்மையாக
சங்கதிகளைச் சொல்லென்றான் என்பது கருத்து - உதிர
ந்த முண்டா யிருப்பதனால் இன்னாளென்று அறியாத
தும் தற்செயலாய் மனம்பதைப்பது உலகவியல்பு. இவ
கண்டவுடனே ரூபலாவணியங்களினால் திருமகளென்று
தேகித்தும் படுந்துன்பநோக்கி மனம் வியாகுலப்பட்டாள்
க. ஆல் - அசை. (கூஎ)

). **என்னைத் தனிவனத்திட் டெங்கோன் பிரிந்
தேக, அன்னவனைக் காணு தலமருவேன்—
இந்நகர்க்கே, வந்தே னிதுவென் வரவென்
றாள் வாய்புலராச், செந்தேன் மொழிபதறச்
சேர்ந்து.**

309, Damayanti, her lips being parched, and her spee which was as sweet as pure honey, faltering said—"N being able to find my husband, who separated from m and left me alone in the desert, I was troubled and co to this town. This is my history."

(இ - ள்.) [தமயந்தி] வாய் புலரா - வாய் நீரின்றி வற் செம் தேன் மொழி-செம்மையான தேன்போன்ற சொற்க பதறு சேர்ந்து - நடுங்கிச்சேர்ந்து, என்னை—, தனி வனத் இட்டு - ஒன்றியாக காட்டில் விட்டு, எங்கோன் - எங்க வன், பிரிந்து ஏக - பிரிந்து போக, அன்னவனை காணாத அவனைக் காணாமல், அலமருவேன் - வருத்த முற்றவளா இந்நகர்க்கு - இந்தப் பட்டணத்துக்கு, வந்தேன்—, இது எ வரவு - இதுதான் எனது வரலாறு, எனறாள்—, எ - று.

அவ்வரசி தனக்கும் சிற்றன்னையாதலின் தாய் தந்தை களை யறிவிக்க வெட்கித் தனக்குத் துன்பமுண்டான முக்கி சரித்திரமாத்திர முரைத்தாளென்க. புலரா, சேர்ந்து என்னு வினையெச்சங்கள் சினைவினையாதலின், என்றாள் என்னு முத வினையைக்கொண்டது. [வினை. சூ-உகூ.] ஏ - அசை. (கூ

310. உன்றலைவன் றன்னை யொருவகையா னுடியே
தந்து விடுமளவுந் தாழ்குழலாய்—என்றனுட
இங்கே யிருக்க வினிதென்று ளேந்திழையை
கொங்கேயுந் தாராள் குறித்து.

310. "The consort of the சேதி king, who was adorne with fragrant garlands, addressing Damayanti, said:—' thou, with flowing tresses! till we find your husband, b some means or another, you must remain joyfully in thi town with me."

(இ-ள்.) கொங்கு எயும் தாராள்-வாசனைபொருந்திய மாலை யுடைய அவ்வரசி, ஏந்திழையை குறித்து - தமயந்தியைக் குறித்து, தாழ் குழலாய் - தொங்குகின்ற கூந்தலுடையவளே

உன் தலைவன் தன்னை - உன் நாயகனை, ஒரு வகையால் - ஒரு விதத்தினால், நாடி - தேடி, தந்துவிடும் அளவும் - கொடுக்கும் வரையில், இங்கே - இந்நகரிலே, என்றனுடன் - என்னோடு கூட, இனிது இருக்க - சந்தோஷமாயிருக்கக்கடவை, என்றாள்—; எ - று. ஏ - அசை.

இனிது—குறிப்புமுற்று. இங்கே வினையெச்சமாகி வினையுரியாநின்றது. ஏந்திழை-ஏந்தப்படும் ஆபரணங்களையுடையவள்: அன்மொழித்தொகை ; ஆபரணங்களைத் தாங்குகிறவளென்றபடி ; பெருமையான ஆபரணமுள்ளவள் என்னவுமாம்.(௩௰௯)

311. ஓடும் புரவித்தேர் வெய்யோ னொளிசென்று
நாடு மிடமெல்லா நாடிப்போய்க்—கூடினான்
போதிற் றிருநாடும் பொய்கைத் திருநாடாஞ்
சேதித் திருநாடு சென்று.

311. Having searched every place warmed by the rays of the sun which possesses a chariot drawn by swift horses, the Brahmin sent by king Bhima, arrived at the சேதி country, which abounded in tanks, and to which even Lakshmi who dwells in the lotus, would be partial.

(இ-ள்) [இப்படி யிருக்கையில்] ஓடும் புரவி தேர் - ஓடுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரையுடைய, வெய்யோன் ஒளி சென்று - சூரியனுடைய காந்தி பரவி, நாடி போய் - தேடிப்போய், போதில் திரு நாடும் - பதுமத்திலிருக்குந் திருமகள் விரும்பத்தக்க, பொய்கை - தடாகங்களை யுடைத்தான, திரு நாடு ஆம் - நல்ல தேசமாகிய, சேதி திருநாடு சென்று கூடினான் - சேதிதேசத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தான், எ - று.

ஓரந்தணன் என்பது தோன்றா எழுவாய் ; பிற்பாட்டாற் கொண்க. சூரியகிரணம் வியாபிக்கும்படியான பூமியெல்லாந் தேடித்திரிந்தான் என்றபடி. (௩௨௰)

312. தாமஞ்சே ரோதித் தமயந்தி நின்றாளை
ஆமென் றறியா வருமறையோன்—வீமன்

கொடிமேல் விழுந்தழுவான் கொம்புமவன்
செம்பொன், அடிமேல் விழுந்தா ளழுது.

312. That Brahmin, recognizing Damayanti in the maiden, with garland-bedecked tresses before him, fell on the daughter of king Bhima and wept; and Damayanti, who resembled a branch covered with flowers, fell at the fair golden feet of the Brahmin and wept.

(இ - ள்.) அருமறையோன் - (அந்தப்) பிராமணன், நின்றுளை - அங்கிருந்தவளை, தாமம் சேர் ஓதி - மாலைசேர்ந்த கூந்தலுள்ள, தமயந்தி ஆம் என்று அறியா - தமயந்தியாயிருக்கிறுளென்று அறிந்து, வீமன் கொடிமேல் - வீமராசன் மகளாகிய தமயந்திமேல், விழுந்து அழுதான்—; கொம்பும் - பூங்கிளை போன்ற அவளும், அவன் செம்பொன் அடிமேல் - அந்தப் பிராமணனுடையசெம்பொன்போன்றபாதத்தின்மேல், அழுது விழுந்தாள்—, எ - று.

விழுந்தழுதாள் எனக்கூட்டுக. விகுதி இடைச்சொல்லைப் பிரித்து வேண்டுமிடங் கூட்டுவதும் தமிழர் வழக்கம்.

அருமையான மறைகளைக் கற்றவன் அருமறையோன். மறை - வேதம். இவன் பீமராசனுல் அனுப்பப்பட்டு முற்றுந் தேடி இங்குவந்து தமயந்தியைக் கண்டான். கொம்பும் என்னுமிடத்து உம்மை யிறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. (கசக)

313. மங்கை விழிநீர் மறையோன் கழல்கழுவ
அங்கவன்றன் கண்ணீ ரிவளுடன்மேற்—பொங்கக், கடல்போலுங் காதலார் கையற்ருர் தங்கள்
உடல்போலு மொத்தா ருயிர்.

313. Damayanti's tears washing the feet of that Brahmin, and the tears of that Brahmin trickling profusely down Damayanti's body, her relations whose affection was as vast as the sea, sorrowing, clung to Damayanti, as the life is attached to the body.

(இ - ள்.) மங்கை விழி நீர் - தமயந்தியின் கண்ணீர், மறை
யான் கழல் கழுவ - பிராமணனுடைய பாதங்களை அலம்ப,
வன் தன் கண்ணீர் - அந்தப் பிராமணனுடைய கண்ணீ
ரனது, அவள் உடல்மேல் பொங்க - அவளுடைய தேகத்தின்
மலே அதிகப்பட, கடல் போலும் காதலர் - சமுத்திரம்
பான்ற ஆசையையுடைய சுற்றத்தார், கைபற்றூர் - தளர்ந்
வராகி, தங்கள் உடல் - தங்களுடைய தேகங்கள், உயிர்
பாலும் - உயிர்களை யொத்தார்போல், ஒத்தார் - (அவளைப்)
பாருந்தி யிருந்தார்கள், எ - று. அங்கு - அசை.

சேதியரசன் முதலாயினோர் இந்த மறையோனை நன்று
றிந்திருப்பவ ராதலின் அவ்ன் அவளைத் தமயந்தியென்று
ண்டு விசனப்படும்போது, யாவரும் அறிந்து உடல் உயிரைப்
பாருந்தினதுபோல் மிக்க காதலோடு அவளைப் பொருந்தி
ருந்தார் என்பது கருத்து. பொங்க - என்பதனால் கண்ணீர்
வள் மேற்பட வெந்நீர்போல் கொதித்த தென்பதாம்.(கசஉ)

314. மாரி பொருகூந்தன் மாதராய் நீபயந்த, காரி
கைதான் பட்டதுயர் கண்டாயோ—சோர்குழ
லும், வேணியாய் வெண்டுகிலும் பாதியாய்
வெந்துயருக், காணியாய் நின்றாளயர்ந்து.

314. The Brahmin, addressing the Queen of the சேதி
country, said, " O thou whose tresses resemble the clouds!
Have you seen the sorrow which has fallen your daughter?
With her hair dishevelled and matted and her clean garment rent in half, she is transfixed in her sorrow, as the
linch-pin in a chariot.

(இ - ள்.) [அவ்வரசியைநோக்கிப்பார்ப்பான்சொல்லியது.]
மாரி பொரு கூந்தல் மாதராய் - மேகத்தை யொத்த கூந்தலை
யுடைய பெண்ணே, நீ பயந்த காரிகை - நீ பெற்ற பெண்,
பட்ட துயர் கண்டாயோ - அனுபவிக்கிற துன்பத்தை யறிந்
தையோ, சோர் குழலும் - தொங்குங் கூந்தலும், வேணி
யாய் - சடையாய், வெண் துகிலும் - சுத்தமான வஸ்திரமும்,

பாதியாய்—, அயர்ந்து - வருந்தி, வெம் துயருக்கு - கடி
மான துக்+த்திற்கு, ஆணியாய் நின்றாள் - அச்சாணிபோ
[ஆதாரமாய்] நின்றாள், எ-று.

மாதர் - அழகு, அதையுடையாள் மாதராள். விளியில் ள
ரம் யகரமாயிற்று. வெண்மை இலக்கணையால் சுத்தத்திற்கு
கொள்ளப்பட்டது. தான் - அசை, உம்மைகள் எண்ணுப் பெ
ருளில் வந்தன. (கச௨

315. தன்மக ளாவ தறியாத் தடுமாறுப் ,பொன்வடி
வின் மேலழுது போய்வீழ்ந்தாள்—மென்மல
ரைக், கோதிப்போய் மேதி குருகெழுப்புந்
தண்பணைசூழ், சேதிக்கோன் றேவி திகைத்து

315. The consort of சேதி the king of country, which is surrounded by cool fields, in which the buffaloes disturb with their horns the flowers in the water, and frighten away the cranes, becoming faint, and recognizing her as her daughter, was agitated, and wept falling on Damayanti.

(இ - ள்.) மென் மலரை - மெல்லிய நீர்ப்பூக்களை, கோதிப்
போய் - கொம்புகளாற் கொந்திப்போய், மேதி - எருமைகள்
குருகு எழுப்பும்-நாரைகளை யெழுப்புகின்ற, தண் பணை சூழ்
குளிர்ச்சியான வயல் சூழ்ந்த, சேதி கோன் தேவி - சேதி
தேசத் தரசன் மனைவி, திகைத்து - பிரமித்து, தன் மகளா
வது அறியா - தன்புத்திரியா யிருப்பதை யறிந்து, தடுமாறு
தத்தளித்து, போய்—, பொன் வடிவின்மேல் - தமயந்திமேல்,
அழுது வீழ்ந்தாள் - வீழ்ந் தழுதாள், எ-று.

தடாகங்களிற் பூவைக் கொம்பாற்கோதி எருமைகள் வருவ
தனால் நாரைகள் பயந்து ஓடிப்போகின்றன என்பதனால்,நாட்டு
வளப்பங் கூறப்பட்டதென அறிக. பொன்வடிவு — உவமத்
தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, (கச௩)

316. கந்தனையுங் கன்னியையுங் கண்டாயி னுஞ்சிறிது
தன் றுயரந் தீர்ந்து தனியாறத்—தந்தை

பதியிலே போக்கினன் சேதியர்கோன் பண்டை
விதியிலே போந்தாளை மீண்டு.

.6. The king of the country of சேதி sent Damayanti
he capital of Bhima, that her sorrow might be some-
t abated at the sight of her children, for she was suf-
ng the painful consequences of a former sin.

இ-ள்.) சேதியர் கோன் - சேதி தேசத்தாருடைய அர
, பண்டை விதியிலே போந்தாளை - பழமையான தீவி
லே அகப்பட்டிருக்குந் தமயந்தியை, மீண்டு - திரும்பி,
ளையும் - மகனையும், கன்னியையும் - மகளையும், கண்டாயி
- பார்த்தாவது, சிறிது-கொஞ்சம், தன் துயரம் தீர்ந்து-
துக்கம்போய், தனி ஆற - தனியே ஆறும்படி, தந்தை
யிலே - தகப்பனான வீமன் பட்டணத்திலே, போக்கினன்-
ப்பினன், எ-று.

ந்தன் என்பது தெலுங்குமொழி, திசைச்சொல்லாய்த் தமி
வந்தது. சிறிது—இனிதுபோற் கொள்க. முன் தந்தை
த்தி திருந்ததை மீண்டென்பது குறிக்கின்றது. மீண்டு கந்
யுங் கன்னியையுங்கண்டு எனவுங் கூட்டலாம். (கசரு)

. கேர்யிலு மந்தப்புரமுங் கொடிநுடங்கும்
வாயிலு நின்று மயங்கியதே—தீயகொடுங்
கானளை மக்களையுங் கைவிட்டுக் காதலன்பின்
போனாள் புகுந்த பொழுது.

17. When Damayanti, who totally forsook her chil-
and followed her husband, only to wander in the
gerous and dense forest, arrived at Vidarpa, the palace
the harem, and the city gates on which the flags
ed, were filled with a great and mixed crowd.

இ-ள்.) தீய கொடும் கான் ஆள - தீமையான கொடுமை
ளகாட்டை ஆளுதற்கு, [காட்டில் உழல்வதற்கு,] மக்களை
- புத்திரரையும், கைவிட்டு - பரிச்சேதமாய் விட்டு, காத

லன் பின் போனாள் - கணவன்பின்னே சென்றவளாகிய தம
யந்தி, புகுந்த பொழுது - பிரவேசித்த காலத்தில், கோயிலும்
அரமனையும், அந்தப்புரமும் - ராஜஸ்திரீக ளிருக்கு மாளிகை
யும், கொடி நுடங்கும் - கொடிகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கிற
வாயிலும் - பட்டணத்துத் துவாரங்களும், நின்று - வந்து
நின்று, மயங்கியது - கலந்து நின்றது, ஏ-று. ஏ - அசை,

மக்களையும் என்கிறவும்மை சிறப்பு, மற்றவை எண். மயங்கி
யது—பன்மையில் ஒருமை, எல்லாம் ஒன்றாயிற் றென்பதைக்
குறிப்பித்தது. அரமனையரசரும் அந்தப்புறத்து ராணிகளும்
இவளைப்பார்க்கப் பட்டணத்து வாயிலாரோடு ஒன்றால் அங்கு
வந்தார்க ளென்பதாம்: தமயந்தியின் விசேடணம் அவள் கற்
பைச் சிறப்பித்தது. (கசகு)

318. அழுவார் விழுவா ரயிர்ப்பார் ருயிர்ப்பார்
தொழுவார் தமரெங்குஞ் சூழ்வார்—வழுவாத
காமநீ ரோதக் கடல்கிளர்ந்தா லொத்ததே
நாமவேல் வீம னகர்.

318. Damayanti's relatives surrounded her on all sides, some crying, some falling down, some perplexed, some sighing, and some worshipping; aud so the capital of king Bhima, who possessed terrible weapons, looked as if a flood of love came rising on the stormy ocean.

(இ - ள்.) தமர்-(தமயந்தியின்) சுற்றத்தார், அழுவார்-அழு
கின்றவராயும், விழுவார் - விழுகின்றவராயும், அயிர்ப்பார் -
சந்தேகிப்பவராயும், உயிர்ப்பார் - பெருமூச் செறிகிறவராயும்,
தொழுவார் - தொழுகின்றவராயும், எங்கும் சூழ்வார் - நாற்
புறமுஞ் சுற்றிக்கொள்வா ரானார்கள் ; [இப்படியானதனால்]
நாம வேல் வீமன் நகர் -அச்சந் தரும்படியான ஆயுதமுடைய
வீமராசனது பட்டணம், வழுவாத - தப்பாத, காமம் - அன்
பாகிய, நீர் ஓதம் - ஜலப்பிரவாகமுள்ள, கடல் - சமுத்திரம்
கிளர்ந்தால் - பொங்கினால், ஒத்தது - (அதை) ஒத்திருந்தது
எ - று. ஏ-அசை.

அயிர்த்தல்-இஃது ஒரு மாயமோ கனவே என்றிவ்வாறு
ாத்தல் துக்கத்துளாழ்ந்தார்க்கு இங்ஙனந் தோன்றுவதும்
ற்கை. தொழுதல் தமது தெய்வத்தை வணங்கல். அழு
ர்முதலியவைஇயல்பினல்வந்தகாலவழுவைமைதி.ஜனங்கள்
்வாறு சூழ்ந்தது ஆசையென்னுங் கடலே சூழ்ந்ததுபோ
ந்தது என்று கருத்தாம். அல்லது, வீமன் நகரில் காமம்
ாதக்கடல் கிளர்ந்தா லொத்ததென வுரைத்துக்கொள்க.
வேல்—நாம் - அச்சம், அகரம் - சாரியை. தமர்—தாம் -
தி,அர்விகுதி, பகுதி குறுகியது [உருபு - சூ - அ.] ()

9. தந்தையைமுன் காண்டலுமே தாமரைக்க ணீர்
சொரியச், சிந்தை கலங்கித் திகைத்தலமந் —
தெந்தாயான், பட்டதே யென்னப்போய் வீழ்ந்
தாள் படைநெடுங்கண், விட்டநீர் மேலே விழ.

19. When she saw her father before her lotus-like
s poured forth water, and becoming troubled in mind,
faint and sorrowful Damayanti exclaimed:—" O my
ner! How can I describe the sorrows I have endured!"
ıs saying, she ran, and fell upon her father, so that the
rs from her lance-like eyes dropped on him.

(இ - ள்.) தந்தையை-பிதாவை, முன் காண்டலும் - எதி
கண்டவுடனே, தாமரை கண் - தாமரை மலர்போன்ற
கள், நீர் சொரிய - நீரை ஊற்ற, சிந்தை கலங்கி - மனங்
ங்கி, திகைத்து - பிரமித்து, அலமந்து - துயரமுற்று, எந்
் - என்பிதாவே, யான் பட்டதே என்ன - நான்பட்ட
ன்பம்(என்னசொல்வேன்,) என்றுசொல்லி, படை நெடும்
- வேலாயுதம்போல் நீண்டகண்கள், விட்டநீர்-சொரிந்த
, மேலே விழ - தந்தைமேல் விழும்படி, போய் வீழ்ந்தாள்
மயந்தி)—,எ-று.

பட்டதே—ஏ-துக்கத்தைக் குறியாநின்றது. துக்கம்வியப்பு
தலிய இடங்களில் பயனிலையின்றிச் சொல்வது தமிழ்நடை.

காண்டலும்—வினையெச்சம். எந்தாய் — எந்தை என்பதி
விளி. (கச

320. செவ்வண்ண வாயாளுந் தேர்வேந் தனுமகளை
அவ்வண்ணங் கண்டக்கா லாற்றுவரோ — மெ
வண்ணம், ஓய்ந்துநா நீர்போ யுலர்கின்ற தொ
ததமர், நீந்தினர் கண்ணீரி னின்று.

320. When the rosy-lipped consort of king Bhima, a
king Bhima himself saw their daughter in this state we
they able to bear it? They remained motionless; the
tongues became parched; and their fond relatives swa
in a flood of tears.

(இ - ள்.) செவ்வண்ண வாயாளும் - சிவந்த நிறமுள்
வாயுடையவளாகிய வீமராசன் மனைவியும், தேர் வேந்தனு
வீமராசனும், மகளை - தம் புத்திரியை, அவ்வண்ணம் - அ
விதமாக, கண்டக்கால் - கண்டால், ஆற்றுவரோ - சகிப்ப
களோ, மெய் வண்ணம் ஓய்ந்து - உடம்பின் செயலொழிந்
நா - நாக்கு, நீர் போய் - நீரற்று, உலர்கின்றது - உலர்ந்
போயிற்று, ஒத்த தமர் - (தாய்தந்தையருக்கு) அனுகூலமா
சுற்றத்தார், கண்ணீரில்—, நின்று - நிலைபெற்று, நீந்தினர்
நீந்திக்கொண்டிருந்தார்கள், எ-று.

தாய்தந்தையர் ஒன்றுந் தோன்றாமல் நின்றார்கள்; சுற்ற
தார் மாறாக் கண்ணீரோ டழுதுகொண் டிருந்தார்களென்
தாம். நாவில் நீர் வார்த்து நனைத்தாலும் உலர்ந்துகொண்டே
யிருந்ததென்பது தோன்ற உலர்கின்றது என நிகழ்கால வினை
யைப் பிரயோகித்தார். உலர்கின்றார் எனப் பாடங்கொள்வா
ரேர். (கச

321. பனியிருளிற் பாழ்மண் டபத்திலே யுன்னை, நி
யாது நீத்தகன்ற போது—தனியேநின், றெ
னினைந்து யென்செய்தா யென்னுப் புலம்
னுள், பொன்னினைத்தாய் நோக்கிப் புலர்ந்து.

321. Damayanti's mother gazing at her daughter, who
ıembled Lakshmi and fainting through sorrow, cried
ɔud saying:—" When your husband deserted you in the
ɛadful darkness, leaving you in the ruined mandapam
thout considering your natnre,—in your solitude what
ɛre your thoughts, and what did you do?"

(இ - ள்.) பணி இருளில் - பயங்கரமான இருட்டிலே, பாழ்
ண்டபத்திலே - பாழ்பட்ட மண்டபத்திலே, உன்னை நினை
து-உன் தன்மையை ஆலோசியாமல், நீத்து-விட்டு, அகன்ற
ாது - (உன் கணவன்) நீங்கினபோது, தனியே நின்று -
ன்றியா யிருந்து, என் நினைந்தாய் - என்ன நினைத்தையோ,
ன் செய்தாய்-என்ன செய்தையோ, என்னு-என்றுசொல்லி,
ாய் - (தமயந்தியின்) மாதா, பொன்னினை நோக்கி-திருமகள்
ான்ற மகளைப்பார்த்து, புலர்ந்து-(துக்கத்தினால்) உலர்ந்து,
ம்பினாள் - கூவியழுதாள், எ-று.

பணி — வினைத்தொகை. பனுத்தல் - நடுங்கல். என்னு—
ெய்யா என்னு மெச்சம். இது சொல்லெச்சமு மாதலால்
என்று சொல்லி" எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.(கஙo)

கலிதொடர்காண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது
கலி நீங்கு காண்டம்.

கலி நளனைவிட்டுநீங்கின சரித்திரஞ் சொன்ன பாடல்களி கூட்டமாதலின் கலிநீங்கு காண்டம் என்று சொல்லப்பட்ட கலிதொடர் காண்டம் என்பதுபோல் சொற்றொடரிலக்கண கொள்க.

மூலப் பழமறைக்கு முன்னேயுங் காணலாம்
காலிக்குப் பின்னேயுங் காணலாம்—மால்யானை
முந்தருளும் வேத முதலே யெனவழைப்ப
வந்தருளுஞ் செந்தா மரை.

(*This section treats of Kali's departure from Nala.*)

In the *பிரணவம்* which is at the head of the ancie Vedas in which are inculcated all the virtues, and behin the herd of cows, we may see the sacred feet, which re sembled the red lotus, of him who graciously assisted th great elephant, when it summoned him to its assistanc saying:—" O thou who existest before Brahma, and wh shewest grace to thy servants before they invoke thee !"

(இ-ள்.) மால் யானை - பெரிய யானை, முந்து அருளும் (அடியார் வேண்டுவதற்கு) முன்னேயே (அவர்கள் திறத் கிருபை செய்கின்ற, வேதமுதலே என அழைப்ப-பிரமனுக்கு காரணமானவனே யென்று அழைக்கையில், வந்து அருளு அதனிடத்துக் கிருபையாற் சென்ற, செம் தாமரை - திருவ யாகிய சிவந்ததாமரைமலரை, மூல பழ மறைக்கு - சக தருமங்களுக்கும் பிரமாணமாகிய பழமையான வேதத்துக் முன்னேயும் - முதலான பிரணவத்திலேயும், காணலாம்— காலிக்குப் பின்னேயும் காணலாம் - பசுக்கூட்டத்துக்குப் பி புறத்திலேயும் பார்ப்பதுகூடும், எ-று.

வேதன் என்பதில் "சில விகாரமா முயர்திணை" என்பத ல் னகரங் கெட்டது, வேதத்தினல் ஓதப்பட்ட காரணமே ன்னவுமாம். முன்னே, பின்னே,—ஏகாரம் சாரியை "பெரு மயிற் சிறுமை பேரணி" என்கிறபடி "மூலப் பழமறைக்கு ன்னே" என்பதனலே பெருமையும், "காலிக்குப் பின்னே" ன்பதனல் சிறுமையுங் கூறப்பட்டன. இக்குணமே அன் க்குப் பற்றுக்கோடாவது. சிறுமை. என்பது எளிமை இத னை காத்ததனல் விளக்கப்பட்டது.

போதுவார் நீறணிந்து பொய்யாத வைந்தெழுத்
தை, யோதுவா ருள்ள மெனவுரைப்பார் — நீதி
யார், பெம்மா னமரர் பெருமா னொருமான்கை,
அம்மானின் றுடு மரங்கு.

The great say that the hearts of those who at all nes wear the distinguishing mark of the sacred ashes, d who recite the prayer consisting of the five mystic ters,° are the permanent dwelling places of him who is e king of the just, a prince among the gods, and who lds in his hands an incomparable deer.

(இ - ள்.) போது - காலங்களில், வார் நீறு அணிந்து - ீண்ட விபூதிரேகைகளைத் வறித்து, பொய்யாத - சத்திய ான, ஐந்து எழுத்தை ஓதுவார் உள்ளம் - பஞ்சாட்சர மந்தி ்தை ஜபிக்கிறவர்களுடைய இருதயமானது, நீதியார் - நீதி ான்களுக்கு, பெம்மான் - அரசனும், அமரர் பெருமான் - ேவதைகளுக் கதிபதியுமாகிய, ஒரு மான் கை - ஒப்பற்ற ானைக் கையில் தரித்த, அம்மான் - அந்தப் பெரியவன், நின்று டிக - நிலைத்து ஆடுகின்ற, அரங்கு என உரைப்பார் - சாலை ன்று சொல்வார்கள் (பெரியோர்) எ-று.

போதுவார் என்பதை வினையாலணையும் பெயராகவேனு ம்றெச்சமாகவேனுங் கொண்டு உரைக்கச் சிறப்பில்லை யாத ல் அங்ஙனம் உரைத்திலம். நீதியார் என்பதை நீதி ஆர் எனப்

பிரித்து நீதி நிறைந்த என்று பெம்மானுக்கு விசேடணமாக்
கலும் கூடும். அம்மான் — மஹாந் என்னும் வடசொல் மான்
எனத் திரிந்ததெனக் கொள்க.

322. மன்னா வுனக்கபய மென்ன வனத்தீயிற்
பன்னக வேந்தன் பதைத்துருகிச்—சொன்ன
மொழிவழியே சென்றான் முரட்கலியின் வஞ்சப்
பழிவழியே செல்கின்றான் பார்த்து.

(Nala's tale alone will now be related.)

322. Nala, who trod in the deceitful and mean path made for him by inimical Kali hearing the king of servants who had fallen into a fire in the desert, and was writhing, call out, "O king! you are my refuge," went listening, in the direction of the cry.

[இனித் தமயந்தியைப்பிரிந்த நளன்செய்தி
கூறப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) முரண் கலியின் - பகையான கலியினது, வஞ்ச
பழி வழியே - வஞ்சனையான பழிக்கப்பட்ட மார்க்கத்திலே
செல்கின்றான் - நடக்கின்ற நளன், பன்னக வேந்தன் - ஒரு
சர்ப்பராசன், வனம் தீயில்-காட்டுத்தீயில் (விழுந்து), பதைத்து
உருகி - துடித்து மனந்தளர்ந்து, மன்னா-அரசனே, உனக்கு
அபயம் என்ன சொன்ன - (நான்) உனக்கு அடைக்கலமென்று
சொல்லிய, மொழிவழியே - வார்த்தையின் வழியையே, பார்
த்து - ஊகித்துக்கொண்டு, சென்றான் - போயினான், எ-று.

அபயம் என்பது பயமின்மையென்னும் பொருளுள்ளதாய்
அதனை விரும்புவோனுக்கு ஆகுபெயராயிற்று ; ரக்ஷிக்கத்தக்க
பொருளென்றபடி, ஆதலின் உனக்கு என்னும் நான்காம் வேற்
றுமை கர்த்தாப்பொருளில் மயங்கியதெனக் கொள்க. பன்
னகம் என்னும் வடமொழி, பன்னகம் என விகாரப்பட்டது.
பல் நாகம்-விஷப்பல்லையுடைய நாகம் எனலும் ஒன்றும். (௧)

23. ஆருந் திரியா வரையிருளி னவ்வனே
சோர்குழலை நீத்த துயரோடும்—வீரன்
திரிவானத் தீக்கானிற் செந்தீயின் வாய்ப்பட்
டெரிவானைக் கண்டா னெதிர்.

323. The Hero Nala who wandered about in the olitary midnight, sorrowing at his separation from Daayanti with the dishevelled hair, saw before him the ing of the serpents burning in the red fire in that dense orest.

(இ - ள்.) ஆரும் திரியா - எவருஞ் சஞ்சரிக்க மாட்டாத, ரை இருளின் - நடு ராத்திரியில், அவ்வனே - அப்படியே, பாழ்மண்டபத்திலிருந்து வந்தபடியே,] சோர் குழலை நீத்த யரோடும்-தமயந்தியைத் துறந்ததனலாகிய துக்கத்தோடு, ரிவான்-திரிந்துகொண்டிருக்கின்ற, வீரன் - நளமகாராசன், தீ கானில் - அந்தத் தீமையான காட்டிலே, செம் தீயின் ாய் பட்டு - செம்மையான நெருப்பில் விழுந்து, எரிவானை- ரிந்துகொண்டிருக்கிற சர்ப்பராசனை, எதிர் கண்டான் - எதி லே பார்த்தான், எ-று.

துயரோடும்—உம் - அசை ; சிறப்பெனினும் ஒக்கும். அப் பாது 'தன் மனதிற் பற்றியெரிகின்ற பெருந் துயரத்தையுந் டுத்துத் தீயிற் பட்டவனைக் காக்க விரைந்துசென்று னென்ப ாம் ;இதனுல் அவனது அருட்பெருமை குறிப்பிக்கப்பட்டது ர்—யார் என்பதின் மரூஉ. இருளின் இன்னுருபு இடப் பாருளின் மயங்கியது. இருளில் எனப் பாடங்கொள்ளுதல் ன்று. (உ)

24. தீக்கடவு டந்த வரத்தைத் திருமனத்தில்
ஆக்கி யருளா லரவரசை—நோக்கி
அடைந்தா னடைதலுமே யாரழலோ னஞ்சி
யுடைந்தான் போய்ப் புக்கா னுவந்து.

324. Remembering in his noble mind the gift bestowd on him by Agni, the God of fire, Nala, beholding the

snake with mercy, went towards it; and as he approached the God of fire, becoming afraid, retired rejoicing at the courage of Nala.

(இ-ள்.) தீ கடவுள் தந்த - அக்கினிதேவன் கொடுத்த வரத்தை—, திரு மனத்தில் ஆக்கி - சிறப்புள்ள மனதிலே கொண்டு, அருளால் - கிருபையினால், அரவு அரசை நோக்கி - சர்ப்பராசனைப்பார்த்து, அடைந்தான்-(அவ்விடம்) சென்றான் (நளன்,) அடைதலுமே - அடைந்தவுடனே, ஆர் அழலோன் அஞ்சி - அக்கினிபகவான் பயந்து, உடைந்தான் - மிடுக்கு அற்றவனாகி, உவந்து - (நளனுடைய மனவுறுதிக்குச்) சந்தோஷித்து, போய் புக்கான் - அப்புறம் போய்விட்டான, எ-று.

அஞ்சுதல் - தான் கொடுத்த வரத்தைக் காக்கவேண்டி அறத்திற்குப் பயப்படுதல். (ரு)

325. வேத முனியொருவன் சாபத்தால் வெங்கா
னில், ஆதபத்தின் வாய்ப்பட் டழிகின்றேன்—
காதலால், வந்தெடுத்துக் காவென்றான் மாலே
மணிவண்டு, சந்தெடுத்த தோளானைத் தான்.

325 Looking at Nala, whose shoulders were adorned with garlands swarming with humming bees, the snake said:—“I am dying, being caught in the fire in this dense forest, owing to the curse of a Rishi well versed in the Vedas; Come and take me out for love's sake, and save me.”

(இ-ள்.) மாலே - பூமாலேயிலே, மணிவண்டு - அழகியவண்டுகள், (அல்லது மணிபோன்ற வண்டுகள்), சந்து எடுத்த-இராகத்தை எடுத்து கிற்கும்படியான, தோளானே-புசமுள்ளநளனே (நோக்கி,) வேத முனி ஒருவன் சாபத்தால் - வேதமறிந்த ஒருமுனிவனிட்ட சாபத்தினால், வெம் கானில் - உக்கிரமான காட்டில், ஆதபத்தின் வாய் பட்டு அழிகின்றேன் - அக்கினியில் வீழ்ந்து நாசமடைகிறேன், காதலால் - அன்பினால், வந்து

எடுத்து - (இங்கே) வந்து (என்னை) எடுத்து, கா என்றான் - இரக்ஷியென்று சொன்னான் (அந்த நாகராசன்,) எ-று.

ஆதபம்—சூடு, வடசொல்; இங்கு சிறப்பினால் நெருப்புக்குக் கொள்ளப்பட்டது. "மாதர் முலைக்குவட்டின் சந்தெடுத்த தோளான்" எனவும் பாடமுண்டு. தான் - அசை. (௪)

326. சீரியாய் நீயெடுப்பத் தீமை கெடுகின்றேன்,
கூருந் தழலவித்துக் கொண்டுபோய்—பாரில்
விடுகென்றான் மற்றந்த வெந்தழலால் வெம்மைப்
படுகின்றான் வேல்வேந்தைப்பார்த்து.

326. The king of serpents who was burning in that angry fire, addressing Nala, said:—"O thou excellent one! By your taking me out, I shall escape the distress which has befallen me. Therefore destroy this thick fire, and take me out and place me on the earth."

(இ - ள்.) அந்த வெம் தழலால் - அந்த உக்கிரமான அக்கினியினால், வெம்மை படுகின்றான் - தாபத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிற நாகராசன், வேல் வேந்தைபார்த்து - நளமகாராசனைப்பார்த்து, சீரியாய் - சிறப்பானவனே, நீ எடுப்ப - நீ (என்னை) எடுப்பதனால், தீமை கெடுகின்றேன் - நேர்ந்த துன்பம் நீங்கப் பெறுவேன்; (ஆதலால்,) கூரும் தழல் அவித்து - நிறைந்த அக்கினியை நாசஞ்செய்து, (என்னை) கொண்டுபோய்—, பாரில் விடுக என்றான் - பூமியில் விடக்கடவாயென்றுசொன்னான், எ-று.

மற்று - அசை. கெடுகின்றேன்—தெளிவினால் எதிர்காலம் நிகழ்கால மாயிற்று. (௫)

327. என்றுரைத்த வவ்வளவி லேழுலகுஞ் சூழ்கட
லும், குன்றுஞ் சுமந்த குலப்புயத்தான்—வென்
றி, அரவரசைக் கொண்டகன்றா னணியந்
தன்னில், இரவரசை வென்றா னெடுத்து.

327. When the serpent thus spoke, king Nala, who bore upon his renowned shoulders (*i. e.*, who protected)

the seven worlds, the seas, and the great mountains which surround these worlds, and who conquered by his bright and gladsome countenance the moon—the manarch, of the night—lifted up the victorious serpent and went on in the forest.

(இ - ள்) என்று உரைத்த அவ்வளவில் - என்றுசொன்ன அந்தக் காலத்தில், ஏழு உலகும் - ஏழுலோகங்களையும், சூழ் கடலும் - உலகத்தைச் சூழ்ந்த ஏழுசமுத்திரங்களையும், குன்றும்-ஏழு குலபர்வதங்களையும், சுமந்த - தாங்கின, குல புயத்தான் - மேன்மையான தோள்களை யுடையவனும், இரவு அரசை - இராத்திரிக்கு அரசனாகிய சந்திரனை, வென்றான் - (முககாந்தியினாலும் சந்தோஷப்படுத்துவதனாலும்) ஜயித்தவனுமாகிய நளமகாராசன், வென்றி அரவு அரசை - வெற்றிபெற்ற சர்ப்பராசனை, எடுத்து கொண்டு - தூக்கிக்கொண்டு, ஆரணியந்தன்னில்-காட்டிலே, அகன்றான்-சென்றான்; எ-று.

உலகு கடல் குன்றுகளைச் சுமப்பதாவது அங்குள்ளோரையெல்லாங் காத்தல். தண்டனையால் இவ்வுலகத்தையும் வேள்வி முதலிய தருமம் பெருக்கலால் மற்ற யுலகங்களையும் காத்து வருவதனால் ஏழுலகும் என்றார். குலமென்பது இலக்கணையால் மேன்மைக்காயிற்று. அப்போது முகவிலாசத்தை "சந்திரனை வென்றான்" என்றார். அகன்றான்—அகல் - பகுதி, ற் - இடைநிலை, ஆன்-விகுதி, லகரம் சந்தியால் றகரமாகி மெலிந்தது.()

328. மண்ணின்மீ தென்றனைநின் வன்றாளா லொன்
றுமுதல், எண்ணித் தசவென் றிடுகென்றான்—
நண்ணிப்போர், மாவலான் செய்த வுதவிக்கு
மாறாக, ஏவலாற் றீங்கிழைப்பே னென்று.

328 The king of the serpents who, through ingratitude for the kindness done to him by Nala, who was as powerful as an elephant in the thick of the battle, said within itself ' I will do him evil at his own command ' and addressing Nala said:—" Count from one, with your

owerful feet and when you say (தச) ten, place me on he earth."

N. B....The word (தச) means both ten and bite, and herein contained the cunning of the snake, which made Nala, by is word to command it to do him evil.

(இ - ள்.) நண்ணி - கிட்டி, போர் மாவலான் - போரில் ானையைப்போல் வல்லவனாகிய நளன், செய்த உதவிக்கு - சய்த உபகாரத்துக்கு, மாறு ஆக - எதிராக, ஏவலால் - அவனுடைய) கட்டளையினால், தீங்கு இழைப்பேன்-தீமையை செய்வேன், என்று - என்று நினைத்து, (அந்த நாகராசனான ன் அரசனைநோக்கி) மண்ணின்மீது - பூமியின்மேல், என் னை - என்னை, நின் வல் தாளால் - உன்னுடைய வன்மை ான பாதத்தினால், ஒன்று முதல் எண்ணி-ஒன்று முதலா க் கணக்கெண்ணி, தச என்று - தசவென்னுஞ் சொல்லைச் சால்லி, இடுக என்றான் - போட்டுக்கடவை என்று சொன் றான், எ - று.

தச என்பது ஆரியத்தில் பத்து என்னுமெண்ணுப்பெயரும், டி என்கிறபொருளுள்ளஏவலொருமை வினைச்சொல்லுமாம். ர்வாணத்திலேயே அவர்களுக்குச் சம்பாஷணை நடந்ததனால் ன்றுமுதல் பத்துவரையிலும்அடியெண்ணிக்கொண்டுபோய் ன்னைத் தரையிற்போடு என்றுசொன்னது போலேயிருக்கிற வ்வார்த்தை (கடி) என்கிற அர்த்தத்தையும் சிலேடையால் ரும். இக்கருத்தினாலேதான் அவனேவலாலே அவனுக்குத் ீங்குசெய்யக்கருதி யென்றார். பாதத்துக்கு வன்மையாவது, ல அரசருடைய கிரீடந் தாங்கியுந் தேயாமலிருத்தல்; இத றல் அரசற்கு மேன்மை குறிப்பிக்கப்பட்டது. (எ)

இடுகென்றான்—வியங்கோளின் ஈறு தொக்கது.

29. ஆங்கவன்று னவ்வா றுரைப்ப வதுகேட்டுத்
தீங்கலியாற் செற்ற திருமனத்தான்—பூங்கழலை
மண்ணின்மேல் வைத்துத் தசவென்று வாய்மை
எண்ணினான் வைத்தா னெயிறு. [யால்

329. When the king of the serpents had thus spoken in that place, listening to those words, Nala, who possessed an exalted mind, and who had been conquered by the evil Kali, placed his beautiful feet on the earth and truthfully counted (தச) *ten* Then that serpent fixed his fangs on the king's hand.

(இ - ள்.) ஆங்கு அவ்விடத்தில், அவன் - அப்பாம்பரசன், அவ்வாறு உரைப்ப - அப்படி சொல்ல, அதுகேட்டு - அப்பேச்சைக்கேட்டு, தீ கலியால்-தீமையான கலிபுருஷனால், செற்ற-வெல்லப்பட்ட, திரு மனத்தான்-மேன்மையான மனதுடைய நளன், வாய்மையால் - சத்தியத்தினால், பூங் கழலை - அழகான பாதத்தை, மண்ணின்மேல் வைத்து-பூமிமேல் வைத்து, தச என்று எண்ணினான் - தசஎன்றுகணக்கிட்டான், (அப்போது அந்த நாகன் அரசன்கையில்) எயிறு வைத்தான் - பல்லைப் பிரயோகித்தான், [கடித்தா னென்றபடி], எ - று. தான் - அசை.

நெருப்பில் வீழ்ந்து துடிப்பவனைத் தரையிலிடப் போகையில் அவன் தச சொல்லிப் போடு என்பதை யோசித்து அவ்வஞ்சமறிய வல்லவனாயினும் அறியாமற்போனது கலியின் கொடுமையா லாதலின் "தீங்கலியாற் சென்ற திருமனத்தான்" என்றார்.

செற்ற—இறந்தகாலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்; செறு பகுதி, அ - விகுதி, றகரமிரட்டிக் காலங்காட்டிற்று. "செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல்" என்கிற விதியால், செயப்பாட்டுவினை செய்வினையாயிற்று. நளன் - [உயரீறு. ரு-வது] சூத்திரத்தினால் பூங்கழல் என மெலி மிகுந்தது. (அ)

330. வீமன் மடந்தை விழிமுடியக் கண்டறியா
வாம நெடுந்தோள் வறியோருக்—கேமங்
கொடாதா ரகம்போற் குறுகிற்றே மெய்ம்மை
விடாதான் திருமேனி வெந்து.

330. When it bit him, the body of the truthful Nala
sumed a dark hue, and his powerful shoulders, whose
auty the eyes of Damayanti could not fully realize, be-
me shrunken, like the house of the miser who does not
ve off his gold to the poor.

(இ - ள்.) [கடிக்கவே] மெய்மை விடாதான் - சத்திய
பிராத நளனது, திருமேனி வெந்து - அழகுள்ள உடம்பு
ர்ந்து, வீமன் மடந்தை விழி - தமயந்தியின் கண், முடிய
ன்டு அறியா-பூர்ணமாகப் பார்த்தறியாத, வாமம்-அழகான
ல்லது இடப்பக்கமான, நெடு தோள் - நெடுமையான புஜ
னது, வறியோருக்கு - தரித்திரருக்கு, ஏமம் கொடாதார் -
ரன்னைக் கொடாதவருடைய, அகம் போல் - மாளிகையைப்
ால், குறுகிற்று-குறுகிப்போயிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

ஏமம்-சந்தோஷமுமாம். அகம் குறுகுதலாவது வாழ்க்கை
ழ்வது. விழிமுடியக் கண்டறியாமையாவது எத்தனை
ர்த்தும் அதனழகு அளவிடப்படாமை.

கொடாதார்—கொடு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிகுதி, த் -
ழுத்துப்பேறு, ஆர் - விகுதி. (கூ)

1. ஆற்ற லரவரசே யாங்கென் னுருவத்தைச்
சீற்றமொன் றின்றிச் சினவெயிற்றால் — மாற்று
தற்கின், றென்கா ரணமென்று னேற்றமரிற் கூற்
றழைக்கும், மின்கா லயின்முகவேல் வேந்து.

331. Nala, wha possessed a sharp-pointed lance which
itted lightning and which summoned Yama to carry
ay from the battle field those who opposed him in war
d:—" O thou skilful king of the serpents! Without
enmity existing to cause anger, why have you thus
, by your cruel fangs, chauged my form ?"

இ - ள்.) ஏற்று - (போர்க்குவந்தவர்களை) ஏற்றுக்கொண்டு
மரில் - யுத்தகளத்தில், கூற்று அழைக்கும் - (அவர்களைக்

கொண்டுபோக) இயமனை அழைக்கின்ற, மின் கால் - மின்
லைக் கக்குகின்ற, அயில் முகம் வேல் வேந்து - கூர்மையா
முகமுள்ள வேலையுடைய நளமகாராசன், ஆற்றல்-சாமர்த்தி
முள்ள, அரவு அரசே - சர்ப்பராசனே, சீற்றம் ஒன்று இன்
கோபகாரணமானபகை யொன்று மில்லாமல், என் உருவ
தை - என் ரூபத்தை, சின எயிற்றால் - உக்கிரமுள்ள பல்
னல், இன்று மாற்றுதற்கு - இன்றைக்கு வேறாக்குவதற்
என் காரணம் - என்ன ஹேது, என்றான்—, எ - று. ஆல்
அசை.

ஏற்றமரில் என்பதற்கு ஏறுபோன்றவரோடு செய்யும்
ரில் எனவும் பொருள் கொள்ளத்தகும். சீற்றம், சின
இரண்டுந் தொழிற்பெயர்; சீறு - பகுதி, அம் - விகுதி, சின
பகுதி, அகரம் கெட்ட அம் விகுதி ; பகைக்கும் உக்கிரத்த
கும் ஆகுபெயர். உருவம்—ரூபமென்னும் வடமொழித்திரி
உரு, உருவு எனவும் வரும். என்—எவன் என்னுங் குறிப்
முற்றின் இடை குறைந்தது. தன்வாயாலேயே கடி என்
சொல்வித்த தந்திரநோக்கி, 'ஆற்றலரசே' என்றான். ச
டையில் வேலால் கொல்வது நிச்சயம் என்பதை, "ஏற்ற
ரில் வேல்" என்றது. (க

332. காயுங் கடகளிற்றாய் கார்க்கோ டகனென்பே
நீயிங்கு வந்தது யானினைந்து—காயத்தை
மாறாக்கிக் கொண்டு மறைந்துறைதல் காரண
வேறாக்கிற் றென்னான் விரைந்து.

332. "O thou who possessed angry and rutting ele-phants! my name is கார்க்கோடகன் Knowing that y had come to this place, in order that you may live in con-cealment, I hastened hither and changed your form."

(இ - ள்.) காயும் கட களிற்றாய் - கோபிக்கின்ற மதயா
யுள்ளவனே, என் பேர் கார்க்கோடகன்—, நீ இங்கு வந்த
நீ இவ்விடம் வந்ததை, யான் நினைந்து - நான் எண்ணி, கா

டு - (உன்) உடம்பை, மாறு ஆக்கிக்கொண்டு - வேறுருபப் பித்திக்கொண்டு, மறைந்து உறைதல் -(நீ) மறைந்து வாசஞ் செய்வது, காரணம் ஆ - ஹேது ஆக, விரைந்து- துரிதப்பட்டு மாறு ஆக்கிற்று - (யான்) வேருக்கியது, என்றான்—, எ-று.

வேறாக்கிற்று—தொழிற்பெயர், யானென்னு மெழுவாயைக் கொண்டது, இதுவும் எழுவாய் பெயராதலின் ஆயிற்றென் ந் தோன்றுப் பயனிலைகொண்டு முடிக்க. வடநூற் கொள் கையின்படி இது பாவேப்பிரபோகமாம், "அதாவதுகர்த்தாப் பெயர் தொழிற்பெயரால் முடிவது ; அப்பாஷையில் இங்கு கர்த்தாப்பெயர் மூன்றும் வேற்றுமையில் வரும் ; ஆயினும் பொருள் வேற்றுமை யின்மையால் இங்ஙனங் கொள்ளலாம் இவ்வாக்கியத்தை யுட்கொண்டஎன்றுனென்னும்பயனிலைாக கசன் என்னுந் தோன்று எழுவாயைக் கொண்டது. ஆக் கிற்று—ஆக்கு - பிறவினைப்பகுதி,று-விகுதி , இன்-இடைநிலை - ற் ஆயிற்று ; அகரச்சாரியைவரின் ஆக்கினது என்றும்.()

3. கூனிறால் பாயக் குவளை தவளைவாய்த்
தேனிறால் பாயுந் திருநாடா—கானில்
தணியாத வெங்கனலைத் தாங்கினை யிந்த
அணியாடை கொள்கென்று னங்கு.

333 " O thou, who possessest the beautiful country in which the curved இறால் fish, leaping, causes the honey from the black நெய்தல் flower to flow, as if from a honey comb, into the mouths of the frogs! you have destroyed the unquenchable fire in this forest, Accept therefore this beautiful garment" said கார்க்கோடகன்.

(இ - ள்.) கூன் இறால் பாய - வளைந்த இறால் மீன்கள் பாய்வதினாலே,குவளை - கருநெய்தற் பூக்களி னின்றும்,தவளை வாய் - தவளைகளின் வாயிலே, தேன் - தேனானது, இறால் பா ல்-தேன் கூண்டுபோலே பாயப்பெற்ற, திருநாடா - அழகிய நாட்டையுடையவனே, கானில் - காட்டில், தணியாத - ஆறாத,

வெம் கனலை தாங்கினாய் - வெப்பமான நெருப்பினின்று (என்னை) எடுத்தாய், (ஆதலின்) இந்த ஆடை ஆணி - இந்த அழகான வஸ்திரத்தை, கொள்க என்றான் - பெற்றுக்கொள் என்று சொன்னான் (கார்க்கோடகன்), எ - று. ஆங்கு - அசை.

' கூனிறால் — திருநாடா' என்பது நாட்டின் வளத்தை உணர்த்தியது; அதனால் அரசனது செங்கோற் சிறப்பு குறிக்கப்படும், இறால்மீன்கள் கரையில் துள்ளி மரங்களின் தேன் கூண்டுகள் மேல் பாய்வதனால் அவை குவளை தவளையின் வாயில் பாயும்படியான நாடு எனவு முரைக்கலா மாயினும் சிறப்பில்லை.

கனல் என்பது விஷ அக்கினி எனினும் அமையும். கனலை— இரண்டனுருபு நீக்கப் பொருளில் வந்தது; வேற்றுமை மயக்கம். வெங்கனலிற்றாங்கினாய் என்னலாம். என் விஷ அக்கினியைத் தாங்கினதற்குப் பரிஹாரமாய் இவ்வாடையைக் கொள் என்றானெனினும் அமையும்.

334. சாதி மணித்துகிலீ சாத்திற் றண்கழுநீர்ப்
போதின்கீழ் மேயும் புதுவரால்—தாதின்
துளிக்குநா நீட்டுந் துறைநாடர் கோவே
ஒளிக்குநா ணீங்கு முரு.

334. "O king who possessest the country surrounded by water in which the வரால் fish, which forages beneath the cool red kuvali flower, streches out its tongue to receive the drops of honey which fall from the pollen of that flower! If you put on this garment which resembles a genuine gem, the form which has this day left you will shine again."

(இ - ள்.) தண் கழுநீர் போதின்கீழ் - குளிர்ச்சியான செங்கழுநீர்ப் பூவின் கீழ், மேயும் புதுவரால் - மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற புதிய வரால்மீன், தாதின் துளிக்கு - அப்பூவின் தேன் துளிக்கு, நா நீட்டும்-நாக்கை நீட்டுகின்ற, துறை நாடர் கோவே - தண்ணீர்த் துறையுள்ள நாட்டாருடைய அரசனே

'தி மணி துகில் - சாதி மாணிக்கம்போன்ற இந்த வஸ்தி
த்தை, நீ சாத்தினால் - நீ தரித்தால், நாள் நீங்கும் உரு-
நாளில் நீங்கிய ரூபம், ஒளிக்கும்-விளங்கும், எ - று.

ஒளிக்கு நாள் - வெளிபடுதற்கு வேண்டிய நாளில், உரு
ங்கும் - இவ்வுரு நீங்கிவிடும் எனவுங் கொள்ளலாம். ஒளிக்
ம் என்பது, சித்திரிக்கும் கடைகணிக்கும் என்பவைபோல்
ளி என்னும் பெயரடியாய்ப்பிறந்த வினைமுற்றென அறிக.
'து—தேனுக்கு ஆகுபெயர். (கரு)

35. வாகு குறைந்தமையால் வாகுவனென் றன்னு
மம், ஆக வயோத்தி நகரடைந்து—மாகனகத்
தேர்த்தொழிற்கு மிக்கானீ யாகென்றான் செம்ம
னத்தாற், பார்த்தொழிற்கு மிக்கானைப் பார்த்து.

335 Addressing Nala, who excelled in governing the
orld by his right-mindedness, கார்க்கோடகன் said:—
You shall be known by the name of வாகுவன் on ac-
unt of your shrunken hand. Go to the town of Oudh
d may you there become celebrated in the act of driving
e great golden chariot."

(இ - ள்.) செம் மனத்தால் - செவ்வையான மனதினால்,
ர் தொழிற்கு மிக்கானை பார்த்து - பூமி யாளுஞ் செய்கை
ல் மிகுந்தவனாகிய நளனைப் பார்த்து, வாகு குறைந்
மையால் - கை குறைந்ததனால், வாகுவன் என்று—, உன்
மம் ஆக - உன்பேர் ஆகக்கடவது ; நீ அயோத்தி நகரை
டைந்து-நீ அயோத்தியா பட்டணத்தைச்சேர்ந்து, மா கன
த் தேர் தொழிற்கு - பெரிய சுவர்ண ரதம் ஓட்டும் வேலை
ல், மிக்கான் ஆகு - மேன்மை யுடையவனாகக்கடவை, என்
ன்—, (கார்க்கோடகன்), எ - று.

ஆக என்பது வியங்கோண் முற்று, வினையெச்சமுமாம். தொ
ற்கு—குவ்வுருபு இடப்பொருளில் மயங்கிவந்தது. காமக்
ரோதாதிகளின்றித் தயை தாக்ஷிணிய முதலியவை யுடை

தாதலின் செம்மனத்தால் என்றார். இது பாராளுந் தொழி
லின் மேன்மையாதற்கு ஏதுவாகலின் ஆல் உருபு வந்தது.

வாகுவன்—பாஹுகஃ என்கிற ஆரியத்தின் திரிபு. பாஹு
—கை, க என்பது பழிப்புப் பொருளில்வந்த விகுதி, பழிப்
பான கையையுடையவனென்பது பொருள். வாகுகன் எனப்
பாடங்கொள்ளலே தகுதி. (கச)

336. இணையாரு மில்லா னிழைத்த வுதவி, புணையா
கச் சூழ்கானிற் போனான்—பணையாகத், திண்
ணாக மோரெட்டுந் தாங்குந் திசையனைத்தும்
எண்ணாக வேந்த னெழுந்து.

336. Nala who possessed a heart esteemed by the in-
habitants of the eight corners of the world which are
supported by eight huge-bodied strong elephants, leaving
that place went on in the dense forest, the favor done to
him by the matchless கார்க்கோடகன் being an assistance
to him.

(இ - ள்.) பணை ஆகம் - பருத்த உடம்பையுடைய, திண்
நாகம் ஓர் எட்டும்-பலமான யானைகள் எட்டும், தாங்கும் திசை
அனைத்தும் - சுமக்கின்ற எல்லாத்திக்குகளும், எண் ஆகம்
வேந்தன் -சிந்திக்கும்படியான இருதயமுள்ள நளமகாராசன்,
எழுந்து - அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, இணையாரும் இல்
லான் - ஒப்பில்லாதவனாகிய கார்க்கோடகன், இழைத்த-உதவி
செய்த உபகாரம், புணை ஆக தெப்பமாக [சகாயமாக,] சூழ்
கானில் - சூழ்ந்த காட்டில், போனான்—, எ - று.

எத்திசையி லுள்ளவரும் தன் உள்ளத்தின் சீரைச்சிந்தித்
துக்கொண் டிருக்கும்படியானவன், ரூபம் மாறும்படி கார்க்
கோடகன் செய்ததைத் தனக்குச் சகாயமென்றே கொண்டு
போனான் என்பதாம். எண் நாகவேந்தன் எனப்பிரித்து
இழைத்த என்பதோடு கூட்டியு முரைக்கலாம்; அந்தப்பக்ஷத்
தில் இணையாருமில்லான்-நளன், சூழ்கானில் எண்ணாகவே

கன் - கார்க்கோடகன், இழைத்த வுதவி துணையாக எழுந்து
துணையாகத்தின்னுக மோரெட்டேர்தாங்குச் திசையனைத்தும்
போனுன் என அனுவயமுறையிற் பொருள்கொள்க. (கரு)

337. நினைப்பென்னுங் காற்றசைப்ப நெஞ்சிடையே
மூளுங், கனற்புகைய வேகின்றுன் கண்டான் —
பனிக்குருகு, தண்படா நீழற் றனிப்பேடை
பார்த்திரவு, கண்படா வேலைக் கரை.

337. Nala, whose mind was burning with fire which being fanned by his thought as if by a breeze emitted volumes of smoke, saw before him the sea which was restless even at night and which washed the coast of the country where the timid male birds eyed the solitary female bird which sheltered itself beneath the shade of the long-cool creeper.

(இ-ள்.) நினைப்பு என்னும் காற்று அசைப்ப-சிந்தையாகிய காற்று அசையச் செய்வதனுல், நெஞ்சிடையே - மனதிலே, மூளும் கனல் புகைய - பற்றிக்கொள்ளும் நெருப்பு புகை யெழும்பி நிற்க, வேகின்றுன் -வெந்துகொண்டிருக்கிற நளன் பனி குருகு-அச்சமுள்ள பறவைகள், தண் படாம் - குளிர்ச்சி யான பெருங்கொடிகளினது, நீழல் - நிழலில், தனி பேடை - தனித்திருக்கின்ற பெண்பறவையை, பார்த்து—, இரவு - இராத்திரியில், கண்படா - தூங்காமலிருக்கிற, வேலை கரை கடற்கரையை, கண்டான் —, எ - று.

மனதில் தமயந்தியை நீத்த துன்பம் நெருப்பைப்போல மூண்டு நிற்பதனுல் தாபமுற்றவனுகி அங்கிருந்து கடற்கரை வழியாகச்சென்றுர். துணிந்து பேடையிடஞ் செல்லாமையின் "பனிக்குருகு" என்றுர். குருகு — தகுதியால் சக்கரவாகம் எனக் கொள்ளவுமாம். (கசு)

338. கொம்ப ரிளங்குருகே கூறு திருத்தியால்
அம்புயத்தின் போதை யறுகாலால்—தும்பி

திறக்கத்தே னூறுந் திருநாடன் பொன்னை
உறக்கத்தே நீத்தேனுக்கொன்று.

338. "O thou young bird, perched on the bough of the tree You have not a word to say to me who deserted in her sleep, the beautiful daughter of the king of the excellent country of Vidarpa, where the beetles open with their six legs the bud of the lotus flower, thereby causing the honey to gush out."

(இ - ள்.) கொம்பர் இள குருகே-மரக்கொம்பின்மேலிருக்கிற இளமையான பக்ஷியே, அம்புயத்தின் போதை - தாமரை மொட்டை, அறு காலால் - ஆறு கால்களினுலே, தும்பி திறக்க - வண்டுகள் திறக்கையில், தேன் ஊறும் - தேன் சுரக்கும்படியான, திரு நாடன்-சிறப்பான விதர்ப்பநாட்டையுடையவனது, பொன்னை-பொன்போன்ற மகளை, உறக்கத்தே நீத்தேனுக்கு - தூக்கத்தில் விட்ட எனக்கு, ஒன்று-ஒரு பேச்சையும், கூறாது இருத்தி-சொல்லாமலிருக்கிறாய், எ - று. ஆல் - அசை.

நளன் கடற்கரையில் போகும்போது தமயந்தியை நீத்த விசனத்தினால், இவ்வாறு நினைத்துச் சொல்லிக்கொண்டுபோனானென்பதாம்- (கஎ)

339. புன்னை நறுந்தாது கோதிப் பொறிவண்டு, கன்னிப் பெடையுண்ணக் காத்திருக்கும் — இன்னருள்கண், டஞ்சினா னவி யழிந்தா னறவுயிர்த்து, நெஞ்சினா லெல்லா நினைந்து.

339. Nala, observing the sweet grace with which the spotted beetle, after having picked with its legs the beautiful fragrant pollen of the punnai flower, waited till the fair female bee first imbibed the honey, was disturbed in his mind and heaved a deep sigh, and pondering over all that he had done, he felt his life as it were ebbing away.

(இ - ள்.) புன்னை நறு தாது - புன்னைப் பூவின் வாசனை
புள்ள பூந்தாதை, கோதி - அலகினால் குத்தி, பொறி வண்டு-
புள்ளிகளுள்ள வண்டானது, கன்னி பெடை - அழகிய
பெண்வண்டு, உண்ணை - (அத்தேனை) யுண்ணுதற்கு, காத்
திருக்கும் - காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற, இன் அருள் கண்டு
இனிமையான கிருபையைப் பார்த்து, அஞ்சினன் - பயப்பட்
டவனாகி, அற உயிர்த்து - மிகப் பெருமூச்செறிந்து, நெஞ்சி
னால் - மனதினால், எல்லாம் நினைந்து - தான் செய்தவைகளை
யெல்லாம் நினைத்து, ஆவி அழிந்தான் - உயிரழியப் பெற்
றான், [மூர்ச்சித்தான் நளன் என்கிறபடி], எ-று.

நாலறிவுயிரான தும்பியும் பெண்பால் வைத்த அருளை யான்
கொன்றேனே யென்று அறத்துக்கு அஞ்சினா னென்பதாம். ()

40 காதலியைச் காரிருளிற் கானகத்தே கைவிட்ட
பாதகனைப் பார்க்கப் படாதென்றோ—நாதம்
அளிக்கின்ற வாழிவா யாங்கலவ வோடி
ஒளிக்கின்ற தென்னோ வுரை.

340. "O crab Tell me why you thus run away from me and hide yourself in the roaring ocean. Is it because you think you should not look upon the face of a sinner like myself, who deserted his dear consort in the thick darkness of the forest? or is it from any other reason?"

(இ - ள்.) அலவ - ஓ நண்டே, காதலியை - பிரியமான
நாயகியை, கார் இருளில் - மிகுந்த இருட்டிலே, கானகத்தே
கைவிட்ட பாதகனை-காட்டிலே அறவிட்ட பாவியை [என்னை,]
பார்க்க படாது என்றோ - பார்ப்பது கூடாதென்று நினைத்
தா, நாதம் அளிக்கின்ற ஆழிவாய் - தொனியை யுண்டாக்கு
கின்ற சமுத்திரத்தில், ஓடி ஒளிக்கின்றது - (நீ) ஓடி ஒளித்துக்
கொள்ளுதல், என்னோ - (வேறு காரணம்) யாதோ, உரை -
சொல், எ - று. ஆங்கு - அசை.

இங்ஙனம் நண்டைநோக்கி நளன் கூறினன். இதையும் பாவேப் பிரயோகமாக் கொள்ளலாம். [பெயரியல்-ருச-வது] சூத்திரத்தினல் அலவ என்று விளியுருபாயிற்று. (கக

341. பானலே சோலைப் பசுந்தென்றல் வந்துலவுங்
கானலே வேலைக் கழிக்குருகே—யானுடைய
மின்னிமைக்கும் பூணளவ் வீங்கிருள்வா யாங்கு
ணர்ந்தால், என்னினைக்குஞ் சொல்வீ ரெனக்கு.

341. "O thou dark-hued kuvali flower O thou sea shore on which blow the fresh south winds which pass through the groves; O crane, who art in the gulf adjoining the sea, Tell me what will be the thoughts of my wife, who is adorned with glittering jewels, when she awakes in that dense forest"

(இ - ள்.) பானலே - நீலோற்பலமே, சோலை - தோட்டங்களோடு கூடிய, பசுந்தென்றல் - பசுமையான தென்றற் காற்று, வந்து உலவும் - வந்து வீசுகின்ற, கானலே - கடற்கரையே, வேலை கழி குருகே - கடலைச்சேர்ந்த கழியினிடத்துள்ள நாராய், யான் உடைய - யான் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட, மின் இமைக்கும் பூணள் - காந்தி விளங்கு மாபரண முடைய தமயந்தி, அவ் வீங்கு இருள்வாய் - அந்தப்பெருத்த இரவில், உணர்ந்தால் - விழித்துக்கொண்டால், என் நினைக்கும் - யாது நினைப்பாள், எனக்கு சொல்வீர் - எனக்குச் சொல்லுங்கள், ஏ - ஆங்கு - அசை.

சோலையென வேறிருத்தலால் கானல் என்பது கரைக்கே கொள்ளப்பட்டது. (உo)

342. போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் குழற நடுங்குறுவாய்—தீவாய்
அரவகற்று மென்போல வார்கலியே மாதை
இரவகற்றி வந்தாய்கொ லின்று.

342. "O sea! you roll backwards, and forwards, and roaring tremble shaking the ships that float on the surface. Have you also, like myself, who saved the serpent from the fire, deserted your wife this night?"
N. B.—The king is troubled for having parted his family and is trembling while his tongue falters.

(இ-ள்.) ஆர்கலியே - சமுத்திரமே, போவாய் வருவாய் - போகிறாய் (மறுபடி) வருகிறாய், புரண்டுவிழுந்து—, இரங்கி - ஒலித்து (=பரிதவித்து), நாவாய்-கப்பல் (=நாகக்கோடுகூடிய வாய்), குழற - அலைய (=தடுமாறிப்போக), நடுங்குறுவாய் - நடுங்குகின்றாய் (ஆதலின்,) தீவாய் அரவு அகற்றும்-நெருப்பி னின்றும் பாம்பை நீக்கின், என் போல - என்னைப்போல் (நீயும்,) மாதை - பெண்பிள்ளையை, இன்று - இன்றைக்கு, இரவு - இராத்திரியில், அகற்றி வந்தாய்கொல் - நீங்கி வந்தை யோ, எ-று.

இதில் தனக்குங் கடலுக்குஞ் சிலேடை யிருப்பது காண்க. இவ்வாறு நளமகாராசன் துயரத்தோடு கடற்கரையில் சென்றது, பொதுவியற்றிணையின் பாகுபாடான சுரநடை யென்பதோடு ஒத்திருப்பதனால் அத்திணையி னோர்துறையாகக் கொள்ளவேண்டும். தமயந்தி புலம்பிச்சென்றதும் முதுபாலையோ டொத்திருத்தலி னிவ்வாறே. குறையுங் குற்றமு மில்லாத ஆரிய வலங்கார நூலின்படி இது கருணரசத்திற்சேர்ந்து சஞ் சாரி பாவங்களுள் அடங்கும். (உக)

343. முன்னீர் மடவார் முறுவற் றிரள்குவிப்ப
நன்னீ ரயோத்தி நகரடைந்தான்—பொன்னீர்
முருகுடைக்குந் தாமரையின் மொய்ம்மலரைத்
அருகுடைக்கு நன்னாட் டரசு. [தும்பி

343. The king of the country of Nidatha, where the beetles approaching the excellent flower of the lotus, which surpasses the natural beauty of gold, cause the

honey to flow out of it, passed along the sea-shore where the maidens laughed immoderately at his appearance, and reached the fertile town of Oudh.

(இ - ள்.) பொன் நீர் - பொன்னின் குணமாகிய, முருகு உடைக்கும் - அழகை உடைந்துபோகச் செல்கிற [பொன்னிலும் அழகான என்கிறபடி,] தாமரையின் —, மொய் மலரை - பெருமையான பூவை, தும்பி - வண்டுகள், அருகு - சமீபத்தில் [கிட்டச் சென்று,] உடைக்கும் - தேன் ஒழுகும்படி மலர்த்துகிற, நன்னாட்டு அரசு - நல்ல நிடதநாட்டின் அரசன், முன்னீர் - கடற்கரையிலுள்ள, மடவார் - பட்டினப் பெண்கள், முறுவல் திரள் - சிறிப்பின் கூட்டத்தை, குவிப்ப - சேர்க்க [மிகச்சிரிக்க,] நல் நீர்-நல்ல நீர்வளமுள்ள, அயோத்தி நகர் - அயோத்தியா பட்டணத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ-று.

அரசனுடைய விகாரரூபத்தைக் காண்பது சிறித்தற்கேது.

பொன் நீர்-பொன்னின் குணமுள்ள, முருகு உடை-தேனையுடைய, குந்தா - குந்திநிற்காத படிந்து நிற்கிற,] மரையின்-தாமரையின், எனவும் உரைக்கலாம். அதுவலிமை.

முன்னீர் — முந்திப்படைத்த நீர்; கடலுக்கு ஆகுபெயர். ஜலத்தை முதலிற் படைத்தார் கடவுள் என்று சாஸ்திரம்; இச்சொல் முந்நீர் எனத் தந்நகர முடையதா யிருக்கின், அதற்குப்பொருள், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழிலுஞ் செய்யு நீர் என்பதாம். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர் மழைநீர் ஆகிய மூன்றுநீர் எனப் பொருளுரைப்பாரு முளர்.()

344. மான்றேர்த் தொழிற்கு மடைத்தொழிற்கு மிக்
கோனென், றான்றேய்க்கும் வேலா னுயர்நற
வத்—தேன்றோய்க்குந், தார்வேந்தற் கென்வரவு
தானுரைமி னென்றுரைத்தான், தேர்வேந்தன்
வாகுவனாய்ச் சென்று.

344. King Nala, having gone there under the name
குவன் told the attendants to inform the king who
ssessed a lance strong enough to pierce the flesh of his
versaries, and who was adorned with a garland wet
th excellent and fragrant honey, of his arrival, and also
tell him that he was an adept in the art of driving a
rse-chariot and of cooking.

(இ - ள்.) தேர் வேந்தன் - நளமகாராசன், வாகுவன் ஆய்
ன்று - வாகுவனென்னும் பெயரை யுடையவனாய்ப் போய்,
ன் தேர் தொழிற்கும் - குதிரைகட்டிய தேரைச்செலுத்துந்
ாழிலுக்கும், மடை தொழிற்கும் - சோற்றைச் சமைக்குந்
ாழிலுக்கும், மிக்கோன் என்று - (நான்) விசேஷமானவ
ன்று, ஊன் தேய்க்கும் - பகைவருடைய மாமிசத்தை
ப்படுத்தவல்ல, வேலான் - வேலையுடையவனாகிய, உயர்
வம் தேன் - உயர்வான வாசனையுள்ள தேனில், தோய்க்கும்
ர் வேந்தற்கு - நனைக்கப்பட்டிருக்கிற மாலைதரித்த அரச
க்கு, என் வரவு-என்னுடைய வருகையை, உரைமின் என்று
ால்லுங்களென்று, உரைத்தான் - சொல்லினான், எ - று.
ன் - அசை.

ஊன் தேய்க்கும் வேலான் என்பதைத் தேர்வேந்தனுக்கு
சேஷணமாகவும் உரைக்கலாம். இவ்வாறு தூதரோடுசொன்
ன். உரைமின் - [வினையியல் சஅ - வது] சூத்திரத்தி
ல் ஏவற்பன்மைக்கு மின் விகுதிவந்தது. ஊன்றேய்க்கும்
லான் என்பது, தார்வேந்தன் என்பதோடு இருபெயரொட்
பண்புத்தொகையா முடிந்தது. மான்—னகரம் சாரியை
ருபு - கூ - சூத்திரம்.] நான்மிக்கோன் என்றது ஓரிடம்
விடந் தழுவியது. (உரு)

5. அம்மொழியைத் தூத ரரசற் கறிவிக்கச்
செம்மொழியாத் தேர்ந்ததனைச் சிந்தித்தே-இம்
மொழிக்குத், தக்கானை யிங்கே தருமி னென
வுரைக்க, மிக்கானுஞ் சென்றான் விரைந்து.

345. When the messengers had delivered that messa[ge] to the king, he thought over it, and believing it to [be] true, told them to bring him the man who was ab[le] to utter those words. And Nala hastened into h[is] presence.

(இ - ள்.) அம் மொழியை - அந்தப்பேச்சை, தூதர் - செ[ய்]தியறிவிப்போர், அரசற்கு அறிவிக்க - அவ்வரசனுக்குத் [தெரி]விக்கையில், அதனை சிந்தித்து - அப்பேச்சை யாலோசித்[து] செம் மொழி ஆ தேர்ந்து - சத்திய வசனமாகத் தெளிந்[து] இம்மொழிக்கு தக்கானை - இப்பேச்சுக்குத் தகுந்த யோக்[கி]யதை யுடையவனை, இங்கே தருமின் என்-இவ்விடத்தில் இ[ட்டு]க்கொண்டு வாருங்களென்று உரைக்க - (அயோத்தி ய[ர]சன்) சொன்னதனால், மிக்கானும்-மேலான நளனும், விரைந்[து] சென்றான் - துரிதப்பட்டுச் சென்றான், எ-று.

உரைக்க வென்னுஞ் செயவெ னெச்சம் இங்குஇறந்தகால[த்]தில் வந்தது. மிக்கானும்—எச்சவும்மை. மிக்கான்—மிகு எ[ன்]னும்முதனிலைமேற்பிறந்தஇறந்தகால வினையாலணையும்பெய[ர்]. மிகு - பகுதி இரட்டிக் காலங்காட்டியது, ஆன் - விகுதி. (உ[௪])

346. பொய்யடையாச் சிந்தைப் புரவலனை நோக்கி[த்]
தன், செய்யமுகமலர்ந்து தேர்வேந்தன்-ஐயா[நீ]
எத்தொழிற்கு மிக்கா னியாது பெயரென்று[ம்]
கைத்தொழிற்கு மிக்கானைக் கண்டு.

346. Looking at Nala, into whose thoughts a lie nev[er] entered, the king of Oudh, his beautiful countenan[ce] blooming, asked :—" Sir, in what work do you exce[l]? What is your name ?" Then, addressing the king of Ou[dh] who excelled in the great art of governing.

(இ - ள்.) பொய் அடையா சிந்தை - பொய் சேராத [சிந்தையை உடை]யுள்ள, புரவலனை நோக்கி - நளமகாராசனைப்பார்த்து, [தன்] செய்ய முகம் மலர்ந்து - தன்னுடைய செம்மையான மு[கம்]

ரப்பெற்று, தேர் வேந்தன்-அயோத்தி யரசன், ஐயா நீ—, ந்தொழிற்கு மிக்கான் - எந்தத்தொழிலில் மிகுந்தவன், து பெயர் - உன்பேர் என்ன, என்றான்—, * கைத் தொழிற்கு - மேன்மையான தொழிலில் [அரசாட்சியில்,] மிக் னை கண்டு - மேலான அவ்வயோத்தி மன்னனைப் பார்த்து, - று.

* இது பிற்பாட்டோடு சேரத்தக்கது. கைத்தொழிற்கு மிக் னைக்கண்டு என்பதற்கு நளனைக்கண்டு இப்படி யுரைத்தா னெனப் பொருள் கூறலாமாயினும் முதலடியோடு கூறியது றலாம், ஆதலின் சிறப்பிலதாம். புரவலன் - புரத்தலிலே ல்லவன், புரத்தல் - காத்தல்.

கையென்பது படைவகுப்புக்கும் பேராதலால் படைவகுப் த் தொழிலில் மிக்கானெனவும் பொருள் கூறலாம். கையிற் ெய்யவல்ல எல்லாத் தொழிலிலும் எனப்பொருள் கூறினும் மையும். கை - நீட்சி மேன்மைக்கும் பெயர் [மெய் - புண ல் -, கூ - ஆம்] சூத்திரத்தினுல் மிக்கானியாது எனவந்தது ம்மையில் மை கெட, பெயரெச்ச விகுதியாகிய அ வர ன்னின்ற மகரம் யகரமாத்திரிந்து தனிக்குறின் முன்னொற் கிய அது இரட்டி,செய்ய ஆயிற்று. மலர்ந்து என்னுஞ்சினை னை என்றானென்னு முதல்வினை கொண்டது. (உரு)

47. அன்ன மிதிப்ப வலர்வழியுந் தேறல்போய்ச்
செந்நெல் விளைக்குந் திருநாடர்—மன்ன
மடைத்தொழிலுந் தேர்த்தொழிலும் வல்லன்
யா னென்றான், கொடைத்தொழிலின் மிக்கான்
குறித்து.

347. Nala, who excelled in charity, said:—“O king the inhabitants of the excellent country in which the ney which flows from the lotus flowers, on which the ans tramble, causes the good paddy to grow ! ‘I excel cookery and in the art of chariot-driving.’

(இ - ள்.) கொடை தொழிலில் மிக்கான் - ஈகையி மிருந்தவனாகிய [வள்ளலாகிய] நளன், குறித்து - தன் பே சுக்கு இலக்காகவைத்து, அன்னம் மிதிப்ப - அம்சபக்ஷிக மிதிப்பதனால், அலர் வழியும் -தாமரைமலர்களினின்றும் வ கின்ற, தேறல் போய் - தேன் ஓடி, செம் நெல் - செந்நெ பயிரை, விளைக்கும் - விளையச் செய்கிற, திருநாடர் மன்ன மேன்மையான நாட்டி லுள்ளவர்க்கு அரசனே, யான் - மடைத்தொழிலும் - சமைக்குந் தொழிலிலும், தேர் தொ லும் - தேர்செலுத்துந் தொழிலிலும், வல்ல - சாமார்த்தி முடையேன், என்றான் —, எ-று.

வல்லன் — தன்மை யொருமைக் குறிப்புமுற்று. சென்ன எனப் பாடமோதி தேட்கெண்டையென்னு மீன்களை வள கிற எனப் பொருள்கொள்ளக் கூடுமாயினும் அது சிறப்ப றென்க. (உ

348. என்னை யிருங்கானி னீத்த விகல்வேந்தன்
தன்னைநீ நாடுகெனத் தண்கோதை—மின்னுப்
புரைகதிர்வேல் வேந்தன் புரோகிதனுக் கிந்த
உரைபகர்வ தானா ளுணர்ந்து.

348. Damayanti, knowing him to be a man of discer-ment, said to the family priest of king Bhima, who w armed with a lance as bright as lightning, "Go a find out the hero Nala who deserted me in the wid forest."

(இ - ள்.) தண் கோதை - குளிர்ச்சியான மாலையைத் தரி தவள் [தமயந்தி,] உணர்ந்து-(இவன் அறிய வல்லவனென் தெரிந்து, மின்னு புரை - மின்னலை ஒத்திருக்கிற, கதிர் வே வேந்தன்-காந்தியுள்ள வேலைத்தரித்த வீமராசனுடைய, புரோ கிதனுக்கு - வைதிக காரியஞ் செய்விக்கும் ஆசாரியனுக் என்னை —, இரு கானில் நீத்த - பெரியகாட்டில் விட்ட, இக வேந்தன் தன்னை - வீரமுள்ள நளமகாராசனை, நீ நாடுக என

தேடியறி என்று, இந்த உரை - இந்தப்பேச்சை, பகர்வ
ஞள் - சொன்ஞள். எ - று.

பகர்வது - பகர்தல்,ஆஞள் - உண்டாகப்பெற்ருள்; சொல்ல
ஞன் முதலியவைகளையும் மிவ்வாறே கொள்க. "மின்பின்
ர் கன் தொழிற்பெயரனைய" என்னுஞ் சூத்திரத்திஞல் உக
சாரியைப் பெற்று மின்னு என்ருயிற்று."இயல்பினும்விதியி
ம்"என்கிற பொதுவிதியால் வலிமிகுந்தது.'புரோகிதனுக்கு
ன நான்கனுருபு கோடற்பொருளில் வந்தது. தண்கோதை -
ன்மொழித்தொகை (உஎ)

[தமயந்தி புரோகிதனுக்கு நளனைக்கண்டுபிடிக்கு
முபாய முரைத்தது.]

9. காரிருளிற் பாழ்மண்ட பத்தேதன் காதலியைச்
சோர்துயிலி னீத்த றுணிவன்ருே — தேர்வேந்
தற், கென்றறைந்தா னேர்நின் றெதிர்மாற்றந்
தந்தாரைச், சென்றறிந்து வாவென்ரு டேர்ந்து.

349. Damayanti after consideration spoke thus:—"Re-
n after finding him out who confronts you and gives
answer to the question, 'Was it not courageous in the
ariot-driving king to desert his beloved consort in the
ck darkness, leaving her in the ruined Mandapam
en sleep had overcome her senses?"

(இ - ள்.) கார் இருளில் - கரிய இருளிலே பாழ் மண்ட
தே—, தன் காதலியை - தன்னுடைய ஆசைகூர்ந்த மனை
யை, சோர் துயிலில் நீத்தல்-மனமோய்ந் திருக்கும்படியான
க்கத்தில் விட்டுப்போதல், தேர் வேந்தற்கு - தேராளு
சனுக்கு, துணிவன்ருே -தைரிய மல்லவோ,என்று அறைந்
ல் - என்று சொன்ஞல், நேர் நின்று - எதிரில்நின்று,எதிர்
ற்றம் தந்தாரை-மறுமொழிகொடுத்தவரை, சென்று அறிந்
வா - போய்த் தெரிந்துகொண்டு வா, என்ருன் தேர்ந்து -
ன்று நிச்சயித்துச் சொன்ஞள் (தமயந்தி), எ - று.

இச்சங்கதி தனக்கு மவனுக்குமே தெரிந்த ரகசியமாதலால் குத்துப்பாடாக இதை யெடுத்துரைக்கும்போது அக்குத்துப் பாடு நெஞ்சிலுறைத்து அவனே மறுமொழி கூறலாவா னென்பது தேர்ந்தென்பதின் கருத்து. தந்தாரை யென்பது உயர்வினால் ஒருமையிற்பன்மை. சோர்ந்துயில் — வினைத்தொகைத் தொடர். கருமையான இருள் - காரிருள், கருமை பெருமை, கறுப்புமாம், நெருங்கிய இருட்டு என்றபடி. (உஅ)

350. மின்னாடு மால்வரையும் வேலையும் வேலைசூழ்
நன்னாடுங் கானகமு நாடினான்—மன்னு
கடந்தாழ் களியானைக் காவலனைத் தேடி
யடைந்தா னயோத்தி நகர்.

350. Having travelled over high mountains upon which the lightning played, and over seas, as well as through the good countries surrounded by the seas and through the forests, he entered the town of Oudh, in search of king Nala, who (once) possessed standing and rutting elephants.

(இ-ள்.) [அந்தப் புரோகிதன் மின் ஆடும்-மின்னல் விளங்கப்பெற்ற, மால் வரையும் - பெரிய மலைகளிலும், வேலையும் - சமுத்திரத்திலும், வேலைசூழ் நல் நாடும் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த நல்ல தேசங்களிலும், கானகமும் - காடுகளிலும், நாடினான் - சென்றவனாகிய, மன்னு - நிலைபெற்ற, கடம் தாழ் - மதப்பெருக்கு ஒழுகப்பெற்ற, களி யானை காவலனை - மதயானையையுடைய நளமகாராஜனை, தேடி—, அயோத்தி நகர் அடைந்தான் - அயோத்தியா பட்டணத்தைச் சேர்ந்தான், எ-று.

மின் நாடு எனவும் பிரியும், மேகமண்டலத்தை யளாவிய என்றபடி. வேலை என்பது கடனடுவிலுள்ள தீவுகளை.

கடம்—வடசொல், யானைக்கன்னத்தின்பெயர், அதில் வழியும் மதநீருக் காகுபெயராயிற்று. (உக)

51. கானகத்துக் காதலியைக் காரிருளிற் கைவிட் (2)
டுப், போனதுவும் வேந்தற்குப் போதுமோ —
தானென்று, சாற்றினா னந்தவுரை தார்வேந்தன்
றன்செவியி, லேற்றினான் வந்தா னெதிர்.

351. " Is it fit that a king should desert his wife in the forest and in the thick darkness ?" Thus spake (புரோகிதன்) and Nala, having heard those words, confronted him thus.—

(இ - ள்,) கானகத்து - காட்டில், காதலியை - மனைவியை கார் இருளின் - பேரிருளில், கைவிட்டு போனதுவும் - விட்டு நீங்கிய செயலும், வேந்தற்கு போதுமோ என்று சாற்றினான் - அரசனுக்குத் தகுமோவென்று சொன்னான் (புரோகிதன்; அந்த உரை - அந்த வார்த்தையை, தார் வேந்தன்-நளன் தன்செவியில் ஏற்றினான் - தன்காதிற் கொண்டவனாகி, எதிர் வந்தான் - (புரோகிதனுக்கு) எதிரிலே வந்தான், எ - று தான் - அசை. ஓ - எதிர்மறை (௩௦)

[எதிரில்வந்து நளன் சொல்லிய மறுமொழி.]

352. ஒண்டொடி தன்னை யுறக்கத்தே நீத்ததுவும் (3)
பண்டை விதியின் பயனேகாண் — தண்டரளப்
பூத்தாம வெண்குடையான் பொன்மகளை வெவ்
வனத்தே, நீத்தானென் றையுறே னீ.

352. " Consider the desertion in her sleep of the wife adorned with glittering bangles, as the predestined result of Fate, and do not suppose that the king, whose white umbrella is adorned with circlets of cool pearls, abandoned the beautiful maiden in the sultry forest," said Nala.

(இ - ள்-) ஒள் தொடி தன்னை -பிரகாசமான வளையலணிந்த காதலியை, உறக்கத்தே நீத்ததுவும் - தூக்கத்தில் கைவிட்டதும், பண்டை விதியின் பயனே - பழமையான விதியின்

பலனே, காண் - யோசி; தன் தாளம் பூ தாமம் - குளிர்ச்சியான முத்துக்களின் அழகிய மாலைகள் சூழ்ந்த, வெள் குடையான் - வெள்ளைக்குடையுள்ள அரசன், பொன்மகளை - பொன்போன்ற பெண்ணை, வெம் வனத்தே நீத்தானென்று - வெப்பமான காட்டிலே விட்டானென்று, நீ ஐயுறேல் - நீ சந்தேகப்படாதே, எ - று. பொன் - திருமகளுமாம்.

ஐயுறேல்—எதிர்மறை யேவலொருமை. (௩க)

353. எங்க ணுறைந்தனைகொ லெத்திசைபோய் நாடினைகொல், கங்கைவள நாட்டார்தங் காவலனை—அங்குத், தலைப்பட்ட வாறுண்டோ சாற்றென்றாள் கண்ணீர், அலைப்பட்ட கொங்கையா ளாங்கு

353. Damayanti, upon whose breasts her tears flowed in wavelets, said:—" Tell me where you went. In what corner of the earth did you seek for my husband, the king of the fertile country of Nidatha, surrounded by the water of the Ganges? Did anything relating to this matter happen ?"

(இ-ள்.) [இச்செய்தி தெரிந்து குண்டினபுரஞ் சென்ற புரோகிதனை நோக்கித் தமயந்தி] கண்ணீர் - கண்ணீரானது அலைப்பட்ட - அலைகளைகொண் டிருக்கின்ற, கொங்கையாள் - தனங்களையுடையவளாகிய, எங்கண் உறைந்தனை- எங்கேபோயிருந்தாய், கங்கைவள நாட்டார்தம் காவலனை - கங்கைசூழ்ந்த வளப்பமுள்ள நிடதநாட்டாருடைய அரசனுகிய என் நாயகனை, எத்திசை போய் நாடினை - எந்தத் திக்கிற்சென்று தேடினாய், அங்கு - நீ சென்ற இடங்களில், தலைப்பட்ட ஆறு - சேர்பட்ட வகை, உண்டோ—, சாற்று என்றாள் - சொல்லென்று சொன்னாள். எ - று.

கொல் - இரண்டும், ஆங்கும் - அசை. தலைப்படுதல் - சேர்படுதல். (௩உ)

354. வாக்கினான் மன்னவனை யொப்பான் மறித்தொரு
கால், ஆக்கையே நோக்கி னவனல்லன்—பூக்
கமழும், கூந்தலாய் மற்றக் குலப்பாக னென்
றுரைத்தான், ஏந்துநூன் மார்ப னெடுத்து.

354. That Brahmin, who wore upon his breast the sacred thread, said:—"That charioteer, in his speech resembles a king, and again, if we look at his body, he does not appear a king."

(இ - ள்.) ஏந்தும் நூல் மார்பன் - பூணூலைத் தாங்கிய மார்பையுடைய அந்தப் பிராமணன், பூ கமழும் கூந்தலாய் - மலர் வாசிக்கின்ற கூந்தலை யுடையவளே, அ குல பாகன்- (நீசொல்லியபடி பரீக்ஷிக்கப்பட்ட) அந்த மேன்மையான தேர்ப்பாகனொருவன், வாக்கினால் - பேச்சினாலே, மன்னவனை ஒப்பான் - அரசனை ஒத்திருக்கின்றான், மறித்து ஒருகால் -திரும்பி யொருதரம், ஆக்கையே நோக்கில் உடம்பை பார்த்தாலோ, அவன் அல்லன் - அரசன் அல்லன், என்று எடுத்து உரைத்தான்- என்று விளக்கக் காட்டிச்சொன்னான், எ - று மற்று - அசை

பூக்கமழும் — "பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்" என்றதனால் வன்மையும் தோன்றிபது. (௬௬.)-

355. மீண்டோர் சுயம்வரத்தை வீமன் திருமடந்தை
பூண்டாளென் றந்தணநீ போயுரைத்தால் —
நீண்ட, கொடைவேந்தற் கித்தூரந் தேர்க்
கோலங் கொள்வான், படைவேந்த னென்றாள்
பரிந்து.

355 "O Brahmin! If you go and say to that charitable king that the excellent daughter of Bhima is holding another Swayamvaram ceremony, king Nala the possessor of armies, will come to this distant place in his disguise of a charioteer." Thus spoke Damayanti, with a troubled mind.

(இ-ள்.)[அதைக்கேட்டுத் தமயந்தி] அந்தண - வேதியனே வீமன் திரு மடந்தை - வீமராசனுடைய சிறப்புள்ள மகள், மீண்டு - மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரத்தை பூண்டாள் என்று - ஒரு சுயம்வரச்சடங்கை ஏற்றுக் கொண்டாளென்று, நீ போய் உரைத்தால் -நீ போய்ச் சொன்னால், நீண்டகொடை வேந்தற்கு - மிகுந்த ஈகையுள்ள அவ்வரசனுக்கு, படை வேந்தன் - சேனைகளையுடைய நளமகாராசன், இந்தூரம்-இவ்வளவுதூரத்துக்கு, தேர் கோலம் கொள்வான் -தேரோட்டுங் கோலத்தைப்பூண்பான், என்றாள், பரிந்து - என்று இரங்கிச் சொன்னாள், எ - று.

பரிந்து -அன்புகூர்ந்து, என்னவுமாம்- சுயம்வரம்—தானே புருஷனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல். (ந௲)

356. எங்கோன் மகளுக் கிரண்டாஞ் சுயம்வரமென்
றங்கோர் முரச மறைவித்தான்— செங்கோலாய்
அந்நாளு நாளை யளவென்று னந்தணன்போய்த்
தென்னாளுந் தாரானைச் சேர்ந்து.

355. That Brahmin, having departed, came to the king of Oudh, who wore a garland which excelled all others in beauty, and said:—" O king! A second Swayamvaram is being held for Damayanti, the daughter of our monarch, who has commanded the drum to be beaten The time is within to-morrow."

(இ - ள்,) அந்தணன் போய் - புரோகிதன் போய், தென் ஆளும் தாரானை - அழகை யாளுகின்ற மாலையையுடைய அயோத்தி யரசனை, சேர்ந்து—,செங்கோலாய் - அரசனே, எங்கோன் - எங்களரசன் மகளுக்கு -தன்மகளாகிய தமயந்திக்கு, இரண்டாம் சுயம்வரம் என்று-இரண்டாவது சுயம்வரம் நடக்கின்றதென்று, அங்கு-அவ்விடத்தில், ஓர் முரசம் அறைவித்தான் - ஒரு பேரிகையை யடிக்கச் செய்து, அந்நாளும் - அந்தத்தினமும், நாளை அளவு - நாளைவரையிலிருக்கின்றது, என்றான்,—எ - று.

தென் என்பது இசையுமாம்; ஆகவே வண்டிசைப்பாட்டை யாளுகின்ற தாரான் எனவுமுரைக்கலாம்.

அந்தணன்—அழகிய தண்மையுள்ளவன், தண்மை -குளிர்ச்சி, அதாவது இருபை ; காரண விடுகுறிப்பெயர். அறைவித்தான்—முற்றெச்சம். (௩௫)

357. வேத மொழிவாணன் மீண்டுஞ் சுயம்வரத்தைக்
காதலித்தாள் வீமன்றன் காதலியென் — றோதி
னான், என்செய்கோ மற்றிதனுக் கென்றா னிகல்
சீறும், மின்செய்த வேலான் விரைந்து.

357. புரோகிதன் who was skilled in the Vedas, said:—"The daughter of Bhima wishes for a second Swayam-varam." And to this, the king of Oudh, who was furious against his adversaries, and who possessed a lance which emitted lightning, replied:—"What shall I do in this matter?"

(இ - ள்.) வேத மொழி வாணன் - வேத சாஸ்திரங்களில் வல்லவனாகிய புரோகிதன், வீமன் தன் காதலி - வீமன் மகள், மீண்டும் - திரும்பியும், சுயம்வரத்தை காதலித்தாள் என்று- சுயம்வரத்தை விரும்பினாளென்று, ஓதினான் - சொன்னான், இதனுக்கு என்செய்கோ-இதற்கு என்னசெய்வேன், என்றான் விரைந்து - என்று துரிதப்பட்டுச் சொன்னான், (யாரெனில்) இகல் சீறும் - சத்துருக்களை கோபிக்கின்ற, மின் செய்த வேலான் - மின்னலை யுண்டாக்கும் வேலையுடைய அயோத்தியரசன், எ - று மற்று - அசை.

தமயந்தி மறு சுயம்வரத்தை விரும்பினாளென்று புரோகிதன் சொன்னானே அதற்கு என்செய்வே னென்று நளனை நோக்கி அரசன் விரைந்து சொன்னா னென்பதாம். செய்கு — தன்மை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று; கு - விகுதியே காலங்காட்டும். ஓ— தன்பக்குறிப்பு.

சுயம்வரத்தில்அயோத்தியரசன்தன்மீதுமிக்ககாதல்கொ
ட்டதை யறிந்திருப்பதினால் தமயந்தி அங்ஙனம் அவனுக்
தெரிவித்தாள். "ஆசை கொண்டான் பித்தங் கொண்டா
என்கிற பழமொழிப்படி அவ்வரசன்இச்செய்திமெய்யென்
நம்பி பிரயாணமானானென அறிக. நளன்அவனிடத்துத்தே
பாகனா யிருப்பதனால் அவசியம் இங்கு வருவான் என்ப
முக்கியக்கருத்து. (உ

358. குறையாத கற்பினாள் கொண்டானுக் கல்லால்
இறவாத வேந்திழையா ளின்று—பறிபீறி
நெல்லிற் பருவரா லோடு நெடுநாடா
சொல்லப் படுமோவிச் சொல்.

358. "King of the extensive country in which t
large வரால் fish, forcing themselves out of the bag in
which they are thrown jump into the field of corn, C
Damayanti, whose disposition is full of chastity, and w
thinks of no one else save her husband, be capable, th
day, of such speech ?"

(இ-ள்.) [அதற்கு நளன் சொன்னது] பறி பீறி-மீன் போ
கின்ற தொட்டிலையைப் பீறிக்கொண்டு, நெல்லில்-நெற்பயிரி
பரு வரால் ஓடும் - பருத்த வரால்மீன் ஓடப்பெற்ற, நெ
நாடா - பெரிய நாட்டையுடைய அரசனே, குறையாத
பினாள் - நிறைந்த பதிவிரதா குணமுள்ள, கொண்டா
க்கு அல்லால் - கலியாணஞ் செய்துகொண்டவனுக்கல்ல
இறவாத - (தன்னை) செலுத்தாத, ஏந்திழையாள் - தமய
இன்று - இன்றைக்கு, இச்சொல் சொல்லப்படுமோ - இந்
பேச்சை சொல்லத் தகுவளோ, எ - று.

கற்பினாள் என்னுங் குறிப்புமுற்று ஈண்டு பெயரெச்சமா
கொள்ளப்பட்டது. (ரு

359. என்மே லெறிகின்ற மாலை யெழினளன்றன்
முன்னே விழுந்ததுகாண் முன்னாளில் — அ

னதற்குக், காரணந்தா னீதன்றோ வென்றான்
கடாஞ்சொரியும், வாரணந்தா னன்னான்மதித்து.

The king of Oudh who resembled a rutting ele-
esteeming the words of the புரோகிதன் said:—" The
d of flowers intended to be cast on me at the former
mvaram fell on the beautiful Nala. Did not that
n in order to cause this second event ?"

-ள்.) கடாம் சொரியும் - மதநீரைப் பொழிகின்ற,
ரம் அன்னான் - யானையையொத்த அயோத்திராசன்,
து - (புரோகிதன் பேச்சை) மெய்யாக மேற்கொண்டு,
ாளில் - (சுயம்வரம் நடந்த) பூர்வகாலத்தில், என்மேல்
ன்ற மாலை - என்னை நோக்கி எறிந்த பூமாலை, எழில்
தன் முன்னே - அழகுள்ள நளமகாராசன் மேலே,
ந்து காண் —, அன்னதற்கு - அப்படி விழுந்தசெய்
, காரணம் தான் —, ஈது அன்றோ என்றான் - இது
வா என்று சொன்னான், எ - று.

என்றது மறுதரஞ் சுயவரங் கோடித்தலை. காண் -
- அசைகள். காண் - யோசித்துப்பாரெனினு மொக்கும்,
ஈது ஆனது செய்யுள் விகாரம், "எகரவினா" என்னுஞ்
ரத்தில் சுட்டு நீளி னென்பதைக் காண்க.

கின்ற அக்காலநோக்கி இது நிகழ்காலத்திற் கூறப்
து. கடாம்—கடம் என்பதின் விகாரம். (௩அ)

[இப்பாட்டினால் அப்போது நளன் சிந்தித்ததைச்
சொல்லுகிறார்.]

முன்னை வினையான் முடிந்ததோ மொய்குழ
லாள், என்னைத்தான் காண விசைந்ததோ—தன்
மரபுக், கொவ்வாத வார்த்தை யுலகத் துரைப்
பட்ட, தெவ்வாறு கொல்லோ விது.

" Has this happened, thought Nala, in conse-
e of an action done at a former birth ? or has

Damayanti done this only to discover me? By wh
means have these words, unworthy of her family, sprea
through the world?"

(இ - ள்.) முன்னை வினையால் முடிந்ததோ - சன்மாந்
கர்மத்தினால் நிறைவேறியதோ, மொய் குழலாள் - தமயந்
என்னைக் காணத்தான் இசைந்ததோ - என்னைக் கண்டுபிடி
கத்தான் செய்யலாயிற்றோ, தன் மரபுக்கு - தன் வமிச
துக்கு, ஒவ்வாத வார்த்தை இது-ஒத்திராத பேச்சாகிய இ
உலகத்து உரைப்பட்டது - உலகத்தில் வழங்கியது, எவ்வா
கொல்லோ - எவ்விதத்தி லானதோ, எ-று.

கொல் — ஐயப்பொருளில் வந்தது. ஓ - அசை. மொய்கு
லாள்—மொய் - நெருங்கிய, குழலாள் - கூந்தலையுடையவ
வினைத்தொகை. (நூ

361. காவலனுக் கேவற் கடன்பூண்டேன் மற்றவ
றன், ஏவன் முடிப்ப னினியென்று — மாவி
குலத்தேரைப் பூட்டினான் கோதையர்தங் கொ
கை, மலர்த்தே னளிக்குந்தார் மன்.

361. "I have accepted to serve the king and therefo
I shall here after do the work he commands." Thus soli
loquizing Nala, who was adorned with a garland, fro
the flowers of which, the dripping honey moistened t
breasts of maidens, harnessed the horses to the beautif
chariot.

(இ-ள்.) காவலனுக்கு - இவ்வரசனுக்கு, ஏவல் கடன் பூ
டேன் - ஏவல்செய்யுங் கடமையை ஒத்துக்கொண்டேன் (ஆ
லில்,) இனி - இனிமேல், அவன்தன் ஏவல்-அவனிடைய ஏ
பணியை, முடிப்பன்-நிறைவேற்றுவேன், என்று—, கோ
யர்தம் கொங்கை - பெண்களுடைய முலைகளில், மலர் தே
துளிக்கும் - பூக்களிலிருக்கிற தேன் துளித்து விழும்படியா
தார்மன் - மாலையணிந்த நளமகாராசன், மாவின் - குதின

ாாடு, குலம் தேரை பூட்டினுன் - மேலான தேரை இணைத்
ான், எ - று. மற்று - அசை. (சo)

ɪ2. ஒற்றைத் தனியாழித் தேரென்ன வோடுவதோர்
கொற்ற நெடுந்தேர் கொடுவந்தேன் — மற்றி
தற்கே, போந்தேறு கென்றுரைத்தான் பொம்
மென் றளிமுரலத், தீந்தேறல் வாக்குந்தார்ச்
செய்.

362. King Nala, who wore a garland which poured
ːth honey, as the bees swarmed about it, buzzing,
id:—'I have brought you a great victorious chariot
ıich, in speed, can equal the single and matchless
ıeeled chariot of the Sun. Come and get into it.'

(இ - ள்.) பொம் என்று - பொம் என்னு மோசையொடு,
ளி முரல் - வண்டுகள் சப்திக்க, தீ தேறல் வாக்கும்-மதுர
ான தேனை ஊற்றுகின்ற, தார் - பூமாலையணிந்த, செய் -
ாமகாராசன், ஒற்றை தனி ஆழி - ஒன்ருகிய ஒப்பற்ற உரு
ளை யுடைத்தான, தேர் என்ன - (சூரியனுடைய) தேரைப்
ால், ஓடுவது - ஓடத்தக்க, ஓர் கொற்றம் நெடு தேர் கொடு
ந்தேன் - ஒரு ஜயம் பொருந்தின பெரியதேரை, கொண்டு
ந்தேன், இதற்கு - இத்தேரில், போந்து ஏறுக என்று உரை
ான் - வந்து ஏறக்கடவாயென்று சொன்னுன், எ - று. ஏ -
ற்று - அசை.

ளன் அவ்வரசனை நோக்கிஎன்னசெய்வே னென்றுவிசாரப்
ேவதை யொழித்து இந்த மேன்மையானதேரில் ஏறிக்கொள்
ரியசித்தியாகுமென்ருன் என்பதாம். ஆகவே மற்று—வினை
ற்றில் வந்ததெனக் கொள்ளலாம்.

ஒற்றை = ஒன்று ; இந்த மென்ருெடர்க் குற்றியலுகரம்
மன்ருெடர்மொழியுள்" என்கிற சூத்திரத்தினுல் வன்ருெட
ி "ஐயீற்றுடைக்குற் றுகரமுளவே" என்பதனுல் ஐகா
ாரியை பெற்றது. இரட்டையு மிப்படியே. (சக)

363. முந்தை வினைகுறுக மூவா மயல்கொண்டான்
சிந்தை யினுங்கடுகச் சென்றதே — சந்தவிரை
தார்குன்று மெல்லோதி தன்செயலைத் தன்ம
த்தே, தேர்கின்று னூர்கின்ற தேர்.

363. Understanding, in his mind, this act of Damayanti, whose soft tresses were filled with beautiful an fragrant garland, and forming his resolution, Nala presse by the acts of his former birth, drove the chariot swifte even than the unquenchable desires in the mind of th king of Oudh.

(இ - ள்) சந்த விரை தார் - அழகும் வாசனையுமுள் மாலைகள், குன்று - குறையாத, மெல்'ஓதி தன் செயலை - மெ லிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியின்செய்கையை, தன் மனத்தே தேர்கின்றான் - தன்மனதிலே நிச்சயித்துத் தெளிந்த நளமக ராசன், ஊர்கின்ற தேர் - ஏறிச்செலுத்துகின்ற ரதம், முந்தை வினை குறுக - பூர்வ கருமம் நெருங்கினதனால், மூவா மய கொண்டான் - தேயாத ஆசை (அல்லது) மயக்கங்கொண் ருதுபர்ணனுடைய, சிந்தையினும்-மனதைக்காட்டிலும், க சென்றது - சீக்கிரம் ஓடிற்று,, எ-று. ஏ - அசை.

ருதுபர்ணன் என்பது அயோத்தியரசன்பெயர். இரண்டா சுயம்வரம் அசம்பவமென்றும் அப்படியானாலும் தன்னை வரிப்பது சதமன்றென்றும் நினையாமல், அவன் மயல்கொ டது முந்தைவினைப்பயனென்றபடி. உம்மை—ஆசை மயக்கங் ளால் கடுகச்செல்கிறதென்னுஞ் சிறப்பில் வந்தது. சிந் யின் — இதில் இன் உருபு எல்லைப்பொருளில் வந்ததென கொள்க.

364. மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்று னவ்வளவில்
நாலாறு காத கடந்ததே—தோலாமை
மேல்கொண்டா னேறிவர வெம்மைக் கலிச்சூ
மால்கொண்டான் கோல்கொண்ட மா. [

364. "My upper garment has fallen off, pick it up," aid the king who esteemed it an honor not to yield to ne's enemies, as he rode in his chariot But by this ime, Nala, whose mind was turned by the deceit of the ngry Kali, plying the whip, had driven the horses a distance ef 4 or 6 kathams. [காதம்=10 miles.]

(இ-ள்.) தோலாமை /- எதிரிக்குத் தோற்காதிருப்பதை, மல்கொண்டான்-மேலாகக்கொண்ட ருதுபர்ணன், ஏறிவாரிவருகையில் மேலாடை வீழ்ந்தது எடு என்றான் - மேலே ரித்த வஸ்திரங் கீழே வீழ்ந்தது (அதை) எடு வென்று சான்னான் (அயோத்தியரசன்,) அவ்வளவில் / அந்தக் காலத்துக்குள், வெம்மை கலி சூதின் - கோபமுள்ள கலியின் ஞ்சனையினால், மால்கொண்டான் - மயக்கங் கொண்டநளன், கோல் கொண்ட - சாட்டிகொண்டு தூண்டிய, மா / குதிரை, ாலு ஆறு காதம் நடந்தது - நான்கு (அல்லது) ஆறுகாதவழி டிற்று, ஏ - று. ஏ - அசை.

நாலாறு - இருபத்து நான்கு என்னவுமாம். குதிரை—சாதியாருமை. மேல்கொண்டான் - தன்னிடத்திற்கொண்டான் னவு முரைக்கலாம்; இது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொடர். றன்னது குறிப்புவினையெச்சத்தொடர். இரண்டுவிதத்திலும் குறில்செறியாலள" என்கிறவிதியால் லகரம் இயல்பாயிற் றன்றறிக. (சாஙு)

65. இத்தாழ் பணையி லிருந்தான்றிக் காயெண்ணிற்
பத்தா யிரங்கோடி பாரென்ன—உய்த்ததனில்
தேர்நிறுத்தி யெண்ணினான் றேவர் சவைநடுவே
தார்நிறுத்துந் தோள்வேந்தன் றான்.

365. "Look, if you count the fruits of this huge தான்றி ree, which is on this low field, they will amount to 0,000 crores," said the king of Oudh. And Nala, whose houlders received the marriage garland in the midst of

the assembly of gods, having halted the chariot in that field, counted them carefully.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம் போய்க்கொண்டிருக்கையில்) இத்தாழ் பணையில் - இந்தத் தாழ்மையான வயலில், இரு தான்றி காய் எண்ணில் - பெருமையான தான்றிமரத்தின் காய்களை எண்ணிப்பார்த்தால், பத்து ஆயிரம்கோடி-பதினாயிரங்கோடி, பார் என்ன - சோதித்துப்பாரென்று (அயோத்தியரசன்) சொல்ல, தேவர் சவை நடுவே - தேவருடைய சபையின்மத்தி லே, தார் நிறுத்தும் தோள் வேந்தன் - மணமாலை நிற்கச் செய்யப் பெற்ற தோளையுடைய நளமகாராசன், அதனைக் தேர் நிறுத்தி - அவ் வயலினிடத்தே தேரை நிற்கச்செய்து உய்த்து எண்ணினன் - கூர்மையாகப் பார்த்து எண்ணினன் எ - று. தான் - அசை.

கொடி—கொள் என்ற ஏவல்முற்றுமாம். அதனை எச்சமா வைத்து நீ என்பேச்சைக் கொண்டுபார் எனவுமுரைக்கலாம். கொள் - பகுதி, இ - விகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, தி - விகுதி என்னலாம், பகுதி முதல் நீண்டது. "குறில்செறியாலள ... என்பதினால் ளகரங்கெட்டது. "ணளமுன்டணவும்" என்கி... விதியால் த் ட் ஆனது. (சூ...

366. ஏரடிப்பார் கோலெடுப்ப வின்றேன் ஏறுழை... பிறிக், காரடுத்த சோலைக் கடனுடன்—தே... டுத்த, மாத்தொழிலு மித்தொழிலு மாற்று... யோ வென்றுரைத்தான், தேர்த்தொழிலின் மி... கானைத் தேர்ந்து.

366. The king of the country adjoining sea an... surrounded by groves, where the men who drive plough lifting up their sticks, strike the bunches of flowers abov... them, so that the honey which bursts forth reaches th... clouds, esteeming Nala who excelled in the art of chario... driving, said—" Would you exchange the art of drivi... the chariot for the art of counting these fruits?"

(இ-ள்.) ஏர் அடிப்பார்-உழவுமாடுகளைத் துரப்பவர் ,கோல் எடுப்ப - தாற்றுக்கோலை உயரவெடுக்கையில், இன் தேன் தொடைபீறி- இனிமையான தேனுனது பூங்கொத்தைப்பீறிக் கொண்டு, கார் அடுத்த-மேகத்தைச் சேரப்பெற்ற, சோலை - சோலைகள் சூழ்ந்த, கடல் நாடன் - சமுத்திரமடுத்த நாட்டை யுடைய ருதுபர்ணன், தேர் தொழிலின் மிக்கானை -தேரோட் டுந் தொழிலில் மேன்மையான நளனை, தேர்ந்து - மதித்து தேர் அடுத்த மா தொழிலும் - தேரிற்கட்டிய குதிரையோட் டுந் தொழிலையும், இத் தொழிலும்-இந்தக் காயெண்ணுந் தொழிலையும், மாற்றுதியோ என்று உரைத்தான் - மாற்றிக்கொள் ளுகிறாயா வென்று சொன்னான், எ - று.

என் கல்வியை யுனக்குக் கற்பிக்கின்றேன் உன் கல்வியை எனக்குக் கற்பிக்க வுடன்படுகிறையா என்றான் என்றதாம் ஏரடிப்பார் எடுத்த கோல் தாக்கிச் சோலைக்கண் பூங்கொத்தி னுள்ள தேன் அவைகளைப்பீறி யெழும்பி அச்சோலையிற் படிந் திருக்கிற மேகத்தைச் சேர்கின்றதென நாட்டின் சிறப்பை அதிசய அணியாகக் கூறினர். அந்நாட்டின் கிழக்கெல்லை கடற் கரை வரைக்கும் போலும்.　　　　(சரு)

367. வண்டார் வளவயல்சூழ் மள்ளுவநாட் டெங்கோ
　　மான், தண்டார் புனைசந் திரன் சுவர்க்கி—கொ
　　ண்டாடும், பாவலன்பா னின்ற பசிபோல நீங்கி
　　ற்றே, காவலன்பா னின்ற சலி.

367. Kali departed from king Nala, as the hunger departs from those poets who were exalted by our king Chandra Swarki, who is adorned with cool garlands, and who rules the country of Malwa, which abounds in beetles and which is surrounded by fertile fields.

(இ - ள்,) வண்டு ஆர் - வண்டுகள்நிறைந்த, வளவயல் சூழ் வளப்பமான வயல்கள் சூழ்ந்த, மள்ளுவ நாட்டு - மள்ளுவ நாட்டையாள்கின்ற, எம் கோமான்-எம்முடைய அரசனாகிய தண் தார் புனை - குளிர்ச்சியான பூமாலை யணிந்த, சந்திர,

சுவர்க்கி—, கொண்டாடும் - மேன்மைப்படுத்துகின்ற, பாவலன்பால் நின்ற - கவியினிடத்தி லிருந்த, பசி போல - பசியைப்போல், காவலன்பால் நின்ற கலி - நளமகாராசனிடத்திருந்த கலிதோஷம், நீங்கிற்று - தீர்ந்தது, எ - று. ஏ-அசை

அவ்வரசனிடத் திருந்து நளன் அக்ஷ இருதயம் என்னும் வித்தையைக் கற்றான்; அவ்வித்தை சொக்கட்டா ணாட்டம் மரத்தின் இலை காய்களை யெண்ணல் இவையெல்லாம் வல்லது ஆதலின் கலியின் வல்லமை இவன் கையில்வரக் கலி நீங்கிற்று னென்பது கருத்து. இதை ஸ்ரீமகாபாரதத்தாலுணர்க. கலி இங்கு பாவல னென்று ஒருமையாற் கூறியது தன்னையென்பர் சாதியொருமை எனக்கொண்டு பலருக்கு மாக்கலாம். (௬௬)

368. ஆமை முதுகி லலவன் றுயில்கொள்ளும், காமர்
நெடுநாடு கைவிட்டு—வீமன்றன், பொன்னகரி
சென்றடைந்தான், போர்வேட் டெழுங்கூற்றம்,
அன்னகரி யொன்றுடையா னங்கு.

368. The king of Oudh who possessed an elephant which resembled Yama, who rises desirous for war, left the large and beautiful country where the crabs sleep on the backs of the turtles, and arrived at the splendid capital of king Bhima.

(இ - ள்.) போர் வேட்டு - யுத்தத்தை விரும்பி, எழும் கூற்றம் அன்ன-எழுகின்ற யமனையொத்த,கரிஒன்று உடையான்-ஒரு யானையையுடைய அயோத்தியரசன், ஆமை முதுகில் - ஆமைகளின் முதுகுகளில், அலவன் துயில்கொள்ளும்- நண்டுகள் தூங்கப்பெற்ற, காமர் நெடு நாடு - அழகான பெரிய நாட்டை, கைவிட்டு - நீங்கி, வீமன் தன் பொன் நகரி - வீமராசனுடைய பொன்பெருத்த பட்டணத்தை, சென்று அடைந்தான் - போய்ச் சேர்ந்தான், எ - று. அங்கு - அசை.

வேட்டு—வேள் - பகுதி, உ - விகுதி, ட் - இடைநிலை, ள் ட் ஆனது சந்தி (௬௭)

369. வெற்றித் தனித்தேரை வீமன் பெருங்கோயின்
முற்றத் திருத்தி முறைசெய்யுங் — கொற்றவற்
குத், தன்வரவு கூறப் பணித்துத் தனிப்புக்கான்
மன்விரவு தாரான் மகிழ்ந்து.

369. Having caused his victorious and matchless chariot to be stopped in the yard of king Bhima's palace, ருதுபர்ணன் commanded his arrival to be announced to the king, who administered justice; and rejoicing, sought a retired spot.

(இ - ள்.) வெற்றி தனி தேரை - ஜயமுள்ள தனிமையான தேரை, வீமன் பெரு கோயில் முற்றத்து-வீமனுடைய பெரிய அரமனையின் முன்றிலிலே, இருத்தி-இருக்கச்செய்து, [நிறுத்தி,] முறை செய்யும் கொற்றவற்கு - நியாயத்தை நடத்துமரசனுக்கு, தன் வரவு கூற பணித்து-தான் வந்ததைச்சொல்லும்படி கட்டளையிட்டு, மன் விரவு தாரான்-பெருமைசேர்ந்த சேனையையுடைய ருதுபர்ணன், மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, தனி புக்கான் - தனியிடஞ் சென்றான், எ - று.

தார் - மாலை யெனவுங் கொள்ளலாம். முற்றம் - வீட்டினெதிர்ப்புறம். மகிழ்ச்சி, சுயம்வரநாள் தப்பாது வந்தோமென்பதனாலாகியது. (௬௯)

370. கன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தின்
மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு — பின்னையும்போய்
நெய்தற் கவாவு நெடுநாட நீயென்பால்
எய்தற் கவாவியவா றென்.

370. "O king of the great country where the winged bees, which retire to sleep on the lotus flowers after imbibing the fresh fragrant honey, again seek after the black நெய்தல் what is the desire which causes you to come to me?" said Bhima.

(இ - ள்.) [ருதுபர்ணனை வீமன் வினவியது.] கன்னி நறு தேறல் மாந்தி - இளமையான வாசனையுள்ள தேனைக்குடித்து கமலத்தில் மின்னி - தாமரைமலரில் பொருந்தி, துயின்ற வரி வண்டு - தூங்கின இரேகைகளுள்ள வண்டுகள், பின்னையும் போய் - மறுபடியும்போய், நெய்தற்கு அவாவும்- கருநெய்தற் பூவை விரும்புகிற, நெடு நாட - பெரியதேசத்தரசனே, நீ என் பால் எய்தற்கு - நீ என்னிடம் வருவதற்கு, அவாவிய ஆறு என் - அபேக்ஷித்த விதமென்ன, எ - று.

குவ்வுருபு செயப்படுபொருளில் தகுதியாய் வந்தது. (சுக)

371. இன்றுன்னைக் காண்பதோ ராதரவால் யானிங் ஙன், மன்றன் மலர்த்தாராய் வந்தடைந்தேன்— என்றான், ஒளியார்வேற் கண்ணாண்மே லுள்ளந் துரப்பத், தெளியாது முன்போந்த சேய்.

371. The prince ருதுபர்ணன் who advanced, his mind becoming irresolute at the thought of Damayanti, who possessed bright lance-like eyes, said:—" O thou, adorned with fragrant garlands! I have come here, this day, with a desire to see you."

(இ - ள்.) ஒளி ஆர் வேல் கண்ணாள் மேல் - காந்தி நிறைந்த வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தமயந்தியினிடத்தில், உள்ளம் துரப்ப - மனஞ் செலுத்துவதனால், தெளியாது-தெளிவில்லா மல் [மயங்கி,] முன் போந்த சேய்-முன்னிட்டுவந்த ராசகுமா ரன் [ருதுபர்ணன்], மன்றல் மலர் தாராய் - பரிமளமுள்ள பூமாலையுடையவனே, உன்னை காண்பது ஓர் ஆதரவால் - உன் னைக் காணும்படியான ஓராசையினால், யான்-, இன்று இங்ஙன் வந்து அடைந்தேன்-இன்றைக்கு இவ்விடம்வந்து சேர்ந்தேன் என்றான்—, எ - று.

இன்று, இங்ஙன்,—இடைச்சொற்கள்; பெயரெனக் கொள் வாருமுளர். (ரு0)

372. ஆதி நெடுந்தேர்ப் பரிவிட் டவையாற்றிக்
கோதி லடிசிற் குறைமுடிப்பான் — மேதிக்
கடைவாயிற் கார்நீலங் கண்விழிக்கு நாடன்
மடைவாயிற் புக்கான் மதித்து.

372 The king of the country of Nidatha, where the black நெய்தல் blossoms at the corner of the buffaloes mouth, having unharnessed and rested the horses of the excellent huge chariot, entered the kitchen, intending to finish the remaining work of cooking which is free from all defect.

(இ - ள்.) மேதி - கடை வாயில் - எருமையின் கடைவாயி லே, கார் நீலம் கண் விழிக்கும் நாடன் - கருநெய்தற்பூ மலரப் பெற்ற நிடதநாட்டரசன், ஆதி நெடு தேர் பரி விட்டு - முதன் மையான பெருந் தேரிற் பூட்டியகுதிரைகளை யவிழ்த்துவிட்டு அவை ஆற்றி - அவைகளை இளைப்பாறுவித்து, கோது இல்அடிசில் குறை - குற்றமில்லாத சோறு சமைப்பதாகிய குறையை, முடிப்பான் - முடிக்கும்பொருட்டு, மதித்து - யோசித்து, மடைவாயில் - மடைப்பள்ளியி னிடத்தில், புக்கான்-பிரவே சித்தான், எ - று.

முதல் வேந்தர் இக்ஷுவாகு வமிசத்தரே யாதலால்,அம்மர பில்வந்த தேரை ஆதித்தேர் என்றார் ; அரசன்தேர் எனினு மொக்கும். மேதிக்கடைவாயிலே நீலம் கண்விழிப்பது என் பது எருமை தின்னும்போது மலர்வதென்பதாம். மடை — மடுக்கப்படுவது ; மடுத்தல்—உட்கொள்ளல், தின்னல். (௩௪)

373. ஆதி மறைநூ லனைத்துந் தெரிந்துணர்ந்த
நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல்— யாதும்
நிரப்பாம லெல்லா நிரம்பிற்றே பொற்றேர்
வரப்பாகன் புக்க மனை.

373. Like the mind of the great, who rule the path of justice. and have learnt all the ancient Vedas, the house into which Nala the excellent driver of the beautiful cha-

riot entered, and which before was empty, become filled with every variety of materials requisite.

(இ - ள்.) ஆதி மறைநூல் அனைத்தும் - முதன்மையான வேத சாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும், தெரிந்து உணர்ந்த - ஓதி யறிந்திருக்கிற, நீதி நெறியாளர்-நீதிவழியாள்கின்ற பெரியோர்களுடைய, நெஞ்சம்போல் - மனதைப்போல, பொன் தேர் - அழகிய தேரினது, வரம் பாகன் புக்க - சிறந்த பாகனாகிய நளன் பிரவேசித்த, மனை - வீடு, யாதும் நிரம்பாமல் - எதையும் (ஏவலாட்கள்) நிறைக்காமலிருக்க, எல்லாம் நிரம்பிற்று - எல்லாப்பண்டமும் நிறைந்தது, எ - று. ஏ - அசை.

நெஞ்சம்போல் நிரம்பிற்றெனக் கூட்டுக. மறைநூல்-மறைகளாகிய நூல், அல்லது மறையும் நூலும். (௫௨)

374. இடைச்சுரத்திற் றன்னை யிடையிருளி னீத்த,
கொடைத்தொழிலா னென்றயிர்த்த கோமான்—
மடைத்தொழில்கள், செய்கின்ற தெல்லாந் தெ
ரிந்துணர்ந்து வாவென்று, நைகின்ற நெஞ்சா
ணயந்து.

374. Damayanti, whose mind was weighed down by sorrow, and who doubted whether this was the large-hearted Nala who deserted her at midnight in the midst of the desert, said affectionately to one of her attendants, "Go, and take notice of the different ways in which he cooks, and eats."

(இ - ள்.) நைகின்ற நெஞ்சாள் - விசனத்தினால் தளர்கின்ற மனமுள்ள தமயந்தி, நயந்து - விரும்பி, [பிரியமாகப்பேசி யென்கிறபடி,] இடை சுரத்தில் - பாலைவனத்தின் நடுவிலே, இடை இருளில் - நடு ராத்திரியில், தன்னை நீத்த - தன்னை விட்டுப்போன, கொடை தொழிலான் என்று - உதார குணமுள்ள நளனென்று, அயிர்த்த - சந்தேகிக்கப்பட்ட, கோமான் - நளமகாராசன், மடை தொழில்கள் - சமைக்கும்

ாரியங்களை; செய்கின்ற தெல்லாம் - செய்யும் வகையையெல்
லாம், தெரிந்து உணர்ந்து வா என்றாள் - உன்னிப் பார்த்து
அறிந்துவா வென்று சொன்னாள் (ஒருவனை), எ - று.

[பொதுவியல் சக - ஆய் - சு.] விதியினால் அயிர்க்கப்பட்ட
ன்கிற செயப்பாட்டு வினை அயிர்த்த என்று செய்வினைபோல்
ந்தது. செய்கின்றதெல்லாம்—ஒருமை பன்மை மயக்கம்.
இவ்வாறு ஆங்காங்கு வருவதையும் கண்டுகொள்க. (௩௩)

375. கோதை நெடுவேற் குமரனையுந் தங்கையையும்
ஆதி யரச னருகாகப்—போத
விளையாட விட்டவன்றன் மேற்செயனா டென்
றாள், வளையாடுங் கையாண் மதித்து.

375. Damayanti, upon whose hands the bangles shook, thinking highly of that charioteer sent her garland-decked son, who was able to bear a lance, and his sister, to go and play near king Nala and to find out his noble qualities.

(இ - ள்.) வளை ஆடும் கையாள் - வளையலாடிக்கொண்டிருக்கிற கையையுடைய தமயந்தி, மதித்து - (அப்பாகனை) விசேஷமாக நினைத்து, கோதை நெடு வேல் குமரனையும் - மாலையணிந்த பெரிய வேல் தரிக்கத்தக்க குமாரனையும், தங்கையையும் - (அந்தக் குமாரனுடைய) தங்கையையும், ஆதி அரசன் அருகு ஆக - நளமகாராசன் சமீபமாக, போத - போய், விளையாட விட்டு -, அவன்றன் - அவ்வரசனுடைய, மேல் செயல் - மேலாகிய செய்கைகளை, நாடு என்றாள் - பார்த்து அறி என்று சொன்னாள். எ - று.

தன் மகனையும் மகளையும் அப்பாக னருகேவிளையாட விட்டு அவன் செய்கைகளை யறியும்படி சொன்னா ளென்பதாம். போத என்பதை, போக அல்லது புகுத என்பதின் திரிபெனக் கொள்க. இது செய்தெனெச்சத்திரிபு. (௩௪)

376. மக்களைமுன் காணா மனநடுங்கா வெய்துயிராப்
புக்கெடுத்து வீரப் புயத்தணையா—மக்கணீர்

என்மக்கள் போல்கின்றீர் யார்மக்க ளென்று
ரைத்தான், வன்மக் களியானை மன்.

376. Nala, who possessed warlike and rutting elephants, seeing his children before him, became troubled in mind, and, heaving a hot sigh, went and took them up, and embraced them with his heroic shoulders, exclaiming "O children! you resemble my offsprings. Whose children are you?"

(இ - ள்.) வன்மம் - பகைக்குணமுள்ள, களி யானை - மத யானையையுடைய, மன் - நளமகாராசன், மக்களை முன் காணா - புத்திரரை எதிரில் கண்டு, மனம் நடுங்கா - இதயம் நடுங்கி, வெய்து உயிரா - வெப்பமாக மூச்செறிந்து, புக்கு எடுத்து - போய் எடுத்து, வீரம் புயத்து அணையா - வீரத்தன்மையுள்ள புசங்களாலே அணைத்து, மக்காள் - மக்களே, நீர் என்மக்கள் போல்கின்றீர் - நீங்கள் என்புத்திரரைப்போ லிருக்கிறீர்கள், யார் மக்கள் - யாருடைய குமாரர், என்று உரைத்தான் - எ - று.

மக்காள் - ஈற்றயல்நீட்சி விளியுருபாயிற்று. காணா முதலியவை செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு எச்சம். மனநடுங்கா - சினை வினையாதலின் முதல்வினை கொண்டது. வெய்து-இக்கு வினையுரி. வன்மம் - வல் - பண்படி, பகுதி, அம் - தொழிற் பெயர் விகுதி, மகரம் எழுத்துப்பேறு. (௫௫

377. மன்ன னிடதத்தார் வாழ்வேந்தன் மக்கள்யாம்
அன்னைதனைக் கான்விட் டவனேக — இந்
நகர்க்கே, வாழ்கின்றோ மெங்கள் வளநாடு ம
ற்றொருவன், ஆள்கின்றா னென்றா ரழுது.

377. Those children weeping, replied:—"We are the children of the great king Nala who protects the inhabitants of the country of Nidatha. As that king deserted our mother in the forest, we are living in this town. Another is ruling our fertile country."

(இ - ள்.) மன்னன் நிடதத்தார் - மகாராஜனுகிய நிடத
தசத்தார், வாழ் வேந்தன் - வாழ்கிறதற்குக் காரணமாகிய
ாச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய, மக்கள் யாம் - குமாரர்கள் நாங்
ள், அவன் - அந்தச் சக்கிரவர்த்தி, அன்னே தனே - (எங்கள்)
ாயை, கான் விட்டு ஏக - காட்டில் விட்டுப்போனதனுல், இச்
ர்க்கே வாழ்கின்ருேம்-இந்தப் பட்டணத்திலேயே இருக்கி
ரும், எங்கள் வள நாடு-எங்களுடைய வளப்பமான நாட்டை,
ற்ருெருவன் ஆள்கின்ருன்—,என்ருர் அழுது-என்று அழுது
சான்னுர்கள் (அம்மக்கள்), எ - று.
நகர்க்கு—கு உருபு கண்ணுருபு ஆம். நகர்க்கே—ஏ - பிரி
லை, எங்கள் நகர்க்குப் போகாமல் என்றபடி. (ருசு)

78. ஆங்கவர் சொன்ன வுரைகேட் டழிவெய்தி
நீங்கா வுயிரோடு நின்றிட்டான்—பூங்காவில்
வள்ளம்போற் கோங்கு மலருந் திருநாடன்
உள்ளம்போற் கண்ணீ ருகுத்து. (16)

378. The king of the excellent country of Nidatha
here the கோங்கு flowers in the groves resemble cups,
aring these words of the childreu, became faint, his
ars flowing like his mind, and stood there, his life alone
inging to him.

(இ - ள்.) பூ காவில் - பூந்தோட்டங்களில், வள்ளம் போல்-
ண்ணங்களேப்போல, கோங்கு மலரும் - கோங்கம்பூ மலரப்
பற்ற, திரு நாடன் - மேன்மையான நிடதநாட்டை யுடைய
ன், ஆங்கு-அப்படி, அவர் சொன்ன உரைகேட்டு - அம்மக்
ர் சொன்ன பேச்சைக் கேட்டு, அழிவு எய்தி - (ஒன்றுந்
தான்ரும லிருக்கும்படியான) சோர்வை யடைந்து, உள்ளம்
பால் - மனதைப் போல், கண்ணீர் உகுத்து - கண்ணீரை
ிரச்செய்து, நீங்கா உயிரோடு - உடம்பைவிட்டு நீங்கமாட்
ாத பிராணனேடு, நின்றிட்டான் - நின்றிருந்தான், எ - று
"உள்ளம்போற் கண்ணீருகுத்து" என்பது அழிவெய்தி
தனுல் மனஞ் சோரவிட்டதுபோல் கண்ணீரையுஞ் சோர

விட்டென்று வர்ணியங்களி லொன்றையே உபமான மாகக் கூறிய வர்ணியோபமை யணி. மனதையும் உருக்தான் கண்ணீ ரையும் உகுத்தானென்பது கருத்து. நீங்காவுயிரோடு நின்றான் என்றதனுல் உயிர் நீங்காக்குறை யொன்றேயன்றி மற்றச் செய்கைகள் நீங்கிக் கம்பம்போல் நின்றுனென்றதாயிற்று .()

379. உங்க ளரசொருவ னுளநீ ரோடிப்போந்
இங்க ணுறைத லிழுக்கன்றோ—செங்கை
வளவரசே யென்றுரைத்தான் மாதவத்தாற்பெ
இளவரசை நோக்கி யெடுத்து. [ற்ற

379. Taking up the young prince, whom he had begotten with great penance, Nala addressed him saying:—"O beautiful prince possessing fair hands! Is it not mean in you to run away and live here while another rules your kingdom?"

(இ - ள்) மாதவத்தால் பெற்ற-பெருந்தவத்தினு லீன்ற, இள அரசை-இராசகுமாரனை, எடுத்து நோக்கி—, செங்கை வள அரசே - சிவந்தகையையுடைய வளப்பமான ராசகுமாரனே, உங்கள் அரசு ஒருவன் ஆள - உங்கள் ராச்சியத்தை மற்றொருவன் ஆளாநிற்க, நீர் - நீங்கள், ஓடி போந்து - ஓடிப் போய், இங்கண் உறைதல் - இங்கே இருப்பது, இழுக்கு அன்றோ - தாழ்மையல்லவோ, என்று உரைத்தான் ,(நளன்) எ - று.

"செங்கைவளவரசே" என்றது, ஆளுதற்குறிய லக்ஷணங் களைக் குறித்தபடி. (ரு அ)

380. நெஞ்சாலிம் மாற்ற நினைந்துரைக்க நீயல்லா
தஞ்சாரோ மன்ன ரடுமடையா—எஞ்சாது
தீமையே கொண்ட சிறுதொழிலா யெங்கோமா
வாய்மையே கண்டாய் வலி. [ன்

380. "O thou, fit only for cooking in a kitchen? O thou, who dost a work full of meanness! Kings will fear

say these words that you say. Know that, to our king ala, truth is strength."

(இ - ள்.) அடும் - சமைக்கின்ற, மடையா - மடைப்பள்ளிக் ரியவனே, எஞ்சாது - குறையாமல், தீமையே கொண்ட - காட்டையே யுடைத்தாயிருக்கிற, சிறு தொழிலாய் - அற்பத் தாழில் செய்பவனே, நெஞ்சால் நினைத்து - மனத்திலுலே ந்தித்து, இம் மாற்றம் உரைக்க - இந்தப்பேச்சைப் பேச, அல்லது - நீ யல்லாமல், மன்னர் அஞ்சாரோ - அரசர் பயப் டார்களோ, எங்கோமான் - எங்களரசனுகிய நளச்சக்கிரவர்த் க்கு, வாய்மையே வலி - சத்தியமே பலம், கண்டாய்—, - று.

கூறிய நிந்தையைச் சகியாமல், அப்பாலகர், நீ கீழோ றதலால் துணிந்து இவ்வாறு சொன்னுய், மேன்மையான ட்சித்தொழில் செய்யும் அரசர்கள் சொல்லார்கள். எம்மரச கிய சக்கிரவர்த்தி ஆண்மை யில்லாமையாலன்று நாட்டைப் றனுக்குக் கொடுத்தது, சத்தியத்திற்காக என நீ அறிந்து காள் என்று நியாயங்கூறினுர்கள். மடை—சோறு - பகுதி ன் - விகுதி, ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டது விளியுருபு. (௫௯)

381. எந்தை கழலிணையி லெம்மருங்குங் காணலாம்
கந்து சுளியுங் கடாக்களிற்றின்—வந்து
பணிமுடியிற் பார்காக்கும் பார்வேந்தர் தங்கள்
மணிமுடியிற் றேய்ந்த வடு.

381. You may see on all sides of both my father's feet, he marks left by the jewelled crowns of the just sove - eigns, who riding on the male elephants which, when hained to their pegs, are angry at the restraint, rule the orld which is supported on the head of the serpant திசேடன்.

(இ - ள்.) கந்து சுளியும் - கட்டுத்தறிகளோடு கோபிக்கிற, டா களிற்றின் வந்து - ஆண் யானைகளின்மேல் ஏறிவந்து

பணி முடியில் பார் காக்கும் - ஆதிசேடன் தலைமேலிருக்கி பூமியை யாளுகின்ற, பார் வேந்தர் தங்கள் - முறைமையுள் அரசருடைய, மணி முடியின் - இரத்தின கிரீடங்களால் தேய்ந்தவடு-தேய்வதனாலாகிய அடையாளத்தை, எந்தை கழ இணையில் - எம் தந்தையாகிய சக்கிரவர்த்தியின் இருபாத களிலும், எம் மருங்கும் காணலாம்-எந்தப்புரத்திலும் பார்க் லாம், எ - று.

இவ்வாறு அச்சிறுவர் தகப்பனுர் சகல ராசாக்களும் பண யப்பெற்ற சக்கிரவர்த்தியென்று சொல்லிச் சத்தியத்திற்கா அல்லது வலியின்மையாலன்று நாடு கைவிட்ட தென்பதை குறிப்பாய் நிலை நாட்டினுர்கள். (௩௦

382. மன்னர் பெருமை மடைய ரறிவரோ
உன்னை யறியா துரைசெய்த—என்னை
முனிந்தருள லென்று முடிசாய்த்து நின்றுன்
கனிந்துருகி நீர்வாரக் கண்.

382. " Can menials understand the greatness of kings! Do not be angry with me who spoke, ignorant of your rank." Having said this, he Nala, bowed his head, and fainted with affection, and stood with tears flowing from his eyes.

(இ - ள்.) [அதற்குத் தேர்ப்பாகன் கூறியது.] மன்னர் பெருமை - ராசாக்களுடைய பெருமையை, மடையர் அறி வரோ - மடைத்தொழிலாளர் அறிவார்களா, உன்னை அறி யாது - உன்பெருமையை யறியாமல், உரைசெய்த என்னை- பேசின என்னை, முனிந்தருளல்-கோபிக்கவேண்டாம், என்று- எனச்சொல்லி, முடி சாய்த்து - தலையை வணக்கி, கனிந்து உருகி - அன்புற்றுத்தளர்ந்து, கண் நீர் வார-கண்ணினின்றும் நீரொழுக நின்றுன்—, எ - று.

முனிந்தருளல்—எதிர்மறை யேவலொருமை வினைமுற்று; வியங்கோள் முற்றுமாம். அல் விகுதியே மறுத்தலையும் ஏவலை

ங் காட்டுமெனத் துணிந்தாருமுளர். அருள் என்னுஞ்சொல், யர்ந்தோரைநோக்கிச் சொல்லுமிடத்தில் வருவது கண்ணீர் ழுகல் அன்பினால். (சுக)

383. கொற்றக் குமரனையுங் கோதையையுந் தான்க ண்டு, மற்றவன்ரு னுங்குரைத்த வாசகத்தை— முற்றும், மொழிந்தாரம் மாற்ற மொழியாத மு ன்னே, அழிந்தாள் விழுந்தா ளழுது. (21)

383. When Damayanti saw her royal son and her daughter, they related to her all that the charioteer had said to them there. But before they had finished speaking, her mind became troubled, and she fell down weeping.

(இ - ள்.) கொற்ற குமரனையும் - ராஜலக்ஷணமுள்ள மகனை யும், கோதையையும் - மகளையும், கண்டு—, அவன் - அந்தப் பாகன், ஆங்கு - அவ்விடத்தில் (அல்லது) அப்படி, உரைத்த வாசகத்தை - சொன்ன பேச்சை, முற்றும், மொழிந்தார்-முழு துஞ்சொன்னார் (மக்கள் முதலானோர்,) அம் மாற்றம் - அப் பேச்சு, மொழியாத முன்னே - சொல்லாத முன்னமே, அழிந் தாள் - மனம் அழிந்தவளாகி, விழுந்தாள் அழுது - விழுந்தழு தாள் (தமயந்தி,) எ - று. தான்-இரண்டும், மற்று-அசைகள். மொழியாதமுன் என்பது விரைவைக் குறிக்கின்றது. (சுஉ)

384. கொங்கை யளைந்து குழறிருத்திக் கோலஞ்செய் அங்கை யிரண்டு மடுபுகையால்—இங்ஙன் கருகியவோ வென்றழுதாள் காதலனை முன்னாள் பருகியவேற் கண்ணாள் பதைத்து.

384. Damayanti whose lance like eyes looked with pleasure in former days upon her husband, becoming sorrowful, wept and said:—"Have those palms become blackened, by the smoke of the kitchen, which once touched the fragrant mixtures, and which adjusted my hair and adorned me?"

(இ - ள்.) முன் நாள் - முற்காலத்தில், காதலனை - நாயகனை, பருகிய வேல் கண்ணாள் - கண்டு அனுபவித்த வேல்போலுங் கண்ணுள்ள, தமயந்தி பதைத்து - தவித்து, கொங்கை அளைந்து - வாசனை வஸ்துக்களை மிகவும் பரிசித்து, குழல் திருத்தி - கூந்தலைச் செவ்வையாக்கி, கோலம் செய் - (எனக்கு) அலங்காரஞ் செய்கிற, அங்கை இரண்டும் - இரண்டுஉள்ளங் கைகளும், அடு புகையால் - சமைத்தலினாலாகும் புகையினால், இங்ஙன் - இவ்வாறு, கருகியவோ - கறுத்துப்போயினவோ, என்று அழுதாள் — எ - று.

இங்ஙன் என்பது கரியடை பற்றிப்போயின என்று சொல்வார் சொல்லியபடி, அல்லது தன்னுடம்பு வஸ்திர முதலானவைபோலெனவுமாம். [மெய் புணரியல்-கக-ஆம்] சூத்திர விதியினால் அகங்கை அங்கையாயிற்று; அழகிய கை - என்னவுமாம். "கொங்கைவருடிக் குழைதிருத்தி" எனவும் பாடமுண்டு, அதற்குத் தனங்களைத்தடவிக் காதணிகளைச் செவ்வை செய்து எனப் பொருள்கொள்க. (௬௩)

385. மற்றித் திருநகர்க்கே வந்தடைந்த மன்னவற்குக், காற்றத் தனித்தேருங் கொண்டணைந்து — மற்றும், மடைத்தொழிலே செய்கின்ற மன்னவன் காணெங்கள், கொடைத்தொழிலா னென்றாள் குறித்து.

385. Damayanti, addressing her parents, pointing, said:—"Look, the king who drove the victorious and matchless chariot of the monarch ருதுபர்ணன் who has arrived in this excellent city, and who also is engaged in cooking, is my royal husband."

(இ - ள்.) [தாய் தந்தையருக்குத் தமயந்தி யறிவித்தது.] இத் திருநகர்க்கு வந்து அடைந்த - இந்தச்சிறப்பான பட்டணத்திற்கு வந்து சேர்ந்த, மன்னவற்கு - ருதுபர்ணராசனுக்கு, கொற்ற தனி தேரும் கொண்டு அணைந்து - ஜயமுள்ள ஒப்பற்ற

தரையும் ஓட்டிக்கொண்டு வந்து, மற்றும் - மேலும், மடை
தாழிலே செய்கின்ற - சமையல் வேலையுஞ் செய்கிற, மன்ன
ன் - அரசன், எங்கள் கொடை தொழிலான் - எங்கள் · அதி
தியாகிய வள்ளல், காண் - அறி, என்றாள் குறித்து - என்று
ருபித்துச் சொன்னாள் (தமயந்தி), எ - று.

முதல் மற்று, ஏ — அசைகள். தொழிலே — ஏ - எண்ணி
டைச்சொல். (௩௮௪)

86. போதலரும் கண்ணியான் போர்வேந்தர் சூழப்
போய்க், காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான் -
ஓதம், வரிவளைகோண் டேறும் வளநாடன் றன்
னைத், தெரிவரிதா நின்றான் றிகைத்து.

386. King Bhima, who wore a garland on which the
uds blossomed, going, surrounded by warlike kings, saw
ne husband of his daughter; but was perplexed at not
eing able to recognize in him the king of the fertile
ountry of Nidatha, where the ocean, carrying with it the
triped shells, ascends the shore.

(இ - ள்.) போது அலரும் கண்ணியான்-மொட்டுக்கள் மலர்
ன்ற மாலைதரித்த வீமராசன், போர் வேந்தர் சூழ போய் -
ரரான அரசர்களை சுற்றிவரச் சென்று, காதலிதன் காதலனை-
ன் மகளுடைய கணவனை, கண்ணுற்றான்-பார்த்தான்; ஓதம்-
டல், வரி வளை கொண்டு - இரேகை யுள்ள சங்குகளை
யெடுத்துக்கொண்டு, ஏறும் - கரையேறுகின்ற, வள நாடன்
ன்னை - வளப்பமுள்ள நிடதநாட்டரசனை, தெரிவு அரிதா -
றிவது அருமையாக, திகைத்து நின்றான் - பிரமித்து நின்
றான், எ - று.

வளநாடன்றன்னை என்கிற செயப்படுபொருள், அறிவு என்
னுந் தொழிற்பெயரைக் கொண்டது. அந்த எழுவாய் அறிது
என்கிற குறிப்பு முற்றைக் கொண்டது. (௩௮௫)

387. செவ்வாய் மொழிக்குஞ் செயலுக்குஞ் சிந்தைக்
குமு், ஒவ்வாது கொண்ட வுருவென்று—எவ்வா
யும், நோக்கினு னோக்கித் தெளிந்தா னுணங்கிய
தோர், வாக்கினன் றன்னை மதித்து.

387. King Bhima, seeing that the form which he, Nala, had assumed did not suit either the fine speech which proceeded from his mouth, or the work he was engaged in, or his thoughts, and having scrutinized him in every way, thought highly of him, whose speech was so exquisite; and concluded that he was king Nala.

(இ - ள்.) கொண்ட உரு - (இவன்) கொண்டிருக்கின்ற உருவம், செம் வாய் மொழிக்கும் - செம்மையான வாயில் வரும் பேச்சுக்கும், செயலுக்கும் - செய்யுந் தொழிலுக்கும், சிந்தைக்கும் - நினைப்புக்கும், ஒவ்வாது என்று - ஒத்திருக்க வில்லையென்று, எவ்வாயும் - எல்லாவழிகளையும், நோக்கினன் - பார்த்தான் (வீமராசன்) நோக்கி - பார்த்து, நுணங்கியது - (கருத்தில்) நுட்பமுள்ளதாகிய, ஓர் வாக்கினன் தன்னை - ஒரு வாக்குடையவனாகிய அவ்வரசனை, மதித்து-மேன்மையாயெண்ணி, தெளிந்தான் - நிச்சயித்தான், எ - று.

அவனுருவத்துக்கும் பேச்சுமுதலானவற்றிற்கு மொத்திராமையால் யோசித்து வாக்கின் கம்பீர குணத்தினால் இவனே அவனாயிருக்கலாம் என்று நிச்சயித்தான் வீம னென்றபடி. வழி - அறியுமுபாயம். ஒவ்வாது என்று - ஒத்திராமை என்ன காரணம் எனவு முரைக்கலாம். (௩௬)

388. பைந்தலைய நாக பணமென்று பூகத்தின்
ஐந்தலையின் பாளைதனை யையுற்று—மந்தி
தெளியா திருக்குந் திருநாடா வுன்னை
ஒளியாது காட்டுன்னுரு.

388. "O thou who possessest the excellent country where the monkeys are confused as they mistake the

patha on the beautiful head of the arecanut palm for he hood on the beautiful head of the snake! Without hiding yourself, shew us your form" said Bhima to Nala.

(இ-ள்) [வீமன் நளனைநோக்கிச் சொல்லியது.] பூகத்தின் - பாக்குமரத்தினுடைய, ஐ தலையின் பாளைதனை - அழகிய தலையிலுள்ள பாளையை, பைந்தலைய - பசுமையான தலையுள்ள, நாக பணம் என்று - பாம்பின் படமென்று சந்தேகப்பட்டு, மந்தி - குரங்கு, தெளியாது இருக்கும் - மனந்தெளிவில்லாமலிருக்கிற, திரு நாடா - சிறந்தநாடுடையவனே, உன்னை ஒளியாது - உன்னை மறையாமல், உன் உரு - உன் ரூபத்தை, காட்டு - காண்பி, எ - று.

உன்னாட்டுக் குரங்கு பாக்கின் பாளையைப் பாம்பின் படமென்று மயங்கித் தெளியாது வருந்துவதுபோல், யானுமுன்னைத் தெளியாது வருந்துகிறேனென்று குறிப்பித்ததாம். நாகபணம்—வடநூல் முடிபாதலால் பகரம் இரட்டவில்லை. (௬ள)

389. அரவரசன் றான்கொடுத்த வம்பூந் துகிலின்
ஒருதுகிலை வாங்கி யுடுத்தான்—ஒருதுகிலைப்
போர்த்தான் பொருகலியின் வஞ்சனையாற் பூண்
டளிக்குங், கோத்தாய முன்னிழந்த கோ.

389. Nala who had lost by the deceit of the warlike Kali the kingly power which he inherited and protected, unfolding one of the very beautiful garments given him by the serpent king, tied it round his waist; and the other he cast over him.

(இ - ள்.) பொரு கலியின் வஞ்சனையால் - போரிடச்செய்யுங் கலியினது மோசத்தினால், பூண்டு அளிக்கும் - (இராச்சியத்தைப்) பெற்றுக் காக்கின்ற, கோ தாயம் - இராசாதிகாரத்தை, முன் இழந்த கோ - முன் போக்கடித்த நளமகாராசன், அரவரசன் தான்கொடுத்த - சர்ப்பராசன் கொடுத்த,

அம்பூ துகிலின் - மிக அழகான ஆடைகளுள், ஒரு துகில் வாங்கி உடுத்தான் - ஓராடையைப்பிரித்து அரையிற் கட்டிக் கொண்டான், ஒரு துகிலை போர்த்தான் - மற்றொன்றை மேலே போர்த்துக்கொண்டான், எ - று. தான் - அசை.

தாயமாவது, பிதா முதலியோர்களுடையதாய் புத்திரன் முதலியோர் கைக்கொள்ளத்தக்க பொருள். இரண்டாடையு மொன்றுபோல் ஒட்டியிருந்ததனால் வாங்கி யென்றார். அம் பூந்துகில் - அழகான பூப்போன்ற துகிலெனவுமாம். (௬அ)

390. மிக்கோ னுலகளந்த மெய்யடியே சார்வாகப்
புக்கோ ரருவினைபோற் போயிற்றே - அக்காலம்
கானகத்தே காதலியை நீத்துக் கரந்துறையும்
மானகத்தேர்ப் பாகன் வடிவு.

390. Like the sins of those who worship the sacred feet of the king of the Gods which measured the earth, the form of one who drives the huge mountain-like cha-riot, which Nala had assumed when he deserted his wife in the forest and hid himself, left him when he put on, the garment.

(இ - ள்.) அக்காலம் - ஆடையணிந்த அந்தக் காலத்தில், கானகத்தே காதலியை நீத்து - காட்டில் மனைவியை விட்டு கரந்து உறையும் - மறைந்து வாசஞ் செய்கிற, மால் நகம் தேர் பாகன் வடிவு - பெரிய மலையொத்த தேரையோட்டுஞ் சாரதியின் ரூபமானது,) மிக்கோன் - தேவருள் மேலான திருமாலினுடைய, உலகு அளந்த - உலகங்களை அளவிட்ட, மெய் அடியே - மெய்யான திருவடியையே, சார்வு ஆக - துணை யாக (உபாயமாக,) புக்கோர் - அடைந்தவர்களுடைய, அரு வினைபோல் - (நீங்குதல்) அருமையான பாவம்போல், போயிற்று - நீங்கிவிட்டது, எ - று. ஏ - அசை.

அடியே என்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலை; மற்றெதையுஞ் சார் பாகப் புகாமல் என்பதைக் கொண்டது. உலகளந்த என்பது

நளன்பு முதலிய குணங்களை விளக்குகின்றதென இவ்
டையைச் சிறப்பாய் வைஷ்ணவர் உரைப்பர். மெய்யென்
ற நூல்களில் உண்மையான துணையென்று சொல்லப்பட்ட
தன்பு தாம். அருவினையாவது ஆகாமிய சஞ்சிதங்களு ளகப்
ட்ட பாவமனைத்துமாம்.

ஆவி திகைக்க வைவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம்
பாவி யேனைப் பலநீ காட்டிப் படுப்பாயோ
தாவி வையங் கொண்ட தடந்தா மரைகட்கே
கூவிக் கொள்ளுங் காலம் இன்னுங் குறுகாதோ" என்றும்,

உளதான வல்வினைக் குள்ளம் வெருவி யுலகளந்த
வளர்தா மரையிணை வன்சர ணாக வரித்தவர்தாம்
களைதா னெனவெழுங் கன்மந் துறப்பர் துறந்திடலும்
இளைதா நிலைசெக வெங்கள் பிரானருட் டேனெழுமே"

ன்றும் ஆங்காங்கு வைஷ்ணவாசிரியர்கள் கூறினதைக்
ண்க. கவி கலிதொடருமிடத்து "நாராயணாபகம" என்ற
க்கு ஏற்ப கலி நீங்குமிடத்தும் "மிக்கோனுலகளந்த" என்
டுத்துத் தமது கொள்கையை வெளியிட்டார். (௬௧)

91. தாதையைமுன் காண்டலுமே தாமரைக்கணீர
ரும்பப் போதலருங் குஞ்சியான் புக்க[illegible] —
கோதிலாப், பொன்னடியைக் கண்ணிற் புனை
லாற் கழுவினான், மின்னிடையா ளோடும்
விழுந்து.

391. Immediately as he saw his father before him, the
oung prince upon whose locks the buds blossom, and in
hose lotus-like eyes the tear-drops gathered, went with
s sister whose waist moved as imperceptibly as the
ghtning and fell on his father, so that the tears from
s eyes washed his pure and beautiful feet.

(இ-ள்) தாதையை முன் காண்டலுமே - தந்தையை
திரிற் கண்டவுடனே, தாமரை கண் நீர் அரும்ப - தாமரை

போலுங் கண்களில் நீர் துளிக்க, போது அலரும் குஞ்சி
யான் -அரும்புகள் மலர்கின்ற தலைமயிர் முடியுள்ள ராசகுமா
ரன், மின் இடையாளோடும் - மின்னலைப்போல அசையும்
இடுப்புள்ள தன் தங்கையோடு, புக்கு அணைந்து - போய்ச்
சேர்ந்து, விழுந்து—, கோது இலர் -குற்றமில்லாத, பொ
அடியை - பொன்போன்ற (அவன்) பாதத்தை, கண்ணில் பு
லால் கழுவினன் - கண்ணிலுண்டான நீரினால் அலம்பின
[அழுதுகொண்டே கும்பிட்டானென்கிறபடி,] எ - று.

கண்டலும்—வினையெச்சம். (எ

392. பாதித் துகிலோடு பாய்ந்திழியுங் கண்ணீருஞ்
சீதக் களபதனஞ் சேர்மாசும்—போத
மலர்ந்ததார் வேந்தன் மலரடியில் வீழ்ந்தாள்
அலர்ந்ததே கண்ணீ ரவற்கு.

392. With the half garment, and her tears flowi
profusely,and her breast covered with dust where the co
sandal mixture should have been daubed, she went an
fell at the lotus-like feet of king Nala, who was adorne
with a garland of blossoms. And Nala's tears fell fast.

(இ - ள்.) பாதி துகிலோடு - பாதி வஸ்திரத்துடனே
பாய்ந்து இழியும் கண்ணீரும்-பெருகி வருகின்ற கண்ணீரு
சீத களபம் - குளிர்ச்சியான கலவைச்சாந் தணியத்தக்
தனம் சேர் மாசும் - முலைகளைச் சேர்ந்த புழுதியுமாய், போ
போய், மலர்ந்த தார் வேந்தன் - மலர்ந்த பூத்தொடுத்த மா
யணிந்த நளமகாராசனுடைய, மலர் அடியில் வீழ்ந்தாள்
தாமரைப் பூப்போன்ற பாதத்தில் சரணமாக வீழ்ந்தா
(தமயந்தி,) அவற்கு - அந்த நளனுக்கு, கண்ணீர்—, (அ
போது) அலர்ந்தது -. அதிகமா யுண்டாயிற்று, எ - று.

ஏ - அசை.

கண்ணுங் கண்ணீருமாய் நின்றான், இட்டகால் இட்ட கை
யாய்க் கிடந்தான்; கைப் பதைப்பும் வாய்ப் பதைப்புமாய்

சினுன் என்பனபோலக் கண்ணீரு மாசுமாய்ப் போதளன்
து தமிழ் நடை. (எக)

3. வெவ்விடத்தோ டொக்கும் விழியிரண்டும்
வீழ்துயில்கொள், அவ்விடத்தே நீத்த வவரென்
றே—இவ்விடத்தே, வாரார் முலையாளம் மன்
னவனைக் காணமல், நீரான் மறைத்தனவே
நின்று.

393. In order that Damayanti, whose breasts filled
r bodice, might not see, in the palace of Bhima, him
ho deserted her in the mandapam when she fell asleep
rough exhaustion, her eyes which were like rank poison,
ere filled with tears and hid him from her sight.

(இ - ள்.) வெம் விடத்தோடு ஒக்கும் -வெப்பமான விஷத்
தாடு சமானமாயிருக்கிற, விழி இரண்டும் - (தமயந்தியின்)
ரண்டு கண்ணும், வீழ் துயில் கொள் அவ்விடத்தே - சோர்
லாகிய நித்திரைகொண்ட அந்த மண்டபத்தில், நீத்த அவர்
ன்றே - (இவர்) விட்டுப்போனவரென்று, இவ்விடத்தே -
ந்த வீமன் மாளிகையிலே, வார் ஆர் முலையாள் - கச்சு
றைந்த தனங்களையுடைய தமயந்தி, அம் மன்னவனை காண
ல் - அந்த நளனைக் காணதிருக்கும்படி, நீரால் மறைத்தன -
லத்தினுலே மறைத்து விட்டன, எ-று. ஏ- நின்று-அசைகள்
நின்று மறைத்தன எனவும் கூட்டலாம். தமயந்திக்குக் கண்
ரீர் கூர்ந்து கண்தெரியாமலிருந்ததை, நளன் முன்செய்த
மைக்காக இப்போது அவள் பாராதிருக்கும்படி கண்கள்
சய்தன என்று கவி தற்குறிப்பாகக் கூறினர். (எஉ)

94. உத்தமரின் மற்றிவனை யொப்பா ரொருவரிலை,
இத்தலத்தி லென்றிமையோ ரெம்மருங்கும்—
கைத்தலத்தில், தேமாரி பெய்யுந் திருமலர்த்
தார் வேந்தன்மேற், பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து.

394. Saying that there were none on this earth among the great to be compared to him, the Gods cast with their hands, showers of flowers upon king Nala who was adorned with a splendid garland which poured forth honeyed rain.

(இ - ள்.) இ தலத்தில் - இப்பூமியில், உத்தமரில் - மேல னவர்களில், இவனை ஒப்பார் - இந்த நளனை யொத்திருக்கி வர், ஒருவர் இலை என்று - ஒருவரும் இல்லையென்று, இமை யோர் - தேவர்கள், புகழ்ந்து - துதித்து, கைத்தலத்தில் கையினிடத்தே, தேன் மாரி பெய்யும் - தேன்மழை பொழி கின்ற, திரு மலர் தார் வேந்தன்மேல்-மேன்மையான பூமாலை யணிந்த நளமகாராசன்மேலே, எம்மருங்கும்-எப்புறத்திலு பூ மாரி பெய்தார் - பூமழையைப் பொழிந்தார்கள், எ - று மற்று - அசை.

ஒருவரும் என்பதில் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால்தொ க்கது. இலை—லகரம் - தொகுத்தல். (என

395. தேவியிவள் கற்புக்குஞ் செங்கோன் முறை
மைக்கும், பூவுலகி லொப்பாயார் போதுவார்—
காவலனே, மற்றென்பால் வேண்டும் வரங்கே
டுக் கொள்ளென்றான், முற்றன்பாற் பாரளி
பான் முன்.

395. Kali stood before king Nala, the benign protector of the earth, and said:—" O king! who is there in this world to be compared to the chastity of your wife Damayanti, or to the regularity of your government? Ask of me whatever you desire."

(இ - ள்.) [கலி.] முற்று அன்பால்-நிறைந்த பிரீதியினுலே பார் அளிப்பான் முன் - பூமியைக் காக்கின்ற நளச்சக்கிரவர் தியின் எதிரில் (நின்று,) காவலனே - அரசனே, தேவி இவ கற்புக்கும் - உன்தேவியாகிய இத்தமயந்தியின் பதி விரதை,

த்திற்கும், செங்கோல் முறைமைக்கும் - உன் துரைத்தன
ங்குக்கும், பூ உலகில் - பூலோகத்தில், ஒப்பா-சமானமாக,
'துவார் யார் - வருகின்றவர் எவர், என்பால் வேண்டும்
ம் கேட்டுக்கொள் - என்னிடத்தில் வேண்டிய வரத்தைக்
ட்டுக்கொள்ளு, என்றான்—, எ - று. மற்று - அசை.

ஒப்பாயார் போதுவார்" என்றதினால் அப்படிபட்டவர்
ாடானுருமில்லை, இருக்கின்றாருமில்லை, உண்டாவாரோ
னின் அவருமில்லை என்ற தாயிற்று. யார் — உயர்திணைப்
ாதுக்குறிப்பு வினைமுற்று. [வினையியல் ௩ 0 - ம் - சூ.]கேட்
கொள்—கொள் விகுதி தற்பொருட்டு என்னும் பொருளில்
தது. போதுவார் — புகுதுவார் என்பதின் திரிபென்பர் ;
ா - பகுதி, து - சாரியை, வ் - எதிர்கால இடைநிலை, ஆர் -
ுதி என்று, போ என்னு முதனிலைக்கு இங்ஙனம் புடை
யர்ச்சியு முண்டென்னலாம். காவல் அன் - காவலைச்
ய்பவன் எனவும், கா - காத்தலிலே, வலன் - வல்லவ
ன்றும், இருவகையுங் கொள்ளலாம். கா — முதனிலைத்
ாழிற்பெயர். (எச)

6. உன்சரிதஞ் செல்ல வுலகாளுங் காலத்து, மின்
சொரியும் வேலாய் மிகவிரும்பி — என்சரிதம்,
கேட்டாரை நீயடையே லென்றான் கிளர்மணிப்
பூண், வாட்டானை மன்னன் மதித்து.

396. King Nala, who was adorned with jewels of
arkling gems, and who commanded sword-girt armies,
teeming the words of Kali said:—" O thou, who pos-
ssest a glittering lance! In the age of your reign you
ust not trouble those who listen to my history with
terest

(இ - ள்.) கிளர் மணி பூண் - விளங்காநின்ற ரத்தினாப
ரங்களையும், வாள் தானை மன்னன் - வாளேந்திய சேனையை
முடைய நளமகாராசன், மதித்து - (கலியின்பேச்லை) மேன்

மையாகக்கொண்டு, மின் சொரியும் வேலாய் - காந்தியை
பொழிகின்ற வேலுடையவனே, உன் சரிதம் செல்ல - உ
நடக்கை செல்லும்படி, உலகு ஆளும் காலத்து - நீ உலகத்தை
யாளு நாளில், மிக விரும்பி என் சரிதம் கேட்டாரை - மிகவு
பிரியப்பட்டு என் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களை, நீ அ
யேல் - நீ சேராதிரு, என்றான் —, எ - று.

"உன் சரிதஞ் சொல்லி" எனவும் பாடமுண்டு, உன்சரித
செல்ல - உலகாளுங் கால மாவது கலியுகம். (எ

397\. என்காலத் துன்சரிதங் கேட்டாரை யானடை
யேன், மின்கா லயில்வேலாய் மெய்யென்று—
நன்காவி, மட்டிறைக்குஞ் சோலை வளநாட
முன்னின்று, கட்டுரைத்துப்போனான் கலி.

397\. Kali, standing before Nala, the king of the fertil country of Nidatha which is sorrounded by groves, an in which the good dark-hued Kuvali flowers shed honey spoke with truth after this:—" O thou possessin a sharp lance which emits lightning! During my reig (கலியுகம்) I will not trouble those who listen to you history. This I say truly." Having thus spoken, h departed.

(இ - ள்.) மின் கால் அயில் வேலாய் - மின்னலைக் கக்குகின்
கூர்மையான வேலாயுத முடையவனே, என் காலத்து - என்
னுடைய காலமாகிய கலியுகத்தில், உன் சரிதம் கேட்டாரை
உன்கதை கேட்பவர்களை, யான் அடையேன் - நான் சே
மாட்டேன், மெய் - (இது) சத்தியம், என்று —, நன் காவி
நல்ல நீலோற்பலமலர்கள், மட்டு இறைக்கும் சோலை - மதுவை
இறைக்கப்பெற்ற சோலை சூழ்ந்ததும், வள நாடன் - வளப்ப
பெற்றதுமான நிடதநாட்டரசனது, முன் நின்று - எதிரில்
நின்று, கலி - கலிபுருடன், கட்டு உரைத்து - உறுதியா
பேச்சைப்பேசி, போனான் —, எ - று.

நன்கு ஆவி எனப்பிரித்து, நன்கு - நன்றாக, ஆவி - குளங்களுக்கு, மட்டு இறைக்கும் எனவு முரைக்கலாம். கட்டுரைத்து—கட்டுரை என்பதை ஒரே சொல்லாக எடுத்துப் பகுதியாய்க் கொள்க. சோலையிற்காவி அங்குள்ள குளங்களில் எனக் கொள்க. (எசு)

398. வேத நெறிவழுவா வேந்தனையும் பூந்தடங்கட்,
கோதையையு மக்களையுங் கொண்டுபோய்த்—
தாது, புதயத்தேன் பாய்ந்தொழுகும் பூஞ்
சோலைவேலி, விதையக்கோன் செய்தான்விருந்து.

398. The king of the country of Vidarpa, which is fenced around with groves in which the pollen in the flowers is drowned in the gushing honey, having taken with him king Nala, who never departed from the paths of the Vedas, and Damayanti, whose eyes resembled tanks filled with flowers, as well as their children, made a feast.

(இ - ள்.) தாது புதைய - கேசரங்கள் புதைந்து போம்படி, தேன் பாய்ந்து ஒழுகும் - தேன் பாய்ந்து ஒழுகுகுன்ற, பூ சோலை - பூவுள்ள சோலைகளாகிய, வேலி - வேலி சூழ்ந்த, விதையம் கோன் - விதர்ப்பநாட்டரசன், வேத நெறி வழுவா வேந்தனையும் - வேதமார்க்கந் தப்பாத நளமகா ராசனையும், பூ தடம் கண் கோதையையும் - பூப்பூத்த தடாகம்போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தியையும், மக்களையும் - (அவர்களுடைய) ஆண் பெண் மக்களையும், கொண்டு போய் - இட்டுக்கொண்டு போய், விருந்து செய்தான்—, ஒ - று.

விதர்ப்பம் என்னும் ஆரியமொழி விதையமெனத் திரிந்தது. பூந்தடங்கண் - பூப்போன்ற விசாலமாகிய கண் எனவு முரைக்கலாம். (எஎ)

99. உன்னையா னென்று முணரா துரைத்தவெலாம்
பொன்னமருந் தாராய் பொறுவென்று — பின்,

ளைத்தன், மேனீர்மை குன்றா வெறுந்தேர் மிசை
க்கொண்டான், மானீ ரயோத்தியார் மன்.

399. The king of the inhabitants of the great fertile country of Oudh, said:—" O thou adorned with garlands swarming with golden beetles! You must bear with all that I said in ignorance concerning you." And then, with his dignity unlessened he departed in an empty chariot.

(இ - ள்.) மால் நீர் அயோத்தியார் மன் - பெருமையான நீர்வளமுள்ள அயோத்தி நாட்டாருடைய அரசன், பொன் அமரும் தாராய் - பொன் வண்டு பொருந்திய மாலை யணிந்தவனே, யான் ஒன்றும் உணராது - நான் ஒன்றுந் தெரியாமல், உன்னை உரைத்த எல்லாம் - உன்னைக் குறித்துச் சொன்னவைகளை யெல்லாம், பொறு என்று - பொறுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, பின்னை - பின்பு, தன் மேல் நீர்மை குன்றா - தன் மேலான குணங் குறையாமல், வெறு தேர்மிசை கொண்டான் - வெறுமையான தேர்மேலேறிச் சென்றான், எ - று.

குன்றா என்பதற்குக் குன்றி எனப் பொருள் கொண்டு தமயந்தி சுயம்வரமென்று வந்து இகழ்ச்சிப்பட்டதைக் கருத்தாக வுரைக்கலாம். வெறுந் தேராவது தமயந்தியோடு கூடி வருஞ் சந்தோஷமற்ற தேர். பொன் அமருந் தாராய் என்பதற்குத் திருமகள் பொருந்தின சேனையையுடையாய் எனவும் பொருள்படும். மிசைக்கொண்டான் என்பதை ஒருசொன்னீர்மையாக வைத்து ஏறினான் எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க, தேர்—ஏழனுருபு தொக்கது. (எஅ)

400. விற்றானை முன்செல்ல வேல்வேந்தர் பின்செல்லப், பொற்றேர்மேற் றேவியொடும் போயினான்—முற்றாம்பல், தேனீ ரளித்தருகு செங்கெநற் கதிர்விளைக்கும், மாநீர் நிடதத்தார் மன்.

400. The king of the inhabitants of the very fertile country of Nidatha, in which the honey which flows out of the old ambal blossoms, falling on the adjacent ears of corn, causes them to grow, rode with his wife in a golden chariot, the army of archers going before, and the kings with their lances following in the rear.

(இ-ள்.) முற்று ஆம்பல்-முற்றிய ஆம்பற் பூக்கள், தேன் நீர் அளித்து-தேனாகிய நீரைப் பாய்ச்சி, அருகு செந்நெல் கதிர் - சமீபத்திலுள்ள செந்நெற் கதிர்களை, விளைக்கும் - விளையச் செய்கின்ற, மா நீர்-மிகுதியான நீர்வளம் பொருந்திய, நிடதத்தார் மன் - நிடத தேசத்தாருடைய அரசன், வில் தானை - வில்லேந்திய சேனை, முன் செல்ல - முன்புறம் போய்க்கொண்டிருக்கவும், வேல் வேந்தர் - வேலேந்திய அரசர், பின் செல்ல- பின்புறம் போய்க்கொண்டிருக்கவும், தேவியொடு - மனைவியோடு, பொன் தேர்மேல் - பொன்னாற் செய்த தேர்மேல் (ஏறி,) போயினான்—, எ - று.

மா நீர் - மேன்மையான குணமுள்ள எனவுமாம். தேவியொடும்—உம்-அசை. செம்மை நெல் என்பதில் "ஈறு போதல் இடையுகரமியாதல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் மைகெட்டு "மம்முன்பயவ மயங்குமென்ப" என்று வரைந்திருத்தலால் மகரத்தோடு நகரத்திற்கு மயக்கமின்மைபற்றி மகரமும் நகரமாகத் திரிந்தது. "இனையவும் பண்பிற் கியல்பே" என்பதில் அடக்கிக்கொள்க. "விற்றானை முன்செல்ல வேல்வேந்தர் பின் செல்ல" என்பவை வினைச் செவ்வெண். முன் பின் என்பன இடைச்சொல்லாதலால் "இடையுரிவடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்" என்பதினால் னகரங்கள் இயல்பாயின. (எக)

401. தானவரை வெல்லத் தரித்தநெடு வைவேலாய்
ஏனைநெறி தூரமினி யெத்தனையோ—மானே
இந்த மலைகடந் தேழுமலைக் கப்புறமா [கேள்
விந்தமெனு நம்பதிதான் மிக்கு.

401. O thou who bore a long sharp lance in order to conquer the Asuras What is the distance we have yet to go ?" asked Damayanti. To which Nala replied:— " Harken, O wife After passing the mountain before us and seven mountains beyond, our capital Mahavindam lies in all its greatness."

(இ - ள்.) தானவரை வெல்ல - அசுரரைச் செயிக்கும்பொருட்டு, தரித்த நெடு வை வேலாய் - ஏந்திய பெரிய கூர்மையான வேலுடையவனே, ஏனை நெறி தூரம் - மற்ற வழியின் தூரம், இனி எத்தனையோ - மேல் எவ்வளவோ (என்று தமயந்தி வினவ,) மானே கேள் - பெண்ணே கேள், இந்த மலை கடந்து - எதிரிலிருக்கின்ற பருவதத்தைத் தாண்டி, ஏழு மலைக்கு அப்புறம் - ஏழு பருவதங்களுக்கு அப்புறத்தில், மாவிந்தம் எனும் நம் பதி - மாவிந்தம் என்கிற நம்முடைய பட்டணம், மிக்கு (உளது) - மேன்மைப்பட்டு இருக்கின்றது (என்று நளன் விடுத்தான்,) ஏ-று தான் - அசை.

இதில், ஓராசிரியனை சீஷனொருவன் மோக்ஷலோகமெங்கே யென்று வினவ, அவன் அது இவ்வண்டமும் இதனைச் சூழ்ந்த ஏழாவரணமுங் கடந்தபின் அது காணப்படுமென்று கூறியது எனப் பொருளொன்று தோன்றுதலால் சுருங்கச்சொல்லல் அணியாம். (அ0)

402. இக்கங்குல் போக விகல்வே னளனெறிநீர்
செய்க்கங்கு பாயுந் திருநாடு—புக்கங்
கிருக்குமா காண்பான்போ லேறினான் குன்றிற்
செருக்குமான் றேர்வெய்யோன் சென்று.

402. When that night had passed away, Nala who bore an heroic lance, entered the excellent country of Nidatha, where the water which flows in waves down the rivers &c , enters the paddy fields, and the sun who possessed a chariot drawn by proud horses, rode on the mountain நிடத நாடு as if he came to see the town.

(இ - ள்.) இ கங்குல் போக - இவ் விரவு நீங்க, இகல் வேல்
ளன்-வீரங்கொண்ட வேலுள்ள நளன், எறி நீர் - (ஆறுமுத
ானவை) அலைமோதிவீசுகிற தண்ணீர், செய்க்கு பாயும்
ிரு நாடு - கழனிகளுக்குப் பாயும்படியான மேலான நிடத
ாட்டில் புக்கு - பிரவேசித்து, அங்கு இருக்கும் ஆ - அந்நாட்
டல் வீற்றிருக்கும் வகையை, காண்பான் போல் -பார்ப்பவன்
போலே, செருக்கு மான்- (விரைவினால்) கர்வமுள்ள குதிரை
ள் பூட்டிய, தேர் வெய்யோன் - தேரையுடைய சூரியன்,
சென்று - போய், குன்றில் ஏறினான் - உதயமலையில் ஏறி
னான், எ-று. அங்கு - அசை.

போல் — தற்குறிப்பில் வந்தது. (அக)

403. மன்றலிளங் கோதையொடு மக்களுந் தானு
மொரு, வென்றி மணிநெடுந்தேர் மேலேறிச்—
சென்றடைந்தான், மாவிந்த மென்னும் வள
நகரஞ் சூழ்ந்ததொரு, பூவிந்தை வாழும்
பொழில்.

403. Together with Damayanti, who wore a garland of flowers fresh and fragrant, and with his children, Nala, riding in a large chariot, matchless, victorious, and be-gemmed, entered the grove which surrounded the fertile town of மாவிந்தம் and in which Lakshmi resided.

(இ - ள்.) மன்றல் இள கோதையொடும் - வாசனை பொ
ருந்திய இளமையான மாலைசூடிய தமயந்தியோடு, மக்களும்
தானும் - பிள்ளைகளும் அவனும், ஒரு வென்றி மணி நெடு
தேர்மேல் - ஒப்பற்ற ஜயமுள்ள ரத்தினமிழைத்த பெரிய
தேரின்மேல், ஏறி சென்று - ஏறிக்கொண்டுபோய், மாவிந்த
மென்னும் வள நகரம் -மாவிந்தமென்கிற வளப்பமான பட்ட
ணத்தை, சூழ்ந்தது - சூழ்ந்த, ஒரு- ஒப்பில்லாத, பூவிந்தை -
பூவிலிருக்கும் திருமகள், வாழும் பொழில் - வாசஞ்செய்கிற
தோப்பை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான் (நளன்,) எ - று.

பூவிந்தை என்பதற்கு - பூக்களின் அதிசயங்கள் எனவும் பொரு ளுரைக்கலாம். அப்போது விந்தை தெலுங்கி லிருந்து வந்த திசைச்சொல். மன்றலிளங்கோதை — அன்மொழித் தொகை. கோதை - பெண், எனக்கொண்டு மன்றலேயும் இள மையையும் அவளுக்கே விசேஷண மாக்கினு மமையும் மன் றல் - கலியாணமாகையால் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட இளங்கோதை யென்னவுமாம். "மன்றவிளங்கோதை" எனப் பாடமாயின் மன்ற - அசை. (அஉ)

404. மற்றவனுக் கென்வரவு சொல்லி மறுசூதுக்
குற்ற பணைய முளதென்று—கொற்றவனைக்
கொண்டணைவீ ரென்று குலத்தூ தரைவிடுத்
தண்டெரியற் றேர்வேந்தன் றான். [தான்

404. King Nala, who was adorned with a cool garland sent the messengers, whose ancestors performed the same office, saying, " Go and inform Putcarn of my arrival; tell him that I have a fit wager for a second game of dice, and bring that king here."

(இ - ள்.) தண் தெரியல் - குளிர்ச்சியான மாலேயணிந்த, தேர் வேந்தன் - நளமகாராஜன், மற்றவற்கு - மற்றவனுக்கு (புட்கரனுக்கு,) என் வரவு சொல்லி - நான் வந்ததைச் சொல்லி, மறு சூதுக்கு - மறுதரம் ஆடுஞ் சூதுக்கு, உற்ற பணயம் - தகுதியான பந்தையப்பொருள், உளது என்று - உண்டு என்று சொல்லி, கொற்றவனே - (அந்த) அரசனே, கொண்டு அணைவீர் - கொண்டு வாருங்கள், என்று—, குல தூதரை - குலபரம்பரையாய்வரும் தூதரை, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ-று. தான் - அசை.

பரம்பரையாய் ஒருதொழில் செய்வோர்க்கே அத்தொழிலே நிறைவேற்று மாற்றலிருக்கும் ஆனதுபற்றி "குலத்தூதரை விடுத்தான்" என்றார். அவராயின் அவனேச் சூதுக்கு இசையச் செய்வார்களென்பது கருத்து. (அக)

5. மாய நெடுஞ்சூதில் வஞ்சித்த வன்னெஞ்சன்
தூய நறுமலர்ப்பூஞ் சோலைவாய்—ஆய
பெருந்தானை சூழப் பெடைநடையா ளோடும்
இருந்தானைக் கண்டா னெதிர்.

05. The hard-hearted Putcaran, who deceived Nala he fatal game at dice, saw before him, in the clean and utiful grove which was filled with fragrant flowers a and Damayanti whose (i. e. Damayanti's) gait re-bled the walk of a female swan, as they stood sur-nded by a large and trusty host

இ - ள்.) மாயம் நெடு சூதில் - மோசத்துக்குரிய பெரிய ாட்டத்தில், வஞ்சித்த வல் நெஞ்சன் - (நளனை) மோசஞ் ய்த கடின இருதயமுள்ள புட்கரன், தூய - சுத்தமான, மலர் பூ சோலைவாய் - பரிமளமுள்ள பூக்கள் நிறைந்த ஃகிய தோப்பினிடத்தில், ஆய பெரு தானை சூழ - யோக் மான பெரிய சேனை சூழ்ந்துநிற்க, பெடை நடையா ாடு - பெண்ணன்னத்தின் நடைபோன்ற நடையையுடையவ ன தமயந்தியோடு, இருந்தானை - வீற்றிருந்த நளனை, ிர் - எதிரிலே, கண்டான்—, எ-று. உம் - அசை.

பெடை என்பது தகுதியால் அன்னப்பெடைக்குக் கொள் ் பட்டது. அது ஆகுபெயராய் அதன் நடைமே லாயிற்று.()

6. செங்கோ லரசன் முகநோக்கித் தேர்ச்சியிலா,
வெங்கோ லரசன் வினவினன்—அங்கோலக்
காவற் கொடைவேந்தே காதலற்குங் காதலிக்
யாவர்க்குந் தீதிலவே யென்று. [கும்

406. Looking at the face of king Nala who governed ghtly, Putcaran who had no judgment and who govern-badly, said, " O handsome, protecting, and generous ng! Are you all happy without any evil happening to urself, to your consort Damayanti or to any of the ners."

(இ - ள்.) செங்கோல் அரசன் - செவ்வையான அரசாட்
யுள்ள நளச்சக்கிரவர்த்தியினது, முகம் நோக்கி - முகத்தை
பார்த்து, தேர்ச்சி இலா - விவேக மில்லாத, வெம் கோ
அரசன் - உக்கிரமான அரசாட்சியுள்ள புட்கரராசன், அ
கோலம் - அழகான ரூபமுள்ள, காவல் - காக்குந் தன்
யுள்ள, கொடை வேந்தே - உதாரனுன நளமகாராசனே, கா
லற்கும் - கணவனுகிய உனக்கும், காதலிக்கும் - மனைவி
கிய தமயந்திக்கும், யாவர்க்கும் - (மக்கள் முதலிய) எல்
ருக்கும், தீது இலவே என்று - தீங்குகள் இல்லையே என்
வினவினன் - கேட்டான், எ - று.

நளனை க்ஷேமம் விசாரித்தா னென்பதாம். தீது—பால்ப
அஃறிணைப் பெயரா தலால் ஈண்டு பன்மைக்கு வந்து பன்
வினையைக்கொண்டது. [பெயரியல் - உச - ஆம் - சூ.] "கா
லர்க்கு" எனப் பாடமாயின் மக்களுக்கு என உரைத்
கொள்க.   (அ

407. தீது தருகலிமுன் செய்ததனை யோராதே
யாது பணைய மெனவியம்பச்—சூதாட
மையாழி யிற்றுயிலு மாலனையான் வண்மைபு
கையாழி வைத்தான் கழித்து.

407. Putcaran forgetting the assistance rendered
him on the former occasion by Kali, the progenitor
evil, while playing at dice asked:—" What is the wager
and Nala, who resembled Vishnu who slept on the d
ocean, took out the beautiful ring which was on his fing
and placed it before him.

(இ - ள்.) தீது தரு கலி - தீமையைத் தரும்படியாகிய
புருஷன், முன் செய்ததனை - முன்பு செய்த சகாயத்
ஓராதே - நினையாமலே (புட்கரன்,) சூது ஆட—, யாது ப
யம் - என்ன பந்தியம், என இயம்ப - என்று சொல்ல,
ஆழியில் - கறுப்பான கடலில், துயிலும் - கண் வளர்கின்
மால் அனையான் - திருமாலை ஒத்தவனுகிய நளன், வண்

ன - அழகணிந்த கை ஆழி - கையிலிருக்கும் மோதிரத்தை,
ழித்து வைத்தான், - கழற்றி வைத்தான், எ - று.

"மால் பராய்" எனவும் பாடமுண்டு. திருமாலைப் போற்றி
ன்பது அதன் பொருள். (அசு)

08 அப்பலகை யொன்றி னருகிருந்தார் தாமதிக்கச்
செப்பரிய செல்வத் திருநகரும்—ஒப்பரிய
வன்றானை யோடு வளநாடும் வஞ்சனையால்
வென்றானை வென்றானவ் வேந்து.

408. King Nala earned the praises of those around him
winning in one game, the town whose beauty and
ealth are indecribable, the army matchless in strength,
d the fertile country, and by conquering Putcaran who
fore had won these from him by deceit.

(இ - ள்.) அவ் வேந்து - அந்த நளமகாராசன், அருகுஇருக்
ர் - ப்க்கத்தி லிருந்தவர்கள், மதிக்க - மெச்சும்படி, அப்
லகை ஒன்றின் -சொக்கட்டான் பலகை ஒன்றிலேயே [ஒரே
ட்டத்தி லென்றபடி,] செப்பு அரிய - சொல்லுவதற்கு
ருமையான, செல்வ திரு நகரும் - செல்வமுள்ள அழகான
ட்டணத்தையும், ஒப்பு அரிய - உவமானம் இல்லாத, வல்
னையோடு - வன்மையான சேனையோடு, வள நாடும்-வளப்
முள்ள தேசத்தையும், வஞ்சனையால் வென்றானை - (முன்பு)
மாசத்தினால் ஜயித்த புட்கரனை, வென்றான் - ஜயித்தான்,
- று, தாம் - அசை.

அரிய என்பது இங்கு இல்லாமையைக் காட்டியது. வெல்
ன்பது இரண்டு செயப்படுபொருளுள்ள தாகலா மாதலின்
ங்கே வென்றானை நகர் முதலியவற்றை வென்றான் எனவு
ரைக்கலாம். (அ௭)

09. அந்த வளநாடு மவ்வரசு மாங்கொழிய, வந்த
படியே வழிக்கொண்டான் — செந்தமிழோர்,

நாவேய்ந்த சொல்லா னளனென்று போற்
சைக்குங், கோவேந்தற் கெல்லாங் கொடுத்து.

409. Losing that fertile country and that Governmen Putcaran gave up to King Nala, who was praised by th eloquent Tamil bards, all his wealth and departed by th way he came.

(இ - ள்.) செம் தமிழோர் - செம்மையான தமிழ் வல்லவ கள், நா ஏய்ந்த - நாவுக்குப் பொருந்தின, சொல்லால் - சொ களினால், நளனென்று—, போற்றி இசைக்கும் - துதித்து பாடப்பெற்ற, கோ வேந்தற்கு-அரசனுக்கு, அந்த வள நாடு அந்த வளப்பமான நாடும், அ அரசும் - அந்தத்துரைத்த மும், ஒழிய - தன்னைவிட்டு ஒழிந்துபோம்படி, எல்லா கொடுத்து-செல்வமெல்லாங்கொடுத்து, வந்தபடியே - (முன் வந்த விதமாகவே, வழிகொண்டான் - போனான் (புட்கரன் எ - று. ஆங்கு - அசை.

போற்று இசைக்கும் எனினும் ஒக்கும். போற்று - து போற்று என்பதின் ஈறு குறையப் போற்றிசைக்கும் என் யிற்று. நாவேய்ந்த என்பதை, நா + வேய்ந்த எனப் பிரித் நாக்கினாற் புனைந்த எனப் பொருள்கூறவு மமையும். நாவேய்ந் சொல்லாவன மேன்மையான சொற்கள்.

வந்தபடியே—படி என்பது விதம் என்னும் பொருளு ளது; இங்கே வழிக்கொண்டானென்னும் வினையை வி டித்து வினையுரியாய் நின்றது. காலம் இடம் முதலிய பொ ளுள்ள இடைச்சொற்கள், பெயர்த்தன்மையவாய்ப் பெ ரெச்ச முதலியவைகளைக் கொள்ளும்: ஆனபடியால், ஆ படிக்கு என வரும்போது பெயர். இங்கே பெயராய் மூன் னுருபு தொக்குவந்த தெனினும் பொருந்தும். (அ

410. ஏனை முடிவேந்த ரெத்திசையும் போற்றிசைப்ப
சேனை புடைசூழத் தேரேறி—ஆனபுகழ்ப்

பொன்னகர மெய்தும் புரந்தரனைப் போற்பொ
லிந்து, நன்னகரம் புக்கா னளன்.

10. Like the God Indra entering the famous city
aravathy, Nala entered the good town of Mahvintham,
ng on a chariot, and surrounded by armies; so that
the crowned monarchs in every corner of the earth
ght praise him.

இ - ள்.) ஏனை முடி வேந்தர் - மற்றக் கிரீடாதிபதிகள்
திசையும் - எல்லாத் திசைகளிலும், போற்று இசைப்ப -
ழைப்பாட, சேனை புடை சூழ - சேனைகள் பக்கங்களில்
ந்துவர, தேர் ஏறி - இரதத்தின்மே லேறிக்கொண்டு,
ன புகழ் - பொருந்தின புகழுள்ள, பொன் நகரம் - அமரா
பட்டணத்தை, எய்தும் - அடைகிற, புரந்தனை போல் -
வேந்திரனைப்போல், பொலிந்து - விளங்கி, நளன் - நளச்
கிரவர்த்தி, நல் நகரம் - நன்மையான மாவிந்தநகரத்தை,
கான் - அடைந்தான், எ-று.

ஏனை என்பது புட்கரனை நீக்குகின்றது. அவன் அற்பனும்
னஸ்தாபப் பட்டவனு மானதால் புகழ்ந்திலன்.

அமராவதி யென்பது சொர்க்கலோகத்தின் முக்கியபட்ட
ம். ஒருபொருளைப் பலவகையிற் கூறுவதும் ஒரு கவித்
மம். (அகூ)

11. கார்பெற்ற தோகையோ கண்பெற்ற வாண்முக
மோ, நீர்பெற் றுயர்ந்த நிறைபுலமோ—பார்
பெற்று, மாதோடு மன்னன் வரக்கண்ட மாநக
ருக், கேதோ வுரைப்ப னெதிர்.

411. To what shall I compare the great town of Mah-
ntham, as Nala, having regained his Government, enter-
? with Damayanti? Is it like the peacock hailing the
ming clouds? Is it like the brightened countenance re-

gaining its lost sight? Or is it like the fertile and excellent fields, filled with water?

(இ - ள்) பார் பெற்று - பூமியாள்வதைப் பெற்ற மாதோடு - தமயந்தியோடு, மன்னன் - நளமகாராஜன், வ கண்ட - வருவதைப் பார்த்த, மா நகருக்கு - பெருமையா மாவிந்த நகரத்துக்கு,) கார் பெற்ற தோகையோ - மேக வரப்பெற்ற மயிலேயோ, கண் பெற்ற வாள் முகமோ - கண் வரப்பெற்ற பிரகாசமான முகத்தையோ) நீர் பெற்று உயர்ந் தண்ணீரைப் பொருந்தி மேன்மைப்பட்ட, நிறை புலமோ விளைவு நிறைந்த கழனியையோ, ஏதோ - எதையோ, எதி உரைப்பன் - சமானமாகச் சொல்லுவேன் (நான்), எ - று.

நகரத்தாரெல்லாம் அரசனும் அரசியும் வரக்கண்டு களி தார்கள் என்றபடி.

பார் அதன் ஆளுகைக்கும், நகர் அங்குள்ளார்க்கும் ஆ பெயர். ஓ - நான்கும் ஐயப்பொருளில்வந்தன. ஈண்டு ஐய உபமானமாதற்கு உரிமைப் பற்றியது. ஆகவே இவையாவு உபமானம் என்பது கருத்து. (௩௫௦)

நளவெண்பாவுரை

முற்றியது.

இலக்கணக் குறிப்பு.

☞ ஒருசொல்லுக்கு இலக்கணங்கூறு என்றால் திணை - பால் - எண் - இடம் - வேற்றுமை - தொழிற்பெயர் - பண் புப்பெயர் - வினையாலணையும் பெயர் என்கிற சிறப்புகளையும் பெயர்க்குக் கூறவேண்டும்.

திணைமுதலானவைகளோடு காலம் - தன்வினை - பிறவினை - செய்வினை - செயப்பாட்டுவினை முதலிய சிறப்பும், பெயரெச்

சம் - வினையெச்சம் - இன்ன வாய்பாடு என்பவைகளும், வினைக்குக் கூறவேண்டும்.

தொடர்சொல்லவேண்டுமாயின் இரண்டு சொற்களுக்கு நடுவில் வேற்றுமையுருபோ, அல்லது வினையுருபு முதலியவையோ, தொக்கு இருப்பது இன்னதென்று அறிந்து இன்ன தொகைநிலைத்தொடரென்றாவது, இன்ன தொகாநிலைத்தொடரென்றாவது, கண்டு உரைக்கவேண்டும்.

உதாரணம்.

365 - வது பாட்டு.

பணையில்—அஃறிணை ஒன்றன்பால் ஒருமைப்படர்க்கை யிடப்பெயர், ஏழாம்வேற்றுமை, தான்றி எனும் பிறிதின் கிழமைக்கு இடமாயிற்று, எண்ணினன்— உயர்திணையாண்பால் ஒருமைப்படர்க்கை இறந்தகாலச் செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினை வினைமுற்று, தாரான் என்னும் பெயரைக் கொண்டது.

பார்—ஏவலொருமை முன்னிலை வினைமுற்று,இது இருதிணைப்பொது, இங்கு உயர்திணை முன்னிலைப்பெயரைக் கொண்டது.

என்ன —இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இங்கு காரணப் பொருட்டாகையால் இறந்த காலமாயிற்று, ருதுபர்ணன் என்னும் பெயரைக் கொண்டது.

இத்தாழ்—இடைச்சொற் றொடர்

தாழ்பணையில்—வினைத்தொகைநிலைத் தொடர், தாழ்ந்தபணையில் எனவிரியும்.

பணையிலிரு—ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்,

இருந்தான்றி—பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர், இருமையாகிய தான்றி யென விரியும்.

தான்றிக்காய் — ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், தான்றியினது காய் என விரியும்.

பத்தாயிரம்—பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்.
ஆயிரக்கோடி—இதுவுமது.
கோடி என்பதைமுற்றெச்சமாகக்கொண்டால் கோடிபார்என்பது வினையெச்சத் தொகாநிலைத் தொடர்; பெயரானால் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.
பார் என்ன—வினைமுற்றுத்தொடர்.
உய்த்ததனில்—வினையெச்சத்தழாத்தொடர்.
அதனில் தேர்—ஏழாம் வேற்றுமை தொகாநிலைத்தொடர்.
நிறுத்தி எண்ணினான்—வினையெச்சத்தொடர்.
எண்ணினான்தேவர்—வினைமுற்றுத் தழாத்தொடர்.
தேவர் சபை—ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர் தேவரது சபையென விரியும்.
தார் நிறுத்தும்—இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர், தாரைநிறுத்தும் என விரியும்.
நிறுத்துந்தோள்—பெயரெச்சத்தொடர்.
தோள் வேந்தன் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைநிலைத் தொடர்; தோளையுடைய வேந்தன் எனவிரியும்.

இப்படி நிலைமொழிநோக்கி யின்ன தொடரெனச் சொல்லுக.

இடைச்சொல் முன்னும் பின்னும் வருமாதலால் எப்படியிருந்தாலும் இடைச்சொற்றொடரே யாம்.

(உ - ம்.)

மற்றொருவன்,—முன்வந்தது.
ஆளுமே, அவனும்,—பின்வந்தது.

தத்தம்பொருள், அசைநிலை, இசைநிறை, குறிப்பு, இப்படிப்பட்ட இடைச்சொற்களைத் தனிச்சொல்லாய்ப் பிரிக்க வேண்டும்.

வேற்றுமையுருபு, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை இப்படிப்பட்ட இடைச்சொற்களைப் பிரிக்கக்கூடாது.

எல்லாவற்றிற்கும் முடிபும் சம்பந்தமும் கூறவேண்டும். இதுதான் இலக்கணஞ் சொல்லுமுறை.

இப்படி ஆங்காங்கு காட்டிக்கொடுத்த வழியால் மற்ற விடங்களிலும் இலக்கணமுறைகளை அமைத்துக்கொள்க.

வெண்பாவியற்சுருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்கூறுகிறபடி இலக்கண முறை யறியத்தக்கது.

ஒருகுற்றெழுத்தாகிலும் ஒரு நெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றடுத்தாவது வந்தால் நேர் அசை எனப்படும்.

(உ-ம்) அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, தனித்தும் ஒற்றடுத்தும் வந்தால் நிரை அசை எனப்படும். (உ-ம்.) கர, கரா, கரம், கராம்.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்ந்து வருவது சீர் எனப்படும்.

இவற்றுள் - நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு உதாரணவாய்பாடு.

தே மா=நேர் நேர் புளி மா=நிரை நேர்	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
கூ விளம்=நேர் நிரை கரு விளம்=நிரை நிரை	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்

இந்நான்கும் இயற்சீர் எனவும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் எனவும் வழங்கப்படும்.

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை, நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டும் மூவசைச்சீராம்.

தே மாங் காய்—நேர் நேர் நேர்
புளி மாங் காய்—நிரை நேர் நேர்
கூ விளங் காய்—நேர் நிரை நேர்
கரு விளங் காய்—நிரைநிரைநேர்

இவை காய்ச்சீர் எனவும் வெண்சீர் எனவும் படும்.

தே மாங் கனி—நேர் நேர் நிரை
புளி மாங் கனி—நிரை நேர் நிரை
கூ விளங் கனி—நேர் நிரை நிரை
கரு விளங்கனி—நிரைநிரைநிரை

இவை கனிச்சீர் அல்லது வஞ்சிச்சீர் என்னப்படும்.

இக் கனிச்சீர்களும், நாலசைச்சீர்களும் வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களி ஓரசையும் சீராய்க் கடைசியில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன் நேர்வருவதும், இயற்சீர் வெண்டளை யெனப்படும்.

காய்முன் நேர்வருவது வெண்சீர்வெண்டளை என்னப்படும்.

வெள்தளை—வெண்டளை. தளை, கட்டு, பந்தம் என்றாலும் யாப்பென்றாலும் தளையே. வெண்பாவிற்கு உரிய தளை வெண்டளை. வெண்டளையின்றி வேறுதளை வெண்பாவில் வாராது;இப்படிப்பட்ட தளை தப்பாமல் ஈற்றடி முச்சீராயும் மற்றையடி நாற்சீராயும் வருவது வெண்பா என்னப்படும். ஈற்றடியின் கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகர வாய்பாடாயும் நாள், மலர் என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

இவ்வெண்பா குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, என ஐவகைப்படும்.

இரண்டடியால் வருவது குறள்வெண்பா ; மூன்றடியால் வருவது சிந்தியல்வெண்பா; நான்கடியால்வருவது நேரிசைவெண்பாவும் இன்னிசை வெண்பாவும்; நான்குக்கு மேற்பட்ட அடிகளால் வருவது பஃறொடைவெண்பா.

இந் நளவெண்பா முற்றும் நேரிசைவெண்பாவே. இதன் இலக்கணம், ஒருவிகற்பத்தாலேனும் இருவிகற்பத்தாலேனும் வந்து, இரண்டாமடிக் கடைச்சீர் தனித்துவருவது. விகற்பம் என்றால் எதுகை.

(உ - ம்.)

முன் னை - வினை யான் - முடிந்ததோ - மொய் குழ லாள்
நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நிரை - நேர் நிரை நேர்
தே மா - புளி மா - கரு விளம் - கூ விளங் காய்
என் னைத் தான் - காண - விசைந் ததோ - தன் மர புக்
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை நிரை - நேர் நிரை நேர்
தே மாங் காய் - தே மா - கரு விளம் - கூ விளங் காய்
கோவ் வா தீ - வார்த் தை - யுல கத் - துரைப் பட்ட
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நேர் நேர்
தே மாங் காய் - தே மா - புளி மா - புளி மாங் காய்
தெவ் வா று - கொல் லோ - விது.
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை
தே மாங் காய் - தே மா - மலர்

முன்னை வினையான் - இது மாமுன் நிரைவந்த இயற்சீர் வெண்டளை.

வினையான் முடிந்ததோ - இதுவுமது.

முடிந்ததோ மொய்குழலாள் - இது விளமுன் நேர்வந்த இயற்சீர்வெண்டளை.

மொய்குழலாள் என்னைத்தான் -காய்முன் நேர்வந்த வெண்சீர் வெண்டளை.

என்னைத்தான் காண - இதுவுமது.

காண இசைந்ததோ - இது மாமுன் நிரைவந்த இயற்சீர் வெண்டளை.

இசைந்ததோ தன்மரபுக் - இது விளமுன் நேர்வந்த இயற்சீர்வெண்டளை.

"மீண் டோர் சுயம்வரத்தை" என்னும் எ௨-வது பாட்டின் கடைச்சீர் "பரித்து" பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

"எங்கோன்மகளுக்" என்னும் எ௩-வது பாட்டின் கடைச்சீர் "சேர்ந்து" காசு என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

"குற்றைத்னியாழி" என்கிற ௭௭-வது பாட்டின் கடைச்சீர்
"சேய்" நாள் என்னும் வாய்ப்பாட்டால் வந்தது.

"நறையொழுக" என்கிற ௧௮௯-வது பாட்டின் கடைச்சீர்
"பொழில்" மலர் என்னும் வாய்ப்பாட்டால் வந்தது.

இவ்வாறு வேண்டும் வெண்பாக்களைப் பிரித்துச் சீருந்தளையும் முன் கூறியபடி சிதையாமல் வரப்பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதை எதுகையென்றும், அவ்வடிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவதை மோனையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஔ-இவைகளும்
இ-ஈ-எ-ஏ-இவைகளும்
உ-ஊ-ஒ-ஓ-இவைகளும்
} தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்.

ச-த-இவையும்
ந-ஞ-இவையும்
ம-வ-இவையும்
} தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்.

மோனையாகிய மெய்கள் அவ்வுயிர்களாயினும் இனவுயிர்களாயினும் ஏறப்பெற்றே வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

"கொற்றவேற் றனைக் குருநாடன் பாலணைந்தான்"
"தீம்தாவப் பார்காத்த சேய்"
"மறைமுதல்வ நீயிங்கே வந்தருளப் பெற்றேன்"

இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனையானது காண்க.

எதுகையு மிவ்வாறே. எதுகையிலும் முதலெழுத்து நெடிலோ குறிலோ ஒன்றியே வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

"கொற்றவேற் றனை" என்பதற்கு
"ஏற்றுநீர் ஞாலம்" என்று வருவதேயல்லது
ஏற்றுநீர் ஞாலம் என்று வரமாட்டாதென அறிக.

தனிச்சீரென்பது முன் இரண்டடிகளில் வந்த எதுகை பெற்றிருப்பதேயாம்.

...துக்கு விபரம் சொல்லுகிறோம் அதா
...பெரிய பாரமான கல்லைத் தூக்க வேண்டுமா
...ம் என்று உறுக்கித் தூக்கினால்தான் அதைத்
...யும் இன்னும் குளவி தண்ணீர் கரையில் மண்
...வீட்டு மரங்களில் கூடுகட்டி ஆவாரச் செடியி
... பச்சைப்புழுவைக் கொண்டுவந்து கூட்
...வைத்து வாயைமூடி மூன்றின்று ஹிம் ஹிம்
ஒரே உருக்குதலாக முப்பத்தொன்பது நாள்
...ற்பதாநாள் மூட்டின் வாயைத் திறக்க மேற்
...முன்னிருந்த ரூபமாறி சிறகு கொடுக்கு முத
... அந்தக் குளவியைப் போலுண்டாகி அத
... பறந்துவிடுகிறது இது யாவருக்கும்
...திருஷ்டாந்தம் இப்படி ஹிம் என்று உறுக்கு
... கவத்தைக் காணக்கூடும் ஆகையால் நீங்
...லோகத்திலிருந்து மவுத்தாகி உங்களை கபுறு
...டக்கித் திருப்பி எழுடி வருவதற்கு முன் ஒரு
...வழியைக் கண்டு நீங்கள் நடந்து போனால்
...முன்சொல்லிய தோட்டத்தில் கொண்டுபோய்
...தில் நீங்கள் போயிருந்து வாசஞ் செய்து மகா
...ள ருசிகளையருந்தி மரங்களிலே கிடைக்கும்
...கமான கனி வர்க்கங்களால் பசியாறி பாலாறு
...மதுவாறு தண்ணீர்களையுங் குடித்து மகா சந்
...துடன் என்னேரமும் அங்குள்ள வீடுகள்தோ
...க்கப்பட்ட அன்ன ஊஞ்சல்களில் இருந்து
...ண்டிருப்பீர்கள் இந்தவழியைப் பெருதபேர்
...போதும் நரக வேதனைக்கு ஆளாவார்கள்
மேற்சொன்ன நல்வழியை யடைத்த பேர்க
...ளும் இதற்கு மேலான சுவர்க்கலோகப் பத
...கொடுக்கப்படும்.

இதற்குச் சக்கரம்.

இதன் பா்யிதா.

சகலமான படைப்புகளுண்டாகுமுன்பே
யென்ற சத்தம் ஒன்று முழங்கிக்கொண்டிருக்
தில் அந்தச்சத்தத்தை றஹ்றமான் உறுக்கிப்
அந்தச் சத்தத்துக்குள்ளிருந்து ஒரு கலம்
னது அந்தக் கலத்தைப்பார்த்து றஹ்றமான்
மஹ்பூல் என்னும் பலகையி லெழுதும் படி
தைப்பற்றி உறுக்கினன் அந்தக்கலம் எழுத
படியும் கலத்தைப் பார்த்து றஹ்மான் எ
உறுக்கினன் அப்பவும் எழுதவில்லை என்
ருந்ததால் எழுதவில்லை மூன்று தரம் எழு
உருக்கியும் எழுதவில்லை அப்போது றஹ்
கோபமுண்டாகி ஹிம என்றுருக்கினன் உட
தக்கலம் சக்குப்பிளந்து றஹ்றமான் எண்ணி
மெல்லாம் ஆதியோடந்தம் வரையில் லவ்ஹு
பூல் என்னும் பலகையில் எழுதிவிட்டது
மானுக்குச் சந்தோழமுண்டாகி மஹ்பூல் ஆ
பேர் கொடுத்தான் அந்தக் கலமானது
ஆண்டவர்களாக யிருக்கும் இன்னும் அ
சொக்கம் நரகம் வானம் பூமி கடல் நதி பாத
களெல்லாம் ஹிம் என்னப்பட்ட ஒரெழுத்

இதன் பாயிதா.

கரடி யானை சிங்கம் யாளிகுளி மாடு இன்னும் துஷ்ட மிருகங்கள் இருக்குங் காடுகளுக்கு நீங் வது போகவேணுமென்ருல் வெள்ளைப் புது மேற்படி சக்கரத்தை பலகை யெழுதுஞ் ண்டெழுதி இப்படி நாலு வோட்டில் எழுதி வோட்டிற்கு நாலுதரம் மேற்படி பாட்டைப் தி காடுகளுக்க போகும்போது மேற்படி ட்டை யெடு நாலு திக்கிலும் யாதொரு ண்ணுக்குத் தெம் காடு கட்டிப்டு 18

பிசாசை த.

சுழிமுனை முச்சு ரேங்கொண்டு
மந்திரம் நகாரமென தைநம நித்தம்
வந்த பசாசுகள் தேவுகள் சின்படையும்
ர்திர முகையதீனென் றட்சாம் பதினெட்டுமே.

இதற்குச் சக்கரம்.

நளவெண்பா